

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

STANFORD UNIVERSITY LIBRARY

100.1
5691 f.

LIBANII OPERA

RECENSUIT

RICHARDUS FOERSTER.

STANFORD LIBRARY

VOL. II.

ORATIONES XII—XXV.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MCMIV.

IOANNI VAHLEN

S.

PRAEFATIO.

Unius anni spatio intermisso tomum primum sequitur secundus quo orationes Libanii quibus cum Iuliano motuque Antiocheno res est continentur. Tertiū prima folia prelis commissa sunt.

In primo tomo quae G. Schmid, G. Fritz, H. van Herwerden, R. Asmus iure iniuriaque aliter scribi instituisse voluerunt, de iis disputandi alius erit locus. Unum vero iam nunc peto ut corrigatur peccatum quod, ut Ed. Schnepf cand. phil. Argentoratensis monuit, in apparatus criticum irrepsit. Pag. 154 lin. 3 scribendum erat: *ἔτερος* *ACP* edd om *B*.

In hoc vero tomo quae vel addenda vel corrigenda mihi visa sunt sequenti paginae tradidi.

Dabam Vratislaviae idibus Iuliis anni MCMIV.

Richardus Foerster.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. 78, 2 ad scholion cf. scholion eiusdem codicis Vindobonensis ad or. XXVI πρὸς Ἰνάκιον t. III 13, 11.

P. 111, 5 not. scribas: at cf. p. 261, 15 et Rhes. 664.

P. 169, 18. Fortasse praeferendum δραστήον, ut Libanius t. II 328, 11 τὰ τὸ δυνατόν οὐκ ἔχοντα dixit.

P. 180, 9 schol. scribas: Ὁ.

P. 199 not. 1 scribas: Villoison.

P. 211 ad lin. 8 scribas: p. 985 B.

P. 225 not. 1 addas: G. Koch, Ann. philol. 147, 362 sq.

P. 228 not. 1 scribas: 4306.

P. 253 ad lin. 10 post p. 72, 19 addas: et or. XXII p. 489, 18.

ib. in adnot. crit. ad l. 2 post 155 addas: cf. Act. Erud. 1721, 267.

P. 262 in adnot. crit. ad l. 18 post Fabr addas: cf. Act. Erud. 1721, 268.

P. 277 in adnot. crit. ad lin. 3 addas: ἐνδύεσθαι Io. Henr. Maius (Histoire critique de la République des Lettres t. XIII p. 271), cui oblocutus est Io. G. Steinheil per epistulam quae manuscripta servatur in codice bibliothecae universitatis Gissensis B. G. Ms. 58*, de quorum sententiis a Waechtlero in *epistola de quibusdam locis Libanii* inserta Actis Eruditorum anni 1721 p. 266—270 relatum est.

P. 309 in adnot. crit. ad l. 16 addas: <λυφ> τετραγώνεοις Steinheilii et ad l. 17 ἀπαρῶσι Maius cf. Act. Erud. 1721, 269.

P. 323 ad l. 15 scribas: 425 sq.

P. 330 ad l. 3: Edessam. cf. Sozom. h. eccl. VI 1 p. 216 A qui etiam in sequentibus Libanii narrationem in suum usum convertit.

XII.

Oratio εἰς Ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὑπατον iussu, ut Libanius ipse vit. § 127 t. I p. 144, 7 sq. ait, imperatoris kalendis Ianuariis anni 363 habita ut huius, ita postquam in publicum prodiit¹⁾, multorum plausum nacta, sed etiam postea studiose lectitata est. Numerus igitur librorum manuscriptorum hodie superstitem haud parvus est. Sunt enim 27 atque hi quidem:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 138^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. XIII/XIV inde a fol. 60^v et saec. X inde a fol. 66 (καιρὸς ἦν p. 32, 16). Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 43. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 e Palatino gr. 282 manu tertia correcto vel ex eodem fonte descriptus fol. 157^v. Vide t. I p. 415 sq. Contuli.

5. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 164^v. Vide t. I p. 44 sq. Initium (fol. 164^v—165^v) contuli.

6. Patmius 471 saec. XIV fol. 89. Vide t. I p. 41 sq.

---

1) Cf. ep. 695 λόγος δὲ ὁ μὲν εἰς τὴν πανήγυριν ἔτι μέλλει, κρύπτεσθαι μὲν ἐθέλων, ἐλκόμενος δὲ εἰς μέσον παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἰσως φανείναι. δεῖ γὰρ ἐκεῖνον κρατεῖν κτλ. Orationem Libanius etiam in epitaphio Iuliani § 4 t. I p. 523, 10 sq. R significare videtur. Iuliani cum ad alios tum ad senatum populumque Atheniensium epistolam (cf. § 64 p. 33, 3 sq.) suum in usum convertit, cuius qui huc faciunt locos in testimoniorum numero habui.

7. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 300. Vide t. I p. 59 sq.

8. Wolfenbottelanus gr. 511 saec. XV fol. 338, descriptus e Laurentiano LVII 27. Vide t. I p. 64 sq.

9. Escorialensis T—II—9 saec. XVI descriptus ex editione Ferrariensi. Vide t. I p. 67.

10. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 158^v. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

11. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 277. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

12. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 28. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

13. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 17. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

14. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 74. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

15. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 52. Vide t. I p. 39 sq.

16. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 308^v. Vide t. I p. 48 sq.

17. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 72. Vide t. I p. 209 sq.

18. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 35^v. Vide t. I p. 211 sq.

19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 67^v. Vide t. I p. 227 sq.

20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 112^v. Vide t. I p. 228 sq.

21. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 5. Vide t. I p. 229 sq.

22. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 48. Vide t. I p. 323 sq. Initium (p. 9, 1—12, 10) mihi contulit Alexander Lauriotes.

23. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 48^v. Vide t. I p. 331 sq.

24. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 80^v. Vide t. I p. 363 sq.

25. Marcianus gr. 422 chartaceus in folio minore 81 saeculo XV nitide scriptus, olim Bessarionis¹⁾, continet post Dionis Chrysostomi, Gorgiae, Themistii, Lysiae, Synesii orationes inde a

fol. 165 *λιβανίου ῥήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἑλένης: μενέλαος*

167^v *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἑλένης· ὀδυσσεύς*

175 *ἀριστείδου ῥήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν ἀχιλλεῖα ὑπὲρ τῶν ἐλλήνων*

179 *λιβανίου ἀντιρρητικὸς πρὸς τὸν ὀδυσσεῖα ἀχιλλεύς*

188 *Πόθεν τοῖς Ἕλλησιν i. e. Πατρόκλου πρὸς Ἀχιλλεῖα μελέτη*

196 *μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς τροίας i. e. Ὁρέστης*

202 *νῦν πρῶτον ὕπατον i. e. εἰς Ἰουλιανὸν ὕπατον.*

Desinit fol. 209^v. Sequuntur ἀριστείδου ῥήτορος κατὰ τῶν ἐξορχουμένων aliaeque eius orationes. Contuli orationem Libanii anno 1869. Sed lectiones eius ab apparatu critico exulare iussi. Temerariam enim expertus est manum interpolatoris haud verecundantis scribere *ἱατρὸς* pro *ναυπηγὸς* p. 34, 8, *τοὺς λόγους* pro *τὰ λόγια* p. 31, 9, *ἄγοντας* pro *πέμποντας* p. 14, 22, *παρέχοντες* pro *κομίζοντες* p. 29, 7 et inculcare *δυνάμει* inter *λέγοντος* et *ἐφάμιλλος* p. 10, 10, *τὰ τέλη* inter *περὶ* et *τῆς Θράκης* p. 33, 7.

26. Vaticanus Palatinus gr. 350 chartaceus formae 82 octavae saeculi XVI continet foliis 27, ut iam Sylburgius in catalogo codicum graecorum Palatinorum²⁾ e parte perspexit, reliquias auctoris nomine et initiis fere privas orationum et declamationum Libanii.

1) In inventario edito ab Omontio, Inventaire des manuscrits grecs et latins donnés a Saint-Marc de Venise par le cardinal Bessarion en 1468, Parisiis 1894 est num. 303 p. 82: *Item Dionis, Sinesii et Libanii orationes, in papyro* (= Montfaucon Bibl. Manuscr. p. 470 B. 5. δ)

2) Monumenta pietatis et literaria ed. Miegius Francof. ad M. 1701 p. 104.

Fol. 1 incipit verbis *ἄνθρωπος κληρον* quae sunt *Μάγου κατηγορίας* t. IV 733, 22 R, cuius finis (738, 26) exstat fol. 3^v, initium cum inscriptione *λοιμὸς ἐπέιχε τὴν πόλιν κτλ.* (723, 1) reliquaque foliis 13—18 continentur.

Huic declamationi succedit fol. 3^v oratio *πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς* sed manca, nam folio 8^v desinit verbis *ἔδει τῶν τρόπων γενέσθαι τὴν μετέσταςιν* (t. I p. 499, 7 R), folia vero 9 et 10 vacua sunt.

Fol. 11 incipit verbis *καὶ τὸ οἰμῶζειν* quae sunt declamationis *Δύσκολος ὤλισθεν* t. IV 617, 7, cuius finis (621, 17) in folio 13 exstat.

Folia 19 et 20 vacua sunt.

Fol. 21 inc. verbis *ἔχειν αὐτοὺς τῆς κακίας βουλόμενοι*, des. *ἀνυγεῖς ἐάσας πολίτας*

Fol. 23 cui 22 succedit, inc. verbis *οὐκ ἠρεθίζετο δὲ* quae sunt orationis *εἰς Ἰουλιανὸν ὕπατον* p. 24, 16 desinentis verbis *οὕς τε ἦγες* (33, 22) in folio 26^r. Reliqua vacua sunt.

Codicem anno 1869 inspexi.

- 83 27. Parisinus gr. 3017 chartaceus formae octavae maioris saeculo XV exaratus, intra annos 1440 et 1451¹⁾ dono datus Isidoro cardinali Ruteno, ut elucet ex inscriptione folii primi: *Reverendissimo In Christo patri et domino Isidoro. sacrosancte romanae ecclesiae presbytero cardinali tituli sancti Marcellini: rusiensi vulgariter nuncupato, deinceps Caroli de Montchal archiepiscopi Tolosani († 1651)*

1) Die enim 18 mensis decembris anni 1439 Isidorus ab Eugenio IV cardinalis creatus, die autem 8 mensis februarii anni 1451 a Nicolao V episcopus Sabinensis electus est (De Mas Latrie, Trésor de chronologie col. 1206. Hefele, Conciliengeschichte VII 2 p. 790. Pierling, La Russie et le Saint-Siège p. 68). Idem est atque cardinalis Ruthenus, cui Calixtus III 51 codices graecos bibliothecae Vaticanae *ad usum vitae* concessit (Muentz et Fabre, La bibliothèque du Vatican au XVe siècle p. 340), qui post eius mortem illi non redditi, sed teste Vespasiano ab haeredibus dissipati sunt (Muentz et Fabre l. l. p. 116. Hilgers, Centralblatt f. Bibl. XIX 6 sq.).

et Telleri archiepiscopi Remensis¹⁾, ut elucet ex inscriptionibus folii primi: *Ex Libris Caroli de Montchal Archiepiscopi Tolosani* et: *Codex Telleriano-Remensis 107*, ab hoc anno 1700 bibliothecae Regiae (32 89) donatus continet²⁾ post ψαλτήριον et πλινκα τοῦ βιβλίου (fol. 2 et 3):

fol. 4 λιβανίου λόγος πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὑπὲρ ἀριστοφάνους. Titulus aequae ac plerique qui sequuntur manu secunda scriptus est.

12 τοῦ αὐτοῦ πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς σιάσεως λόγος β' (haec duo vocabula aequae atque sequentes indicationes et numerationes orationum rubricata sunt)

20^v λιβανίου σοφιστοῦ ὑπὲρ σωκράτους ἐπολογία: λόγος γ' (omnia rubricata sunt)

55^v λόγος δ' λυσίου ξήτορος ἐπιτάφιος τοῖς κορινθίαν βοηθοῖς³⁾

65 λόγος ε' εἰς εὐστάθιον τὸν κάρα

66 λόγος ς' τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς

73^v λόγος ζ' τοῦ αὐτοῦ λόγος πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανόν

85 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς (omnia rubricata; η' in marg. m²)

92^v τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανόν (omnia rubricata; θ' in marg. m²)

1) Inter huius codices eum recensuit Montfaucon, Bibl. Manuscr. II p. 906 b: *cod. CLXXV Libanii sophistae μελέται et orationes 26 consulares, in charta manu antiqua et vere graeca*. Antea codex fortasse fuerat Georgii d' Armagnac cardinalis. Cf. Omont, Inventaire sommaire des manusc. grecs de la bibl. nat. introd. p. XXII et IX.

2) Quaternionum litterae conspiciuntur: β' fol. 12, γ' fol. 27^v, δ' fol. 28 et 35^v, ε' fol. 36, ς' fol. 44, ζ' fol. 52, ι' fol. 83^v, ια' fol. 91^v, ιβ' fol. 99^v.

3) Similiter Lysiae qui fertur epitaphius inter Libanii orationes et declamationes in codice Athoo S. Dionysii 342 (infra n. 97 p. 117) reperitur.

106 τοῦ αὐτοῦ προσφωνηματικὸς ἰουλιανῷ λόγος ἰ' (omnia rubricata). Des. fol. 113.

Folium 113 vacuum est.

A folio 114 alia manus incipit:

πολέμωνος σοφιστοῦ εἰς κυναίγειρον καὶ καλλιμάχον ἀναγκαῖοι πάννυ

117 εἰς τὸ ἐναντίον ὁ καλλιμάχου πατήρ. Desinit fol. 121
verbis καὶ τὸν μὲν, Ἡρακλῆος = p. 38, 12 ed. Hinck, cuius
nota conferenda.

A folio 122 alia incipit manus:

παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς (α^{ος} in marg. m²)

124^v τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγέτονος (β' rubr.)

131 δύσκολος ἄλλον γήμας (γ' rubr.)

136^v Νόμος ἐν λακεδαίμονι (δ' rubr.)

140 ἀφαιρεθεῖς Ἀχιλλεύς τῆς βρισηίδος (ε' rubr.)

149 Διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ (ς' rubr.)

158^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν (ζ' rubr.)

163^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν ἑταῖρα (η' rubr.)

169 φήμη ἣν συνεῖναι τὸν πατέρα (θ' rubr.)

173 φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς (ι' rubr.)

178 πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν (ια' rubr.)

182^v Ἡ διάλεξις πεποίηται μὲν (= Choric. p. 203—204
ed. Boiss.)

183 φθονερός τοῦ γέτονος αὐτοῦ (ιβ' rubr.)

190^v μετὰ τροίας ἄλωσιν (ιγ' rubr.)

197^v τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου (ιδ' rubr.)

204 ἔχων τις γυναικα (ιε' rubr.)

208^v δικάζεται ποσειδῶν ἄρει (ισ' rubr.)

211^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης (ις' rubr.)

215 ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην (ιη' rubr.)

219^v παράσιτος τοῦ τρέφοντος (ιθ' rubr.)

222^v ἔχων τίς παιδας δύο πρὸς (κ' rubr.)

228 νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα (κα' rubr.)

238 νόμος ἣν μετὰ τοῦ τυράννου (κβ' rubr.)

246 Τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγέτονος (κγ' rubr.)

256 Οἱ ποτιδαῖται ἀλλήλων (κδ' rubr.)

264 Ἀντιλογία παρ' ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσεά (κε' rubr.)

273^v *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωὰς ὑπὲρ ἑλένης*· ὁδυσσεύς (κς¹ rubr.) Desinit fol. 283 statimque succedit carmen *περὶ τῶν ζ' σοφῶν*, quod t. I p. 366 indicavi.

Folium 283^v vacuum est.

Inde a folio 284 sequuntur excerpta, quorum primum Plat. Protag. p. 320 C *ἀλλ' ὃ σῶκρατες ἔφη οὐ φθονήσω* cum scholiis. Des. fol. 195 *οὐδὲν ἐργῶδες. ἥγουν δυσχερές*:

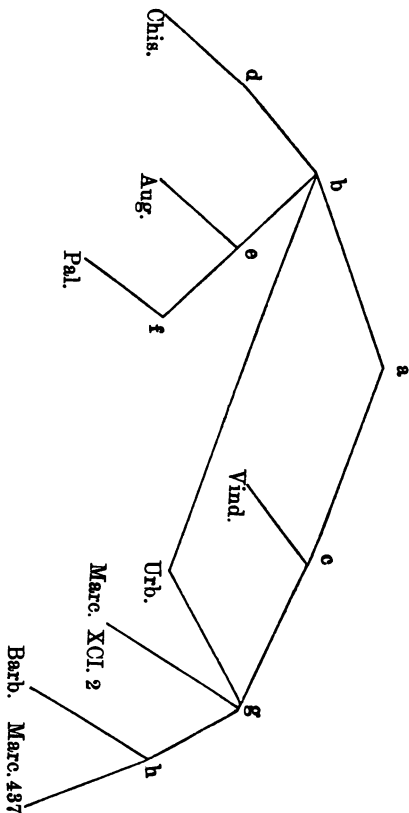
Codex ex eodem exemplari quo Ambrosianus I 49 (n. 58 cf. t. I p. 363 sq.) qui paulo plura continet, descriptus est. Adhibitus i. e. partim collatus, partim sed non in oratione *εἰς Ἰουλιανὸν ὑπατον* inspectus est a Boissonadio.¹⁾ Gasda contulit *προσφωνητικὸν Ἰουλιανῶ, ὑπὲρ Ἀριστοφάνους, Σωκράτους ἀπολογία, Τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγέιτονος*. Ipse codicem anno 1880 examinavi et quatenus necessarium visum est contuli. Sed neque exemplar e quo codex fluxit, fide praestitit nec librarius in opere suo exsequendo satis diligenter versatus est. Itaque hic quoque codex ab apparatu critico aberit.

Idem de maiore parte reliquorum codicum hoc loco dixisse satis habeo relegans ad ea quae de loco in stemmate codicum singulis assignando in anterioribus orationibus indicavi et in Epilegomenis accuratius exponam.

Quos vero ad fundamenta probae recensitionis iacienda adhibendos esse censui codices octo *CAPUVIBM* in duas distinguuntur familias, quarum prior codicibus *CAP*, altera *VIBM* continetur, *U* recensitionem ex utraque mixtam exhibet. Modo enim is cum *CAP*, modo cum codicibus alterius familiae concinit atque ita quidem ut ad idem exemplar redeat e quo *I* transcriptus est. *U* et *I* enim soli certas lectiones falsas praebent, ut *τούτου* pro *τοῦδε* p. 20, 10, *φόνον* pro *φόνου* p. 20, 5, *τοῦ* omissum p. 29, 1, lectionem diversam a *μεταπέπτωκε* p. 37, 8, nam *μετα* in utroque tantum manui correctrici debetur. Cf. t. I p. 433 sq.

1) Cf. t. I p. 78. Ab hoc varietatem lectionis ad orationem XIX *πρὸς Θεοδοσίον περὶ τῆς στάσεως* (t. I p. 626—643 R) enotatam se accepisse testatur L. de Sinner, Nov. SS. Patr. Graec. delect. p. 194, quae de re conferas quae infra ad hanc orationem dicemus.

Rationem autem necessitudinis quae inter hos codices intercedit, hoc tibi stemma ante oculos ponet:

Pauca citaverunt Macarius Chrysocephalus (cf. t. I p. 351 sq.) fol. 88^v et Thomas Magister.

Primum oratio in lucem prodiiit editione Ferrariensi fol. 221^v—232^v (= Ferr), quae manavit e codice Wolfenbuttelano, ut ex ipsa codex Escorialensis T II 9. Hanc repetivit Morellus t. II p. 227—250 (= Mor) paucis iisque fere falsis coniecturis in margine additis. Multa felicissime correxit Reiskius (= Re) in Animadversionum volumine V p. 153—167 et in editione (priore Altenburgi 1784 p. 161—178; altera ibid. 1791 t. I p. 366—404), cui parandae codex Augustanus et Wolfenbuttelanus ei praesto erant. Sed hic quoque negligentia typothetarum et incuria Reiskiae accidit, ut non-

nulla depravarentur vel omitterentur quae in Morelliana editione recte leguntur. Nonnulla ad textum emendandum contulerunt Gasda (Krit. Beiträge zu Libanios II p. 5 et 6) codicibus ille usus Augustano et Vindobonensi, Sintenis, Cobetus.

ΕΙΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΥΠΑΤΟΝ.

1. Νῦν πρῶτον ὑπατον ἐν τῇ τοῦ πράγματος R366
 ὀρῶ στολῇ, καὶ καλῶς ὁ δαίμων ἀνεβάλετό μοι τὴν
 θέαν, ὅπως τὸ τῶν σχημάτων σεμνότατον ἐν τῷ κρα-
 τίστῳ τῶν βασιλέων πρῶτον ἴδω. καὶ γέγονε παρα- 5
 πλήσιον οἶον εἰ τῷ πρῶτου μὲν Ὀμήρου ποιητῶν
 ὑπῆρξεν ἀκοῦσαι, πρῶτον δὲ ἄρμα ἰδεῖν ὑπὸ Πέλοπος
 ἡμιοχούμενον. 2. ἔνι δέ τι καὶ τούτων οὐ χεῖρον, τὸ
 τὴν πατρίδα μοι ταῦτα καὶ δεδέχθαι καὶ δεῖξαι χωρίον

C = Chisianus

A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483

P = Vaticanus Palatinus 282

U = Urbinas 126

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

I = Marcianus append. XCI 2

B = Barberinus II 41

M = Marcianus gr. 437

7 Pind. Ol. I 87. Philostr. iun. im. 9

1 τοῦ αὐτοῦ εἰς *V* εἰ in εἰς postea add. *A* πρὸς *IBM*
 εἰς τὸν Macar. Chrys. fol. 88 | αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν *PBM* et
 Macar. sed in hoc αὐτοκράτορα erasum | αὐτοκράτορα om *VI* |
 ὑπατον γενόμενον *P* 3 ἀνεβάλετο *UVBI* (sed in hoc 1
 secund. eras) Ferr Mor 6 acutus et *v* in πρῶτον in ras *I*²
 πρῶτον *M* 8 τι inser *C*^t 9 καὶ prius om *B*

φίλιπτον ποθεινοτάτην ὕψιν. ἀλλ' οὐδὲ δ τρίτον ἔχω
 προσθεῖναι, λείπεται τῶν εἰρημένων, ὅτι με μὴ τοῖς
 πολλοῖς ἐν ἴσῳ θεωρὸν ἄφωνον ἔστησεν ἡ Τύχη τὴν
 R 367 μετὰ σιγῆς ἡδονὴν | ἡδόμενον, ἀλλὰ καὶ λόγῳ μη-
 5 νύσαι ταύτην ἔδωκε τοῖς τε παροῦσιν ὑμῖν τοῖς τε
 ὕστερον ἐντευξομένοις. 3. ὑμεῖς δὲ ὅτι μὲν χαίρετε
 τοῖς ὀρωμένοις, καὶ ταῖς εὐχαῖς δι' ὧν αἰτεῖτε ταῦτα
 πολλάκις ὀφθῆναι καὶ τοῖς προσώποις γέμουσιν εὐθυ-
 μίας δηλοῦτε· πολὺ δ' ἂν δείξατε κάλλιον, εἰ συνεξορ-
 10 μῆσαιτε τοῖς λόγοις καὶ γένοιτο τῇ τοῦ λέγοντος ἐφά-
 μιλλος ἢ τῶν ἀκροαμένων βακχεῖα.

4. Πολλοὶ μὲν οὖν εἰσιν ἔτοιμοι τὴν πανήγυριν
 ὑμνεῖν καὶ λόγους καθ' ἡσυχίαν ἤκουσι συντεθεικότες,
 οἱ δὲ καὶ μένοντες οἴκοι τοὺς αὐτῶν εὐφραίνουσιν
 15 ὁμοίως οἷ τε μᾶλλον οἷ τε ἤττον ἐν δυνάμει τοῦ λέ-
 γειν. ὃ καὶ θαυμάσαι τις ἂν, ὅτι μὴ τὸ μέγεθος τῶν
 πραγμάτων σιγᾷ ἠνάγκασε τοὺς πολλοὺς, ἀλλὰ πᾶν
 μέτρον κινεῖται νῦν καὶ τὴν ὑπόθεσιν οὐκ ὀκνεῖ.
 5. ἔστι δ' ὃ τις ἂν ἠξίωσεν εἶναι τῆς σιωπῆς αἰτιον,
 20 τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὸ πείθον τολμᾷ. εἰ μὲν γὰρ ἦσαν
 οἱ πρὸς ἀξίαν ἐροῦντες, ὃ συμβαίνειν ἐπὶ τῶν μὴ λίαν
 ὑπερβαλλόντων πέφυκεν, οἱ συνειδότες αὐτοῖς ἀσθέ-
 νειαν κέρδος ἂν ἐποιοῦντο λαθεῖν. ἐπειδὴ δὲ οὐκ
 ἔστιν οὐδενὶ τὴν ἥτταν διαφεύγειν, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐδο-

4 μηνύσαι ut I? cf. t. I 272, 5 9 αἰ in δείξατε in ras I³ et
 ex ε corr V^c δείξετε M δείξετε B | συνεξορμήσαιτε V et Re
 συνεξορμήσατε reliqui libri nisi quod U inter σ et τ lacunam
 unius litterae habet, Ferr Mor 12 τὴν inser C^c 14 καὶ
 inser C^c | αὐτῶν U αὐτῶν M 15 οἱ τε ἤττον in marg C^c
 16 ὃ V, in marg ἥτοι ἐν ὃ | τίς IBM 21 προσαξίαν V |
 ἐπὶ] ὑπὲρ M 22 ἑ in αὐτοῖς in ras P⁴ αὐτοῖς BM αὐτοῖς
 U 24 διαφ υγείν cum rasura unius litterae inter φ et υ P
 διαφ υγείν U

κιμοῦσαν δύναμιν ἐλέγχει τῶν ἔργων ἢ φύσις, κοῦφον ἤδη γίγνεται καὶ τῷ φαυλοτέρῳ μετὰ τοῦ βελτίονος νενικῆσθαι καὶ τοῖς ἀμείνοσι μετ' ἀλλήλων. 6. οὐ γὰρ οὕτω τὸ τῶν πράξεων ἀπολειφθῆναι τοῖς λέγουσι φαίνεται δεινόν, ὥς τὸ τοὺς μὲν ἰσχύσαι, τοὺς δὲ μὴ 5 δυνηθῆναι. ὅπου δὲ τῶν ἐπαινούντων τὰ τῶν ἐπαινουμένων καλὰ περιγίγνεται, δέξαιτ' ἂν ἕκαστος εἰπὼν κοινωνῆσαι τῷ | κρείττονι τῆς ἡττης ἢ τὴν ἡσυχίαν R 368 ἀγαγὼν μὴ μετὰ τῶν εἰπόντων ἀριθμεῖσθαι.

7. Ἡ μὲν οὖν τοῦ βασιλέως ἀρετὴ καλεῖ πρὸς ἑαν- 10 τὴν τὸν λόγον, ὁ δὲ τοῦ λόγου νόμος ἐπὶ τὸν ὑπατον πρότερον ἄγει, πόθεν τε τὴν ἀρχὴν ἐνομίσθη καὶ διὰ τί, καὶ ποῖ προῆλθε, καὶ τίς ὁ καρπὸς τοῦ πράγματος.

8. τῶν γὰρ ἄνω βασιλέων κατὰ μικρὸν τοὺς τῆς βασιλείας ἐκβαίνοντων ὄρους καὶ τὴν ἐννομον ἀρχὴν ἐξα- 15 γόντων εἰς τυραννίδος ἐξουσίαν πόλιν ἐλευθερίας ἐρῶσα καὶ πρόνοϊαν μὲν ἀρχόντων ἀγαπῶσα, δεσπότου δὲ ὕβριν οὐ δυνηθεῖσα φέρειν τὸν μὲν ὑπερόπτην ἐκείνον καὶ βαρὺν καὶ ὄγκου γέμοντα καὶ ἀσελγείας ἐξέβαλε, φυλακὴν δὲ τινα τῆς ἐλευθερίας ἢ βουλὴ ζη- 20 τοῦσα Λακωνικόν τι μιμεῖται παράδειγμα καὶ παραδοῦσα τοὺς μὲν μαχίμους ἐπετείους στρατηγοῖς δυοῖν κοσμήσασα τῷ τῶν ὑπάτων ὀνόματι, τὸν δῆμον δ' ἐτέροις ἄρχουσιν, ὅπως ἀλλήλους ἔχοιεν εἰς τὸ σωφρονεῖν

21 Dion. Hal. IV 73

2 γίγνεται CAV edd 4 τὸ ante lineam P inser C' τῷ Ferr Mor 5 ὥς ex ὥστε corr I³ ὥστε U | ἰσχύσαι? cf. 10, 4 7 περιγίγνεται CVB edd 12 τηναρχὴν VB et ex τὴν ἀρχὴν corr I³ | διατί VIBM 14 καταμικρὸν VM 19 post ἐκείνον rasura 5 vel 6 litterarum M | καὶ alterum om V 22 ἐπε et ε' et οἱ in ἐπετείους in ras I³ | τοῖς στρατηγοῖς M 23 κοσμήσασα δὲ τῷ B

ἀνάγκην, αὐτὴν ἐν μέσῳ κατέστησεν ἐφορῶσά τε τὰς
ἐκατέρων γνώμας καὶ παρεσκευασμένη τοῖς ἀδικουμέ-
νοις ἐν ταῖς ταραχαῖς ἀμύνειν. 9. εὖρε δὴ τοὺς ἐξιόν-
τας φιλοπόνους τε καὶ φιλοτίμους καὶ δικαίους καὶ
5 φιλοκινδύνους, ταῦτα δὴ τὰ σά, τὰ μὲν φύσεως δεξιό-
τητι, τὰ δὲ εὐθυνῶν φόβῳ. ὧν δὲ ἔφην προϊόντων
τρόπον γίνεται βασιλεία πάλιν καὶ τὰ αὐτῆς ἀπολαμ-
βάνει, τὸ δὲ ὅπως, οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ λέγειν. ἢ
τοὺς ὑπάτους παραλύσασα τοῦ στρατηγεῖν ἐπὶ τῶν
10 λοιπῶν ἐτήρησε ποιήσασα τὸ γέρας ἄοπλον. 10. εἶδ'
R 369 ὁπότε μὲν βουλευθεῖεν τῶν | σπουδαίων λαμπρύναι
τινας, ἐδίδουσιν τὴν τιμὴν, ὁπότε δὲ αὐτῇ χαρίσασθαι
τῇ τιμῇ, σφίσι δὲ αὐτοῖς περιετίθεσαν αὐτὴν τῷ βασι-
λεῖ τὸν ὑπάτον παραζεύξαντες, ὅπως ἅμα μὲν ἢ τὸ
15 σχῆμα εὐροῦσα τιμῶτο πόλις οὐτ' ἀνηρημένον παντά-
πασι τοῦ νόμου τοῦ τε πάντων κρατοῦντος μεταλαμ-
βάνοντος ὡς καλοῦ, ἅμα δὲ αὐτοῖς ἀθάνατος ἢ προσ-
ηγορία μένει καὶ τῶν ἀεὶ γινομένων ἀπιόντων ἐστῆκοι
παρίως κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου. ὥς οὔτε λιθίνην οὔτε
20 χαλκὴν οὔτε ὀρειχαλκίνην, ἀλλ' οὐδὲ ἐξ ἀδάμαντος στή-
λην εὐρήσεις μονιμωτέραν τῆς μνήμης ἢν τοντὶ τὸ καλὸν

20 Plat. Criti. p. 119 c

2 post η in παρεσκευασμένη rasura 1 litterae B | ἀδικοῦσιν
B 3 ἀρχαῖς? Sintonis | ἀμύνειν, εὖρε Re | τοὺς τοῦτους corr
P² 5 ταῦτα δὴ τὰ σά corrupta habet Re ταῦτα δὴ τοσαῦτα
μὲν φύσεως κτλ. Mor 6 ὧν inserui cum Gasda e P² VI | φόβῳ,
δ' ἔφην, προϊόντων χρόνων coni Re Anim 7 αὐτῆς APBM
8 δ' Re 10 γήρας M γ' ρας U 12 ἔδωκαν V et γε
γε περιέθεσαν
in marg I 13 περιετίθεσαν I περιέθεσαν V 16 τοῦνό-
ματος coni Re 18 γιγνομένων B sed γ alterum erasum, et
Re 19 ὡς scripsi e VB ὥστ' reliqui libri edd 20 οὐτ'
CU Re | οὐδ' Re 21 ν in ἦν in ras I² ἢ U et ex ἦ corr M²

τῷ τυχόντι βεβαιοί. 11. κείται γὰρ οὐκ ἐν μιᾷ τινι πόλει, καθάπερ Ἀθήνησιν Ἀρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι, τῇ τῆς πόλεως ὑποκείμενον τύχῃ καὶ μετὰ ταύτης σωζόμενον τε καὶ διαφθειρόμενον, καίτοι <καὶ> πόλεως ἐστῶσης πολλάκις αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν στηλῶν προαπεῖπον, 5 ἀλλ' αὕτη γε καὶ κατακλυσμὸν καὶ τὴν ἐκ πυρὸς ἂν διαφύγοι διαφθορὰν μετὰ τῶν ἐκεῖνα διαφευγόντων ἀνθρώπων, οὓς αἱ τῶν τόπων ῥύονται φύσεις, καὶ τὰ πεδία γένηται πέλαγος, | οἷ γε ἐν σκοπέλοις R 370 οἰκοῦντες ἢ πόλεις ἢ κώμας ἔχουσιν, ἐν οἷς μάλιστα 10 φυλάττουσι τοῦνομα καὶ διδάσκειν τοὺς ἔπειτα δύνανται. 12. πολλὴν δὴ συγγνώμην ἔχω τοῖς ἐρῶσι τοῦ πράγματος καὶ παρὰ τῶν θεῶν αἰτοῦσι πρὸ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἐπὶ τοῦδε κομισθῆναι τοῦ δίφρου. ἐπεὶ καὶ οἷς ὑπῆρξεν εἰς ὑπάρχονς τελέσαι, πρὸς τοῦτο βλέπον- 15 σιν, ὥς τοῦτο ὃν ἄθλον ἐκείνου, οἷς τε συνέβη τοῦδε πρὶν ἐκείνου τυχεῖν, ἥκιστα προσέχουσιν ἐκεῖνῳ νομίζοντες ὅ τι ἂν ἐπὶ τῷδε λάβωσιν, ἔλαττον εἰληφότες ἔσεσθαι. 13. τί γὰρ ἂν γένοιτο σεμνότερον ἢ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἡλίου δίκην ἐπέχειν τῇ προσηγο- 20 ρίᾳ, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἐν στόμασιν εἶναι τοῦνομα

2 Dem. Lept. § 70, p. 478, 4
VII 19

10 Her. I 170 2

20 Her.

1 πόλει in marg I³ 4 καὶ inserui e P²UVBM cum Gasda qui τῆς addit om reliqui libri edd 5 ἐπιγραφὰς scripsi auctore Re coll. Thuc. II 43, 2 οὐ στηλῶν — σημαίνει ἐπιγραφὴ γραφαὶ libri edd | τῶν P 7 διαφύγοι in marg I³ | φθορὰν VI 8 πόνων Ferr Mor 9 γ' Re 10 κώμας ἢ πόλεις B | ἔχοντες B 11 φυλάττειν coni Re 12 δὲ VII Re, quod correxit Sintenis 14 κοσμηθῆναι V 19 ἔσονται B | γένοιτο scripsi cum Sinteni e VUIBM γένηται reliqui libri edd

ἢ τὸ παρὰ τῶν γονέων τεθὲν πολλὰς ἀνάγκας τῆς
 μνήμης ἐχούσης, δικαστήρια, γάμους, ἀγοράν, λιμένας,
 χρέα, πράξεις, τοὺς συμβάλλοντας καὶ γραφομένους
 συνθήκας, τοὺς διαφερομένους καὶ τὴν πλῆσιν ἀπὸ
 5 τῶν γραμμάτων φέροντας, τοὺς κοινωνοῦντας, τοὺς
 δισταμένους, παίδων γενέσεις εὐδαιμόνων, παίδων ἐν
 διδασκαλείοις μαθήσεις; ὧν μίᾳ σπουδῇ βοῆσαι τοὺς
 ὑπάτους, ἐφ' ᾧ δὴ καὶ διαλύονται. 14. ὅπερ οὖν ἤδη
 R 371 τις ἔφη περὶ τοῦ τῶν θεῶν ὑπάτου, | Διός, τὸ
 10 μεστὰς εἶναι πάσας μὲν ἀγνιάς, πάσας δὲ ἀγοράς καὶ
 λιμένας καὶ θάλατταν, τοῦτ' ἂν τις εἴποι καὶ περὶ τῶν
 ὁμωνύμων τῷ θεῷ. καὶ γὰρ τὰ τούτων ὀνόματα πᾶ-
 σαν μὲν ἡπειρον, πάντας δὲ μυχοὺς θαλάττης ἐπέρ-
 χεται καὶ ἀγροὺς καὶ καλύβας, καὶ ὅλως οὗ γένος ἀν-
 15 θρώπων ἡμερον, καλῶ δὲ ἡμερον τοὺς ἐν τοῖς ἡμετέ-
 ροις ζῶντας νόμοις, ἐνταῦθα ταῦτα καὶ γνωρίζεται καὶ
 λέγεται καὶ τὸ κῦρος τοῖς μεγίστοις παρέχει, καὶ βασι-
 λεὺς ἀπὸ τῆς ἐκείθεν προσθήκης οὐχ ἦττον ἀπανταχοῦ
 καθ' ἐκάστην ἄδεται τὴν ἡμέραν. 15. τοσοῦτον δέ
 20 ἔστι τὸ τῆς τιμῆς ὑπερβάλλον, ὥσθ' αἱ μὲν τῶν θεῶν
 ἑορταὶ διήρηνται τοῖς τόποις, καὶ τῶν ὁμόρων τοὺς
 μὲν τούτῳ, τοὺς δὲ ἑτέρῳ πομπὴν πέμποντας ἴδοι
 τις ἂν, καὶ τοῦνομα τοῦ τὴν θυσίαν δεχομένου πολὺ

9 Arat. 2 sq.

13 Pind. Pyth. VI 12. Eur. Herc. F. 400

9 τις] ὁ ἄρατος P²

1 ἢ delendum censuit Re Anim, μάλλον ante ἢ inserendum
 in edit 7 σπουδῇ om B inser I² 9 τὸ inser P³, om
 in ras 2 litterarum A del Re; cf. p. 15, 10 11 εἴπη
 CAP Re 16 ταῦτα inserui e libris 19 καθ' ἐκάστην I
 21 τρώποις UMI sed in hoc q erasum

μὲν παρὰ τούτοις, πολὺ δὲ παρ' ἐκείνοις, οὐ ταῦτ' οὐν
ἐκάτερον, ὁ δὲ ὑπατος ἐν πανταχοῦ καὶ πολὺ, χρόνον
ἐλάττω καὶ πλείω διορίζων, οὐκ ἔδωκε τοὺς νεωτέρους
τὰ τῶν πρεσβυτέρων ἔχειν, ὁ δὲ πάλα κείμενος ἐν
ταῖς δίκαις ὥσπερ ἀνίσταται, καὶ συνδικάζει τοῖς ζῶσιν 5
ὁ τεθνεώς. 16. εἰκότως ἄρα παῖδες Ῥωμαίων καὶ πρὸ
γῆρας λιπαροῦ τίθενται τὴν τιμὴν καὶ δοθείσης αἰρέ-
σεως παρὰ τοῦ τῶν κρειττόνων βίου τε μακροῦ καὶ
ταύτης ἐπὶ ταύτην ἂν ἐνεχθεῖεν. ὁ γὰρ τοὺς ἥρωας
ἐπίστανται τῶν ψυχῶν πριαμένους, τὸ μηδαμοῦ στήναι 10
τὴν | μνήμην αὐτοῖς, τοῦτ' ἴσασιν ὑπάρξον σφίσι R 372
ἀπὸ μόνου τοῦ γέρας. 17. οὐδὲν τοσοῦτον ὁ Πυθό-
δωρος, φαῦλον ἢ Χρυσίς, μικρὸν ὁ Αἰνυσίας· Ἄργος
ἐκείνης, Ἀθῆναι τούτου, Λακεδαιμόνων ἐκείνου, καὶ
οὗτ' ἂν ὁ Λάκων ἐπεγράψατο τῷ ψηφίσματι τὸν Ἀθη- 15
ναῖον οὗτ' ἂν οὗτος τὸν Λακεδαιμόνιον, ἀλλ' εἴσω τῶν
δρῶν ἐκατέροις ἢ τῶν ὀνομάτων ἰσχύς. ἐνὶ δὲ τις
καὶ τοῖς Ὀλυμπίοις μοῖρα περὶ βραχὺ τι καὶ αὐτῇ μέ-
νουσα. τούτῳ δὲ πᾶσαν μὲν τὴν οἰκουμένην ὁ νόμος | 19
ἀνέσχε, πανταχοῦ δὲ τὴν αὐτὴν ἐγκατέστησε δύ- R 373
ναμιν. 18. καὶ τὸ τῆς σελήνης πρὸς τοὺς ἀστέρας
εἰποι τις ἂν ἐν καιρῷ, ὅτι πολλοῖς εἶδεσι τῶν ἀγαθῶν

7 Od. τ 368. 1 136 = ψ 283. Pind. Nem. VII 99 9 Π. ι
412sq. cf. Aesch. Ctes. § 182 p. 79 12sq. Thuc. II 2, 1
21 Sapph. fr. 3 (Iul. ep. 19) et pap. Berol. ed. Schubart Act.
Acad. Berol. 1902, 201 col. II 4 sq.

2 πολὺν libri Ferr Mor corr Re Anim 3 καὶ πλείω
om M 12 τοῦδε coni Mor 14 ἐκεῖ P sed ου suprascr.
m² ἐκείνων Mor 15 ὁ Λάκων — 16 οὗτ' ἂν om Wolfenb.
Ferr Mor 18 αὐτῇ BI in quo tamen gravis supra η erasus
22 ἄλλων?, ut etiam Boissonadius Anecd. nov. p. 341 coniecit

κοσμουμένων οὐκ ἔστιν ὃ τι μὴ κρύπτεται τῷ παρὰ τοῦδε φωτὶ. μόνῃ γὰρ ἦδε τιμῶν καὶ βασιλέως ἤρ-
μοσε τύχη.

19. Καὶ περὶ μὲν τοῦ πράγματος αὐτοῦ καὶ τῶν
5 ἀπ' αὐτοῦ τοῖς μετασχοῦσι γιγνομένων ἀπόχρη τὰ εἰ-
ρημένα· πλείω μὲν γὰρ ἕτερος ἴσως γ' ἂν εἴποι, μέμ-
ψιν δ' οὐκ ἂν ἀπειροκαλίας ἐκφύγοι. οἷς δὲ ἡγοῦμαι
τῶν βασιλέων αὐτὸ πρόπειν καὶ προσέτι γε λυσιτελεῖν,
ἐνταῦθα ὑπειπὼν ἐπὶ τὰ λοιπὰ βαδιοῦμαι. 20. ἐγὼ
10 νομίζω τὸν μὲν σὺν τέχνῃ βασιλικῇ τὴν γῆν κατευθύ-
νοντα καὶ τὰ μὲν Ῥωμαίων κρείττω ποιοῦντα, τὰ δὲ
τῶν ἀντιπάλων ἀσθενῆ, καὶ τοῖς μὲν εὐφροσύνας πο-
ρίζοντα, τοῖς δὲ θρήνων ἀφορμὰς περιστάντα, καὶ
τὰ μὲν εὖ διακείμενα φυλάττοντα, τὰ δὲ ὥς ἐτέρως
15 ἐπανορθοῦντα, τούτῳ μὲν καὶ προσήκειν ἐν τούτῳ γε-
νέσθαι καὶ κέρδος εἶναι τὴν αἰδίου μνήμην, ὥσπερ
Θησεῖ καὶ Πηλεῖ καὶ Παλαμήδει καὶ οἷς ἐμέλησεν ἀρε-
τῆς. 21. ὅσοι δὲ τὰ μὲν τῶν οἰκείων εἰς φαῦλον κατὰ-
γρουσι, τὰ δὲ τῶν ἐναντίων αἵρουσι καὶ συνεθλίζουσι
20 νικᾶν μὲν ἐκείνους, αὐτοὺς δὲ φεύγειν, τοὺς δὴ τοιού-
τους οὐχ ὅπως οἶμαι δεῖν τὴν ἐξ ὑπάτου μνήμην διώ-
κειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τὸ πρῶτον εὐροῦσι γράμματα
καταρᾶσθαι καὶ μισεῖν, ὅτι κακῶν ἀπιόντων ἐπελάβοντο
R 374 καὶ κατέσχον | καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου λήθην ἐκώ-

18 ut Constantius cf. p. 23, 12 sq.

1 ὃ τι] δ V | ται in κρύπτεται in ras P⁴ 5 γινομένων
V 6 γ' om UIM 7 φύγοι U | δ' Re 8 γε om B |
λυσιτελεῖν I sed εἰν in ras m² 9 ταῦθ' Cobet Mnem. V 111
(Coll. 107) 15 προσήκει Ferr Mor 17 παλαμήδῃ UI
20 αὐτοὺς CI et (ex αὐτοὺς corr) M² Re αὐτον U | δὲ C sed ἡ
suprascr f 21 ὑπᾶτων Re 22 τὸ πρῶτον VM τοπρῶτον
IB et e τὸ πρῶτον corr P³ 23 οντο in ἐπελάβοντο in ras I²
24 ον in κατέσχον in ras I²

λυσαν. 22. ὅσων γούν μαλακῶν ἐν ἀρχαῖς γενομένων
 εἰ τῶν συνθηκῶν ἀναγνώσεις ἐπεισάγουσι τοῦνομα,
 τυννεσέρχεται καὶ ὁ τῶν κακῶν ὄχλος, καὶ τὸ τέλος
 αὐτοῖς γίγνεται τῆς λαμπρότητος ζημία. 23. τίσιν οὖν
 αὐτῷ συμφέρει καὶ τὴν ἐσθῆτα ταύτην ἐνδύναι καὶ 5
 τὸ σκῆπτρον ἐνεγκεῖν καὶ τὸ φάρμακον μνήμης ἀπαύ-
 ττου πρὸς τὸ μέλλον ἀφεῖναι; σοὶ καὶ ὅστις σοὶ προσ-
 ὅμιος ἢ γέγονεν ἢ γενήσεται. παῖδες δέ σοι καὶ παίδων
 ταῖδες καὶ οἱ ἀπ' ἐκείνων τῶν σῶν γένοιντο καὶ ζηλωταὶ
 καὶ κληρονόμοι. 24. μὴ γάρ μοι πᾶς ὑπατος γενέσθω βα- 10
 τιλεύς, ἐπειδὴ περ ἔξεστι καὶ ἔστιν αὐτὸς μὲν ὁ διδούς,
 αὐτὸς δὲ ὁ λαμβάνων, ἀλλ' ὅς κατὰ τὸν πάλαι τῶν
 ὑπάτων νόμον οὕτω προὔστη τῆς βασιλείας, ὥς εἰς
 εὐθύνας καταστησόμενος τῆς ἀρχῆς, οἷος ἡμῖν αὐτὸς
 δέδειξαι. 25. καὶ γὰρ εἰ μελίων λογιστῶν καὶ τοῦ 15
 διδόναι λόγον ἀνθρώπων τισὶν ἢ Τύχῃ, θεοὺς γέ σοι
 καθῆσθαι νομίζων δοκιμαστὰς ἀξίως τῶν ἐκείνων
 ὀφθαλμῶν ἅπαντα καὶ πράττεις καὶ λέγεις, ὥς οὔτε τὸν
 ἥλιον οὔτε τὴν νύκτα λήσων. λαμβανέτω δὲ καὶ πᾶς
 ὁ βουλόμενος ἐξέτασιν ὁμοίως καὶ νέος καὶ γέρον. 20
 26. Ἐρῶ δὲ ἐγὼ φαυλότερος ὑπὲρ ὀξυτέρου ρήτο-
 ρος οὐκ ἀπ' αὐτῆς τῆς βασιλείας ἀρξάμενος, ἀλλ' ἐπὶ

6 Plat. Phaedr. p. 274 E. 275 A   8 Pl. v 308   17 Dem.
 c. Mid. § 127 p. 556, 17

1 γεγεννημένων B   4 γίνεταί V   5 ὄντως ex οὕτω corr
 P^s   7 ἀφεῖναι corruptum videtur, nisi quid ante πρὸς excidit
 10 γινέσθω V   γιγνέσθω MBI sed in hoc ιγ in ras m^s
 11 ἔστιν Re   13 νόμον e νόμων corr C^s   14 αὐτὸς ἡμῖν B
 16 ἢ σὴ τύχῃ coni Re   17 καθῆσθε M sed ai suprascr.
 m^s post καθῆσθαι rasura trium litterarum in I | δικαστὰς VB
 21 δ' Re | ἐγὼ ὁ φαυλότερος V   22 καὶ οὐκ M

τὴν πρώτην ἡλικίαν ἀνευεγκῶν τὴν κρίσιν, ὅπως ταύ-
την φαίνεται προσηκόντως λαβὼν καὶ δειξας ἀρετὴν
ἐπὶ τῆς ἐξουσίας.

- R 376 27. | Ὅσα μὲν οὖν παιδαγωγῶν τε ἐγκειμένων
5 καὶ διδασκάλων φοβούντων ἐδέξατο τῇ ψυχῇ τὰ πρῶτα
τῶν ἱερῶν καὶ τὴν ὄλξαν ἔχοντα, εἰπεῖν παραλείψω.
καὶ γὰρ εἰ μὴδὲ τότε τὸ τῆς προθυμίας ἀπῆν, εἰς γε
τὴν τῶν ἐφεστηκότων ὄφρυν ἢ δόξα τῶν πόνων ἔρχε-
ται. 28. ἀλλ' ἐπειδὴ προῖων ὁ χρόνος τὰς μὲν τοιαύ-
10 τας ἀνάγκας ἔπαινε, βουλῆς δὲ κύριον ἐποίησεν, ὥσπερ
τὸν Ἡρακλέα, ὑπῆρχε δὲ καὶ διὰ τῆς λείας ἐρχεσθαι
καὶ οὐκ ἦν ὁ κωλύσων εἰς οἶνον ἐκφερόμενον καὶ κύ-
βους καὶ σωματίων ἔρωτας, ἐπὶ τὸν ὄρθιον καὶ τραχὺν
οἶμον ὀρμᾶ, ποῖ φέρει, μᾶλλον σκοπήσας ἢ δι' ὅσων
15 χαλεπῶν. 29. καὶ μέσος δυοῖν βασιλέων ἰδιώτης ἐν
Ἀστακίᾳ καθήμενος, ἔνθεν μὲν ἀνεψιοῦ τοῦ τὸ πᾶν
κράτος ἔχοντος, ἐτέρωθεν δὲ ἀδελφοῦ δευτέρου τάξι
εἰληφότος, ἐπέθετο κτήμασι βασιλείας καλλίσι, φιλο-

5 Aristid. or. XLII t. I p. 773, 3 Dind. Arist. Vesp. 831. Thesm.
629 (Lob. Agl. 54) 11 Xen. Mem. II 1, 21 11sq. Hes.
op. 288sq. 18sq. Eunap. vit. soph. (Maxim.) p. 47, 26 ed. Boiss.

16 ἀνεψιοῦ] νῦν ἀνεψιὸν λέγει, ὃν ἡμεῖς καλοῦμεν ἐξ ἀδελφον.
λέγει δὲ Κωνσταντίον τὸν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου νιόν C^f
ἥτοι ἐξαδέλφον τοῦ κωνσταντίου (κωνσταντίνου A) A (man.
ant.) PI

1 ι in κρίσιν ex α corr C^f 3 οὕτω ἂν ante ἐπὶ exci-
disse coni Re 6 ἔχων εἰπεῖν coni Re probabiliter ἔχων
ἂν εἰπεῖν Sintenis 7 τότε om B 8 ὄφρυν ex ὄφρυν corr
IP^s ὄφρυν reliqui libri edd 11 λελ cum rasura 5 fere litte-
rarum U | ἐρχεσθαι inser I² et in marg C^p om UMB
14 πῇ M 16 ἀστακίᾳ Mor | ἐνθ cum rasura 2 litterarum U
| τοῦ om in rasura 2 litterarum I 18 κτήματι VUIBM
καλλίσι VUIB et e κάλλιον corr M²

σοφία καὶ λόγοις, οὕτω δὲ ψηφίζομαι παρὰ σοῦ μαθὼν,
 ὃ βασιλεῦ, τοῦ προτιθέντος ἅ μαθὼν ἔχεις ὧν ἄρχεις
 ἔθνων. 30. ὁρῶν δ' ὅτι ῥητορικὴ μὲν τὴν πρὸς τὰ
 πλήθη πειθὼν δημιουργεῖ, φιλοσοφία δὲ περὶ τῶν σε-
 μνοτέρων εἰδέναι ποιεῖ, καὶ νομίσας δεινόν, εἰ περὶ 5
 μὲν τῶν ἱκανῶς διαλέξεται, τὰ μείζω δὲ οὐκ εἴσεται,
 συνῆγεν ἀμφοτέρως καὶ συνεκεράννυε, | τὴν μὲν R 376
 διάνοιαν ὑψηλοτέραν ποιῶν τῇ τῶν οὐρανίων μαθήσει,
 τὴν δὲ γλῶτταν εἰς δρόμον ἀσκῶν τῇ τῶν ῥητόρων
 ὁμιλίᾳ. 31. καίτοι τίς οὐκ ἂν ἀρκούσας ὑπολαβὼν 10
 εἰς εὐδαιμονίαν ἀφορμὰς τὸν πατέρα, τὸν πάππον, τὸν
 θεῖον, τὸν ἀνεψιόν, τὸν ἀδελφόν, τὰς διὰ τὸ γένος
 τιμὰς καὶ θεραπείας καὶ κολακείας, ἐσθίων καὶ πίνων
 καὶ καθεύδων διετέλεσεν ἐπὶ μισθῷ τοῖς δεομένοις
 συμμαχῶν καὶ προστιθείς ἀγροῖς ἀγρούς, χρουσῷ χρου- 15
 σόν, σκευὴ σκευέσι, τᾶλλα τοῖς ἄλλοις; ἀλλ' οὐχ οὗτος.
 32. ἀλλ' ἐπαινῶν Ἀναξαγόρου τὸ τὴν μὲν πατρῶαν
 γῆν ἄσπορον ἀφεῖναι, τὴν ψυχὴν δὲ εἰς καρπούς πα-
 ρασκευάσαι τῶν μὲν ἡμέλει, τὴν δὲ ἐθεράπευε καὶ
 κτήματος ἐνὸς ἀμετρίαν θαυμάσας, οὐ γὰρ ἀποκρύψο- 20
 μαι, βιβλία πάντα πανταχόθεν ἐξέελκυσσε καὶ τὰ ταμιεῖα
 διηρευνήσατο τούτων μᾶλλον ἢ τὰ τῶν χρημάτων ἔτε-
 ροι. 33. φιλοσοφίας δὲ ἡμμένον καὶ ἐπὶ τὸν ἐκείνης

17 Diog. L. II 3, 2

3 ῥητορικὴ — 5 ποιεῖ citat Macar. fol. 88 5 νομίσας
 εἶναι δεινόν B 6 τῶν <ἐλαττόνων> coni Re | ἱκανῶς inser I³
 | δ' Re 10 τις Re 16 τᾶλλα A | ἄλλοις ἀλλ' Re 17 πα-
 τρώαν ABP sed in hoc i subscr. m³ 19 δ' Re | καὶ inser C^r
 om APV 20 τὴν ἀμετρίαν Re 22 τούτων scripsi e V
 ταῦτα reliqui libri edd 23 τὸν supra τῶν M²

παρακύψαντα λειμῶνα δόξαν περὶ τοῦ θείου παράση-
 μον οὐκ ἐνῆν περιφέρειν, ἀλλ' εὐθύς τὴν κηλῖδα διέρ-
 ρυψε καὶ τοὺς ὄντας ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος ἐπέγνω πρὸς
 τὴν ἀλήθειαν ἡγεμόνι φιλοσοφίᾳ χρησάμενος. 34. ἐκεῖ-
 νην ἐγὼ τὴν ἡμέραν ἀρχὴν ἐλευθερίας τῇ γῇ καλῶ
 καὶ μακαρίζω τόπον τε ὃς τὴν μεταβολὴν ἐδέ-
 ξατο, καὶ τὸν τῆς γνώμης λατρὸν, ὃς κινδύνων τὸν
 ἀλλιστον αὐτός τε κινδυνεύσας καὶ τόνδε πείσας μετὰ
 τοῦ μαθητοῦ τὰς Κυνεάας διέπλευσεν. 35. εἰ μὲν οὖν
 10 προσεῖχε τὸν νοῦν τοῖς τοῦδε γραμμασιν ὁ ἀδελφός,
 ἦν ἂν νῦν συζυγία προστατῶν, καὶ γὰρ ἦν οἶος οὐ
 R 377 βασιλεύων | βασιλεύοντα νουθετεῖν. ὥς δὲ ὁ μὲν
 ἄκριτος ἀπεληλύθει λέγειν ἔχων τι περὶ τῶν πεπραγ-
 μένων, ἐπὶ δὲ τοῦτον ἐκτείνει τὰς μέμψεις ὁ ἐκείνων
 15 ἀπεκτονῶς ἐβούλετο μὲν, ἡπόρει δέ, φόνον μὲν ἔσχεν
 αὐτόν, πλάναις δὲ ἐκάκου δίκας λαμβάνων ὧν ἐγκαλεῖν
 οὐκ εἶχεν. 36. οὕτω δὲ ἄρα τῆς ὕφ' ἐαυτῷ γῆς ἡπί-

1 Eur. Hippol. 1115 6 sq. cf. p. 67, 3 sq. Eunap. l. l.
 p. 47, 11 et 51, 18 sq. 15 Iulian. ep. ad sen. pop. Ath. p. 270 D.
 16 Iulian. l. l. p. 272 D

1 sq. σημειῶσαι τοῦτο κατάπτυστον (duo ultima vocabula
 postea add.) A

1 δόξαν — 3 ἐπέγνω fere erasa in A 2 περὶ in περι-
 φέρειν in ras I², ἀνα supra περὶ P² | v in διέρρυψε ex i
 corr I², circumductum et in marg pos. ρυψε M διέρρυψε
 reliqui libri edd, correxerunt Gasda et Hercher Herm. XII 255
 3 δοκοῦντας Re, quod correxi Mus. Rhen. XXXII 96 | πρὸς —
 9 διέπλευσεν m. posteriore fere exstincta in A 7 ὃς τῶν
 κινδύνων B | τὸ U 10 τούτου UI | ὁ inser C^t 11 νῦν
 om VB 14 κτείνει Ferr Mor, quod corr Re | ὁ κτείνων
 CVUIM ὁκείνον Ferr 15 φόνον UI 16 αὐτόν inserui
 e V om reliqui libri edd | αἰ in πλάναις ex oi corr C^t ις in
 ras I² πλάνοις VBM 17 rasura 1 litterae ante φ' U |
 η in ἡπίστατο in ras M²

στατο τὴν φύσιν, ὥστε τὴν λῆξιν τῆς Ἀθηνᾶς τὰς
 τῶν Συρρακουσίων ἡγεῖτο λιθοτομίας καὶ λόγων ἐρα-
 στῇ τὸ χωρίον δεσμοτήριον, ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς Θά-
 σον τῶν φιλοῦντων τινὰ κομίσας καὶ κελεύσας μένειν
 τῇκειν αὐτὸν ἡγοῖτο τῷ τόπῳ, τὰ πάντων ἥδιστα χα- 5
 ριζόμενος ἐν τῇ κολάσει. 37. μᾶλλον δὲ θεῶν τοῦτο
 δῶρον ἦν βουλομένων φίλην τε πρὸ τῆς βασιλείας
 αὐτῷ γενέσθαι τὴν πόλιν καὶ προεισενεγκεῖν χάριτας,
 ὅπως ἂν ἐν τῷ βασιλεύειν ὀφειλέτης εἴη τῇ πόλει, καὶ
 τὸ μέγιστον, ἵν' Ἀθήνηθεν ἐπὶ τὸ σκῆπτρον ἰὼν φέ- 10
 ρηται παρὰ τῆς Ἀττικῆς, ὥσπερ ἄλλο τι τῶν ἐκεῖ φνο-
 μένων, τὸ κρατεῖν βαρβάρων. 38. ὁ μὲν οὖν δαίμων
 καλῶς ταῦτα διώκει τῆς οἰκουμένης προμηθεύμενος, ὁ
 δ' ἡσυχίας ἐπιθυμία βασιλείαν ἔφρευγε, μόνος ἀποδιδρά-
 σκων τὸ παρὰ τῶν ἄλλων θηρευθέν, στέφανον καὶ 15
 βασιλείαν τὴν τότε. τεκμήριον δέ, πλείω μὲν ἀφῆκε
 δάκρυα καλούμενος ἐπ' αὐτὴν ἐχόμενος τῆς ἐν ἀκρο-
 πόλει κινγκλίδος, ἣ τις ἂν ἐπὶ κώνειον ἀγόμενος, ἥδι-
 στα δ' ἂν | περωθεὶς ἐξαίφνης εἰς Ὑπερβορέους R 378
 ἀπέδρα. στρέφων δὲ παρ' ὅλην τὴν πορείαν λογι- 20
 σμούς, εἴ πως ἀποκρούσαιο τὴν πολέμευκτον ἀρχήν,

1 Aristid. Panath. I p. 161, 12 Dind. Thuc. VII 86, 1. cf.
 or. XIII p. 69, 11sq. 16sq. Iulian. l. l. p. 275 A

1 ξ in λῆξιν in ras I² 2 ρ alterum in συρρακουσίαν
 erasum P συρακουσίαν CVBM Mor | 1 et θ in λιθοτομίας in
 ras I² 3 ὥσπερ in ras I² 5 ἡγεῖτο BM Ferr Mor | πότα
 U 13 καλὸς U | διώκει U προδιώκει B | δ δ' PVIBM

14 δὲ Re | ἐφρευγεν CA Ferr Mor 15 θηρεῦθεν AC sed in
 hoc ex suprascr. f θηραθεν UBP sed in hoc α in ras m², et
 Re | στέφανον scripsi coll. p. 34, 1 καὶ φόνον libri edd καὶ
 φθόνον καὶ βασκανίαν ἐνόμιζε τὴν βασιλείαν τὴν τότε coni Re |
 καὶ om in rasura 3 litterarum B 18 τίς BM

οὐ πρότερον ἐξέληξε, πρὶν θεῶν τις ἐπελθὼν μετέ-
 στησε τὴν βουλὴν καὶ τὸν ὄκνον ἀφείλε διαρρηθὴν
 ἐπιτάξας ὑπομεῖναι τὴν λειτουργίαν. 39. μάρτυρα δὲ
 τῆς οὐσιότητος αὐτὸν εἶχε τὸν ἐχθρόν. ἵνα δὲ μὴ
 5 θανατάσῃ τις ἐχθρόν ἀκούων τὸν κοινούμενον τῆς ἀρ-
 χῆς, ἐρῶ, τίς ἦν ὁ τῆς κοινωνίας νοῦς. ἐκεῖνος γὰρ
 οὐχ ὅπως τινὰς ἀνθρώπων ἡδέως ἂν εἶδεν ἐν θρό-
 νῳ βασιλικοῖς ἢ τοῖς ἀλουργοῖς ἐσθίμασιν, ἀλλ' οὐδ'
 ἂν ὀνειράτα ταύτην ἔχοντα τὴν θείαν μετρίως ἠνεγκεν
 10 ἄν. πόθεν οὖν μετέδωκεν ὧν περιείχετο; 40. κακῶς
 ἔπασχεν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πανταχοῦ, καὶ τὸ περικεί-
 μενον τοῖς Ῥωμαίων ὄροις Μυσῶν λείαν ἐπεποίητο
 τὰ τῆδε, μάλιστα δὲ τὸ περὶ τὴν ἐσπέραν ἐπόνει, καὶ
 μικρὸν ἦν στρατηγὸς εἰς ἐπανόρθωσιν, ἀλλ' ἔδει βα-
 15 σιλέως ἐπισχίσοντος τὸ ρεῦμα. 41. δραμεῖν μὲν οὖν
 αὐτὸς οὐκ ἠπίστατο, κοινωνὸν δὲ τῆς ἀνάγκης καλού-
 σης τοὺς ἄλλους ὑπερπηθήσας τὸν ἡδικημένον αἰρεῖται,
 τοῦ μὲν αἵματος ὁπόσον ἐξέχεεν οὐκ ἐπιλελησμένος,
 πιστευὼν δὲ τῷ κατηγορεῖν ἔχοντι μᾶλλον ἢ τοῖς ὀφεί-
 20 λουσι χάριτας. καὶ οὐκ ἐψεύσθη. λαβὼν γὰρ Ἀθη-

1 Soph. El. 1312 10 cf. Epitaph. t. I 533 10 R. *Amm.*
 Marc. XV 8, 1 12 cf. t. I 476, 6

8 ἀλουργὲς κρείττον ἢ πορφυροῦν B² (cf. Thom. M. s. v.)

1 πρὶν] ἢ Re 5 τὴν ἀρχὴν V 7 ἐν — 8 ἐσθίμασιν
 citat Thom. M. p. 17, 17 s. v. ἀλουργόν, οὐ πορφυροῦν. Διβά-
 νιος ἐν τῷ ὑπατικῷ· ἐν κτλ. 8 ἀλουργοῖς ex ἀλουργοῖς corr M
 ἀλουργοῖς ex ἀλουργοῖς B cf. I 586, 1 R 9 ἂν om V 11 πα-
 ρακείμενον VP sed in hoc αρα in ras m^s et in infima pagina
 manu posteriore scriptum: ἐν τῷ τοῦ δεινὸς περικείμενον
 παρακείμενον praeferendum censet Gasda 12 ἐπεποίητο M
 14 πρὸς B 18 ante τοῦ rasura 4 vel 5 litterarum in I |
 ἐξέχε cum rasura 2 fere litterarum U | οὐκ om U 20 ἀθη-
 ναίων VB

ναίων λογισμὸν καὶ τὸ στῆθος πλήξας καὶ κελεύσας
μὴ μνησικακεῖν οἷος ἦν | ἀδόλως συμπονεῖν. R 379

42. Αἱ μὲν πρὸ τῆς βασιλείας εὐθύναι τοιαῦται,
πάντα ἂν λογιστὴν ἐπαινέτην λαβοῦσαι. δοκιμάζωμεν
δὲ καὶ τὸν κυβερνήτην τὸν ἤδη κινοῦντα τοὺς οἰάκας. 5
ὁ μὲν οὖν ἐκπέμπων ἐπὶ πολέμους εὖ πράττοντας οὐ
νίκην αἰτῶν οὐδὲ κράτος οὐδὲ ἀριστεύειν ἐξέπεμπε.
43. εὐθὺς γὰρ αὐτῷ μετὰμελος εἰσῆει λογισμὸν οὐκ
ἔχων, ἐπεὶ καὶ οὓς συναπέστειλεν ἐν τάξει συμβούλων,
κωλυτὰς ἔργων γενναίων, οὐ παραινέτας ἐξέπεμπε, 10
Φοίνικα δὲ ἐξαίρῳ τοῦ λόγου, τοιγαροῦν εὐθὺς ἀφείλ-
κετο, μᾶλλον δὲ ἐφοβεῖτο τὴν τοῦ συνάρχοντος εὐκλειαν
ἢ τὴν τῶν ἐναντίων ὕβριν, καὶ τὸ μὴ τοῦτον ἐπαινε-
θῆναι τοῦ πληγῆναι τοὺς πολέμους ἥδιον ἦν. 44. ἀλλ'
ἐκείνου κατηγορεῖν ἐμοὶ μὲν οὐχ ἡδύ, τῷ λόγῳ δὲ 15
ἀνάγκη. διαστῆσαι γὰρ τὴν εὐφημίαν ἀπὸ τῶν μέψεων
οὐκ ἔστιν. ὀρμηθεὶς τοίνυν ἐξ Ἰταλίας σὺν ὀπλίταις
ἐλάττοσιν ἢ τετρακοσίοις ἐν ἀκμῇ τοῦ χειμῶνος, τὴν
δὲ τῆς ὥρας ὑπερβολὴν, ἣν ἐνιαυτοῦ κύκλος ἐφίστησι
τοῖς τόποις, οἱ μὲν ὕμῶν ἤνεγκαν, οἱ δὲ ἀκηκόασι, 20

1 Aesch. de fals. leg. § 176. c. Tim. § 208. Andoc. de myst.
§ 79. 81. 90. | Od. v 17 cf. Decl. Cephal. Herm. IX 56, 1 sq.
8 Thuc. VII 55, 1 11 Σαλούστιον Iulian. l. l. p. 281 D sq. cf.
Mommsen Herm. XXXVI 535 | Plat. Phaedr. p. 242 B. Rep. VI
p. 492 E. Conv. p. 176 C. 17 sq. Iulian. l. l. p. 277 D

4 λογισμὸν C sed στὴν suprascr. f | δοκιμάζωμεν V
5 δὲ ἤδη καὶ τὸν κυβερνήτην κινοῦντα B 8 αὐτὸν B
11 δ' Re ἐξαίρῳ scripsi auctore Gasda ἐξαίρῳ libri edd |
τοῦ fortasse cancellandum, ut deest in V et locis Platonici
supra allatis 12 δὲ] γὰρ VB et in ras I²M 15 ov in
ἐκείνου in rasura 4 fere litterarum I² ἐκείνου μὲν C (sed in
hoc μὲν del f) APBM Re 16 ἀπὸ om B 20 ἡμῶν V et
coni Mor

σὺν εὐχαῖς μὲν ἐπέβη τῆς ὁμόρου, γῆν δὲ ὀρῶν Γαλα-
 τῶν μὲν καλουμένην, ἑσπαρμένην δὲ ὑπὸ βαρβάρων,
 οἷ μετὰ τῆς πρότερον ἀρουμένης καὶ τὰς πόλεις αὐτὰς
 κατενεγκόντες ἐγεώργουν, τὸν χειμῶνα μὲν ἀνήλισκεν
 εἰς βουλὴν, ὥς δὲ τῆς ὥρας ἐπὶ τὰ ἔργα καλούσης
 ἐβόα μὲν αὐτὸς καὶ συνῆγε καὶ συνεκρότει καὶ παρε-
 θάρρυνε τοὺς ἐπιτηχότας, ὑπεσκέλιζον δὲ τὴν ὁρμὴν
 οἱ ἵππαρχοι καὶ λοχαγοὶ καὶ ταξίαρχοι πληροῦντες ἐν-
 9 τολὰς δεσπότου, νικᾷ νίκην ἡμῖν ὁ βασιλεὺς πρὸ |
 R 380 τῆς ἐν τοῖς ὅπλοις τὴν ἀπὸ τῆς καρτερίας καὶ τοῦ
 ταῦτα πράως ἐνεγκεῖν, κἀνταῦθα τὸ τῆς παιδείας ἀπήν-
 τα κέρδος, Ἡρακλῆς τε χείρονος ἀνδρὸς ὑπακούων
 Ἄρης τε ἐνιαυτοῦ πλέον ὑπ' ἀνθρώπων ἐμπλήκτων
 δεθεῖς. 45. ἀλλὰ γὰρ ἔδει καὶ τὸν Ἄρη λυθῆναι ποτε
 15 καὶ τοῦτον. ὥς γὰρ ὁ μὲν ἐν τοῖς κωλύμασιν ἔστεινε
 μὲν, οὐκ ἠρεθίζετο δέ, τὰ δὲ πράγματα ἀπωλώλει,
 τοῖς δὲ βαρβάροις ὑβξάνετο τὸ φρόνημα, τῶν δ' ἐπη-
 ρεαζόντων ὁ κίνδυνος οὐκ ἠνείχετο, λαβὼν οἶμαι δύνα-

1 cf. Epitaph. t. I p. 534, 4 R 1 sq. Iulian. l. l. p. 278 D sq.

4 Amm. Marc. XVI 2, 1 5 sq. Iulian. l. l. p. 278 A sq.

12 Od. 2 621. Π. τ 132 13 Π. ε 385 sq. cf. ep. 1186.

17 Amm. XVI 12, 2

18 λαβὼν] ταύτην τὴν μετοχὴν ἀναπόδοτον εἶπας διὰ τὸ
 ἠναγκάσθαι πολλὰ διὰ μέσου εἰπεῖν. οὕτω δὲ καὶ Ἀριστείδης
 ἐποίησεν εἰς τὸν πανηγυρικὸν ἐν Κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ εἰπὼν·

4 ἐγεώργουν inser I³ | μὲν inserui e VUIBM 5 ὥρας
 B | τὰ ἔργα e τῶ ἔργῳ corr A² 8 ὑπαρχοι VUI | ἐντολὴν V

11 πράως APIBM | post ἐνεγκεῖν comma posui, ut κἀν-
 ταῦθα — κέρδος parentheseos loco sit 12 post κέρδος lacu-
 nam qua ἀναπέφηνε γὰρ ἡμῖν vel simile perierit, statuit Re

14 ἄρην VUIM 15 ἐπὶ V et in ras I² 16 ω prius in

ἀπωλώλει in ras P³ ἀπόλωλει A ἀπολώλει CUB edd 17 δὲ V

18 οἶμαι] οἴχεται vel ἥει?

μιν μικράν τε καὶ πολιορκεῖσθαι μαθοῦσαν. 46. ὑμεῖς
 μὲν ἴσως ἐπιθυμεῖτε καὶ παράταξιν ἀκοῦσαι καὶ στρατο-
 πέδου φύσιν καὶ κέρως ἐκότερον καὶ φάλαγγα καὶ
 παράκλησιν καὶ τῶν ἐναντίων τέχνας καὶ στρατὸν
 φανερόν καὶ κρυπτομένους λόχους καὶ προοίμιον συμ- 5
 βολῆς καὶ ζέουσιν μάχην καὶ τραυμάτων εἶδη καὶ
 φυγὴν καὶ δόλωξιν καὶ γῆν ἀφανῆ νεκροῖς, ἐγὼ δὲ τὴν
 μὲν τῆς διηγήσεως ἀκριβείαν, ὅταν καὶ περὶ τῶν ἄλλων |
 ἱκανῶς διεξίω, κομιῶ· νῦν γὰρ δὴ πάντα συντέ- R 381
 τμηται, καὶ ὁ λόγος ἔοικε σκιρτήμασι τῇ πανηγύρει 10
 πρέπουσιν. 47. ὥσπερ οὖν Ὀλυμπιονίκης οἰκαδὲ σπεύ-
 δων ἀπὸ τῆς Πίσης ἐρωτώμενος ὑπὸ τῶν ἐντυγχανόν-
 των τῆς νίκης τὸν τρόπον τοῦτο μὲν ἀποδώσειν ὑπ-
 ισχνεῖται, συγκαίρειν δὲ αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν ἀξιοῖ
 δεικνὺς ἅμα τὸν στέφανον, οὕτω καὶ νῦν τὰ ἀπὸ τοῦ 15
 πολέμου λέγομεν ὑπερβάντες τὰς μάχας. 48. καρπου-
 μένων γὰρ τὴν ἡμετέραν τῶν βαρβάρων καὶ πόλεις
 μὲν πέντε δεούσας πεντήκοντα καθηρηκότων, ἀποτε-

1 sq. cf. Epitaph. t. I p. 540, 20 sq. R. Amm. XVI 12, 7 sq.
 17 Iulian. l. I p. 279 A

(= II 129, 11 Keil.) οὕτως ἄρα καὶ ὑμεῖς πᾶσιν ἀνθρώποις
 ὧν ἐδεήθησαν παρασχόντες ἐπιστάντες αὐτοὶ τελευ-
 ταῖοι, πρὸς αὐτό γε ἤκω τὸ κλυδώνιον, πῶς ἂν εἰποιμι
 ὅσον βοῦόιομαι, ἀλλὰ τοσοῦτον ἂν εἰποιμι, ὅσον εἰπῶν
 συγγυνοῖς ἐμὰντι. P m. rec. (?) IB²

1 τε inser A² : post μαθοῦσαν lacunam maiorem statuit
 Gasda 4 καὶ κατὰ τῶν B 5 συμβ ἰης cum rasura 2
 litterarum U 7 ἀντὶ in ἀγατῇ in ras I² 10 ὁ inser
 A² | τῇ inser A² 12 κρίσεις VIM et e κρίσης corr P² B²
 13 τὸ τρέχαιον B 14 δ' Re : αὐτῷ Re 16 ε alterum in
 ἐπερβάντες in ras I² 18 τ, et ὡν in ἀποτετμημένων in ras P²

τμημένων δὲ τῆς γῆς τὸ πλεόν καὶ κεκτημένων, τῶν
 δὲ φανερωτάτων ἐν Γαλάταις γενῶν οἰκτρῶς ἐκεῖ δον-
 λεύοντων, ἤδη δὲ μεῖζω περινοίαν τῶν πολεμίων εἰλη-
 φότων ὁ στρατηγικώτατος οὗτος καὶ τῶν ἀφ' οὗ γερό-
 5 νασιν ἄνθρωποι πολέμων γέμων οὐ φορητὸν ἡγησά-
 μενος, εἰ πλείους μὲν <χιλίων> τριῆρεις ἐνίκων περὶ
 Σαλαμίνα τριακόσαιο, τὸ δὲ τῶν βαρβάρων νέφος αὐ-
 τὸς σὺν ὀλίγοις μὴ τρέψαιτο, προσπίπτει μὲν ὥς ἀγα-
 πῆσων, εἰ τῆς χώρας ἐξελάσειεν, ἡ νίκη δὲ αὐτὸν ἐπὶ
 10 τὴν ἐκείνων προήγαγε καὶ διαβάς Ῥήνον ποταμὸν,
 R 382 ὕδωρ ἐλέγχον ἐκ τῶν γεννωμένων ἀδικίαν | μητέ-
 ρων, φιλονεικήσας ζῶντας λαβεῖν εἰδὼς ἀγαλλομένους
 θανάτῳ τοσοῦτους σαγηνεύσας ἤγαγεν, ὥσθ' ἡμῖν μὲν
 ἐπίπνονον τὴν ἐκείνων γενέσθαι τροφήν, τοῖς δὲ ὑπο-
 15 λειφθεῖσιν ἄφθονον τὴν οἶκοι προκειῖσθαι. 49. δέισας
 δὲ τὸ τῆς νίκης μέγεθος καὶ τὴν τοῦ ἔργου λαμπρό-
 τητα μᾶλλον ἢ τοὺς ἐν τῇ μάχῃ κινδύνους οὐ προσέ-
 θηκε τῷ τροπαίῳ πομπὴν καὶ ταῦτα ἐν δεσμοῖς ἔχων
 τὸν ἄρχοντα τῶν πολεμίων, οὕτως ἐπεξῆλθε κρατῶν,

3 Aristid. or. t. I p. 229, 10 D   6 Aesch. Pers. 338 sq. Her.
 VIII 48 et 66   11 cf. διήγημα IV 1110 R   13 Iulian. l. l.
 p. 280 Csq.   18 sq. Iulian. l. l. p. 279 Csq.

1 *on* in πλεόν et καὶ in ras 2 litterarum P^s (καὶ m¹ omis-
 videtur) 2 „malim ἐκείνοις“ Re 4 ἀφοῦ V 6 μὲν om
 Re | χιλίων inserui (Mus. Rhen. XXXII 92) praeunte Re („desi-
 deratur χιλίων αὐτὸν χιλίων καὶ διακοσίων“) cf. II 180, 14 R
 νέφος

7 ἔθνος AP 9 δ' Re | αὐτὸν ex αὐτῶν corr A (radendo)
 et P^s 11 δι in ἀδικίαν in ras P^s ἀτυχίαν coni Mor num
 καλίαν vel αἰλίαν? 12 ὅς in εἰδὼς in ras P^s 13 μὲν
 inser P^s om AU 14 δ' Re 19 ἐπεξῆλθε scripsi e VUI
 (qui in margine habet γο' ἐπῆλθε) BM et P sed in hoc πεξ
 in ras unius litterae m^s ἐπῆλθε A edd ἐξῆλθε C sed ἐπ supra
 ἐξ pos. f „malim ἐπανῆλθε“ Re

οὐδὲ κύπτοντα τοῖς πεπορθημένοις ἔδειξεν οὐδ' ἐπι-
κατέσφαξε ταῖς κειμέναις τῶν πόλεων τὸν κατενεγκόντα
καλλωπιζόμενος τῷ φόνῳ, ἀλλ' ἀναμνησθεὶς Ἀχιλλέως,
ὃ τὸ νικᾶν ἤρκει, παρεχῶρει τῶν λοιπῶν τῷ πρεσβυ-
τέρῳ πανταχοῦ τὰς ἀφορμὰς παραιρούμενος τῶν φθό-
νων. 50. οἴηθεις δέ, ὅτι τὸ χρῆμα τῶν πόλεων οὐ
ταῦτόν ἀνθρώπων πάσχει, τοῖς μὲν γὰρ ἄλυστος ἡ τε-
λευτή, τὰς δὲ ἔστιν ἀναβιώσασθαι, χεῖρα ὀρέγει ταῖς
κειμέναις. αἱ δὲ ἀνίσταντο καὶ αὐτίκα κήρυξ διέπλει
τὸν ποταμὸν κελεύων ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν κατιέναι 10
τοὺς ἐαλωκότας, οἱ δὲ ἔθρον, οὐκ ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς
λυθεῖς, ἀλλ' οἱ μὲν ἔμενον [οἱ] ἐκείνων, οἱ δὲ ἐπανή-
εσαν ὑπὸ τῶν ἐλόντων προπεμπόμενοι. | οὕτως αὐτοὺς R 383
ἐπαίδευσε πάντα ὑπακούειν ἡ μάχη. 51. εἰ δὲ τὸ προσ-
θεῖναι πόλιν ταῖς ἀρχαίαις εὐεργεσία κοινὴ τοῦ τῆς 15
οἰκουμένης ἀξιοζομένου σώματος, τό γε τὰς ἀνηρη-
μένας ἀποδοῦναι πόσῳ λαμπρότερον; ἐν ᾧ καὶ τὴν
γῆν ἔστιν οἰκίζειν καὶ τὴν αἰσχύνην λύειν. οὐ γὰρ
τὸ μὴ ποιῆσαι τὴν οὐκ οὖσαν δεινόν, τὸ δὲ τὴν πρὶν

3 Π. i 330 sq.

6 Lucian. Char. § 23

1 οὐδὲ UI | ἐπικατέσφαξε U 5 τὸν φθόνον V „malim
αὐτὸν τὸν φθόνον αὐτὸν τῶν φθονούντων“ Re ̔ in φθόνων ex o
corr I² φόνω U 6 τὸ χρῆμα — 8 ὀρέγει citat Macarius
Chrys. fol. 88^r 7 ἡ om Macar. 8 ταῖς M | ἀναβιώναι V |
χεῖρα] εἴ τις χεῖρα Macar. 9 ~ in κήρυξ erasus in M κήρυξ
VP sed in hoc acutus in ras m³ 10 σφέτερον Cobet Mnem.
V 111 (Coll. 107) | ἐαυτῶν Re 12 οἱ cancellis inclusi ἐπι-
λειησμένοι κείνων coni Re ἐκείνων Re κείνων libri Ferr
οἰκείων Mor | δ' Re 13 πεμπόμενοι B 15 ἀρχαίαις ex
ἀρχαῖς corr I² 16 ἀξιοζομένου scripsi e CVIBM ἀξιοζομένου
APU et suprapos. C^f edd 16 τό cum rasura unius litterae
(v, ut videtur) P 17 ἀποδοῦναι inser I² 19 ἐνεργον ante
ποιῆσαι inserendum coni Re, πόλιν ego | γῆν τὴν Re Anim

οὐσαν περιιδεῖν ἐρριμμένην διπλῆς ἐντεῦθεν περι-
 ισταμένης ζημίας, ὀνειδῶν τε καὶ βλάβης. ὥς ἐκείνῳ
 γε τὸ πτώμα φαινόμενον τοῖς τε βαρβάροις ἂν ἦν
 εἰς τόλμαν παράκλησις τοῖς θ' ἡμετέροις εἰς ἀτολ-
 5 μίαν ἀνάγκη, κἂν εἰ μὴ νῦν, ἀλλ' ὕστερόν γε τοὺς
 μὲν ἂν ἔθελξε, τοὺς δὲ παρώξυνε. σὺ δ' ὅπως οἱ μὲν
 αἰεὶ τρέμειν, οἱ δ' αἰεὶ θαρροῖεν, τροπαιὸν ἀκίνητον
 τὰς πόλεις ᾤρωσας. 52. καὶ διὰ τὴν σὴν καὶ γνώ-
 μην καὶ τύχην καὶ μόχθους καὶ τέχνας οὐ καθ' ἐκά-
 R 384 τερον τοῦ πολέμου | τὸ στόμα τοῖς βαρβάροις ὑπῆρχε
 11 κρατεῖν, ἀλλ' οἱ μὲν ἔδρων, οἱ δὲ ἔπασχον, ἔπασχον
 μὲν οἱ περὶ Πῆνον, ἔδρων δὲ οἱ περὶ Τίγρητα, καὶ τῇ
 μὲν εἰσέρρεον, τῇ δὲ ἐπιπτον· οἷόν τι περὶ Ποτιδαίαν
 γενέσθαι φασὶν Ἀριστέως μὲν τοῦ Κορινθίου τρεψα-
 15 μένου τὸ καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐλαύνοντος, θατέρου δὲ
 κέρως, ἕως εἰς τὸ τεῖχος κατεκλείσθη, φεύγοντος.
 53. εἰ δὲ μὴ σὺ τότε ἀντέκρουσας, οὐδὲν ἂν ἐκώλυσε τοὺς
 βαρβάρους ἐκατέρους τὴν ἐν ποσὶν αἰεὶ κτωμένους περὶ
 τὸν Βόσπορον ἀλλήλοις τελευτῶντας συμμῖξαι. νῦν δ' ἡ
 20 τῶν ἑτέρων ἦττα τοὺς μὲν ἀπώλεσε, τοὺς δὲ φροντίζειν
 ἐπολίησε καὶ συνεσκέλεσε τὴν ἀπὸ τοῦ νικᾶσθαι Ῥωμα-
 οὺς αἰσχύνην φήμης φήμην παραμυθουμένης καὶ λόγον
 λόγον καταλαμβάνοντος.

13 Thuc. I 62, 4   18 Thuc. III 97, 1. cf. t. I 475, 9
 23 Plat. Theaet. p. 172 B

4 δ' Re   6 δὲ Re   7 of PVIBM   8 τύχην καὶ γνώ-
 μην Ferr Mor   11 et 12 δ' Re   13 εον in εἰσέρρεον, quod
 scripsi auctore Re, in ras P³ I³   εἰσέρρ cum rasura 2 litte-
 rarum U   εἰσέρρει reliqui libri edd   15 καὶ inser I³
 17 ἐκώλυε B   18 καὶ ante περὶ C sed del s   19 συμμῖξαι]
 de hac scriptura diserte agam   21 τοῦ <τοὺς νικηφόρους>
 νικᾶσθαι coni Re Anim

54. Σὺ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ τροπαίου πάλιν ἐπὶ τὰς Μούσας ἐτρέπου, καθάπερ ἀθλητῆς ἐπὶ παλαίστραν ἀπὸ στεφάνου, καὶ τὰ ὅπλα καταθέμενος ἀνελάμβανες τὰ βιβλία, παρ' ὧν ὀρμηθεὶς καὶ τὴν νίκην ἀνείλου· πλήθει γὰρ ἀντιταττομένη σοφία κρείττω ποιεῖ τὸν 5 συνετώτερον. 55. ἀφικνουῦνται δέ σοι τῆς δόξης αἰρομένης οὐκ ὀρηχσταὶ καὶ μῖμοι γέλωτος ἀφορμὰς κομίζοντες οὐδ' αὐληταὶ καὶ κιθαρωδοὶ δειπνῶν χρησίμους ἐξελαύνοντες | λόγους, ἀλλὰ σμήνη τε φητόρων καὶ R 385 φιλόσοφος Ἀθήνηθεν, καλὸς μὲν ἰδεῖν, καλλίων δὲ 10 χρῆσασθαι, πλείστον μὲν ἀνθρώπων ἔχων νοῦν, ἐν δὲ λόγοις ἄριστος εἶναι μάλλον ἢ δόξαι βουληθεὶς. 56. ὃς τὰ μὲν ἐπαινέσας, περὶ δὲ τῶν συμβουλευσάμενος ἀπηλλάττετο δῶρον λαβών, ὃ μόνος βασιλέων δέδωκας, ἔπη τὸν ἄνδρα μηνύοντα. εἰ δὲ Πεισιστρατον ἐπαι- 15 νοῦμεν ὑπὲρ τῆς τῶν ἐτέρω πεποιημένων συλλογῆς, ποῦ θήσομεν τὸν Ὀμήρου μιμητήν;

57. Ἀλλὰ γὰρ οἷς τοὺς πολέμους ἐξέκοπτες, μετὰ

---

10 Πρίσκος? cf. Julian. ep. 3. 71. Eunap. vit. soph. p. 65, 7 ed. Boiss. Liban. vit. § 123 t. I p. 142, 6

---

1 τοῦ om UI 5 inter ἀντι et ταττομένη rasura 4 litterarum in I ἀντιπαρταττομένη UM 6 δόξης AP, in marg γρ^{αι} τῆς τέχης A²P³ τέχης C, in marg γρ^{αι} δόξης f τέχης Ferr Mor | ἐρωμένης Re Anim 7 μῖμοι VUM 8 οὐδὲ VM 10 καλὸς e καλῶς corr C¹ 11 πλείστον scripsi e VIBM cum Cobeto Mnem. V 111 (Coll. 107) πλείστων reliqui libri nisi quod πλείστ cum rasura 2 litterarum habet U, edd 13 συμ ante βουλευσάμενος inser A² 14 post δ rasura 1 litterae, ut videtur σ, B | βασιλέων e βασιλεύων per rasuram corr C 15 num ὁμνούντα? 16 ἐτέρω ex ἐτέρων per rasuram corr I ἐτέροις M sed οἷς in ras ὁμήρω B | πεπονημένω M 17 μί in μιμητήν in. ras I²

τῶν κρατουμένων τὸν διὰ σοῦ νικῶντα ἡνίας. οὕτω
 δύσμαχόν ἐστι νόσημα φθόνος καὶ τὴν τῶν ὠφελούν-
 των δύναμιν ὁ κερδαίνων μισεῖ. δς δὴ καὶ τότε ἐπὶ
 τόνδε πάλαι πεφντευμένος ἀνέδραμε καὶ τὸν σπινθῆρα
 5 προήγαγεν εἰς φλόγα. 58. τὸ πρῶτον ἐψίλωσε φίλων,
 ὡς βλάψων ἐν ταῖς βουλαῖς, ὁ δὲ ἦν ὁμοίως εὐβουλος,
 μετὰ ταῦτα χειρὸς συχνῆς, ὡς ἀσθενῇ ποιήσων, ὁ δὲ
 ἦν οὐδὲν ἥττον ἰσχυρός. πάντας ἐκάλει τὰ Περσικὰ
 προῖστάμενος, εὐφημότατα ἀνθρώπων ἐκδιδούς μετὰ
 10 τοῦ βασιλέως τὰς πόλεις. ὁ δ' ἦν μὲν πέρα τοῦ με-
 τρίου πρῶτος, ἐρῶ γάρ, καὶ βαδίζειν ἐκέλευεν, οἰμωγαὶ
 R 386 δὲ γυναικῶν | ἀντελαμβάνοντο τῶν σωμαμάτων. αἷς
 ἀναπεπνευκυῖαις ἄρτι κῦμα δεύτερον συνίστατο, τὸν
 δὲ οὐδὲ ταῦτα ἀντιτείνειν ἔπειθε. 59. πῶς δὲ μέγας
 15 γίγνεται βασιλεὺς; ἐνταῦθα γάρ μοι δοκοῦσιν ὀξύτερον
 βλέπειν οἱ κριταί· οὐτ' ἐβιάζετο στρατιώτης οὐθ' ἡτ-
 τᾶτο στρατιωτῶν βασιλεὺς οὐδ' οὕτως ἐπεπαίδευτο
 τὸ ἀρχόμενον κακῶς, ὥστε τὸν ἄρχοντα γνώμῃ προσ-
 πεσὸν ἄγειν. ἀλλὰ τίς δὴ λόγος ἀληθέστερος; θεὸς

5 Julian. l. l. p. 283 C   15 Plat. Rep. X p. 595 E

1 κρατοῦντα B | οὕτω — 3 μισεῖ citat Macar. fol. 88^v
 ὄντως Macar. 4 πάλαι om B 5 τοπρῶτον APVIBM
 . 7 μεταταῦτα PVIB 8 πάντα B sed α in ras m²
 προφασισζόμενος
 9 προῖστάμενος I 10 ὅδ' PVBM | α in πέρα in ras I²
 11 πρῶτος APBM | ἐκέλευσεν M 12 γυναικῶν, αὖ Mor
 13 συνίστατο A, in marg γε^{αι} προίστατο ut Ferr Mor
 προίστατο C, in marg γε συνίστατο f 14 οὐδὲ scripsi e
 VUIM ut conī Re οὐ reliqui libri edd 15 γίγνεται μέγας
 U γίνετα CVB Ferr Mor 16 βλέπειν scripsi e VBM
 βλέπειν reliqui libri sed in βλέπειν corr I², et edd | οἱ κρείτ-
 τους Re Anīm 17 οὐθ' conī Re fortasse recte 18 ὃν in
 προσπεσὸν in ras I² 19 ἀλλὰ τίς et ἀληθέστερος; scripsi auc-
 tore Re ἀλλὰ τις et ἀληθέστερος. libri edd | θεὸς scripsi coll
 p. 31, 9 et Iul. l. l. p. 284 D olos libri edd οἰωνὸς conī Re

μὲν ἐξώρμησεν ἐκείνους οὐδὲν προεσκεμμένους, ἀλλ'
 ἔφθασε τὸν λογισμὸν ἢ φωνή. θεοῦ δὲ τοῦτο. πρόσ-
 ταξις ἦκεν ἀδελφῇ τῆς προτέρας προστιθεῖσα θαλατ-
 τίῳ χλαμύδος βαφῇ λιθοκόλλητον ταινίαν | φέρου- R 387
 σάν τι καὶ αὐτὴν καρποῦ θαλαττίου. ὁ δὲ ἔβλεπε 5
 πρὸς οὐρανόν, καὶ ἦν ὁμοίως ἢ τε δόσις ἢ τε λῆψις
 ἄμφω βουλή δαιμόνων. 60. ὥσπερ οὖν οὐ τῆς Πν-
 θίας ἡγούμεθα τοὺς χρησμούς, ἀλλὰ τοῦ πέμποντος
 ἐπὶ τὸ στόμα τὰ λόγια, οὕτω νῦν τῶν ἐκείνους τε
 κεινιηκότων τοῦτόν τε πεπεικότων κοσμήσαι τὴν κεφα- 10
 λὴν κεκρίσθω μᾶλλον τὸ ἔργον ἢ ὧν τὰς γνώμας ὥς
 ἐβούλοντο διέθικαν. εἰκὸς γέ τοι τοὺς ἐπινεύσαντας
 ἐρωτωμένους καὶ τὴν γένεσιν ὥς καλῶ τῷ πράγματι
 παρασχεῖν. ἄδικον μὲν γὰρ τιμὴν οὐκ ἂν ἐπῆνουν,
 δικαίαν δ' ἂν εἰσῆγον. 61. οὐ μὴν τό γε νεῦμα τῶν 15
 θεῶν ἔρμαιον ἐγένετο τῷ τετιμημένῳ, καθάπερ πάλαι
 ταύτην ἐν αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίαν τρέφοντι, ἀλλ' ὥς ἔν
 τις τῷ βραχυτέρῳ χαλῶν, ἔμελλεν, ὥκνει, περὶ τὸ
 πρόσθεν μέτρον διέτριβε, τὴν ἐνθύνδε ψῆφον μετὰ τὴν
 ἄνωθεν ἔμενε. τὸν δὲ ἔκαμπτεν οὐδέν. 62. ἕως μὲν 20
 οὖν ὑπῆσαν ἐλπίδες καταλλαγῶν, ἀνείχεν. ἐπεὶ δὲ
 πόλεμος μὲν ἐκεκήρυκτο σαφῆς, ἐπετειχίζετο | δ' K 395

9 et 21 Iulian. l. l. p. 284 D

21 ἀνείχεν] ἤτοι διέτριβεν· ἔμελλεν V

1 μῆδεν B   4 χλαμύδος βαφῇ e βαφῇ χλαμύδος V
 5 τι om M | ἔβλεπεν εἰς V   7 βουλή, περιγὰρ e B M
 Sinteni βουλή reliqui libri sed in βουλή, V
 8 πέμπαντος B   10 κεινιηκότων U   12 ἐπὶ τὸ στόμα
 inser I   17 αὐτῷ A αὐτῶ U αὐτῷ M   18 τὴν ἐπιθυμίαν
 add C^f   20 ἐμὲν M   22 ἐκρηγόντα I καὶ τρέφοντι in 22 M^f
 ἐπ ante ἐτειχίζετο C^f | δὲ VB

Ἰταλία, παρεκαλεῖτο δὲ τὸ Κελτικόν, ἐκινεῖτο δὲ τὸ
 Σκυθικόν, ἐχώρει δὲ ὁ πεζός, ἐπορεύετο δὲ ὁ τοξό-
 της, κατείχε δὲ οὐδὲν οὐδὲ ἐπέστρεφεν, οὐ Περσῶν
 ἵππος χρεμετίζων περὶ τὸν Εὐφράτην, οὐ μηχαναὶ
 5 προσαγόμεναι τέχασιν, οὐ θρηνοῦσαι πόλεις, οὐκ
 ἐλπιζόμενον πῦρ, ἀλλ' ἐωνεῖτο τῇ Ῥωμαίων γῇ τὸν
 φόβον τῶν μεγίστων ἀφιστάμενος βαρβάρους, ἵνα
 μὴ μικρῶν τῷ γένει, τότε δὴ τότε τοὺς ἀντικαθίστα-
 μένους ἀφείλῃ τὴν λεωφόρον σκοπεῖν αὐτοὺς ἑτέραν
 10 ὁδὸν ἀτριβῇ καὶ τραχείαν καὶ κρημνοῖς ἄπορον, ὥσ-
 περ τινὰ τῶν ἐν ἄστει χειροποιήτων δρόμων, ἦν-
 σεν ἰσως Ἀπόλλωνος ἡγουμένου καὶ τὸ δύσβατον
 λεαίνοντος κατὰ τὴν τάφρον τῶν Ἀχαιῶν. 63. οὕτω
 δὴ τῶν ἀλίσκομένων οὐκ αἰσθανομένων, ὥσπερ τινῶν
 R 389 ληθῶν | οὕτω τοῦ δικτύου συναχθέντος, ἐπειδὴ
 16 καιρὸς ἦν, ἀνεφάνη πρῶτον ἐπιβὰς τῶν ἐσχάτων καὶ
 διήνεγκεν οὐδὲν ὑφύδρου κολυμβητοῦ κρυπτομένου
 μὲν ὑπὸ τοῖς νώτοις τῆς θαλάσσης, λαυθάνοντος δὲ

1 Iulian. l. l. p. 286 A sq. 8 Dem. cor. § 47 p. 241, 21
 13 Π. ο 355 sq. 17 Thuc. IV 26, 5 18 Π. β 159. θ 511.
 Od. γ 142

1 ἐκινεῖτο — 2 Σκυθικόν om M 2 (2) et 3 δ' Re
 4 χρεματίζων A χρεμετίζουσα coni Re 7 φόβον scripsi
 auctore Re coll. § 73 p. 35, 19 φόνον libri edd φθόνον Cobet
 Mnem. III 246 | τοῖς βαρβάρους Re 8 μικρὸν U | ἀντικαθίστα-
 μένους scripsi e CAPU ἀντικαθιζόμενους reliqui libri et in
 marg P^s (praemisso γρ) et C^m et edd 9 περισκοπεῖν V
 11 εἰ in ἄστει in ras P^s ἄστυ A | ω in δρόμων ex o corr P^s
 δρόμον A 15 voce ἐπειδὴ desinit in A folium 65 eoque
 manus recentior saeculi XIII/XIV quae scriptura artiore operam
 dedit, ut folium totum textum supplendum caperet, voce καιρὸς
 inc. fol. 66 eoque manus antiqua 17 κολυμβητοῦ inserui
 κολυμβητοῦ
 e VB et marg C^t coll Thuc. l. l. ὑφύδρου A ὑφύδρου P sed
 δ et v in ras m^s, ἡγουν κολυμβητοῦ in marg m^s 18 θαλάττης
 VIBM

τοὺς ἐπὶ τῆς ἡμόνος, ἕως ἂν βούληται. 64. οὕτω δὲ πλείω λόγον τοῦ μὴ δοκεῖν ἀδικεῖν ἢ τῆς νίκης αὐτῆς ἐπεποίητο, ὥστ' ἐν μέσοις τοῖς δεινοῖς ἐμβεβηκὼς δι' Ἑλλήνων ἄπασιν ἀνθρώποις ἀπελογεῖτο πέμπων ἐπιστολὰς ἐκείσε κατὰ τοὺς ἐκάστων τρόπους μεζίζους, 5 ἐλάττους, τὸ μέσον ἔχουσας, ὡς ἔμελλον τοῖς δεξιομένοις ἀρμόσειν. 65. βουλευομένου τοίνυν ἐν Παιονίᾳ περὶ τῆς Θράκης, εἴτ' ἐμβολῆς εἴτε καθέδρας ὁ καιρὸς, καὶ τῷ πλήθει τῶν πολεμίων ἀντιτάττοντος ἀρετὴν τύχη τις κρίνει τὸ ἔργον ἡσυχάζοντων τῶν ὀπλων πρέπον 10 ἔξευρουσα τῇ συγγενείᾳ πέρας. ἐπειδὴ γὰρ ἔδει κρατῆσαι τὸν ἀμυνόμενον, ἐξήρπασε τὸν ἐπιόντα νόσφ' καὶ τὸ μὲν τρόπαιον οὕτω μέγα, στρατιωτῶν δὲ οὐδαμοῦ τάφος. 66. ὑποχωρεῖτω τοίνυν τῷ βασιλεῖ καὶ | 14 Κῦρος ὁ μέγας ἐν θεοφιλῶν κρίσει. καὶ γὰρ εἰ R 390 τοῦ ποιμένος ἔτυχεν εἰς σωτηρίαν, ἀλλὰ μεμάχηται γε τῷ πάπῳ, καὶ τι καὶ πλεόν, ὡς Ἰσοκράτης φησὶν, ὥσθ' ὁμοῦ Μήδους τε εἶχε καὶ συνεκαλύπτετο· σοὶ δὲ καλλίων τοῦ κτηθέντος ὁ τῆς κτήσεως τρόπος καθαροῦ τῇ χειρὶ παρελθόντι πρὸς τὸ πᾶν. 67. τὸ δὲ ἔτι 20 κάλλιον, τὴν γὰρ αὐτὴν ἥσθησαν ἐπὶ τούτοις ἡδονὴν οὓς τε ἤγες καὶ οἷς ἀπήντας· νόμῳ μὲν γὰρ μεθ' ἐτέρων ἦσαν, φίλτρῳ δὲ μετὰ σοῦ πυνθανόμενοι γνώμῃ μὲν εἶναι βασιλέα, πόνοις δὲ συστρατιώτην. 68. καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν τὸ τὴν κεφαλὴν σου παρὰ τῶν κρειττόνων 25

15 Her. I 110 sq. 17 Isocr. Euag. (IX) § 38 p. 196 b

9 τῷ πλήθει e τὰ πλήθη corr A² 10 ὅπλ in ὀπλων in ras I² 15 ~ in κύρος in ras P³ κύρος VI 17 καὶ τοι UIM 21 ἡδονὴν ἐπὶ τούτοις M 24 σε post εἶναι inser B 25 τὸ — 34, 1 ἀνάδημα citat Thom. M p. 26, 15 ὅθεν καὶ ἀνάδημα ὁ στέφανος. Αἰβάμιος ἐν τῷ ὑπατικῷ· τὸ κτλ. | σοι B

LIBANIUS ed. Foerster. II.

3

ἄγεσθαι πρὸς ἀνάδημα, ὅπως ἀκολουθήσῃ τῷ στεφάνῳ
 R 391 μὲν ὀργή, τῇ δὲ ὀργῇ κλησεις, τῇ κινήσει δὲ | ὁ
 σὸς δρόμος καὶ γένοιο δὴ τοῖς πράγμασι πλησίον. εἰ
 δὲ ὀκνεῖς, φησί, τὸν φόβον, θάρρει. καὶ τοῦτο
 5 ἡμῖν μελήσει.

69. Οὕτω τοίνυν ὀσιώτατα ὦν ἴσμεν τῆς τε Εὐ-
 ρώπης τὸ πλεόν καὶ τὴν Ἀσίαν προσλαβὼν οὐδὲν πρὸ
 τῶν ἱερῶν ἐσπούδασεν, ὥσπερ τις ἀγαθὸς ναυπηγὸς
 τὴν τρόπιν πρὸ τῶν ἄλλων σκεπτόμενος. ὥσπερ γὰρ
 10 ἐν τῷ ταύτης ἰσχυρῷ σώζεται τὸ πλοῖον, οὕτως ἐν τῇ
 θεραπείᾳ τῶν κρειττόνων αἱ πόλεις. διὰ τοῦτο νεὸς
 ἀνίστη καὶ βωμοὺς ἐποίει καὶ τὴν αὐτοῦ πατρίδα
 συνείλιξε μὴ πολεμεῖν τοῖς καλοῖς ἥκιστα ἀνεχομένην
 ἁπνοῦ λυσιτελοῦντος, ὥσπερ τινὰ μητέρα νοουθετῶν
 15 υἱός, ὃς αὐτῇ τὰ πρῶτα συνεξηπατημένος αὐτόν τε
 καὶ κείνην ὥστερον ἀπήλλαξε τῆς πλάνης.

70. Θαυμάζω τοίνυν ἔργω τε τῶν ἐν μνήμῃ Περσῶν,
 ὅτι μὲν αὐτῶν κρατήσεις, λεγόντων, ὅτι δὲ κεκράτηκας,
 οὐκ ἐνδυμουμένων, καὶ ταῦτα ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ
 20 Πόντου πρὸς τῷ Βοσπόρῳ καθήμενος καὶ ποιῶν ὃ νῦν
 ἐγώ, βιβλίων αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ βουλῇ δεικνύων. τίς
 R 392 οὖν ἡ νίκη; 71. γυμνώσας | μὲν ἐκεῖνος τῆς τῶν

4 Proverb. Coisl. 180. Bodl. 361. Miller, Mél. de litt. gr. 352, 3. 19 Her. IV 81, 2. Xen. Anab. VI 2, 1

4 δ' Re | φασί? | φόβον I sed φ in ras 2 litterarum m³
 onon U cum rasura 1 vel 2 litterarum ante o φθόνον B sed φ
 erasum 10 σώζεται A 11 διατοῦτο VIBM 12 spiritus
 in αὐτοῦ in ras P³ αὐτοῦ U αὐτοῦ M 15 ταπρῶτα VIBP
 sed in hoc supra prius α rasura et hoc ipsum in ras m³ | ἐξη-
 πατημένος M | αὐτόν M 18 κρατήσεις B 21 αὐτοῦ scripsi
 αὐτοῦ libri edd | δεικνύω Re (ἐδείκνυνον Anim)

ὀπλιτῶν ἀκμῆς τὴν ἐφάν γῆν ἐπορεύετο τῷ φαυλοτάτῳ
 τῆς στρατιᾶς παραδούς τὰς πόλεις, οἱ φυλάκων ἔχοντες
 σχῆμα τῶν φυλαζόντων ἐδέοντο, καὶ μετὰ τῶν φρου-
 ρουμένων οἱ φρουροῦντες ἔτρεμον. τὴν μὲν οὖν τῶν
 πόλεων ἀρπαγὴν οὕτω παροῦσαν ἐδοκοῦμεν ὁρᾶν, ἡ
 φυγὴ δὲ εἶχε τὴν σωτηρίαν. 72. καὶ ἐμακάριζον οἱ
 μὲν ἐν μεσογείᾳ τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ, οἱ δὲ οἰκοῦντες
 κάτω τοὺς ναυκλήρους αὐτῶν καὶ οὐδὲν ἦν εὐδαιμο-
 νέστερον τότε τοῦ κεκτῆσθαι πλοῖον. Κυπρίων δὲ οἱ
 παρόντες ἐθεραπεύοντό τε καὶ καταγωγὰς ὑπισχυνοῦντο. 10
 ἦν δὲ ἀδελὸς οὐδὲ ἡ θάλαττα ὥς ἐν τε τοῖς λιμέσιν
 ἐσομένων ὑπὲρ τῶν νεῶν τραυμάτων ἐν τε τῷ πελάγει
 νεκρῶν τοῦ καιροῦ τοὺς κακούργους ἀθροίζοντας.
 73. ταύτας δὴ τὰς μεταναστάσεις ἔσχεν ἡμέρα μία.
 ἡ γὰρ αὐτὴ σολὴ μὲν ταῦτα ἔδωκεν, ἡμῖν δὲ θαρρηθεῖν 15
 τὴν μονὴν οὐ δυνάμεώς ποθεν ἐπελθούσης οὐδὲ τειχῶν
 τοῖς μὲν γενομένων, τοῖς δὲ ἐπισκευασθέντων οὐδὲ
 τῶν ἀντιπάλων λοιμῷ βεβλημένων, ἀλλὰ ψιλῆς τῆς
 προσηγορίας ἐκβαλούσης τὸν φόβον, καὶ Τύρῃος
 ἀπέχων ἑβδομήκοντα σταθμούς, ὥσπερ ἄρας εἰς μάχην 20
 σημεία, | τοὺς Πέρσας ἐτάραττες. 74. ὁ δὲ κακῶς R 393
 ἀπολούμενος Δημάρατος ὁ τὰ παρ' ἡμῖν ἐπαινῶν πρὸς

22 Her. VI 70. VII 102sq. Antoninum significari observavit
 Valesius ad Ammian. XVIII 5, 3

1 ἐφάν VUIBMP sed in hoc iota subscr. m² 7 ante οἱ
 rasura 12 vel 13 litterarum in I 8 αὐτῶν Re αὐτῶν libri
 Ferr Mor 11 ἀδελὸς Gasda contra usum Libanii (cf. p. 41, 17
 ep. 12. 21 etc.) 12 νεῶν P sed circumflexus e gravi corr m²,
 I sed ο in ras m² 18 λιμῷ VB 19 ἐκβαλλούσης B
 20 σημεία εἰς μάχην B

ἐκείνους ἀγαθὰ καὶ τοῦ χειμῶνος φάσκων αὐτοῖς πα-
ραδῶσειν ὥσπερ ἐν κύρτῳ τὴν πόλιν μεταβαλὼν τοὺς
Πολυδάμαντος ἠφίει λόγους οἷς ἐκεῖνος ἐχρηῖτο φανέν-
τος Ἀχιλλέως. ταύτην ὅστις εὖ φρονεῖ, μεγάλην νίκην
5 προσερεῖ τῆς μελλούσης οὐ φαυλοτέραν. ἡ μὲν γὰρ
ἐκείνους θεῶν διδόντων δοριαλώτους ἄξει, ἡ δ' ἡμᾶς
ἐκώλυσε γενέσθαι, καὶ δι' ἐκείνης μὲν ὦν κεπόνθαμεν
ληψόμεθα δίκην, διὰ δὲ ταύτης οὐ προσπεπόνθαμεν.
75. ἡττᾶται δέ, οἶμαι, πολέμιος οὐχ ἀλίσκόμενος μόνον,
10 ἀλλὰ καὶ ὅταν λήψεσθαι μὲν ἐλπίσῃ, σωθῆις δὲ ἀγα-
πήσῃ· τὸ γὰρ προσδοκηθὲν ἐν τοῖς εἰλημμένοις ἀριθ-
μῶν ἀπεστερηῆσθαι νομίζει. 76. μίᾳ μὲν οὖν αὐτῇ
τοῦ νενικῆσθαι τὸν Μῆδον ἀπόδειξις, ἑτέρα δέ, καὶ
μοι σύγγνωθι πρὸς Διός, εἴ τι τῶν ἀπορρηγνόντων ἐκφέ-
15 ροιμι, βιάζεται γάρ μοι τὸ στόμα καὶ γίγνεται τοῦ τεί-
χους τῶν ὀδόντων δυνατώτερον, γράμματα πρῶην
ἤκεν Ἀσύρια δέομενα κήρυκι καὶ πρεσβείᾳ ἀνοῖξαι τὴν
ὁδὸν καὶ τὰ διάφορα λόγῳ τεμεῖν. 77. ἐγὼ μὲν οὖν
ῥῆμιν αὐτὸν κροτήσιν καὶ ἑορτάσειν καὶ τάχους ἐπι-
20 μελήσεσθαι καὶ συνέχαιρον δὴ πρᾶγμα ποιῶν πολλὰκις

3 II. σ 247 sq. 17 sq. cf. I 577, 7 sq. R 20 cf. Io. Lyd.
de mens. IV 118

1 ἐκείνους scripsi ἐκείνον libri edd, sed ~ et on in ras et ' et
ous suprascr. P³, ut ἐκείνους etiam in Vat. 84 | αὐτοῖς scripsi
αὐτῷ U αὐτῶ reliqui libri edd, sed ὦ in ras et οἷς suprascr.
P³, ut αὐτοῖς etiam in Vat. 84 2 τοὺς τοῦ πολυδάμαντος
VBM 6 ι in δοριαλώτους in ras M et P³, ex v corr U, in
v corr A³ δοριαλώτους VIB Mor Re cf. Lob. ad Soph. Ai.
v. 211 | ἡ VIBM et ex ἡ corr P³ | δὲ Re 9 αἱ in ἡ-
τᾶται in ras C² | δ' Re 10 δτ' ἂν A 12 οὖν inserui e VI
om reliqui libri edd 15 γίγνεται CAPV edd 16 πρῶην VIBM
17 ἀσύρια VBI sed in hoc prius σ inser m² cf. ad t. I 455, 12
19 ἐπιμελήσεσθαι scripsi cum Gasda ἐπιμελεῖσθαι libri edd

ἡττημένους, ὁ δ' ἀπέρριψε τὴν ἐπιστολὴν ἀνδρείότερον
 Διομήδους δεινὸν νομίζων, εἴ τις ὀφείλων δίκας περὶ
 σπονδῶν διαλέξεται. 78. τούτων δὲ οὐκ ἐλάττω τὰ
 πρὸς τοὺς ἡκοντας παρὰ τῶν Σκυθῶν, οὓς ἐν τοῖς
 ὄρκοις ἀκριβολογουμένους λαβὼν ἐκέλευσεν ἀπελθόν- 5
 τας περὶ πολέμου σκοπεῖν, καὶ διὰ μακροῦ δὴ χρόνου
 Ῥωμαῖος ἀνὴρ ἠπελόησε βαρβάρῳ. 79. πόθεν δὴ τὸ
 τοῦ πολέμου | μεταπέπτωκε πνεῦμα; καὶ τί τὴν R 394
 Ῥωμαίων τύχην ἐπανήγαγεν εἰς τὸ Πέρσας φοβεῖν; οὐ
 πεζομαχία τις οὐδ' ἵππομαχίας πόνος οὐδ' ὀπλων και- 10
 νότης οὐδ' ἐπιτεχνήσεων εὗρεσις, ἀλλ' αἱ πυκναὶ θυσίαι
 καὶ τὸ αἷμα τὸ πολὺ καὶ οἱ τῶν ἀρωμάτων ἄτμοι καὶ
 θεῶν ἐστιάσεις καὶ δαιμόνων τοὺς πολεμίους συνέ-
 στείλαν. 80. διὰ τοῦτο χαίρει καλούμενος ἱερὸς οὐχ
 ἦττον ἢ βασιλεὺς, καὶ τοῦνομα τοῖς ἔργοις συμβαίνει· 15
 ὥς οὐ μᾶλλον γε βασιλέας τοῖς περὶ τὴν ἀρχὴν ἢ τοὺς
 ἱερεῖς ἀγιστείαις παρῆλθεν. οὐ λέγω τοὺς νῦν τοὺς
 ἀμβλυτέρους, ἀλλὰ τοὺς πάλαι τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ τοὺς
 ἀπηκριβωμένους. οὐ γὰρ νόμων ἀνάγκαις ὑπηρετῶν
 νῦν μὲν ἐδυσε, νῦν δὲ ἔληξεν, ἀλλ' ὀρθῶς εἰρησθαι 20
 νομίζων τὸ δεῖν ἀπὸ θεῶν ἄρχεσθαι καὶ ἔργων καὶ
 λόγων, ἃ τοὺς ἄλλους οἶδε ταῖς νομυηνταῖς ἀναθέντας,
 ταῦθ' ἐκάστης ἡμέρας εἶναι πεποίηκεν, αἷματι μὲν

2 Π. i 31 sq. 10 Thuc. I 71, 2

1 δ VIBM et P sed in hoc acutus in ras m² δ A
 4 περὶ C 8 μετα in μεταπέπτωκε in ras U²I² | πνεῦ in
 πνεῦμα in ras I² 9 τὸ] τοὺς U 10 τίς IBM 13 πολε-
 μίους scripsi e VB cum Re Anim, Gasda, Cobeto Mnem. V 111
 (Coll. 107) πολέμους reliqui libri edd | ἀνέστειλαν Cobet l. l.
 14 διατοδοτο APVI 17 in ἀγιστείαις in ras P² ἀγιστείαις
 UI 18 τοὺς prius om C Ferr Mor 21 post ἔργων rasura
 6 vel 7 litterarum I 22 δ B | οἶδα B

δεχόμενος ἀνίσχοντα τὸν θεόν, αἵματι δὲ παραπέμπων
 εἰς δύοσιν καὶ ταῦτά πάλιν νυκτερινοῖς ἐτοιμάζων δαι-
 μοςιν. 81. εἴσω δὲ τὰ πολλὰ κατεχόμενος ὑπὸ τῆς
 τύχης, ἐπεὶ μὴ τρέχειν εἰς ἱερὸν παρ' ἡμέραν ἐνεστίν,
 5 ἱερὸν ποιεῖται τὰ βασίλεια καὶ τὸν κῆπον καθαρώτερον
 τῶν παρ' ἐνίοις ἀδύτων, καὶ γίνονται τοῖς μὲν δέν-
 δρεσιν ἡδύους οἱ βωμοί, τοῖς βωμοῖς δὲ τὰ δένδρα.
 82. τὸ δὲ κάλλιστον, οὐ γὰρ ἐφ' ὑψηλοῦ καθήμενος
 ἢ χρυσαῖς ἀσπίσι περικλειόμενος ἐτέρων χειρσὶ θερα-
 10 πνεύει τοὺς θεοὺς, ἀλλ' αὐτουργεῖ καὶ περιτρέχει καὶ
 R 395 σχιζῆς ἄπτεται | καὶ μάχαιραν δέχεται καὶ ὄρνις
 ἀνέρρηξε καὶ τὰ ἔνδον οὐκ ἡγνόησε, καὶ τούτων πλείους
 οἱ δάκτυλοι τῶν ἐκείθεν τεκμηρίων γέμοντες. ἡγείται
 γὰρ ἄτοπον, εἰ τὰ μὲν γραμματεῖα τοῖς ἄρξουσιν αὐτὸς
 15 ἐγγεγραφεῖ, ταῖς δ' αὐταῖς χειρσὶν οὐ πληρώσει τὰ πρὸς
 τοὺς θεοὺς. 83. ἐντεῦθεν οὐ καθίζει βουλὰς στρατη-
 γῶν καὶ λοχαγῶν καὶ ταξιαρχῶν ἐν τοῖς ἐπείγουσιν
 οὐδὲ τρίβει χρόνους ἐν σκέψεσιν, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς διδα-
 σκάλους τῶν ἐν ἀδήλῳ καταφυγῶν ἀπήλλακται, ἐντεῦ-
 20 θεν γράμμα μὲν οὐδὲν ἀπὸ τῶν περὶ τῆς ἀρχῆς
 ἢ κοιμῶν σπάνια, πάντα δὲ ἐγνωσται, καὶ καθάπερ τὸν
 Ἥλιον λέλθιν οὐδὲν τῶν ἐπὶ γῆς, οὕτως οὐδὲ σὲ
 τῶν δρωμένων οὐδὲν αὐτοῦ διδόντος Ἥλιου. 84. ἐπὶ
 δὲ καὶ τοῖς ἐσχάτοις ὅσοι βάρβαροι τὴν ἡμετέραν ἀπὸ

2 ταῦτα scripsi auctore Re Anim ταῦτα libri edd 3 τα-
 πολλὰ VIBP (sed in hoc α in ras et cum πολλὰ coniunctum m⁹)
 et M (sed in hoc gravis erasus) 4 παραμέραν V 5 ποιεῖ
 V et Cobet Misc. 148 6 ἐν in ἐνίοις in ras P³ | γίνονται V
 | δένδρε⁸⁶ B 10 αὐτουργεῖ UM | καὶ prius inserui e VIB
 17 ταξιάρχων B 19 τῶν ἀδελφῶν B 21 κοιμῶν ACV
 κοιμῶν U 23 δηλοῦντος vel δὴ δύντος vel δὴ ὅμοιον ὄντα
 conzi Re

τῆς ἔξω θαλάττης μέχρι τῆς τοῦ Πόντου παροικοῦσι
 φαχίας, τὰ ὄπλα κρεμάσαντες ἀλοκίζουσι τὴν γῆν |
 τὰς μὲν ἐντεῦθεν καὶ παρ' ἡμῶν εὐπορίας ἀπεγνώ- R 396
 κότες, εὐχόμενοι δὲ τῇ Δήμητρι. τῶν δ' ὑπηκόων
 ὅσοις ἔδει γενέσθαι κακῶς, τυραννίδος ἔρωτι σφᾶς 5
 αὐτοὺς ἀπώλεσαν ἃ μὲν ἤλπισαν, οὐ δυνηθέντες, ἃ δ'
 ἐφοβήθησαν, ἀλόντες οὐ παθόντες, μόνον ζῶντες ἐπὶ
 τοιοῦτοις βουλευμασιν. 85. ἐγὼ δὲ Ξέρξης ἐθαύμαζον
 οὐκ ἀποκτείναντα τοὺς ἀντὶ τῶν ἀγγέλων ἐπὶ τὸν θά- R 397
 νατον ἤκοντας. κήρυκες | ἠδίκηντο παρ' ὅλης πό-
 λεως, εὐκαταφρόνητον τῷ Μήδῳ, καὶ ἅμα τὴν ἀνδρίαν 11
 τῶν αὐτοὺς διδόντων ἡσχύνθη. ὁ δὲ τοὺς ἐπ' αὐτὸν
 ἃ μὴδὲ εἰπεῖν θέμις συντεθεικότας μέχρι τῶν ἐλέγχων
 ἐκόλασε.

86. Καὶ ταῦτα, ὦ ἄνδρες, τῶν αὐτῶν ἐπικούρων 15
 ἡγῶμεθα τῶν βελτιόνων εἰς φυλακὴν Ἄργου τοῦ γηγε-
 νοῦς, οἱ φρουροῦσι μὲν αὐτὸν μετὰ δορυφόρων, φυ-
 λάττουσι δὲ τοὺς δορυφόρους αὐτούς, καὶ εὖρωσιν
 ἀντὶ κυνῶν λύκους, ἐμήνυσαν, οὐκ ἀσθενέσι καὶ σκο-

2 Ar. Vesp. 850
 16 Aesch. Prom. 568

9 Her. VII 136 cf. t. I p. 464, 2 R
 17 Amm. XXII 11, 2 cum nota Valesii

2 φαχία λέγεται ἡ πέτρα ἡ ἀπόκρημος καὶ σκληρά. λέγε-
 ται δὲ καὶ ἡ πλημύρα τῆς θαλάσσης C'

1 θαλάσσης APIM 2 ἀλοκίζουσι C sed in marg ἀτλαί-
 ζουσι f 7 ἐφοβήσαν M 9 οὐκ ἀποκτείναντα om B | τοὺς
 in ras 5 fere litterarum P^s | ἀντὶ om P 10 γὰρ αὐτοῦ ante
 ἠδίκηντο excidisse putat Re 11 εὐκαταφρόνητοι V Mor
 χεῖμα ante εὐκαταφρόνητον excidisse putat Gasda εὐκαταφρο-
 νήτου coni Re | μ et δ in μῆδῳ in ras A δῆμῳ P | ἀν-
 δρίαν M 12 spir. asper in αὐτοὺς e leni corr A^s, in ras
 M^s αὐτοὺς UB | τοὺς μὲν ἐπ' B 13 συντεθεικότας θέμις U
 14 ἐκόλασεν A 17 μετὰ τῶν δορυφόρων coni Re

λιαῖς ἐνυπνίων ὕψεσιν, ἀλλ' ὥσπερ νῦν ἡμεῖς ἀλλήλους
 ὀρῶμεν καὶ φράσκειν ἄν ἄλλος ἄλλω περὶ τοῦ λέγον-
 τος, ὡς εὖ λέγοντος ἢ τοῦναντίου, οὕτως ἐκείνοι τούτῳ
 4 περὶ τῶν πρᾶσσόντων νεώτερα, τιμῶντες αὐτῷ τοὺς
 R 398 ὀφθαλμοὺς | τῇ σφετέρῃ θεᾷ καὶ οὐκ ἐῶντες ἀπιστεῖν
 Ὀμήρῳ θεοὺς ἀνθρώποις ἀναμίξαντι καθάπερ ἑταίρους
 καὶ φίλους. 87. πῶς δὲ οὐκ ἔμελλον ἔσσεσθαι σοὶ φίλοι
 μηδενὸς αὐτοῖς ἀμεληθέντος ἐν τῇ δεῦρο πορείᾳ βωμοῦ;
 ὅς γε καὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ τοσοῦτον ἐκδραμῶν εἰς
 10 Φρυγίαν ἐλθὼν τὴν τεκοῦσαν ἡμῖν τοὺς θεοὺς πολλοὺς
 καὶ μεγάλους τιμήσας ἐπανήλθες. ἦκων τοίνυν παρ'
 ἡμᾶς, ὡς μὲν ἄν τις φαίη τῶν οὐδὲν εἰδόντων, ἡσύχασας,
 ὡς δ' ἄν ἐγώ, πεπολέμηκας, καὶ τῶν εἰς τὴν νίκην φερόν-
 των εὖρηται τι μείζον αὐτῆς τῆς μάχης. καὶ γὰρ οὐ-
 15 τως ἔχει. 88. οὐκ ἦν ἡμῶν τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ἢ
 Περσῶν δύναμις οὔτε πλήθει μείζων οὔτε ἀλκῇ βελτίων
 οὔτε τέχνῃ καλλίων οὔτε ὅπλοις ἰσχυροτέρα, ἀλλ' ὁ
 πάντα ταῦτα καὶ συνέχει καὶ διαφθείρει νῦν μὲν παρ-
 ὄν, νῦν δὲ ἀπόν, ἐκείσε μεθιστῆκει καὶ μετ' ἐκείνων
 R 399 ἐπῆει, δαίμονες | πολέμου καὶ μάχης καὶ τροπῆς
 21 κύριοι, καταπολεμοῦντες μὲν τοὺς ἀτιμάζοντας, ἐπι-
 ρωπνύντες δὲ τοὺς αἰδουμένους. 89. συνιόντων τοί-
 νυν ἔτι τῶν στρατοπέδων ἀφανῆ παρ' ἐκείνων ἐπὶ
 τοὺς ἡμετέρους ὀπλίτας ἐχώρει βέλη τῶν ψυχῶν ἀπὸ-

4 post ὦ in αὐτῷ rasura 1 litterae (ut videtur γ) I αὐτῷ
 M sed ου in ras m² et coni Gasda 10 ἐλθεῖν M
 11 τιμήσας in marg I³ 13 τὴν om M 14 „αὐτ. εὖρηται
 σοὶ τι leg. αὐτ. εὖρησαι τι“ Re 17 οὔτε τέχνῃ καλλίων πρᾶ-
 misso κείμενον in marg I³ | οὐθ' M 19 δ' Re 20 καὶ
 μάχης] „αὐτ. leg. καὶ νίκης αὐτ. καὶ μάχης καὶ νίκης“ Re
 23 ἔτι in ἔτι in ras P³ ἐπὶ CA Ferr Mor, quod corr Re im-
 probante Gasda qui οὐπω coni

μενα, τὰ μὲν Ἄρεος ἀφιέντος, τὰ δὲ τῶν Ἄρεος λοχι-
τῶν, τοῦ Δείμου, τοῦ Φόβου. τούτοις δὴ τὰς τε καρ-
δίας ἐπλήττοντο τὰ τε ξίφη τῶν χειρῶν μεθίεσαν
ἐπασχόν τε ὅπερ εἰκὸς ἀνθρώπους, ἡττῶντο δαιμόνων.
90. εἰδὼς οὖν ὁρθῶς, ὅτι δεῖ στρατιώτην ἕκαστον 5
προσकुνησάμενος τούτους ὧν δεῖται μαχόμενος, ὥς τοῦτ'
ὃν τῆς παρασκευῆς κεφάλαιον, οὐκ ἀσπίδος οὐδὲ θώ-
ρακος οὐδὲ ἀκοντίου, καὶ διαλεχθεὶς τοῖς θεοῖς, ἅττα
δὴ καὶ διελλέξαι, συνέσει τῶν κρειττόνων τὴν δύναμιν
ὑπὲρ τοῦ λιβανωτοῦ.

91. Τῇ μὲν οὖν Ῥωμαίων ἀρχῇ τοιοῦτον τεῖχος
περιήλασας. εὖ δὲ ποίωδν καὶ τὸν ἄλλον μεταρρυθμί-
ξεις ὅχλον, τὸ τοῦ Πρωτέως εἰς ἑτέροους ἐργαζόμενος.
νῦν γὰρ δὴ τὸ τὴν γῆν οἰκοῦν ἀπὸ συῶν ἀτεχνῶς εἰς 15
ἀνθρώπους μεταπλάττεται. 92. τούτων δὲ | ἀπάν- R 400
των αἰτίων οἱ λόγοι. ταυτὶ μὲν γὰρ ἔργα φρονήσεως,
φρόνησις δὲ λόγων, οὗς ἐδέξω τῇ ψυχῇ πᾶσαν ιδέαν,
τοὺς μὲν δρόμῳ χωροῦντας, τοὺς δὲ σχολῇ βαλνόντας,
ἐπιστολάς, διαλεκτικούς, κάλλος ἐπῶν· ὧν τοῖς μὲν 20
ἐγκωμιάζεις, τοῖς δὲ πείθεις, τοῖς δὲ ἀναγκάζεις, τοῖς
δὲ θέλγεις, καὶ νικᾷς τοὺς μὲν ῥήτορας τῇ φιλοσοφίᾳ,

2 Π. ο 119. δ 440. λ 37   14 Od. δ 417. 455 sq.

1 ο in ἄρεος ex ω corr P³C^a ἄρεως A Re (bis) cf. t. I
516, 5 R   5 εἰδὼς scripsi e VI (sed in hoc spiritus et ὡς in
ras m²) εἰδὼς reliqui libri edd | ὅτι δεῖ στρατιώτην inser I³

7 post παρασκευῆς rasura 2 litterarum I | ἀσπίδας θώρακας
ἀκόντια Re quod improbavit Gasda coll. Plat. Euth. 4 D ἡμέ-
λει ὡς ἀνδροφόνον καὶ οὐδὲν ὃν πρᾶγμα, εἰ καὶ ἀποθάνοι διείλε
αι cum rasura 2 litt post λς U   9 συνουσία vel εὐνοία coni
Gasda   13 μεταρρυθμίζεις VI   14 τὸ e τοῦ corr I²   17 γὰρ
om B   20 διαλέξεις coni Mor   21 πείθεις — 22 δὲ om V |
δ' Re

τοὺς δ' αὖ φιλοσόφους τῇ δητορείᾳ, τῇ ποιήσει δὲ
 ἀμφοτέροισι, ὥσπερ αὖ τοὺς ποιητὰς ἀμφοτέροις ἐκεί-
 νοις καὶ νῇ Δία γε πάντας οὓς ἔφην, θατέρω φωνῇ
 τελεώτατα ἐχούσῃ, λέγω δὲ οὐκ αὐτοὺς ἐπαῖτων, ἀλλὰ
 5 με πέπεικεν ὁ Καρχηδόνιος ἐκεῖνος. 93. ὥστ' εἰ σοι
 συμβεβήκει ταῦτα κεκτῆσθαι βασιλείας ἄνευ, πολλοῖς
 ἂν βασιλέων ἐπιθυμίαν παρέσχες τὰ μὲν αὐτῶν δοῦναι,
 τὰ δὲ σὰ λαβεῖν, καὶ εἰ γέ πως ἐνῆν σοι δέκα γλῶσ-
 σαις ἐκπέμπειν φωνήν, οὐδὲν ἂν ἐδέου τῶν περὶ τὰς
 10 ἐπιστολὰς συμμάχων. 94. τούτους δὴ τοὺς πολλοὺς
 καὶ καλοὺς καὶ ποικίλους λόγους οὐ πρᾶσβυτέροις τῆς
 ἀρχῆς μόνοις ἐκτίσω πόνοις, ἀλλ' ἐτήρησας ἔτι καὶ
 νῦν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ἀγρυπνίαν. καὶ οὐκ ἠνάγκασεν
 ἡ βασιλεία κείσθαι μάταια τὰ βιβλία, ἀλλ' ἡ μὲν νῦν
 15 ἐπὶ τῆς πρώτης ἔτι μοίρας, σὺ δὲ ἄδεις πολὺν πρό-
 R 401 τερος τῶν ὀρυλθῶν ἢ τίκτων λόγους | ἢ τὸν ἐτέρων
 τόκον λαμβάνων. ὕπνου δὲ ἰσχυρὸς κεκράτηται κεκολα-
 σμένης γαστροῦ· μετὰ μὲν γὰρ οἴνου καὶ πλησμονῆς
 ἄρχει βλεφάρων ἐκεῖνος, ἄνευ δὲ τούτων οὐ μέγα δύ-
 20 νатаι. 95. τί δὴ θανμαστόν, εἰ σωματῶν ὀλιγώρηται
 κάλλος ἐν τεττίγων μὲν τροφῇ, λόγων δὲ ἀπεργασίᾳ,
 θεῶν δὲ συνουσίᾳ, πόνοι δὲ συνεχεῖ; τὸ γὰρ ἐπὶ ταῦτα

8 Π. β 489
§ 5 p. 159 d

21 Theocr. id. IV 16

22 Isocr. de pace

2 ποιητὰς in marg inser I⁸ 5 εἰ] ἂν Re 6 ταῦτα
 συμβεβήκει B 7 ἂν in ἐπιθυμίαν in ras C² | αὐτῶν APBM
 αὐτῶν U 10 δὲ Re 15 ἔτι πρώτης V | πρότερον Re
 16 τὸν inserui e VB ἢ τοῦς M ἢ τοὺς UI sed in hoc τοὺς in
 ras m² 17 τόκοῦς M τόκους UI sed in hoc vs in ras m²
 17 ὕπνου — 20 δύναται citat Macar. Chrys. fol. 88^v ἰσχυρὸς ὕπνου
 Macar. | δὲ om Macar. 19 ἄρχει καὶ βλεφάρων V | οὐτός
 Macar. 21 δ' Re 22 „malim πόνοι δὲ συνεχεῖ“ Re

ἐρρυηκὸς ἀπήρτηται τῶν ἐκείθεν ἡδονῶν. καὶ κινδυνεύει
 τῇ πρὸς τὸ σωφρονεῖν παρασκευῇ τῶν περὶ τῆς σωφρο-
 σύνης ἐπαίνων ἀπεστέρησθαι· τὸ γὰρ μηδ' ἐγγωρεῖν ἐν-
 ταῦθα διαίτης τεταγμένον δουλεύειν ἔρωτι πονηρῷ τὸ
 θαῦμα περιήρηκε. 96. τοιοῦτος ἡμῖν ὁ βασιλεύς τε καὶ 5
 ὑπάτος, νικῶν ἀπάσαις οὐ μόνον ἡμῶν ψηφισομένων,
 ἀλλὰ καὶ θεῶν δικαζόντων, ἐμφράττων καὶ τὸ τοῦ Μῶμου
 στόμα τῇ τῆς ἀρετῆς ἀκριβείᾳ· ἐπεὶ καὶ τοῦτο γενναῖον
 καὶ μεγαλόψυχον τὸ πολλὸν τῇ τύχῃ λειπόμενον προσ-
 ελέσθαι τὸν ὁμόζυγα καὶ μήτε τὸ σχῆμα διαφυγεῖν 10
 οὐκ ὄντος ὁμοτίμου μήτ' ἐπιθυμίᾳ τοῦ σχήματος πρὶν |
 ἢ κάλλιον ἀποδείξαι τὸν ὁμότιμον. 97. πάντως δὲ R 402
 καὶ Ξάνθος, ἀθάνατος ἵππος, οὐκ ἡτίμαξε τὸν Πήδασον
 παραθέοντα. καὶ πρὸς τούτῳ γε τῷ παραδείγματι τὴν
 Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Διομήδην ἐφ' ἐνὸς ἴσμεν ἀγομένους 15
 ἄρματος, δεινὴν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.

98. Νῦν μοι δοκοῦσι καὶ γάμοι σωφροσύνη συνέσε-

7 Dem. de fals. leg. p. 406, 5 cf. t. I p. 531, 4 R 10 Sal-
 lustium cf. Amm. XXIII 1, 1. Mommsen, Herm. 37, 443
 12 Π. ω 52 Od. η 159 13 Π. π 152 sq. 15 Π. ε 839

9 supra η in τύχη circumflexus erasus, τ in ras et acutus
*P*³ ψυχή *AC* sed in hoc τύχη suprascr. *s* υχη cum rasura 1
 litterae ante υ *U* | προσελέσθαι scripsi auctore Cobeto Mnem.
 V 112 (Coll. 108) προσελέσθαι libri (αι in ras *P*³ ἐλέσθαι Vat
 84) edd 10 τὸν om *PU* sed in hoc rasura 3 litterarum |
 φονεῖν *VBMI* sed in hoc supra φ rasura duarum triumve fere
 litterarum 11 πρὶν] λαμπρότερον aut πλουσιώτερον scriben-
 dum coni Re 12 κάλλιον scripsi e *VBM* (sed in hoc in
 καλλίω corr m²) coll. locis Homericis, ut etiam Sinteris conie-
 cisse videtur καλλίω reliqui libri sed e κάλλιον corr *I*³, edd
 13 πῆγασον *VB* (sed in hoc acutus et γ in ras m²) Ferr Mor
 γ
 πῆγασον *M* πῆγ³ασον *I* sed γ in rasura 2 litt 17 συνέπεσθαι *U*

σθαι καὶ πάντα συμβόλαια δικαιοσύνης μεθέξειν καὶ
 παῖδες ἐπ' ἀμείνοσι τεχθήσεσθαι χρηστοῦ τινος οἰωνοῦ
 τῆς σῆς προσηγορίας ἡγουμένης.

99. Τοῦτον ἐγὼ τὸν ἐνιαυτόν, εἰ τις ἦν ἀγὼν ἐν-
 5 αυτοῖς, ὥσπερ ἀθληταῖς, καὶ κρίσεις, δοκῶ μοι πᾶσιν ἂν
 νικῆσαι τοῖς κριταῖς. ὕπατον μὲν γὰρ ἐδέξαντο πολλοὶ
 καὶ δέξαιντό γε, πρῶτος δὲ οὗτος ἐν μοναρχίᾳ. εἰ οὖν
 Σαπφῶ τὴν Λεσβίαν οὐδὲν ἐκώλυσεν εὐξασθαι νύκτα
 αὐτῇ γενέσθαι διπλασίαν, ἐξέστω καὶ μοι τι παραπλή-
 R 403 σιον αἰτῆσαι· Χρόνε, πάτερ | ἐνιαυτοῦ καὶ μηνῶν,
 11 ἔκτεινον ἡμῖν τουτὶ τὸ ἔτος ἐφ' ὅσον οἶόν τε πλείστον,
 ὥσπερ ὅτε Ἡρακλῆς ἐσπείρετο, τὴν νύκτα ἐξέτεινας,
 καὶ δὴ καὶ ὅλως τῷ βασιλεῖ τὴν ζωὴν ὑπὲρ τὸν ὄρον
 τοῦ Σόλωνος ἔλκε σαντοῦ νομίζων κόσμον ἀγαθοῦ
 15 βασιλέως γῆρας. 100. ταῦτα αἰτῶ καὶ προσέτι τὴν
 ἡμετέραν στρατιὰν ἐν Σούσοις δειπνῆσαι Περσῶν οἰ-
 νοχοοόντων. ταῦτα εὐχεσθαι καλόν, ταῦτα εὐλογον
 προσδοκᾶν. σὺν γὰρ θεῷ καὶ αὐτοὶ κινησόμεθα.

101. Ἴθι δὴ νέμε τὴν ἐλευθερίαν πᾶσι γε χρηστοῖς
 20 καὶ βελτίστοις οἰκέταις, οὓς τοσοῦτον τῶν ἐπ' ἐλευ-
 θερίᾳ πάποτε ραπισθέντων εὐδαιμονεστέρους θετέον,
 ὅσον ἐκείνους τῶν ἐντελευτησάντων τῇ δουλείᾳ. μετα-

8 Sapph. fr. 130 B   12 Luc. deor. dial. 10. Anth. Plan.
 IV 102, 1   13 Her. I 32, 1

1 „malim τὰ interponi“ Re   3 σῆς del I   4 ἐνιαυ-
 τοῖς scripsi auctore Re qui adnotavit: „Videtur aut ἐνιαυτῶν,
 ὥσπερ ἀθλητῶν leg. esse aut ἐνιαυτοῖς, ὥσπερ ἀθληταῖς“ ἐνι-
 αυτῶν libri edd | ἀθλητῶν Marc. 422   9 τί VI   13 καὶ
 (2) in ras I² | ὁ in ὅλως in ras I²   14 ὅσμον in κόσμον in
 ras I²   15 καὶ inserui e VUIBM praeunte Re („malim
 καὶ προσέτι aut προσέτι δέ“)   18 νικῆσομεν Gasda   19 γε
 scripsi auctore Sinteni   τε libri edd   21 πάποτε om Re

βάλλει γέ τοι τὴν τύχην αὐτοῖς ἀνὴρ ἄφ' αὐτοῦ τῆς
 ἐλευθερίας ἀρξάμενος καὶ οὐκ ἑάσας ἐνδυναστεῦσαι τῇ
 ψυχῇ τὴν δεσποτείαν τῶν ἡδονῶν. 102. καὶ πλεονε-
 κτοῦσι τῶν μὲν ἐτέρωθι | λυθέντων ἐκ δουλείας τῇ R 404
 τοῦ ὑπάτου σεμνότητι, τῶν δ' αὖ παρ' ὑπάτοις τῇ τοῦ 5
 βασιλέως προσηύκη, τῶν δ' αὖ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι
 τῇ τοῦ νῦν ὑπεροχῇ.

Οὕτω παραπλησίαν τῇδε πανήγυριν οὕτω πρότερον
 ἑωράκασιν οὗτ' ἀνθρώπων οὕτε θεῶν ὀφθαλμοί.

---

2 οὐκ — 3 ἡδονῶν citat Thom. M p. 100, 16 s. v. Δεσπο-
 τεία· καὶ Λιβάνιος ἐν τῇ πρὸς Ἰουλιανὸν ὑπατικῇ· οὐκ κτλ.
 ἑάσας] ἐμὸν (ortum ex ἑῶν?) Thom. 3 τῇ ψυχῇ] παρ'
 αὐτῷ Thom. unde in Libanium transferre voluit Oudendorp
 ψυχῇ Re τύχῃ libri Ferr Mor 5 τῶν δ' — ὑπάτοις Mommsen
 Röm. Staater. II 102 pro glossemate habuit

XIII.

Oratio *προσφωνητικὸς Ἰουλιανῶ*¹⁾ inscripta et a Libanio ad imperatorem Antiochiae salutandum, ut ipse ait²⁾, huius iussu anno 362 habita, non solum Iuliano accepta fuit, sed etiam saeculorum posteriorum plausum tulit et pro singulari exemplo eloquentiae Libaniana habita est. Unde cum eveniret ut creberrime describeretur, etiam superstitum codicum numero plerasque orationes superat. Sunt enim 48 vel 49. In his enumerandis ordinem quem hucusque secutus sum teneo, ut primum recenseam codices 'corporum', subiungam 'scholasticos' qui eclogas orationum et declamationum scholis destinatas vel hanc orationem solam continent.

Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 146^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 68^v, mancus — uno enim folio amisso finis orationis inde a p. 79, 8 *κτη]μάτων* cum initio sequentis periit —. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 50. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

1) Haec meliorum, *προσφωνηματικὸς* deteriorum codicum forma est.

2) Ep. 648 *Μικρὰ δὲ αὐτὸν ἀναπαύσας καὶ τὴν πόλιν ἀμύλλαις ἵππων εὐφράνας ἐκέλευέ με λέγειν. καὶ εἶπον παρακληθεῖς οὐκ ἐνοχλήσας, ὃ δὲ ἐτέρπετο βεβαιῶν μοι τὸ προοίμιον· ἔφην γὰρ αὐτὸν ἐν προοιμίῳ πάντα τάμνα καλὰ νομεῖν ὑπὸ τοῦ ἑρῶν* (cf. § 3 et 4 p. 64, 4 sq.). καὶ οὕτως ἐξέβη.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 165. Vide t. I p. 415 sq.
5. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 81. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.
6. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 50. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.
7. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 58. Vide t. I p. 39 sq.
8. Patmius 471 saec. XIV fol. 203^v. Vide t. I p. 41 sq.
9. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 114. Vide t. I p. 44 sq.
10. Neapolitanus II E 18 saec. XV fol. 183^v. Vide t. I p. 47 sq.
11. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 314. Vide t. I p. 48 sq.
12. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 386. Vide t. I p. 59 sq.
13. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 81. Vide t. I p. 209 sq.
14. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 44. Vide t. I p. 211 sq.
15. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 24. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.
16. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 56. Vide t. I p. 214 sq.
17. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 173^v. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.
18. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 38. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.
19. Monacensis gr. 113 (= Mo) saec. XVI fol. 139^v. Vide t. I p. 413 sq. Contuli.
20. Ottobonianus gr. 69 saec. XVI fol. 70. Vide t. I p. 222 sq.
21. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 93^v. Vide t. I p. 363 sq.

22. Parisinus gr. 3017 saec. XV fol. 106. Vide supra p. 4 sq.
- 84 23. Mutinensis CLXXXI (III F 3) chartaceus in folio saeculo XV exaratus manuque altera aequali correctus non solum aqua male habitus, sed etiam detrimenta passus et bibliopegi culpa disturbatus¹⁾ continet

fol. 1 *λιβανίου λόγος ὅπερ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίλοχον συνηγορίαν*

6 *περὶ δουλείας λόγος λιβανίου*. oratio manca; nam desinit folio 8^v verbis οὐκ ἂν ἀδικολήν, εἰ καλολήν ἐλεύθερον = II 68, 28 R.

9 inc. *πειρασθαι δὲ τὰ ἀπόντα*. des. in fol. 12 *τὴν βουλὴν ἀνθοῦσαν*. Est finis orationis *πρὸς τὴν βουλὴν* II 541, 12—548, 13 R, cuius initium infra fol. 159^v—163^v exstat.

12 *πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκοπώνας*. Manu altera correctrice aequae atque in Monacensi gr. 101 fol. 146^v (t. I p. 221) in margine scripta sunt verba: *ἐτέρᾳ ἐπιγραφῇ πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ τινὰς τῶν ὁμιλιτῶν ὠφελῆσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις*.

21 *πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι* des. fol. 24 verbis *λυθῆναι μὲν προσῆκεν* (II 606, 14 R) quae excipiuntur folio 172.

25 inc. *διηγῆσθαι, καὶ αὐτοὶ i. e. τυφλοῦ φιλοπάτορος ἀπολογία* IV 745, 10, cuius initium est in foliis inde a 145^v.

35 *φθονερός τοῦ γελτονος αὐτοῦ* (αὐτῷ suprascr. m⁹) *ἐξαίφνης* (IV 159)

44^v *μετὰ τροίας ἄλωσιν* (IV 110). In margine manu altera exarata est protheoria p. 110—112.

53^v *νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράννου cum προθεωρίᾳ* IV 798; des. fol. 57^v verbis *ἀποκόψας ὁ δῆμος, τούτων δὲ* (IV 805, 25).

58 inc. *Λιβανίου σοφιστοῦ λόγος πρὸς τὸν μέγαν θεο-*

1) Descriptio codicis a V. Puntoni Stud. ital. di filol. class. IV 496 data cum omnino parum accurata sit tum ordinis foliorum turbati nullam rationem habet.

δόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως: λόγος β¹). Des. fol. 65 ἀπόπεμψον. Fol. 65^v vacuum est.

66 inc. Λιβανίου σοφιστοῦ ὑπὲρ σωκράτους ἀπολογία λόγος γ. Des. fol. 96.

96^v inc. δύο γελτονες ἦσαν πτωχοὶ καὶ τοῦ ἐνὸς ἔφνης πεπλουτηνός· ὁ ἕτερος προσιδὼν τοῖς δικασταῖς αἰτεῖ κώνειον. Inc. Ἄλλ' εἰ καὶ = IV 159 sq.

107 inc. Φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα = IV 568. Des. folio 113, cuius pagina aversa vacua est.

114 inc. εἰς εὐστάθιον τὸν κάρα: ~ λόγος ε'

114^v λιβανίου πρὸς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς: λόγος ς'

121 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως δαγῆς: ἡ

128 τοῦ αὐτοῦ προσφωνηματικὸς λουλιανῷ ι des. fol. 133^v.

134 inc. Θεωρία (rubr.) Πόθεν τοῖς Ἕλλησιν κτλ. (IV 81). Haec protheoria manu altera scripta est.

Fol. 135 sequuntur praemisso rubricato μελέται hypothesis et declamatio ipsa incipientes Ἀφαιρεθεὶς Ἀχιλλεύς et ὦ μὲν (IV 83, 1). In margine rubricatum est ε'.

145^v Διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ IV 739. Protheoria (740—741) manu altera in folio 146 exarata est. In margine rubricatum est ς'. Desinit fol. 147^v verbis ἄνωθεν ἅπαντα (IV 745, 10), quae excipiuntur folio 25.

Fol. 148 inc. ἔμεινον ὁπότερον i. e. εἰς Κωνσταντὰ καὶ Κωνσταντῖον III 306, 16. Des. fol. 159^v voce ζητήσομεν (332, 14)

159^v πρὸς τὴν βουλὴν (rubr.) II 526, 1. Des. fol. 163^v voce διατηρεῖν (= 541, 12), quam excipiunt quae sunt in folio 9 sq.

164 inc. φήναντες· ὃ μὲν i. e. εἰς Κωνσταντὰ καὶ Κωνσταντῖον III 287, 12 usque ad fol. 171^v quod desinit voce ἡ κτῆσις, quam excipiunt quae sunt in folio 148 sq.

1) Numerus β' inde explicatur, quod in exemplo unde haec pars codicis fluxit, antecessit oratio ὑπὲρ Ἀριστοφάνους teste codice Parisino gr. 3017 fol. 4, qui ex eodem fonte manavit.

172 inc. ἐλύει' ἂν i. e. finis orationis κατὰ τῶν προσ-
εδρευόντων τοῖς ἄρχουσι II 606, 14 usque 610. 16

173 Πρὸς Ἰκάριον

178 Κατὰ Ἰκαρίου [α'] (II 110—134)

184 Πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας

188^v Πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας

193 Πρὸς ἀντιοχείας ὑπὲρ τῶν ζητόρων. Desinit fol. 200
ἐλεσθε (II 223, 6). Fol. 201 vacuum est.

Ex eodem quo Monacensis gr. 101 et 113 fluxit exemplo.

Codicem anno 1870 examinavi et e parte contuli.

24. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 73^v. Vide
t. I p. 227sq.

25. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 126^v. Vide
t. I p. 228sq.

26. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 17^v. Vide
t. I p. 229sq.

27. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 115.
Vide t. I p. 234.

28. Vaticanus gr. 2243 saec. XIV fol. 182^v. Vide
t. I p. 281sq.

29. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 54. Vide
t. I p. 323sq.

Inter 'scholasticos' codices referendi sunt:

30. Vaticanus gr. 937 saec. XV fol. 198^v. Vide
t. I p. 329sq.

31. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 16. Vide
t. I p. 331sq.

32. Parisinus gr. 963 saec. XV fol. 14^v. Vide t. I
p. 333sq.

33. Parisinus gr. 2577 A saec. XV fol. 248^v. Vide
t. I p. 334sq.

34. Sinaiticus 1198 (= S) saec. XIV fol. 5. Vide
t. I p. 335sq. Descripsit Bernardakis.

35. Vaticanus gr. 1534 A saec. XIV fol. 237^v. Vide
t. I p. 336sq.

36. Vaticanus gr. 1704 saec. XVI fol. 133. Vide
t. I p. 337sq.

37. Laurentianus LXX 13 saec. XV fol. 195. Vide t. I p. 346sq. Initium (fol. 195 et 196) contuli.

38. Marcianus gr. 445, bombycinus formae octavae 85 pluribus manibus saeculi XV exaratus, olim Bessarionis¹⁾, continet post Nicephori Gregorae epistulas, Luciani dialogos, Nicephori Blemmydae λόγον βασιλικὸν ἀνδρίας inde a fol. 120 λόγοι λιβανίου ζήτορος.

λόγος προσφωνηματικὸς ἰουλιανῷ δυσσεβῇ

126^v λόγος πρεσβευτικὸς πρὸς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν τὸν ἀποστάτην

139 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχείας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς

147^v τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης μενελάου. Desinit folio 151^v verbis θαθύμως βουλευέσθαι ἐκείνο IV 12, 13

152 inc. πάντες ἐπίστασθε i. e. Ὁρέστης IV 114, 6

162^v σπῆμα δὲ πομπημανὸς προῦβαλεν Ἐχων τις γυναικα (IV 639)

171 νόμος τὸν θορόβου καὶ στάσεως. Desinit folio 175 verbis συμμάχων ἡτυχηότων (IV 715, 24).

Examinavi codicem qui nullius pretii est, anno 1869.

39. Baroccianus gr. 63 chartaceus formae quartae 86 minoris saeculi XIV continet primum post tabulas astronomicas et Aristidis Panathenaicum inde a folio 102—119 lacinias epitaphii Iuliani inde a λαβοῦσα καὶ οὐ (I 568, 11 R) usque ad ὀρῆζει τὸ κράτος (609, 9). Ordo foliorum bibliepegi culpa disturbatus hic esse debet: fol. 114—119 (568, 11—582, 7); 110—113 (582, 7—591, 8); 106—109 (591, 8—600, 7); 102—105 (600, 7—609, 9).

Fol. 120 nova manus incipit qua scriptae sunt Aristidis ad Platonem de quattuor viris oratio Π]αραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα (II 156, 1 D.) usque ad καὶ τῶν πραγμάτων

1) Est in indice librorum graecorum Bessarionis (ed. Omont p. 32 cf. supra p. 3 not. 1) 281: Item epistolae Grigorae, Luciani et Libanii quaedam, in papyro.

(175, 16), quibus folium 127^v desinit, et laciniae declamationum Libanii, quarum ordo nunc disturbatus hic esse debet: 160 inc. *θύσκολος γήμας λάλον*

166 *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἑλένης· μενέλαος.*

168 *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἑλένης ὀδυσσεύς.* Quod nunc est folium 175 revera inter 166 et 167 locum habet, et folium 174 quod desinit verbis *οὐ γὰρ δὴ ταύτην* (36, 1), excipitur folio 128 et sequentibus usque ad 132 (*εἰ τοῦτο ὑμῖν ἀρέσκει* = 47, 3).

Huic succedit

fol. 132 *μετὰ τροίης ἄλωσιν* i. e. Orestis declamatio quae desinit folio 140^v (133, 24). Reliqua pars huius folii vacua est.

Fol. 141 incipit titulo cui spatium relictum est, privus *Προσφωνητικὸς*, sed desinit folio 143^v verbis *ἐν δὲ ταῖς συμπλοκαῖς* (p. 73, 8).

Folia 144—158^r continent Epitaphium Iuliani inde a *τὸ μὲν πεπραγμένον* 544, 23 usque ad *τῆς πόλεως δὲ ὑπὸ τῶν εὐπύρων* 587, 10. Fol. 158^v et 159 vacua sunt. Inde a folio 176 sequitur fragmentum orationis Aristidis *ὑπὲρ τῶν τεττάρων* inde a verbis *οὐδὲ τῷ σεμνοτάτῳ* (194, 18 D).

Codicem anno 1880 inspexi.

Excerpta ex hoc codice continet

- 87 40. Leidensis Vossianus Miscellaneus XIX. 4 chartaceus in folio saeculi XVII inde a folio 23^v usque ad 24^r. In illo enim folio legitur: „*Ex orat. quam Libanii esse credo in Iulianum. pag. 102 Ms. vide pag. 316 impr. lin. 32* [= ed. Mor.] *καὶ ἀντίκα πλείους* [= I 600, 7 R] — *ἐκατέρωθεν ὄψος* [= 600, 16 R] *pag. 108^b post αἰχμὴς folia de Euphrate fluvio ita loquitur: πῶς οὖν τοῖς μὲν ἐπεκουόρει* — *τὸ ὕδωρ καὶ μὴ* [= 597, 1 — 9 R].

Initium Orationis Ἐπανήκει μετὰ τῶν (imp. pag. 173) — ἀποφώνας (p. 174)“ [= p. 65, 1]

et in folio 24^r legitur: „*fol. 143 et pag. 6 πάντα δὲ τοῖς ὁπλοῖς* — *ἐν δὲ ταῖς συμπλοκαῖς* [= p. 73, 1—8]. *his*

erbis clauditur pagina. sequentis paginae prima verba sunt ude non videntur cohaerere τὸ μὲν πεπραγμένον εἶναι" = 544, 23 R].

Sequuntur excerpta e codice Barocciano 50: Vol. 64. 4to *nte Phocylidis versus hoc distichon legitur etc.: „Anonymi epistolae sex. — Vide pag. 6 codicis nostri.*¹⁾ — *Sunt libanii.*"

Qui excerptis, ipse fuit Isaac Vossius, quem iam dulescentem Oxonii commoratum esse constat.

Codicem examinavi anno 1875.

41. Mutinensis CVI (Π D 7) chartaceus in folio una 88 ianu saeculi XV exaratus, aqua male habitus continet nitio privam declamationem Menelai ad Troianos de Helena uae incipit

fol. 1 *δικαίων τύχοιμεν* (IV 3, 13)

3^v *ᾧμην ὃ τρώες* (= IV 15, 1)

17 *ἄριστ' ἀχιλλεῦ* (= Aristidis Legatio)²⁾

23 *ὅτε πρῶτον ὁμᾶς* (= IV 47, 1)

37 *ᾧμην μὲν ὃ ἀχιλλεῦ* (= IV 83, 1)

48^v *μετὰ τὴν τροίας ἔλθουσιν* (= IV 110)

58^v *διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ* (= IV 739)

71^v *ἔχων τις γυναιῖκα καὶ ὦν* (= IV 639)

78 *φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς* (= IV 654)

85^v *δύσκολος λόλον γήμας* (= IV 134)

92 Inc. *πόποι· ἡ μέγα πένθος* i. e. *μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ*

96 *εἶτα ὁμηρος μὲν* i. e. *μονωδία ἐπὶ Νικομηδείᾳ*

99 *ᾗ νῦρες ὦν τοῖς ὀφθαλμοῖς* i. e. *μονωδία ἐπὶ τῷ ν Δάφνῃ νεῷ τοῦ Ἀπόλλωνος*

100^v *ἐπανήκεις μετὰ τῶν ἱερῶν* i. e. *Προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ*

106^v *ἔ]δει μὲν ὃ παρόντες* i. e. *ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ*

144^v *τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχιστῶν* (sic)

1) Is est Leidensis Vossianus 77, qui olim fuit Isaaci Vossii.

2) V. Puntoni (Indice dei codd. greci della bibl. Estense, *Stud. ital. di filol. class.* IV 452 sq.) hanc orationem ut multas alias omisit.

Desinit folio 164 — τέλος.

Codicem inspexi anno 1870.

- 89 42. Parisinus Coislinianus 180 (olim 119) chartaceus in folio saeculi XV/XVI, olim Petri Segueri Cancellarii († 1672) continet

fol. 1 *πρεσβευτικός ὑπὲρ ἑλένης* (sic) *πρὸς τοὺς τρῶας μενέλαος* (corr. ex ἀγαμέμνωνος).

3 *δύσκολος λάλον γήμας γυναῖκα*

6^v *παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς*

8^v *ἀριστίδου* (sic) *ῥήτορος πρεσβευτικός πρὸς τὸν ἀχιλλέα ὀδυσσεὺς*

11^v *λιβανίου ἀπολιsmός* (sic) *ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσεά* (sic) *καὶ φοίνικα*

19 *ἀφαιρεθεῖς ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος* cum protheoria

26 *νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν*

30^v *πρεσβευτικός δεύτερος πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης ὀδυσσεὺς* cum protheoria

36^v *μετὰ τροίας ἄλωσιν* cum protheoria

Folium 41^v vacuum est.

42 *μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ*

43^v *ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ*

66^v inc. titulo privus *Προσφωνητικός*.

69^v *τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχιστῶν* (sic).

Desinit folio 70^v verbis *τοῖς πράγμασιν* (III 350, 20 R).

Folia 71 et 72 vacua sunt. Fol. 73 sequitur *λεξικὸν ὠραῖον*.

Cf. Montfaucon, Bibl. Coislin. p. 239.

Codicem anno 1880 inspexi.

- 90 43. Matritensis N 98 chartaceus formae quartae saeculo XV plurima ex parte a Constantino Lascari, cuius etiam erat teste inscriptione folii 105^v *κωνσταντίνου τοῦ λασκάρεως κτῆμα*, exaratus miscellaneus continet inde a folio

99 *λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ κατὰ*

102^v *τοῦ αὐτοῦ μελέτη μενέλαος πρὸς τρῶας*

107 *λιβανίου προσφωνητικός ἰουλιανῷ*

113 *πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης ὀδυσσεύς*. Haec declamatio quae desinit folio 134^r, non

manu Lascaris ipsius scripta aliaque manu correctā et suppleta est.

135 *λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ πυρποληθέντι ναῶ τοῦ ἀπόλλωνος*

136^v *λιβανίου ἡθοποία· τίνας ἂν λόγους εἴποι πόρνη σωφρονήσασα*

137 *ἀριστείδου πρεσβευτικός*. Des. fol. 146. Codicem anno 1880 inspexi.

44. Cantabrigiensis Universitatis Dd. XI 54 91 bombycinus formae octavae minoris saeculi XIV exeuntis vel XV ineuntis, olim Ioannis Baptistae Altini¹⁾, deinde Ioannis Mori episcopi Norvicensis, postea Eliensis, anno 1715 a Georgio rege Britanniae bibliothecae Universitatis donatus continet post Luciani scripta, quorum ultimum *Τυραννοκτόνος* (*Ἀνῆλθέ τις εἰς τὴν ἀκρόπολιν*) pagina 113 incipit et pag. 124^v verbis ὅπ' ἐμοῦ φονευόμενος καὶ τιτρωσκόμενος t. II p. 83, 26 ed. Teubn. desinit, inde a pag. 125 usque ad 142

Λιβανίου (rubr.)

Δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα cum multis glossis interlinearibus et scholiis marginalibus et post Aristidis *εἰς Ἑτεωνέα ἐπικήδειον* et Severi ethopoeias

inde a pag. 149

Τοῦ Λιβανίου (rubr.)

Τίνας ἂν εἴπε λόγους πόρνη σωφρονήσασα (IV 1044)

150 *Τοῦ αὐτοῦ· τίνας ἂν εἴπε λόγους ἀχιλλεύς ἐρῶν πενθεσίλειας μετὰ θάνατον* (IV 1026)

151 *Λιβανίου σοφιστοῦ Πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας ὅπερ τῆς ἑλλήνης μενέλαος*

162 *Λιβανίου· τίνας ἂν εἴποι λόγους πολυξένη ἀπαγομένη πρὸς σφαγὴν* (rubr.) (IV 1037)

163 *τίνας ἂν εἴποι λόγους αἶας ἀφαιρεθέντων τῶν ἀχιλλείων ὀπλῶν* (IV 1038). Scripsit alia manus sed aequalis hanc et duas sequentes ethopoeias

1) Dum huius est, folium praefixum inscriptum est: *Recueil de Lucien et autres pièces*. Cf. t. I p. 58.

164 *τίνας ἂν εἴποι λόγους αἷας μετὰ τὴν μανίαν σωφρονήσας*: est autem ethopoeia revera non haec, sed *Αἷας μέλλων ἑαυτὸν ἀποσφάττειν* (IV 1039)

165 *τίνας ἂν εἴποι λόγους δειλὸς ἰδὼν πόλεμον ἔσωγραφημένον ἐν τοῖς τοίχοις τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας* (IV 1021). Reliqua pars paginae 166 vacua relicta est.

167 *Λιβάνιος· Ἰουλιανῷ προσφωνητικός* cum scholiis marginalibus scriptus manu priore

180 *τίνας ἂν εἶπε λόγους ὁ μενοικεύς* (IV 1045)

181 *Ἡθοποιία· τίνας ἂν εἴποι λόγους ἀνδρομάχῃ ἀναρεθέντος ἑκτορος* (IV 1011). Reliqua pars paginae 181 vacua est.

183 *Λιβανίου Ἀχιλλέως ἀπολογία ὅτε ἦκον οἱ πρεσβεις ὑπὲρ τοῦ ἀγαμέμνονος αὐτῷ πρεσβευσάμενοι* (IV 47), quae desinit pag. 196 verbis *πρὸς τὰς παραινέσεις καὶ σωφρονῶ* (60, 15).

Inde a pagina 197 exstant Nonni ad Gregorium Nazianzenum scholia manu saeculi XIII exarata.

Codicem examinavi et ex parte contuli anno 1880.

- 92 45. Ambrosianus C 47 sup. chartaceus formae quartae saeculo XV bene exaratus, a Federico Borromeo cardinale in bibliothecam Ambrosianam illatus teste inscriptione *Felicibus auspiciis Illustrissimi Card. Federici Borromaei Olgiatus vidit anno 1603* continet post Philostrati vitas sophistarum titulo privas (fol. 1—55) et initium Heroici (fol. 55^v)¹ inde a

fol. 57 *μελέται τοῦ λιβανίου*²)

δύσκολος λόγον γήμας

63^v *πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας. μενέλεως.*

67^v *πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἐλένης. ὀδυσεύς* cum protheoria

79^v inc. *ἡ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὕλη* i. e. *Ὁρέστης* cum protheoria

88 *Πόθεν τοῖς Ἕλλησιν* i. e. *Πάτροκλος* cum protheoria

1) Folium 56 vacuum est; folio 57 alia manus incipit.

2) Omnes tituli rubricati sunt.

96^v ἄριστε ἀγίλλεϋ — πῶς οὐκ ἄτοπον i. e. Aristidis Περσεβευτικός t. II p. 585, 1—8 ed. Dind. Reliqua pars huius folii vacua est.

Fol. 97 ἔχον τις παιδας δύο (t. IV 669); des. fol. 102 verbis τήρει τὴν πρὸς αὐτὸν εἰρήνην (686, 19). Reliqua pars folii vacua est.

Fol. 103 τοῦ λιβανίου (rubr.) προσφωνητικός Ιουλιανῷ.

Des. fol. 107. Folium 107^v et quinque sequentia vacua sunt. Sequuntur alia, inter quae vita Libanii Eunapiana (135 εὐναπίου· ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίῳ σοφιστῶν· Λιβάνιον ἀντιόχεια — 136 ἐπηρεία τύχης συμβάντων).

46. Parisinus gr. 3035 (antea 3281) in chartis 93 laevigatis formae sextae decimae scriptus saeculo XIV, a vermibus corrosus, miscellaneus continet fol. 105 Libanii ad Iulianum epistolam 33 in fine (106^v) rubricatam λιβάνιος Ιουλιανῷ et post orationem θεμιστίου φιλοσόφου ἐπὶ πατρὶ (= or. XX p. 285 ed. Dind.) et epistulas Synesii fol. 149 inc. ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΟΦΙΚΤΟΥ προσφωνητικός Ιουλιανῷ. Des. fol. 155^v.

fol. 157 inc. Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum prima (α') Ααμπρὸς ἡμῖν (= 336), ultima (ο') τῷ αὐτῷ· (ἀνδροῦικω) εἰληφέναι σου (= 30) folio 187^v desinit.

Priusquam codex (anno 1719) bibliothecam Regis intraret, fuit Stephani Baluzii, antea autem cardinalis Nicolai Rodulphi; nam si haec quae supra recensui reliquae quae eo continentur (Aristidis oratio fol. 1, Synesii epistolae fol. 38 et orationes fol. 123, Galeni opuscula fol. 197) contuleris cum codice qui in 'indice librorum domini Nicolai cardinalis Rodulphi' a Montefalconio Bibl. manuscr. II p. 766 sq. latine reddito p. 777 cN inter libros 'Graecos promiscue in capsula 25 n. 27' ita describitur: *Aristidis oratio. Synesii epistolae 103 et alia quaedam. Libanii*¹⁾ et Gallieni. *Libanii epistolae 70*, dubitare non

1) Index graecus codicis Parisini gr. 3074 e quo Monte-

poteris quin idem codex sit. Cf. p. 61. Adhibitus est a Fed. Morello, ut infra (p. 61) demonstrabo, et a Boissonadio (cf. t. I p. 78). Ipse codicem anno 1880 inspexi.

- 94 47. Taurinensis gr. 172 chartaceus formae octavae maioris saeculi XV continet post Isidori Pelusiotae epistulas (fol. 1), Synesii epistulas et orationes (fol. 16) (συνεσίον κυρηγάλου ἐπισκόπου πολεμαίδος ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι διάφοροι) inde a folio

96¹) λιμονίου (sic) σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ καὶ μελέται:

Ac primum quidem sunt epistulae octo, quarum prima est βηλαῶ· Ἐγένετό μοι φίλος (= ep. 730), ultima δημητρίῳ· αὐτὴν τε ταύτην (= 31). Sequitur

fol. 100^v λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς Ἰουλιανὸν· ἐπανήκει μετὰ τῶν ἱερῶν i. e. Προσφωνητικός. Des. fol. 107^v.

Succedunt diversis manibus scriptae aliae epistulae, ac primum quidem 28, quarum prima γαιανῷ· φοίνικες μὲν ἀπολαύουσι (= 690), ultima ὡσπερ οἷς ἔπεμψας (= 128), deinde inde a folio

119^v 19, quarum prima τατιανῷ· ἐπαινοῦντι μοι (= 241), ultima ἀνατολίῳ· ἐγὼ τοὺς ὄντας μοι (= 394a), ita tamen, ut inter has duas partes inde a folio 116^v usque ad 119^v interposita sit declamatio: λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ τῆς ἑλένης. μενέλαος.

Inde a folio 127 sequuntur

τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως κυροῦ γρηγορίου τοῦ κυπρίου ἐπιστολαὶ et inde a

fol. 134 alia manu exarata declamatio Libanii φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς δωρεὰν θαλοῦ στέφανον, quae desinit folio ultimo codicis 138^v verbis καὶ περὶ τῆς οὐσίας· οἷς γὰρ (IV 636, 30).

Codicem anno 1870 inspexi.

- 95 48. Monacensis gr. L chartaceus in folio saeculo XVI exaratus tribus manibus, quarum secunda est Nicolai

falconius vertit, accuratius praebet: λιβανίου προσφωνητικός Ἰουλιανῷ· τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ ὁ.

1) Folia 1—95 alia manu scripta sunt atque sequentia.

Artensis (Aulonitae) teste subscriptione fol. 248^v *νικόλαος ἐξ ἀρχῆς καὶ αὐλῶνος ἔγραψα*, olim Michaelis Sophiani teste inscriptione fol. 117 *μικαῆλος σοφιανὸς*, deinceps bibliothecae¹⁾ Fuggerorum et Albrechti V Ducis Bavariae²⁾, ex eodem fluxit exemplo quo Taurinensis 172. Continet enim parte prima (fol. 1—117) plane eodem atque hic ordine inde a

fol. 1 *Συνεσιῶν κυρηναίου ἐπισκόπου ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι διάφοροι*

72 *λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ καὶ μελέται*, inter quas, tanquam epistula „πρὸς Ἰουλιανόν“, exstat *Προσφωνητικὸς* (fol. 75^v—81) et *λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβυτικὸς* (sic) *πρὸς τοὺς τρωτάς* (sic) *ὕπερ τῆς ἑλένης μενελάου*³⁾ (fol. 90—93^v)

102 *τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως κυρίου γρηγορίου τοῦ κυρίου ἐπιστολαί*,

111—117^v *φιλαργύρου παιῖς ἀριστεύσας ἤτησεν*⁴⁾ sine protheoria,

quibus inde a folio 118 succedunt epistolae Maximi Planudis, Andronici Zaridae, Georgii Lacapeni, Isidori Pelusiotae. Codicem ab Hardtio (Elect. bibl. Monac. codd. graec. t. I p. 250 sq.) non tam accurate quam fuse descriptum a me rogati G. Laubmann et Fr. Boll inspexerunt.

Periisse videtur

49. codex Antonii Augustini 237 cui inerat etiam: „*Eiusdem Libanii oratio prosphonetica ad Iulianum*“ (vide t. I p. 347 sq.).

Hic quoque codicum duae statuendae sunt familiae, inter quas quos ut optimos duces sequendos censui codices

1) In huius catalogo anno 1565 facto, ut Fr. Boll mecum communicavit, codex p. 64 sub *stat. 5 n. 9* exstat.

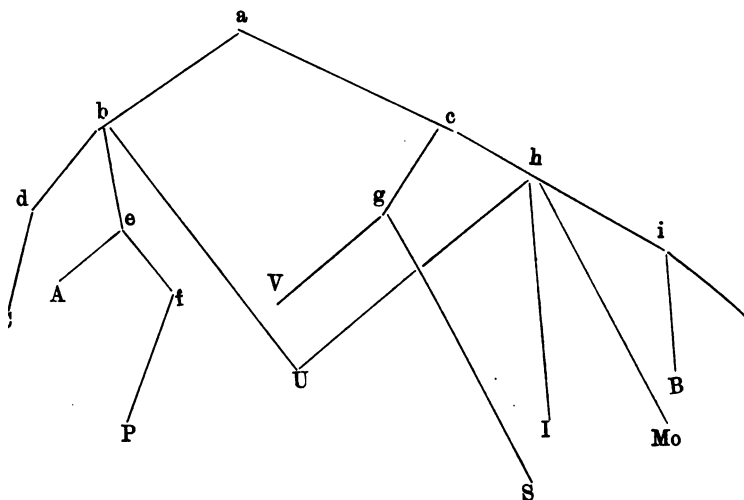
2) Catal. graec. Manusc. codd. qui asservantur in bibl. Bavar. Duc., Ingolstadii 1602 p. 36 cod. XCVI.

3) Ultima quinque vocabula manu secunda addita sunt.

4) Ab Hardtio haec declamatio pro epistula Georgii Cyprii habita est.

ita distribuuntur, ut *CAP* prioris, *VIMoBM* alterius sint, *U* vero recensionem ex utraque mixtam praebeat. Familia prior alteram pretio paulo superat. Codices autem 'scholastici' e propagine familiae alterius, vel, ut accuratius dicam, e codice prodierunt qui communem cum *V* parentem habuit. Quod ut intellexeretur simulque ut tota indoles huius codicum generis eluceret, unum elegi Sinaiticum (= *S*) cuius lectiones, ut a Bernardaki transcriptae erant, in apparatus criticum reciperem.

Necessitudinis autem vinculum quo hi decem codices coniuncti sunt, hoc tibi stemma ante oculos ponet:

Paucissimi loci Macarii Chrysocephali Roseto et Andreae Lopadiotae lexico (cf. t. I p. 351sq. et 238) servati sunt.

Primus in lucem protraxit F. Morellus editione quae hodie vel in ditissimis bibliothecis desideratur inscripta: „Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ Ἰουλιανῶ προσφωνητικὸς. Λί-

banii Sophistae Panegyricus Iuliano Imperatori dictus. Fed. Morellus Prof. et interpr. Reg. Graeca quae nunc primum e Bibl. reg. prodeunt, recensuit, Latine vertit et notis illustravit. Ad Ludovicum XIII. Regem Christianiss. Parisiis Apud Fed. Morellum MDCX.“ Antecedit versio latina (p. 5—23) textui graeco (p. 1—21) et notis (p. 22—24): quarum longe gravissima est prima, qua de subsidiis criticis verba fecit in hunc modum: *Duobus Regis codicibus uti sumus: et alterius alter poscebat opem Codex: hic recentiore et incultiore manu, ille vetustiore et peritior exaratus. O si tertius adfuisset! praeclarius certe nobiscum actum esset. hoc optemus, his interim fruamur et cum coniectaneis Scholia quoque graeci Censoris perpendamus. Quorum recentior et incultiore manu exaratus est Parisinus gr. 963 (n. 32) saeculi XV, olim Cardinalis Rodulphi, inde ab anno 1599 Regiae bibliothecae, qui etiam scholia a Morello significata et publicata continet, alter vetustior et peritior manu exaratus debet esse Parisinus gr. 3035 (n. 46) saeculi XIV, item olim Cardinalis Rodulphi, ut supra ostendi, cuius cum codicibus anno 1599 Regiam bibliothecam intrasse, ex hac vero postea elapsus alibi latuisse censendus est, donec in manus Stephani Baluzii veniret itaque in illam rediret, nisi malum statuere hic quoque Morellum errasse, ut *Regium* nominaret codicem qui revera nondum in bibliotheca Regia erat. Codex enim qui hanc orationem continet neque ullus alius in bibliotheca Regis fuit neque hodie in bibliotheca Parisina est praeter Par. gr. 3017, Suppl. 656, Coisl. 180 qui aetate multo demum posteriore bibliothecae Regiae illati sunt.*

Cum uterque codex scholasticus sit, textus Morellianus (= Mor), qui in editione operum Libanii t. II p. 173—184 cum plerisque notis (p. 184) repetitus est, a genuino multum recedit. Quem Reiskius (= Re) *Animadv.* V p. 111—115 coniecturis, in editione a coniuge emissâ Altenb. 1784 p. 178—186; ed. alt. (1791) t. I p. 405—423 etiam ope codicum *A* et *Mo* sagaciter et feliciter

emendavit. Boissonadius lectiones codicum Par. 963 et 3035 margini exemplaris sui editionis Reiskianae apposuit. Nonnulla ad textum emendandum contulerunt Gasda¹⁾ codicibus ille quidem usus Augustano, Vindobonensi, Parisino 3017 qui alterius familiae, sed parvae dignitatis est, Cobetus Mnem. V 112 sq. (= Coll. crit. p. 108 sq.), Sintenis.

---

1) Zu Libanios II p. 6—8.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΤΙΚΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΩ.

1. Ἐπανάκει μετὰ τῶν ἱερῶν, ὃ βασιλεῦ, καὶ τὸ R 406
 τιμᾶσθαι τὴν τῶν λόγων τέχνην, οὐ μόνον ὅτι μέρος
 τῶν ἱερῶν οὐκ ἐλάχιστον ἴσως οἱ λόγοι, ἀλλ' ὅτι καὶ
 πρὸς τὴν τιμὴν τῶν θεῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκινήθης τῶν 5
 λόγων. οὗς οὖν τῶν παρόντων ἀγαθῶν αἰτίους εἶναι
 συμβέβηκε, τούτοις ἔδει δῆπου καὶ χάραν ἐν βασιλείοις
 εἶναι. 2. ἤκουσιν οὖν ὥσπερ εἰς πομπήν τινα κεκο-
 σμημένοι συγχάροντες αὐτοῖς τε καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις,
 τὸ μὲν μῆκος εἰς αὐτοῖς ἀποθέμενοι, μεθ' ὧρας δέ σοι 10

C = Chisianus

A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483

P = Vaticanus Palatinus gr. 282

U = Urbinas gr. 126

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

I = Marcianus append. XCI 2

Mo = Monacensis gr. 113

B = Barberinus II 41

M = Marcianus gr. 487

S = Sinaiticus 1198

10 Plat. Gorg. p. 449B

1 ταυτοῦ *U*, τοῦ αὐτοῦ *MoS*, τῷ αὐτῷ *I* ante προσφω-
 ητικὸς (προσφωνηματικὸς *Mo*) | προσφωνηματικὸς *BMo* | Ἰου-
 λιανῷ add *P*¹ εἰς Ἰουλιανόν *BM* 2 Ἐπανάκεις *Mo* | καὶ
 τὴν *Mor* 3 μόνος *Mo* | ᾧ cum rasura 1 litterae *U*
 8 οὖν inser *I*² 9 κεκοσμημένο cum rasura 1 litterae *U* | 'in
 αὐτοῖς in ras *P*¹ et e' corr *M*² αὐτοῖς *I* sed ' supra v eras
 αὐτοῖς *U* αὐτοῖς *AB* 10 εἰσαυθὺς *UVIBMMoS* et ex εἰς
 αὐθὺς corr *P*¹

καὶ δρόμον φανῆναι βουλόμενοι. δοῦναι δὲ χάριν
 Ἑρμοῦ τε καὶ Μουσῶν καὶ τῆς σῆς κεφαλῆς. εἰ γὰρ
 τὴν ἀπὸ τοῦ νεύματος θεῖο ψῆφον, ἅπαντα ἔξει καλῶς.
 3. ἐπέρχεται δ' ἐμοὶ μόνῳ θαρρεῖν ἐξ ἀπάντων ὁπόσοι
 5 τι τοιοῦτον ἐτόλμησαν, οὗ τι κατὰ τὴν ῥώμην τῶν
 R 406 λόγων οὐδ' ὥς | μᾶλλον ἐτέρου λαβόντι τὴν τέχνην,
 ἀλλ' ὅτι τὰ τῶν ἐρωμένων ὁποῖά ποτ' ἂν ᾖ, καλὰ φαί-
 νεται τοῖς ἐρῶσι καὶ τὸ δοκιμάζειν ἀφέντες ὥς ἐπὶ
 θαναμαστοῖς βοῶσι. 4. σὺ δ' ἡμῖν πάλαι σαντὸν ἐνταῦθα
 10 κατέστησας, ᾧ γε καὶ σοφιστῆς ἅπας ἐπὶ λόγοις εἰσιὼν
 παρέχει φόβον, μὴ τι βέλτιον ἐμοῦ τύχῃ φθερξάμενος
 καὶ τὴν δόξαν ἣν εἶχες μεταστήσας ἀπέλθῃ.

5. Ἄρ' οὖν μοι καιρὸν ἔχει κατὰ τὸν Λέσβιον Ἀλ-
 καῖον ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν; ἡλθεῖς ἐκ περσάτων
 15 γὰρ, οὐκ ἐλεφαντίνῃ χρυσοδέτῳ καλλωπιζόμενος
 λαβῆ, καθάπερ ἐκείνος ἐποίησεν, ἀλλ' ἀτεχνῶς χρυσεῖ
 ψυχῇ κατευθύνων τὴν οἰκουμένην, μεγάλα μὲν ἐκ τοῦ
 γένους ἔχων τὰ παραδείγματα, μικρὰ δὲ τοῖς σαντοῦ

3 Aesch. Suppl. 358

6 Ep. 648

13 Alc. fr. 33 B

14 γὰρ παρ' ἡφαιστ' γὰρ ἐλεφαντίναν λαβὰν τῷ ξίφεος χρυ-
 σοδέταν ἔχων Cod. Par. gr. 963 fol. 15 in marg praemisso
 F. Morel, quod indicat scholion aut a Morello ipso profectum
 aut ex huius editione transsumptum esse.

3 ἅπανθ' S edd 1 δ' ἐμοὶ scripsi δέ μοι libri edd
 5 οὔτε ex οὗ τι corr Mo³ „aut οὐχὶ aut οὔτοι videtur prae-
 stare“ Re 7 τὰ — 9 βοῶσιν citat Macar. Chrys. fol. 77^v prae-
 misso λιβανίου σοφιστοῦ ἐκ τοῦ προσφωνητικοῦ λουλιανῶ: λόγ. α
 | καλὰ supra καλοῦς Mo³ 11 φόβον παρέχει S Mor | μὴ ποῦ
 τι Laur. LXX 13 edd 12 εἶχον VS Mor 13 καιρὸν οὖν
 ἔρ' ἔχει μοι MI in quo μοι inser m² 15 γὰρ B γῆς M
 18 καὶ μικρὰ δὲ B | σαντοῦ scripsi e VUIMO αὐτοῦ reliqui
 libri (ex αὐτοῦ A et α in rasura 2 litt M) edd

καὶ τὰ μέγιστα ἀποφήνας. 6. οἷον γάρ τι τὸ τῶν
 Αἰακιδῶν γενέσθαι φασίν, ἀγαθὸς μὲν αὐτὸς Αἰακός,
 οἱ δὲ ἐξ ἐκείνου γνωριμώτεροι τοῖς ἔργοις, εἰς Ἀχιλλέα
 δὲ τὸ σπέρμα προβάν καθ' ὑπερβολὴν ἐξέλαμψε, τοι-
 οὔτόν τι καὶ τὸ νῦν· γενναῖοι γενναιώτερον ἔτεκον καὶ 5
 τὴν ἡδίστην ἦταν ἡττήθησαν καὶ κοινὴν ταύτην ἀπάν-
 των ἐποίησαν. ὅταν γὰρ οἱ τῶν ἄλλων ἀμείνους δεύ-
 τεροὶ του γένωνται, μειζόνως τούτους ἀπέφηναν ἐκεί-
 νου δευτέρους, ὧν ἦσαν αὐτοὶ καλλίους. 7. πόρρωθεν
 δὲ ἄρα καὶ πρὸ τῆς βασιλείας ἤρξω κρατεῖν. οὐ γὰρ 10
 ὅμοια τὰ ἐν παισὶ σοὶ τε καὶ τοῖς ἄλλοις, οὐδὲ αἱ
 κρηπίδες παραπλήσiai. τῶν γε μὴν εὐθύς ἐν ἀλουρ-
 γίαι τραφέντων | ὁ τὰ πρῶτα μετασχὼν ἰδιώτου R 407
 τάξεως ἐμπειρότερος εἰς ἀρχήν, ἐξ ἀγορᾶς ἔχων τὴν
 μάθησιν ὧν διοικήσειν ἔμελλεν. 8. οὕτως μὲν τῶν 15
 πρὶν ἢ λυσιτελεῖν βασιλευσάντων κρατεῖς, ὅτ' ἄμεινον,
 ἐπὶ τοῦτο ἤκων· τοὺς δ' αὖ μετὰ νοῦ τοῦτο ἐσχρηότας
 νικᾷς ἐτέρωθεν, μᾶλλον δὲ καὶ τούτους κάκεινους ἀπὸ
 τῶν αὐτῶν νικᾷς, [ἐκ] παιδείας καὶ λόγων, οἷς εὐθύς
 ἐκ νέου τὴν ψυχὴν ἀρδόμενος ὑπὸ τῶν τὸ μέλλον ἐπι- 20
 σταμένων θεῶν πόρρωθεν ἐδημιουργοῦ πρὸς τὴν παρ-
 οὔσαν τύχην δεινὸν ἡγουμένων, εἰ τὸν μὲν ἐφ' ἄρμα

17 Plat. Men. p. 88 B

1 καὶ om B 4 εἰς S Mor | τοιοῦτό I sed ó in ras m²
 7 ὅταν — 9 καλλίους citat omisso γὰρ Macarius fol. 77^v 8 „πον
 Cod. vetus Reg.“ Mor 10 δ' Re 11 „τοῖς Cod. vetus Reg.“
 Mor qui om 12 κρηπίδες VBM | γε μὲν C sed s alterum
 in η corr f μὲν γε A (sed in ras m²) PV Re μὲν γὰρ Mo et
 in ras I 13 ante ἰδιώτου ras 2 litt I 14 εἰς ἀρχὴν ἐμ-
 πειρότερος Mo 15 γνῶσιν V 16 „Cod. Vet. βουλευσάντων“
 Mor | ὅτε S Mor 17 τοῦθ' S edd | νοῦ scripsi auctore
 Cobeto Mnem. V 112 (Coll. 108) σοῦ libri edd | τοῦτ' S edd
 19 ἐκ „malim abesse“ Re cancellavi

LIBANIUS ed. Foerster. II.

5

ἀναβησόμενον σὺν τέχνῃ τοῦτο δέοι ποιεῖν ἢ βεβλά-
φθαι μετὰ τῶν ἵππων, ὁ δὲ τῆς οἰκουμένης τὰς ἡνίας
ληψόμενος σὺν ἀμαθίᾳ τοσαύτης ἡνιοχέσεως ἄπτοιτο
καὶ τοῖς ἐσθήμασι τῶν ἀρχομένων κρείττων ὢν ἐν τῷ
καλλίονι λείποιτο.

9. Ἐρίγνοντο τοίνυν ἀρχαὶ τοῦτῳ τοῦ μανθάνειν,
ὅτε περ τοῦ παιδεύειν ἐμοί, καὶ πεφυκῶς ἐξ ὧν ἴσμεν
πάντα ἀφελῶν ὄγκον ἐβάδιζεν εἰς διδασκάλου κατα-
στήσας αὐτὸν ἐν τῷ τῶν ἄλλων μέτρῳ καὶ δι' ὧν μὲν
10 εἶμα τὸ περὶ ταῦτα ἴσον, ἡγαπᾶτο, νίκην δὲ ἀνταῦθα
λαμπρὰν ἀνῃρείτο, σπορὰν μὲν τὴν αὐτὴν τοῖς ἄλλοις
δεχόμενος, ἐν δὲ τῷ τόκῳ τὴν νεότητα παριών. 10. δο-
κῶν δὲ βασιλεὺς πανταχόθεν πρέπειν καὶ κινῶν ἐπὶ
τοῦτο τὰς τῶν ὁρώντων γλώττας, ἵνα μὴ τοιοῦτος ῥέῃ
R 408 λόγος ἐν ὁμίλῳ πολλῷ καὶ | πόλει φρόνημα ἐχούσῃ
16 πέμπεται τῇ Νικομήδους ἐνδιατρίψων, ὥς ἀσθενεστέρας.
11. τὸ δὲ ἦν ἀρχὴ τῶν μερίστων ἀγαθῶν αὐτῷ τε καὶ
τῇ γῇ. ἦν γάρ τις σπινθήρ μαντικῆς αὐτόθι κρυπτό-
μενος μόλις διαφυγὼν τὰς χεῖρας τῶν δυσσεβῶν. ὕψ'

11 Her. IX 64. VI 103, 1

19 Κυπρί[ον]. Λιβάνιε θεομισές, κάκιστ' ἀπολούμενος καὶ
καν, ἀθέου τυραννίδος ἀγεννέστατε θεραπευτά, οἷα μαίην, οἷα
φθέγγῃ θεοῖς κινδύλοις καὶ ἀσεβείᾳ συνηγορῶν Mo (et Mutin.
181 fol. 120) (Cyprium non quem Re dicit Apostolium, sed
Georgium Cyprium fuisse conicio cf. ad t. IV 348 R). — φίλος
τοῦς εὐσεβεστάτους ἀσεβεῖς ὀνομάζων ἑλαθες αὐτὸν γραφάμενος
ἀσεβείας M m. rec.

1 δέοι τοῦτο Mo 3 γέροι τοσαύτης S τοιαύτης Mor | ἡνιοχέ-
σεται S 6 ἐρίγνοντο V 9 ' in αὐτὸν e' corr P^a I^a αὐτῷ
BMMo Mor 13 πανταχόθεν reposui e libris ἀπανταχόθεν edd
| νικῶν Re quod correxit Iacobs Ach. Tat. p. 944 κοινῶν Mo
14 τοῦτο reposui e libris cum Iacobsio l. l. τοῦτῳ edd | ἐρῶν
των Sintenis num ἐρώτων? | γλώσσας BMMo 15 φρόνη-
ἐχούσῃ πόλει Mo 16 ἐν ante ἀσθενεστέρας inser I^a

ὃ δὴ πρῶτον τὰφανὲς ἀνιχνεύων τὸ σφοδρὸν μῖσος κατὰ
 τῶν θεῶν ἐπέσχετο ὑπὸ τῶν μαντευμάτων ἡμεροῦμενος.
 12. ὥς δὲ ἦκες εἰς Ἰωνίαν καὶ εἶδες ἄνδρα καὶ δοκοῦντα
 καὶ ὄντα σοφὸν καὶ περὶ τῶν τὸ πᾶν δὴ τοῦτο τεκτηνα- 5
 μένων τε καὶ διατηρούντων ἤκουσας καὶ πρὸς τὸ κάλ-
 λος τῆς φιλοσοφίας ἔβλεψας καὶ τοῦ ποτιμωτάτου τῶν
 ναμάτων ἐγεύσω, ταχέως ἀποσεισάμενος τὴν πλάνην καὶ
 διαρρηξας ὥσπερ λέων τὰ δεσμὰ καὶ τῆς ἀχλὺς ἀπαλ-
 λαγείς ἀλήθειαν μὲν ἀντέλαβες ἀγνοίας, τὸ δὲ γνήσιον
 τοῦ νόθου, τοὺς δὲ παλαιοὺς ἔρχοντας ἀντὶ τοῦ νεωστὶ 10
 κακῶς εἰσχωμάσαντος. 13. μὲν γὰρ δὴ τοῖς ῥήτορσι
 τὸν ἀμείνω χορὸν, καὶ γὰρ τοῦτο θεῶν ἔργον | εἰς R 409
 μέγεθος σοὶ τὴν διάνοιαν διὰ τοῦ Πλάτωνος ἀγόντων,
 ὅπως ὑψηλὴ γνώμη μέγεθος ὑποδεξάιο πραγμάτων, ἥδη
 τοίνυν ἰσχύων ἐκάτερα, δρόμον τε γλώττης καὶ μαθήσει 15
 τῶν ὄντων, πρὶν ἢ βοηθεῖν ἔχειν τοῖς ἱεροῖς, ἐμήνυες,

1 Π. γ 192   3 cf. p. 20, 4 sq.   6 Plat. Tim. p. 75 E
 11 cf. p. 29, 9 sq.

3 ἄνδρα] τὸν Μάξιμον supraser. A m. ant. et P² τὸν Μάξι-
 μον ἔοικε λέγειν τὸν ἐκ Τύρου, ὃ χρησάμενος Ἰουλιανὸς ἡγεμόνι
 εἰς τὸ τῆς ἀσεβείας βάρβαρον κατηνέχθη I m. poster. et Laur.
 LXX 13 fol. 196^v et „uterque cod. Reg.“ (= Par. 3035. 963) apud
 Morellum 11 κακῶς] τί δ' ἂν ἔτερον τοσαύτην τῷ φιλοχρι-
 στοτάτῳ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ παρὰ τῶν ὁρθῶς ἐπισταμένων
 ψηφίζεσθαι προῤῥέστησεν εὐφημίαν, ὅσην τὸ ὅμας ἐπ' αὐτὸν τοι-
 αῦτα μελαγχολῆσαι κακοὺς κακῶς ἐπιτελεῖναι προθυμηθέντα; I
 m. post. et omissa voce Κωνσταντίνῳ Laur. et cod. Reg. Mor

1 ὦν MoS   2 ἐξημερούμενος Mo sed εἰ inser m², S edd
 4 ὅπερ Mor qui adnotat: „περὶ cod. vet.“ | τῶν inser I²
 5 τε καὶ διατηρούντων inser I²   9 τὸ γνήσιον δὲ I (sed in
 hoc post τὸ ras 2 litt) S Mor   11 εἰς in εἰσχωμάσαντος era-
 sum V | δὲ Mo   12 χορὸν scripsi auctore Re Anim λόγον
 M et e χρόνον corr I²   χρόνον reliqui libri edd   13 τὴν
 διάνοιαν om B   15 ἐκάτερα I sed acutus supra ε erasus et α
 (2) in ras ἐκατέρους VBS Mor | καὶ μαθήσει] μαθήσει τε Re

ὅτι καιροῦ διδόντος οὐκ ἀμελήσεις, δακρῶν μὲν ἐπὶ τοῖς κειμένοις, στένων δὲ ἐπὶ τοῖς σεσυλημένοις, ἀλγῶν δὲ ἐπὶ τοῖς ὑβρισμένοις, διδοὺς τοῖς πλησίον ὁρᾶν ἐν τῇ παρούσῃ λύπῃ τὴν ἐσομένην βοήθειαν. 14. τοι-
 5 αὐτῆς δὲ ἐλπίδος ἀναφνομένης ἅπαν ὅσον ἔκκριτον καὶ νοῦν ἔχον ἐν ἡπείρῳ καὶ νήσοις, μετὰ σοῦ ταῖς εὐνοίαις ἐτάττετο συγκατασκευάζοντες τὴν βασιλείαν οὐχ ὅπλοις οὐδὲ ξίφεσιν, ἀλλ' εὐχαῖς λανθανούσας καὶ κρυπτομέναις θυσίαις, μάντις τε ἅπας ἐνεργὸς ἦν
 10 ἐπιθυμῶν προμαθεῖν τὸ νῦν ὁρώμενον. θεοὶ δὲ εὐμενεῖς ἐπένευον. 15. οὕτω πολὺ πρὸ ταυτησὶ τῆς γλαμύδος ἐβασίλευες καὶ τὴν ἀρχὴν εἶχες ἔργῳ καὶ πρὸ τοῦ σχήματος. ὅταν γὰρ ἦ <τῷ> τὸ βουλόμενον ἄρχεσθαι, καὶν μήπω τὸ ποθούμενον ἐφειστήκει, ταῖς τῶν ἐπιθυ-
 15 μούντων γνώμαις ἐν τάξει τοῦ κρατοῦντός ἐστι. 16. θεοὶ δέ σε τῆς μεταβολῆς ἀγασθέντες καὶ ὧν ὑπὲρ αὐτῶν ἐγνώκεις τε ἤδη καὶ δράσειν ἐμελλες μισθοὺς τοὺς μὲν ἐδίδοσαν, τοὺς δὲ ἡτοίμαζον. ἡτοίμαζον μὲν τὸ σῆπτρον, ἐδίδοσαν δὲ τὴν σωτηρίαν, ὅτε δὴ τῆς θα-
 20 λάττης ἀναταραχθείσης ἐκ πνευμάτων συκοφαντικῶν καὶ σκάφους τοῦ μὲν καταδύντος, τοῦ δὲ περικλυζομένου καὶ τοῦ κύματος ὑπὲρ τῶν τοίχων αἰρομένου

21 cf. p. 20, 12sq.   22 Od. μ 420

2 et 4 δ' Re   5 ἔγκριτον Mor   6 ἐν ἡπείρῳ καὶ νήσοις
 om S   11 γλαμύδος Mo   γλαμύδος Iacobs „Vide Themist.“
 (num p. 63, 10 ed. Dind.?) at cf. p. 31, 4 et or. XVIII § 120
 p. 562, 5 R   13 ὅτι S   τῷ inserui auctore Gasda qui praeterea
 ὅτῳ γὰρ ἂν coni   14 ἐφειστήκει in ἐφειστήκει corr I et in
 ἐφειστήκει m²   ἐφειστήκει U   ἐφειστήκει M   ἐφειστήκει Mo
 19 θαλάσσης V   22 τὸν τοίχον UIBM Mo „quod praefere-
 ram“ Re et coni Hemsterhus. ad Lucian. t. I p. 285   οὗς
 τοίχων V   τῶν τοίχων e τὸν τοίχον corr A

Διοσκούρους ἄνωθεν ἐκ κοινοῦ βουλευτηρίου πέμψαν-
τες ἐξήρπασαν τοῦ κλυδωνίου τὸ πλοῖον.

17. | Καὶ ταυτὶ μὲν, ὥς ἐνῆν, μάλιστα σκιάσας R 410
διῆλθον ἐν ᾧ σοι τρόπῳ χαριούμενος ἦδεν· μεγαλο-
ψυχίας γὰρ δὴ περιουσία καὶ τοῖς ἡδικοκόσιν ὧν πέ- 5
πονθας ἠφίεις τὴν μνήμην. ὁ πειράσομαι μὲν ἐν τῷ
λόγῳ φυλάττειν, οὐκ ἐόντων δὲ παντελῶς τῶν πραγ-
μάτων ἔστω συγγνώμη.

18. Πάλιν τολύην ἐνεθυμήθην, ὅτι καὶ ὅσα σοι τῆς
τιμῆς ἀφαιρεῖν ἐδόκει, καὶ ταῦτα τῆς καλλίνορος μοίρας 10
ἦν γνώμη θεῶν. ὅτε γοῦν ἀφηρέθης τὴν τοῦ βαδίζ-
ειν ὅποι βουληθείης ἐξουσίαν, ἐν τοιούτῳ χωρίῳ κατε-
κλείσθης, ἐφ' ὃ πάντως ἂν ἔδραμες ἐξουσίας ὑπαρχού-
σης. εἰς γὰρ τὴν ἀρχαιοτάτην καὶ σοφωτάτην καὶ θεο-
φιλεστάτην καὶ κοινὴν ἐρωμένην ἀνθρώπων τε καὶ 15
θεῶν, τὰς Ἀθήνας, ἐπέμπον, καὶ παραπλήσιον ἦν, ὥσπερ
ἂν εἰ δίκην ἀπαιτῶν ἓνα τῶν Φαιάκων Ἀλκίνοος ἐν
τῷ κήπῳ καθείρξας εἶχεν. 19. ἐγίνετο δὴ ταῦτ' ὅσον
τε καὶ τῆς πόλεως κέρδος. σύ τε γὰρ ἐώρας τὴν πό-
λιν ἢ τε πόλιν ἐκτάτο σύμμαχον ἀνάγκαις ἀγράφους 20
ταῖς ἀπ' εὐνοίας κατειλημμένον εὖ ποιεῖν διὰ πάντων

14 Plat. Tim. p. 24 C. Aristid. t. I 58, 5 sq. D.

1 Διοσκούρους I sed o in ras m² 3 σκιάσας I sed συ
διῆλθον
inser m², BMo 4 ἐπῆλθον Mo 5 δὴ om Re 6 ἢ
supra ὁ in ὀφείεις Mo ὀφείεις Mor | κἀγὼ inter μὲν et ἐν
interponendum conī Re 13 ὁ in ras I² et ex ὁ corr A²
ὁ UBM ὦν Mo | πάντως⁹ Mo 14 καὶ σοφωτάτην om Mo
16 θεῶν γῆν τὰς S Mor 17 ἂν in γὰρ corr Mo² 18 ἐγί-
νετο V ἐγένετο edd | δὲ S edd | ταυτὸν UBMo et I sed in
hoc v erasum 19 κρᾶτος B et γε in marg Mor | ἐώρασας
Mo 21 ἀ supra ἐ in ἐπ' Mo²

τὴν λῆξιν τῆς Ἀθηνᾶς. ὥφθαι δὲ ὑπὸ σοῦ τὴν πόλιν
 ἐφην, ὅτι δὴ γέμων ἐκ τῆς Ἰωνίας λόγων οὐδὲν ἐδεή-
 R 411 θης τῆς μητροπόλεως εἰς σοφίαν, ἀλλ' | οὗ μαν-
 θάνειν νόμος, ἐνταῦθα δεικνύειν εἴχες ἃ κομίζων
 5 ἀφίξο.

20. Τὰ δὲ ἐπὶ τούτοις ἔτι μεῖζω τὴν ἀπόδειξιν ἔχει
 τοῦ βουλαῖς δαιμόνων διοικεῖσθαι σοι τὸν βίον, καὶ
 ὡς περιστάντες ἐφρούρουν τε φιλοπόνως καὶ φόβον
 ἑλύνον τε καὶ πρὸς δύνάμιν ἤγουν, οὐ κατὰ μικροῦ ἐργα-
 10 ζόμενοι τὴν μετάστασιν ἐν μήκει χρόνων, ἀλλ' ἀγχι-
 στρόφῳ μεταβολῇ τὴν βασιλείαν δόντες, ὅποια τὰ τῶν
 θεῶν, οὐδὲν χρῆζοντα διατριβῆς, ἀλλὰ συνάπτοντα
 τοῖς ἐγνωσμένοις τὸ πέρας. 21. οὕτω δὴ καὶ σὲ μετὰ
 μὲν τοῦ τριβωνος Ἀθήνηθεν ἀνέστησαν, ἐν δὲ τῇ κρα-
 15 τούσῃ κατὰ νόμον ἐσθῆτι ταχέως ἔδειξαν ἀπιστεῖν τε
 τοῦ διδόντος ἀναγκαζομένου καὶ πειθομένου πιστεύειν
 καὶ νῦν μὲν ἀνειργομένου, νῦν δὲ παρακαλουμένου,
 τὸ μὲν ἐξ ὧν αὐτῷ συνήδει πεπονθότος, τὸ δὲ ἐκ τῆς
 σῆς φύσεως δεχομένου, πολλάκις ἐφ' ἑκάτερον μετα-
 20 πλίντοντος, ἕως ὃ φόβος ὑπεχώρησε τῇ πίστει. 22. οὐ
 μὴν ἐκ τῶν λείων καὶ ἥττον ἐπιπόνων, ὥσπερ εἰκὸς
 πᾶλλον τό γε πρῶτον ὑπαγόμενον ξυγῶ, τῆς βασιλείας

1 cf. or. XII p. 21, 1

11 Thuc. II 53, 1. cf. I 618, 15 R

2 οὐχ ὅτι Gasda | τῶν ἐκ Gasda | οὐδὲν] τι Gasda
 3 ἀλλὰ edd 5 ἀφίξω Mo et M sed in hoc in ἀφίξο corr m'

7 βουλαῖς supra βουλῆς Mo² | διοικῆσεσθαι Mor 8 τε om
 εἰς

Mo | φόβον UIBMMo 9 πρὸς I εἰς BM | οὐ in ras P²
 10 γε περιστρώφῳ in marg Mor 11 διδόντες S edd | οἷα S
 Mor 13 καὶ σὲ] σε καὶ S Mor 16 καὶ μὴ πειθομένου V
 18 ' in αὐτῷ ex ' corr B² αὐτῷ U αὐτῶ M Mo 19 πολλό-
 κισ καὶ ἐφ' Mo 22 τό γε scripsi τό τε libri edd τε dele-
 dum censet Sintenis | γε ἐπαγόμενον in marg Mor

ἦπτον, ἀλλ' ὥσπερ εἰ πρῶτον πλέων ἀπὸ τοῦ Σικελι-
κοῦ πορθμοῦ τὴν πρώτην ἀναγωγὴν ἐποιοῦ, χαλεπω-
τάτου γε πορθμοῦ, ὡς Ὅμηρός τε δηλοῖ καὶ μαρτυρεῖ
Θουκυδίδης, οὕτως ἀπὸ τῆς ἐσπέρας, ἥδ' ἐστὶ πολέμου
χωρίον, ἀρχὴν ἐβάλου τῶν βασιλικῶν ἔθλων. 23. καὶ 5
τὸ μὲν σχῆμα ἦν δεχομένου μέρος τῶν ὄντων, τὸ δὲ
ἔργον τὰ μὴπω | παρόντα κτωμένου. ἐπορεύου γὰρ R 412
ἐπ' ὀνόματα πόλεων μᾶλλον ἢ πόλεις καὶ ποιήσων πό-
λεις ἢ χρησόμενος οὖσαις· ὥστε ἐφ' οἷς οἰκιστὴ γῆν ἐρη-
μον οἰκίζοντι τῶν προσοικούντων οὐκ ὄντων. 24. τοῦ 10
γὰρ τῶν βαρβάρων φεύματος ἐπικλύσαντος τὴν Γαλα-
τῶν εὐδαιμονίαν, μᾶλλον δὲ πεποιηκότος τῶν βαρβά-
ρων τὰ τούτων, οὐ γὰρ πάντα ἐφεξῆς ἐφθειραν, ἀλλ'
εἶχον ὅσα ἐξῆν ἄγειν καὶ ἦσαν ἰσχυρότεροι τοῖς ἐνθεν
προσγενομένοις, οὐκ ἠγάπησας, εἰ στήσαις τὴν ὕβριν, 15
οὐδὲ τὸ μὴ τι παθεῖν ἀρκεῖν ἠγήσω, καίτοι καὶ τοῦτο
ἦν μέγιστον ἐν μέσῳ ληφθέντα τοῦ πυρὸς κρείττω
γενέσθαι τῆς φλογός, ἀλλ' εἰ μὴ πικρὰν αὐτοῖς κατα-
στήσαις τὴν ἡδονὴν ἣν ἡδοντο νικῶντες, καὶ τὴν λείαν
ἐπιζήμιον ἣν ἀπῆγον τρυφῶντες, οὐκ ἡξίους εἰς τὸν 20
ἥλιον ἐλευθέρως βλέπειν, ἀντὶ τῶν ἐκδεδωκότων ὁ
πειρώμενος ἀνασώζειν αἰσχυρόμενος.

25. Ἐνταῦθα δὴ τοῦ λόγου γενόμενος Ὅμηρος μὲν

3 Od. μ 73 sq. 235 sq. 4 Thuc. IV 24, 4 5 Plat. ep. 7
p. 326 E 23 Π. β 484

1 ὥσπερ U et ex ὥσπερ εἰ corr I 3 πορθμῶν S edd
3 τε inser I² om M 4 ἡ δὲ Re num ἡ γ' ? 11 τῶν
Mo 13 ἐφεξῆς om S Mor 15 προσγενομένοις V et supra
προσγενομένοις Mo² 16 καίτοι — 18 φλογός om S Mor, qui
verba ἡν μέγιστον — φλογός „scholium στηλιτικὸν in Iulianum“
esse credidit (p. 23) 21 ἐλευθέρως ὁμμασι S edd

ἄν εἶπεν· ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώ-
 ματ' ἔχουσαι, ἐγὼ δὲ σοῦ δεηθείην ἄν εἰπεῖν, ὅπως
 ἕκαστα πέπρακται. δεῖ δὲ οὐδέν σοι πρὸς ταῦτα στό-
 4 ματος, ἀλλ' ἀποχρήσει δοῦναι τὴν συγγραφὴν ἣν ἄν
 R 413 αὐτὸς ἔπραξας συνέθηκας ὁ αὐτὸς γενόμενος | καὶ
 στρατηγὸς καὶ συγγραφεύς. 26. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν μοι
 χορηγήσει πρὸς μῆκος λόγου μικρὸν ὕστερον, ἐπειδὴ
 εἰς τὸ πᾶν ἀφείναι πέλαγος ὁ θεὸς ἐπιτρέπη, νῦν δὲ
 τὸ κεφάλαιον τῶν ἐργασμένων, καὶ γὰρ εἰς ἅσας
 10 ἐξέδραμε τὴν οἰκουμένην, εἰρήσεται.

27. Τοὺς μὲν διώκοντας φεύγοντας ἔδειξας, τοὺς
 ἐπτηχότας δὲ ἐλαύνοντας, τοὺς μὲν ἀρπάζοντας ἀποδι-
 δόντας, τοὺς δὲ ἀφαιρεθέντας κομιζομένους, καὶ μετῆλ-
 λαξας φόβον καὶ θάρος, δῶμην καὶ ταπεινότητα, τὸ
 15 μὲν τρέμειν εἰς τοὺς ἐναντίους ἀπώσας, τὴν δὲ ἐκεί-
 νων ὑπεροχὴν εἰς τοὺς οἰκείους μεταστήσας. 28. οὐκ
 ἔστιν ὅπως ταῦτα σὺ χωρὶς τῆς Ἀθηνᾶς εἰργάσῃ, ἀλλ'
 ἔχων Ἀθήνηθεν τὴν θεὸν καὶ βουλῆς κοινωνοὺν καὶ
 πράξεων συνεργόν, ὥσπερ Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν ἀλλόκοτον

8 Her. VII 193. Thuc. VII 19, 4. Io. Chrys. ad pop. Ant.
 = t. II p. 90 A ed. Montf. homil. VII 19 Π. § 364 sq. Od.
 λ 626. cf. ep. 535. 1045

7 χορηγήσει· ἀντὶ τοῦ βοηθήσει· πρὸς δ καὶ Πλάτων· εἰ
 καὶ ἐτι ἐπιχορηγοῖς τῷ λόγῳ V (Theaet. 179 D ?)

1 ἔσπετε VUBMS ἔπτε Mo | νῦν] δὴ Mo 2 δέ σοι
 AUBM Mo 3 δεῖ e δὴ corr I² | οὐδὲ Mor | ταῦτα inser I²
 om CAUBM 4 ἣν — 5 ἔπραξας in marg Mor, ἣν αὐτὸς
 ὁ πράξας in textu 5 ἔπραξας αὐτὸς? | γινόμενος V 8 ἐπι-
 τρεπή V ἐπιτρέψη MoI sed in hoc ψη in ras m² ἐπιτρέποι U
 12 τοὺς ἐπτηχότας δὲ] τοὺς δὲ (δ' I) ἐπτηχότας IS Mor
 eras I δ' Mo 14 δῶμην] καὶ δῶμην Mo 16 μετα-
 στήσας εἰς τοὺς οἰκείους S Mor 19 πράξεως PVS Mor

ἵνα, πάντα μὲν εἶδες τοῖς λογισμοῖς ὀρθῶς, πάντα
 ἃ τοῖς ὀπλοῖς ἐπετέλεσας γενναίως, οὐ πέμπων στρα-
 τώτας ἐκ χαρακώματος οὐδ' ἐν σκηνῇ καθήμενος περὶ
 ὧν ἐν τῇ μάχῃ πυνθανόμενος, ἀλλὰ καὶ ποδὶ χρώ-
 ενος καὶ χεῖρα κινῶν καὶ δόρυ σείων καὶ ξίφος ἔλ- 5
 ων, αἵματι τῶν ἐναντίων παρακαλῶν τοὺς στρατιώτας,
 ἐν μὲν ταῖς σκέψεσι βασιλεύων, ἐν δὲ τῷ τάττειν στρα-
 τηγῶν, ἐν δὲ ταῖς συμπλοκαῖς ἀριστεύων. 29. τοιγαρο-
 ῦν πολλὰκις ἐπανήλθες χορήγων περιπλῦναι τὰ ὅπλα
 | γέμοντα φόνου βαρβαρικοῦ, καὶ σε διεδέξατο R 414
 τράπεζα τῶν πολλῶν οὐ διαφέρουσα· πλείω μὲν 11
 γὰρ κράττειν ἤξιους, μᾶλλον δὲ τρυφᾶν οὐκ ἠνείχου.
 30. τίνες οὖν οἱ τούτων καρποί; Γαλατῶν αἱ πόλεις
 ἐκίσταντο θεωρούντων μὲν ἡμῶν, οἰκοδομούντων δὲ
 τῶν βαρβάρων. ὥσπερ γὰρ ἦν ἔτεμον Σπαρτιαῖται γῆν 15
 Τεγατῶν, ταύτην εἰργάζοντο τοῖς νενικηκόσι χολίνας
 ἔχοντες, οὕτως ἄς οἷδε κατήνεγκαν πόλεις αὐτοὶ ποιεῖν
 ἠπαγάλλοντο, καὶ χεῖρες αἱ μαθοῦσαι κατασκάπτειν
 ἐκποδοῦν ἐπαιδεύοντο. 31. λεῶς δὲ τοῖς ἄστεσιν οὐκ
 ἔκ τῶν ἀγρῶν οὐδὲ σύμμικτος οὐδὲ τῶν ἐπιτυχόντων, 20
 ἵστε τὰ μὲν ἄψυχὰ τοῖς πρὶν εἰοκέναι, τὸ δὲ κυριώτε-
 ρον χεῖρον εἶναι τοῦ πρόσθεν, ἀλλ' ἀπέδωκας πάσῃ
 ἡγετῇ τὰς μὲν οἰκίας τῷ τόπῳ, ταῖς δὲ οἰκίαις τὰ
 ὅρατα. καὶ κατήγεσαν ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες

15 Her. I 66, 2

16 Dem. de cor. § 129 p. 270, 8

1 post ὀρθῶς rasura 6 litterarum I 2 ἐ in ἐπετέλεσας
 ras I² ἀπετέλεσας U ἐτέλεσας B 7 ἐν δὲ — στρατηγῶν
 mang B² 9 τὰ ὅπλα περιπλῦναι S edd 10 καὶ σὲ Re
 11 τῶν τῶν coni Re 13 οὖν om Mor 14 ἡμῶν APMS
 r Jack, ni fallor Re τῶν οἰκείων B 15 post ἔτεμον
 ras 19 litt B 16 σχοίνους coni Mor not. p. 184
 ἐκποδοῦν M

ἐκ δουλείας ἀδίκου πρὸς εὐδαιμονίαν ἀρχαίαν, καὶ
 παρ' οἷς ἐτράφησαν ἐν οἰκετῶν τάξει, παρὰ τούτων
 ἐτρέφοντο πάλιν ἐν δεσποτῶν νόμῳ. ἡ δὲ τροφή
 σίτος ἦν, μισθὸς εἰρήνης. 32. πολλῶν δὲ ἀγγέλων
 ὡς τὸν πρεσβύτερον θεόντων ἤτησε μὲν στρατιὰν οὐ-
 δείς, νίκην δὲ πάντες ἐμήνουν. ὁ δὲ λόγος φερόμενος
 εἰς Μήδους ἐνέπεσεν. εἶδ' οἱ μὲν εὐχοντό σε περὶ
 R 415 τὸν Ῥῆνον μένειν, οἱ δ' αὖ περὶ | Ῥῆνον διαβῆναι
 σε τὸν Τίγρητα καὶ σφίσι μὲν ἕτερον ἀντιταχθῆναι,
 10 σὲ δὲ καὶ Πέρσαις ἐπιδεῖξαι τὴν αἰχμὴν.

33. Ἄγαμαι δὲ τῶν στρατιωτῶν ἐκείνων, οἳ στεφα-
 νούμενον σε τοῖς τροπαίοις ὀρῶντες οὐκ ἤνεγκαν μὴ
 περιθεῖναι τὸν ἐκ λίθων στέφανον δεινὸν νομίζοντες
 15 τὸ μὴ συμβάλειν τοῦνομα τοῖς ἔργοις μηδὲ συνάδειν
 τὴν τιμὴν ταῖς νίκαις. καλούσης τολύμην αὐτῆς τῆς
 ἀνδραγαθίας τὸ γέρας εὖ ποιοῦντες ἡκολούθησαν,
 ὥσπερ ἀρίστῳ στρατιώτῃ σκευὴν ἀμείνω διδόντες ἀπὸ
 τῆς χείρως. 34. ταυτὶ δὲ ταῖς μὲν φαινομέναις
 20 ἀνάγκαις ὑπ' ἐκείνων ἐδραστο, ταῖς δὲ κρυπτομέναις
 ψήφοις ὑπὸ τῶν θεῶν ἐκυροῦτο τῶν τε συμπαραταξα-
 μένων αὐτῶν τῶν τε ἄνωθεν τεθεαμένων τὰς μάχας.
 ὦ νυκτὸς ἐκείνης ἱερᾶς, ὦ φιλονεικίας ὀπλιτῶν ἐνθέου,
 ὦ θορόβου πομπῆς ἡδύλου, ὦ μακαρίας ἀσπίδος, ἡ

21 cf. p. 30, 19 sq.

24 Amm. XX 4, 17

11 Τὸ ἄγαμαι ἔστιν ὅτε καὶ γενικῇ θώσει, ὅτε παρ' ἐλπί-
 δας (περὶ ἐλπίδας V) θαυμά τι μηνύεις V

2 ἐτράφησαν Mo 3 ἐτρέφοντο Mo 7 ε in εὐχοντο
 in ras P^s 8 τὸν om Re 9 σε περὶ τὸν M τὸν om V
 10 τὴν αἰχμὴν ἐπιδεῖξαι BS edd 14 καὶ τὸν BS Mor
 15 συμβῆναι V | μὴ δὲ libri corr Mor 22 αὐτῶν CAPUIS Mor

τὸν τῆς ἀναρρήσεως ἐδέξατο νόμον προπωδεστέρα σοι
 παντὸς εἰωθότος βήματος. ὥς καλὸν μὲν σοῦ τὸ διω-
 θεῖσθαι τὴν δόσιν, κάλλιον δ' ἐκείνων τὸ κατεπείγειν
 τὴν λῆψιν, ἐπεικὲς δὲ τὸ περὶ τοῦ πεπραγμένου τὸν ἄ
 θυμούμενον προὔνειν, ἀνδρεῖον δὲ | τὸ μὴ πρὸς R 416
 βίαν τοῦ δοθέντος ἐκπεσεῖν. 35. ὅτε δὴ πολλῶν
 ἐθνῶν μυρίοις ταλάντοις ἐπὶ σὲ παρακληθέντων τὸν
 ἡγούμενον αὐτῶν ῥαδίως ἔλῶν τῇ τῶν κακούργων
 περιέβαλες αἰκία διδάσκων ἐν ταῖς πλευραῖς μὴ τοι-
 αῦτα κερδαίνειν, σὺ μὲν ἴσως ἐγέλας ἐπιβουλεύμενος, 10
 ἡμεῖς δὲ ἐφροντίζομεν, εἰ καὶ θαρρεῖν ὑπῆρχεν. ὁ δὲ
 πάντα ὁρῶν τε καὶ ἀκούων Ἥλιος οἶδεν, ἃ τότε ἐφρο-
 νοῦμεν καὶ τί τῷ πολέμῳ τὸ πέρας ἤτοῦμεν. οἶα δὲ
 φιλόδορος θεὸς ἐδωκέ τε καὶ κάλλιον ἢ τις ἂν ἡλι-
 σεν. 36. οὐ γὰρ ἐπέτρψε συμπεσεῖν στρατῷ στρατὸν 15
 οὐδὲ γυμνῶσαι σίδηρον οὐδὲ ἐξ ἀλλήλων οἰκείους
 ἀριστεύσαι οὐδὲ φοινηχθῆναι γῆν φόνῳ φιλιτάτων οὐδὲ
 τελεσθῆναι νίκην τοῖς νικῶσι λυπηρὰν οὐδὲ τοὺς αὐ-
 τοὺς καὶ κρατεῖν καὶ δακρύειν, ἀλλ' ἀποστήσας τῶν
 πραγμάτων τὸν ἕτερον, ᾧ καιρὸν εἶχεν ἀπελθεῖν, ὑπὸ 20
 τῷ τεχνίτῃ τοῦ βασιλεύειν τὰ πάντα ἐποίησεν, ὥστε
 σοὶ τε καθαρὸν αἵματος γενέσθαι τὸ κράτος ἐκείνῳ τε

6 cf. p. 31, 21sq. Amm. XX 9, 4. 8 Vadomarium cf. p. 26, 19.
 Amm. XXI 3, 5sq. 11 Od. 1 109 Π. γ 277

8 σημειῶσαι ὅτι ἡ τῶν κακούργων αἰκία τὸ τὰς πλευρὰς
 τύπτεσθαι V

1 γο κόσμον in marg Mor | προπωδεστέρας VIS Mor
 2 μὲν σοῦ] μέσον Mo 7 τῶν M 9 περιέβαλλες Mo
 12 εἶδεν V cum scholio καὶ οὕτως ἡλῖος οἶδεν ἤτοι ἔγνω et
 Mo 13 τὸ om SMor 15 εἶπας SMor 16 οὐδ' S edd
 18 νίκην om Mor qui in marg habet „ἴσως νίκην“ 20 οἱ Mor

τιμηθῆναι τὸν νεκρὸν ἐκ τοῦ τρόπου τῆς τελευτῆς.
 37. καίτοι κἂν εἰ σιδήρῳ κριθῆναι τὴν ξρὶν ἐδέησεν,
 οὐκ ἂν ἐτέρως τὸ πρᾶγμα ἔπεσεν, ἀλλ' ἐρρῶν μὲν ἂν
 αἷμα, βραχὺ δὲ τοῦτο καὶ μικρόν. πλὴν γὰρ ὀλίγων
 5 κομιδῇ λόγων, οἵπερ ἦσαν κεκολακευμένοι, ὁ στρατιώ-
 R 417 τῆς ἅπας συνέπνει | καὶ ἐδόκει μὲν ἐπὶ σὲ τρέχειν,
 ὑπὸ δὲ σοὶ τεταξόμενος ἠπείγετο. 38. τί οὖν ἂν τις
 τῶν πάντων μάλιστα θαυμάσειε; πότερον τὴν τοῦ
 δικαίου φυλακὴν ἢ τὴν τῶν ἐπομένων ἀρετὴν ἢ τὴν
 10 καινὴν ὁδὸν καὶ τὸ προσδοκώμενον κατὰ γῆν ἐλθεῖν
 περιπλεύσαντα τὸ πλεόν δοῦναι τῆς κινήσεως αἰσθησῶν
 μετὰ τὴν κτῆσιν ἢ τὸν ἐκπλήξαντα γέννη βαρβαρικὰ
 πλοῦν [ἢ τὴν παρὰ τῶν Ἀντιοχείων σοι πρόπουσαν
 κωμῳδίαν] ἢ τὸ τῶν κομιζομένων δώρων ἐπὶ τὴν ὄχθην
 15 κάλλος ὄνουμένων ἐκάστων παραμεῖψαι τὴν σφετέραν |
 R 418 τὸν στόλον; 39. ἐγὼ μὲν ἑραστής εἰμι τοῦ ποταμοῦ,
 καὶ μοι φαίνεται τοῦ καλοῦ μὲν καλλίων Ἐνιπέως,
 τοῦ γεωργοῦ δὲ χρησιμώτερος Νεῖλον δεξάμενος εὐ-

1 cf. t. I p. 561, 24 sq. R 10 cf. p. 32, 10 16 Amm.
 XXI 8, 2 17 Od. 2 238 sq.

18 γεωργὸν ἐκάλεσε τὸν Νεῖλον ἐξ αὐτῆς τῆς ἥς παρέχῃ
 χρείας ἀποδοῦς τὸ ὄνομα V

2 ρι in κριθῆναι in ras P² 5 χ in λόγων in ras C²
 7 ταξόμενος VBMS Mor | γοῦν Mor 8 τὴν τοῦ „malin
 σὴν interponi“ Re 10 ἐλθεῖν scripsi auctore Re Anim
 ἔχειν libri edd 11 δοῦναι scripsi cum Mor e MoSI, in quo
 tamen ὕναι in ras m² δόντα reliqui libri et Re 12 κίτη-
 σιν Gasda 13 ἢ — 14 κωμῳδίαν quae in Mo et in margine
 adscripta nota γρ πρόσθε in Mor (τῆς pro τῶν) exstant, ut
 additamentum irrisoris Iuliani Libanisque (num Georgii Cyprii?
 cf. schol. ad p. 66, 19) e textu removit Re 14 δῶρον Mo
 15 ν in ἐκάστων ex ι corr C² inser P² ἐκάστωι A

μενεῖ τῷ πόρῳ πλοῖα φέροντα πᾶσιν ἐλευθερίαν.
 40. εἶπω τι τῶν εἰρημένων λαμπρότερον; Κιλίκων μὲν
 ἡγνόουν οὐκ ὀλίγοι τὸ παρὰ σφίσι συμβάν, σὺ δ' ἐκ
 μέσων Ἰλλυριῶν ἐώρας τὴν τύχην, μᾶλλον δὲ ἐκ μέσων
 Γαλατῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐπλεῖς κληρονόμου γνώμη 5
 ναυπηγησάμενος τὸ πρῶτον, οὐ πολεμίου μῦσει, καὶ
 συνέβη δὴ πάντων καινότατον, αὐτὸς ἐρίγνου τοῖς
 ἀγγέλοις ἄγγελος, καὶ ἃ μὲν ἔλθοντες ἤλθον, ἀκούσαντες
 ἀπῆλθον. 41. καὶ οὐ τὰ μὲν τοῦ δαιμονίου τοιαῦτα,
 αἱ δὲ πόλεις ἦντι τῆς προσηκούσης ἡδονῇ ἥσθησαν, 10
 ἀλλ' εἰ πάντες ἄνθρωποι νοσήματι κοινῷ τῶν ὀφθαλ-
 μῶν ἐστερημένοι θεοῦ τινος ἐξαίφνης εὐνοῖα τὰς ὕψεις
 ἀπέλαβον, οὐκ ἂν μειζόνως ἐχάρησαν· οὐ γὰρ φόβος
 ἠνάρκαζε πλάττεσθαι τὴν χαράν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐκάστου
 ψυχῆς ἡ πανήγυρις ἦνθαι, καὶ πᾶν ἰδίᾳ λυποῦν ἀσθε- 15
 νέστερον ἦν τοῦ καιροῦ, βοή δὲ ἐκ παντὸς χωρίου
 πρὸς οὐρανὸν γεγηθότων ἤρχετο τοῦτο μὲν ἐξ ἄστεων,
 τοῦτο δὲ ἐξ ἀγρῶν, καὶ οἰκιῶν καὶ θεάτρων καὶ ὁρῶν
 καὶ πεδίων, φαλὴν δ' ἂν ὅτι καὶ παρὰ τῶν πλεόντων
 ἐκ ποταμῶν τε καὶ λιμνῶν καὶ θαλάττης μέσης. 20
 42. ὅπερ γὰρ Ἀσκληπιὸν φασιν Ἰππολύτῳ γενέσθαι,
 τοῦτ' αὐτὸς ἐγένου τῷ τῆς οἰκουμένης σώματι. | τε- R 419

2 cf. IV 628, 12 R   21 cf. t. I 656, 10 R

1 τὰ πλοῖα S Mor πλοῦν U   2 τί IBMMoS   3 περὶ
 supra παρὰ Mo³ | ἐνυβάν M   4 δ' Re   6 ναυ γησάμενος
 U | τοπρῶτον IB   7 δὴ τὸ πάντων S Mor | ἐρίγνου V Mor
 ἡδονῆς libri edd   10 ἡδονῇ scripti auctore Re coll. p. 71, 19
 auctore Cobeto Mnem. V 112 (Coll. 108) ἐχάρησαν scripti
 14 τῆς in marg I²   17 ἀστέων VMo et ex ἄστεων corr I²
 20 ποταμοῦ Mo   21 ὅν in ἀσκληπιόν in ras I² | φησιν Mo

θυεῶτάς τε ἀνέστησας καὶ βασιλείας ὄνομα νῦν, εἴπερ ποτέ, προσέλαβεν ἔργον. δίκην μὲν ἐπράξω παρ' ὧν μὴ λαβεῖν ἄδικον, αἰτίαν δὲ οὐκ ἐπήνεγκας οἷς ὑπῆρχεν ἀναχώρησις. ἵππων δὲ καὶ ὀρέων διαδοχὰς ὑπὲρ 5 μεγίστων δὴ τὸ πρῶτον συστάσας τριβομένας ἔπαυσας ὑπὸ τῶν ἐλαυνόντων. 43. οἱ δὲ τῶν ἐθνῶν ἄρχοντες ὑπὸ λημμάτων οὐκ ἄρχονται, φόβος δὲ καὶ τιμῆς ἐλπίς, ἡ μὲν ἐπεγείρει πρὸς ἀρετὴν, ὁ δὲ εἰργεῖ πονηρευμάτων. πᾶν μὲν ἀνάλωμα μάταιον ἐκβέβληται, πᾶς δὲ 10 πόρος οὐκ εὐπρεπὴς λέλυται, πᾶσα δὲ δόσις εὐλογος τετλίμῃται. μόνος γὰρ οἶσθα καλῶς καὶ δοῦναι καὶ μὴ δοῦναι, τοῖς μαχίμοις μὲν διὰ τῶν δωρεῶν παραμυθούμενος τοὺς πόρους, θαυματοποιῶν δὲ τέχνας οὕτως καταλύσας οὕτως θαυμάσας, τὸ μὲν οὐ σαντοῦ νομίζων, 15 τὸ δὲ δήμοις συμφέρειν. 44. τράπεζα δέ σοι μετρία

2 Dem. adv. Aphob. § 2 p. 845, 4 15 Amm. Marc. XXV 4, 4

2 ἐπράξω] ἦτοι ἀπήτησας, ἔλαβες καὶ χωρὶς προθέσεως· οἱ δὲ μετὰ προθέσεως γράφοντες τῆς εἰς ἀμαρτάνουσιν· οὕς τίνα ἂν τις πρᾶξαιτο πρεπωδεστέραν δίκην ἢ ἦν αὐτοῖς καθ' ἑαυτῶν ἐργάζονται εἰς τὰ τοιαῦτα ἀμαθαινόντες; καὶ πάλιν εἰσπράττει τιμωρίαν ἥτοι ἀπαιτεῖ καὶ τοῦτο πλὴν ἐνεργητικόν V 11 οἶσθα] οὐ τῆς Ἑλληνικῆς συνηθείας· ἀντὶ τούτου γὰρ οἶδας καλῶς δοῦναι καὶ μὴ δοῦναι. τὸ δὲ οἶσθα οὕτως λαμβάνεται ἀπολελυμένος· οἶσθα τὸν ἄνδρα καὶ οἶσθα τὸ τοῦ δεινός γένος V

1 εἰ in ἀνέστησας in ras I² 2 ὦ sed ν suprapos. C^o 3 καὶ εἰ in οὐκ ἐπήνεγκας in ras I² οὐκ ἐπήνεγκας supra οὐκ ἐπήνεγκας A² C^o οὐκ ἐπήνεγκας UBM 4 ἐρ in ὑπὲρ in ras I² ὑπὸ U 5 τοιπῶτον VB | συστάσας καὶ τριβομένας Mo τριβομένας om B εἰκὴ τριβομένας Re Anim 7 γὰρ ὑπὲρ in marg Mor | „malim οὐκέτ'“ Re | αι in ἄρχονται in ras I² et in ε corr A² ἄρχοντες cum rasura unius litterae U | ἥς supra τιμῶν Mo² 8 δ' Re 11 οἱ in οἶσθα ex η corr I² | καλῶς 8 14 καταλύσας οὕτως θαυμάσας scripsi κατέλυσας οὕτως ἐθαύμασας libri edd 15 συμφέρον Mor

καὶ σύσσιτοι Πλάτωνος ὁμιληταί, μεθ' ὧν ἐργήγορας
 ὑπὲρ γῆς ἀπάσης καὶ θαλάττης, καὶ παρεδρεύει Διὶ
 μὲν ἐν οὐρανῷ Δίκη, σοὶ δὲ τῶν ἐπὶ γῆς οἱ σοφώτα-
 τοι χαίροντες τῇ φορᾷ τῆς ψυχῆς, ἣν παρ' ἡμέραν
 ἐκφέρεις. 45. ἡ δὲ φορὰ ποιικιλωτέρα παντός, οἶμαι, ⁵
 λειμῶνος. ἥς ἐστὶ μὲν καὶ τὸ ταῖς πόλεσιν ἐπανορθώ-
 ται τὴν πενίαν | ἐξεληλαμέναις ἀρχαίων τε καὶ δι- R 420
 καίων κτημάτων, ὃ τοὺς μὲν ἰδίους οἴκους μεγάλους
 ἐποίησε, τοῖς δὲ κοινοῖς περιέχεεν ἀμορφίαν, ἔτι δὲ
 τὸ τοῦδε κάλλιον τε καὶ μείζον, τὸ δοῦναι πάλιν θεοὺς 10
 ἰνθρόποις ἐπιτρόπους πάλαι τοῦ γένους ἄνευ τῶν
 μεγάλων κυβερνητῶν εἰκὴ φερομένου καὶ περιορηγνυ-
 μένου ταῖς πέτραις. 46. καὶ γέγονεν, ὥσπερ ἐν ἐκλεί-
 ψεσιν ἡλίου, τοῦ μὲν ἐνοχλοῦντος ἀπαλλαγῇ, τῆς δὲ
 ἡκτίνοσ ἐπάνοδος, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ κόσμος πόλεσιν, ¹⁵
 ὥσπερ οἱ στέφανοι, καὶ σωτήριον, ὥσπερ τὰ φάρμακα.
 δι' ὧν γὰρ γίνονται καλλίους, διὰ τούτων ἐπ' ἀσφα-
 λοῦς ὁμοῦσι. καὶ σοὶ χάρις ὀφείλοισ' εἶν οὐχ ἥττων
 ἢ Πελασγῶ τῷ Ἀρκάδι. τοῦ γὰρ τὴν ἐκ τῶν ναῶν

2 Hes. Opp. 259. Orph. fr. 33 A. [Demosth.] c. Aristog. I
 § 11 p. 772, 25. cf. II 601, 19 R 6 Amm. Marc. XXV 4, 15
 cum nota Valesii 19 Hyg. fab. 225. Paus. II 22, 1

4 παρημέραν V 5 φέρεις sed ante φ lacuna 2 litte-
 rarum S 6 οἷς I (sed o praep. m²) et Mo | ἐπανορθώδαι
 τὴν ^{πενίαν} ξημίαν B 8 litteris κτη desinit fol. 71^v A; finis orationis
 et initium sequentis perierunt uno folio amisso; fol. 72 inc.
 vocibus τὸ πολλοῦς (p. 89, 4) 9 περιέ... ἐν S γὰρ περιέσχεν
 in marg Mor ^{τούτου} 10 τοῦδε Mo τούτου IBM 14 τῆς supra
 τῶν Mo² 15 ἀ. τον. S | καὶ om S | γὰρ κόσμον in marg Mor
 16 „malim aut σωτηρία aut (κόσμον) φέρει (καὶ) σωτηρίαν“
 Re 17 γίνονται S edd | π' in ἐπ' in ras I² ἐπὶ PVBM Mo
 cf. I 445, 1 18 καὶ σοὶ PVIBMS | ἥττων^ο S ἥττον reliqui
 libri, quod corr Mor

R 421 καταδείξαι τιμὴν | τὸ σβεσθεῖσαν ἐπαναγαγεῖν οὐκ ἔλαττον.

47. Νῦν καιρὸν ἂν ἔχοι τοῦ ζῆν ἐπιθυμεῖν καὶ θύειν ὑπὲρ μακροτέρου βίου. νῦν γὰρ ὡς ἀληθῶς ἔστι ζῆν, ὅτ' εὐδαιμονίας αὐραὶ τὴν γῆν ἐπιπνέουσιν, ὅτε σῶμα μὲν ἀνθρώπου, ψυχὴ δὲ θεοῦ βασιλεύει, ὅτε πῦρ μὲν ἐπὶ βωμῶν αἴρεται, καπνῷ δὲ ἀήρ ἱερῷ καθάιρεται, ἐστιῶσι δὲ ἄνθρωποι δαίμονας καὶ δαίμονες ἀνθρώποις ὁμιλοῦσι. καὶ μοι δοκεῖ μηδὲν ἂν γενέσθαι
10 ταῖς πόλεσι πλέον αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἐλομένου τὰ τῆδε διοικεῖν ὑποδύντος ἀνθρώπου τύπον. οἷς γὰρ ἂν ἐχρητο τότε, κατὰ ταῦτά νῦν ἀρχόμεθα. 48. βλέπει μὲν γὰρ ὁξὺ καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῖν ὁ βασιλεὺς παντὸς Θεμιστοκλέους ὁξύτερον, εἶναι δέ τι πιστεύων ἐν τοῖς κρείτ-
15 τοσι σοφώτερον ταῖς ἐκείθεν εἰσηγήσεσιν ἄγει τὴν οἰκονομήν, οὐκ ἀναμένων χρησμούς ἄλλοθεν οὐδὲ παραναλίσκων ἐν θεωρῶν ῥαθυμίας τοὺς χρόνους, ἀλλ' ἀντὶ τῆς Πυθίας αὐτὸς αὐτῷ καθιστάμενος, οὐκ ἀνασχόμενος βλέπειν εἰς ὄφρ' ὅν μάντεων οὐδὲ γνώμης
20 ἑτέρων πρᾶγμα τοσοῦτον ἐξάψαι, ἀλλ' εἰδῶς, ὅτι καὶ τοῦθ' ἐν τι τῶν παρὰ τῷ Χείρωνι μαθημάτων, καὶ

13 Thuc. I 138, 3 et 4 17 cf. p. 38, 18 sq. 21 cf. Pind. Pyth. IV 102

3 ἔχειν M 4 ὡσαληθῶς B 7 βωμῶν scripsi auctore

Re βωμοῦ S βωμῶ reliqui libri βωμοῦ edd | αἰθεται Cobet Mnem. V 112 (Coll. 108) | καθάιρεται ἱερῷ B 9 ὁμιλοῦσι Mo sed ου supra ω m² συνομιλοῦσι B 12 τότε] τε M | ταῦτα BS et e ταῦτά corr I² et Sintenis | μὲν om Mor 13 ἡμῖν om Mor 16 ἄλλοθεν scripsi auctore Sinteni ἄνωθεν libri edd 18 οὐδὲ Re 19 οὐδὲ — 20 ἐξάψαι citat lex. Vindob. p. 84, 1 N. s. v. ἐξάψαι ἀντὶ τοῦ ἐξαργήσαι Λιβάνιος· οὐδὲ κτλ. 21 τοῦθ' ἐν τι τῶν παρὰ τῷ Χείρωνι C sed ω ex o corr | χείρωνι S

τὸν Ἡρακλέα μάντιν οὐχ ἦττον ἢ τοξότην ἐπιστάμενος
 παῖδα τὸν Μελάμπουν ἀπέφηνας μετὰ | τῶν θεῶν R 422
 τὸ μέλλον ὁρᾶν. 49. ἐντεῦθεν καὶ μένεις καὶ βαδίζεις,
 ὅτε βέλτιον, οὐχ ὑπὸ τῶν πεπραγμένων τὰς ἐκβάσεις
 μανθάνων, ἀλλ' ἐπὶ προδήλῳ τῷ τέλει τοὺς ἀγῶνας
 ἀναιρούμενος, στρατηγῶν μὲν τῶν τάξεων αὐτός, στρα-
 τηγούμενος δὲ ὑπὸ τῶν κρειττόνων. 50. ὁ μὲν οὖν
 Ἀγαμέμνων ἦκουσε παρὰ τοῦ τῶν ἡττόνων, ὥς τύχης
 δοτῇ βελτιόνων ἄρχοι, μὴ προσειληφέναι γὰρ τὴν ἀλ-
 κήν, νῦν δὲ ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος ἀρετῇ καὶ τὸ τῆς 10
 ἐξουσίας ἐστὶ. καὶ οὐδεὶς οὕτω δόξει γενναῖος, ὅς
 ἡγήσαιτ' ἂν οὐ δικαίως ἐν ἀρχομένοις εἶναι. 51. ὃ τι
 γὰρ παρ' ἄλλῳ καλόν, τοῦτο παρὰ σοὶ μειζόνως. καὶ
 μόνος συνείληφας, ἃ τοὺς ἄλλους μεμερισμένα κοσμεῖ,
 καὶ οὔτε φήτωρ οὔτε ὀπλίτης οὔτε δικαστὴς οὔτε σο- 15
 φιστής, οὐ τελεστικός, οὐ φιλόσοφος, οὐ μάντις δύναιτ'
 ἂν αὐτὸν πρὸ σοῦ θαυμάσαι. καὶ γὰρ πράττοντας οἷς
 πράττεις καὶ λέγοντας οἷς λέγεις ἐκάλυψας. 52. ὅς γε
 καὶ τὴν δοκοῦσαν ὥραν τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν παρελή-

1 Her. II 83. Aristid. I 58, 1 D 8 Π. ι 37 sq.

2 ante μετὰ libri excepto S praebent verba διὰ τῶν
 θεῶν (αὐτῶν B) quae receperunt edd expulsis verbis μετὰ
 τῶν θεῶν, ego lectionem variam vel potius interpretamentum
 horum existimo 4 ὁπότε S edd ἀεὶ πρὸς τὸ B 6 „num
 ἀναιρούμενος?“ Re at cf. Her. VI 108 | „malim aut αὐτὸς δὲ
 στρατηγούμενος aut στρατηγούμενος δὲ αὐτός“ Re 8 του
 e των corr C^a 9 τῶν ante βελτιόνων U et inser I^a | ἀρχοῖ
 Mo ἀρχεῖ B 10 δ' edd | ἐν om libri excepto S | τῇ om
 libri exceptis VB (sed in hoc inser m^a) S | supra τοῦ rasura
 duarum litterarum P 13 μειζόνως] „malim καὶ praeroni“
 Re 14 μεμερισμένως U et supra μεμερισμένα I 16 οὐ (1)]
 οὔτε M 18 ὥστε B 19 ἐμαντοῦ S om Mor

λυθας. ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν κοινὸν τὸ κέρδος, τουτὶ
 R 428 γὰρ | τὸ καλὸν ἐγὼ μὲν ἐφύτευσα, σὺ δὲ ἔθρεψας,
 αἱ δὲ πόλεις δρέπονται.

53. Δότε δὴ, θεοὶ σωτῆρες, τὸ γῆρας τοῦ Νέστορος
 5 τῷ βασιλεῖ, τὴν γὰρ δὴ γλῶτταν πάλοι δεδώκατε, καὶ
 παῖδας, ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ τοσοῦτον ἅπαντας τοὺς
 Ῥωμαίων ἡγησαμένους τῷ χρόνῳ νικήσειεν, ὅσον περ
 ἤδη ταῖς ἀρεταῖς.

---

4 Il. α 247sq.

---

1 μὲν in ras I² om S Mor   2 γὰρ] τί S   6 ἅπαντας in
 marg add I²

XIV.

Oratio πρὸς Ἰουλιανὸν ὑπὲρ Ἀριστοφάνους inscripta sub finem anni 362 ad Iulianum missa¹⁾ unaque cum huius litteris laudis eius plenis²⁾ in publicum emissa iisdem fatis usa est quibus oratio XII εἰς Ἰουλιανὸν ἔπαυον. Itaque codices quoque superstites iidem sunt excepto quod loco Marciani 422 (81) exstat codex eiusdem bibliothecae 438 (66) et accedit fragmentum codicis Cantabrigiensis (96).

Sunt autem codices 27:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 151. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A), qui incipit demum verbis τὸ πολλοῦς (p. 89, 4), saec. X inde a folio 72, saec. XIV inde a folio 74 (p. 93, 20). Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 53^v. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 169. Vide t. I p. 415 sq.

5. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 154. Vide t. I p. 44 sq.

1) Libanium ipsum dicere coram Iuliano orationem esse habitam perperam Reiskius e t. I p. 143, 2 conclusit.

2) Est epistula 74 editionis Hertleinianae, sed integra demum edita a Bidez et Cumont, Recherches sur la tradition manuscrite des lettres de l'empereur Julien, Bruxelles 1898 p. 126. Haec cum responso Libanii (ep. 670) in archetypo codicum quorundam orationi, ut hic voluerat (l. l. ἡ μὲν οὖν ἐπιστολή σου προσκείμεται τῷ λόγῳ), succedit. cf. t. I p. 28 n. 1 et Athoum Laurae ib. p. 323 sq.

6. Patmius 471 saec. XIV fol. 59^v. Vide t. I p. 41sq.
7. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 279. Vide t. I p. 59 sq.
8. Wolfenbuttelanus gr. 511 saec. XV fol. 311. Vide t. I p. 64 sq.
9. Escorialensis T—II—9 saec. XVI, descriptus ex editione Ferrariensi. Vide t. I p. 67.
10. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 181. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.
11. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 54^v. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.
12. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 44. Vide t. I p. 217sq. Contuli.
13. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 27^v. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.
14. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 85. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.
15. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 62. Vide t. I p. 39 sq.
16. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 294^v. Vide t. I p. 48 sq.
17. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 86. Vide t. I p. 209 sq.
18. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 48. Vide t. I p. 211 sq.
19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 76. Vide t. I p. 227 sq.
20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 132^v. Vide t. I p. 228 sq.
21. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 22^v. Vide t. I p. 229 sq.
22. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 57. Vide t. I p. 323 sq.
23. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 41. Vide t. I p. 331 sq.
24. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 2. Vide t. I p. 363 sq.

25. Parisinus gr. 3017 saec. XV fol. 4. Vide supra p. 4 sq. Contulerunt Boissonadius et Gasda.

26. Marcianus gr. 438 saec. XV fol. 127^v. Vide t. I p. 419 sq.

27. Cantabrigiensis Collegii Trinitatis Collect. 96 1116, Gal. O. 2. 12 (= T) (olim signatus 391. K. 21), olim Thomae Gale¹⁾, miscellaneus, e quattuor constat diversis partibus, quarum prima, sex foliis bombycinis manu saeculi XIII exaratis, continetur fol. 1 finis orationis ὑπὲρ Ἀριστοφάνους a verbis οὐδὲ συνετάραξε Διὸς γαμήλιον θεσμόν (p. 109, 4) usque ad finem,

1^v πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως

5^v πρὸς θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς desinit folio 6^v verbis ἤγετο στένων (I 661, 8 R), quae excipiuntur foliis 27 et 28 codicis qui hodie est Burneianus gr. 276 (n. 131.)²⁾

Inde a folio 7 sq. sequuntur glossarium graecum, Andromachi medici carmen, [Dionysii Halic.] rhetorica, alia.³⁾

Libanium anno 1880 contuli.

Stemma codicum idem est atque in oratione εἰς Ἰουλιανὸν ὑπατον (supra p. 8), ad quod te delego, excepto quod codex *T* a fonte e quo *IBM* fluxerunt, prope abest, ut e lectione prava cum his communi ἴν' pro ἦν (p. 113, 1) colligendum est. Neque huic familiae tribuendus non est codex Parisinus gr. 3017, immo vero singularem eius cum *I* codice affinitatem monstrant vitia utriusque communia, ut *τισι* pro *τι* p. 94, 2 *γενέσθαι* pro *δεδόσθαι* p. 96, 3, *εἶναι* insertum inter *δεξαμένων* et *τοῦτον* p. 99, 2, *βασιλεῖ* insertum post *γένηται* p. 101, 19. Sed deterior est Parisinus Marciano *I*; nam manum expertus est interpolatricem, quae, ut uno exemplo defungar, p. 100, 6 e lectione *ὃν λείπεσθαι συμβαίνει* effecit *ὃς λείπεται*. Itaque

1) Catal. codd. Angl. et Hibern. t. II p. 190 n. 6033, 199: *Libanii orationes aliquot graece*.

2) Hoc exposui Act. Acad. Berol. 1885, 915 sq.

3) Cf. James, The Western manuscripts in the library of Trinity College, Cambridge t. III 96.

lectiones eius a Gasda enotatas ab apparatu critico fere exclusi.

Pretium utriusque familiae (*CAP* et *VIBMT*) fere par est, *U* hic quoque mixtae recensitionis indicia praebet.

Duos locos citavit Ioannes Siceliota Doxapatri in commentario ad Hermogenis *περὶ εὐχέσεων* librum, usus ille quidem codice qui proxime accedit ad *U*, sed parum accurate, ut fides eius parva, pretium etiam minus sit, quoniam codex unde commentarium descripsi, Baroccianus gr. 175¹⁾, indicia neglegentiae maximae prae se fert. Multo plures locos excerpserit codice secundae familiae usus Maximus Planudes in *Collectaneis* codicis Palatini gr. 129 fol. 38²⁾, sed hi fere pusilli sunt parumque integre fideque exscripti, ut monstrat *γυνὰς* pro *θεσμὸν* p. 109, 4.

Primum oratio typis sed mendosissime impressa est editione Ferrariensi fol. 201—208^v, quam repetivit paucissimis correctis Morellus t. II p. 210—226. Multa earum vitia sustulit divinando Reiskius *Anim.* V 143—153, plura usus codicibus *A* et Wolfenbottelano in editione (priore p. 186—198; altera t. I p. 424—450), cuius de vitiis et typographicis et Reiskiae ipsi tribuendis conferenda sunt quae supra (t. I p. 76) dixi. Pauca eorum correxit Boissonadius ope codicis Parisini gr. 3017, plura Gasda³⁾, usus ille quidem codicibus Monacensi, Vindobonensi, Parisino, nonnulla divinatione Sintenis et Cobetus.

---

1) Cf. *Mélanges Graux* p. 630. St. Gloeckner, *Quaest. rhetor.* (Breslauer Philol. Abhandl. VIII 2) p. 12.

2) Cf. t. I p. 73 sq.

3) *Krit. Beiträge zu Libanios* II p. 8—9.

ΠΡΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΤΠΕΡ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

1. Εἰδώς σε πολλήν, ὦ βασιλεῦ, τῶν τοῖς φίλοις R 424
οὐ συναγωνιζομένων κατεγνωκότα κακίαν φίλος ὢν
αὐτὸς Ἀριστοφάνει τῷ Κορινθίῳ καὶ τὸν ἄνθρωπον
ὄρων ἐν τῇ παρὰ σοῦ προνοίᾳ τὰς ὑπολοίπους κεκτη- 5
μένον ἐλπίδας λέγειν δεῖν ᾧθήην περὶ αὐτοῦ καὶ βοη-
θεῖν ὃν δύναιμι τρόπον. 2. Ἔσως μὲν γάρ τις καὶ
γενήσεται πράξις ἀπὸ τῶν λόγων συμφέρουσα, καὶ

C = Chisianus

A = Codex Monacensis gr. 483 (olim Augustanus)

P = Vaticanus Palatinus gr. 282

U = Urbinas gr. 126

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

I = Marcianus append. XCI 2

B = Barberinus II 41

M = Marcianus gr. 437

T = Cantabrigiensis Colleg. Trinit.

1 Πρὸς — Ἀριστοφάνους] desunt ut verba sequentia usque
ad εἰσῆλθε p. 89, 4 in A ὑπὲρ ἀριστοφάνους C edd εἰς τὸν
αὐτὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους P πρὸς τὸν αὐτὸν πρεσβευτικὸς ὑπὲρ
ἀριστοφάνους U πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν (om Vⁿ) αὐτὸν ὑπὲρ
ἀριστοφάνους VⁿI ὑπὲρ ἀριστοφάνους πρὸς ἰουλιανὸν B καὶ
οὗτος πρὸς ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους M 2 Εἰδώς —
7 τρόπον citat Ioannes Siceliota Doxap. in commentario ad
Hermog. de invent. cod. Barocc. 175 fol. 29 ἐγὼ δὲ εἶρον τὸν
Λιβάνιον ἐν τῇ ὑπὲρ Ἀριστοφάνους πρὸς τὸν Ἰουλιανὸν ἀπολογία
ὑπὲρ φίλου λέγοντα καὶ ὁμολογοῦντα ἐν προοιμίῳ τὴν εὐνοίαν
οὕτως· εἰδώς σε κτλ. | πολλήν, ὦ βασιλεῦ] ὦ βασιλεῦ πολλήν
Doxap 3 ἂν αὐτὸς] αὐτὸς ὢν I sed ὅτ in ras m² et ὢν in
ras m³ 7 δυνάμεθα Doxap

τυχών τινος ἀγαθοῦ τὴν αὐτοῦ κομίζεται· εἰ δ' ἄρα
 τοῦ δαίμονος ἢ δυσμένεια, δι' ἣν ἐν πολλοῖς τεταλαι-
 πώρηται κακοῖς, ἔτι καὶ νῦν ἐπηρεάσοι, τὸ γοῦν ἐμέ
 τε παρὰ σοὶ διὰ τὴν σπουδὴν εὐδοκιμεῖν ἀκκέλευσεν
 5 παραμυθίαν εἶναι τὸ μὴ περιωφθεῖν δυστυχοῦντα παρὰ
 R 425 τῶν | γνωρίμων ὑπάρξει. 3. εἰ μὲν οὖν μὴ καλῶς
 ποιῶν ὁ δυσχερὴς ἐκείνος παρεληλύθει χρόνος, λέγειν
 μὲν ἂν οὐδὲν ἐχρῆν, οὐ γὰρ ἦν ὁ καιρὸς λόγων, ζη-
 τεῖν δὲ τῶν εὐνούχων τοὺς ὅ τι δόξεις πράττοντας καὶ
 10 δανεισάμενον ὥς πλείστον χρυσίου ἀνεῖσθαι παρ' αὐ-
 τῶν τὰ μέγιστα· ἐπεὶ δὲ τοῖς γιγνομένοις ὁ Ζεὺς αἰ-
 σχυνόμενος νοσοῦσαν μὲν τὴν βασιλείαν ἔπαυσεν, εἰς
 δὲ τὴν ἀπὸ τῶν λογισμῶν διοίκησιν τὸ πρᾶγμα μετέ-
 στησε καὶ λέγειν ἔξεστιν ὑπὲρ ὧν ἀγορὰ προῦνκετο,
 15 πολλῆς ἡγησάμεν ἀργίας εἶναι μὴ χρῆσθαι τῇ φωνῇ
 τοῦ καιροῦ ταύτην ἀπαιτοῦντος, ἄλλως τε καὶ σοὶ τῷ
 ῥήτορι χαίροντος καὶ τῆς γνώμης οὐ μᾶλλον ὅπως
 Ἀριστοφάνει τι τῶν κατὰ νοῦν ἔσται ζητούσης ἢ ὅπως
 τῆς ὑπαρχούσης δόξης ἄξιόν τι ποιήσας ὀφθῇση.
 20 4. Γεγενῆσθαι μὲν οὖν ἐν χείρονι λόγῳ καὶ φήμη
 τὸν ἄνθρωπον οὐκ ἀντιλέγω, καὶ γὰρ τοῦτο τῆς δυσ-
 τυχίας, ἢ τὰ τε ἄλλα τοῦτον κατέβλαψε καὶ δόξῃ φαν-

1 αὐτοῦ BM αὐτοῦ U 8 ἂν om IBM 10 δανεισά-
 μενον scripsi δανεισαμένους libri edd 11 ἐπὶ U | γιγνομένοις
 V et e γιγνομένοις corr B 14 ὁ et o ultimum in προῦνκετο
 in ras P^s πρόέκειτο V sed εἰ et o ultimum in ras n πρό-
 κείται? Sintenis 15 ἡγησάμεν ex ἡγησαμένην corr I²
 17 ὅπως inserui e VIBM U 18 Ἀριστοφάνει εἰ τι coni Be
 Anim | τί PVIB 20 Γεγενῆσθαι — 89, 10 ὑπολαμβάνειν citat
 Io. Sicel. Doxap. l. l. fol. 32^v ὅμοιον τῷ παρόντι προοιμῷ καὶ
 παρὰ τῷ Λιβανίῳ ἐν τῇ ὑπὲρ Ἀριστοφάνους ἀπολογίᾳ· γεγενῆ-
 σθαι κτλ. 20 χείρονι | καιρῷ Doxap 21 καὶ — 89, 1 ἔργων
 om Doxap 22 τὰτ' P | τοῦτον scripsi cum Sinteni e VII
 (sed in hoc e τούτῳ corr m²) τούτῳ reliqui libri edd „malum
 καὶ δὴ καὶ δόξῃ“ Re δόξῃ B sed α supra η m² δόξει M

λοτέρα τῶν ἔργων. ἀλλ' εἰ μὲν Ἀριστοφάνης πρῶτος
καὶ μόνος τοῦτο ἐπεπόνθει, σφόδρα ἂν ἡσχυνόμην·
ἐπεὶ δὲ μετὰ τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως ἐξ ἀρχῆς
εἰσῆλθε τὸ πολλοὺς μὲν πονηροὺς ἐπιεικείς, πολλοὺς | 4
δὲ τῶν μετρίων ὑπειλήφθαι μοχθηροτέρους, δέομαί R 426
σου, βασιλεῦ, τὸν τοῦ λόγου μικρὸν χρόνον μεταστη-
σάμενον ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἢν ἔχων δόξαν περὶ τούτου
τυγχάνεις, ἀκολουθῆσαι τοῖς πράγμασι, κἄν μὲν ἐκεῖνα
δεικνύη βέλτιστον, οὕτω φρονεῖν, εἰ δὲ μή, μὴ μόνον
ἀμελείας ἄξιον, ἀλλὰ καὶ δίκης ὑπολαμβάνειν. ἀνάσχω 10
δὲ μικρὸν ἄνωθεν ἀκούων, μῆκός τε γὰρ ἀφαιρήσω τῆς
διηγήσεως, καὶ σὺ μᾶλλον εὐρήσεις, ἢ γινῶναι δίκαιον.

5. Τούτῳ Μένανδρος μὲν ἦν πατήρ, τὰ πρῶτα
Κορινθίων, φίλος Ἐκάτῃ καὶ Ποσειδῶνι, πλέων μὲν
εἰς Αἰγιναν ὑπὲρ τῶν ἐκείνης ὀργίων, ἐλαύνων δὲ εἰς 15
Ἰσθμὸν ὑπὲρ τῶν τοῦδε μυστηρίων, ἐν μὲν τῇ νήσῳ
κορυφαῖος ὢν τοῦ θιάσου, ἐν δὲ τῇ χερρονησίῳ συντε-
λῶν ἀπὸ τῶν μικροτέρων, τελῶν δὲ εἰς τὸ μέγα συν-
έδριον. 6. ὅτε δὴ καὶ πατήρ ἐγένετο τοῦτον γεννήσας,
οὕτως ἦν φιλόπολις, ὥστε διαπράττεται τῆς οἴκοι βου- 20
λῆς εἶναι | μᾶλλον ἢ τῆς Ῥωμαίων. ἀλλ' Ἀριστο- R 427
φάνης ὑπὸ τῆς τύχης κεκώλυται τὸν πατέρα ζηλοῦν,

14 Paus. II 30, 2. Luc. navig. § 15

1 τῶν ἔργων] „adde περιέβαλεν“ Re | πρῶτον καὶ μόνον
τοῦτ' Doxap 3 τῶν inserui e PVIBM | ἐξαρχῆς CUVBM
Mor Re 4 vocibus τὸ πολλοὺς rursus incipit A (fol. 72)
7 ν in μεταστησάμενον ex s corr Vⁿ, supra s pos. I^s sed s et
μετὰ in ras 4 litt m² et ante μ ras 2 litt μεταστησάμενος UM
Doxap 7 περὶ τούτου δόξαν Doxap 9 μή om Ferr Mor,
qui tamen post μῆ inserendum coniecit οὐ 13 ταπρῶτα V
15 δ' Re 16 τῇδε V 17 χερρονήσω V χερρονήσω B
χερον ἦσω U cum ras 1 litt | συντελῶν <μὲν> ἀπὸ? 20 διε-
πράττετο I sed ε (1) in ras m² διαπράττεσθαι conī Mor
22 ὑπὸ τῆς τύχης in marg I² | τῆς om BM

ὥς εἴσῃ προϊόντος τοῦ λόγου. 7. γενόμενος τοίνυν
 ἐξ ἐκείνου τε καὶ τῆς τῶν φιλοσόφων ἀδελφῆς, Ἰερλόν
 λέγω καὶ Διογένοους, τρέφεται μὲν ἐν ταῖς τούτων
 χερσὶ, παιδεύεται δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς λόγους τε καὶ
 5 τὸ καλῶς ἀναλίσκειν διὰ παντὸς εἶδους δαπάνης ἐρχό-
 μενος ἢ τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβεῖς ἀναμέμικται.
 οἶδε ταῦτα Δημήτηρ καὶ Κόρη καὶ Σάραπις καὶ Πο-
 σειδῶν καὶ ὁ τὴν Λέρνην κατέχων Ἰακχος καὶ πολλοὶ
 πρὸς τούτοις ἔτεροι δαίμονες, περὶ οὓς ἅπαντα φιλο-
 10 τήμως ἐξεπλήρωσε. 8. καὶ προῆλθεν, ὃ βασιλεῦ, δα-
 πανῶν εἰς τὴν τοῦ καλουμένου στρατηγοῦ λειτουργίαν,
 καὶ τοῦτον αὐτὸς εἶδον ἐν ἐκείνῃ τῇ στολῇ παραπε-
 πόμενον ὑπ' εὐφημιῶν ἐκ Λακεδαιμόνος ἀναστρέφων,
 οὐπω μὲν ὦν τῷ νέῳ συνήθης οὐδὲ εἰδώς, εἰ ποτε
 15 ἔσομαι, μακαρίζων δὲ τῷ τηλικούτῳ ὄντα κτᾶσθαι
 τὴν παρὰ τῆς πόλεως τιμὴν ἐν ταῖς τοῦ πατρὸς φρον-
 τίσιν. 9. ἔτι γὰρ ἔξη Μένανδρος. ὥς ἔδει γε καὶ
 μέχρι γήρως ἐσχάτου. ἢ γὰρ ἂν Ἀριστοφάνης πολλῶν
 μὲν ἀπήλλακτο πλανῶν, πολλῶν δ' ἂν κινδύνων τῶν
 20 μὲν ἐν ταῖς ὁδοῖς συμβάντων, τῶν δὲ ἐν δικαστηρίοις
 οὐχὶ δικαίως, ἣν δ' ἂν τῶν δυναμένων ἐν Κορίνθῳ
 μᾶλλον ἢ τῶν τὴν ἐτέρων θαναμαζόντων δύναιμι.

10. Πόθεν οὖν ἐξέπεσε τῆς αὐτῷ προσηκουσῆς
 τάξεως καὶ τὸν τοῦ πολιτευομένου βίον φυγῶν ἦκεν
 25 εἰς τὸν τοῦ στρατιώτου; Εὐγένιος ὁ μικρὸς γίνεται

13 cf. t. I p. 93, 13sq.

8 Λέρνη] ὄνομα κρήνης B¹ cf. Paus. II 36, 7 ἢ δὲ Λέρνα ἔσα
 —πρὸς Θαλάσσην et 37, 6

4 ἀπὸ B et in ὑπὸ corr I² 15 τὸ BM 19 πλάνων
 libri Ferr 20 δ' Re 21 δ' om CAPBM Ferr Mor, inser
 Re 23 ἐξέπεσε P sed ἐπε in ras m²

παρὰ Κώνσταντι μέγας. λαβὼν δὲ ἐκ γάμου τινὸς ἀφορμὰς ἀναισχύντους εἰς τὸ τῶν Ἀριστοφάνους ἀμφισβητεῖν χωρίων, οἶσθα δέ, ὥς | πάντων μὲν ἐπε- R 428
 θύμουν οἱ τοιοῦτοι, πάντα δὲ ἥρπαζον ἀναγκάζοντες ἢ τῶν ὄντων ἀφίστασθαι τῷ βουλομένῳ λαβεῖν ἢ πο- 5
 λεμείσθαι, ὅδ' οὐτ' ἐκείνο πειθόμενος, οὐ γὰρ ἦν ἐν μικροῖς ἢ ξημίᾳ, τοῦτό τε δεδοικῶς φυχὰς γίγνεται τῆς αὐτοῦ νομίζων οὕτως ἂν τήν τε γῆν καὶ τὸ σῶμα διασῶσαι. 11. τὰς μὲν οὖν ἐπιβουλὰς ὅσας ἐπ' αὐτὸν ἐκίνησε καὶ ὥς οὐδενὸς ἀπέσχετο πειρώμενος αὐτὸν 10
 ὑπὸ χεῖρα λαβεῖν, καὶ βίαν καὶ ταραχὴν, ὧν ἐνέπλησεν αὐτῷ καὶ ἀγρὸς καὶ οἰκίαν, ἔω. καὶ γὰρ σιωπῶντος οὐδὲν ἤττον ἔγνωκας εἰδῶς, ἐν οἷς ἔξω οἱ δυναστεύοντες τότε. 12. γενόμενος δὲ ἐν Συρίᾳ καὶ στὰς καὶ

1 λαβὼν δὲ] τὸ δὲ οὐ καλόν· πῶς γὰρ συνταχθήσεται ἡ ἐπιφερομένη ἑτέρα μετοχὴ ὅδ' οὐτ' ἐκείνο πειθόμενος; δοκεῖ οὖν μοι τοῦ λαβὼν δὲ ἐκβεβλήσθαι τὸ δὲ καὶ οὕτως ἀναγινώσκεσθαι· γίγνεται παρὰ Κώνσταντι μέγας λαβὼν ἐκ γάμου τινὸς ἀφορμὰς V Ἰστέον ὅτι (om V) αὕτη ἡ σύνταξις εἰ καὶ δοκεῖ σόλοιμος, ἀλλ' οὐκ ἔστιν· ἢ γὰρ ἐπαναλήψις τοῦ ὅδ' οὐτ' ἐκείνο πειθόμενος ποιεῖ μὴ ἀποδίδοσθαι τήν μετοχὴν τὸ λαβὼν δὲ ἐκ γάμου τινὸς (τινὸς I) ἀφορμὰς· ποιοῦμεν δὲ τὰς ἐπαναλήψεις, ὥς θέλομεν, εἴτε ἐκ τῶν προτέρων εἴτε ἐξ ἄλλων. ὅτι δὲ τοῦδ' οὕτως ἔχει, μαρτυρεῖ [δὲ PI] καὶ οὗτος ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ λόγῳ· ἀναβιβάσας τὸν νῆδον — διώκων παρὰ γίγνεται (= or. XI t. I p. 465, 4)· καὶ γὰρ ἐστὶ τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ δὲ υἱὸς αὐτοῦ PI²B et m. saec. XV V

1 μέγας λαβὼν ἐκ schol. V δὲ eras U δ' Re | τινὸς VIBMU 3 δέ om M 6 ὁ δ' CAPU Re | ἐκείνῳ M et supra ἐκείνο (o eras) Aⁿ 7 γίγνεται in ras I² γίγνεται B γε ὅχρετο γίγνεται M et U sed ras 3 litt ante et 2 post 8 αὐτοῦ UBM | οὕτως ἂν in ὅπως ἂν corr Aⁿ 9 διασῶσαι in διασώση corr Aⁿ 10 ἐκίνησεν A 12 αὐτὸν ex αὐτῷ corr P²I² 14 δ' Re

ἀναπνεύσας οὐκ ἐπὶ τοὺς πλέον ἰσχύοντας ἢ τὸν ἐν
βιβλίοις βιοῦντα Φουρτουνατιανὸν καταφεύγει νομίζων
παρ' Ἑλλήνος, οὕτω γὰρ ἐκείνον καλεῖν ἄξιον, τεύξε-
σθαι τινος αἰδοῦς. ὃ καὶ γέρονεν. ἀκούσας γάρ, ὅθεν
5 τε ἦκοι καὶ ὅπως καὶ τί παθὼν καὶ τί φοβούμενος,
δέχεται τὸν ἄνθρωπον ἡμέρως καὶ κατέστησεν εἰς
ἄδειαν διὰ τοῦ σχήματος. 13. ὃ δὲ ὦν ἤδη στρατιώ-
της σώματι μὲν ἀπείρῳ τοιούτων πόνων διήλθεν ἐφ'
ἵππων πολλάκις τὴν οἰκουμένην ἐν τοῖς ἐπελγουσι τῶν
10 καιρῶν εἰσφερόμενος τάχος, καὶ οὐδὲν ὦν ἦν ἀνάγκη
θᾶττον μαθεῖν, βραδύτερον παρὰ τὴν τοῦδε μέλλησιν
Κωνσταντίος ἤκουσε, πλὴν εἴ που συνετριβή κατα-
πεσὼν, ὃ καὶ αὐτὸ τοῦ σπεύδειν σημεῖον. 14. ἐπαι-
νούμενος δὲ τῶν πόνων τὰ προτεινόμενα κέρδη διεω-
15 θεῖτο, καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἐπιδείξει τοῦτον οὐκ
R 429 ἐπιμελητὴν ὁρέων, οὐκ ἄγγελον | ὑπάρχων, οὐ νίκης
μηνυτήν, οὐκ ἄλλο τῶν τοιούτων ὑπηρετηκότα οὐδέν,
ὃ τὰς μὲν πόλεις ἀπώλλυε, τοὺς δὲ δοκοῦντας δια-

2 Ep. 1348. Sievers, Leben des Lib. p. 248

16 I 567, 8 sq. R

1 οὐδ' Ferr Mor οὐδὲν μᾶλλον Re Anim | ἰσχύοντας μᾶλλον
ἢ B et coni Re 2 Φουρτουνατιανὸν Re | καταφεύγει παρὰ
τὸν δεῖνα νομίζων τεύξεσθαι τινος αἰδοῦς Plan fol. 38 6 ἀν-
δρα B 7 ὥς Re 8 πόνων om M 10 ὦν ἂν ἦν M
12 ἤκουσεν A 14 τὰ προτεινόμενα — διεωθεῖτο citat
Plan l. l. | διωθεῖτο V 15 inter ὅστις et ἐπιδείξει rasura
2 litt I ὅστις οὐκ U | οὐκ inser I² om U 16 ὁρέων
scripsi coll. I 121, 18. 569, 9 et 570, 6 R cf. O. Hirschfeld, Die
agentes in rebus (Act. Acad. Berol. 1893, 437) ὁρίων libri Ferr
Mor οῳρέων Sievers p. 94 ὁρίων (ὁρρίων vel ὁρρείων Anim)
= horreorum Re, quod a sermone Libanii alienum est | ὑπάρ-
χων scripsi auctore Sieversio l. l. ὑπάτων libri edd 18 ἀπώλ-
λυν ACP edd

κονεῖν μετ' ἀμαξῶν χροσὸν ἀγρουσῶν ἀπέπεμπεν. οὐ μὴν Ἀριστοφάνης ἡξίωσε τοῖς πατρῷοις τοιαῦτα προσθεῖναι χορήματα, ἀλλ' ἐτρέφετο μὲν τοῖς οἰκοθεν ἐν ξένῃ, τὸ δὲ διαπεφευγέναι τὸν κίνδυνον ἀρκοῦν ἡγρεῖτο κέρδος ἐλευθέρῳ καὶ πρέπον.

5

15. Ἐν τοιαύτῃ δὲ προαιρέσει ζῶντος ἐπεθύμησε δυστυχῶς τῆς Αἰγυπτίων ἀρχῆς Παρνασίος καὶ μετέσχευ Ἀριστοφάνης τῆς τύχης, εἶπετο γὰρ Μουσωνίου πέμποντος, διότι μὲν, οὐκ οἶδα, τοσοῦτον δὲ ἐπίσταμαι, ὅτι πέπονθε μὲν, ἃ μέχρι νῦν, ὧ βασιλεῦ, δακρύει, 10 λαβεῖν δὲ μικρὸν μὲν ἡτιάθη χρυσίον, ἔλαβε δὲ οὐδὲ τόδε, πληγὰς μέντοι πολλὰς καὶ χαλεπὰς καὶ πολλαχοῦ τῆς γῆς ταῖς ἐκ μολύβδου σφαίραις, ἃς ἡγήσατο Παῦλος εἰς θάνατον ἀρκέσειν. καὶ ἅμα ταῦτά τε ἔπασχε καὶ παρὰ Κορινθίοις ἐλειτούργει τὰ τῶν καλουμένων στρατηγῶν· 15 οὕτω | γὰρ Ἀνατόλιος ἔγνω. 16. τὸ μὲν οὖν ἔργλημα R 430 ἦν, ὅτι μάντιν εἰσαγάγοι Παρνασίῳ τῶν περὶ τοὺς ἀστέρας ἐχόντων τὴν τέχνην ἐροῦντά τι τούτων, ὑπὲρ ὧν οὐ νόμος μανθάνειν. ὁ δὲ τὸ μὲν εἰσαγαγεῖν ὁμολογῶν, φάσκειν δὲ τὴν μαντείαν ἐπὶ τῶν ἰδίων τοῦ Παρνα- 20

1 I 568, 21 R
Strafrecht p. 984

7 Ep. 364
16 Sievers p. 238

13 cf. Mommsen, Röm.

1 μετ' scripsi e libris μετὰ edd | ἀμαξῶν B Mor Re |
χρυσὸν I sed ὄν in ras m² | ἀγρουσῶν in marg add I²
2 πατρῷοις in ras I³ 4 τὸν μέγιστον κίνδυνον UBM
8 μουσωνίῳ M 9 καὶ διότι I δι' ὅτι V et in ras P⁴
10 μέχρι τοῦ νῦν V 11 μὲν om V 12 πανταχοῦ Ferr Mor
13 μολύβδου CAI (sed in hoc v corr in ι) Ferr Mor | ἐς Re
14 ἔπασχεν A 17 μά U sed ντιν add. m. rec. | τῶν] το Aⁿ
| περὶ I sed ε et ι in ras m² παρὰ U 20 τῶν voce des.
in A fol. 72^r, quod excipitur folio 74 manu, ut 73 et sequentiā,
saeculi XIII/XIV exarato

σίον στήναι πρὸς πάσας ἀνάγκας ἤγετο προσπαροξύνας
 τι καθ' ἑαυτοῦ τὸν Παῦλον ῥήμασιν ἐκείνῳ μὲν προσ-
 ῥήκουσιν, ἀμείνοσι δὲ τότε σιγᾶσθαι. 17. τῆς τραγω-
 δίας δὲ ἐκείνης εἰς ἔτος προβεβηκυίας τρίτον καὶ μόλις
 5 λαβούσης τελευτήν τοῖς μὲν ἄλλοις ὑπῆρξεν ἀπαλλαγῇ,
 μόνος δὲ οὗτος ἐκολάζετο περιγραπτοῖς ὄροις, ὧν ἐκτὸς
 οὐκ ἦν κινεῖσθαι. καὶ ἐπέμπετ' ἂν δεδεδεμένος, εἰ μὴ
 θεῶν τις τὴν ταῦτα παρανομοῦσαν, ἄρά μοι δώσεις
 τυραννίδα πρὸς σὲ εἰπεῖν; ἔστησε.

10 18. Τοιοῦτοις, ὦ βασιλεῦ, προσπαλαίσας Ἀριστοφάνης
 Κύνκλωψι δεῖται σοῦ, καὶ ἡμεῖς δὲ συνδεδόμεθα, πέμψαι
 παρὰ τοὺς οἰκείους χαίροντα καὶ γε δυνάμενον διάγειν
 τῶν προγόνων ἀξίως. 19. καὶ τίς, φήσεις, αὐτὸν κω-
 λύει βαδίζειν; πολλὰ καὶ μεγάλα· τὸ δεσποτήριον, αἰ
 15 πληγαί, ἡ ἀτιμία, τὸ γυμνωθῆναι πρὸς βᾶσανον, τὸ μι-
 R 431 κροῦ πλησιάζειν τὸν | κοντὸν τοῖς νότοις, εἰ μὴ Μό-
 δεστος οἷς ἐβόησεν οὗτος ἐπὶ διακροῦσαι τῆς βασάνου
 συνεχώρησε. ταῦτα αὐτὸν ἐμποδίζει, ταῦτα δεσμεύει,
 ταῦτα τῶν οἰκείων διεργεῖ, ταῦτα ἂν μὴ τις ἀνέλῃ, πᾶ-
 20 σαν οὗτος ὄψεται πόλιν πλὴν τῆς οἰκείας. 20. οὐ γὰρ
 τὸ βασανισθῆναι μόνον, ὦ βασιλεῦ, καταχεῖ τῶν πεπον-

6 Aristid. or. XLII § 327 t. II 48, 6 K.

2 τισὶ I (et Par. 3017) 4 δ' Re 6 μόνος — 7 κινεῖ-
 σθαι citat Plan fol. 38 6 περιγραπτοῖς Plan 7 ἐπέμπετο
 P sed inter é et μ rasura 3 litt' ἐπέμπετ' Cobet Mnem. V 112
 (Coll. 108) 8 θεὸς A sed θεῶν τις in marg m² 9 ἔστησεν
 C edd 10 τοιοῦτοις — 11 σον citat Plan fol. 38 10 ἀρι-
 στοφάνης ὦ βασιλεῦ προσπαλαίσας U 11 κύνκλωψι UBM I
 (sed in hoc o in ω corr m²) | δεῖται σον VIBM Ferr Mor | δὲ
 om UIBM 12 καὶ γε] ὡς in ras Par. 3017, quod (vel ὡς γε)
 probavit Gasda 20 πόλιν πλὴν τῆς οἰκείας ὄψεται V

θότων ἀτιμίαν, ἀλλὰ καὶ ὅστις ἐγγὺς ἦλθε τοῦ παθεῖν, τὸ τῆς ἐπιτιμίας ἀκέραιον ἀπολώλεκε. καὶ εἰς ἔριν καταστῇ πρὸς τινα καὶ φιλονεικίαν, ἀκούει τὰ τῶν πεπονθότων· τὸν δὲ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου; τὸν δὲ ἐκ τῆς βασάνου; τὸν τῷ μεταφρένῳ νενικηκότα 5 τοὺς ἄκμονας; τοῦτον δὲ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ περὶ κοινῶν φθιέγγεσθαι πραγμάτων δέον ἐν τῷ οἰκῆματι πρὸς τοὺς δεσμώτας περὶ τοῦ ξύλου; ταῦτα ἴσως ἐρεῖ τις τῶν νῦν μὲν λαμπρῶν, πάλαι δὲ τοὺς Μενάνδρου θεραπευόντων οἰκέτας. οὗτος 10 δὲ ἄρα καταράσεται Μοδέστῳ μὴ τεμόντι τὸν τράχηλον.

21. Τίς οὖν τούτων ἐπανόρθωσις; καὶ πῶς ἂν ἄπρακτα τὰ πεπραγμένα γένοιτο; λυθῆναι μὲν, ὧ βασιλεῦ, καὶ μὴ γενέσθαι τὰ γεγενημένα τῶν ἀμυγχανῶν, ἐξαλείψαι δὲ τὴν ἀπ' αὐτῶν ἀτιμίαν ἔστι. τούτου δ' 15 ἱατρὸς ἄλλος μὲν οὐδεὶς, μόνος δὲ σύ· ὥς ἂν παραστῇ σοι | τὸν ἄνθρωπον ἀπολαμπρῶναι τιμῇ τινι, κέ- R 432 κρυπταὶ τὰ ὀνειδή, συνεσκήσται τὰ χεῖρω, γέρονεν ἐνδοξος, ἔχει τὴν παρρησίαν, ἀπέθετο τὴν αἰσχύνην. 22. πρὸς γὰρ τῷ τὰ δεύτερα τῶν προτέρων πεφνέκῃ 20 κρατεῖν, ὥς ἔφη Πίνδαρος, τὸ τὸν τετιμηκότα τοῦ πε-

13 Pind. Ol. II 17sq.
21 Pind. fr. 279 Schr. i. e. Ol. II 21sq.

2 ἐπιτιμία ἢ τιμή· καὶ Αἰσχίνης ἐν τοῖς αὐτοῦ (p. 39, 42) V 4 δέ] δεῖ δῆλον V^r

1 τὴν ἀτιμίαν Re 2 ἀπολώλεκεν CAP edd | καὶ εἴ τις B 6 δεῖ IBM 9 μὲν om Ferr Mor 14 τετελεσμένα V 16 ὥσάν B | παραστῇ σοι I sed ~ et oi in ras m² παραστήσοι U sed acutus et o erasa, Ferr et Mor qui παραστῇ σοι in marg coni 18 συνεσκήσται I sed inter ν et ε rasura duarum triumve litterarum 20 πρότερον A et in προτέρων corr P³I³

ριυβρικότος εἶναι βελτίω μεγάλην ἰσχὺν εἰς τὸ λήθην
 ἐπιθεῖναι τοῖς φαυλοτέροις ἔχει. καὶ δόξει τὸ μὲν
 ὀρθῇ κρίσει δεδύσθαι, τὸ δὲ ἀνοήτῳ πικρία πεπλημ-
 μελῆσθαι. ὅταν δὲ ὡς ἡδικεῖτο δι' ὧν ἔπασχε, πεισθῶ-
 5 σιν ἅπαντες, οὐκ ἐτ' ὀνειδιούσιν ἂν πέπονθεν· οὐ γὰρ ἦν
 ἀδικοῦντος. 23. οὕτως ἔξεστί σοι τῆς οἰκίας ἀφανίσαι
 τὴν ἀδοξίαν ποιήσαντι τὰ τρίτα τοῖς πρώτοις παρα-
 πλήσια. τούτων γὰρ ἐκείνοις ὁμοιωθέντων ὑποχωρήσει
 τὸ μέσον καὶ δυσχερές, καὶ οὐδεὶς Κωνσταντίον καὶ
 10 δεσμά, ἀλλὰ σὲ περιᾶσει καὶ τὴν τιμὴν. 24. τίς οὖν
 αὕτη γένοιτ' ἂν, αὐτὸς κρινεῖς, ἡμεῖς δὲ εἰσόμεθα χάριν.
 ὥσπερ γὰρ δοῦναι ῥάδιον ἦν ἂν δόξῃ παρασχεῖν, οὕτω
 σοι τὸ τὴν δοθῆναι προσήκουσαν εὐχερὲς εὐρεῖν.
 πολλοὶ δέ, ὧ βασιλεῦ, τιμῶν τρόποι, καθ' οὓς καὶ
 15 μείζονος καὶ ἐλάττονος ἔστι τυχεῖν. ἡμεῖς δὲ οὐ διοι-
 σόμεθα περὶ τοῦ μέτρου. πάντως ὅ τι ἂν δῶς, κο-
 σμήσει τὸν εἰληφότα, καὶ μικρὸν οὐδὲν οὐδὲ ταπεινὸν
 R 433 τῶν ἐκ | γενναίας καὶ θείας διδομένων ψυχῆς.
 25. Εἰ δέ τις ἡμᾶς ὀχληροὺς εἶναι φήσῃ καὶ πλείω
 20 σοι τῶν ἀναγκάων ἀνατιθέναι βοηθεῖν ἀξιούντας ταῖς
 τῶν καθ' ἕκαστον τύχαις, ὥσπερ οὐκ ὄν ἱκανὸν φορ-
 τίον τὰς ὑπὲρ τῶν πόλεων φροντίδας, ἴστω τὸ μέγιστον

3 γενέσθαι I sed γενέ in ras m² (et Par.) | πεπλημελῆ-
 σθαι PI sed in hoc alterum μ add m² 4 δέ] οὖν V
 10 περιᾶσει inser C²V² om I sed supra καὶ τὴν est rasura
 sex fere litterarum, B 11 αὐτὸς — χάριν citat Plan fol. 38
 αὐτὸς μὲν κρινεῖ Plan 13 καὶ inter σοι et τὸ VB et inser
 I² | ἡδονὴν inter τὴν et δοθῆναι M, rasura duarum litte-
 rarum I | δοθῆναι I sed θ et αι in ras m² 15 οὐ —
 16 μέτρον citat Plan fol. 38 | οὐ] καὶ οὐ Plan 17 τα-
 πεινὸν I sed απει in ras m² ἀγεννὲς AP sed γρ^{αι} ταπεινὸν
 in marg AP³ 21 οὐκ ὄν P sed κ on in ras m², I sed οὐκ
 ἱκανὸν in marg m²

τῶν σῶν ἀγνοῶν. τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ καὶ μέχρι γένους
ἐκάστου καὶ ἀνδρὸς τὴν σὴν τετάσθαι διάνοιαν. τοῖς
μὲν γὰρ βραχυτέροις τὰς γνώμας καὶ τὸ περὶ τῶν
ὄλων ἀκοῦσαι του λέγοντος ἢ διαλεχθῆναι βαρὺ, τὸν
μεγαλόψυχον δὲ χαίροντα τῷ πλήθει τῶν ὑπ' αὐτοῦ
πραττομένων ὀρῶμεν. 26. καθεδεῖτ' οὖν ὁ βασι-
λεὺς ἡμῖν σκοπῶν, πῶς ὁ δεῖνα καὶ πῶς ὁ
δεῖνα πράττει, καὶ φιλονεικήσει μεθιστάναι
τὰ λυπηρὰ; καὶ πῶς ἐξαρκέσει; μάλιστα μὲν
ᾧφειλεν οἶόν τε εἶναι περὶ πάντων αὐτὸν καὶ πυν-
θάνεσθαι καὶ βουλευέσθαι καὶ κινεῖν τὰ μὴ καλῶς
ἔχοντα. ἐπεὶ δὲ τοῦθ' ἦττον δυνατὸν ἢ τὴν ἄμμον
ἀριθμεῖν, τοὺς γε δεξιωτέρους καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν
ἀνυχοῦντας οὐ περιοπτέον. ὦν εἰς Ἀριστοφάνησ.
πολλὰ γὰρ αὐτῷ τὰ βοηθοῦντα, καὶ οὐ Μυσῶν ἀνὴρ
ἔσχατος, ἀλλ' οἷος φέρειν φιλοτιμίαν τοῖς εὐ ποιεῖν
αὐτὸν προαιρουμένοις. ὥς δὲ οὐκ ἔστι σοι παρὰ
φραῦλον τὰ τοῦδε ποιήσασθαι, γνῶναι ῥᾷδιον.

27. Πρῶτον μὲν Ἑλλήν ἐστίν, ὃ βασιλεῦ· τοῦτο δ'
ἐστὶν ἓνα τῶν σῶν εἶναι παιδικῶν. οὐδεὶς γὰρ οὕτω
τῆς αὐτοῦ πατρὶδος ἐραστής, ὥς σὺ τοῦ τῆς Ἑλλάδος
ἐδάφους ἐνθυμούμενος ἱερὰ καὶ νόμους καὶ λόγους καὶ
σοφίαν καὶ τελετὰς καὶ τρόπαια ἀπὸ βαρβάρων. 28. ὅν-

12 Pind. Ol. II 108

15 Plat. Theaet. p. 209 B

1 δὲ A | καὶ in ras I³ om U 4 ἀκοῦσαι τοῦ UMI
sed in hoc circumflexus erasus 5 δὲ καὶ χαίροντα M
6 πραττομένων I sed pr in ras m² | καθεδεῖται UIM 10 ᾧφει-
λεν εἰ οἶόν B | αὐτῶν I et in αὐτὸν corr U 11 βουλευέσθαι
e βούλεσθαι corr I² 12 τοῦτο δ' ἦττον — 13 ἀριθμεῖν citat
Plan fol. 38 17 δ' Re 18 inter τοῦδε et ποιήσασθαι ras 5
litt I 20 ἓνα P sed α in ras m³ ἐν τι I sed τι ex α ut
videtur corr m³ 21 αὐτοῦ U αὐτοῦ BM 22 ἱερὰ καὶ
λόγους καὶ νόμους V καὶ λόγους om Ferr Mor

κῆν, Ἀριστοφάνην δὲ μηδὲν ὀνήσει μήτε τῶν θείων ἢ φιλοσοφία μήτε τῶν σοι συνόντων, οἷς ἴσα καὶ γονεῦσι προσφέρῃ; ταυτὶ γὰρ ἃ νῦν λέγω, Μάξιμον νόμιζε λέγειν, Πρίσκον παραινεῖν. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, ἐρώτησον
 5 αὐτούς. ὀρᾷς, ὥς ἐπιθυμοῦσι τυχεῖν τινος ἀγαθοῦ τὸν ἄνθρωπον; 35. ἀλλ' οὐδ' Ἐλπίδιος, ὃν κατὰ σοφί-
 R 436 αν | μὲν λείπεσθαι συμβάλει τοῖν ἀνδροῖν, τῇ δὲ περὶ τὸ θεῖον σπουδῇ καὶ τῷ περὶ σὲ φίλτρῳ μάλιστα αὐτοῖν ἐοικέναι, οὐδ' οὗτος ὥς ὑπὲρ ἀλλοτρίων τῶν
 10 Ἀριστοφάνους βουλευεται, ἀλλὰ καὶ τοῦθ' ἔν ἐστι τῶν ἀργυρνίαν αὐτῷ φερόντων καὶ ποιησόντων γε ἡδονῇ, εἰ γένοιτο. 36. μετὰ τούτων ἐστὶ Φῆλιξ ὁ καλὸς καὶ γενναῖος, τούτῳ μὲν ἀρχαῖος ἐταῖρος, θεοῖς δὲ νεωστὶ φίλος ἡγεμόνι σοὶ χρησάμενος ἐπὶ τὴν γνώσιν τῶν
 15 κρειττόνων· ὃς ἐπειδὴν ἰδὼν τὸν γνώριμον, ἐγκαλύνε-ται τῶν δεινῶν οὕτω λευκῶς οὐδέν. 37. πρόσθε ἐκέλευε τὸν χρηστὸν καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀνηρημέ-
 νον τῇ καλοκἀγαθίᾳ Δωρίωνα, ᾧ τὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων εὐφροσύνην ἀμβλύνει τὰ περὶ τοῦτον οὐ μεταβεβλη-
 20 μένα. 38. καὶ μὴν αὐτὸς ὁ λέγων παρὰ σοὶ μὲν οὐκ ἄτιμος, τούτῳ δὲ ἐπιτήδειος ἀπ' ἐκείνων τῶν χρόνων,

2 Thuc. I 140, 6 cf. t. I 651, 21 R 18 Ep. 735

2 σοφία Ferr Mor | σοι CAP Re | συνόντων — 3 προσφέρῃ
 citat Plan fol. 38 συνόντων] τούτων Plan 4 πρίσκον B
 sed l in ras 3 litt προῖσκον UIM | δ' Re 6 signum interro-
 gationis posui e VIBM (et Par. 3017) | ἐλπίδι σ cum rasura
 unius litterae U ἐλπίδος I sed in ἐλπίδιος corr m⁸, Ferr Mor
 quod correxerit Valesius ad Amm. Marc. XXIII 1 p. 351 7. μὲν
 in ras I⁸ 9 αὐτοῖς B 11 γε om M 12 Φῆλιξ B
 ἐγὼ

19 τούτων Ferr Mor quod corr Re Anim 20 αὐτὸς A
 21 α in ἀπ' in ras P¹I⁸ ἐπ' CA Ferr Mor quod corr Re Anim

ἐν οἷς τῶν ἐμῶν συγγραμμάτων ἀπαρινώσκων ἐν Αὐ-
 κείῳ λήθοις ἐβάλλετο παρὰ τῶν οὐκ οἰομένων αὐτοῖς
 τὴν ἀνάγνωσιν λυσιτελεῖν καὶ τοιαῦτα ποιῶν οὐκ ἐμοὶ
 μᾶλλον ἢ τῷ χαίροντι τοῖς λόγοις | ἐχαρίζετο. σὺ R 437
 δ' ἂν αὐτὸς εἴης ὁ χαίρων. οὐκοῦν καὶ αὐτὸς ἂν μετ' 5
 ἐμοῦ χάριν ὀφείλοις. ἐμοῦ τοίνυν ἀποδιδόντος τῷ λέ-
 γειν ἀπόδος καὶ σὺ τοῖς ἔργοις.

39. Οἱ μὲν οὖν ἀξιοῦντες τοσοῦτοι καὶ πάντες
 φίλοι, οἶμαι δ' εἰ τοῖς μὲν ἄλλοις ἔμελεν ἥμιστα τοῦ
 πράγματος, εἰς δέ τις ἐκ τῶν ἡριθμημένων ἦν, ὃν 10
 οὗτος ἐλύπει δυστυχῶν, καὶ τοῦτον ἂν ἡδέσθης τὸν
 ἔνα. δοὺς τοίνυν ἂν ἐνὶ τὴν χάριν, ὃ βασιλεῦ, τοσοῦ-
 τοις οὐ δώσεις οὐδ' ἡγήσῃ δαίγμα τῆς Ἀριστοφάνους
 ἐπιεικειᾶς εἶναι τοιούτων μαρτύρων χορόν; οἷ οὐτ' ἂν
 ἡγνόησαν, εἴπερ ἦν πονηρός, οὐτ' ἂν ἐπήνεσαν πρὸς 15
 σὲ τὸν πεπονηρευμένον. 40. εἰ γὰρ καὶ φίλος, ἀλλ'
 οὐ σοῦ γε φίλτερος οὐδ' αὖ τάκεινον τῶν σῶν, ἀλλ'
 οὐδὲ πάντες οὐδὲ τὰ πάντων οὐτ' ἔστιν οὔτε μὴ γέ-
 νηται. μὴ τοίνυν οἷς μὲν μοχθηροὶ βοηθοῦσι, τού-
 τους ἡγοῦ τοῖς βοηθοῦσιν εἰκέναι, πάλιν δὲ ἡγοῦ 20
 μοχθηρὸν ὑπὲρ οὗ ποιοῦνται τοὺς λόγους οἷς τὰ
 βελτίω σύνοισθα.

1 τι (τί IBM) inter ἐμῶν et συγγραμμάτων UIBM et e
 Par. 3017 inseruit Boisson. Pachym. p. 129 et interponi maluit
 Re 2 αὐτοῖς libri (αὐτοῖς spiritu eraso U) Ferr Mor corr Re

3 τελεῖν Ferr Mor 5 αὐτὸς] „malim καὶ αὐτὸς“ Re
 9 οἶμαι — 12 ἔνα citat Plan fol. 38 9 ἔμελεν ex ἐμελλεν
 corr AUI 11 ἂν om in ras 2 litt I 14 τοιοῦτον UIBM
 τοσοῦτον V quod praeferat Gasda 16 εἰ — 17 φίλτερος
 citat Plan l. l. 18 βασιλεῦ post γένηται probante Gasda
 praebebat Par. 3017 et in marg I² 20 τοῖς βοηθοῦσιν εἰκέναι
 in marg I² | μὴ ante ἡγοῦ inser. coni Mor, ἡγοῦ del Gasda
 21 ὦν Ferr Mor

41. Εἰ μὲν οὖν ἐκ τούτου μόνον ὑπῆρχεν Ἀριστοφάνει,
 R 438 τὸ συνηγόρεον τῶν ὑπὸ σοῦ πιστευομένων | εὐπορεῖν,
 ἰσως ἂν ὀκνηρότερον διεκείμην. νῦν δ' ὃ βασιλεῦ, ταῦτα
 μὲν ἡμῖν ἠϋέξατο, ταῦτα δὲ ἐμίσησε, τῶν αὐτῶν δὲ ἐπε-
 5 θύμησεν. ἦκεν εἰς τὰ λείψανα τῶν ἱερῶν κομίζων οὐ
 λιβαριωτόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐ πῦρ, οὐ σπονδήν, οὐ γὰρ
 εἴη, ἀλλὰ ψυχὴν ἀλγοῦσαν καὶ φωνὴν ὀδυρομένην
 καὶ δεδακρυμένην καὶ δακρύων ἀφορμὰς καὶ βλέπων
 εἰς γῆν, τὸ γὰρ εἰς οὐρανὸν σφαλερόν, ἥτιι παρὰ τῶν
 10 θεῶν παῦσαι μὲν τὸ φθεῖρον τὴν οἰκουμένην, τὰ δὲ
 Γαλατῶν ἀγαθὰ κοινὰ ποιῆσαι τῆς γῆς. 42. καὶ ταύ-
 της τῆς εὐχῆς οὐκ ὀλίγους αὐτῷ κοινωνοὺς εἰργάσατο,
 πρὸς μὲν ἐκείνους ἐκπολεμῶν, εἰς δὲ τὴν μερίδα τὴν
 ἡμετέραν εισάγων, κὰν τοῖς συλλόγοις οὐκ ἀκινδύνους
 15 μὲν, ἡδίστους δὲ αὐτῷ λόγους ἀπέτεινεν οὐπω παρού-
 σης ἑορτῆς ἑορτάζων, οἷα μὲν ἔσται τὰ τῶν στρατιω-
 τῶν, οἷα δὲ τὰ τῶν πόλεων, οἷα δὲ τὰ βασιλεία, τὰ
 δὲ τῶν ἀρχόντων, τὰ δὲ τῶν λόγων, τὰ τῆς Ἀσίας, τὰ
 R 439 τῆς Εὐρώπης, τὸ μέγιστον ἀπάντων, τὰ περὶ | τοὺς
 20 θεοὺς. 43. εἰπέ που λέγων, ὥς πρῶτος ἐνευδαίμωνήσει.

11 cf. p. 73, 13 sq. 20 Thuc. II 44, 1

2 συνηγορῶν in συνηγόρων corr I²B¹, in συνηγορ * U
 3 ταῦτα Ferr Mor, qui tamen ταῦτα coni 4 δ' Re 8 δη-
 λοῦσαν inter δακρύων et ἀφορμὰς excidisse putat Re, ἔχουσαν
 ego 10 φθεῖραν Mor 11 inter ἀγαθὰ et κοινὰ ras 9
 —10 litt I 12 αὐτῷ AVBMI (sed in hoc in αὐτῷ corr) Ferr
 Mor αὐτῷ U 15 αὐτῷ VIBM αὐτῷ U | τοὺς λόγους BM |
 ἀπέτεινεν C sed et in ras 3 litt f 17 βασιλείας? Sinentia,
 fortasse recte, praesertim si τῆς praeponitur 18 δὲ inter
 τὰ et τῆς (bis) UIBM 19 καὶ τὸ vel τὸ δὲ Gasda | πάντων
 I sed in ἀπάντων corr m², BM 20 ἐν εὐδαίμωνήσει B
 Ferr Mor

τῷ καιρῷ. βεβαίωσον τοίνυν αὐτῷ καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν μαντείαν καὶ μὴ περιίδῃς καταγελῶμενον ὑπ' ἐκείνων οἷς ἤδε τὰς προσδοκίας. δεῖ γὰρ εἶναι τι πλεον τοῖς ἐπιθυμήσασιν σὰ γενέσθαι τὰ πάντα.

44. Καὶ ὥς μὲν τοῖς πᾶσιν εὐθενεῖ τὰ τῶν βουλευόντων πράγματα καὶ τῷ πλήθει τῶν προσγεγενημένων καὶ τῷ μέτρῳ τῶν ἀναλωμάτων καὶ τῷ πάλιν ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ τετάχθαι σχήματος, ἀνωμολόγηται· Ἱφιστοφάνης δὲ οὔτε ταῦτ' ἀγνοῶν οὔτε φαῦλον ἡγούμενος τῆς αὐτοῦ προβεβλήσθαι καὶ σῶζειν τε τὴν πα- 10 τριδα καὶ τὸν οἶκον τὸν αὐτοῦ μείζω ποιεῖν φεύγει τὴν προστασίαν καὶ τὸ πολιτεύεσθαι. | ἀλλ' ὅθεν δ R 440 καλὸν ἡγείται, πράττειν οὐ δύναται, φράσω, κἄν με λάβῃς ψευδόμενον, μὴ μοι δῶς ἕτερον παρηρησίας λόγον.

45. Ἐκάκωσεν, ὦ βασιλεῦ, τὰ πράγματα τούτῳ 15 πρῶτον μὲν Εὐγένιος φόβον ἐμβαλὼν τοῖς διοικοῦσι καὶ προδείξας, ὥς ὁ μὴ φεύγων ἀπολείται παιόμενος καὶ ἀγχόμενος, ἐπειθ' οὗτος μακραῖς καὶ χρονίοις ἀπουσίαις, δι' ἃς δένδρα τε ἐκκέκοπται καὶ γῆ γεωργίας ἐστέργηται, τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ μὲν ἀπέδρα, 20 τὰ δὲ ἀργεῖν ἔμαθες, τὰ δὲ κακουργεῖν, γυνὴ δὲ τὰ τοιαῦτα θρηγεῖν μὲν δύναται' ἄν, διορθοῦσθαι δὲ οὐ

8 [Dem.] Epitaph. § 4 p. 1389' extr.

3 καθ' supra οἷς A | ἤδε scripsi auctoribus Sinteni et Gasda qui etiam de κατῆδε cogitavit ἦγε libri edd ἤλεγγε coni Re 4 σὰ om B 5 τοῖς om P | εὐθηνεῖ V εὐσθενεῖ BM εὐθενεῖ Ferr Mor 7 τῷ (2) | τὸ IB 10 αὐτοῦ M et ex αὐτοῦ corr B αὐτοῦ U 11 αὐτοῦ UM et ex αὐτοῦ corr B 12 τὴν om Ferr Mor 13 καὶ cum ras 1 litt U 14 δὲς B | τόπον Cobet Mnem. V 112 (Coll. 108) 17 ὁ del. censet Gasda 18 οὗτος] „addendum videtur αὐτός“ Re | „malim ταῖς μακραις“ Re 21 „malim τὰ δὲ καὶ κακουργεῖν“ Re

πάνν. ὁ δὲ δὴ τελευταῖος σκηπτὸς ὅσα ἦν ἐπίπλων
ἐχόμενα πάντα ἐξανήλωκε μεταπεμπομένου τοῦδε χρυ-
σῖα καὶ σκευή καὶ κατακόπτοντος θεραπεύοντος ἀπὸ
R 441 τούτων πολλοὺς | πανταχόθεν λύκους ἐπικειμένους.
5 46. οὐ δεῖ δὴ θαυμάζειν, εἰ τηλικούτον μῆκος οὕτω
δεινῆς συμφορᾶς ἡλλοίωσε τι τῆς πατρικῆς εὐδαιμονίας,
ἀλλ' ὅπως οὐ καὶ τοὺς ἀγροὺς καὶ τὴν οἰκίαν ἀπέδοτο
μετὰ τῶν ἄλλων ὑπὸ τοσοούτων ἐσθιόμενος θηρίων.
τίνα δὴ βούλει τὸν ἄνθρωπον ἐπανελθόντα γενέσθαι
10 καὶ τί ποιεῖν; ἄψασθαι προστασίας μετὰ πενίας, ὃ
βασιλεῦ; μέγα μὲν' ἂν στενάξαι Μένανδρος ὑπὸ γῆς,
εἰ αἰσθοίτο τὸν υἱὸν αὐτῷ χρημάτων ἐνδεία πολλοῖς
τῶν αὐτοῦ χειρόνων ἐξιστάμενον τῶν πρωτέων. ἀλλὰ
δι' ἐπιμελείας μὲν ἰάσασθαι τὰ τραύματα, χρημάτων
15 δὲ ἤδη συνειλεγμένων οὕτως ἐκείσε παριέναι; καὶ τίς
ἀνέξεται τῶν αὐτὸ τοῦτο δεδοικότων, μὴ σχολῇ θερα-
R 442 πύσῃ τὸν οἶκον; 47. δεῖ | δὴ τινος τιμῆς, ἐξ ἧς
ἀτέλειαν χρόνον τινὰ καρπωσάμενος ἤδη μετὰ φώμης

1 Her. II 77, 2. cf. Hemsterh. ad Arist. Plut. p. 166, 5

7 ἀλλ' ὅπως οὐ] θαυμάζειν ἀπὸ κοινοῦ A

2 ἐξανάλωκεν A ἐξανάλωκε UIM 3 καὶ κατακόπτοντος
scripsi κατακόπτοντος καὶ libri edd „σκευή, (καὶ) κατακόπτον-
τος καὶ αὐτὸ καὶ σκευή κατακόπτοντος καὶ“ Re 4 τούτου AP
5 δεῖ δὴ P sed εἰ et ἡ in ras m⁴ δὴ δεῖ V | οὕτως C
7 οἰκίαν A 8 μετὰ τῶν ἄλλων om V 11 μέγα I sed ey
in ras m⁵ μ cum rasura 2—3 litt U 12 αὐτῷ U
13 αὐτοῦ ABM αὐτου U | χρόνοις M et γρ in marg C^f |
ἐξανιστάμενον U | πρωτέων A sed in marg γρ^{αι} δώκων, ο πρώ-
των corr I², in πρώτων corr P³, πρώτων C sed γρ πρωτέων
in marg f, Ferr Mor πρώων i. e. πατρώων V sed πρωτέων in
marg r 14 τραύματα in πράγματα corr A 15 παριέναι
P sed α in ras m⁴ 16 δεδιότων V

εἰς τὸ λειτουργεῖν ἀφίξεται. καὶ γὰρ εἰ τοῦτο φαίης, ὥς δώσεις ψιλλὴν ἀτέλειαν ἐτῶν δὴ τινων καὶ τοῦτο προσήκει στέργειν, ὅτι μὲν ταπεινότερον τοῦτο ἐκείνου καὶ οὐκ ἀρκοῦσαν ἔχον τῷ τοσαῦτα πεπονθότι τὴν παραμυθίαν, ἐάσω, ἀλλὰ σοὶ γε οὐκ ἂν εἴη τοῦ βελ- 5
τίονος λόγου. 48. δῆλον γάρ, ὥς ἂν ἀτελὴς περινοστῇ μὴδ' ἐν ἄλλῳ τῷ τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ παρεχόμενος χρεῖαν, ἄνισον δόξει τὸ πρᾶγμα, καὶ λυπήσει τοὺς λειτουργοῦντας, εἴ τις τῶν ἐκείνων ἀναλωμάτων θεωρὸς πε-
ρίεισιν ὁμοίως τοῦ τε λειτουργεῖν καὶ πάσης ἀφειμένος 10
διακονίας. 49. καὶ πολλοὺς γε τοὺς τῶν αὐτῶν ἀξιό-
σοντας τυχεῖν εὐρήσεις· οὐ γὰρ ἀπορήσουσιν ὅθεν ἐνοχλήσουσιν. οἷς εἰ μὲν ἅπασιν τὴν ἀτέλειαν δώσεις, βλάψεις τὰς πόλεις, εἰ δὲ οὐδενὶ πλὴν τοῦδε, πολλοὺς ἀνιάσεις. πάντα δὲ ἅμεμπα βουλοίμην ἂν εἶναι τὰ 15
σά, καθάπερ τὰ τῶν θεῶν. 50. ἴν' οὖν μὴ Κορινθίων μὲν οἱ πολλοὶ διὰ τὴν Ἀριστοφάνει δοθεῖσαν ἀτέλειαν διαφύγωσι τὸ λειτουργεῖν, Ἀργεῖοι δὲ διὰ Κορινθίους, Σπαρτιᾶται δὲ διὰ τοὺς Ἀργείων ἀτελεῖς, τῶν δὲ ἄλ-
λων ἕκαστοι διὰ τοὺς πλησίον, γενέσθω τι τοιοῦτον 20
Ἀριστοφάνει παρὰ τῆς σῆς διανοίας, ὃ τούτῳ μὲν εὐσχήμονα | τὴν ἀνάπυσιν οἴσει, τοὺς δὲ ἄλλους R 443
οὐκ ἐάσει δαπανωμένους ἀγανακτεῖν, ὥς ἂν ἐλαττου-
μένους. 51. οὐ γὰρ ἑτέρως γε εἰ τιμηθεῖη τις, τὸ μὴ
πᾶσι γενέσθαι τὴν αὐτὴν τιμὴν ἐν ἐγκλήμασι θήσου- 25
ται, ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν λογιῶνται τῇ τοῦ λαβόντος πρὸς

2 τούτῳ UBMI sed in hoc in τούτῳ corr m² 5 τοῦτο τοῦ
V quod praefert Gasda 7 ἀφ' om B | αὐτοῦ B 11 ἀξιό-
σαντας UB 15 ἂν om B 19 δ' Re 20 ἀτελεῖς post
πλησίον A sed m¹ punctis deletum, et Re | τί AVIBM
21 διὰ AP | τῆς om Ferr Mor | τούτῳ e τούτῳ corr M²
24 „αὐτ ἕτερος αὐτ ἑτέρῳ“ Re Anim 25 ἐγκλήματι Re

τὸ ἔργον ὃ δεήσει πράττειν ἐπιτηδειότητι, μετουσίαν δὲ τῆς ἀτελείας οἱ ζητοῦντες ἔσονται καὶ οὐ δόξουσιν ἀναισχυντεῖν. Ἰν' οὖν μηδὲν ἔπεται τῇ δόσει δυσχερές, ἄλλω τῷ τὸν ἀνθρώπου εὖ ποιεῖ.

- 5 52. Τῶν δὲ ἐξ Αἰγύπτου χρημάτων ὅταν μνημονεύσης καὶ τῶν κεκλοφότων ἓνα νομίσῃς Ἀριστοφάνην, ἐπαινῶ μὲν σε τοῦ μίσους, ὅτι μισεῖς τοὺς ὅθεν οὐ δίκαιον λαμβάνοντας, ὅταν γὰρ τοῖς πάλαι τὰ τοιαῦτα κεκερδακόσιν ὀργίλως ἔχῃς, οὐδ' ἐνθυμηθῆναι περὶ
10 τῶν πονηρῶν λημμάτων τὸ νῦν ἔῃς, πρόσθαγε μέντοι ταῖς διαβολαῖς, ᾧ βασιλεῦ, τὴν ἀκριβεστάτην βάσανον. 53. ταῦτα γὰρ οἱ νόμοι λέγουσι. δεῖ δὲ οὐδὲν οὐτ' Αἰγυπτίους δεῦρο καλεῖν οὔτε τοῦτον ἐκείσε πέμπειν ὑποσχέσοντα λόγον· πάλαι γὰρ ταῦτα κέκριται καὶ
15 βεβασάνισται, καὶ βουλόμενον εἰδέναι τὰ δημόσια διδάξει γράμματα. ἐν τούτοις τοίνυν ἔνδεκα μὲν καὶ διακοσίους στατήρας ἐγκέκληται λαβεῖν οὐχ ἀρπάσας οὐδὲ βιασάμενος, ἀλλὰ τινος μισθὸν ὠφελείας, ὥς ὃ
R 444 συκοφάντης ἔφησεν, ἣν γὰρ δὴ συκοφάντης, | λα-
20 βεῖν, ἀλλ' οὐκ ἀπολαβεῖν ἐθέλων. 54. ὥς δ' ὁ μὲν οὐκ ἐξήλεγχεν, ὁ δ' οὐδὲ τὴν αἰτίαν ἔφερεν, ὑπῆρχε δὲ τῷ κατηγόρῳ Παῦλος² εἰς πλεονεξίαν, παρήνουν δὲ

2 oi in si corr B | post ζητοῦντες inser. coni ἐλάσσους Re Anim, melius πολλοὶ in edit. 3 δοκήσει Ferr Mor 4 τῷ C 5 inter χρημάτων et ὅταν ras 2 litt I 6 νομίσῃς V | Ἀριστοφάνη ACP Ferr Mor cf. p. 100, 1 et 112, 22 7 ἐπαινῶ A sed ou supra ᾧ 10 τῶν B sed τοὺς supra το m² | πρόσθαγε in προσάγαγε corr I² προσάγεται Plan fol. 38 qui verba ab hoc usque ad 11 βάσανον citat | μέντοι ταῖς] τε Plan 11 ᾧ βασιλεῦ om Plan 12 δεῖ — 14 λόγον citat Plan l. 1. 12 οὐδὲν — 13 καλεῖν om Plan 13 οὔτε] μὴ Plan 16 μὲν om BM 20 num λέγων scrib. coll. 102, 20 et locis ad Her. I 114, 3 a Kruegero congestis? 21 ὅδ' libri Ferr Mor ὁ δὲ Re

καὶ τῶν φίλων οἱ παρόντες ὑπομεῖναι μᾶλλον τὴν ἄδικον
 ζημίαν ἢ τὴν ἐπὶ πλεόν κρίσιν, οὕτως ἐποίησε.
 καὶ δανεισάμενος τῷ ψευσαμένῳ μὲν τὴν ἀναλίδειαν
 ἔγκαρπον κατέστιθεν, ἔδωκε γὰρ τὸ χρυσίον, αὐτίκα
 δὲ ἐν πολλῶν ἐδόκει χερσὶν ἔσεσθαι τοῦ παραδελγματος 5
 μυρρίους ἐργίροντος. 55. ὥς δὲ οὐδεὶς ἐφάνετο μέμ-
 ψιν ἐπάγων, παραδόντες αὐτὸν στρατιώταις καὶ κήρυκι
 κελεύσαντες δι' Αἰγύπτου πάσης τὸν μὲν ἄγεσθαι, τὸν
 δὲ κηρύττειν, εἴ τις Ἀριστοφάνει προεῖτο μισθόν,
 ἦκειν ἀποληψόμενον ἐπεμψαν. ὁ δὲ τῇ περιουσίᾳ τῆς 10
 ἀληθείας κρείττων ἐγένετο τῆς Αἰγυπτίων φύσεως·
 πάντες μὲν γὰρ εἶδον ἀγρόμενον, πάντες δὲ τοῦ κήρυκος
 ἤκουσαν, παρῆι δὲ οὐδεὶς. 56. καίτοι τίς οὐκ ἂν
 τῶν ἡνίκα ἠναγκάζοντο δοῦναι λελυπημένων ἡδέως
 ἂν πάλιν ἤνεγκε | τὸ χρυσίον οἰκαδε, καὶ ταῦτα R 445
 Αἰγύπτους; οὐς οὐκ ὀκνοῦντας ὀρώμεν ὧν ἔδοσαν 16
 μνησθῆναι, ἀλλὰ μάλ' εὐχερῶς εἰσπράττοντας ἂ μὴ
 δέδοται. ἀλλ', οἶμαι, τὸ μὴδὲ σκιὰν ὑπεῖναι δωροδοκίας
 μὴδ' ὄθεν ἂν αἰτία γένοιτο πιθανή, σιγᾶν ἠναγκάσει
 καὶ συκοφαντοῦ τόλμαν. 57. πότερ' οὖν τὰμφίβολον 20
 ἐκεῖνο λῆμμα τὸ μικρὸν σημεῖον δεῖ ποιεῖσθαι μειζύων
 ἂ μὴδεις ἐγκέκληκεν, ἢ τὴν ἐν τοῖς κηρύγμασι τῶν
 εἰωθότων συκοφαντεῖν σιωπῇ τοῦ μὴ δικαίως ἐγκε-

11 Theocr. XV 48 sq. cum schol. Suidas s. v. Αἰγυπτιαίξειν.

2 ante οὕτως ras 5 litt I 6 ἐγείραντος UI sed in hoc
 α in o corr, BM 9 πρόοιτο Re 10 ἐξ ante ἐπεμψαν
 in marg B² | περιουσία e παρουνσία corr I² 14 ἠναγκάζοντο Re
 14 ἠναγκάζοντο Re ἠναγκάζετο libri Ferr Mor 15 ἠνεγκεν
 οἰκαδε τὸ χρυσίον VBMI sed in hoc β supra οἰκαδε et α supra
 τὸ erasa 17 μνησθῆναι supra μεμνησθαι V^r | μὴ] „malim
 μὴδὲ“ Re 20 πότερον PÜIM Re 22 & — 23 εἰωθότων
 om Ferr Mor

κλῆσθαι τὰ μικρὰ τεκμήριον; μᾶλλον γὰρ εἰκὸς τὸν οὐ παρ' ἄλλων εἰληφότα μηδὲ τοῦτο λαβεῖν ἢ τὸν τοῦτο θαναμάσαντα τῶν μειζόνων ἀποσχέσθαι. 58. πᾶς γάρ, ὡ βασιλεῦ, φιλοχρήματος μικρὸν οὐδὲν ἐξ Αἰγύπτου φέρεται. ῥεῖ γὰρ αὐτόθι μετὰ τοῦ Νείλου καὶ τὰ κέρδη, καὶ τούτων οὐκ ἀφανεῖς αἱ πηγαί. ὁ δὲ οὕτως ἦν ἄθλιος καὶ χρημάτων τε ἥττων καὶ τοῦ κερδαίνειν ἄπειρος, ὥσθ' ἔνεκα διακοσίων στατήρων αἰσχύνην κινδύνους ἔχουσαν ὑπομένειν ἤρειτο; 59. καὶ 10 μὴν εἰ μὲν ἐπιθυμῶν λαβεῖν εἴτ' οὐκ ἔχων εἰς τό τῃ συμπράττειν δύναμιν οὐδὲ τὸν δάσονται εἶχεν, ἀπολογίαν ἔχει τὴν ἀσθένειαν αὐτήν· εἰ δ' ὢν κύριος R 446 πολλαχόθεν | μισθαρνεῖν οὐκ ἐχρήτο τῇ δυνάμει πρὸς πόρον, πῶς ἂν μᾶλλον φανείη κρείττων χρημάτων; 15 ἢ τίς ἂν βασιλεὺς τούτῳ πράγματα ἐγχειρίσας αὐτὸν αἰτιάσαιτο;

60. Ἦσθην δέ τινος εἰπόντος ἐν μέρει κατηγορίας, ὥς οὗτός ἐστι διειλεγμένος ἐταῖρα τινὶ τῶν ἐπὶ σκηνῆς γυναικῶν. οὐ γὰρ οἶδα, τίνας ἂν πρὸ τούτων ἐξήτησε 20 λόγους, εἰ συνήγορος ἦν. 61. φέρε γάρ· εἰ ἐγὼ ποιῶν Ἀριστοφάνει τούτῳ νῦν ἐγκώμιον μετὰ τὸν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἔπαινον ἐπὶ τὸν τῆς ἐγκρατείας προελθὼν τό-

6 Her. II 28   7 Iul. ep. 74

2 ἄλλων <τὰ μείζω> εἰληφότα Gasda   6 δ' Re   8 ἄπειρος P sed α in ras m⁶   9 signum interrogationis e V posui
10 τό τῃ συμπράττειν scripsi τοῦτο συμπράττειν libri edd
excepto quod τὸ ante τοῦτο inser I² et ein in ουσαν corr B¹
„aut εἰς τοῦτο συμπράττουσαν aut εἰς τὸ συμπράττειν“ Re
Anim, εἰς τὸ ἀποφῶν συμπράττειν coni in edit.   11 post
ἀπολογίαν ras 12 fere litt I   16 αὐτὸν scripsi e VIB (in
quo 'e' corr) αὐτὸν reliqui libri edd

πον οὕτω πως διήλθον, ὅτι οὗτος μέντοι πλείστην
 γῆν ἐπελθὼν καὶ πολλοῖς ὠμίληκώς ἔθνεσι νέος
 ὢν, ὅτε μάλιστα ψυχῆς τυραννοῦσιν ἔρωτες,
 ὑπερόπται νόμων, οὐκ ἐπεβούλευσε γάμοις
 οὐδὲ διέεστησε τοὺς ὑπὸ τῆς Ἥρας ἐξευγμένους 5
 οὐδὲ συνετάραξε Διὸς γαμηλίου θεσμὸν οὐδ'
 ἐξ ὧν ἄλλους ἠδίκηει τὰς ἡδονὰς ἐπλήρωσεν,
 ἀλλ' ἐν ταῖς ἀφειμέναις εἰς Ἀφροδίτης ἐξουσίαν
 τὰς τῆς φύσεως ἐκούφιζεν ἀνάγκας, εἰπέ μοι,
 τούτοις εἰ τὸν ἄνθρωπον ἐσέμνυνον, ἄρ' ἂν ἐδόκουν 10
 ἀγνοεῖν ἐγκωμίων ὁδοὺς ἢ ψυχῆς ἀρετὴν ἱκανῶς δει-
 κνύειν; 62. καὶ γὰρ εἰ μὲν φιλοσοφεῖν ἔφασκεν Ἀρι-
 στοφάνης καὶ περὶ τῶν ἐν οὐρανῷ σκοπεῖν καὶ τὰ
 θεῖα ταῦτα δὴ μετεχειρίζετο, γεωμετρεῖν, ἀστρονομίαν,
 μουσικὴν, ἀριθμούς, τὸν Πλάτωνα, τὸν Πυθαγόραν, 15
 καὶ καταδεδουλώσθαι τὰς ἡδονὰς ἔλεγε καὶ πολὺ τῶν
 ἄλλων ἡγεῖτο διαφέρειν, εἰκότως ἂν ἐπετιμᾶτο χείρων
 τοῦ προσήκοντος δεικνύμενος· εἰ δὲ εἷς ἐστί τῶν ῥητο-
 ρικῶν ἢ εἰ βούλει γε, στρατιωτῶν, τί ἂν τις παρ'
 αὐτῷ ζητοῖη τὰ τοῦ ἱεροφάντου, δέον ἐπαινεῖν, εἰ ταῖς 20
 ἐννόμοις ἡρκέσθη μίξεσιν; 63. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδ' ἱερὰ
 τῶν κειμένων ἀνοικοδομεῖν ὑπὸ ταῖς τοῦδε | φρον- R 447
 τίσι φαίην ἂν πλημμελές. ὁρῶ γὰρ οὐκ ὀλλῶν τῶν
 νῦν ἐπ' ἐκείνων τεταγμένων τόνδε σωφρονέστερον καὶ

6 οὐδὲ voce incipit T   6 οὐ συνετάραξε — 9 ἀνάγκας
 citat Plan fol. 38 θεσμὸν V θεσμούς V γονὰς Plan 10 ἄν-
 θρωπον] ὅπῃ i. e. οὐρανὸν T   17 εἰκότως ἐπετιμᾶτο omisso
 ἂν citat Plan l. l.   19 γε τῶν στρατιωτῶν V   21 ἐγὼ —
 23 πλημμελές citat Plan l. l.   21 μὲν γάρ] δ' Plan   21 ἱερὰ
 — 22 φροντίσι] ἐκείνο Plan   23 πλημμελές V   24 ἐκείνῳ Ro,
 ut ep. 18 ἐφ' ᾧ περ ἐτέτακτο

οὐδένα τῶν θεῶν ὕβρισμένον ἀπεληλακότα τῆς ἐπι-
 μελείας οὐδένα. 64. ἀλλ' ἐφ' ἃ μὲν Ἀριστοφάνει χρη-
 σθαι βέλτιον, αὐτός, ὅπερ ἔφην, ἤδη βουλεύσῃ, σκλη-
 ρὰν δὲ αὐτῷ τὴν τύχην ἐπικειμένην καὶ κατενεγκοῦσαν
 5 εἰς πᾶν ταπεινότητος διάλλαξον, πρὸς Διός, ὃ βασιλεῦ,
 καὶ ποιήσον ἡμερωτέραν, χεῖρα ὄρεξον ἀνδρὶ πεπονθη-
 κότι, λόγων ἡμμένῳ, μεμνημένῳ, Πειρήνης τροφίμῳ,
 Δωριεῖ, Κορινθίῳ, Χαρίτων μνήμονι, φίλων ἐπιμελεῖ,
 τὴν ἐκ τοῦ τοῦς θεοὺς ἀτιμάζειν οὐ δεξαμένῳ τιμῇ.
 10 65. πόσου ποτ' ἂν ἐπρίετο Γεώργιος ἐκεῖνος αὐτομο-
 λοῦντα τοῦτον ἰδεῖν καὶ στάντα ἐπὶ τοῦ βήματος, ὅθεν
 R 448 ἐκείνοι τὰς γραῦς δημαγωγοῦσιν, ἐξαιρεῖν | καὶ
 διασύραι τὰ ἀπόρρητα τῶν δαιμόνων, τὰ τῆς Ἰνούς,
 τὰ τοῦ παιδός, τὰ Καβείρων, τὰ Δήμητρος; ποίαν οὐκ
 15 ἂν προῦπιεν Αἰγυπτὸν ἀντὶ ταύτης τῆς καυφώδους;
 παρὰ τίσιν οὐκ ἂν εὐνούχοις τὸν ἄνθρωπον ἀπέφηεν
 ἰσχυρόν; ἦπτε' ἂν, εὖ ἴσθι, καὶ τῆς Κωνσταντίου
 κεφαλῆς, εἰ τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν πρὸς Γεώργιον ἤρει-

7 Isocr. Archid. § 16 p. 119 a 10 Ep. 205. Iul. ep. 10.
 Amm. Marc. XXII 11, 3—8. cf. Reiske de quibusdam e Libanio
 repetitis argumentis p. 12 14 Philodem. Anth. Pal. VI 349, 1;
 Lucian. ib. 164, 1. Macrobian. Sat. V 17, 17 sq.

14 Κάβειροι· δαίμονες ἢ ὀνόματα θεῶν, ὡς ἡ Περσεφόνη
 καὶ ἡ Δήμητηρ· προσηγορεύθησαν δὲ ἀπὸ Καβείρων ὄρεων Φρυ-
 γίας, ἐπεὶ ἐντεῦθεν μετηνέχθησαν B² (= Et. M. s. v. Κάβειροι).

1 οὐδέ (οὐδέ M) cum ras 2 litt PM οὐδέ τινα B sed τινα
 in ras 2 litt | ὕβρισμένον I sed ο in ras m², in ὕβρισμένων
 corr MB², ὕβρισμένων OAPU 4 δ' Re 7 μεμνημένῳ
 om B „malim credere deesse Μουσῶν“ Re 8 χαρίτων libri
 edd 13 διασύραι scripsi e P (e διασύραι corr m²) et M
 διασύραι reliqui libri Ferr Mor διασύρειν Re 14 παρὸς VI
 (sed in hoc v in ras 2 litt m²) et in ras Par. 3017 et supra
 παιδὸς B 17 κωνσταντίου UI sed in hoc v eras 18 ἐπὶ V

δεν. 66. ἀλλ' οὐτ' ἀρχῆς οὔτε χρημάτων οὐτ' ἀσφα-
λείας οὐτ' ἐλπίδων ἀπέδοτο τὰ κάλλιστα τῶν Ἑλληνι-
κῶν, ἀλλὰ καὶ ταῖς κρίσεσιν αὐταῖς ὁπότε δεήσειεν
ὄρκου, τοὺς θεοὺς ὦμνυ φυλάττων ἀκριβέστερον ἀν-
δρὸς Σπαρτιατοῦ τάξιν, οὐ πεπεισμένος μὲν, ὥς σωθῇ- 5
σεται, νομίζων δὲ καλὸν τὴν εὐσέβειαν ἐντάφιον.
67. εἴθ' ᾧ τὸ κινδυνεύειν κουφότερον τῆς μεταβολῆς,
οὐδὲν ἐκ τῶν νῦν καιρῶν ἔσται τὸ ἄθλον, ἀλλὰ περιό-
ψει ποιοῦντα τοῦθ' ὃ ποιεῖν ἔγνωκεν, εἰ μὴ βοηθήσεις;
τί δὲ τοῦτο ἔστιν; εἰς πλοῖον ἐμβὰς πλανᾶσθαι διαανο- 10
εῖται | περὶ τὴν Ἰταλίαν, περὶ τὴν Λιβύην, περὶ R 449
τὴν ἔξω θάλατταν. ἐπιστρέψει δὲ αὐτὸν οὐδέν, οὐ
παιδίον αἰσθανόμενον ἐπῶν, οὐ γυνὴ σώφρων, οὐ
σήματα προγόνων, οὐ θανάτου φόβος, οὐκ εἰ τὴν
ψυχὴν ἐν ξένων ἀφήσει χερσίν, οὐκ εἰ τεθνεὺς ἄταφος 15
κεῖσεται. τούτων γὰρ ἀπάντων ἡγρεῖται πικρότερον
εἶναι τὸ στένειν οἴκοι.

68. Σὺν τοίνυν, ᾧ βασιλεῦ, μεταστῆσαι τὴν ψῆφον
καὶ ποιῆσαι γλυκίῳ μὲν αὐτῷ τὴν πατρίδα, ποθεινὴν
δὲ τὴν γυναικα, πλείστον δὲ ἀξίαν τὴν τοῦ παιδὸς 20
θέαν, ὅς ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς πέπονθε τὰ τῶν ὀρφα-

6 Isocr. Archid. § 45 p. 125a

5 Φασὶ γὰρ περὶ Σπαρτιατῶν, ὥς οὐδέποτε ἐν πολέμοις
ἐλειποτάκτου· P²I²B²

4 ὦμνε U 5 τὴν ante τάξιν inser Re, at cf.
Rhes. 664 10 τοῦτο ἔστιν M τοῦτό ἔστιν reliqui libri
edd 11 παρὰ (ter) V sed s supra α prius r 12 ἐπιστρέ-
ψει scripsi ἐπιστρέφει libri edd 14 σήματα scripsi e P
(sed post σ 1 litt erasa) I (sed σ in ras m³) V (sed ση supra
χημάτων) σχήματα reliqui libri edd 15 post ι in ἀφήσει
ras 1 litt I 19 γλυκίῳ supra γλύκιον V^r γλυκίων C sed v
erasum γλύκιον I (sed acutus et ον in ras m² et supra ι ac-
centus ras) BM

νῶν καὶ τὰ μέλλοντα φοβερώτερα. προεισι μὲν εἰς
 ἡλικίαν, δέος δέ, μὴ προσαγάγῃ τις μηχανήν, μήτηρ
 δὲ οἰκουροῦσα πρὸς τὰς ἔξω πάγας οὐκ ἂν ἀμύνουι,
 γινῶμαι δὲ παίδων εὐπαράγωγοι, δεῖ δὲ πατρός.
 5 69. ἀπόδος τοίνυν, ὦ βασιλεῦ, τῷ νέῳ τὸν ὀφθαλμὸν
 τοῦ γεννήτορος καὶ γενοῦ σωφροσύνης αἴτιος. μὴ
 πλείτω πρὸς τὰ πέρατα τῆς γῆς Ἀριστοφάνης μετὰ
 δακρύων, ἀλλὰ βαδίζετω μετ' εὐφροσύνης πρὸς τὸ τοῦ
 Πέλοπος χωρίον. ἐν μέσῃ Πελοποννήσῳ διηγεσθῶ
 10 τὰς σὰς ἀρετάς, ἔχει γλῶτταν ἀρκοῦσαν τοῖς ἔργοις,
 λεγέτω πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἐν οἷς ζῆς καθ' ἡμέραν,
 ὃ τεθέαται. πορευέσθω μηνυτῆς τῶν πολλῶν καὶ
 R 450 μεγαλοπρεπῶν θυσιῶν, ὧν τὰς μὲν ἡ πόλις | ἐδέ-
 ξατο, τὰς δὲ ἡ Δάφνη, τὰς δὲ τὸ ὄρος, ἀγέλας ἐσφαγ-
 15 μένας, αἵματος θύνακας, εὐωδίαν εἰς αὐτὸν ἀνατρέχον-
 σαν αἰθέρα. εὐξάσθων ὁμοῖα καὶ παρὰ σφίσις ἰδεῖν
 ἐν Δελφοῖς, ἐν Πίσῃ, παρ' Ἀθηναίοις, παρὰ τοῖς τοῦδε
 πολίταις, πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἡπειρον, ἐν
 νήσοις. 70. ταῦτα μὲν καὶ αὐτὸς εὖχομαι καὶ μετα-
 20 σχεῖν γε τῆς πορείας ἐκέλευς. ὥς καλὸν ἐπ' Ἐλευσίνοσ
 ἰδεῖν μύστην Ἡρακλεῖ παριστούμενον καὶ τοῦτον αὐτὸν
 Ἀριστοφάνην ὑπὲρ τοὺς ἄλλους πηδῶντα.

71. Τί φῆς, ὦ βασιλεῦ; πείθομεν ἢ ληροῦμεν; ἤδη
 ψηφίζου τοσοῦτον προενθυμηθείς, ὥς οὐ λήσει τοὺς

21 Plat. Axioch. p. 371 D. Aristid. t. I 58, 9 D

1 „malim <πρόεισι>. πρόεισι“ Re πρόεισι I sed pro e pros
 corr m³ 2 προσάγαγοι T προσάγη BM 8 μετὰ σωφρο-
 σύνης B | τὸ om Ferr Mor 9 πελοποννήσω P sed νη in ras
 m³ 10 πελοποννήσω T 11 ζῆν Ferr Mor qui ἔξῃ coni | καθ-
 ἡμέραν V 16 εὐξάσθων scripsi e VIM Par εὐξάσθω reliqui
 libri edd 19 καὶ ante ταῦτα edd 22 ἀριστοφάνη T
 23 βασιλεύς M 24 λήσει I sed ei in ras m² λήσῃ Ferr Mor

ὄντας ἀνθρώπους οὐθ' ὁ λόγος οὐθ' ἡ ψῆφος. ἦν
οὖν ἐρραψωδηκέναι δόξω, τὸ μὲν ἐμὸν οὐ πολλῆς
φροντίδος, σκόπει δὲ αὐτός, εἰ μηδὲν σοὶ βλάβος τὸ
δοκεῖν οὐκ εὔ φρονεῖν, ὅν περὶ πολλοῦ ποιῇ.

2 [Dem.] c. Aristog. I § 2 p. 770, 13. de symm. § 12 p. 181, 14.
cf. ep. 1033

1 ἴν' *UIBMT* 3 δ' Re | μηδὲν σοὶ scripsi μηδέν σοι
libri edd 4 ποιῇ] sequuntur in *B* fol. 89 (aeque atque in
codicibus quos supra p. 83 not. 2 indicavi) epistolae *Ιουλιανὸς*
λιβανίῳ· Ἀποδέδωκας ἀριστοφάνει (= Iul. ep. 74 ed. Hertl. Bidez
et Cumont, recherches sur la tradition p. 126) et *λιβάνιος Ιου-*
λιανῶ· Ἐγὼ μὲν ἀριστοφάνει (= Lib. ep. 670)

XV.

Oratio inscripta *Πρεσβευτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν*, cuius una cum sequenti mentionem fecit primus Socrates hist. eccl. III 17 p. 194¹⁾ (ὁθεν ὑπόθεσιν ἔσχεν ὁ σοφιστὴς Λιβάνιος γράψαι τὸν τε πρεσβευτικὸν ὑπὲρ Ἀντιοχέων καὶ τὸν πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς, ἀλλὰ τοὺς μὲν τοὺς λόγους φασὶ γράψαντα τὸν σοφιστὴν μηκέτι εἰς πολλοὺς εἰρηκέναι), paulo²⁾ post quam imperator Antiochiam ad bellum Persis inferendum reliquit id est post diem quartum mensis Martii anni 363 ad iram eius placandam conscripta³⁾ est atque ita quidem, ut urbis nomine ab ipso coram imperatore habita esse videatur. Re autem

---

1) Unde sumpsit Historia eccles. trip. VI 40 p. 468 ed. Basil. 1523.

2) Nuntium rerum primarum a Iuliano feliciter gestarum iam Antiochiam venisse monstrat initium orationis. Epistula vero 736 non momentum quo Libanius Iulianum ad bellum proficiscentem prosecutus est, sed prius colloquium spectat, cuius et in hac ipsa oratione § 82 p. 153, 15 et in sequenti § 1 p. 160, 3 sq. mentio facta est.

3) Querelarum de Antiochenis a Iuliano mense Ianuario huius anni Misopogoni vel Antiochico insertarum etsi non ad verbum, tamen revera rationem habet. Libanium autem operam adiutricem Iuliano in Misopogone conficiendo navasse commentum est magistrorum senioris aetatis perperam interpretatorum Gregorii in Iulianum *σημιτευτικὸν* alterum, ut *Εἰς* Cretensis (lat. vers. ed. Antv. p. 231) et Basillii Caesareensis (ed. Boisson. Notic. et Extr. XI p. 126 = Migne Patr. gr. t. XXXVI col. 1156 *πολλὰ στίγματα ὡς προσόντα τῇ Ἀντιοχείᾳ πόλει ἐνέστιξεν ἑαυτῷ* (Ἰουλιανὸς) *Λιβανίου συμπεπονημένος τῇ συγγραφῇ*).

vera neque habita neque ad imperatorem delata est, quippe qui prius mortem obierit, ut Libanius ipse in monodia Iuliani or. XVII p. 220, 10 sq. *ἐγὼ μὲν ἐδημιούργουν λόγον διαλλαγῶν τῶν πρὸς τὴν πόλιν φάρμακον, σὺ δὲ ἄρχον, σεσίγηται δὲ τὸ φάρμακον* testatur. Argumentum vero orationis tale est, ut neque ab omnibus in deliciis habita sit neque tam paucis arriserit, ut 'corporis' finibus coercita manserit, sed etiam in 'eclogas' recepta sit. Itaque numerus codicum superstitem ut multo minor quam in *Προσφωνητικῷ, Μονοδίᾳ* et *Ἐπιταφίῳ*, ita maior est quam in orationibus εἰς *Ἰουλιανὸν ὑπατον* et *ὑπὲρ Ἀριστοφάνους*. Nam non solum in iisdem fere codicibus reperitur atque hae duae orationes, sed etiam in compluribus aliis qui eclogas continent. Sunt autem hi 32:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 156^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) fol. 78^v saec. XIII/XIV, inde a folio 82 saec. X. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 59. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 175. Vide t. I p. 415 sq.

5. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 158. Vide t. I p. 44 sq. et 69.

6. Patmius 471 saec. XIV fol. 72. Vide t. I p. 41 sq. et 69.

7. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 287. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

8. Wolfenbottelanus gr. 511 saec. XV fol. 321 descriptus e Laurentiano LVII 27. Vide t. I p. 64 sq.

9. Escorialensis T—II—9 saec. XVI descriptus ex editione Ferrariensi. Vide t. I p. 67.

10. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 192. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

11. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 287. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

12. Marcianus append. XCI. 2 (= I) saec. XIV fol. 51^v. Vide t. I p. 217sq. Contuli.
13. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 32^r. Vide t. I p. 213sq. Contuli.
14. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 89^v. Vide t. I p. 24sq. Contuli.
15. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 43. Vide t. I p. 39sq. et 69. Contuli.
16. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 289. Vide t. I p. 48sq. et 69.
17. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 93. Vide t. I p. 209sq. et 236.
18. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 53^v. Vide t. I p. 211sq. et 236.
19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 59. Vide t. I p. 227sq. et 236.
20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 93^v. Vide t. I p. 228sq. et 236.
21. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 28^v. Vide t. I p. 229sq. et 236.
22. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 39. Vide t. I p. 323sq. et 432.
23. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 21^v. Vide t. I p. 331sq.
24. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 62. Vide t. I p. 363sq.
25. Parisinus gr. 3017 saec. XV fol. 73^v. Vide supra p. 4sq.
26. Neapolitanus II E 18 saec. XV fol. 189. Vide t. I p. 47sq. et 69.
27. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 136^v. Vide t. I p. 214sq. et 236.
28. Vaticanus gr. 937 saec. XV fol. 205^v. Vide t. I p. 329sq.
29. Parisinus gr. 2577 A saec. XV fol. 253. Vide t. I p. 334sq.

30. Casanatensis 197 saec. XV fol. 188. Vide t. I p. 420sq. Contuli.

31. Marcianus gr. 445 saec. XV fol. 126^v. Vide supra p. 51. Inspectus est a Bastio. Cf. p. 122, 6.

32. Athous S. Dionysii 342 chartaceus formae octavae saeculi XV continet

fol. 1 *Λιβανίου σοφιστοῦ κοιαιστορος μελέται. Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης. Μενέλαος*

5^v *Τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς εἰς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης. Ὀδυσσεύς*

20^v *Πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλεῖα ὑπὲρ ἑλλήνων. Ὀδυσσεύς. Ἀριστείδου ῥήτορος*

28 *Λιβανίου πρὸς τὸν Ὀδυσσεῶς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία παρ' Ἀχιλλεῶς*

44 *ὑπόθεσις τῆς τοῦ πατρόκλου μελέτης cum declamatione ipsa*

58^v *Τοῦ αὐτοῦ Λιβανίου σοφιστοῦ τίμων ἔρων Ἀλκιβιάδου ἑαυτὸν προσαγγέλλει cum protheoria*

68 *Τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανόν*

79^v *Λυσίου ῥήτορος ἐπιτάφιος τοῖς κορινθίωι βοηθοῖς¹⁾*

89^v *Δύσκολος λάλον γήμας γυναικῶ ἑαυτὸν προσαγγέλλει. Λιβανίου*

98 *Φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος — ὑγιάνας ὁ πατήρ ἀποκηρύττει τὸν παῖδα.*

105 *τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῷ παραβάτῃ Ἰουλιανῷ. Folia 110 et 111 vacua sunt.*

112 *τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ.*

Codicem Spyr. Lambros anno 1884 inspexit descriptionemque mihi misit paulo copiosiore quam quae postea ab eo typis mandata est.²⁾

E quorum codicum numero quos contuli decem CAP UVIBM Laurentianus LVII 20 Casanatensis in duas dis-

1) Cf. supra p. 5 de Parisino gr. 3017.

2) Catalogue of the greek Manuscripts on the Mount Athos t. I p. 414 n. 3876.

cedunt familias, quarum prior codicibus *CAP*, altera reliquis continetur, *U* tamen recensionem ex utraque mixtam ita ut plerumque cum *I* consentiat, sequitur. Sed lectionibus codicum Laurentiani et Casanatensis apparatus onerare non e re visum est. Ille enim ubi a *VI* recedit, pravas fere lectiones praebet, hic ex eodem fluxit exemplo quo *M*. Nam cum hoc concinit non solum in lectione perversa κατεῖχε pro κατέχει p. 121, 5, in σοι omisso p. 130, 15, sed etiam in verbis καὶ τὸ γῶλαί τε θυssaί τε παραβλῶπες τῷ ὀφθαλμῷ ἐνωτιζόμενος post τῶν λιτῶν p. 132, 2 insertis, propriae vero eius lectiones omnes pessimae sunt.

Necessitudinis autem vinculum quo codices quos adhibui octo coniuncti sunt, stemma tibi indicat orationi εἰς Ἰουλιανὸν ὑπατον supra p. 8 praefixum.

Unum addo manum secundam codicis *I* in corrigendo usam esse si minus *V* ipso, certe codice huius gemello vel fonte.

Magnus est numerus, parvus vero ambitus locorum ex hac oratione prolatorum a Macario Chrysocephalo (cf. t. I p. 351sq.), Maximo Planude (cf. t. I p. 73 et supra p. 86), auctoribus lexicorum Augustani (p. 121, 10) et Darmstadiensis¹⁾ codicis 2773 miscellanei saeculi XIV exeuntis vel XV ineuntis fol. 217^v, Thoma Magistro, qui codices secundae familiae libere admodum usurpaverunt.

Typis expressa est sed mendosissime oratio primum in editione Ferrariensi fol. 208^v—218^v; iterum a Fed. Morello in editione²⁾ quae titulum gerit: „Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν. *Libanii Sophistae legatio ad Iulianum Imperatorem pro Antiochenis. Fed. Morellus Professorum Regionum Decanus, graeca recensuit, Latine vertit, Notis illustravit, Parisiis apud Fed. Morellum*

1) Cf. L. Voltz et G. Croenert, Centralbl. f. Bibl. XIV 537sq. Locos Libanii ex hoc codice transcriptos insigni Voltzii benevolentiae debeo.

2) Cuius hodie rarissimae exemplar in bibliotheca Musei Britannici inspexi.

Architypographum Reg. MDCXI. Non sine Regis privilegio. Praefatio editionis *Henrico Borbonio, Primo Principi primoque Pari Franciae* dedicatae subscripta est: *Lutetiae XIII. Kal. Decemb. A. S. MDCXI.* Versioni latinae (p. 1—39) succedit textus graecus (p. 1—39) cum notis paucis parvi pendendis (p. 39 et 40), qui fere idem est atque editionis Ferrariensis. Neque hunc nisi paucissimis locis correctum praebet editio ab eodem curata Libanii operum t. II p. 151—172. Multorum locorum emendatio felicissime successit acumini Reiskii Animadv. V 103—109; plures correxit idem ope codicum Augustani et Wolfenbuttelani in editione ab ipso praeparata et a vidua foras missa Altenburgi 1784 p. 198—212, iterum 1791 t. I p. 451—483; unum Boissonadius ope codicis Parisini 3017 usque ad p. 467 ed. Reisk. ab ipso collati¹⁾; complures Gasda partim e codicibus cum Augustano tum Vindobonensi partim ex ingenio²⁾, Sintenis, Cobetus.

1) Vide supra p. 7.

2) Kritische Beiträge zu Libanios II p. 9—10.

ΠΡΕΣΒΕΥΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ.

R 451 1. Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. μέχρι
 τούτου μοι τῷ ἔπει χρηστέον, τὰ δὲ ἐφεξῆς Εὐμαίῳ
 μὲν ἡρμότην εἰπεῖν, ἐμοὶ δὲ οὐκέτι, ἔπει καὶ ὄψε-
 σθαί σε ἐφάμην καὶ νενικηκότα καὶ ταῦτα ἅ πάντες
 ᾄδουσι δεδυνημένον. 2. εὖ γὰρ ἴσθι πᾶσαν μὲν γνῶ-
 μην, πᾶσαν δὲ γλῶττιαν ἐπὶ σπαντὸν ἀπὸ τῶν πρὶν
 ὕμνουμένων μεταστήσας, καὶ οὔτε τὰ πρὸ τῶν Τρωι-

C = Chisianus

A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483

P = Vaticanus Palatinus gr. 282

U = Urbinas gr. 126

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

I = Marcianus append. XCI 2

B = Barberinus II 41

M = Marcianus gr. 437

2 Od. π 23sq. cf. Iul. ep. 7

1 Πρεσβευτικός—Ἰουλιανόν] τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικός πρὸς
 τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν λόγος μβ (corr e μα) V πρεσβετι-
 κὸς πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ (τῶν add I) ἀντιοχείων PIM πρὸς
 τὸν αὐτὸν πρεσβευτικός ὑπὲρ τῶν ἀντιοχείων U πρεσβευτικός
 πρὸς Ἰουλιανὸν rubr., ὑπὲρ τῆς τῶν ἀντιοχείων ὁργῆς add man.
 textus B 2 ἦλθες ex ἦλυθες corr P²I⁸ ἦλυθες AUVBM
 Ἦλθες Τηλέμαχε ut inscriptionem orationis citat Thomas Mag.
 s. v. μεταξὺ p. 239, 13 R Αἰβάνιος ἐν τῷ Ἦλθες Τηλέμαχε
 (vide infra p. 125, 6) 3 μοι om Mor | ἐξῆς U 4 ἐμοὶ A
 sed oi in ras m² 6 μὲν γλῶττιαν I 7 δὲ γνῶμην I

κῶν οὐτ' αὐτὸς οὗτος ὁ δεκέτης πόλεμος οὔτε τὸ γε-
νόμενον ἐν τῇ θαλάττῃ πρὸς τὸν τοῦ νῦν Πέρσου
πρόγονον τοῖς Ἑλλησιν | ἔργον οὔτε ἂ Ἀλέξανδρος R 452
ἐκκελυμένοις προσπεσὼν ἔπραξε, τούτων οὐδὲν οὐδενὸς
ἀνθρώπων κατέχει τὴν ψυχὴν οὐδὲ τὴν φωνήν, ἀλλὰ 5
πάντες πάντων ὡς μικρῶν ἀφέμενοι τῶν παρόντων
ἔχονται καὶ χαίρουσιν ἀκούοντες τε καὶ λέγοντες ὁ μὲν
τόλμαν, ὁ δὲ εἰσβολήν, ὁ δὲ διάπλουν, ὁ δὲ τοὺς ἐν
χερσὶ πεσόντας, ὁ δὲ καθέδρας, σοφίσματα, ἀγῶνας.

3. Ὅτι μὲν οὖν τούτων μεγάλη τοῖς θεοῖς ἡ χάρις, 10
οἱ σε ἐπόρευσάν τε πρὸς τὸν βάρβαρον καὶ κρείττω
τῶν ἐναντίων ἔδειξαν καὶ πάλιν ἀπέσωσαν, εὐχομαι
δὲ τοῖς αὐτοῖς θεοῖς καὶ ἔμοι δοῦναι κρατῆσαι τήμερον
καὶ μὴ καταγέλαστον ἐνθὲνδε ἀπελθεῖν. κρατῆσαιμι
δ' ἄν, εἰ πείσαιμί σε, μᾶλλον δέ, εἰ πείσαιμι, σὸν ἔσται 15
τὸ κράτος τοῦ παύσαντος τὸν θυμόν. 4. καὶ οὕτω δὴ
νίκην νίκη συνάψεις τῇ διὰ τῶν ὀπλων τὴν ἀπὸ τῆς

9 Thuc. II 18, 3

1 οὐτ' — πόλεμος citavit Thomas Mag. s. v. δεκέτες p. 86, 13·
δεκέτης πόλεμος κάλλιον εἰπεῖν ἢ δεκαέτης· Λιβάνιος ἐν τῷ ὑπὲρ
τῆς Ἀντιοχείαν ὁργῆς· οὐτ' κτλ., cuius placitum integrum scho-
liasta (m³) codicis Barberini repetivit, excepto quod pro verbis
Λιβάνιος — πόλεμος posuit ὡς ἐνταῦθα οὔτε Mor Re
2 θαλάσση CUedd τὸ U om Ferr Mor 5 ἀνθρώπου V |
τέχει
κατεῖχε B κατεῖχε M 8 εἰς βολήν V 9 ἐνέδρας Re Anim
10 μεγάλη — 11 βάρβαρον citaverunt omissa τε particula
lexic. cod. Augustani ed. G. Hermann. de emend. rat. gramm.
græc. p. 346, 15 et Plan in Excerpt. cod. Pal. 129 fol. 38^v in
hunc modum: πορεύομαι ἐγὼ καὶ πορεύω ἕτερον, ὡς παρὰ Λι-
βανίῳ· μεγάλη κτλ. 12 ἀπέδωσαν U ἀπέδωσαν BM
14 ἐνθὲνθεν B 15 δ' UI sed in hoc spiritus in ras, Re
om A | πείσαιμι (2) in πείσαιμίσε corr I³ post πείσαιμι
rasura duarum triumve litterarum U

ἡμερότητας, ἣν ἔπεμφέ με νῦν αἰτήσονται πόλις ἀτυχής,
 εἰ δὲ βούλει, προπετής, πόλις ἐπὶ μὲν τοῖς σοῖς τρο-
 παλοῖς ἡδομένη, ταῖς δ' αὐτῆς αἰτίαις αἰσχυνομένη.
 5. πεποίηκε δέ μοι τὴν χειροτονίαν οὔτε τὸ γένει τῶν
 5 ἄλλων διαφέρειν οὔτε τὸ χρόνῳ προήκειν οὔδὲ πλήθος
 λειτουργγιῶν οὔδὲ τὸ μὴ δύνασθαι τοὺς ἄλλους λέγειν
 εἰσὶ γάρ, εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες ἐν παιδεύσει καὶ λόγοις
 τεθραμμένοι καὶ περὶ πραγμάτων ἱκανοὶ διαλεχθῆναι.
 6. ἀλλ' ἐπὶ ταύτην με τὴν πρεσβείαν κατέστησε πρῶ-
 10 τον μὲν τὰ τοῖς διδασκάλοις ὑπὸ τῶν ὁμιληκώτων
 ὀφειλόμενα χρεᾶ· πεπείκασι γὰρ αὐτούς, ὥς ἐμὸς σὺ
 μαθητής, οὐκ ἐμοῦ ταῦτα ἀλαξονευσαμένου πρὸς τὴν
 πόλιν, ἀλλ' ἡ τῶν λόγων ὁμοιότης τὴν δόξαν ταύτην
 R 453 εἰσήγαγε καὶ | εὐδ' ἂν οἱ χρησιμοὶ μεταβάλλουσιν,
 15 ὥς οὐ πρὸς ἐμὲ σὺ βλέπων τοιαῦτα δημιουργεῖς.
 7. Ἐν μὲν τοῦτο τοὺς ἀνθρώπους περιέστησέ μοι καὶ
 παρέστησεν ἐλπίδας, ὥς αἰδεσθήσῃ τὴν συγγένειαν
 τῶν λόγων, ἕτερον δὲ ἂ τιμῶν διατετέλεκας θάλασσαν
 ὄλον καὶ χειμῶνα καλῶν, μεταπεμπόμενος, ἐπιστέλλων
 20 λέγοντος ἡδόμενος, ἀχθόμενος σιγῶντος. οὔδὲ τὴν
 ἀγρυπνίαν ἡγνόησαν ἣν θρεῖν ποτέ μου μέλλοντα
 ἡγρύπνεις διὰ τὰς ἐν ταῖς τοιαύταις ἐπιδείξεσι τῶν
 8. τὰ γε μὴν περὶ τοῦ σίτου, δι' ὃν ἔστιν ἡμῖν ἡ πό-
 λις, εἰ γὰρ μὴ τότε ἐκείνον ἔδωκας ἐγκαλῶν ὁμοῦ

23 Iul. Mis. p. 369 A sq.

1 ἣν A sed ν in ras 2 litt m² 2 πόλις in marg in
 3 αὐτῆς U 5 τὸ I sed ὁ in ras m² 6 „Cod. Ven.
 teste Bastio τὸ δύνασθαι παρὰ τοὺς“ Boisson. 10 παρὰ V
 ὁμιληκώτων C sed ι in ras paulo maiore m² et ω corr ex
 et in ὁμιλητῶν corr m. rec. V 11 αὐτοὺς U et in ras
 corr I 14 μεταβάλλουσιν UVIBM 18 ὥς vel ὅτι coni
 22 ἐπιδείξει A sed ι primum m², P sed ε primum et ι primum
 in ras m⁴ ἐπιδείξει τόχας in marg I² 23 ὃν ἔστιν libri

σώζων, νῦν ἂν κενὴ σωμάτων ἡ πόλις εἰστήκει, ταύ-
της τοίνυν τηλικαύτης εὐεργεσίας ἐμοὶ τὴν χάριν ἐκέ-
λευες ἀπελθόντας ἔχειν, ὃ καὶ ἐποιοῦν ἤκοντες μακα-
ρίζοντες ἐμὲ καὶ σφᾶς αὐτούς, τῶν μὲν τιμῶν ἐμέ,
τῆς δὲ βοηθείας αὐτούς. οὐ τοίνυν ἔμελλον ταῦτα 5
εἰδότες ἐτέρωθεν μεταπέμψεσθαι τὸν πρεσβευτὴν οὐδ'
ἀμνημονήσειν τοῦ δακρύσαντος παρ' Ἀχιλλεῖ γέροντος,
ὃν πρὸ τῶν ἄλλων ἐπιτηδεῖον ἡγεῖτο διαλλάττειν ἔτε-
ρος γέρον. 9. οἱ μὲν οὖν εἰκότως ἤροῦντο ἐμὲ νομί-
ζοντες οὕτως ἢ τεύξεσθαι τούτων ἐφ' ᾧ πέμπουσιν ἢ, 10
τό γε | δεύτερον, οὐ δώσειν αἰτία χώραν, ὥς οὐ R 454
καλῶς εἶδον, ὃν ἐλέσθαι χρῆν. ἐγὼ δὲ εὐθύς μὲν ἐξ-
ωμοσάμην, ὧ βασιλεῦ, καὶ πᾶν ποιήσειν πρότερον ἔφην
ἢ τοῦτο, μεμνημένος, ὅτι μ' ἐκέλευες φεύγειν τὸν ὑπὲρ
τῆς πόλεως λόγον ὥς οὐτ' αὐτὸς ἐνδῶσων οὐτ' ἐμοὶ 15
καλῶς ἔχον ἄπρακτον ἀπελθεῖν. 10. προσκαθημένων
δὲ ἀνθρώπων πολιτῶν καὶ συμφοιτητῶν καὶ συγγενῶν
καὶ στενόντων καὶ θρηγνούντων καὶ διεξιόντων ἄθλους
τῶν ἐμῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως προγόνων καὶ δεικνύντων

2 Iul. Mis. p. 354 C

7 Il. i 432 sq.

8 Il. i 168

12 Dem. de fals. leg. § 122 p. 378, 18

7 γέροντος] τοῦ Φοίνικος P³I²
P³I²

9 γέρον] ὁ Νέστωρ

1 ἡμῖν inter πόλις et εἰστήκει VI² 2 ἐκέλευσας VI²
4 ἐμὲ I sed εἰ in ras m² ἡμᾶς BM 5 αὐτούς ex αὐτούς corr I³
αὐτούς U 6 ε ultimum in μεταπέμψεσθαι ex α corr
A³P⁴I² μεταπέμψασθαι CU sed in hoc α manus correctrix
versata est, M 7 τοῦ παρ' ἀχιλλεῖ δακρύσαντος M 9 οὖν
inserui e V | ἤροῦντό με Re 10 ὥσως V | τεύξεσθαι I sed ε
secundum in ras m² τεύξασθαι Mor 12 μὲν inser I³
14 μεμνημένος I sed μεμνη in ras m² | μὲ ἐκέλευες V 17 prius
καὶ in ras I² om BM alterum καὶ inser Mor

τάφους μητρός, πατρὸς καὶ ἔτι τῶν ἀνωτέρω καὶ τῶν
 πάλοι καὶ τῶν πρῶν οἰχομένων νομίσας, ὃ βασιλεῦ,
 μετὰ τούτων ἐκείνους παρεστάναι καὶ τὰ μὲν ἱκετεύειν,
 τὰ δὲ τῇ μελλήσει μέμφεσθαι, τὰ μὲν αἰσχυνθεῖς, τὰ
 5 δὲ δείσας Ἐρινύς, ὃς ἀγανακτεῖν δεῖ νομίζειν πατρι-
 δος ἀμελουμένης, ὥσπερ ἀμέλει τοκέων, καὶ πρὸ τού-
 των τὴν σὴν γνώμην φοβηθεῖς, μή με ἡγήσῃ θηριώδη
 καὶ δυσσεβῇ καὶ τῶν τιμιωτάτων προδότῃν, ὑπὸ τού-
 των ἀπάντων ἐπέσθην ἥ, τό γε ἀληθέστερον, ἡναγκά-
 10 σθην ὑπακοῦσαι κλάουσιν. 11. ἀλλὰ τί με ποιεῖν ἐχρῆν;
 ἀπελαύνειν δεομένους; μὴ δοκεῖν ἀκούειν λεγόντων;
 μὴ δοκεῖν ὁρᾶν παρόντας; περιχυθέντων ἀποπηδᾶν;
 εἰς ἀγρὸν ἐλαύνειν; ἐρήμους ἔαν ἔνωθέν τε ταῦτα
 ἐφορῶντος ἡλλίου καὶ γῆς διαστῆναι δυναμένης; 12. καὶ
 15 τίς ἂν ἦν εὐπρόσωπος λόγος τοσαύτῃ κακίᾳ; ὅτι τρα-
 χὺς ὁ βασιλεὺς καὶ δυσχερὴς τὸν τρόπον καὶ δίκας
 εἰδὼς λαμβάνειν παρρησίας; ἀλλ' ἥδεσάν μου τὴν
 R 455 ὑπὲρ αὐτῶν τούτων πρὸς σὲ παρρησίαν ἀπὸ | δει-
 λης πρῶίας μέχρι μέσων πολλάκις προελθοῦσαν νυ-
 20 κτῶν, ἐφ' ἣ τῶν μὲν φίλων τινὲς δεισάντες ὥς ἂν
 ἐκβαινούσῃ τὸ μέτρον ἐπείχον, σὺ δὲ ἐκείνους ἐπείχες
 μὴ ταῦτα ποιεῖν νομίζων εἶναι βασιλικὸν καὶ τῆς σῆς
 αὐλῆς ἄξιον οὐ τὸ σιγῶντων κρατεῖν, ἀλλὰ τὸ φερόν-
 των εἰς μέσον ἃ φρονοῦσι περιεῖναι. 13. τοσαύτης

5 ἔρινυς C

8 ὑπὸ scripsi e VM sed in hoc ὑπὲρ

suprascr. m², I sed in hoc o in ras m² ὑπὲρ B sed ὁ ante πὸ
 m² ὑπὲρ reliqui libri edd 9 inter ἀληθέστερον et ἡναγνάσθην
 rasura 5 litt B 10 κλάουσιν Mor Re 13 ἔνωθέν τε] acutus
 supra ε et sequens ε in ras P²I² τε om AU | ταῦτα eras U, in
 marg I², om BM 15 τοιαύτη V 17 μου I sed μ in ras m²
 | τὴν P sed ἦν in ras m⁴ 22 νομίζον e νομίζων corr U |
 εἶναι in marg I

τοίνυν ἀδελείας ἀνεφργμένης τῇ παρρησίᾳ τῷ σιγᾷ οὐδα-
μόθεν ἀπολογία. ἄνδρα δὲ ὃ χαίρεις καὶ ὃν ἐν τοῖς
ἐταίροις ἡρόδμηκας, ἐξελεγχθῆναι πονηρὸν καὶ μιαρὸν
καὶ ὦμον καὶ βάρβαρον οὐδ' ἂν σοὶ καλῶς εἶχεν, ὦ
βασιλεῦ.

14. Διὰ ταῦτα ἦκω πρεσβέων καὶ σου δέομαι μὴ
μεταξὺ λέγοντος ἀπαντᾶν μηδὲ τὴν ἄμαχον ἐκείνην
τῶν λόγων ῥώμην ἀντεξάγειν τοῖς ἐμοῖς. δεῖ γάρ σε
τήμερον χρηστὸν φανῆναι μᾶλλον ἢ ῥητορικόν· ἃ δὲ
δέομαι τε καὶ ὧν ἀξιούμεν τυχεῖν, μίμησαι σαντόν, ὦ 10
βασιλεῦ, καὶ πόλῃσον τῇ προτέρᾳ καθέδρᾳ τὴν δευτέ-
ραν παραπλησίαν. 15. ἔστις παρ' ἡμῖν ἀπὸ τῆς ἐσπέ-
ρας ἐλαύνων· στήθι καὶ νῦν ἀπὸ τῶν νενικημένων
ἀναστρέφων. παλαιὸν βασιλέων χειμάδιον ἢ πόλις.
μεινάτω τοίνυν ὁ περὶ τὸν χειμῶνα νόμος. 16. κάλλη 15
μὲν ἡμῖν οὐκ ἔστιν οἰκοδομημάτων, οὐ γὰρ εἶασεν ἡ
πάλαι Περσῶν ὕβρις πῦρ ἐπιφέρουσα | τοῖς ἀνθι- R 456
σταμένοις, ἔστι δὲ πολὺ τὸ οἰκούμενον ἀποχρῶν καὶ
πολλταῖς καὶ μετοίκους καὶ ξένους καὶ βασιλεῖ καὶ

8 Arist. Ach. 440 sq. 11 cf. p. 181, 12

1 τῷ P sed ὦ ex ὁ corr m⁵ τὸ A sed in τοῦ corr m²
3 ἐταίροις I sed ἔται in ras m² | μιαρὸν καὶ πονηρὸν BM 4 ἂν
sol scripsi ἂν σοι libri edd 6 διαταῦτα VIB | καὶ σοῦ Re
6 καὶ σου — 7 ἀπαντᾶν citavit Thom. Mag. p. 239, 14 s. v.
μεταξὺ ἀντὶ τοῦ διαμέσου καὶ μεταξὺ ἀντὶ τοῦ ἐν ὕψ. Λιβάνιος ἐν τῷ Ἠλθες Τηλέμαχε· καὶ σου κτλ., cuius verba repetivit
schol. B excepto quod pro Λιβάνιος — Τηλέμαχε praebebat ὡς
ἐνταῦθα 8 δεῖ — 9 ῥητορικόν ad versum comoediae atticae
revocavit in hunc modum σὲ γὰρ δεῖ τήμερον | χρηστὸν φανῆναι
μᾶλλον ἢ (δεινὸν λέγειν) Kockius Fr. com. Att. III 492 n. 442
10 ὦ inserui ex UVIBM om reliqui libri edd 13 νενικημέ-
των A sed μέν e κότ corr m², I sed νενικη in lacuna m², μένων
in ras m² νενικημάτων UM Ferr Mor 18 ἔστι scripsi ἔτι
libri edd

στρατοπέδῳ, τέχνηαι δὲ παντοῖαι καὶ πλῆθος ἐμπόρων
καὶ πηγαὶ καὶ ποταμοὶ καὶ χειμῶν πρῶτος καὶ θέρους
ἄλυπον καὶ γῆ πάντα πολλὰ φέρουσα τῶν παρὰ τοῦ
Διὸς, εἰ τύχοι. 17. εἰς ἃ μοι δοκεῖτε βλέψαντες ὑμεῖς
οἱ βασιλεῖς ἐν τοῖς πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμοις
τῇδε χειμάζειν, ὥς ἀρκούσης τῆς πόλεως ἀνασχέσθαι
τὸν ὄγκον τοῦ πράγματος, τὰς δ' ἄλλας καὶ διατρέχον-
τες θορυβεῖτε μὴ δυναμένας ἐνεγκεῖν τὸ φορτίον. ἡ
μὲν γὰρ ἔοικεν ὀλκάδι μυριοφόρῳ μεγάλη καὶ ἰσχυρᾷ,
10 τὰς δ' εἰκάσαις ἂν ἀκατίοις, οἷς πλέον ἄχθος εἰ φιλο-
νεικήσαις ἐνθελῖναι, κατέδυσας. 18. νῦν οὖν ἤκομεν
ὥς χάριν αἰτοῦντες τὴν λειτουργίαν ζημίαν ἡγούμενοι
τὴν περὶ ταῦτα ἀνάπανσιν. ἐκ γὰρ τοῦ πάλαι μελέτην
εἰληφέναι τοῦ πράγματος ποθοῦμεν βασιλέως κατέ-
15 δραν, ὥσπερ αἱ τίτθαι τὸν περὶ τὰ παιδία πόνον τοῦ
χρόνου προϊόντος ἐν ἡδονῇ τίθενται καὶ ἡ τιτθεῖα
λάβῃ τέλος, δακρύουσιν. 19. εἰ μὲν οὖν ἐξ οὐρίων
ἡμῖν τὸ κλέος ἔτρεχεν, οὔτ' ἂν ἕτερον εὐτρέπιστό σοι
χωρίον οὔτ' ἂν λόγων ἔδει τοῖς ἀφιγμένοις, ἀλλ' |
R 457 ἂ τῶν συνηδομένων ἐστὶ φθεγξάμενοι καὶ τῇ τοῦ
21 δήμου φωνῇ τὰ εἰωθότα χρησάμενοι σὺν χορείᾳ καὶ
κρότῳ καὶ σκιρτήμασιν ἤγομεν ἂν σε πρὸς τὸ ἄστυ·

9 Thuc. VII 25, 4 cf. Lob. Phryn. p. 662 17 Soph. Ai. 1083

2 καὶ πηγαὶ om Ferr Mor 4 ὑμεῖς inser I³ B² om M
6 τὸν ὄγκον ἀνασχέσθαι Re 9 μυριοφόρῳ Ferr Mor, quod
h. l. improbandum, quamquam exstat in epigrammate Auto-
medontis Anth. Pal. X 23, 5 μεγάλη καὶ ἰσχυρᾷ pro glossemate
habendum? 10 δὲ Re 11 οὖν inser P⁴ 12 ζητοῦντες V
13 ἐκ γὰρ τοῦ scripsi ἐν γὰρ τῷ libri edd 14 κατέδραν
P sed κατέδρα in ras m⁴ 15 τίτθαι P sed τ alterum in ras
m⁴ τῇτθαι C | τοῦ om Ferr Mor 16 ἡ in ras I³ 17 εἰ —
127, 6 ἤκουσιν citat Plan fol. 104 18 ερ γε et ras 3 litt
U | σοι εὐτρέπιστο Re ὑτρέπιστό Plan 21 χρησάμενοι τὰ
εἰωθότα U κατὰ τὰ εἰωθότα Gasda

ἐπειδὴ δὲ πέπτωκεν εἰς χεῖρω δόξαν τὰ ἡμέτερα καὶ
δοκοῦμεν οὐ προθύμως ὑπουργηκέναι καὶ τὰ μὲν ἐρρα-
θυμηκέναι, τὰ δ' ἐξεπίτηδες ἡναντιῶσθαι καὶ, τὸ πάν-
των δεινότατον, ὠρχήσθαι κακῶς καὶ πανήγυριν τινα
πεποιησθαι πρόφασιν πονηροῦ δρόμου, λείπεται λόγῳ 5
βοηθεῖν τοῖς εἰς τοιαύτας αἰτίας ἤκουσιν.

20. Ἐρῶ δ' οὐχ ἂ λεγόντων ἀκήκοα προστιθέντων
ὀδυρμούς τοῖς λόγοις. τίνα δὴ ταῦτα ἂ παραλείπω;
τίς ἡμῖν ἀδίκημά τι σύνοιδε; παριῶν δεικνύτω
καὶ τὸ διαβάλλειν ἀφείς ἐξελεγχέτω. τί μὲν 10
ὀλιγορήθη; τί δὲ ἐπεβουλεύθη; τί μὲν μαλακία
προεῖθη; τί δὲ πονηρία διεφθάρη; 21. βασι-
λεὺς μὲν εὖ ποιῶν ἐκόλασε τῶν ὀνύων τὰς τι-
μάς, ἡ γῆ δὲ περὶ τὰς γονὰς ὑπὸ τῶν αὐχμῶν
ἡδικημένῃ μετὰ ἀφθονίας οὐκ ἔσχε βεβαιῶσαι 15
τὸν νόμον, αἱ δὲ τῶν κερδῶν ὑπερβολαὶ κεκω-
λυμέναι τὰς ἐμπορίας κατέλυσαν. ἡμεῖς δὲ τῶν
λειτουργούντων ἐσμέν, οὐχὶ τῶν καπηλευόν-
των. οὐ ταύτην ἐγὼ κομίζω τὴν ἀπολογία. ὅτου
γὰρ ἂν καταγνώς, ὦ βασιλεῦ, καὶ παρ' ἐμοὶ τοῦτον 20
ἡλωκέναι δεῖ, καὶ εἴπης· ὁ δεῖνα ἡδίκηκε, ταῦτα
καὶ αὐτὸς ψηφίζομαι.

13 Iul. Mis. p. 368 D sq.

1 ἐπει Plan Ferr Mor 3 δὲ V 4 ὠρχεῖσθαι VU 5 δαίμο-
νος B Plan M² in marg et praemisso γο supra δρόμου I³ 7 δὲ V
8 δὲ V | ἂ inser A² om U 9 σύνοιδεν CAPU edd | παριῶν
Re παρῶν libri Ferr Mor | δεικνύτω I sed κνύ in ras m² 10 μὲν
ἐπεβουλεύθη, τί δὲ ὀλιγορήθη APV 11 ἐπεβουλεύθη τί δὲ in
marg I² et δὲ in μὲν corr m² | μαλακία προεῖθη in marg I³
12 προεῖ η cum ras1 litt U 13 τὰς τῶν ὀνύων τιμὰς ἐκόλασε citat
lex. Darmst. fol. 217^v s. v. τιμὴ καὶ τὸ τίμημα 15 μετ' Re
16 κερδῶν e κερδίων corr I³ 18 οὐ V | καπηλευόντων I sed
καπη in ras m² 21 ἡδίκησε CAP edd

22. Πόθεν οὖν ἐξαιροῦμαι τῆς ὀργῆς καὶ τοῦ |
 R 458 κινδύνου τὴν πόλιν, ἣν οὐκ ἂν καλέσαιμι δικαίαν;
 ἔστι τι παλαιὸν νόμιμον ὑπὸ θεῶν μὲν καταπεμφθέν,
 ὑφ' Ἑλλήνων δὲ τιμηθέν, πολλοὺς δ' ἐν δικαστηρίοις
 5 σεσωκός, ὃ μυριάκις αὐτὸς πεποίηκας κύριον. ἔφθης
 εἰπὼν τὴν συγγνώμην καὶ ῥῆμα μέλλον ἐγνώρισας,
 οὐδ' τὸ ἔργον οὐκ ὀλιγάκις ἔπραξας. 23. ἡμάρτομεν,
 ὁμολογοῦμεν, καὶ γεγόναμεν τῆς σῆς βουλήσεως βρα-
 δύτεροι. οἱ μὲν ἡμῶν ἀμβλύτερον τοὺς σιτοκοιοὺς
 10 ἐφύλαξαν, οἱ δὲ ὅλως ἐκαθεύδουσιν, οἱ δὲ ἐπεθύμησαν
 ἀργυρίου πλεονος. ἔστω γάρ· τί οὖν; αἴτιον δεῖ δια τοῦτο
 γενέσθαι τὴν πόλιν; καὶ τὸ τῆς συγγνώμης μέρος οὐδὲν
 ὀνήσει τοὺς ὃ τῆς ἀνθρωπείας ἐστὶ φύσεως πεπονθότας,
 ἐξενεχθέντας τοῦ δέοντος; καὶ ποῦ τὸ θεοῦς ἀνθρώπων
 15 εἶναι κρείττονας, εἰ τὸ μηδὲν ἁμαρτάνειν καὶ παρὰ τού-
 τοις ἀξιώσομεν εἶναι; τίς δὲ πόλις ἢ ποῖον ἔθνος ἢ τίς
 ἀνὴρ ἔξει σωθῆναι διὰ πάντων τοιαύτης ἀκριβείας τετα-
 μένης; 24. εἰ μὲν ἐξηγήσθαι δεῖ τοῦ βίου τὴν συγγνώμην
 καὶ πάντα ἐξετάζεσθαι πικρῶς καὶ τὸν ἐφ' ὅτρωσιν ἄλονται
 20 κολάζεσθαι, μενέτω τὸ μῖσος, καὶ κάλει τὴν πόλιν ἐχθράν·
 εἰ δὲ νῦν, εἴπερ ποτέ, προσήκει ταύτην ἀνθεῖν τὴν κατα-
 φυγὴν, διὰ τί μόνοι τῶν τοῦ καιροῦ καλῶν ἐξειργόμεθα;
 25. Ἐνθυμοῦμαι δέ, ὅσα σε ποιεῖ φιλάνθρωπον·
 πρῶτον μὲν Ἑλλήν τις εἰ καὶ κρατεῖς Ἑλλήνων· οὕτω

24 Iul. Mis. p. 367 C

1 ἐξαιροῦμαι Gasda 3 τί AVI 11 ἀνάστατον Cobet
 Mnem. X 193. N. S. V 129 (Coll. 109) coll. p. 163, 19, num ἀτιμον
 vel ἐξάριστον coll. p. 142, 8 et 5? | διατοῦτο UIBM 13 ὄντα
 P sed o in ras m⁴ 15 ἁμαρτάνειν I sed v in ras m⁸ 17 τετα-
 μένης V et e τεταγμένης corr I, et Re τεταγμένης reliqui libri
 Ferr Mor 18 μὲν οὖν ἐξηγήσθαι B 19 πάντας V | ἐξετάζεσθαι
 C 20 τὸ om B 22 διατί CAVIBM 23 ὅποσα UI sed
 in hoc in ὅσα corr m⁸, BM 24 τις delet Cobet Coll. 109

γὰρ ἡδὶόν μοι καλεῖν τὸ τοῖς βαρβάροις ἀντίπαλον, |
 καὶ οὐδέν μοι μέμψεται τὸ γένος Αἰνέλου. 26. φρο- R 459
 νεῖ δ' ὁ μὲν βάρβαρος μέγα λυττῶν καὶ ἀγριαίνων
 καὶ τὰ τῶν θηρίων μιμούμενος καὶ σφάττων ἐν δείπνῳ
 τὸν ὁμόφυλον καὶ πίνων ἐπὶ τοῦ νεκροῦ, κἂν ἱκετεύῃ 5
 τις, ὁ μὲν [τις] οὐδὲν ἤνυσεν, ὁ δὲ καὶ προσπαρώξυνεν.
 ἀλλ' ἡμῖν ἡ μεγίστη σπουδὴ τῶν θηρίων ὅτι πλεῖστον
 διεστάναι καὶ θυμὸς ἐξελύθη δάκρυσιν καὶ τὸ τῆς ὀρ-
 γῆς ζέον ἐσβέσθη κλαυθμῷ καὶ τὴν ὦν ἔπαθε μνημήν
 ἐξέβαλέ τις ἰδὼν αἰσχυρόμενον τὸν ἡδικηκότα. 27. οὕτω 10
 δὲ ἡμῖν ἡρμοσμένου τοῦ γένους ἴσῳ μέτρῳ δεῖ τῶν
 μὲν βαρβάρων ἡμᾶς ἡμερωτέρους εἶναι, τῶν δ' ἄλλων
 ἡμῶν τὴν σὴν ψυχὴν. διὰ τί; ὅτι σε οὐ κυνηγέται
 πρόσηβον ὄντα παραλαβόντες θηρία βάλλειν ἐδίδαξαν
 τὸ πολὺ τοῦ χρόνου περὶ νάπας καὶ ὄρη καὶ κρημνοὺς 15
 ἐν λεόντων καὶ κάπρων διατρίβοντα μάχαις, ἀλλ' ἀνήρ
 Λακεδαιμόνιος, ἱερεὺς δικαιοσύνης, ἡγεμὼν παιδείας,
 εἰδώς, εἰπερ τις, τῆς Ὀμήρου γνώμης τὰ ἀπόρητα
 καὶ σύμπαντός γε τοῦ περὶ τὸν Ὀμηρον χοροῦ, ὃν
 ἐδόξε μὲν νέος ὦν, ὡς εἰκὸς τὸν τηλικούτον, ἐπίστασαι 20
 δὲ νῦν, ὡς εἰκὸς τὸν φιλοσοφοῦντα. 28. καὶ μὴν καὶ
 φήτορας ἄπαντας καὶ συγγραφέας, πολλῶν πραγμάτων
 διδασκάλους, ὧν ὁ πόνος οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἀφῆκεν

13 Iul. Mis. p. 359 B sq.

17 Nicocles cf. t. I p. 98, 15.

101, 14. Socr. h. e. III 1 p. 168. Iul. Mis. p. 353 B. or. VII p. 235 A

3 δὲ V 5 τὸν I sed ν in ras m² τὸ APU Re 6 ὁ μὲν
 inser P² | τις eras U om P cancellavi | προσπαρώξυνεν I sed
 προς inser m² 8 ἐξεπλύθη Re 10 οὕτως CAU Ferr Mor
 13 διατί CAVBM | σε οὐ I sed ε οὐ in ras m² 14 θηρία
 I sed ῥεῖα in ras m² 15 ὄρη καὶ νάπας B 16 διατρίβοντα
 I sed βον in ras m² 20 τὸν in ras I² om U

ἀγνοηθῆναι, προσπεριέληφας τοῖς ἀπὸ τῶν μέτρων
χρησίμοις. ὁ γε μὴν κολοφῶν, τὰ θεῶν θρέμματι
Σωκράτης, Πυθαγόρας, Πλάτων καὶ ὅσοι θύνακες αὖ
ἐκείνων ἐρρῶησαν, τούτων οὐδείς ἔξω τῆς σῆς διαβολῆς
R 460 ἦν εἰσελθόντες ἐχειργάσαντο καλὴν καὶ | γενναίαν
ὥσπερ οἱ παιδοτρίβαι τὰ σώματα. παρὰ τούτων ἀπαι-
τήμερον τὴν πρὸς ἡμᾶς ἡμερότητα, καθάπερ γῆ παρὰ
τῶν γεωργῶν τοὺς καρπούς.

29. Εἰσὶ δὲ καὶ τούτων τιρὲς αἰδεσιμώτεροι πρὸς
10 πτορες. τίνες οὗτοι; οἱ τὸν Ὀλυμπον οἰκοῦντες, μᾶλλον
δὲ σοὶ συνοικοῦντες θεοὶ καὶ δαίμονες, ὧν τὸν φίλον
εἰς φιλανθρωπίαν ἀνάγκη κατέλκεσθαι. καὶ γὰρ οἱ
ὅσον δέξασθαι θυσίαν καὶ δι' ὀρνέθων πετομένων
ἀρῶν σφαττομένων μηνύσαι τι τῶν κρυπτομένων
15 οὐδὲ μέχρι μαντικῆς ἢ μετ' ἐκείνων σοὶ συνήθεια, κα-
τοι καὶ τοῦτο λαμπρόν, ἀλλ' ὅσαπερ ἡμῖν παρ' ἄλλων
λιν, τοσαῦτα σοὶ πρὸς ἐκείνους. 30. οἱ καὶ καθ' ἑ-
δοντά σε ἀνήγειραν χεῖρὶ κινήσαντες καὶ λόγῳ
ἔφρασαν καὶ στρατείας καιρὸν καὶ παρατάξεως τόπον
20 καὶ ποῖ δεῖ προελθεῖν καὶ πόθεν ἀπελθεῖν. καὶ μόνη
σὺ τὰς ἐκείνων ἐώρακας μορφάς εὐδαίμων εὐδαιμόνα

3 Iul. Mis. p. 353 B et 359 C

5 Plat. Gorg. p. 504 A

11 καλῶς συνοικεῖν δαίμονας τούτῳ λέγεις | καὶ δαίμονα
αὐθὺς γε τοῦτον συμμένειν (?) | μετὰ τέλευτην τὴν τρισάθλιο
νόει' | Σατὰν γὰρ ἐσκεύασε τὴν ψυχὴν δόμον | ἀποικον αὐτὸν
Χριστὸν ἐργασάμενος (Laur. LVII 20 fol. 44^v in marg m²).

11 δέ σοι Re 12 ἔλκεσθαι Mor sed γο. θέλγεσθαι in marg
quod Re Anim probavit 13 ἦ] καὶ Re 14 μηνύσαι? cf. 10
| cf. VIBM 15 σοι om M 16 ὅσαπ ρ cum ras i litt ὅ
17 παρ' ἐκείνων? 20 πῇ V | δεῖ e δὴ corr P² δὴ AB

θεωρός, καὶ μόνῳ σοὶ φωνῆς θεῶν ὑπῆρξεν ἀκοῦσαι
 καὶ διανοισταμένῳ πρὸς ἕκαστον τὸ Σοφοκλέους λέγειν,
 ἦν· μέν, ὦ φθιέγμ' Ἀθάνας, νῦν δέ, ὦ φθιέγμα
 Διός, νῦν δὲ Ἀπόλλωνος, Ἡρακλέους, Πανός, πάντων
 θεῶν καὶ πασῶν. 31. τοιαύτης οὖν ἐταιρίας καὶ συν- 5
 ουσίας ἡξιωμένος καὶ τοιούτους ἔνθον ἔχων, οἷς συμ-
 βουλεύῃ περὶ τῶν πραγμάτων, οὐκ ἄδηλον ὥς ὁμοι-
 ότητι τρώων ἐπεσπάσω τοὺς αὐτοὺς καὶ προστάτας
 καὶ φίλους. ἀπὸ τοίνυν τούτων ἦν ἡ κατέχουσα τὸν
 Ἀχιλλεῖα θυμούμενον, ὅτε λανθάνουσα τοὺς ἄλλους 10
 ἐφαῖτο μόνῳ δι' οὗ ἀφῆκτο. 32. καὶ μὴν ὁ Ζεὺς οὐ
 καταιβάτης μόνου, ἀλλὰ καὶ ἱεσίους καὶ μειλίχους. ποι-
 ήσας τοίνυν τὸ τοῦ καταιβάτου πρὸς τοὺς βαρβάρους,
 ὅπερ ἦν δίκαιον, μειλίχους | ἡμῖν γενοῦ, καὶ δέξαι R 461
 τὰς ἱκετείας, ἐπεὶ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἑκατέραν 15
 ἐμμέσσω τοῦ θεοῦ τὴν δύνάμιν ἐμπίπτων μὲν, ὥσπερ
 τις κεραινός, τοῖς ἀντιβλέπουσιν, οὐκ ἐπάγων δὲ τὸν
 σάδηραν τοῖς ἱκετεύουσιν· οἱ τοσοῦτον ἐτέρως τὰ νῦν
 πράττουσιν, ὅσον γῆν ἀντὶ γῆς μετειλήφασιν. ὥς τᾶλλα
 τε καὶ φόβος καὶ ὕβρις ἔπεστι καὶ τρέφονται καὶ θε- 20
 ρακτεῖονται τῶν φραυρῶν ἐγγύς, ἃ κατεσκάφασι.

2 Soph. Ai. 14

5 Dem. de cor. § 1

9 Pl. α 198.

1. θεῶν φωνῆς UI 3 Ἀθάνας Re 5 οὖν in ras I² |
 ἱκετείας VIBM 11 μόνῳ I sed ω in ras m² μόνον B | δν
 sed. in ras m² οὐ C Ferr Mor qui δν coni. ου supra δν
 ὑποστεα del A 12 μειλίχους P sed ος in ras m² 18 τοί-
 in ras. 4. litt P² 14 ὅπερ ἦν δίκαιον in ras P².
 θεοῦ I sed σου in in ras m² 17 ἀντιβλέπουσιν I sed
 in ras m² 18 τανῶν AVBM 19 ὥς scripsi cum
 lami. e VI sed in hoc ε in ras δν reliqui libri edd 20 τε
 auctore Re γε libri edd

33. πρὸς θεῶν, ὅταν Ἀχιλλεὺς ἀκούων περὶ τῆς φύσεως
 τῶν Λιτῶν καὶ ὥς στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 μένη φυλάττων τὴν ὁργὴν, οὐκ ἀγανακτεῖς πρὸς αὐτόν,
 καὶ ταῦτα ἐρῶν τοῦ στρατιώτου, εἰ τοῖς θεοῖς κατὰ
 γένος προσήκων οὐ μιμεῖται τούτους ἐξ ὧν ἐγένετο,
 ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἔργον Ἀπόλλωνος τὸν λοιμὸν εἰδὼς ἐπὶ
 θυσίας προτρέπει τὸν Ἀγαμέμνονα πιστεῦσαν ἀρκέσειν
 τὰ τοιαῦτα πρὸς μεταβολήν, αὐτὸν δ' οὐκ ἀξιοὶ τοσοῦ-
 τοις καὶ τηλικούτοις δώροις ἀφελῆναι τὴν ὁργὴν, καὶ
 ταῦτα ἐγγυῇθεν ἔχων τὸ παράδειγμα τούτου τὸν ἄρτι
 μὲν ἀναλίσκοντα τῇ νόσῳ τὸν στρατόν, μικρὸν δ' ὕστε-
 ρον διηλλαγμένον τῶν θεωρῶν ἡκόντων καὶ τεθυκότων;
 34. ὃ δ' αὖ τότε ἐποίησεν ὁ θεὸς περὶ Ἴλιον, αὐτὸς
 B 462 τε καὶ οἱ λοιποὶ καθ' ἡμέραν | ἔτι καὶ νῦν πρᾶτ-
 15 τουσι τῶν ἀμαρτανόντων μὲν, εἰς εὐχὰς δὲ καταφευ-
 γόντων φειδόμενοι. εἰ δὲ ἐφ' ἐκάστῳ τῶν εὐθήσας
 ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων πραττομένων βέβαιον εἶχον τὴν
 ὁργὴν καὶ μηδὲν ἦν ἱκανὸν πρὸς διαλλαγὴν, ἡρώμωσι
 ἂν αἱ πόλεις ὀλίγων κομιδῇ διαφευγόντων τὰ παρ'

2 Π. ι 502 et 497   6 Π. α 62 sq.   8 Π. ι 378 sq. 638
 11 Π. α 457 sq.

2 καὶ τὸ χωλαί τε θύσαι τε παραβλῶπες τῷ φθαλμῷ ἐπα-
 τιζόμενος post Λιτῶν M (et Casan) | στρεπτοὶ B 3 μένη
 U 5 ἐξεγένετο Ferr Mor 6 εἰδὼς τὸν λοιμὸν U 7 θυ-
 σίαις I sed in hoc ι erasum, BM 8 αὐτὸς spiritu supra ι
 eraso V αὐτόν Mor qui αὐτὸς coni | ἐπὶ τοσοῦτοις Re Anim
 9 „malim ἐπαφελῆναι“ Re 11 δὲ edd 12 τῶν — τεθυκότων
 citat sub Aristidis nomine Thom. M. p. 181, 2 s. v. θεωρῶν
 θεωρὸς δὲ ὁ τὴν θυσίαν ἀπάγων εἰς τὸ ἱερὸν πρὸς τὸ θεῶν
 καὶ θεωραπεῦσαι τὸν θεόν. Ἀριστείδης τῶν κτλ. 13 θεὸς I
 sed εὐς in ras m² 14 καθ' ἡμέραν VIB 15 ἀμαρτανόντων
 Cobet Mnem. X 193 (Coll. 109) | εὐχὰς I sed ας in ras m²
 εὐχὴν BM 16 δ' Re 17 ὅπῃ I sed ὃ in ras m²

ἐκείνων βέλη. ἀλλ' οἶμαι καὶ πλημμελοῦμεν καὶ ἰκε-
τεύομεν καὶ σωζόμεθα. καὶ ὁ θεοεἰκελος ἀκριβῶς
τοῦτο ἔστιν οὐχ ὁ τοῖς θεοῖς τὴν μορφὴν ἰοικώς,
οὐ γὰρ οἶόν τε, ἀλλ' ὅστις ἐτοίμως ἔχων εὖ ποιεῖν
οὐκ ἐπιθυμεῖ πανταχοῦ τιμωριῶν. 35. διὰ τοῦτο τη-
ροῦντος μὲν τὴν μῆνιν Ἀχιλλέως ἀχθόμεθα καὶ μετὰ
τῶν πρέσβειων τῶν οὐχὶ πεπεικότων ἀδικεῖσθαι νομί-
ζομεν, χαίρομεν δὲ τὸν Πρίαμον ὁρῶντες ἔνδον ὄντα
παρ' αὐτῷ καὶ συνδειπνοῦντα καὶ οὐδενὸς ὧν ἐσπού-
δαζεν ἀνυχοῦντα. καὶ τοῦτον νομίζομεν ὥς ἀληθῶς 10
ἐκ Θέτιδος καὶ τῆς οἰκίας Αἰακοῦ, τὸν δὲ ἡδέως ἐκεί-
νον χαλεπαίνοντα καὶ ὁ σφόδρα αὐτὸν ἀγαπῶν Πά-
τροκλος οἶσθα ὧν ἔφησεν εἶναι παῖδα. 36. καὶ μὲν
τοὺς θυνέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσι φησὶν Ὅμη-
ρος, σοὶ δ' ἔσται μὲν ὅτε θύσουσιν ἄνθρωποι καὶ 15
βαμοὺς ἰδρύσονται καὶ προσεύξονται, καθάπερ Ἡρα-
κλεῖ, τὸν γὰρ ἔργων τῶν ἐκείνου ζηλωτὴν εἰκὸς τοι
καὶ τιμῶν τῶν ἐκείνου τεύξεσθαι, νῦν δέ σοι παρ'
ἡμῶν ἀνθ' ἱερείων καὶ καπνοῦ καὶ κνίσσης σχῆμα
ταπεινὸν καὶ ἀντιβόλησις καὶ δάκρυα. νεῦσον δὴ, | 20

7 Π. ι 624 sq.

8 Π. ω 625 sq.

12 Π. π 33 sq.

13 Π. ι 499

19 Π. α 317

1 πλημμελοῦμεν VU 2 θεοεἰκελος — 5 τιμωριῶν citat
Macar. Chrys. Roset. fol. 88 praemissis verbis ἐκ τοῦ πρεσβε-
τικοῦ ἰουλιανῷ λόγ. β 3 τοῖς θεοῖς] Θεῷ Macar | προσεοικώς
Macar 5 πανταχοῦ in marg I^s | διατοῦτο VIM 10 ὡσα-
νηθῶς B 11 ἐκείνω supra ἐκείνον M² 13 τοὺς μὲν Re
14 τοῖς U 15 δὲ V | ὅτε ex ὅτι corr I^s | θύσουσιν I sed
e prius inser m³ 17 τὸν e τῶν corr UI² | τοι τι UIBM
delendum videtur 19 ἡμῶν P sed ὧν in ras m² | ἱερείων P
sed acutus et ὧν in ras m³ ἱερείων A | καὶ ante κνίσσης inser
I^s M² om CAPUV Mor | κνίσσης e κνίσσης corr C^o

R 463 πρὸς τῆς Ἀθηνῶς, ἥς τὴν πόλιν ὥσπερ Πόρμην ἐκ-
 τέραν ἐπιθυμῶντες ἰδεῖν, μετὰ τῆς σπαντοῦ πατριδος καὶ
 τῆς τὰ πολλὰ ταῦτα κησαμένης πόλεως τὰς Ἀθῆνας
 θαυμάζων. 37. ἐνθυμοῦ τόνιν, ὅτι τούτων τῶν Ἀθη-
 5 ναίων καλὰ μὲν κάκεινα, ναυμαχίαι μετὰ χρημάτων
 κατορθοῦνται καὶ πείθουσιν τοὺς βαρβάρους ἀγαθὰ
 τοὺς ἀρχαίους ὄρους, μᾶλλον δὲ συστέλλειν εἰς ἑκ-
 τον ἀναγκάζουσαι τοὺς ὄρους, κάλλιπτον δὲ ἐκάντων
 ἢ πρὸς τοὺς ἀτυχοῦντας φιλενθραπεία, δι' ἣν πρὸς
 10 οὓς ἔρρι παρειαττοντο, ὑπὲρ τούτων πρὸς ἐτέρους
 ἡγωνίζοντο. 38. ἐπασχον ὑπὸ Θηβαίων κακῶς· εἰ
 ἔτρεχον εἰς Ἀλλαντον ἐλευθερώσοντες Θηβαίους. οὐδὲν
 μετριωτέρων ἐπειρῶντο Κορινθίων καὶ Κορινθίοις ἡμι-
 κημένοις ἐβοήθουν. ἔσωζον καὶ τὴν Σπάρτην μετὰ
 15 Κριτίαν καὶ Δρακοντίδην καὶ τὸ καθηρημένον τείχος
 καὶ τὰς ἀφεικνυμένας τριήρεις καὶ τὸ πολὺ πένους
 καὶ τὰς φυγὰς καὶ τὸν λιμὸν ἐκείνον καὶ τὸν φόνον.
 δι' Ἐλευσίνος τῆς τετμημένης ἦλθον εἰς Πειλοπόννησον
 οὐκ ἐπιτρέφοντες ἀπολέσθαι τὴν Λακεδαιμόνα. 39. τῶν
 20 γὰρ οἴκοι τὸν ἔλεον ἡγουμένων θεόν, οὗ τὸν βαρὺν
 ἑώρακας Ἀθῆνησιν, ὃ βασιλεῦ, μεμνήσθαι τῶν τοῖς
 καλοῦσι καὶ δεομένοις ἡμαρτημένων οὐκ ἦν, ἀλλ' ἡ

5 Her. VII 141 sq. VIII 96

11 Xen. Hell. III 5, 7—22

13 Xen. Hell. IV 2, 17; 5, 3

14 Xen. Hell. VI 5, 33 sq.

18 Thuc. II 19, 2

20 Paus. I 17, 1 cf. t. IV 253 sq. R

1 ἐτέραν VBM et praemisso γὰρ supra ἐκτέραν sed post
 eras I 7 μᾶλλον — 8 ὄρους praemissa voce καίμων in
 marg I^s 8 ἀναγκάζουσιν M sed ἀναγκάζουσαι in marg
 m² 10 πρὸς ἐτέρους inser I^s om M 11 εἰτα V

12 πρὸς UIM 13 μετριωτέρον B 19 τὸν e τῶν om V¹21 Ἀθῆνησιν inser P^s | μὴ μεμνήσθαι V

τὸν βώμῳ ἀνατρέπειν ἐχρῆν ἢ διηλλάχθαι. μίμησαι
 δὴ πόλιν, ἣν τὸ οἰκτείνειν τοὺς εἰς αὐτὴν ἀδικήσαντας
 ἐποίησεν ἔνδοξον· μᾶλλον δὲ ἀκολούθησον σαντοῦ
 φιλανθρωπίας, τούτου γὰρ οὐδὲν <ἂν> εἶχον μεῖζον ⁴
 εἰπεῖν. 40. εἰ | μὲν γὰρ μήπω μανίαν ὑπηκόων πρῶτος R ⁴⁶⁴
 ἐτύγχανες ἐνεγκών, εἶπον ἂν σοι Ξέρξης ἀφέντα μὲν
 τοὺς κατασκόπους, ἀφέντα δὲ τοὺς ἀντὶ τῶν κηρύκων,
 ἰδόντα δὲ Θεμιστοκλέα τὸν ἐχθιστον ὥς φίλον καὶ τῷ
 μὴ λαβεῖν δίκην προσθέντα τὸ καὶ δοῦναι δωρεάς,
 Λάμπρακον, Μνοῦντα, Μαγνησίαν, μετὰ τὰς περιβοήτους ¹⁰
 ἐκείνας ναυμαχίας τὰς μὲν ἦττους, τὴν δὲ ἥ προσό-
 μοιον οὐδέν, δι' ἣν ἡ Σαλαμὶς ὑπὸ τοῦ Πυθίου θεία
 προσείρητο. καὶ ταῦτα ἦν μεγαλοφυΐας, ἔμοι δοκεῖν,
 οὐκ ἐλπιδῶν μισθός, ὃς ὑπετίθητο δουλώσειν αὐτῷ
 τοὺς Ἕλληνας. τὸν γὰρ τῆς οἰκείας προδότην οὐκ ἂν ¹⁵

2 Iul. Mis. 348 C. Soph. O. C. 258 sq. c. schol. Call. Aet. fr. 21 S
 6 Her. VII 146 et 134 10 Thuc. I 138, 5 12 Her. VII 141—143

3 δ' Re | ταῖς σαντοῦ Gasda, num, τῇ σαντοῦ φιλανθρωπία?
 4 ἂν inserui 7 ἀφέντα δὲ inserui (Mus. Rhen. XXXII 93)
 e VBMI sed in hoc in marg m², coll. p. 39, 8 ἀφέντα δὲ
 — κηρύκων del censet Gasda. | τοὺς I sed οὐς in ras m³ |
 τῶν I sed ὧν in ras m³ 8 ἰδόντα δὲ] ἰδόντας V 9 καὶ
 τὸ B 10 μειοῦντα UI | μετὰ] Μέγαρον μετὰ V et in ras I²
 et Gasda μετὰ om reliqui libri edd Μέγαρον in μετὰ correxe-
 runt Re Anim, Cobet Mnem. N. S. II 404. V 129 (Coll. 109),
 Sintenis | περιβοήτους scripsi auctore Cobeto l. l. πρέσβεις C
 cum lacuna 18 vel 19, A cum lacuna 10 litterarum, PM πρέ-
 σβης B sed v in ras m² π cum rasura duodecim fere litte-
 rarum U πρεσ (πρεσβ R) cum lacuna (quam Mor ed. 1611 p. 40
 in βείας καὶ, in ed. opp. p. 160 in Περικλήτην καὶ Παλαιόκηφιν
 καὶ supplēvit) edd πολλὰς VI (sed in hoc in ras m²) et coni
 Re Anim 11 ἐκείνας] ἐκείνας οὐ λογισάμενον P sed ἐκ et
 λογ in ras 11 fere litt m² om U | καὶ ante ναυμαχίας inser
 Sintenis 13 μεγαλοφυΐας δωρεά vel χάρις coni Re
 15 οἰκίας VU

ἤγειτο περὶ τὸν βάρβαρον ἔσεσθαι χρηστόν. 41. εἶπον
 ἂν σοι μετὰ Ξέρξου καὶ τὸν Μολοττὸν Ἄδμητον, ὃς
 ἡδιστ' ἂν τὸν αὐτὸν τοῦτον ἄνθρωπον λαβὼν ὥστε
 ἀποκτείνειν, λαβὼν καὶ ἔχων οὔτε τοῖς ἐξαιτουῦσιν ἔδωκε
 5 καὶ ὅπως ἔλθοι παρ' οὗς ἐβούλετο, ἐπραξε. 42. διε-
 ἤλθον ἂν καὶ περὶ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου καὶ περὶ
 Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου, ὧν ὁ μὲν Ἀθηναίων τοὺς
 Ἀργαίον κατάγοντας κεκρατηκῶς ὥσπερ εὐεργέτας ἀπέ-
 πεμφεν οὐδὲν ἀξιῶσας κατασχεῖν λάφυρον τῶν ἐκ τῆς
 10 νίκης αὐτῷ γεγενημένων, Ἀλέξανδρος δὲ πολλὰ παρὰ
 τῶν Ἀθήνησι ζητόρων ἡδικομένους τὰ τε πράγματα
 ταραττόντων καὶ τοὺς δῆμους κινούντων καὶ μαργρίτην
 αὐτὸν ἀποκαλούντων καὶ ὑβρίζόντων καὶ καταφρο-
 νούντων τῷ μὲν εἶναι πάντων κύριος ἀπέσφαξεν ἂν,
 15 εἴπερ ἤθελε, δεξιόμενος δὲ πρεσβείαν εἴασε καὶ τηλι-
 R 465 καύτην χάριν | ἔδωκε Δημάδῃ τῷ Δημέου.

43. Τούτων ἂν καὶ πολλῶν ἐτέρων ἐμνησθῇ, εἰ
 μὴ τούτων ἐπεποιήκεις λαμπρότερα. νῦν δέ με τοῦ
 τὰ παλαιὰ παραδείγματα συλλέγειν ἀπήλλαξας ἤδη τοῦ-
 20 των ὑπαρξάμενος, ἐφ' ᾧ νῦν ἵκομεν. ἥ γὰρ οὐχ οὗτος
 ἐκεῖνος ὁ τοὺς θήξαντας ἐπ' αὐτὸν τὰ ξίφη καὶ βεβον-

3 Thuc. I 136 et 137 7 [Dem.] c. Aristocr. § 121 p. 660,
 13. Diod. S. XVI 94. cf. t. I 663, 15 R 12 Aesch. c. Ctes
 § 160. Plut. Dem. 23. Diod. S. XVII 15

1 περὶ τὸν βάρβαρον οὐκ ἂν ἤγειτο (οἱ supra εἰ m³) B
 2 ξέρξην V quod probavit Gasda 3 ἡδιστ' ἂν scripsi as-
 toribus Sinteni et Gasda ἡδιστα libri edd | τοῦτον in marg add
 A² 4 ἐξέδωκε Cobet Mnem. X 194, ut Thuc. I 136, 4 et 137, 1

5 ἐλθῇ⁰ B ἐλθῇ reliqui libri edd | πρὸς Re 8 vocibus
 περ εὐεργέτας rursus incipit manus antiqua in A fol. 82
 9 λαφύρων Mor Gasda 12 μαινόμενον V² et ἀνόητον B² supra
 μαργρίτην 16 δημαίου UVIBM 19 λέγειν P 20 ὁπάρξας
 VB | ἥ ex ἥ corr I² B² M² | οὗτος ex οὕτως corr I²

λευμένους, ποῦ καὶ πότε δει τὴν κοινὴν εὐτυχίαν ἐκ-
 τεμεῖν, ἐλέγξας μὲν καὶ μεμψάμενος, τῶν ψυχῶν δὲ
 οὐκ ἀποστερήσας, ἐφ' ᾧ καὶ μᾶλλον τὴν οἰκονομένην
 ἢ τοῖς τροπαίοις ἐξέπληξε; νόμος ἦν τῇ τότε φιλαν-
 θρωπία φέρειν τῶν ἀρχομένων τὰς πλημμελείας. τήρει 5
 δὴ μοι τὸν νόμον ἀκίνητον καὶ τοῖς ἐνεγκοῦσιν ἔπαι-
 νον ἕτερα προστίθει. 44. καὶ γὰρ οὐδὲ τὰ πάντα
 πονηρᾷ σπείσῃ πόλει οὐδὲ ἐξ ἀπονοίας καὶ θρασύτη-
 τος καὶ ὕβρεως καὶ τῶν χειρίστων γιννωσκομένη, ἀλλ'
 εἰ δίδως εἰπεῖν, τοῦτο πρῶτον ἐγκεκλημένη. διὸ καὶ 10
 τυνεῖπειν ἐπέσθην νομίζων ἔσεσθαι τὰ πρόσθεν τῶν
 τελευταίων παραίτησιν, ἐπεὶ καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν
 μὲν καμπόνηρον καὶ λυσιτελεστέρα ἡγούμενον τῆς
 ἐπιεικειᾶς τὴν κακίαν μισεῖν δεῖ καὶ ἀπολλύναι παν-
 τὸς εἵνεκα βίον, τῷ δὲ ὅλως μὲν μετρίῳ, δεξαμένῳ δὲ 15
 αἰτίαν πᾶς ἂν εἰκότως καὶ συνάχθοιτο καὶ βοηθοίη.

45. Ἡ πόλις αὕτη, ἵνα τὰ παλαιότερα παρῶ, πυν-
 θανομένη σου τὰς περὶ Πῆνον μάχας καὶ νίκας καὶ
 λόγων ἀπεργασίας καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν δημοσίᾳ μὲν
 οὐκ ἠῦξάτο τοῖς θεοῖς σὴν γενέσθαι τὴν γῆν, οὐ γὰρ | 20
 ἐξῆν, καθ' αὐτὸν δὲ ἕκαστος ἢ κατὰ συμμορίας R 466

2 cf. p. 39, 12sq.

4 ἢ inserui cum Re Boissonadio Anecd. IV 196 et Gasda
 e VI² M Par. 3017 om reliqui libri edd | ἐξέπληξε scripsi e VI
 sed in hoc ξε in ras m², M (in marg ἐξέπλησε m²) et Par. 3017
 cum Boissonadio l. l. ἐξέπληξας U ἐξέπλησεν C sed σ prius
 suprapos. f, edd ἐξέπλησεν A ἐξέπλησε P sed ε (3) in ras m²
 | τῇ τότε φιλανθρωπία scripsi auctore Re ἡ (suprap. C') τότε
 φιλανθρωπία libri edd 5 πλημμελείας PV 8 οὐδ' P
 9 γινωσκομένη VB 10 δι' δ I 11 ἐπέσθην U 12 τῶν —
 16 βοηθοίη citavit Macar. Chrys. fol. 88 13 μὲν om Re
 14 post τὴν ras 2 litt I 15 ὅλως U | μετρίως Macar 17 Ἡ
 δὲ πόλις Gasda 19 ἀπεργασίας B sed ας in ras m² | καὶ τὴν
 ἄλλην ἀρετὴν in marg I² 21 ἐαυτὸν edd

τῶν ταῦτ' ἐβουλομένων αἰτοῦντες οὐ διελιπόν τὸν Δία
 τὰ μὲν φθέρουσι τὴν ἀρχὴν παῦσαι, δοῦναι δὲ ἐφ'
 σῶσιν τι τὸ κράτος. 46. φοιτῶντος δὲ ἐκ Κιλικίας
 νῦν μὲν τούτου, νῦν δὲ ἐκείνου τοῦ λόγου πρὸς μὲν
 5 τὸν μεριμνῶν ὕβριος ὠχρῶσαν, ὃ δ' ἑτέρος ἦν ἔβρη
 νεύοντων ἀλλήλοις ἀφανῶς τὰ τῆς ἡδονῆς νευμάτα.
 47. οὐχ οὕτω κλέοντες ἄνθρωποι κἀκὼς ἐπεθ' ὁμηδὺν
 ἀπαύσαι γῆς, ὥς οἶδε τῶν σῶν ἀπολαύσαι φαριμακῶν,
 οὐχ οὕτω γέρον πατὴρ ὕβιν ἰδεῖν γενεᾶν δλην ἐκδη-
 10 μον γεγενημένην, ὥς ἡ δούτροπος αὐτῇ πόλις τῇν σὴν
 ἰδεῖν κεφαλὴν, οὐχ οὕτως οἱ δουλεύοντες καὶ παρὰ
 σφᾶς ἐλθεῖν τὴν Ἡρακλέους συμμάχϊαν, ὥς ἡμεῖς ἐκ
 πᾶν ἐκταθῆναι τὴν πόλιν ἐν μικρῇ βασιλείᾳ. 48. ὥς
 δὲ τὰ μὲν εἶχε τελευτήν, τὰ σὰ δὲ ἠδύετο καὶ ὁ καιρὸς
 15 ἐδίδου δεῖξαι τὴν γνώμην, ἤκουσαν οἱ θεοὶ βοῆς ἡλί-
 κης οὐ πρόσθεν, τῶν μὲν ἀνδρῶν ἐμπειληκότων οὐ
 R 487 μόνον τὸ | θέατρον, ἀλλὰ καὶ τὰς τοῦ ὄρους λα-
 γόνας, γυναικῶν δὲ κατὰ τὸν αὐτῶν νόμον οἰκοῦν
 ἐκάστης συνεκπεμπούσης εὐφημῶν. 49. ἀπὸ τῶν ἐν-
 20 τὰῦθ' ἀπεπαργμένων, καὶ εἰ τις ἦν ὀνειρόπολιν τι
 νεώτερον, τῆς ἐλπίδος ἀπέστη καὶ παρὰ τὴν ὀχθὴν
 ὀρόντου τὰ σὰ τιμήσειν ὁμώμοκεν, ὃ τε δὴ στρατὸς
 καὶ τὸ ξεῦμα τοῦ ποταμοῦ, ποιητῆς ἂν ἔφησε, γαννύ-
 μενον ἐχώρει. 50. τούτων τὰ μὲν ὁμολόγηται, περὶ
 25 δὲ τῶν ἐμοὶ πιστεύσον. ἔμελλέ τις ἐν Ἐφέσῳ τοῦ

3 cf. t. I 560, 23 sq. R   12 cf. t. II 87, 31 sq. R

2 „fuit cum τὸν suspicarer“ Re Anim   3 et 4 δ' Re
 5 ὁμιλίας V | δὲ Re   8 οἶδε P sed " in ras m² οἶδε A | φα-
 μακῶν I sed φαρ et κ in ras m²   11 περὶ V   13 ἐν in ras I²
 15 βοῆς I sed ἡς in ras m²   16 ἐ πεπληκότων cum ras I
 litt U   18 αὐτῶν UVIBM   20 τί IM   22 ὀρόντου UIBM
 | στρατηγὸς supra στρατὸς M   23 γαννόμενον C sed " alte-
 rum suprapos. p γανόμενον A γανόμενα M

περὶ σὲ φίλτρον δώσειν δίκην κἀνταῦθα τις ὑπώ-
 πτεύετο καὶ ἡ σύλληψις ἡλπίζετο. ἦσαν κἀνταῦθα τῆς
 σῆς φύσεως μηνυταὶ διδάσκοντες ἃ συνήδεσαν, καὶ
 πολὺ τὸ πειθόμενον κηλούμενόν ἔρωτι. 51. βούλει με
 καλέσαι τούτου μάρτυρα τὸν ὑπὸ σοῦ πάλαι μὲν στέγη, 5
 μετὰ ταῦτα δὲ γράμμασι, τὰ τελευταῖα δὲ νῦν ἀρχῇ
 τετιμημένον; ἢ βλέπτει καὶ ἐμὲ καὶ τὸν μάρτυρα τὸ
 εἶναι πολίτας ἄμφω; τῶν γε πλειόνων | ἡμεῖς, ὧ R 468
 βασιλεῦ, καὶ συγγενεῖς, ἀλλ' ὅμως μῆποτε οὕτω θαν-
 μάσαιμεν μὴ πατρίδα, μὴ γένος, ὥστ' ἀληθείας τε καὶ 10
 σοῦ ποιήσασθαι πρότερα. 52. καὶ τί δεῖ περὶ ταῦτα
 διατρίβειν, ὅ μάρτυς ὑπάρχει πιστότατος, ὃν μόνον
 τῶν πάντων οὐκ ἂν ἐκβάλοις; τίνα δὴ λέγω τούτον;
 αὐτὸν σέ. σὺ γάρ τι τῇ πόλει πρόην πρὸς ἐμὲ μεμ-
 φόμενος, ἐγὼ δέ, ἔφης, αὐτὴν διενεοοῦμην ποιῆσαι 15
 μαρμαρίνην. οὕτω γὰρ εἶπες τῷ δήματι. οὐκοῦν
 ἀφίκου φιλῶν. εἰ δὲ ἐφίλεις, ἐπήνεις. ἐπήνεις δὲ
 οὐκ ἐχθρᾶν, ἀλλ' ἀμειβόμενος φίλτρον· οὐ γάρ σε
 ἐλάνθανε τὰ τῆς ἐφας ἐπὶ τῆς ἐσπέρας καθήμενον
 οὐδὲ τίς μὲν ἡγάπα τὰ χεῖρω, τίς δὲ ἐπόθει τὰ βελτίω. 20
 ὃ τοίνυν τῇ πόλει παρεσκεύαζες κάλλος, τεκμήριον ἦν

5 Celsum cf. ep. 628 (Sievers p. 90) 17 Iul. Mis. 366 D

3 ἃ συνήδεσαν] „videtur tui interponendum“ Re συνείδεσαν
 UI sed in hoc ei in η corr m² 6 μετὰ ταῦτα VIBM | τὰ δὲ
 τελευταῖα V | νῦν om U | ἀρχῇ scripsi auctore Re ἔφαί libri
 edd 15 ἔφης C sed ν supra σ & ἔφην Ferr Mor qui ἔφης
 coni 16 οὕτως CAU edd | ἔφης UVI sed in hoc in ras m²
 17 ἐπήνεις prius inser C²P² om AM | δ' Re 18 ἐχθρᾶν Ferr
 Mor et ex ἐχθρᾶν corr m² Laur. 57, 20 ἐχθρᾶ Re | ἀμειβόμενος
 scripsi e VBI sed in hoc εἰβ ex νν corr m² ἀμ ὁμένος cum
 ras 2 litt post μ U ἀμνόμενος reliqui libri edd 19 punc-
 tum post καθήμενον deleui 20 ἐπόθει scripsi auctore Re
 Anim ἐποίει libri edd

τοῦ τὰ σὰ τὴν πόλιν ἡρῆσθαι. 53. ἴσως τις ἀπήγγειλέ
 σοι μετὰ τῶν ἄλλων νεὼς ἔτι πολλοὺς τε καὶ μεγά-
 λους παρ' ἡμῖν ἐστηκότας, ὃ τῆς τῶν ἐνοικούντων
 εὐσεβείας ἐποιοῦ σημεῖον, ὥς τῶν μὲν βουλομένων
 R 469 καθαιρεῖν ὄντων, σεσωσμένων | δὲ τῶν οὐ κει-
 μένων ταῖς τῶν ἀχθομένων τῇ καθαιρέσει μάχαις.

54. Τί οὖν; πάντα ἐκεῖνα ἐξαλείφομεν εἰς ἓν τοῦτο
 βλέποντες, καὶ περιέσται τῶν δεικνύντων ἀρετὴν τὸ
 πραχθὲν ἐκ ῥαθυμίας; δίκασον ἡμῖν, ὥς Λακεδαιμόνιοι·
 10 ἐφ' ἑκάτερα τὴν ἐξέτασιν ἄγων δὸς τῷ πλεονί τὴν
 ῥοπήν. ἀναμνήσθητι τοῦ σπαντοῦ νόμου τοῦ περὶ τῶν
 ψευδομένων· ἂν ψεύσῃται, φησί, ἅπαξ τῶν ἐμοί
 τις ὁμιλοῦντων, οἴσω· κἂν δεύτερον ἴσα τολ-
 μήσῃ, καὶ τοῦτο ἀνέξομαι· κἂν ἄλῳ τρίτον οὐ
 15 τάλῃθ' ἴσῃ, οὐπω μεμίσῃται· προστιθεὶς δὲ
 τέταρτον ἐξελήλαται. ἀλλ' ἡμῖν γε μὴ τρεῖς νέμει
 συγγνώμην, ἀλλὰ νῦν μόνον. ἔπειτά σοι παρέξομεν
 ἡμᾶς αὐτοὺς ἀμέμπτους. ἡ γὰρ παροῦσα λύπη νήφει
 παρακελεύσεται. 55. εἴτα ἐρήσῃ· τί γὰρ δέδιδε;
 20 πόλιν δήμευσιν οὐσίας; πόλιν φυγὴν; τίνας

1 τις VIBM 4 ὥς — 6 μάχαις] reliqui ut sunt in libris,
 nisi quod secutus sum emendationem correctoris (m²) in mag
 M: οἶμαι κάλλιον· ὥς τῶν μὲν βουλομένων καθαιρεῖν, ὄντων.
 σεσωσμένων δὲ τῶν οὐ κειμένων, ταῖς τῶν ἀχθομένων τῇ καθαι-
 ρέσει μάχαις, quae melior videtur quam σεσωσμένων ut glossa
 ad οὐ κειμένων delere ὄντων σεσωσμένων, τῶν δὲ οὐ libri edd.
 ὥς τῶν μὲν, τῶν βουλομένων καθαιρεῖν ἀπόντων (vel ἀπαι-
 θόντων), σεσωσμένων conii Re, qui in Anim satis habuerat po-
 σεσωσμένων coniecisse ἐρρωσμένων vel ἐτοίμων vel ἐσσωσμένων
 plura verba ante βουλομένων excidisse putat Gasda | ἀπὸ π²
 supra τῶν V 7 ἐκεῖνα om V inser I² 9 Λακεδαιμόνιοι
 scripsi auctore Re Λακεδαιμονίοις libri edd., sed etiam Ζη
 excidisse puto coll. Thuc. V 63 14 ἂν V 16 ἀλλὰ CAG
 Ferr Mor 19 παρακελεύεται Re | ἐρήσ cum ras 1 litt U
 20 πόλιν P sed π in ras m²

σφαγάς; παύεις, ὦ βασιλεῦ, πρὸς ἄνδρας ἀτυχοῦντας·
 τί φής; οὐ δημεύεις οὐδὲ σφάττεις οὐδὲ φυγαδεύεις,
 ἀλλὰ μισεῖς καὶ δυσμενεῖς νομίζεις καὶ καταλείπεις.
 τοῦτο δέ ἐστιν ἡ μεγίστη δίκη· πολλὰ γὰρ ἐν ταύτῃ
 κατὰ τῆς πόλεως βοᾷς, ὅτι φεύγω πόλιν μεστὴν 5
 ἀπάντων κακῶν, ὕβρεως, μέθης, ἀκрасίας, ἀσε-
 βείας, φιλοχορηματίας, | θράσους καὶ μεθί- R 470
 σταμαι πρὸς ἐλάττω πόλιν τοῦ τῆς δυνατωτέρας
 τρόπου κατεγνωκώς. 56. οὕτως οὖν λαμπρῶς ἐτι-
 ζώντας ἡμᾶς καὶ στηλῆτας ποιῶν, ἀ παραλείπεις λέγων, 10
 οἷε κρύψειν δι' ὧν κολάζεις, ὥσπερ ἂν εἰ τήμερον
 ἐκθεις κατ' ἐμοῦ λόγον, ὥς εἴην ἀνοσιώτατος καὶ σὸς
 ἐχθρός, ἔπειτα ἡξίους με εἰδέναι χάριν, ὅτι μὴ τέθνηκα;
 ἐγὼ δὲ εἶπον ἄν σοι· εἰρωνεύη, βασιλεῦ, καὶ
 μείζω θανάτου τιμωρίαν εὐρών ὑποκορῶν τὸ 15
 πρᾶγμα. μὴ μοι χαρίζον τὰ τοιαῦτα μὴδ' ἐπο-
 νείδιστόν μοι ποιῶν τὸν βλόν ἐπίτρεπε ζῆν,
 ἀλλ' ἀνασταύρωσον, καταπόντισον. λεγέτω μέ-
 τις κακῶς οὐκ αἰσθανόμενον, νῦν δὲ οὐκ ἀπο-
 κτενεῖς, ὅπως μειζόνως ἀνιάσῃς; ἔστιν, ὦ βα- 20

7 151, 6. Iul. Mis. 364 D. 370 B

1 post σφαγάς lacuna 3 litt C 2 οὐδὲ (1)] οὐ BM | οὐδὲ
 φυγαδεύεις om V 3 δυσμενεῖς scripsi ex UVB δυσμενῆ I
 δυσμενῆ C δυσμενῆ AP sed in hoc eis supra ἡ pos. m^a, M
 edd 4 αὐτῷ Ferr Mor 7 μεθίσταμαι I sed μ in ras m^a
 μεθίστααι cum ras 1 litt U 9 οὕτως — 16 πρᾶγμα citat Plan
 fol. 104 | λαμπρῶς om Plan 10 καὶ in ras I^a sed punctis
 del delendum censuit Re aut praefigendum aliquod partici-
 pium e. c. κοτορόσων, ut corrector codicis M (m^a) in margine
 scripsit αἰκίζων, at cf. Dem. Phil. III § 45 p. 122, 23 ὥστε καὶ
 στηλῆτας ποιεῖν 11 κρύπτειν Plan eis in κολάζεις et ὥσπερ ἂν
 in ras P^a 12 „malim ἐκθελῆς“ Re Anim | μετ' Plan 19 δ'
 CAP Re 20 ἵνα BM | signum interrogationis posui auctore Re
 20 ἔστι — 142, 1 τελευταῖς citat omisso ὦ βασιλεῦ Macar fol. 88

σιλῶ, καὶ ζωὴ πολλάκις πικροτέρα ταλαιπώρῃ.
 57. τάχα σοι καὶ ἡ πόλις λέγει· δήμευσον, ἀπόκει-
 νον· εἰ βούλει, κατὰσκαψον. μίᾳς ἡμέρας ἢ
 λήψεῃ, τὸ δὲ νῦν κακὸν πῶς οἶσθα μακρὸν γιγνώ-
 5 μεναι; ἐξάριστος ἡ πόλις, ὥς ὁ Κιρράων λιμήν,
 ἐπάρματος, ὥς τὸ Πελασγικὸν ἐκεῖνο, καὶ κινδυνεύουσι
 τήμερον περὶ τῆς παροχής. ὥς γὰρ εἰς ἄνθρωπος
 R 471. ἐταίρησεως ἄτιμος, οὕτως ἡ πόλις ἡμῖν, εἰ μείνας
 ὀργιζόμενος, ἄφρων. ποῦ γὰρ ἔτι καὶ πρὸς τίνας
 10 σεμνυνόμεθα ἢ παρ' ἡμᾶς ἰόντας ἢ παρ' ἐτέρους ἰόν-
 τες; κεκλεισται πᾶς μὲν ἡμῖν λιμήν, πᾶσα δὲ ἡμεῖρος,
 πᾶν δὲ γένος, καὶ δεήσει τοὺς ἀποδημοῦντας κρύπτειν,
 ὅθεν εἰσὶ, καὶ πλάττειν ἑαυτοῖς πατρίδας. 58. τοῖς
 μὲν ἀνδροφόνους εὐρηται καθάρσια τὸ μῦθος λίκοντα,
 15 κἄν ἀφείδῃ τις τὴν τοῦ παθόντος χώραν ἐτέρωσσε δρόμῃ,
 τὸν βοηθήσοντα καὶ παραμυνησόμενον εὖρε, τὸ δὲ
 ἡμέτερον κακὸν πανταχοῦ πολεμίους εὐρήσει, καὶ τὴν
 αἴαν ἔχθραν ἢ οἰκουμένην μιμήσεται, κἄν εἰδῇ τις ὡς
 ἡμᾶς ξένος, διαδραμεῖται τὸ ἅστυ, καθάπερ οἱ τὰς
 20 νοσοῦσας. 59. λήσει δὲ τοῦτο οὐκ Αἰθίοπας ἀμφο-
 τέρους, οὐ Κελτούς, οὐ Σκύθας, οὐ Περσῶν τοὺς
 λειπομένους. ἡ γὰρ τοῦ θυμουμένου λαμπρότης οὐκ

1. t. IV. 472, 24 sq.   5 Aesch. c. Otes. § 107. p. 62, 26.
 6 Thuc. II 17   20 Her. VII 79.

4 γινόμενον V.   6 Πελασγικὸν P sed ασγικὸν in ras. 4
 fere. litt.   10 ἐτέρωσσε M | ἰόντας U.   11 κεκλεισται. C sed in
 primum in ras. ex αὶ corr f | μὲν om. U.   14. μ. ses. cum
 rasura unius litterae U.   16 βοηθοῦντα. V | εὐρεν. GA
 18. τις. VLB.   19 διαδραμεῖται I sed δια inser m.
 20. post. νοσοῦσας excidisse, πόλεις et participium. putat. Gaisl

ἐὰ λαθεῖν τοὺς μισουμένους, πρὸς δὲ καὶ τὸ μέγεθος
 τῆς μισουμένης πολὺν ποιεῖ τὸν λόγον. καὶ γὰρ εἰ
 προσεπιτάκαμεν, καὶ κατεγνώσμεθα. ἀλλ' ἐν ταῖς μετὰ
 δύο τὰς πρώτας τετάγμεθα, καὶ γίνεται τῇ πόλει ζη-
 μία τὸ βεβοῆσθαι, ὥσθ' ὁ τὸν Καλλίξενον περιστῆναι 5
 φασίν, ἀποθανεῖν λιμῷ μισούμενον, τοῦθ' ἡμῶν τοῖς
 ἄλλοιθι φανεῖσι συμβήσεται παντὸς ὠθοῦντος, ἐκβάλ-
 λοντος, ἐξελαύνοντος. 60. καὶ οὕτω τοσοῦτον τὸ κατ'
 ὀλίγων τῶν ἐτέρωσε ἰόντων γενησόμενον, ἀλλ' ὅλη γε
 ἀνάγκη τῇ πόλει τὴν ἀσφάλειαν ἀπολωλέναι. εὐτυχεῖν 10
 μὲν γὰρ διηνεκῶς ὄντας ἀνθρώπους ἀμήχανον, ἀλλὰ
 καὶ λιμὸς καὶ λοιμὸς καὶ τὰ ἔτι δεινότερα, τὰ | ἀπὸ R 472
 τῶν σεισμῶν λυμαίνεται τὰς πόλεις. ἐν δὲ τοῖς τοι-
 οῦτοις καιροῖς ἐν φάρμακον τοῖς πληγεῖσιν, ἢ παρὰ
 τῶν προσχώρων προθυμία. ἦν ἐὰν ἀφέλῃς, τὴν μόνην 15
 ἐλπίδα ἀνήρηκας. ἀναιρεῖται δὲ πῶς; ἐὰν οἱ παθόντες

5 Xen. Hell. I 7, 35

5 Καλλίξενον] οὗτος ἐξαπατήσας τοὺς Ἀθηναίους καὶ γνώ-
 μην εἰπὼν, ὥστε τοὺς δέκα στρατηγοὺς ἀναιρεθῆναι, ἀνδρας οὐ
 τιμωρίας ἀξίους, ἀλλὰ πολλῶν ἐπαίνων καὶ στεφάνων ἀξίους,
 εὐθὺς τοῦ δήμου μεταμεληθέντος εἰς αἰτίαν ἦλθεν κτλ. — παρὰ
 τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσι δακτυλοδεικτουμένην ἔχει τὴν πονηρίαν παρ'
 ὅλον τὸν βίον (= Diod. Sic. XIII 103). ἀπέθανεν οὖν τῷ λιμῷ
 ὑπὸ πάντων μισούμενος καὶ ἐξελαυνόμενος. B²

2 τῆς inser B² 4 ταῖς πρώταις V post πρώτας adden-
 dum πρώταις aut pro ἐν ταῖς scribendum εὐθὺς coni Re, at
 cf. I 673, 7 R νῦν δὲ θνοῖν μὲν ἦδε δευτέρα, τρισὶ δὲ ἔσῃ, τῶν
 δ' ἄλλων περίεστι | γίνεται B 5 καλλίξενον P sed εἰ ras m²
 καλλίξενον IMB sed in hoc ε supra ei m² 8 τοσοῦτο B
 | τὸ inserui e M² cum Re Sinteni Gasda 9 ὀλίγων
 scripsi ex UVI (sed in hoc ω in o corr) cum Sinteni Gasda
 ὀλίγων reliqui libri sed in PBM o in ω corr m², edd
 10 εὐτυχεῖν — 11 ἀμήχανον omisso μὲν γὰρ citat Macar fol. 88
 15 παρὰθυμία VB

πονηροὶ δοκῶσι. τοῖς γὰρ τοιούτοις ἐπιχαίρειν, οὐκ ἐπαμύνειν εἰώθασιν ἅπαντες. 61. μικράς γε ἡμᾶς καὶ οἷας ἐνέγκαι ῥάδιον εἰσπράξῃ δίκας κοινὸν ἡμῖν ἐπάντων ἀνθρώπων ἐπάγων πόλεμον, δι' ὃν ὀρθῆς μὲν
 5 μενούσης τῆς πόλεως τεταπεινώσθαι συμβήσεται, συμφορᾷ δὲ χρησαμένης τῶν βοηθησόντων ἀπορεῖν. 62. εἰεν τὰ μὲν παρὰ τῶν ἀστυγειτόνων καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων πρὸς ἡμᾶς τοιαῦτα· παῖδες δὲ σοὶ καὶ παῖδων παῖδες οὐ δοκοῦσί σοι τὸ μῖσος μετὰ τῆς ἀρχῆς ἐκδέ-
 10 ξεσθαι περὶ τὴν ἡμετέραν καὶ τιμήσειν ἐτέρας καὶ ταύτην ἀτιμάσειν καὶ πάντα τρόπον κακώσειν; 63. ἐγὼ μὲν γὰρ ἕως ὃ παρὼν τῶν πραγμάτων ἐστήξει κόσμος, καὶ τὴν τῶν ἀεικρατούντων ἔχθραν ἀθάνατον ἐστήξειν ἡγοῦμαι τῇ πόλει, κἂν ταλαιπωρούμενοι φθεγγώμεθα
 15 τὰ τῶν ἀλγούντων, εὐθύς ἥξειν ἡμῖν τὰ νῦν· οὐ γὰρ οἶδε εἰσὶν οἱ τὸν πρῶτον ἐξοργίσαντες καὶ πικρὰν αὐτῷ καταστήσαντες τὴν ἐαυτῶν
 R 473 καὶ | ποιήσαντες ζητεῖν τόπους ἐτέρους εἰς
 χειμερινὴν καθέδραν; εἰδ' οὐδ' ἀπολωλέναι πάλαι προσῆκεν, εἰ μὴ τρυφᾶν ἐξέσται, δεῖνὰ πε-
 20 πόνθασιν; οὐ ποιήσει τις μικρὰν ἐκ μεγάλης τὴν τύραννον, οὐ πένητας ἐξ εὐπόρων; 64. οὐδ-

2 ἀνθρωποι V | μικράς I sed ἄς in ras m² 8 δὲ σοὶ
 scripsi δέ σοι libri edd 9 σοι om P Ferr Mor | ἐκδέξεσθαι
 scripsi e VUP sed in hoc ε in ras m², I sed in hoc ε ex α corr
 m² ἐκδέξεσθαι M ἐκδέξασθαι reliqui libri edd 12 ἐστήξει Re
 ἐστήξει libri Ferr Mor 13 ἀθάνατον in marg I² | ἐστήξειν
 citat Plan fol. 104^v 15 τὰ (2) P sed α in ras m² τανῶν B
 16 τῶν βασιλέων post πρῶτον excidisse putat Re 17 αὐτῶν
 Re 18 ἐτέρους I sed ε in ras m² 19 πάλαι inser I²
 21 τίς UVIBM 22 πένητας AM sed in his s erasum, πένητας
 UB Re | εὐπόρων M sed ὦν ex ου corr, I sed ὦν in ras m¹,
 P sed ὦν in ras m² εὐπόρον CAUB Re

μένειαν οὖν, ὃ βασιλεῦ, φυτεύων ἡμῖν ἄπανστον, δι' ἣν πάντας μὲν ὑπάρχονς, πάντας δὲ ἡγεμόνας πολεμίους ἔξομεν, ὥς ἐκ τῶν ἡμετέρων κακῶν τοῖς βασιλεῦσι χαριουμένους, πείθειν ἐπιχειρεῖς, ὅτι οὐ ταῦτα τιμωρία; τί γὰρ φήσομεν ἐρωτώμενοι· πόθεν μεμίσθησθαι; μεταστήσομεν ἐπὶ σὲ τὴν αἰτίαν; ἀλλ' οὐδέχεται μέμψιν ἢ σὴ φύσις, καὶ γίγνεται κατὰ τῶν ἐγκαλουμένων ἢ τοῦ κατεγνωκότος ἀρετή. 65. ὥσπερ γὰρ οἱ τῶν ἱερῶν ὑπὸ τῶν θεῶν διὰ τῶν χρησμῶν ἐκβαλλόμενοι σιγῶσιν, ὥς ἂν ὑπὸ τῶν ἄπαντα εἰδότων ἐξε- 10 ληλεγμένοι, οὕτως ὧν ἂν ὥς κακῶν μνησθῆς, οὐκ ἔχουσιν, ὥς συκοφαντοῦνται, λέγειν. τοῖς σοῖς οὖν, ὃ βασιλεῦ, καλοῖς ἐαλώκαμεν. σὺ δ' ἀποκτείναις μὲν ἡμῶν μηδένα μηδὲ γε στερεήσαις μήτε οὐσίας μήτε πατρίδος μηδὲ γ' ἑτερος ἀνθ' ἑτέρου γένοιο. 66. ὁρῶ 15 δέ, ὥς ἐν μὲν τοῖς τοιούτοις πάθεσι τὸ κοινὸν ἐκφεύγει τὰς αἰτίας τῶν ἐγκλημάτων ἐν τοῖς παθοῦσιν ἵσταμένων, ἃ δὲ <σὺ> βούλει ποιεῖν, ὅλην τὴν πόλιν περιβάλλει τῇ δίκῃ. τὸ μὲν γὰρ ἔστιν ἐν χρηστῇ πο-

9 cf. t. I p. 119, 19. III 65, 16 R

3 κακῶν *P* sed κ prius in ras m⁴ 4 χαριουμένους scripsi e *VPI* sed in his duobus ους in ras m² χαριουμένων *M* χαριουμένο cum ras 2 fere litt *U* χαριουμένων reliqui libri edd 6 μεμίσθησθαι scripsi cum *Mor* et *Gasda*, ut in *B* supra μεμισήσθαι m² scriptum est et in *Laur.* LVII 20 (in marg m² γε μεμισήσθαι) μεμισήσθαι reliqui libri edd | ἐπὶ σὲ *Re* 7 γίνεται *V* 10 ὥσων *B* 13 δὲ *Re* 15 μηδὲ γ' scripsi μήτε γε *C* edd μήτε γ' *ABM* μήθ' *P* sed θ' in rasura trium litterarum m², *I* sed ἡθ' in ras m², *V* μή cum rasura quattuor litterarum *U* | ἑτερος ἀνθ' *I* sed τε et ἀνθ' in ras m² ἀνθ' ἑτέρου ex ἀνθετέρου corr *M*² 17 παθοῦσιν ut e dittographia corruptum in suspicionem vocavit *Gasda* 18 σὺ inserui auctore *Re* | βουλένῃ e βούλει corr *I*² 19 περιβάλλεις *V*

R 474 νηρούς | τινὰς πεφνημέναι, τὸ δὲ διὰ πάσης ἦκειν τὴν μοχθηρίαν.

67. Θαυμάζω δέ, εἰ θαυμαστόν σοι δοκεῖ τὸ μὴ καλῶς ἡρμόσθαι τὰς πόλεις τοιούτου διδασκάλου πολὺν
 5 δὴ χρόνον τυχοῦσας. οὐ πάντα ἦν ταραχῆς καὶ ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας μεστά; οὐχ οἱ μὲν νόμοι γράμματα ἄλλως, ἀρχαὶ δ' ἐπωλοῦντο, τοῖς δὲ ἀρχομένοις κρείττοσιν εἶναι τῶν ἀρχόντων ὑπῆρχε δειλῆς μὲν δῶρα πέμπουσιν, ἔωθεν δὲ μονονοῦ ῥαπίζουσιν; οὐ
 10 τὸ μὲν δικαίως ἄρχειν κατεγελᾶτο, τὸ δὲ μισθοφορεῖν ἐπηρεῖτο; οὐ τὸ μὲν καλὸν ἀσθενὲς ἐργόνει, τὸ δὲ ἡδὺ τὴν ἰσχὺν εἶχεν; οὐχ ὁ πονηρευόμενος κύριος ἦν τοῦ μὴ δοῦναι δίκην; 68. τί οὖν θαυμαστόν, εἰ τοσαύτης ἐξουσίας εἰς κακίαν δεδομένης ἐγένετό τις τοῖς
 15 τῶν πόλεων τρόποις ὑπὸ τοῦ καιροῦ λύμη; ἢ τοὺς μὲν τῶν φαύλων μαθητὰς σοφιστῶν οὐκ ἔνι γενέσθαι τεχνίτας ἀγαθοὺς λόγων, ὑπνῆλοῦ δὲ ἀνδρὸς βασιλεύοντος σωφρονεῖν τὴν οἰκουμενὴν ἔστι; καὶ τῇ μὲν τῶν ποιμένων ἀμαθίᾳ τὰ πόλιν διαφθείρεται, ταῖς
 20 δὲ τῶν βασιλέων ῥαθυμίαις αἱ πόλεις παιδεύονται;

6 Iul. Mis. p. 354 B

7 Thuc. VIII 78, 2

17 ὑπνώδης οὐδείς τῶν δοκίμων εἶπεν, ὑπνῆλός δὲ ἦ ὑπνῶ δουλεύων B² cf. Thom. M. s. v.

7 δὲ V | δ' Re 8 τῶν ἀρχόντων εἶναι V 9 οὐ] καὶ B
 17 ὑπνῆλοῦ δὲ βασιλέως (pro ἀνδρὸς βασιλεύοντος) citant Thom. M. p. 372, 6 s. v. ὑπνώδης παρ' οὐδενὶ τῶν δοκίμων, ὑπνῆλός δὲ ἦ ὑπνῶ δουλεύων. Αἰβάνιος ἐν τῷ πρὸς Ἰουλιανὸν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἀντιοχείων ὁργῆς· ὑπνῆλός κτλ. | δ' Re | βασιλεύοντος Ferr Mor, qui tamen βασιλεύοντος coniecit 19 τὸ ποίμνιον BM

ὅποιον ἂν ἐπιστήσης τοῖς ἵπποις ἡνίοχον, τοιοῦτον
 ἔλπιζέ | σοι τὸ ἄρμα γενέσθαι. 69. διὰ τί νῦν R 475
 μακαρίζομεν τὴν γῆν; ὅτι παρῆλθεν ἐπὶ τὴν θεραπέλειαν
 αὐτῆς λατρός ἄκρος. οὐκοῦν ὥς μεταθήσονται τῶν
 πόλεων τοὺς τρόπους καὶ δέξοντος ἀμείνους χαίρομεν. 5
 τί οὖν δεῖ θαυμάζειν, εἰ πλημμελείας εὗρες, ἃς ἐκ τοῦ
 παύειν εὐδοκιμεῖς; ἤδη τις ἵππον φαύλως ἡγμένον
 ἐπρίλατο πιστεύων αὐτὸν ἐπανορθώσειν τῇ παρ' ἑαυ-
 τοῦ τέχνῃ. οὗτος οὖν εἰ τὴν πρώτην ἐπ' αὐτὸν ἀνα-
 βὰς εὐθὺς ἡγανάκτει μὴ πάντα ἄριστον ὀρῶν, οὗ σοι 10
 δοκεῖ δικαίως ἂν ἀκοῦσαι παρ' αὐτοῦ λαβόντος φωνὴν
 ἐξ Ἥρας, ὥς εἰδὼς μέντοι ταῦτα ἐπρίω καὶ ὥς
 ἀπαλλάξων τῆς ἀταξίας διὰ τῆς ἐπιστήμης ἣν
 ἔχεις; δεῖ δὴ τῇ παιδείᾳ χρόνου καὶ μελέτης,
 ὧν προϊόντων ἴσως φανοῦμαι βελτίων. 70. βε- 15
 βιώκαμεν ἀνειμένως, ὧ βασιλεῦ, πάντες ἐπὶ τῆς ἔμ-
 προσθεν ἐξουσίας. ἤκομεν ὑπὸ ζυγὸν ἀκριβέστερον.
 πειρασόμεθα φέρειν. σύγγνωθι μικρὰ καὶ ποιήσεις
 ἀμείνους ἢ δεῖσθαι συγγνώμης. καὶ ὅτι γε καινὸν
 οὐδὲν αἰτοῦμεν, ἀλλ' ἡδη τοῦ συγγινώσκειν ὑπῆρξω, 20
 τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀναμνήσθητι, ἐν ᾗ πονηροὺς τε
 ἐκάλεις καὶ σῶζειν ἡξίους. ἤμαρτον μὲν, ἀλλὰ

11 Π. τ 407

1 ἐπιστήσης P sed ης in ras m³ ἐπιστήσας UBI sed in
 hoc αι in ras m² | τὸν ante ἡνίοχον V et inser I² 2 γενή-
 σασθαι V et I sed in hoc ησε in ras m² | διατί VIBM
 6 χρεὶ V | πλημμελείας PV 7 τίς VIB 9 τηνπρώτην B
 10 εὐθὺς in marg I² 12 μέντοι I sed οι in ras m² | τοι-
 αῦτα UB | ὥς om V 14 „malim δὲ“ Re 15 βεβιώ-
 καμεν P sed αμεν in ras m² 16 ὧ βασιλεῦ πάντες ἀνειμένως
 U 17 ἐπὶ V 19 σε V 22 σῶζειν A

τρεφέσθων· ἐλύπησαν μὲν, ἀλλὰ μὴ λιμω-
 τόντων. δίδου μέτρα μύρια καὶ προστίθει
 τρισχίλια. 71. ταῦτα χαλάσαντος ἦν, ταῦτα οὐ τε-
 λῶς μισοῦντος, ταῦτα ἁποδοκῶντος μεταβολήν· οὐ
 5 γὰρ δὴ πόλιν ἀνιάτως ἔχουσιν ἐμελλες φιλοπόνως
 φρουρήσειν, εἰ μὴ κακείνα μισοῦντος ἦν ὄμβρων ἀμε-
 τρῶν ἐπιχειρεῖν ἀνείργειν καὶ ῥύεσθαι τὴν γῆν τῶν
 R 476 ἐκείθεν κινδύνων, | ὅτε τὸν πολὺν ἐκείνον ὑετὸν ὑπαί-
 θριος τῷ βωμῷ προσεστὼς ἐδέξω τῷ σώματι τῶν ἄλλων
 10 ὑπὸ τῷ νεοφυῶ συνειλεγμένων ὀρόφῳ δεδιότων μὴ
 τοῖς καρποῖς βοηθῶν αὐτὸς λατροῦ δεηθῆς, ἀλλ' οὐδὲν
 ἀπέστησέ(σε) τῆς βοηθείας. 72. οὕτως ὀλιγώρεις τῆς
 πόλεως· ὑπὲρ ἧς κακείνο προσέθηκας, ἥσθόμην γάρ·
 ἥρου τοὺς θεούς, εἰ πρὸς τὸ θέρος ἤξομεν ἀστασίαστοι,
 15 γνῶμην ἔχων, εἰ προαίσθοιτό τις δεινόν, ἀπώσασθα
 δι' ὧν εἴωθας. εἴθ' ὑπὲρ ὧν ὅπως μὴ ἀπολοῦνται
 πονεῖς, τούτους ὅπως ἀθνημοῦντας ἀπολεῖς σκοπεῖς καὶ
 λιμοῦ μὲν ἐξαιρεῖς, λύπαις δὲ ἐκδίδως; καὶ μένειν

2 Iul. Mis. p. 369 A sq.

2 μύρια U sed μυρ erasum, I sed μό in ras m² μυρία V
 5 ἡμελλες Re 7 ἀνείργειν ἐπιχειρεῖν V 8 ὑπαίθριος
 ὑετὸν U 10 „malim συνειλεγμένων“ Re 12 σε inserui auc-
 tore Re Anim ex I ἀπέστησέ | τῆς P sed ἧς in ras m² | οὕτως
 οὐκ ὀλιγώρεις Gasda 14 ἥρου A sed ρον in ras 3 litt m², I
 sed ου in ras m², C sed ου supra εο s | εἰ ἢ C ἢ A sed del
 et in ἦ mut. n 15 προαίσθοιτο scripsi auctoribus Re Anim
 et Sinteni, qui etiam de προδηλοῖτο cogitavit, sed fortasse prae-
 ferendum προαίσθοντο τι πρόσθεται V et e πρόσθαιτο corr P²
 πρόσθαιτο reliqui libri edd „num προφαίνοντο τι“ Re in ed.
 τις M sed s eras τι Mor 16 ὅπως om V 17 ἀπολῆς
 CAP Ferr Re, quod correxerunt Mor Cobet Mnem. X 194,
 Gasda 18 ἐξαιρεῖς scripsi cum Cobeto l. l. et Gasda ἐξαιρεῖς
 libri edd | δ' Re

μὲν βούλει τὴν πόλιν, ὥς οὐκ ἄχρηστον, αἰσχύνῃ δὲ περιβάλλεις, ὥς οὐθενὸς ἄξιαν;

73. Ἀλλὰ πάντως ἡμᾶς δεῖ δοῦναι δίκην. δε-
δώκαμεν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ταύτην μεγάλην καὶ μακράν,
καὶ μὴν οὐτοσὶ πέμπτος τῇ τιμωρίᾳ. στένοντες καὶ 5
σκυθρωποὶ καὶ κατηφεῖς διηγáρομεν οὐδὲν τῶν δεδε-
μένων ἄμεινον, πεπληγμένοι τὰς ψυχάς, νέφους τὰ
πρόσωπα γέμοντες, ὅμοιοι τοῖς πενθοῦσι παίδων ἄωρον
τελευτήν, δακρύνοντες, ὀδυρόμενοι, μισοῦντες ἡμᾶς αὐ-
τούς, τοῦδαφος, τὸν ἀέρα, τὸ ὕδωρ, τὰς οἰκίας, τοὺς 10
ἐντυγχάνοντας, ἀλλήλους ἐκτρεπόμενοι, κεντούμενοι τῆς
νυκτός, ὀδυνώμενοι μεθ' ἡμέραν. 74. ἔσωσε μὲν Ἀλέξ-
ανδρος τὴν | πόλιν, ἔσωσεν, οὐκ ἂν ἄλλως φαίην, R 477
ἀλλὰ μετὰ πικρῶν ῥημάτων τῶν μὲν τὴν βουλὴν βαλ-
λόντων, τῶν δὲ τὸν δῆμον τιτρωσκόντων οὐ διὰ τὸ 15
καθ' ἡμέραν ἐξαμαρτάνειν, πᾶς γάρ αὐτῷ τὰ δίκαια
παρήνει φυλάττειν, ἀλλὰ δι' ἔν ἐκείνο τὸ σὲ παροξύ-
ναν, καὶ ἀνθρώπων πάντων ἡθροισμένων τοῖς μὲν
ἄλλοις ἦν πρῶτος, ἐφ' ἡμᾶς δὲ χειμάρρον σφοδρότερος,
ὥσθ' ἡμῖν τὸν Κιμμερίων ἐκείνου τοῦ χρόνου γεγο- 20
νέναι βλον ἐν σκοτῷ καὶ νυκτὶ συνεχεῖ, τὸν δ' ἥλιον
ἡμῖν ἐνομιζομεν οὐκ ἀνίσχειν. 75. τίνας ἔτι ζητεῖς

12 Ep. 722. Amm. Marc. XXIII 2, 3 sq. 20 Od. λ 14 sq.

1 ἀχάριστον Ferr Mor 3 δίκην; libri edd 5 μὴν I sed ην
in ras m² | τιμωρίαι C sed τι inser f 6 κατηφεῖς καὶ σκυθρωποὶ
I | διάγομεν V | ante δεδεμένων ras 2 litt I 9 δακρύνοντας Re
12 θ' cum ras 2 litt U | μεθημέραν V 14 βαλόντων BM
16 καθημέραν VM | ἐπεξαμαρτάνειν V | γάρ in ras I^s |
αὐτῷ I | παροξύναν? cf. t. I 85, 8 20 τῶν V 21 ante
συνεχεῖ ras 2 litt I δὲ I sed ἐ in ras m³, et Re

δίκας παρ' ἀνθρώπων ἀναλωμένων λύπη; δὸς δὴ συγ-
 γνώμην, δὸς, ὦ βασιλεῦ, μὴ πάντων ἐφεξῆς, ἀλλ' ὅσα
 ἐκ τῶν ὀνίων ἔφθ. τῶν δὲ ἐν τῷ δρόμῳ τετολημμέ-
 νων σὺ μὲν πάσαι κατεγέλασας, ἡμεῖς δὲ ἀπαιτήσομεν
 5 δίκας, ὥς ἀνιχνεύοντες γε τοὺς καταράτους οὐ πεπαύ-
 μεθα. καὶ τοῦ λαβεῖν ἐσμέν οὐ πόρος. σύγγνωθι
 δὴ πρὸς θεῶν, πρὸς δαιμόνων, πρὸς τῶν τροπαίων,
 πρὸς αὐτῆς φιλοσοφίας. ἀπὸ μεγάλων ἔργων ἡκεις.
 R 478 ἔστω σου καὶ τοῦτο μέγα. στεφάνωσον τὰς | νίκας
 10 τῇ φιλανθρωπίᾳ καὶ μὴ μόνους <ἡμᾶς> ἐν κοινῇ πάν-
 των ἀνθρώπων πομπῇ καθίσσης κλάοντας.

76. Ἡμεῖς οἱ μισοῦντες σὲ καὶ τὴν σὴν βασι-
 λείαν. καὶ γὰρ ταῦτα ἀκηκόαμεν, Ἥλιε. τῶν μὲν ἔργων
 σοι χωροῦντων κατὰ νοῦν, τοῦ δὲ τῶν ἔργων οὐπω φαι-
 15 νομένου λόγου πάντα ἀφέντες ἐν ἱκετείαις ἤμεν, παῖδες,
 γέροντες, γυναῖκες, εὐθύς μὲν καθ' ἐκάστην ἀγριό-
 μενοι φυλὴν, ἔπειτα εἰς ὅμιλος τὰ μέρη γιγνώμενοι,
 πορευόμενοι μὲν δι' ἀγορᾶς μετὰ λαμπρῶν τῶν εὐχῶν,
 ὑπερβαίνοντες δὲ τὰς πύλας μετὰ μειζόνων, κυλινθού-
 20 μενοι δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ τὰς. τοῦ πολέμου δεχομένην
 μελέτας <μετὰ μεγίστων>. ὅσοι δὲ ἡμῶν ἐν ἐπιστήμῃ

11 Plat. Ion. p. 535 E

1 ἀναλωμένων C sed η supra α f ἀνλωμένων cum ras
 1 litt U ἀνηλωμένων V edd | τῇ λύπῃ Mor 4 κατεγέλασας
 I sed ας inser m² κατεγέλας BM 6 λαβεῖν — πόρος citat
 Plan fol. 104^v 10 ἡμᾶς inserui post μόνους, ut conī Re, post
 κλάοντας Re Anim et Sintenis 14 σοι I sed οἱ in ras
 m², C sed ex ον corr f σου reliqui libri sed οἱ suprascr P³

15 λόγον οὐ πάντα cum signo interpunctionis Re Anim | ἤμεν,
 παῖδες] παῖδες ἤμεν C ἤμεν παῖδες ἤμεν A sed ἤμεν alterum
 deletum, et P ἤμεν παῖδες cum ras 4 fere litt I ἤμεν Ferr
 Mor 16 ἐγειρόμενοι M 17 γινόμενοι VBM 21 μετὰ
 μεγίστων inserui | δ' Re

τοῦ θεοῦ, καὶ τούτων ἐκοινωνοῦν καὶ πρὸς βωμοὺς
 ἦσαν καὶ πάντα τρόπον | θεραπεύοντες τοὺς R 479
 δοῦναι νίκην κυρίους. εἰ οὖν ταῦτα τῶν μισούντων,
 τίς ἢ τοῦ φιλεῖν ἀπόδειξις; 77. ἀλλ' εἰδὼν οἱ δυσχε-
 ραίνουσί τι τῶν σῶν. καὶ γὰρ πατέρας τινές. γένοιτ' 5
 ἂν οὖν τι πατέρων γλυκύτερον; περὶ δὲ Ταρσέων, ὃ
 βασιλεῦ, πῶς ἔχεις; οὐδεὶς ἐκείνων ἀγροικότερόν τι
 φθέγγεται; καὶ τίς ἐγγυᾶται χρησμός; τί οὖν, ἂν ἐκ-
 δράμῃ τι ῥῆμα χαλκοτύπον ἢ σκυτοτόμον, [ἦ] ὁ τοὺς
 τοιούτους εἰκός; ζητήσεις πόλιν ἑτέραν καὶ πάλιν ἄλ- 10
 λην; καὶ τὸ ποῦ δεῖ σε χειμάζειν ἐν τοῖς ὑπηκόοις
 κείσεται; μήποτε τοσοῦτον ἰσχύσαιεν. ἀλλ' ἐγκάθιζε
 τοῖς μὲν βουλομένοις, ὡς εὐφραίνων, τοῖς δὲ οὐκ ἐθέ-
 λουσιν, ὅπως μάθωσιν ἐθέλειν. δεῖ γὰρ τοὺς μὲν
 ἐκόντας γνώμῃ, τοὺς δὲ ἄκοντας ἀνάγκῃ τὰ δέοντα 15
 ποιεῖν. 78. εἰ δὲ σοφιστὴς ἡμῖν ἐτύγχανες ὢν, πάν-
 τως δ' ἂν, εἰ μὴ τοῦτο ἦσθα τὸ μέγιστον καὶ θειότα-
 τον, ἀντηγωνίζου μοι νῦν, ἔπειτα τῶν σῶν τις ὁμιλη-
 τῶν ἐβλάκευεν, ἃρ' ἂν ἐπέτρεπες; οὐκ ἔστιν· ἀλλ'
 εἰσήγετ' ἂν τὸ σκύτος. οὕτω δὴ καὶ νῦν ἅπαντα πόλεις 20
 μαθέτω βασιλέως ἐπιδημίαν φέρειν. 79. ἀλλὰ ταῦτα
 μὲν περὶ τῶν τοῖς τοιούτοις βαρυνομένων, ἡμεῖς δὲ

2 καὶ eras CP om Ferr Mor, cancellandum coni Sintonis |
 ἐθεράπευον V et e θεραπεύοντες corr I^a, quod probat Gasda
 num θεραπεύοντες ἦσαν? 3 ταῦτα inser P^a 6 et 9 τί IBM

7 πῶς ἔχεις], videtur aut πίστιν aut βεβαίως interponendum
 Re 9 ἢ cancellavi auctore Re Anim qui pro ὁ coni οἶον
 χαλκόντυπον V χαλκοτύπων ἢ σκυτοτόμων Mor 11 χειμάζειν
 C sed ein in ras corr ut videtur ex ηι f 12 ἰσχύσαιεν scripsi
 ἰσχύσαιμεν libri edd 13 εὐφραίνων ex εὐφραίνων corr I^a

14 δεῖ — 16 ποιεῖν omissis γὰρ et μὲν citat Macar fol. 88
 15 δ' Re 18 σῶν ὁμιλητῶν τις UIBM 20 εἰσήγετο V (σκύ-
 τος scripsi e CA σκύτος reliqui libri edd 22 τοῖς inser I^a

πάλαι τε ἐθάδες τῆς σὺν βασιλεῖ διαίτης καὶ νῦν
 δεόμεθα μὴ στερηθῆναι τοῦ γέρωσ. ἱκετεύει σε πόλις
 R 480 Ἰνάχου γένος ἔχουσα κατὰ ζήτησιν τῆς Ἰοῦς | πλα-
 νηθέν, ἱκετεύει σε πόλις μέρος Ἀθηναίων ἔχουσα, πό-
 5 λιν Μακεδόνων, πόλιν Ἀλεξάνδρου τοῦ τὰ αὐτὰ σοι
 δραμόντος, ἥς τὴν πηγὴν ἐθαύμασεν, ἐξ ἥς ἡδέως
 ἐπιεν, ἱκετεύει σε πόλις πολλοὺς σοι θωὸς παρασχομένη
 συμμάχους, οἷς ἔθυσας, οὓς ἐκάλεσας, μεθ' ὧν ἐστρα-
 τεύου, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Πᾶνα, τὴν Δήμητρα, τὸν Ἄρη,
 10 τὴν Καλλιόπην, τὸν Ἀπόλλω, τὸν Δία τὸν τε ἐπὶ τῆς κο-
 ρυφῆς καὶ τὸν ἐν ἄστει, παρ' ὧν εἰσῆλθες ὑπατος,
 ὃθεν ἐξῆλθες θαρρῶν, ᾧ γέγονας ὀφειλέτης. ἔχω σου
 γράμματα παρὰ τῷ θεῷ κείμενα. ἦκε θύσων, ἀπόδος
 τὸ χρέος καὶ θύσας μένε <κατὰ> τὸ τεταγμένον. 80. αὐ-
 15 τῶν ἐκείνων νόμιζε ταῦτα ἀκούειν, αὐτοὺς ὁρᾶν οἷον
 νῦν. ἴσως δὲ καὶ βλέπεις περιεστῶτας ἡγουμένους τοῦ
 Διός, ὃς λαβὼν ἡμᾶς ἤδη σου μαχομένου τρέμοντας
 R 481 ἐπέρωσέ τε καὶ παρεθάρρυνεν | ἐναργεῖ τεκμηρίῳ.
 τοῦτο δὲ ἦν, κύκνον τις ἑλὼν ἐν ταῖς ὄχθαις τῆς Ἀλ-
 20 μυνης φέρων ἀνέθηκε τῷ θεῷ. ὁ δὲ τῶν μὲν περὶ
 οὐ παρήρητο, τὴν δὲ ἰσχὺν ἀποβεβλήκει τῶν περὶ γων,
 οἷόν τι συμβαίνει περὶ τοὺς κύκνους, ὅταν ἐκπεσόντες

3 t. I p. 451, 1 sq.
 10 sq. t. I p. 474, 2

6 t. I p. 460, 9

7 Inl. Mis. p. 346 B sq.

11 t. I p. 141, 9. Inl. l. l.

2 ἱκετεύει — 3 πλανηθέν praemisso κείμενον in marg P¹
 3 γένους Re 9 τὸν Πᾶνα inserui e V coll. t. I 579, 16 B
 cf. ad p. 110, 14 | δῆμητραν VI sed in hoc v erasum, BM Ferr
 Mor | ἄρην VBM 10 τ' Re 11 ὑπατος V ὕπατος I
 14 <κατὰ> inserui | αὐτὸν ἐκείνον V 15 οἷον νῦν ὁρᾶν V
 19 τις VBM 20 περὶ γων I sed ε in ras m² π ρων cum
 ras 2 litt U 21 παρήρητο scripsi auctore Re παρηρητο
 libri edd 22 ὁποῖον edd | ὅταν I sed αν in ras m²

τῆς ἐν τοῖς ἔλεσιν ἐλευθερίας ἀνθρώποις ὑποχείριοι
 γένωνται. 81. τὸν μὲν δὴ ἄλλον χρόνον ἐπὶ γῆς ἦν
 οὐκ ἐπιχειρῶν αἰρεσθαι. θυσίαν δέ τινα ποιουμένων
 ἐβδόμῃ ἰσταμένου ὡς προσῆλθε τῷ ἱερῷ τὸ πῦρ, ὁρ-
 μήσας ὁ κύκνος πρὸς τὸν ἀέρα τρὶς τὸν νεὼν ὑπ' 5
 αὐτὰ τὰ γείσα τῷ πτερῷ περιδραμῶν, ἔπειτα μετεωρι-
 ζόμενος ἀναβάς ἀφῆκεν αὐτὸν πρὸς τὴν ἕω. καὶ αὐ-
 τίκα βοή <τε> ἦν χαιρόντων, ἐξαλλομένων, κυβιστών-
 των μνήμῃ τῆς τοῦ Διὸς μεταβολῆς, ἦν εἰς τοῦτον
 τὸν ὄρνιν μεταστήσας ἑαυτὸν τὴν Ἑλένην ἔσπειρεν, 10
 ἐδόκει τε πᾶσιν ἐπέλγεσθαι συνεξαιρήσων τὸ Περσικόν.
 82. οὗτος μετ' ἐμοῦ νῦν ἀγορεύει βουλόμενος τῇ μὲν
 πόλει γενέσθαι διαλλαγᾶς, ἐμοὶ δὲ τὴν ἐκ τοῦ δοκεῖν
 πεπεικέναι δόξαν. μὴ τοίνυν ἀτιμάσῃς μηδὲ ἐλέγξῃς
 ῥήτορα ψήφῳ σῇ κεκοσμημένον. ἔδωκας τοὺς πυροὺς 15
 ἐμοῦ δεηθέντος, λῦσον τὴν ὀργὴν ἐμοῦ δεομένου. μὴ
 κάμῃς σεμνύων ἄνθρωπον ἐκκρουσθέντα πολλὰς
 ὕπνου ταῖς περὶ σοῦ φροντίσι μηδ' ἀποπέμψῃς ἄπρα-
 κτον εἰς τὴν | πατρίδα κύπτοντα, ἐρυθριῶντα, R 482
 ἐγκεκαλυμμένον, αἰσχυρόμενον μὲν τῶν πολιτῶν τοὺς 20
 παρόντας, αἰσχυρόμενον δὲ τοὺς ἀπόντας. 83. οἷς

15 ep. 736

2 τὸν μὲν οὖν Sintenis 3 οὐκ om Ferr Mor „οὐδ' ma-
 lim“ Re 4 ἰσταμένον] „videtur nomen mensis desiderari“ Re
 5 καὶ V 6 τὰ I sed ἄ in ras m² | γείσα VB | τῷ πτερῷ
 V 7 αὐτὸν I sed ' ex' corr m² 8 <τε> inserui cum
 Sinteni 9 ὃν V ἦ? 10 ἑλένην I sed λ secundum eras
 ἐλ ν cum ras 4 litt U 12 βουλόμενος I sed inter λ et
 ο ras 2 litt 13 ἐκ om M 14 μήτ' Re 18 σὲ Re
 perperam in A legi asserens 20 αἰσχυρόμενον μὲν in marg
 I² | τῶν πολιτῶν in ras I²

ἐπειδὴν προαπαντῶντες ἐρωτῶσι· πεπείκαμεν, ὦ
 πρεσβευτά; τί ἀποκρίνωμαι; προσώπειον μοι δεήσει
 τότε ἢ νῆ Δία γε, νυκτὸς εἰς τὴν εἰσοδον καιροῦ
 κρύπτοντος φοινισσομένην παρειάν. οἶκοι δὲ γενό-
 5 μενον ἀνάγκη καθειργμένον μένειν, ὥς οὐκ οἶσω τοὺς
 εἰς ἐμὲ βλέποντας δεικνύοντας τοῖς πέλας τὸν ἡττημέ-
 νον. 84. ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἡμῖν ὄρη μεγάλα καὶ ὑψηλὰ
 καὶ λάσια, ἀνθρακέων τινῶν δῆμοι καὶ ἄντρα καὶ κα-
 λύβαι. παρὰ τούτους ἤξω μεταθέμενος τοῦνομα καὶ
 10 στολὴν μεταλλάξας καὶ ὅσα ἂν ἐξῇ τῶν περὶ τὸ πρόσσω-
 πον. ἐνταῦθα ἐπ' ἐρημίας κείσομαι πόρρω τῆς πό-
 λεως, ἣν οὐκ ἔσχον ὀνῆσαι.

85. Χορηγῶν μὲν ἐγενόμην ἔκγονος, ὦ βασιλεῦ,
 χορηγεῖν δὲ αὐτὸς ὑπὸ τῆς Τύχης ἐκωλύθην. αἰσχροὺν
 15 δὲ ζῆν μηδὲν εὖ ποιεῖν τὴν αὐτοῦ δυνάμενον. ἐπειδὴ
 τοίνυν τῶν τερπουσῶν λειτουργιῶν ἀπολέλειμμαι, δεῖ-
 ξόν με τῇ σωζούσῃ φιλοτιμούμενον. 86. καὶ μὴ μοι
 λεγέτω τις τὴν ἐν Κιλικίᾳ παρασκευήν. βουλήθητι
 R 483 μόνον, καὶ πάντα ἔψεται. | πέντε ἡμερῶν τὸ ἔργον
 20 καὶ καμῶν οὐ πολλῶν. εἶδες ἡμᾶς ἡσθενηκότας,
 ὄρα καὶ δύναιμι ἔχοντας. λάβε πείραν τοῦ τόκου τῆς
 γῆς, ἐπειδὴ καὶ τῶν ἐναντίων. νῦν εἴη σαφὲς, εἴτε
 κακίας ἢν εἴτε δυστυχίας ἐκείνα.

13 cf. t. I p. 80, 11

1 προαπαντῶντες Re προαπαντῶντες (προαπαντῶτες U)
 libri Ferr Mor 2 ἀποκρίνωμαι I sed οὐ in ras m² ἀποκρί-
 νομαι Ferr Mor 9 παρὰ — ἤξω citat Plan fol. 104^v 11 ἐν-
 ταῦθ' Re 14 δ' Re 14 αἰσχροὺν — 15 δυνάμενον citat
 omisso δὲ Macar fol. 88 15 ζῆν τινὰ Macar | αὐτοῦ πατρίδα
 Macar 18 τίς IBM

XVI.

Oratio inscripta πρὸς Ἀντιοχείας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς paulo post quintam decimam scripta¹⁾ fere iisdem quoque atque illa fatis usa est. Itaque maximus est numerus eorum codicum qui utramque, parvus eorum qui alterutram continent.

Quibus vero sive integra sive manca servata est codices hi sunt 33:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 165. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 86. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 66. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 182. Vide t. I p. 415 sq. Contuli.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 209^v. Vide t. I p. 41 sq. et 69.

6. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 508. Vide t. I p. 59 sq.

7. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 206. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

8. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 61. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

9. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 62. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

---

1) Orationem aequae atque antecedentem revera non habitam esse asserit Socrates h. eccl. III 17 (cf. supra p. 114).

10. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 39. Vide t. I p. 213sq. Contuli.

11. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 95^v. Vide t. I p. 24sq.

12. Ottobonianus gr. 69 saec. XVI fol. 63. Vide t. I p. 222sq.

13. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 48^v. Vide t. I p. 39sq. et 69.

14. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 305. Vide t. I p. 48sq. et 69.

15. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 102. Vide t. I p. 209sq. et 236.

16. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 60^v. Vide t. I p. 211sq. et 236.

17. Laurentianus XXXII 13 saec. XV fol. 64. Vide t. I p. 227sq. et 236.

18. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 104^v. Vide t. I p. 228sq. et 236.

19. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 36^v. Vide t. I p. 229sq. et 236. Desinit fol. 39^v verbis *οὐν φρονιζόντων* p. 174, 12.

Ex hoc codice fluxerunt duo apographa: prius quod exhibet

20. Cantabrigiensis Collegii Trinitatis 1158 (Gale Collection O. 2. 54), factum a Patricio Iunio.¹⁾ Vide t. I p. 232sq.

alterum quod exhibet

21. Bodleianus Langbain. Advers. 20 p. 56, factum a Gerardo Langbainio. Vide t. I p. 230.

Ex hoc fluxit

22. apographum Olearii quod periisse videtur, saltem ubi hodie lateat, nescitur. Vide t. I p. 231.

23. Athous Laurae Ω 123 (= Ath) saec. XIII

1) Quod conieceram, interim confirmatum vidi testimonio Montacutii Rhodesii James, *The Western manuscripts in the Library of Trinity College, Cambridge* vol. III p. 174.

fol. 44. Vide t. I p. 323 sq. et 432. Contulit meum in usum Alexander Lauriotes.

24. Monacensis gr. 113 (= Mo) saec. XVI fol. 132. Vide t. I p. 413. Contuli.

25. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 75^v. Vide t. I p. 363 sq.

26. Parisinus gr. 3017 saec. XV fol. 85. Vide supra p. 4 sq.

27. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 142. Vide t. I p. 214 sq. et 236.

28. Casanatensis 197 saec. XV fol. 199. Vide t. I p. 420 sq. et supra p. 118. Contuli.

29. Vaticanus Palatinus gr. 350 saec. XVI fol. 3^v. Vide supra p. 3 sq. Desinit fol. 8^v verbis τὴν μετέστασιν (p. 175, 4).

30. Mutinensis gr. 181 saec. XV fol. 121. Vide supra p. 48 sq.

31. Marcianus gr. 445 saec. XV fol. 139. Vide supra p. 51. Initium orationis usque ad p. 165, 12 contuli.

32. Cheltenhamensis 10618 saec. XVII vel XVIII fol. 38 a Leonardo Adami e Pal. 282 transcriptus. Foliis 42—45 eiusdem versio latina continetur. Vide t. I p. 282 sq.

33. Musei Britannici Harleianus 5592 chartaceus 98 in folio continet aequae atque 5591, cuius in primo folio scriptum est *Ex libris Henrici Stefani* et ἐκ τῶν ἐν γί-
κον τοῦ στεφάνου, et 5593 excerpta Henrici Stephani atque inter haec in fasciculo secundo inde a folio 208 usque ad 212 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς cum subscriptione τέλος τοῦ λόγου τοῦ βασιλέως φηγῆς. E nota marginali folii 202^v: *Venetius An. 1555. August. XVIII* colligas orationem hoc anno a Stephano descriptam esse Venetiis e codice quem Marcianum gr. 445 vel XCI. 2 fuisse coniecerim.

Codicem anno 1880 inspexi.

De codice Ioannis Altini, e quo orationem descriptam penes se esse testatus est Henricus Valesius Adnot.

in libr. eccles. hist. Socr. (ed. 1668) p. 190¹⁾ conferantur quae t. I p. 58 dixi.

Ratio quae intercedit inter codices quos in censum vocavi eadem est atque in oratione antecedenti, nisi quod ad codices alterius familiae accedit codex Monacensis 113 (*Mo*). Etiam hic duorum codicum quos collatos habeo lectiones ab apparatu critico exulare iussi: Casanatensis propter causam quam supra p. 118 protuli, et Athoi, quia quamvis aetate et pretio praestet, tamen proxime ad codicem *Mo* accedit, ut apparet ex αὐτοῖς omisso p. 169, 4, λαμπρὰν καταστήσαι pro καταστήσαι λαμπρὰν p. 168, 23, τοιοῦτω λόγῳ pro τοιοῦτον λόγον p. 170, 14, ταύτην pro ταύτη p. 174, 7, ὅλων pro ἑλλων p. 174, 16 neque propriis liber est interpolationibus, ut ἡδικηκότες pro ἡμαρτηκότες p. 161, 9, τοὺς ἀρχομένους pro τινὰς τῶν ἀρχομένων p. 172, 5, ἐκ τούτων γε κομιδῇ κυριεύειν εὐπορούντων δὲ τιναν εὐαριθμήτων pro ἐκ τοῦ κυβεύειν εὐπορούντων κομιδῇ τιναν εὐαριθμήτων p. 177, 8.

Eodem pacto in Marcianum gr. 445 item codicem secundae familiae propter nubem qua obvolutus est lacunarum corruptelarumque consulendum esse duxi.

Neque quicquam commodi redundat e lectionibus codicum Vaticanorum 81. 82. 84. 941, quas Leo Allatius in margine codicis Barberini posuit²⁾ quasque inde in meum Reiskianae editionis exemplar transtuli. Vaticanus 84 si minus e Palatino 282 ipso, certe e fonte cum hoc communi, Vaticanus 82 ex eodem exemplari scholiis praedito quo Vindobonensis fluxit, sed uterque aequae atque Vaticanus 941 mendose admodum descriptus est.

Loci ex hac oratione citati non reperiuntur nisi duo in lexico codicis miscellanei Darmstadiensis 2773 saeculi XIV exeuntis vel XV ineuntis fol. 217^v,³⁾ plures sed parvi ambitus apud Maximum Planudem in collectaneis codicis Palatini Heidelbergensis 129 fol. 104^v.⁴⁾

1) Cf. eiusdem notam ad Amm. Marc. XXIII 2 p. 353.

2) Cf. t. I p. 33. 3) Cf. supra p. 118. Locos mihi exscripsit Voltzins. 4) Cf. t. I p. 73.

Primum oratio typis mandata est Hamburgi anno 1715 a Fabricio Bibl. gr. VII p. 207—223 ex apographo et cum versione latina Godofredi Olearii parum integre et mendose admodum, quoniam fons apographi, codex Baroccianus, mancus est et multis laborat vitiis neque Fabricius, id quod fere facile fieri poterat, his tollendis ullam operam impendit. Sed haec splendere censenda est editio prae fine orationis qui in illa desideratur, a Philippo Angelico Becchetto Bononiensi foras misso et latine verso in Amadutii Anecdotis litterariis ex Mss. codd. erutis vol. I Romae 1773 p. 9—22. Malus fuit codex quem adhibuit Laurentianus XXXII 13, peior ipsius linguae graecae scientia.

Reiskius postquam multa vitia editionis Fabricianae — Becchettiana ei ignota mansit — coniectando ἐκοντὶ sustulit Anim. V 109—111, orationis integrae ex Augustano (A) descriptae, cum Monacensi (Mo) collatae, denuo critice pertractatae editionem praeparavit, quam eo mortuo Reiskia foras misit prius Altenburgi 1784 p. 213—222, iterum ibidem 1791 vol. I p. 484—506. Hanc mere repetivit Monnerius p. 64—103,¹⁾ ut ne omnia quidem in illa vocabula e Fabriciana reponeret, si vero quid mutavit, corrumpere, ut *συμβουλευθῆναι* in *συμβουλευθῆναι* p. 169, 9. Nulla igitur eius ratio habenda erat; versionem vero gallicam quamvis satis liberam tamen elegantem admodum lubens merito laudandam duco.

Boissonadius nihil nisi lectiones codicis Parisini gr. 3017 margini editionis Reiskianae usque ad p. 489 adscripsit.²⁾

Vitia quae culpa non minus codicum quam Reiskiae etiam in hanc editionem irreperant, e parte sustulerunt Cobetus, Sintenis, Gasda³⁾, qui codices A et V contulerat.

1) Vide t. I p. 15.

2) Cf. t. I p. 78.

3) Krit. Beitr. zu Liban. II p. 10—11.

ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΟΧΕΑΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΟΡΓΗΣ.

R 484   1. Ἄ μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὧ ἄνδρες Ἀντι-
οχεῖς, πρὸς τὸν αὐτοκράτορα διείλεγμαί καὶ ὥς οὐτ'
5 ἀγῶνος οὐδ' ἱκετιῶν οὐδοτιοῦν παραλέλοιπα, μεμα-
θήκατε τὰ μὲν αὐτοῦ μου διηγουμένου πρὸς ὑμᾶς οἷ
ὥς ἂν τινος σεμνυνομένου μᾶλλον ἢ παραμυθουμένου,
τὰ πλείω δὲ τοῦ βασιλέως μεμνηνκότος ἐνταῦθά τε
πρὸς τὸν ἱερέα λέγοντος ἠνωχλήσθαι παρ' ἐμοῦ καὶ
10 πάλιν ἐν τῷ σταθμῷ πρὸς τὸ κοινὸν τὸ ὑμέτερον.

- C* = Chisianus
A = Codex Monacensis (olim Augustanus) 483
P = Vaticanus Palatinus gr. 282
U = Urbinas gr. 126
V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
I = Marcianus append. XCI 2
Mo = Monacensis 113
B = Barberinus II 41
M = Marcianus 487

5 ep. 736   10 Iul. ep. 27 p. 399 B et C

1 Πρὸς τοὺς *P* | ἀντιοχεῖς *PBM* Fabr | ὑπὲρ *B*   5 οὐδο-
τιοῦν inser *I*² οὐδ' οὐτιοῦν *CAPVMMoM* Fabr | παραλέλοιπα ἢ
παραλέλειπται corr *I*² παραλέλειπται *B*   6 ταμὲν *V* | ὅρας *I*
sed *v* in ras *m*²   7 ὡσάν *Mo*   10 πρῶτον (α') ante σταθμῷ
excidisse puto coll. Iul. ep. 27 p. 399 C | ὑμέτερον *MoBM* Fabr

ἃ δὲ καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαι δεῖ περὶ τε τῶν κατεχόντων
 δυσχερῶν καὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς καὶ πῶς ἂν
 ἐκείνην τε παύσαιμεν καὶ δόξαιμεν γεγονέναι βελτίους,
 ταῦτα πειράσσομαι διελθεῖν. 2. ἔδει γὰρ ἐκεῖ μὲν ὑμᾶς 4
 ἐξαιρεῖσθαι αἰτίας ἐπιχειρεῖν, ἐνταῦθα δὲ μὴ | κρύ- R 485
 πτειν, ἃ τις ἂν ἡμᾶς αἰτιάσαιτο δικαίως. τὸ μὲν γὰρ
 εἶχε συγγνώμην καὶ τετύχηκε καλῶς ποιοῦν, τῷ δ' ἂν
 τὰ μέγιστα βλαβέημεν, εἰ μείναιμεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν
 ὥς οὐδὲν ἡμαρτηκότες. 3. καὶ ὅτι μὲν ἢ πάντας ἢ
 τοὺς πλείους ἀνιάσω διὰ τῆς παρορησίας, οὐκ ἄγνοῶ, 10
 πολὺ δέ γε βέλτιον λυπηθέντας τοῖς λόγοις ἡσθῆναι
 τοῖς ἀπ' αὐτῶν ἔργοις ἢ νῦν τὰ τέρποντα ἀκούσαντας
 ἀντὶ μικρᾶς ἡδονῆς πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπομεῖναι
 ζημίαν. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπαινεῖν τε ὑμᾶς ὁμοῦ καὶ
 δι' ὧν ἂν τὸν κίνδυνον ἐκφύγοιμεν, δεικνύειν, μανίας 15
 ἂν ἦν δήπου μὴ τοῦτον αἰρεῖσθαι τῶν λόγων τὸν
 τρόπον· ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος ἀνάγκη
 τὸ συμφέρον ἀπολωλέναι, σωφρονούντων ἂν εἴη τὰ
 φέροντα τὴν σωτηρίαν πρὸ τῶν κολακευόντων ποιήσα-
 σθαι.

20

4. Δημοσθένης μὲν οὖν τοῖς αὐτοῦ πόλλιταις παρ-
 αινῶν ἀθυμοῦσι μὴ οὕτως ἔχειν ἡξίου μηδ' ὥς οὐκ
 οὔσης χρηστῆς ἐλπίδος διακεῖσθαι τὰς γνώμας· ἐγὼ

21 Dem. c. Phil. I § 2 p. 40, 10 sq.

2 καὶ περὶ τῆς UBM edd ras 4 litt inter καὶ et τῆς I |
 ἂν om B 3 παύσαιμεν τε Re 4 μὲν μ' ὑμᾶς Sintenis
 6 ὑμᾶς UVIMo 10 πλείστοις Re 11 γε inser I^s om
 BM edd | λυπηθέντες Mo 15 ἐκφεύγοιμεν A sed s erasum,
 I sed εν in ras m², MoBM Fabr 16 ἂν om U inser I^s |
 τοῦτων Fabr 17 ἐπεὶ MI sed in hoc in ἐπειδὴ corr m²
 21 αὐτοῦ VMoBM αὐτοῦ U

LIBANIUS ed. Foerster. II.

11

δὲ τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ συμβουλευεῖν ὑμῖν ἀποθέσθαι
 τὴν ἀθυμίαν, ὥστ' οὐδ' ἂν ἄλλως ἡγοῦμαι σωθῆναι
 τὴν πόλιν, εἰ μὴ προσθείημεν τῇ παρούσῃ καὶ τοὺς
 πῶποτε δόξαντας μεθ' ὑπερβολῆς πεπενθηκέναι πα-
 ρ 486 ἔλθομεν τῇ λύπῃ. 5. ὥς οὕτως ἔχει· εἰ μὲν ὥς περὶ
 κούφου τοῦ παρόντος καιροῦ διανοηθείημεν, μείζον
 ποιήσομεν τὸ κακὸν ἐνδειξάμενοι πᾶσιν, ὥς οὐδὲν
 ἂν δ' ἀπογνῶμεν τὰ βελτίω καὶ λάβωμεν φόβον δι-
 10 εἰκὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐδαφῶν εἰς κίνδυνον
 ἦκοντας, πρῶτον μὲν ἄμεινον περὶ τῶν λοιπῶν μετὰ
 τούτου βουλευσόμεθα τοῦ δέου. ἔπειτα καὶ τοῦτ' ἂν
 ἴσως ἀρκέσαι τῷ βασιλεῖ πόλιν δοκοῦσαν ἐπὶ μεγάλῳ
 φρονήματι εἶναι παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐκπεπληγχα
 15 καὶ ταπεινὴν γεγρονέναι καὶ πιστεύειν, ὥς ἀπολείται.

6. Πολλὰ μὲν οὖν αἰεὶ καὶ μεγάλα συμφορὰ τὴν
 ταλαίπωρον ταυτηνὴν περιέσχον, καὶ ἴσως οὐ μετὰ δε-
 ξιῶν συμβόλων ὁ Σέλευκος αὐτὴν ἐποίησε. τῇ γοῦν
 20 δυνάμει τῶν Περσῶν ἀπὸ τῶν ἡμετέρων κακῶν εὐδο-
 κιμῆν ὑπῆρξεν, ὥσπερ παλαιστῇ τὸν αὐτὸν ἀντίπαλον
 πολλὰκις καταβαλόντι. πότε γὰρ οὐκ ἐστράτευσαν ἐπὶ

10 [Dem.] c. Aristog. II p. 803, 28 sq. 18 t. I 464, 13 sq.

10 ἐδαφῶν κάλλιον ἢ ἐδαφῶν B² (cf. Thom. M p. 137, 1
 ἐδαφῶν, οὐκ ἐδαφῶν κτλ.)

4 πεπονθέναι Mo 5 ὥς scripsi cum Gasda e V ὥστ'
 reliqui libri edd 7 οὐδὲ Mo 10 ἐδαφῶν corr ex ἐδαφῶν
 MP², in ἐδαφῶν I² ἐδαφῶν in ἐδαφῶν corr C² ἐδαφῶν B
 edd 14 τὸν om UI 16 αἰεὶ om M 18 τῶν inter δεξί-
 et συμβόλων Mo et in ras I² | γ' οὖν A 19 δυνάμει τῇ
 Mo | εὐδοκιμῆν ὑπῆρξε κακῶν UI 21 καταβαλόντι I sed
 et λ in in ras m² | ἐστράτευσεν B

τήνδε τὴν γῆν; ἢ πότε ἐπελθόντες οὐκ ἀνηγήκασιν, αἱ μὲν ἐδύναντο κατασκάπτουτες, κατὰ δὲ τῶν λοιπῶν τῷ πυρὶ χρώμενοι; 7. φιλόνηκοι δὲ ἄρα ἦσαν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι καὶ οὐκ εἰδότες δαίμοσιν ἐξίστασθαι τόπων. οὐς ἐχρῆν ἐνθυμηθέντας, ὅτι τις ἄρα φθόνος 5 πολεμῇ τῷ χωρίῳ, μετὰ τὸ πρῶτον εὐθύς, εἰ δὲ μή, τό γε δεύτερον πτώμα ζητῆσαι γῆν ἑτέραν, ὥσπερ οἱ Φωκαεῖς ἐκείνοι. νῦν δὲ ἀνίστασαν καὶ πάλιν ἐδείκνυσαν πόλιν οὐκ εἰδότες, ὅτι κακοῖς ἑτέροις ἐτοιμάζουσι τὸ ἄστυ. 10

8. Πολλῶν δὲ δὴ καὶ δεινῶν κατασεισάντων, ὧς ἄνδρες πολῖται, πρότερον τὴν ἡμετέραν οὐδὲ μίαν ἔγωγ' ἂν τῇ παρούσῃ συμφορᾷ ἐξισοῦσθαι φαίην ἂν. πρῶτον μὲν γὰρ οὐχ ὅμοιον ὑπὸ τῶν φύσει πολεμίων πάσχειν κακῶς ἢ παρὰ τῶν οἰκείων καὶ ὧν εἰκὸς ἦν 15 ἀπολαύειν τῆς προνοίας, μισεῖσθαι. 9. ἀλλ' ὥσπερ πολλῶν δεινότερον ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐλαύνεσθαι καὶ κατήγορον ἔχειν αὐτὸν τὸν γεγεννηκότα τοῦ παρὰ τῶν ἔξω τοῦ γένους ἐπιβουλεύεσθαι, οὕτω μείζον R 487 κακὸν τῷ Ῥωμαίων βασιλεῖ δοκεῖν ἄξιαν ἀναστάσεως 20 εἶναι τὴν πόλιν ἢ παρὰ τῶν βαρβάρων ἔργῳ τοῦτο παθεῖν. 10. τὸ μὲν γὰρ ὁ τοῦ πολέμου νόμος οἶδε,

8 Her. I 164

1 ἀπελθόντες Mo 2 ἡδύναντο Mo | λοιπῶν in ὑπολοίπων corr V 5 ἐνθυμηθέντες ex ἐν θυμηθέντες corr Mo²
8 φωκαεῖς U Mo 8 νῦν — 9 πόλιν citavit Planudes fol. 104^v
8 νυνὶ δ' Re | ἐνίστασαν Plan 11 δὴ om Fabr 12 οὐδεμίαν PUVIB edd 13 ἐξισοῦσθαι om Mo ἂν]μειζοτέραν Mo
14 μὲν om Re 15 περὶ Mo et supra παρὰ M² 16 ἀπολαύειν τῆς προνοίας scripsi e CAPU τῆς προνοίας ἀπολαύειν reliqui libri edd 18 γεγεννηκότα MoM | περὶ Mo 20 τὸ Mo 21 περὶ Mo

καὶ τῶν εἰωθότων τὸ πάθος, τοῦ δὲ οὐ πολλὰ τὰ
 παραδείγματα. καὶ τοῦ μὲν ἄν τις αἰτιάσαιτο τὴν
 τύχην, τὸ δὲ τῆς γνώμης ἔλεγχον ἔχειν δοκεῖ. καὶ τὸ
 μὲν ἐλεῖται παρὰ τῶν ὁμοφύλων, καὶ βοηθεῖν εἰς
 5 ἔτοιμοι τοῖς πεπληγμένοις, τῶν δ' ἅπας τις ἂν τὴν
 φιλίαν φύγοι τοῦ πολὺ τῇ γνώμῃ διεστάναι σημείον
 ἐκφέρων τὸ μισεῖν. 11. οὐκ οὐν εἰ μὴ πέπτωκεν ἡμῖν
 ἢ πόλις, προσήκει χαίρειν ἢ μετρίως τὴν δυσκολίαν
 • φέρειν, ἀλλ' εἰ τὴν πρὶν ἀποβαλοῦσα δόξαν ἐν ταῖς
 10 μοχθηροτάταις τέτακται, μᾶλλον ἀλγεῖν ἢ εἰ τοὺς πο-
 λεμίους ἀπὸ τῶν τειχῶν ἑωρῶμεν. ἔμοι γὰρ εἴη μά-
 λιστα μὲν καὶ σώζεσθαι καὶ σπουδαίῳ δοκεῖν, εἰ δ'
 ἔλκοι πρὸς αὐτὴν ἢ κακία, μετριοτέρου, ὥς ἄνδρες πο-
 λῖται, τελευτῇ πονηρίας. 12. οὐτως μὲν οὖν εἰ καὶ
 15 θάρρειν ὑπῆρχε περὶ τοῦ μέλλοντος, διὰ γε τὴν παρ-
 οῦσαν αἰσχύνην ἔδει καταδύεσθαι καὶ στένειν καὶ
 νομίζειν τῇ πόλει σχῆμα προσήκειν, οἷον ἐν τοῖς κή-
 δεσιν οἶκον ἕκαστον καταλαμβάνει, νῦν δ' οὐσης |
 R 488 τῆς ἀδοξίας τοσαύτης οὐδ' ὁ μηδὲν ἡμᾶς πείσεσθαι
 20 τῶν ἀνηκέστων ἐγγνώμενός ἐστιν, εἰ μὴ με λελήθατε
 χρησμούς ἐκ Δελφῶν δεξάμενοι. 13. ἕως οὖν ἀκμάζει
 τῆς ὀργῆς ταύτης ἢ φλόξ, τίς οὕτως ἀνδρείος, ὅστις

1 πάθος scripsi e Mo cum Cobeto Mnem. X 193 (Coll. 109)
 et Sinteni πληθος reliqui libri edd „num πεπονθότων τὸ
 πληθος“ Re, quod improbavit Bastius Greg. Cor. p. 139 coll. IV
 474, 18 | οὐ] εἰς Mo 2 τὴν om BM 3 δοκεῖ cum ras 1
 litt P 6 πολὺ I sed ὃ in ras m² πολλῇ U | τὴν γνώμην
 Mo sed ν ultimum eras 7 ἡμῶν Fabr 8 προσήκοι Mo
 9 ἀποβαλοῦσα I sed βαλ in ras m² | δόξαν I sed δόξ in ras m²
 10 μοχθηροτάταις I sed μοχθ in ras m² 12 σώζεσθαι A
 δὲ Re 13 ἔλκει UI | αὐτὴν MoM αὐτὴν U ἐαυτὴν B edd
 14 οὖν inser A² I² om C Mo 15 περὶ διὰ B 18 ἐπα-
 ταλαμβάνει A sed ἐγ praepons m², PU 19 ἡμᾶς πείσεσθαι I sed
 ἡ et πει in ras m² 21 ἀκμάζει P sed ζ in ras m² 22 οὕτως B

βεια τό τε πρὸς τοὺς ἀρχομένους ἡμερον ἢ τε φύσις
 φιλοσοφία προσήκουσα τὰ τε μαθήματα συνηγωνισμένα
 τῇ φύσει, πάντα ταῦτα καθ' ἡμῶν γίνεται καὶ μαρ-
 τυρεῖ καὶ μονονουχὶ βοᾷ, ὅτι μᾶλλον ἢ πόλις εἰς ἐκεῖ-
 νον ἡμαρτεν ἢ παρ' ἐκείνου τι περὶ ἡμᾶς πεπλημυέ- 5
 ληται. 18. ὁ γὰρ ἄνθρωπος μίαν ταύτην ἡδονὴν
 ἡδεται τὴν ἀπὸ τοῦ μηδὲν ἑαυτῷ συνειδέναι ποιηρὸν
 καὶ τῶν θεῶν τῷ μὲν σίτον ἐσθίειν διέστηκεν, ἐν δὲ
 τῇ τῆς ἀρετῆς ἀσκήσει καὶ τῇ τῆς ψυχῆς ἐπιμελείᾳ
 πλησίον αὐτῶν ἐστὶ τῶν μὲν αἰσχυρῶν ἐπιθυμιῶν πλεόν 10
 κρατῶν ἢ ὧν ἄρχει πόλεων, τῶν δ' ἤδη τὴν αὐτὴν
 βασιλείαν ἐσχηκότων τοὺς μὲν τοῦ μηδενὸς ἀξίους
 ἀποφίνας, τοὺς δὲ οὐχ ὅσονπερ πρότερον, τοὺς δὲ
 τῇ μὲν μιμησάμενος, ἔστι δὲ οἷς νικήσας. 19. οὕτως
 οἷν ἀγαθὸν ἔχοντες τὸν κατήγορον καὶ τῶν ἐκ τῆς 15
 Εὐρώπης γενομένων τῷ Διὶ δικαιότερον οἴόμεθα περὶ
 ὧν ἐγκεκλήμεθα ἐξαγνούμενοι μεθ' ἡμῶν τινὰς τῶν
 ἀκροαμένων ποιήσειν; οὐκ ἔστιν. εἰπέ γάρ, τίνα πι-
 στήν ἐροῦμεν πρόφασιν; ὥς ἀβασανίστως ὃ τι ἂν τύχη,
 πρᾶττει; καὶ τίς οὕτω τῶν ἐπ' ἀγορᾶς στρεφομένων 20

16 Π. ξ 322 19 Thuc. I 20, 1

16 Τοῦ Μίνωος καὶ τοῦ Παδαμάνθυνος P² I²

1 τοὺς om Fabr 2 προσήκουσα I sed οσηκον in ras m²
 (πρέπονσα Vat. 82) 3 ἡμῶν γίνεται V 5 ἡμᾶς B | πεπλη-
 μέληται PUI sed in hoc μ secundum inser m² 8 τῷ τὸ Mo
 10 πλεόν κρατῶν] πλεονεκτῶν M 11 πόλιν Mo 12 ἀξία
 Mo 13 δ' Re | ὅσονπερ Mo ὅσαπερ Fabr | ὅσον V 14 τῇ]
 τοῖς Fabr | δ' Re | οὗς V | καὶ νικήσας Mo Re 18 ἀκροατῶν
 V 19 signum interrogationis posui | τύχη scripsi cum Gasda
 e CAP τύχη⁰⁴ V, o tamen eras τύχ' ἢ Mo τύχοι reliqui libri
 edd 20 ἀγορᾶ Mo Fabr

- ἀδίκημα ἡμέτερον, εἰ μήτε ἔδωκεν ὅσα προσ-
 ἦκεν ἢ γῆ τὰς τε ἐμπορίας ἔπαυσε τὰ περὶ τὰς
 τιμὰς τῶν ὀνίων νεωτερισθέντα; ὁ δὲ τοιοῦτος
 λόγος ἀτυχοῦντας δείκνυσιν, εἰ μὴδὲν ἀδικοῦντες με-
 5 μισήμεθα. ὥστ' ἐξ ἀμφοτέρων συνεστάθαι καὶ θρηνεῖν
 νοῦν ἐχόντων ἐστίν, εἴτ' ἐξεπίτηδες ἄρχοντα χρηστὸν
 ἡδικήκαμεν εἴτ' οὐδὲν ἡμαρτηκότας δαίμων τις ἐχθρὸς
 ταύτῃ περιβέβληκε τῇ δόξῃ. 16. ἀλλ' ἐπειδὴ παρ'
 ὑμῶν μὲν τὸ μὴδὲν ἡδικηκέναι πολὺ, παρ' ἐκείνου δὲ
 10 τὸ τὰ μέγιστα ἡδικῆσθαι, τοιαύτην μὲν οὐκ ἂν εὐξά-
 μην ἔγωγε διακρίναι δίκην, ἄμφω γὰρ φίλω, καὶ ἣ τε
 πατρὶς τίμιον ὃ τε βασιλεὺς αἰδέσιμος καὶ κατὰ τὴν
 αὐτοῦ φωνὴν ἐταῖρος καὶ, τὸ μέγιστον, ἀπὸ τῶν λόγων
 οὓς ἀδελφοὺς ἐγὼ τε κάκεινος τίκτομεν. οὐ μὴν ἀλλ'
 15 ἐπειδὴ δεῖ πάντα ὕστερα τῆς ἀληθείας εἶναι καὶ προ-
 εῖπον, ὥς οὐδὲν ὑποστειλάμενος ἂ φρονῶ λέξω, καὶ
 καταστήσας ἅπαξ ἐν τῷ συμβουλευεῖν ἐμᾶντὸν εἰς
 R 490 ἀνάγκην κατακέκλειμαι | τοῦ τὴν ψῆφον ἐνεργεῖν,
 λεκτέον ἅ γε φαίνεται.
- 20 17. Οὐδ' εἰ πάνυ πολλάνικis, ὧ ἄνδρες Ἀντιοχεῖς,
 φαλὴν μάτην ὑμῖν ἐγκαλεῖν τὸν βασιλέα, δυναίμην ἂν
 πλὴν ὑμῶν πείσαι τινα. ἣ τε γὰρ περὶ θεοῦς εὐδέ-

2 ἔπαυσε — 3 ὀνίων citat lex. Darmst. f. 217^v s. v. τιμή· καὶ
 τὸ τίμημα· τὰς τῶν ὀνίων τιμὰς ἐκόλασε 3 τοιοῦτος scripsi
 cum Sinteni e Vet P qui habet τοσοῦτος τοσοῦτος reliqui libri
 edd 4 ἀδικοῦντες I sed dix in ras m² 5 μισοῦμεθα Fabr
 7 ἡδικήκαμεν Fabr 9 ὑμῶν UI | μὲν om M | ἐκείνη Fabr
 10 τὸ om Fabr | τὰ om Mo | μὲν om edd | „malim δεξαίμεθα”
 Re Anim 11 φίλω scripsi auctore Re φιλω libri (φιλω I sed
 ᾧ in ras m²) edd 13 αὐτοῦ scripsi αὐτοῦ libri edd 14 ἔργῳ
 τε M Fabr 15 ὕστερον Mo | τῆς inser I³ om BM 16 καὶ
 om Mo 17 εἰς τὸ VB 18 κατακέκλειμαι AP sed in his e
 inser m², VUB κατακίλειμαι Mo 19 post φαίνεται lacuna
 4 litt in C 22 περὶ τοὺς θεοὺς Mo

βεια τό τε πρὸς τοὺς ἀρχομένους ἡμερον ἢ τε φύσις
 φιλοσοφία προσήκουσα τά τε μαθήματα συνηγωνισμένα
 τῇ φύσει, πάντα ταῦτα καθ' ἡμῶν γίνεται καὶ μαρ-
 τυρεῖ καὶ μονονουχὶ βοᾷ, ὅτι μᾶλλον ἢ πόλις εἰς ἐκεί-
 νον ἡμαρτεν ἢ παρ' ἐκείνου τι περὶ ἡμᾶς πεπλημμέ- 5
 ληται. 18. ὁ γὰρ ἄνθρωπος μίαν ταύτην ἡδονὴν
 ἡδεται τὴν ἀπὸ τοῦ μηδὲν ἑαυτῷ συνειδέναι πονηρὸν
 καὶ τῶν θεῶν τῷ μὲν σίτον ἐσθλῆιν διέστηκεν, ἐν δὲ
 τῇ τῆς ἀρετῆς ἀσκήσει καὶ τῇ τῆς ψυχῆς ἐπιμελείᾳ
 πλησίον αὐτῶν ἔστι τῶν μὲν αἰσχυρῶν ἐπιθυμιῶν πλεον 10
 κρατῶν ἢ ὧν ἄρχει πόλεων, τῶν δ' ἥδη τὴν αὐτὴν
 βασιλείαν ἐσχηκότων τοὺς μὲν τοῦ μηδενὸς ἀξίους
 ἀποφήνας, τοὺς δὲ οὐχ ὁσονπερ πρότερον, τοὺς δὲ
 τῇ μὲν μιμησάμενος, ἔστι δὲ οἷς νικήσας. 19. οὕτως
 οὖν ἀγαθὸν ἔχοντες τὸν κατήγορον καὶ τῶν ἐκ τῆς 15
 Εὐρώπης γενομένων τῷ Διὶ δικαιότερον οἰόμεθα περὶ
 ὧν ἐγκεκλήμεθα ἐξαγνούμενοι μεθ' ἡμῶν τινὰς τῶν
 ἀκροαμένων ποιήσῃν; οὐκ ἔστιν. εἰπὲ γάρ, τίνα πι-
 στὴν ἐροῦμεν πρόφασιν; ὥς ἀβασανίστως ὃ τι ἂν τύχη,
 πρᾶττει; καὶ τίς οὕτω τῶν ἐπ' ἀγορᾶς στρεφομένων 20

16 Π. ξ 322   19 Thuc. I 20, 1

16 Τοῦ Μίνως καὶ τοῦ Παδαμάνθους P¹ I²

1 τοὺς om Fabr   2 προσήκουσα I sed οσηκον in ras m²
 (πρόεκουσα Vat. 82)   3 ὧν γίνεται V   5 ὧμᾶς B | πεπλη-
 μέληται PUI sed in hoc μ secundum inser m²   8 τῷ] τὸ Mo
 10 πλεον κρατῶν] πλεονεκτῶν M   11 πόλιν Mo   12 ἀξία
 Mo   13 δ' Re | ὁσονπερ Mo   14 ὁσονπερ Fabr | ὁσον V   14 τῇ]
 τοῖς Fabr | δ' Re | οὗς V | καὶ νικήσας Mo Re   18 ἀκροατῶν
 V   19 signum interrogationis posui | τύχη scripsi cum Gasda
 e CAP   τύχη^{9t} V, o tamen eras τύχ' ἢ Mo   τύχοι reliqui libri
 edd   20 ἀγορᾶ Mo Fabr

ἔμπειρος τῶν καθ' ἡμέραν πράττομένων; ἀλλ' ὥς ισχυ-
 ρότερον λογισμοῦ τρέφει θυμόν; ὁ τοὺς ἀκονήσαντας
 R 491 | ἐπ' αὐτὸν ξίφη ξῆν ἀφείς; ἀλλ' ὅπως δημεύσειεν,
 αἰτίας πλάττει κενάς; ὁ τὴν ἀρχαίαν τοῦ χρυσοῦ φο-
 5 ρὰν τοῖς δῆμοις ἀνείς; ἀλλὰ θηριώδης ἄνθρωπος; ὁ
 βαδίζων εἰς ἱερὰ καὶ τοῖς ἀρχομένοις ἀναμειγνὺς ἑαν-
 τὸν καὶ δικάζων πράως καὶ περὶ τῶν ἡμετέρων τέκνων
 ἀνερωτῶν καὶ χαίρων, εἰ τι τῶν καλῶν ἐπιτηδεύει;
 20. πολλοὶ μάρτυρες ἔξουσιν, ὧς ἄνδρες Ἀντιοχείς,
 10 ἐκείνῳ βοηθοῦντες, πόλεις μυρίαί, ἔθνη μεγάλα, γῆ
 καὶ θάλαττα, πάντες οἱ νεμόμενοι τὴν μέχρι τῆς ἡμε-
 τέρας ἀπὸ τῶν τοῦ Ῥήνου ρευμάτων, ὑφ' ὧν ἅπαντων
 ἀγαπώμενος εἰς ταυτηνὶ προπεμπόμενος ἦκεν. ὅταν
 οὖν ἀπαρέσχωμεν μόνοι καὶ μόνοις ἐγκαλῇ τοὺς ἄλ-
 15 λους ἐπαινῶν, οὐκ ἐκείνουν εἰκὸς μεταβεβληκέναι τοὺς
 τρόπους, ἀλλ' ἡμᾶς οὐκ εὐήμιον παρεσχῆσθαι τὴν
 πόλιν.

21. Οὕτως ἐξετάζων, ὧς ἄνδρες πολῖται, τὰ πεπραγ-
 μένα μᾶλλον ἡμᾶς αἰτίαις ἐνεχομένους ἢ συκοφαντου-
 20 μένους εὐρίσκω. εἰ δὲ δεῖ καὶ σαφεστέρων ἐγκλημά-
 των ἄψασθαι καὶ δακεῖν μὲν ὑμᾶς, ὠφελῆσαι δέ, τὸ
 R 492 μὲν ὥς κατεκρύψατε τὰ παρὰ τῶν ἀγρῶν καὶ | θυ-
 νάμενοι καταστῆσαι λαμπρὰν τὴν ἀγορὰν ὅπως εἰς
 στενὸν ἦξει, διεπράξασθε καὶ πόλεμον ἤρασθε πρὸς

2 cf. p. 39, 12 sq. 22 Amm. XXII 14, 1 sq.

1 καθ' ἡμέραν V | ἄλλως Mo 2 ὁ in οὐ corr Mo 3 ἐπ'
 αὐτὸν ἀκονήσαντας Mo | ἐφ' αὐτὸν τὰ ξίφη edd | ὅπως I sed
 πως in ras m² 4 καινὰς M Fabr et defendit Re 11 τῇ
 om Mo 13 ταύτην V Mo | παραπεμπόμενος PUI et γε in marg
 A² 14 ἀπαρέσχωμεν C sed ω ex o corr f 18 πολῖται
 om U 19 ὑμᾶς U et supra ἡμᾶς I² et Fabr | ἐχομένους
 Fabr 20 εὐρίσκων Mo 22 παρὰ inser A et C² 23 λαμ-
 πρὰν καταστῆσαι Mo

26. Ἐμοὶ ταῦτα σύνοισθα; | φήσειεν ἂν Εὐ- R 494
 βουλος ἀνακηδήσας καὶ ὁ μετ' ἐκείνον καὶ ὁ τρίτος
 καὶ ὁ τέταρτος καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος. οὐκ ἔγωγε.
 πάλαι γὰρ ἂν ὑμῖν ἐχθρὸς ἦν, εἴ τι τοιοῦτον ἦδειν.
 ἀλλ' οὐδ' ἂν ἐκείνο πεισθείην, ὥς οὐκ ἐξεφοίτησεν 5
 ἐντεῦθεν ἀφορμὴ τὸ μῖστος ἐπισπωμένη. καὶ παρ' ὧτων
 μὲν ἀνθρώπων, ἀγνοῶ, περιτρέχουσιν δὲ τοιαύτην
 δόξαν ἡσθόμην. 27. συκοφάντου γὰρ τὸ ἔργον.
 πάλιν ἢ τοῦ βασιλέως ἀρετὴ ταύτην ἡμῖν ἀποκλείει
 τὴν καταφυγὴν. ἄλλος μὲν γὰρ κἂν ὑπήχθη καὶ ἐξ- 10
 πατήθη, τοῦτου δὲ κἂν ταῖς δίκαις ὀρῶμεν οὐχ ἑλκό-
 μενον ὑπὸ τῶν ψευδομένων, ἀλλὰ πάντα πατοῦντα
 καὶ κατακλῶντα φρενακισμόν καὶ καθάπερ φάλαγγα
 ῥηγνύντα τὰς παραγωγάς, ἕως ἂν ἐπ' αὐτὸ τάληθες
 πορευόμενος ἀφίκηται.

15

28. Ἄλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν ἀγορὰν ἐῷμεν καὶ πάντων
 ἀέρων | τὰ ἐγκλήματα. οἱ δὲ κακῶς οὗτοι γυμνοῦ- R 495
 μένοι καὶ κάκιον τρέχοντες καὶ δεδωκότες αὐτοῖς ἄδειαν
 τοῦ κακῶς λέγειν ὃν ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἂ μὴδ' ἂν κατ'
 ἀλλήλων φθεγγόμενοι δικαίως ἀπῆλθον ἀθῶοι, ταῦτα 20
 καταχέαντες τοῦ σωφρονεστιάτου καὶ δικαιοστάτου καὶ

1 t. I 139, 9. Amm. XIV 7, 6? 20 Iul. Mis. 357 Asq. 360 D

1 signum interrogationis P³ Fabr, comma Re 4 ἂν
 om Re | ἐχθρὸς ὑμῖν Mo 5 ἐξεφοίτησεν I sed ἔς inser m²
 6 ἀμορφία Mo | παρ' ὧτων I sed 'ὁ in ras m³ παρὸ των cum
 ras 1 litt U ὧτων M 7 τὴν τοιαύτην Fabr 8 δόξαν Mo |
 ἡσθόμην Fabr 9 πάλιν I sed αι supra in m² | ἢ τοῦ om Fabr
 | ὑμῖν VB 10 καὶ κἂν V et supra καὶ I³ 11 τοῦτο Mo
 13 φάλαγγας Gasda, at cf. II. § 6 14 πορευόμενος ἀφίκη-
 ται τάληθες V 17 παρὰ τῶν ἀγρῶν Fabr | οὕτω M 20 ἐλ-
 λήλων in ἄλλων corr P² | δικαίως ἀπῆλθον om Fabr | ἀθῶοι
 CPUIBM

φρονημωτάτου πότερ' ἄμεμπτον ἡμῖν ἐποιοῦν τὴν πό-
 λιν ἢ τούτων οἷς πιέζεται νῦν ἄξιαν; 29. καὶ μὴ
 νομίζετε περὶ τῆς αὐτοῦ δόξης δεδαικότα χαλεπῶς ἔχειν
 τοῖς εἰρημένοις, μήποτε τοσοῦτον δυνηθῇ ταυτὶ τὰ
 5 καθάρματα, ἀλλὰ τό τινας τῶν ἀρχομένων τοσαύτης
 γέμειν ἀσελγείας καὶ μήτε φοβεῖσθαι, τολμᾶν δὲ ἐν
 βασιλείᾳ ὁρδίνως ὃ μὴδ' ἂν ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ταύτῃ
 πλείονι τοῦ συμφέροντος ἐξουσίᾳ χρωμένη, τοῦτ' ἔστιν,
 9 ὃ τὴν ἀδυμίαν ἐμπεποίηκε. 30. τοιούτων οὖν ἄσμά-
 R 496 των διὰ τῆς πόλεως φερομένων | τίς ἀνεβόησεν ὥς
 ἐπ' ἀσεβείας; τίς προσελθὼν ἐπάταξε; τίς τὴν καρδίαν
 ἐπλήγη; τίς εἶπε πρὸς τὸν πλησίον· οὐ κωλύσομεν;
 οὐ συλληψόμεθα; οὐ δήσομεν; οὐκ ἀποκτενοῦ-
 μεν; ἔπρεπε γάρ, οἶμαι, τὸν μὲν ἡσυχάζειν, ἡμᾶς δὲ
 15 εἶναι τοὺς ἀπαιτοῦντας τὴν δίκην, καὶ πρὶν ἐκείνον,
 ἥτις ἐστὶν ἡ βλασφημία, μαθεῖν, τοὺς ὑβριστὰς ἀπο-
 λωλέναι.

31. Ὀλίγοι, φησὶν, ἦσαν τινες. οὐκοῦν καὶ διὰ
 τοῦτο κεκολάσθαι χρῆν, ὅτι ἂ πλείονες ὄντες τῶν λοι-
 20 πῶν οὐδ' οὕτως ἂν εἰκότως ἐτόλμων, ταῦτ' ὄντες οὐδὲ
 εἴκοσι παροينوῦντες οὐκ ὤκνου.

9 Iul. Mis. p. 345 D. cf. Asmus, Arch. f. Gesch. der Philos.
 XV 438

1 πότερον B 3 αὐτοῦ ex αὐτοῦ corr P αὐτοῦ IBM
 αὐτοῦ U αὐτῆς Mo αὐτοῦ edd | δεδιότα V 6 μήτε] „fort.
 leg. μήτε θεοὺς μήτε ἀνθρώπους φοβεῖσθαι“ Re simplicius vide-
 tur cum eodem Anim pro μήτε scribere μηδὲν vel τε pro δὲ |
 τε UI | ἐν τῇ βασιλείᾳ Fabr βασιλεῖ Mo 9 ἐμπεποίηκεν C
 sed ἐμ inser f et A² πεποίηκε V 10 ἂν ἐβόησεν Mo
 14 ἡμᾶς I sed ἦ in ras m² | δ' Re 15 τὴν in marg inser I²
 om Fabr 18 φασὶν Fabr | διατοῦτο PIMoBM 19 καὶ
 UIBM | λοιπῶν I sed λο in ras m² 20 οὐδ' om Fabr
 21 παραινούντες Fabr (et Vat. 941)

32. Ἀλλὰ φαῦλοί τινες ἦσαν, ἄποροι καὶ
κακοῦργοι καὶ βαλλαντιοτόμοι. δευτέραν ἀνάγκην
εἶρηκας τοῦ δεῖν αὐτοὺς διεσπᾶσθαι, εἰ τὰ μὲν ἀδική-
ματα μεγάλα καὶ δεινὰ καὶ περιφανῇ, παραλίτησι | R 497
δὲ οὐδαμόθεν. 5

33. Ξένοι, φησίν, ἦσαν οἱ θεόντες. οὐκοῦν οἱ
μὲν οἷς ἔλεγον ἡδίκουν, ἡμεῖς δὲ οἷς ἐπετρέπομεν.
ἴσον δὲ γίνεται τῷ δρᾶν τὸ παρὸν κωλύσαι μὴ βου-
ληθῆναι, καὶ δι' ὧν τις οὐκ ὀργιζόμενος τοῖς ἡδικηκόσι
φαίνεται, τῆς ἀδικίας ἐπαινέτης γίνεται. 34. ἄν- 10
θρωπε, Φοῖνιξ εἴ καὶ πόλις ἔστι σοι; μάλιστα
μὲν κακῇ σωφρόνει, εἰ δὲ οὐ δύνασαι, μὴ παύ-
σαιο νοσῶν οἴκοι καὶ τὴν ἀσέλγειαν ὀνομάζων
ἐορτήν. ἡμεῖς δὲ οὐκ ἴσμεν τοιαῦτα οὔτε ἄδειν
οὔτε ἀκούειν. ἀλλ' ἐπιθύμεῖς παρ' ἡμῖν κορ- 15
δακλῆξιν; ἀπόθνησκε καὶ μὴ τὰ σαντοῦ κακὰ τῷ
κοινῷ τῆς πόλεως προστίθῃ.

35. Τί ἐροῦμεν; ἢ τί φήσαιμεν ἄν, διότι τούτων
οὐδὲν πεποιήκαμεν; ἐρεῖ τις, ἐδέλσαμεν, φησί, μὴ τὰ
δοκοῦντα νόμοις ἰεροῖς γίγνεσθαι κωλύοντες 20

8 Thuc. I 69, 2. cf. III 422, 9 R

1 καὶ ante ἄποροι inser I³ ἄποροι Mo sed ei supra o
m² 2 καὶ om Fabr | βαλλαντιοτόμοι scripsi e CAPV βαλαν-
τιοτόμοι reliqui libri edd 3 εἴ καὶ Mo 5 δὲ οὐδεμία
οὐδαμόθεν con Re 6 φασιν Fabr 7 num ἔθειον? | ἐπι-
τρέπομεν Mo 8 γίνεται I sed γ secundum inser m² | num
κωλύσαι, ut IM? cf. I 272, 5 8 οὐ Fabr 10 γίνεται UIMO

11 Φοῖνιξ scripsi e VBP³ φοῖνιξ reliqui libri edd cf. t. I
122, 17; 127, 19 12 δ' Re | παύσαι Mo παῦσαι B Fabr
13 ἀσέλγειαν I sed λγ in ras m³ ἀσέβειαν MoBM 14 ἐῶμεν
Fabr | ἄδειν λέγειν V 15 παρ' ἡμῖν inser I³ 16 τὰ
σαντοῦ τοιαῦτα Mo 18 τί ἐροῦμεν om B | φήσομεν Fabr |
ἔτι V 19 ἐρεῖ τις om I in ras 4 vel 5 litt τίς ABM
20 γίνεσθαι VMo

φρονιμιωτάτου πότερ' ἄμεμπτον ἡμῖν ἐποιοῦν τὴν πό-
 λιν ἢ τούτων οἷς πιέζεται νῦν ἄξιαν; 29. καὶ μὴ
 νομίζετε περὶ τῆς αὐτοῦ δόξης δεδοικότα χαλεπῶς ἔχειν
 τοῖς εἰρημένοις, μήποτε τοσοῦτον δυνηθῇ ταυτὶ τὰ
 5 καθάρματα, ἀλλὰ τό τινας τῶν ἀρχομένων τοσαύτης
 γέμειν ἀσελείας καὶ μήτε φοβείσθαι, τολμᾶν δὲ ἐν
 βασιλείᾳ ῥαδίως ὃ μὴδ' ἂν ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ταύτῃ
 πλείονι τοῦ συμφέροντος ἐξουσίᾳ χρωμένῃ, τοῦτ' ἐστίν,
 9 ὃ τὴν ἀθυμίαν ἐμπεποίηκε. 30. τοιοῦτων οὖν ἁσμά-
 R 496 των διὰ τῆς πόλεως φερομένων | τίς ἀνεβόησεν ὡς
 ἐπ' ἀσεβείᾳ; τίς προσελθὼν ἐπάταξε; τίς τὴν καρδίαν
 ἐπλήγη; τίς εἶπε πρὸς τὸν πλησίον· οὐ κωλύσομεν;
 οὐ συλληψόμεθα; οὐ δῆσομεν; οὐκ ἀποκτενοῦ-
 μεν; ἔπρεπε γάρ, οἶμαι, τὸν μὲν ἡσυχάζειν, ἡμᾶς δὲ
 15 εἶναι τοὺς ἀπαιτοῦντας τὴν δίκην, καὶ πρὶν ἐκείνους,
 ἥτις ἐστὶν ἡ βλασφημία, μαθεῖν, τοὺς ὑβριστὰς ἀπο-
 λώλναι.

31. Ὀλίγοι, φησὶν, ἡσάν τινες. οὐκοῦν καὶ διὰ
 τοῦτο κεκολλάσθαι χρῆν, ὅτι ἂν πλείονες ὄντες τῶν λοι-
 20 πῶν οὐδ' οὕτως ἂν εἰκότως ἐτόλμων, ταῦτ' ὄντες οὐδέ
 εἰκοσι παροينوῦντες οὐκ ᾔκνουν.

9 Iul. Mis. p. 345 D. cf. Asmus, Arch. f. Gesch. der Philoa.
 XV 438

1 πότερον B 3 αὐτοῦ ex αὐτοῦ corr P αὐτοῦ IBM
 αὐτοῦ U αὐτῆς Mo ἐαυτοῦ edd | δεδιότα V 6 μήτε] [for
 leg. μήτε θεοὺς μήτε ἀνθρώπους φοβείσθαι“ Re simpliciis videtur
 cum eodem Anim pro μήτε scribere μηδὲν vel τε pro δὲ
 τε UI | ἐν τῇ βασιλείᾳ Fabr βασιλεῖ Mo 9 ἐμπεποίηκε C
 sed ἐμ inser f et A³ πεποίηκε V 10 ἂν ἐβόησεν Mo
 14 ἡμᾶς I sed ἡ in ras m² | δ' Re 15 τὴν in marg inser f
 om Fabr 18 φασὶν Fabr | διατιότο PIMoBM 19 πρὶ
 UIBM | λοιπῶν I sed λο in ras m² 20 οὐδ' om Fabr
 21 παροינוῦντες Fabr (et Vat. 941)

μάλιστα μὲν οὐπω προσιόντος τοῦ καιροῦ φόβῳ προ-
 ανελεῖν τὰς ὕβρεις, τούτου δὲ διαφυγόντος τὴν γνώ-
 μην ὑπ' αὐτῆς κινήθῃναι τῆς ἀσελείας. 38. ὅλως δὲ
 λαμπρὰν ἔδει τῶν τρόπων γενέσθαι τὴν μεταστάσιν,
 καὶ τὴν πόλιν ἀμείνω μεταλαβεῖν ἁρμονίαν, ὥσπερ 5
 τινὰ καθαράν εἰς ἄκρου καθαρωδοῦ χεῖρας ἐλθοῦσαν,
 ταύτην δὲ τὴν ἁρμονίαν διὰ πάντων μὲν τῶν κοινῶν,
 διὰ πάντων δὲ τῶν ἰδίων τετάσθαι καὶ ψυχῶν καὶ
 διαίτης καὶ ἀνδρῶν καὶ παίδων καὶ γυναικῶν.

39. Ἄλλ' ὅτι μὲν ἐκ τῆς ἡμετέρας μωρίας συνέστη 10
 τε τὴν ἀρχὴν τὸ μῖσος καὶ προῖδν ἠϋξήθη, δεδήλωται·
 συγχωρῶ δέ, εἰ δοκεῖ, τύχης εἶναι τὸ ἔργον οὐ τὰ
 δίκαια ποιούσης. τί οὖν; ἐάσομεν, ὥσπερ κακοὶ ναῦ-
 ται, κρατηθῆναι τὴν ναῦν ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἢ τινα
 πρόνοιαν ἀντιστήσομεν τῷ κλύδωνι; ἐμοὶ μὲν τοῦτο 15
 δοκεῖ καὶ τοῦτο βούλημα | τοῦ παρόντος λόγου κα- R 500
 μνουσῇ βοηθῆσαι τῇ πόλει, καὶ πάνθ' ὅσα ἐπετίμησα,
 πρὸς μίαν ταύτην τείνει σπουδὴν.

40. Τίνα δὴ τὰ φάρμακα; φανῶμεν ὡς ἀληθῶς
 ἀλγοῦντες, φανῶμεν ὡς ἀληθῶς πενθοῦντες. ἀπολογη- 20
 σώμεθα λύπη καὶ σωφροσύνη. καὶ γὰρ τοῦτο ἔν ἐστι

1 κακοῦ V | προ ανελεῖν cum ras 1 litt U   3 ἐπ' Bec
 4 γενέσθαι τῶν τρόπων V   5 καταλαβεῖν Bec   7 δέ] μὲν
 Mo | ^{γεν}κοινῶν M ἀρετῶν Mo   8 διὰ — ἰδίων om Mo
 8 ἰδίων scripsi e VI sed in hoc ἰδί in ras, B, ut coniecit Re
 εἰδῶν reliqui libri sed ἰδίων in P suprascr m², edd | τετά-
 χθαι Mo   11 τε om B | προῖδν C sed ω supra o f
 13 ἐάσομεν P sed ε in ras m², spir. len. m³ ras 2 litt ante
 ασομεν U δράσομεν reliqui libri (et Bec), quod corr Re | ἐάσο-
 μεν post ναῦται inser I²   14 τίνα in τινὰ corr M²
 20 πενθοῦντες I | φανῶμεν ὡς ἀληθῶς inser I² | ἀλγοῦντες I
 ἀπολογησώμεθα Mo et Bec   21 λύπη I sed η in ras 3 litt
 λύπη τε U

εἰς αἰτίαν τοῦ τὰς ἐορτὰς ἀναιρεῖν ἐμπέσωμεν.
 R 498 ἔδει γὰρ ἡμᾶς πεισθῆναι ταῦτα | ἐορτὴν εἶναι, κῶ-
 μον οὕτω τολμηρὸν ἐπὶ τὴν θειοτάτην χωροῦντα κε-
 φαλήν. 36. ἀναμεμίχθαι σκώμματα τινὰ τισιν ἐορταῖς
 5 ὁμολογῶ, ἀλλὰ πρῶτον μὲν κοῦφα καὶ φορητὰ καὶ οὐκ
 ἀπὸ γλώττης ἀναπεπταμένης, οὐ γὰρ εἰς ὁμοίους,
 ἀπορριπτούμενα, καὶ ταύτῃ τὴν τραχύτητα λεαίνονται.
 εἰ δὲ ἐξῆν τοῖς ἑμοῖς δούλοις τάξ ἀνθρώπων ὁνείδη
 συμφορήσασιν τὴν ἐορτὴν προστησαμένοις ἀνέδην ἐμὴν
 10 λοιδορεῖν, ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἀπεδεξάμην τοὺς ταύτῃ τῇ
 θεραπείᾳ χαίροντας θεούς.

37. Ἦν μὲν οὖν φροντιζόντων πόλεως ἀνθρώπων
 πάλαι ταῦτα ἐκκόψαι καὶ μηδὲ τὸν ὑπτιον Κωνσταν-
 τιον περιδεῖν ὑβριζόμενον, λογιζομένους, ὥς βασιλεὺς
 15 ἀπλῶς κἂν ἡ γνώμη μετέχῃ ῥαθυμίας, ἥ γε τύχῃ τῆς
 R 499 ἀξία. εἰ δ' ἦν οὐδὲν ἀπεικὸς μετὰ τῶν ἄλλων | καὶ
 τοῦτο ἀμεληθῆναι, παρεληφτότος γε τὴν ἀρχὴν τῆς
 πάντας ἐν ἅπασιν τῆς γῆς μέρεσιν παρελθόντος οὐδὲν
 ἐχρῆν τῶν κόσμον ἀπαιτούντων ὀλιγωρεῖσθαι, ἀλλὰ

6 Plat. Phaedr. p. 240 E

1 ἐκπέσωμεν *Mo* 2 ὁμᾶς *C* sed *v* in ras *f* | εἶναι; *Be*
 3 θειοτάτη *Mo* 4 κεφαλὴν; edd | ἀναμεμίχθαι cf. ad p. 23, 19
 6 γλώττης ἀναπεπταμένης citat Plan fol. 104^v addens καὶ οὐ
 συνεσταλμένης 7 ἀπορριπτούμεθα *Mo* | ταύτῃ *Mo* 8
 Re 9 ἀνέδην *I* ἀναίδην *UB* om *Fabr* 10 ἐγὼ μὲν | ἦν
 οὖν *Fabr* | ἂν om *B* 12 verbis ἦν μὲν οὖν φροντιζόντων
 desinit cod. Barocc. 219 fol. 39^v et *Fabr*, incipit Beccetti
 14 λογιζομένων (*Ath.* et) coni *Bec* 15 μετέχει *P^{Mo}* | ῥαθυμίας
Bec 16 δ' ἦν scripsi e *V* (et *Vat.* 82) cum *Sintani* δ' οὐκ
 reliqui libri, nisi quod οὖν in *A* erasum, et edd | οὐδὲν ἀπεικὸς
 εἰκὸς *V* (et *Vat.* 82) γὰρ inter οὐδὲν et ἀπεικὸς inser *I*¹ | ἔλε
Mo 17 γε μὴν τὴν in ras *B* 18 τοῖς *CAP^{Mo}* *Re* | ἦν
 om *Mo* 19 ὀλιγωρεῖσθαι *UI*

δύνασθαι ζῆν ἔμπροσθεν τοῦ λῦσαι τὴν βασιλέως ὀργὴν θησόμεθα. 43. εἰ γὰρ δὴ δεδοίκαμεν στάσιν, καὶ τοῦτ' ἐγκαλεῖ | τῇ βουλῇ βασιλεύς, εἰ οὕτω κακῶς R 501 τῆς πόλεως προϋστήμεν, ὥστ' ἀνάγκην εἶναι τοὺς ἀμείνους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθεῖν καὶ τοῖς ὄχλοις ἐκπορί- 5 ζειν ἡδονὰς ἢ εὐθὺς ἀπολωλέναι. ἀλλὰ μὴν ἄρα παμπόλλους εἶναι νομίζομεν τοὺς ἐν λιμῷ ζητοῦντας ὀρχήσεις. ἀλλ' ἀνθρώπων ἐκ τοῦ κυβεύειν εὐπορούντων κομιδῇ τινων εὐαριθμητῶν καὶ τούτων ξένων, ἐφ' οὓς ἔχομεν τὸν τῆς ξενηλασίας νόμον, ἦν θρασύ- 10 νωνται. 44. οἶμαι μὲν οὖν εἴξειν ἅπαντας τοῖς ὑμῖν δοκοῦσιν, ἂν δ' ἄρα τις καὶ γένηται θόρυβος, σώσει τοῦτο τὴν πόλιν τὸ φοβερόν. ὥς πολλοῦ γε ἄξιον ἀκοῦσαι βασιλέα τῶν ἐνθένδε ἀναβαινόντων, ὅτι Ἀντιοχέων οἱ μὲν τὰ κοινὰ πράττοντες μεταρροθμύζουσιν 15 εἰς καρτερίαν τὴν πόλιν, ὁ δὲ ἥμος δὲ ἀντιτείνει καὶ οἴεται δεῖν ἢ τρυφᾶν ἢ στασιάζειν.

45. Ὁ δ' οὐ χρηστὸν οἰωνὸν ταῦτα εἶναι νομίζων, εἰ μὲν ἀπόντος φόβου παντὸς φανεροῦ τὴν μεταβολὴν εἰσηγούμεν, ἴσως ἂν ὀρθῶς εὐλαβεῖτο, θυμοῦ δὲ ζέον- 20 τος τηλικούτου καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ προσδοκωμένων, ἦν αὐτοὶ τῶν ἡδονῶν τι περικόψωμεν, τάχ' ἂν ἐμπλήσai-

9 t. I 312, 9

22 Dem. Phil. III § 54 p. 124, 26

2 εἰ] οὐ Mo Re locum lacuna corruptum statuit Gasda
5 ὅλοις U 6 μὴ cum ras 1 litt PIM 7 in νομίζομεν ο secundum in ω corr P¹I² 8 τοῦτ' ἔστιν post ἀνθρώπων excidisse coni Re | εὐπορούντων inser I³ 11 ἡμῖν M 12 γενήσεται Mo 14 ἀποβαινόντων CA, sed γρ ἀναβαινόντων in marg C¹, . να. supra πο manu primae aequali A 18 Ὁ δ' om Bec 19 τινὸς φοβεροῦ Mo 20 εὐλαβεῖτο V 21 τῶν] πάντων? | ἦν μὲν αὐτοὶ τί τῶν ἡδονῶν περικόψωμεν B ἦν μὲν αὐτοὶ τῶν ἡδονῶν περικόψωμεν Mo 22 ἐμπλήσωμεν Mo ἐκπλήξαιμεν BM

μεν τὸν ἐλαύνοντα δαίμονα τὰ ἡμέτερα. οὐκ οὐκ ἐν
 φερομένην ἐμβαλοῦμεν εἰς κακόν τι τὴν πόλιν, ἀλλὰ
 σειομένην στήσομεν. 46. στατή δ' ἔν, ὧ ἄνδρες πο-
 λῖται, βεβαίως, εἰ, ὃ τῶν μὲν εἰρημένων ἐστὶ μείζων,
 5 ἐνίοις δὲ πρόσσαντες, τοῖς πλεόσι δὲ κατὰ νοῦν, νῦν
 R 502 σείε | τε καὶ θαυμασθείη. εὖ γὰρ εἰδέναι γὰρ
 τοῦθ', ὥς οὔτε πρηγεῖς ἐπὶ γῆς ἐρριμμένοι οὔτε κλε-
 δίοις ἐλαιῶν αἰτοῦντες, οὐ στεφανοῦντες, οὐ βοῶντες,
 οὐ πρεσβεύοντες, οὐ ῥήτορα δεινότατον πέμποντες
 10 σβέσετε τὴν ὀργήν, ἣν μὴ παυσάμενοι τῶν ὑθλῶν τού-
 των ὅπτε τῷ Διὶ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τὴν πόλιν,
 περὶ ὧν ὑμᾶς πολὺ πρὸ τοῦ βασιλέως Ἡσίοδος διδά-
 σκει καὶ Ὅμηρος εὐθὺς ἐκ παίδων. 47. ὑμεῖς δὲ τῷ
 πεπαιδευθῆναι μὲν ἀξιούτε τιμᾶσθαι καὶ παιδεύσειν κ-
 15 λείτε τὰ ἔπη, περὶ δὲ τῶν μεγίστων ἐτέροις χρῆσθαι
 διδασκάλοις καὶ ὧν κεκλειμένων ἔδει στένειν, ἀνεπη-
 μένα φεύγετε. εἰδ' ὅταν Πλάτωνος καὶ Πυθαγόρου
 μνησθῇ τις, τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν τα-
 μίαν καὶ τὸν μάγειρον καὶ τὸ πάλαι ταῦτα πεποιθῶς
 20 προτείνεσθε καὶ οὐκ αἰσχύνεσθε ταῦτα αἰσχυρόμενοι,
 ἀλλ' οἷς ἔδει νομοθετεῖν, τούτων ἐφόλκια γίνεσθε

8 ἐλαιῶν ἐπὶ τῶν δένδρων, ἐλαιῶν δὲ ἐπὶ τῶν ἐξ αὐτῶν
 καρπῶν V cf. Thom. M. p. 120, 11

1 ante εὖ ras 2 litt I 5 δὲ (prius)] τε Mo 7 ὅτε
 Mo 7 ὅτε — 8 αἰτοῦντες citavit Plan fol. 104^v 7 κλε-
 δοῖς Bec 8 ἐλαιῶν ex ἔλεον corr I² 10 εἰ Mo 12 πρὸ
 τοῦ βασιλέως πολὺ Mo | Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος διδάσκει Bec
 13 τὸ Mo 15 χρῆσθαι B et in χρῆσθε corr MP² 16 κ-
 κλεισμένων C sed σ inser p, A sed σ inser m², P sed σ erasum,
 UVI sed in hoc σ erasum, BM Bec 18 τὸν ταμίαν coni Ba,
 fortasse recte 21 γίνεσθε UMo

μεγάλῃ ἀνάγκῃ ἡγεῖσθε τοῦ κακῶς διὰ τέλους
νεῖν τὸ πάλα φρονεῖν κακῶς, ὥσπερ ἂν εἴ τις τὴν
ἐν τῇ νεότητι πεπρακῶς καὶ διὰ τῶν ἄλλων ἡλι-
φυλάττοι τὴν νόσον.

48. Καὶ τί δεῖ μακρολογεῖν; | νῦν γὰρ ὑμῖν R 503
οἷς ἢ μισουμένοις διατελεῖν ἢ διπλῇ κερδᾶναι τό-
του κρατοῦντος κτησαμένοις εὐμενὲς καὶ γνοῦσι
; ὅντως τὸν οὐρανὸν ἔχοντας. μόνοι γὰρ ὑμεῖς
οἷς χαριεῖσθε κερδανεῖτε καὶ σχῆμα διδόντων ἔχον-
ἐργῶ τῶν λαμβανόντων ἔσεσθε. 49. ἀλλ' οὐδεὶς 10
μεταστήσει λόγος, οἶδα, καὶ διὰ τοῦτο συνέτεμον,
μὴ τὴν ἁλλῶς μῆκύνοιμι. ἀλλ' ὅπως, ἡνίκα ἂν
ἢ ἢ τὰ δεινὰ καὶ βασιλεὺς μετὰ Πέρσας ὡς πο-
ἂν μεταχειρίζεται τὴν πόλιν, μὴ μοι περιστάντες
ρησθε φάσκοντες καιρὸν ἦκειν τῶν λόγων. ὦν γὰρ 15
οὐ καταφρονεῖτε, πῶς ἂν τούτους ἀξιολήτε παρ'
νοῦ δύνασθαι;

50. Πρὸς δὲ τοὺς ἀδικεῖσθαι νομίζοντας, εἰ τῶν
ἄλλων αἰτιῶν οὐ μετέχοντες καὶ θεοῖς θύοντες
τῶν ἀσεβούντων τε καὶ τῆλλα ὑπαιτίων ζημιω- 20
ν, ἑμᾶντοῦ μὲν οὐκ ἐρῶ λόγον, τὸν ἐκείνου δὲ
; ἐμέ. καὶ γὰρ αὐτὸς διήρουν ὑμᾶς ἀπολογούμενος

1 διατέλους V 4 φυλάττει I φυλάττει U sed e e parte
eras 5 ἡμῖν Mo 6 μισουμένοις scripsi μισουμένους libri
μισούμενοι Bec 11 διατοῦτο VIMoM 12 τὴν ἁλλῶς IMo
inserui e V et P in quo ἡνίκα in ἡνίκα ἂν corr m^s om
ui libri edd 14 με UI sed in hoc e in ras m^s
ῥορεσθε UIMo ὀδυρεῖσθε Cobet Mnem. X 194 16 κατα-
εἶτε V καταφρονοῖτε reliqui libri sed οἷα in ras P², edd
οὗς Mo 19 καὶ θεοῖς θύοντες om B 20 ὑπαιτίων
si auctoribus Re et Cobeto Mnem. X 196 ποιοῦντων P
ποιοῦν in ras m^s et circumflexus supra τῶν eras τῶν prae-
rasura 4 litt U ὅπ' αὐτῶν reliqui libri sed ποιοῦντων
pos. I², edd 22 ἀπολογουμένη Mo

πρὸς αὐτόν, τῷ δὲ ἐν ἔπος ἤρκει τοῦ τὴν δάφην
 παρὰ τῶν Μουσῶν λαβόντος. διδοὺς γὰρ εἶναι τὴν
 οὐ πονηροῦς οὐκ εἰς θανμάζειν, εἰ μετὰ τῶν καπν
 ἀπολοῦνται. πολλάκι γάρ φησι καὶ σύμπασα πό-
 5 λεις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα. 51. κἀνταῦθα οὐκ ἐστὶν
 R 504 ἀναισχυντεῖν οὕτω πάλαι τοῦ πράγματος | ἔχοντες.
 τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅπως μὲν ἀνηλώθη τῷ λοιμῷ τῶν
 Ἀχαιῶν ὁ στρατὸς διὰ τὴν Ἀγαμέμνονος ἀμαρτίαν, οἷα
 δὲ ἔπαθον ἀποπλέοντες οἰκαδε διὰ τὴν Αἰαντος ἀν-
 10 κλιαν; οὐκ Ἀθηναῖοι μὲν τῆς Περικλέους εἰς τοὺς Με-
 γαρέας ὕβρεως ἔτισαν κοινῇ τὴν δίκην, Θηβαῖοι δ'
 ἐνόσουν Οἰδίπου κτείναντος Λάιον καὶ ταῦτα δν ἔφα-
 τεν οὐκ εἰδότες; τοῦτον οὖν ὁρῶν παρὰ τοῖς κρεί-
 τοσι κεκρατηκότα τὸν νόμον φυλοκρινήσει καθήκοντι
 15 ἀπὸ τῶν φαύλων ὄντων πολὺ πλειόνων τοὺς χρηστῶς
 βουλομένη μὲν ἄν, πιστεύειν δὲ οὐκ ἔχω.

52. Ἔως οὖν ἐτι διαβαίνει ποταμοὺς καὶ βίβλα
 πρὸς τὴν τῶν Περσῶν δυναστείαν καὶ σκοπεῖ πρὸς

1 Hes. theog. 30

4 Hes. op. 240. cf. p 99, 6

9 Ὁ Λοκρὸς Αἰας ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῶ τὴν Κασάνθη
 ἔφθειρεν, ὅθεν Ἀθηνᾶ ὀργισθεῖσα κοινῇ τοὺς Ἕλληνας ἐπα-
 ρήσατο πνεύμασιν ἀτόποις ἐκδοῦσα τούτους πλείοντας οἰκίαι
 P¹ I² B²

1 τῷ] τα Mo 4 πολλάκι scripsi cum Cobeto l. l. πολλὰς
 libri edd | ἔύμπασα P sed ξ in ras m² 6 οὕτω inser I¹
 10 Μεγαρέας scripsi coll. Arist. Pac. 606 sq. Diod. Sic. XII 4.
 Plut. Per. 31, 1. Max. Plan. Rhet. gr. V 375 n. 57 ἥρωας libri edd
 13 ἰδὼν supra ὁρῶν I² 14 φυλοκρινήσει B sed i alie-
 rum eras, M φιλοκρινήσει Mo φιλοκρινήση U 15 πλε-
 ον B 16 πιστεύειν C sed v eras

τῆς εἰσβολῆς καὶ ποῦ καὶ πότε καὶ πῶς ἐπλθοῖτο τοῖς
πολεμίοις, ποιήσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς καλοὺς ἀγαθούς
καὶ καθάπερ οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι τῆς πολλῆς τρυφῆς
ἀπαλλαγέντες εἰς τὸ μέτριον μετέστησαν, οὕτω καὶ
ἡμεῖς ἀλλήλους παρακαλέσαντες τὴν μὲν νῦν οὖσαν 5
περὶ τῆς πόλεως δόξαν ἐκβάλλωμεν, φανῶμεν δὲ ἄξιοι
βασίλει τῆς προτέρας ἐλπίδος. 53. ἐκεῖνος ᾤετο μάλιστα
ταύτην ἑαυτῷ συγχορεύσειν καὶ τὰς ἄλλας ἀποκρύψειν
εὐνοίᾳ καὶ τῆς πατρίδος αὐτῆς οἰκειοτέραν ἔσεσθαι κάλ-
λος αὐτῇ καὶ προσθήκας ἑτέρας ἐτοιμάζων ἐπορεύετο. 10
νῦν δὲ μισεῖ καὶ μισεῖσθαι πέπεισται ὁ Ἀπόλλωνος φίλος
ὑπὸ τῶν Ἀπόλλωνος τροφίμων καὶ φησιν ἐν Ταρσοῖς τῆς
Κιλικίας χειμάσειν. 54. | ἡμεῖς δὲ εἰ τοῦτο γένοιτο, R 505
βιωσόμεθα; εἰπέ μοι, ποίαις ψυχαῖς; τί λέγοντες; πῶς
ἀλλήλους ὀρῶντες; πῶς τοὺς εἰσαφικνουμένους; Ἀντι- 15
οχείας οὔσης, Ἥλιε, καὶ σωζομένης ἐν Ταρσοῖς βασι-
λεύς; καὶ πέμψομεν πρέσβεις εἰς Κιλικίαν οἱ δεχόμενοι
τοὺς ἐκεῖθεν; καὶ Κύδνος εὐτυχέστερος Ὀρόντου τοῦ
ποταμοῦ; 55. καὶ ἡ αἰτία δι' ἣν ταῦτα οὕτω πέπρα-
κται, χαλεπωτέρα πτώματος. οὐκ ἦνεγκαν ἄρχοντα 20
ἀγαθὸν οἱ τῶν μὴ τοιούτων γενεὰν ἐνεργόντες ὄλην,
οὐκ ἦνεγκαν ἐν βασιλεῖ φιλοσοφίαν οἰκοῦσαν, ἀπεσελ-
σαντο τὴν ἀρχήν. εἴτ' οὐ πᾶς ὑμῖν ἀπὸ τῶνδε τῶν
χρόνων πολέμιος βασιλεύς; οὐ διαδέχονται μετὰ τοῦ

1 ἐπίθεται P sed ei ex oi corr et post i ras 1 litt, I sed
ε secundum in ras m³ ἐπίθεται V quod probat Gasda
3 καὶ om M, inser in marg I³ | ἡμέτεροι V 6 ἐκβάλλωμεν
UI ἐμβάλλωμεν Bec 8 συγχορεύσειν Re συγχορεύειν libri Bec
9 αὐτῆς scripsi αὐτὴν libri edd 13 δ' Re | τοῦ C sed το add f
16 οὔσης καὶ σωζομένης ἤλιε Mo σωζομένης A 18 Ὀρόν-
του UVIBM | τοῦ om VIBM | τοῦ ποταμοῦ del Cobet Mneua.
X 196. N. S. V 130 (Coll. 110), at cf. I 506, 6 19 οὕτω ταῦτα
B | οὕτω inser I² 22 σοφίαν V 23 ἡμῖν V MoBM

σκήπτρον τὸ μῖσος; οὐ φεύχονται τὴν ἀκόλαστον; οὐ
 συνεπιθήσονται τοῖς καιροῖς; οὐ τοῖς αἰεὶ τὴν πόλιν
 ἔχουσι τὴν νῦν ἀγνωμοσύνην προσοῖσουσι; καλῆς γε
 5 προνοίας τοὺς υἱεῖς κληρονόμους καταλείψετε· ἄνδρες,
 δείσατε τὸν κρημνόν. 56. τοιοῦτον ἐχθρὸν ἐγὼ καὶ
 ἰδιώτην ἔδεια. οὐκ ἔστι τοῦ Τυανέως πόρρω κατὰ
 τὸν βίον, ὃς δυοῖν ῥήμασιν ἔστιξε τὴν ἡμετέραν. εἴτ'
 οὐ νῆψομεν; οὐχ ὅλον τὸ συμβησόμενον ὁψόμεθα ταῖς
 R 506 ψυχαῖς; οὐκ ἐπὶ | τὰ ἱερὰ δραμούμεθα; οὐ τοὺς
 10 μὲν πείσομεν, τοὺς δὲ ἔλξομεν; οὐ παρὰ τοὺς βωμούς
 ταῖς ἱκετείαις χρησόμεθα χαίρειν ἀφέντες ἱπποδρόμους;
 οὐκ ἀποστελοῦμεν φήμην ἐπ' αὐτὸν Χοάσπην Ἀντι-
 οχεῖς ἀπολελόγηνται λέγουσαν; οὐ δεξόμεθα τὴν
 ἐκεῖθεν βασιλεὺς διήλλακται λέγουσαν;
 15 57. Τούτων εἰ λέγοι τις βέλτιον, πρῶτος ὑπακού-
 σομαι. εἰ δ' ἐνθάδε σιγήσας οἴκοι με κακῶς ἐρεῖ, θαν-
 μάσεταιί με τοῦ χειμῶνος ἅμα δάκρυσιν.

7 Philostr. Apoll. I 16. 17. VI 38

6 τοῦ Ἀπολλωνίου P²I²

3 προσοῖσουσι Re προσοῖσουσι libri sed σ primum eras B.
 Bec 4 καταλείψετε κληρονόμους U | καταλείψατε Mo | ὃ
 ἄνδρες πολῖται (vel Ἀντιοχεῖς)? 9 οὐ — 10 ἔλξομεν citavit
 Plan fol. 104^v 10 ἐλέγξομεν U sed ἐγ eras, I sed in ἔλξομεν
 corr m², BM Bec 13 et 14 λέγουσαν del Cobet Mnem. X 196.
 N. S. V 130 (Coll. 110) 15 λέγοι scripsi e VI λέγει reliqui
 libri edd | βελτίω V 17 δάκρυσι CA Re

Subscr. πρὸς ἀντιοχέας (τοὺς ἀντιοχεῖς P) περὶ τῆς τοῦ βα-
 σιλέως ὁργῆς API

XVII.

Oratio inscripta *μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ* quae non statim post nuntium necis Iuliani die 26 mensis Iunii anni 363 factae Antiochiam perlatum, sed duobus fere annis post¹⁾ composita vel saltem retractata est, postquam e scriniis rhetoris quibus aliquamdiu retenta est,²⁾ in publicum prodiit, aequae atque *Ἐπιτάφιος* qui successit,³⁾ multorum summam admirationem nacta est. Unde explicatur quod tantum abest ut 'corporis' finibus circumscripta manserit, ut non solum in complures orationum eclogas transierit modo cum *Προσφωνητικῷ* modo cum *Προσβετυτικῷ* modo cum *Ἀντιοχηκῷ* aliisque orationibus coniuncta, sed etiam cum reliquis monodiis vel cum Epitaphio unum effecerit corpusculum. Itaque etiamnum superstitum codicum numerus maximus est. Quos ordinem quem modo significavi secutus recensebo. Sunt autem paene sexaginta.

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 170. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 484, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 91. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

---

1) Ubi nuntium necis acceperit, scribendo et dicendo prorsus se abstinuisse affirmat ep. 1350. Verba autem p. 218, 14 *ἀναπνεύσατε, Κέλτοί. χορεύσατε, Σκύθαι. παιανίσατε, Σαυρομάται. ὁ ζυγὸς ὑμῖν συντέτριπται καὶ οἱ ἀγέερες ἐλεύθεροι — τοῦτο σεῖσμοι γῆν πᾶσαν δοιοῦντες* res annorum 364 et 365 respiciunt, de quibus confer quae ad orationem sequentem p. 223 praefatus sum.

2) Cf. ep. 286.

3) Cf. Clinton, *Fasti Romani* I 461.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 73. Vide t. I p. 20sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 109. Vide t. I p. 415sq.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 167^v. Vide t. I p. 41sq. et 69.

6. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 71. Vide t. I p. 44sq. et 69.

7. Neapolitanus II E 18 (LIII) saec. XV fol. 94 incipit titulo et initio priva oratio verbis πα]θήματα τῆς πρὸς 214, 7. Vide t. I p. 47.

8. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 376. Vide t. I p. 48sq. et 69.

9. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 236^v. Vide t. I p. 53sq.

10. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 351. Vide t. I p. 59sq. et 69.

11. Wolfenbottelanus 511 saec. XV fol. 351. Vide t. I p. 64sq.

12. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 221. Vide t. I p. 216sq. Contuli.

13. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 66^v. Vide t. I p. 35sq. Contuli.

14. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 95. Vide t. I p. 39sq. et 69.

15. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 108. Vide t. I p. 209sq. et 236.

16. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 65. Vide t. I p. 211sq. et 236.

17. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 72^v. Vide t. I p. 217sq. Contuli.

18. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 43. Vide t. I p. 213sq. Contuli.

19. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 102^v. Vide t. I p. 24sq. Contuli.

20. Laurentianus XXXII 13 (= La) saec. XIV fol. 1. Vide t. I p. 227sq. et 236. Contuli.

21. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 164^v. Vide t. I p. 228 sq. et 236.

22. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 120^v. Vide t. I p. 234.

23. Parisinus gr. 1000 saec. XV fol. 176. Vide t. I p. 280 sq.

24. Parisinus gr. 2577 A saec. XV fol. 114. Vide t. I p. 334 sq.

25. Ambrosianus I 49 anno 1488 scriptus fol. 411. Vide t. I p. 363 sq.

26. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 103^v. Vide t. I p. 220 sq. Contuli.

27. Marcianus gr. 438 saec. XV fol. 2^v. Vide t. I p. 419 sq.

28. Matritensis N—78 saec. XV fol. 1. Vide t. I p. 420 sq. Inspeci.

29. Mutinensis gr. 236 saec. XV fol. 196. Vide t. I p. 421 sq.

30. Vaticanus gr. 1152 saec. XVII fol. 147. Vide t. I p. 422.

31. Monacensis gr. 495 saec. XV fol. 1. Vide t. I p. 422.

32. Vaticanus gr. 1898 saec. XVI fol. 215. Vide t. I p. 423 sq.

33. Parisinus Coislinianus 180 saec. XV/XVI fol. 42. Vide supra p. 54.

34. Matritensis N—98 saec. XV fol. 99. Vide supra p. 54 sq. Inspeci.

35. Athous Dionysii 342 saec. XV fol. 105. Vide supra p. 117 sq.

36. Athous conventus Batopaedii 367 chartaceus 99 formae quartae saeculo XIV exeunte vel XV ineunte scriptus continet

fol. 1 *μονοῳδία εἰς ἰουλιανὸν*

6 *ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα ἰουλιανόν*

51 *ὅπερ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ*

57 [*πρὸς Ἑλλέβιχον*]

64 [βασιλικὸς εἰς Κωνσταντα καὶ Κωνσταντίνου]. Desinit folio 81 verbis μεμνημένον τι παραλιπεῖν (III 305, 22 R).

Sequuntur orationes Dionis Chrysostomi et inde a folio 113 usque ad 153 declamationes Libanii:

δύσκολος ὤλισθεν

δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα

παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς

πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς εἰλήνης· Ὀδυσσεύς

νόμος ἐν λαπεδαίμονι τὸν εἶσω τριάκοντα ἐτῶν;

deinde fol. 153 ἰωάννου διακόνου τοῦ εὐγενικοῦ μονα-

δία ἐπὶ τῇ τῆς Θεσσαλονίκης ἀλώσει

156 ἀριστείδου ῥήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Ὀδυσσεύς

162 [Ἀχιλλέως ἀντιλογία πρὸς τὸν Ὀδυσσεύς πρεσβευτικόν]. Desinit codex folio 175, sed finis declamationis abreptus est.

Codicem quem exstare primum mentione a Pischono¹⁾ facta cognovi, mea gratia inspexit et descripsit anno 1879 Manuel Gedeon, anno 1884 ἐπιτάφιον et περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ orationes partim contulit partim transcripsit G. N. Bernardakis.

100 37. Cremonensis 12228 (L. 6.33), 172 in indice Martinii²⁾ chartaceus formae octavae saeculo XV bene exaratus, olim Collegii Cremonensis Societatis Iesu (fol. 1) continet fol. 1 ἀριστείδου μελέτη. λόγος ᾧ. ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα. Ὀδυσσεύς

9 λιβανίου: ἀντιλογία Ἀχιλλέως πρὸς Ὀδυσσεά

27 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς εἰλήνης. Ὀδυσσεύς.

44^v ἀφαιρεθεῖς Ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος

59^v μετὰ τροίας ἔλωσιν καὶ ἀγαμέμνωνος τελευταίην ὁράσῃς

72 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον

87 δύσκολος ὤλισθεν

92 δύσκολος γήμας

1) Die Mönchsrepublik des Berges Athos (Raumers Histor. Taschenbuch IV 1 p. 68).

2) Martini, Catal. di mss. greci nelle bibl. Ital. I §15sq.

100^v ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ
 108^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεάν
 117 νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως des. fol. 126,
 cuius reliqua pars vacua est.

127 λιβανίου σοφιστοῦ κοιαιστόρος ἐπιστολαί, quarum
 prima (α) ἀρισταινέτω· ἐπανήκων ἡμῖν (= ep. 334), ultima
 (ρ) ἀνατολίω· οἷα τετόλμηται (= ep. 551) est.

186 τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα ἰουλιανόν
 des. fol. 239, cuius pagina aversa vacua est.

240 τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα
 ἰουλιανόν. Desinit folio 245 vocibus οὐκ ὄρνιν· τέλος.

Codex cum codice Athoo Iberon 193 (121) prorsus con-
 sentit, nisi quod in hoc monodia deest.

Codicem anno 1870 examinavi; apographum epistulae
 κη (= 1427) debeo Aemidii Martinii amicitiae.

38. Escurialensis Σ—I—14 (70 in catalogo Mil- 101
 leri) chartaceus in folio saeculo XV a Michaele Apostole
 in insula Creta exaratus continet

fol. 1 λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαιστόρος, μελέται· πρε-
 σβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης· ~ μενέλαος· ~

4^v πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης,
 ὁδυσσεύς:

15 ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα

20^v Λιβανίου (add. manu recentiore, Nicolai Turriani
 scriptoris graeci bibliothecae Escurialensis, ut visum est
 Carolo Graux, qui mea causa codicem anno 1876 inspexit)
 πρὸς τὸν ὁδυσσεύς ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία Ἀχιλλέως

32^v πρεσβεία πατρόκλου πρὸς Ἀχιλλέα ἀξιοῦντος αὐτὸν
 ἐξελεθεῖν εἰς τὸν πόλεμον

42 δύσκολος λόλον γήμας γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει

48 μετὰ τὴν τροίαν ἔλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτὴν
 ὀρέσσης ἀπεκτονὸς τὴν μητέρα κρίνεται φόνου

56 διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου τὸν ἑαυτοῦ πατέρα

67 ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ ἀπεδήμησεν

72 φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτῷ κάμνοντος

78 μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ αὐτοκράτορι

81^v μονωδία ἐπὶ νικομηδεῖα

84 μονωδία ἐπὶ τῷ πυρποληθέντι ναυῷ τοῦ ἀπόλλωνος.
In fine (fol. 85^v) scriptum est: *Μιχαήλος Ἀποστόλιος ἐξέ-
γραψεν* (ἐ e συν corr.).

Folia 86 et 87 vacua sunt.

88 τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανόν.

Folium 115 vacuum est.

116 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum α' *Θεμισίας φιλοσόφω· Διανίω μήτηρ τέ ἐστι* (= ep. 379), ultima (ρξη) *φουρτουνατιανῶ· ἐξ ἡμισείας ἔχειν* (= 564) (fol. 156^v).

Sequitur fol. 157 *Ἰσοκράτους λόγος παραινετικὸς πρὸς δημόνικον*, cuius in fine (fol. 161^v) scriptum est: *Μιχαήλος Ἀποστόλης βυζάντιος μετὰ τὴν τῆς αὐτοῦ πατρὶδος ἄλωσιν πενία συζῶν, καὶ τότε τὸ βιβλίον μισθῶ ἐν κρήτῃ ἐξέγραψεν*.

102 39. Parisinus gr. 2961 chartaceus in folio saeculo XV diligenter exaratus¹⁾, olim Nicolai Rodulphi cardinalis,²⁾ continet

fol. 3 *βιβλίον ζητορικὸν· λιβάνιος σοφιστής· ἔχον τὰ τοῦ προγυμνάσματα· λόγους καὶ μελέτας* (rubr.)

διήγημα· Δημόνικον κτλ.

ἕτερον διήγημα· ἀκούεις ἄνθος

ἕτερον διήγημα· ἔρως ἄπτεται

χρεῖαι· χρεῖα· ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἐρωτηθεὶς

4^v *ἄλλη χρεῖα· Διογένης μειράκιον ἰδὼν*

5^v *ἕτερα χρεῖα· Ἰσοκράτης τῆς παιδείας*

7^v *ἐγκώμιον δικαιοσύνης*

8 *τύραννος ἦτησεν ἐξ ἀστυγέτονος πόλεως μειράκιον ὥραϊον*

11^v *τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν* des. fol. 13, cuius reliqua pars vacua est

14 *ἐγκώμιον δημοσθένους*

1) In folio primo praeter πίνακα ἀκριβῆ legitur: N° 54 undecimae. et 2776. et N° 54 della 21 cassa; in folio tertio: CCCLXIX et 447.

2) In indice graeco codicis Parisini gr. 3074 (= Montfaucon, Bibl. Manusc. II p. 772 e n. 56) inter libros orationis descriptus est ita: *λιβανίου μελέται τινες καὶ προγυμνάσματα*.

14^v μῦθοι· ὁ μῦθος· οἱ λύκοι
ἕτερος μῦθος· σεμνὸς ἦν
ἄλλος μῦθος· ἔδοξε τῷ δι

15 λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς
ὑπὲρ ἑλένης, λόγος πρῶτος· μενέλαος

16^v τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ ἑλέ-
νης λόγος δεύτερος· ὀδυσσεὺς:

20^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ὀδυσσεῶς ἐν λιταῖς πρεσβευτι-
κόν· ἀντιλογία παρ' ἀχιλλέως· λόγος γὼς

26 τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ λιβανίου μελέται· ~ Δύσκολος
λάλον γήμας γυναιῖκα

29 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν
θαλλοῦ στέφανον

32^v ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην

35 παρᾶσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς

36^v τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ νικομη-
δεῖα, cui succedit in fol. 37^v brevis tractatus rhetoricus
incipiens ἐν τοῖς τῶν δητόρων λόγοις διατὶ προτέτακται τὸ
προοίμιον τῶν ἄλλων· ἐπειδὴ σώματι ἔοικεν ὁ λόγος, τὸ δὲ
προοίμιον κεφαλῇ, desinens γνώμην καὶ ἀγῶνας

38 μελέται· τῷ κατορθώσαντι πόλεμον, desinit fol. 43
verbis οὐ χρώματα (= IV 538, 7 R). Reliqua pars folii
vacua est.

43^v πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα· ὀδυσσεὺς ὑπὲρ ἐλλήνων.
ἀριστείδου δῆτορος

46 Ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεὺς cum προθεωρίᾳ τῆς τοῦ πα-
τρόκλου μελέτης

52 νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν

55^v τοῦ αὐτοῦ λιβανίου ἐπὶ τῷ παραβάτῃ καὶ
δυσσεβεῖ Ἰουλιανῷ μονωδία. Des. fol. 57^v cuius reli-
qua pars vacua est.

58 λιβανίου σοφιστοῦ· πρὸς ἀνθύπατον μόντιον περὶ
τοῦ δημοσθένους βίου, καὶ ἐκθέσεις τῶν ὑποθέσεων τῶν
λόγων αὐτοῦ:

59 ὅτι τριῶν ὄντων τῶν μερῶν τῆς δητορικῆς ὁ δημο-
σθένης τὰ δύο ἐξήσκησεν

ὑπόθεσις τοῦ α^{ου} λόγου τῶν δυνθιακῶν: des. fol. 59^r, cuius reliqua pars aequae atque folium 60 vacua est.

61 Δημοσθένους ῥήτορος ἀθηναίου δυνθιακῶν λόγος πρώτος. Sequuntur usque ad finem (fol. 124) aliae orationes Demosthenis cum argumentis Libanii.

Codex, ut consensus in ordine, titulis, lectionibus, lacunis evincit, ex eodem fluxit exemplari quo Parisinus gr. 3014 (= 129), qui plura, sed non omnia quae hic continet.

Codicem anno 1880 examinavi.

- 103 40. Vaticanus Palatinus gr. 148 membranaceus formae octavae maioris saeculo XV exaratus continet post *Ἀριστοτέλους ἠθικῶν μεγάλων* libros manu nitidissima scripturae antiquae imitatrice (fol. 1—52^v) exaratos inde a folio 61¹), sed alia manu ac neglegentiore scripta

Λιβανίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα

χ]ρεία πρακτικὴ Ἀλέξανδρος ἐρωτηθεὶς παρὰ τινος ποῦ ἂν ἔχοι τοὺς θησαυροὺς τοὺς φίλους ὑπέδειξεν (= Pal. 277 fol. 228)

63^v *ἐγκώμιον ἀχιλλέως* (= Pal. 277 fol. 230^v)

65^v *χ]ρεία διογένης μειράκιον ἰδὼν ἀτακτοῦν τὸν παιδαγωγὸν [ἔπει]σεν εἰπὼν τί γὰρ τοιαῦτα παιδεύεις* (= 277 fol. 232^v)

67^v *ἐγκώμιον θερασίου* (= 277 fol. 234^v)

69^v *χ]ρεία Θεόφραστος ἐρωτηθεὶς τι ἐστὶν ἔρως, ἔφη παῖδος ψυχῆς σχολαζούσης* (= 277 fol. 236^v)

71 *ἔκφρασις μέθης* (= 277 fol. 238^v)

71^v *ἐγκώμιον δημοσθένους* (= 277 fol. 239)

73 *γνώμη προτρεπτικὴ· δεῖ δὴ χρημάτων καὶ ἂν τοῦτων οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι τῶν δεόντων* (= 277 fol. 240^v)

74 *γνώμη προτρεπτικὴ· οὐ χρὴ παννύχιον εὐδειν* (= 277 fol. 241^v)

75 *χ]ρεία. Ἰσοκράτης τῆς παιδείας τὴν ὀλίσαν ἔφη παρὰν* (= 277 fol. 243)

80 *κατασκευὴ ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν ἀχιλλέως ὁρήν* (= 277 fol. 247)

1) Folia 53—60 vacua relictæ sunt.

82 [ἀ]νασκευή· ὅτι οὐκ εἰκὸς τὸν χρόσην εἰς τὸ ναύ-
σταθμον ἐλθεῖν τῶν ἐλλήνων (= 277 fol. 249)

83 μονωδία ἐπὶ τῷ πυρποληθέντι ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος
(= 277 fol. 250)

84^v μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ (= 277 fol. 251^v)

87 ἀνασκευή ὅτι οὐκ εἰκότα τὰ κατὰ τὸν αἶαντα τὸν
λοκρόν (= 277 fol. 254)

89 μονωδία ἐπὶ λουλιανῷ τῷ θεομάχῳ πεσόντι
(= 277 fol. 256)

93 ἐγκώμιον διομήδους (= 277 fol. 259^v)

95 ἐγκώμιον ὀδυσσεύς (= 277 fol. 261^v)

98 [ἡ]θοποιία· τίνες εἴποι λόγους νιόβῃ κειμένων τῶν
τέκνων (IV 1015 R) (= 277 fol. 264)

99 ὀδυσσεύς ἐν τῷ κύ-
κλωπος σπηλαίῳ (= 277 fol. 265)

100 μενέλαος μαθὼν τὴν
τελευτήν ἀγαμέμνονος (= 277 fol. 265^v)

100^v αἶας ἀφαιρεθεὶς τὰ
ὄπλα (= 277 fol. 266^v)

101 ὁ αἶας μετὰ τὴν
μανίαν

102 ἀχιλλεὺς καταπονου-
μένων τῶν ἐλλήνων (= 277 fol. 267)

103 ἀχιλλεὺς πεσόντος
πατρόκλου (= 277 fol. 267^v)

103^v πόρνη σωφρονήσασα
(= 277 fol. 268)

104 ἐγκώμιον δικαιοσύνης (= 277 fol. 268^v)

105^v κατασκευή· ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τῶν ἀχιλλεύς ὄπλων
(= 277 fol. 269^v)

107 ψόγος φιλέππου (= 277 fol. 270^v)

108^v ἐγκώμιον γεωργίας (= 277 fol. 272)

110^v ψόγος ἀμπέλου (= 277 fol. 273)

111^v ψόγος πενίας (= 277 fol. 274)

113 ψόγος πλούτου (= 277 fol. 275^v)

114^v ἀριστείδου δῆτορος μονωδία ἐπὶ σμύρῃ (= 277
fol. 276^v). Des. fol. 115^v.

- Codicem anno 1869 examinavi atque e parte contuli.
 104 41. Vaticanus Palatinus gr. 277 chartaceus in folio saeculo XVI optime exaratus continet post Dionysii Halicarnasei quae fertur artem rhetoricam (fol. 4) Demetrii Phalerei *περὶ ἐρμηνείας* (fol. 71) aliaque

inde a folio 228 inscripto:

λιβανίον σοφιστοῦ προγυμνάσματα usque ad finem (fol. 277) eadem eodem ordine opuscula quae Palatinus 148 (n. 103), nisi quod in folio 267 titulo *τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ αἴας μετὰ τὴν μανίαν* succedit non haec ipsa, sed alia titulo priva ethopoeia *τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἀχιλλεύς καταπονυμένων Ἑλλήνων*, ut singula hic recensere superfluum sit. Codex vero, ut lectiones a me collatae demonstrant, non e Palatino 148, sed e fonte cum hoc communi fluxit. Ad progymnasmata (fol. 236^v. 240^v. 254) Allatus lectiones codicis Barberini margini adscripsit.

Codicem anno 1869 inspexi.

- 105 42. Vaticanus Palatinus gr. 275 chartaceus formae quartae maioris, scriptus a Michaelē Apostole post annum 1453 secundum subscriptionem folii 176^v *μιχαήλος ἀποστόλης βυζάντιος μετὰ τὴν τῆς αὐτοῦ πατρίδος ἑλῶσιν πενία συζῶν καὶ τότε τὸ βιβλίον ἐξέγραψεν*, olim Caroli cuiusdam testibus tribus distichis in folio 8^v scriptis

Κάρλον κτῆμα τόδ' ἐστίν, ὃν λαροῖσιν ἀπόλλων

εἴσιδεν ὀφθαλμοῖς ἐς φάος ἐρχόμενον

et *Κάρλον κτῆμα τόδ' ἐστίν· ὁ χρυσοκόμας ὃν ἀπόλλων*

ἑλαος εὐμειδῆς εἴσιδε τικτόμενον

et *Κτῆμα τεὸν τότε κάρλε τὸν ἔδρακεν ἄρτι νεογνὸν*

γηθόσυνος χαίρων φοῖβος ἀκροσεκόμας,¹⁾

deinde Georgii Balsamae Zacynthii²⁾ secundum inscriptionem folii primi τοῦτο τὸ βιβλίον ἔστιν τοῦ γεωργίου

1) Eiusdem Caroli fuerunt codex celeberrimus Euripidis Palatinus gr. 287 simillimis distichis distinctus, quae legi apud Kirchhoffium in praefatione ad Eur. trag. vol. I p. IX, Stevensonium, Catal. codd. gr. Pal. p. 162, Wuenschium Mus. Rhen. LI 143 sq., et codex Pal. 261.

2) Cf. Legrand, Bibliogr. hellén. des XV et XVI siècles I p. CII.

τοῦτο τὸ ὁ γεώργιος ὁ βαλσαμάς ἔγρα, quem sub initium saeculi decimi sexti in gymnasio Graeco Romae fuisse constat,¹⁾ unde explicatur versio latina inter lineas declamationis primae Libanii scripta, deinde *Udalrici Fuggeri*²⁾, cuius codicum collectio anno 1584 in bibliothecam Palatinam transiit. Prima codicis folia vacua sunt; fol. 9 incipit *λιβανίου σοφιστοῦ μελέται: πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης*· μενέλαος cum versione latina interlineari

12^v τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης· ὀδυσσεύς

23^v ἀριστείδου πρεσβευτικός πρὸς ἀχιλλέα

29 πρὸς τὸν ὀδυσσεύως ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία ἀχιλλεύως

41 πρεσβεία πατρόκλου πρὸς ἀχιλλέα ἀξιούντος αὐτὸν ἐξελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον

51 μετὰ τρῳάας ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευταίην ὀρέστης ἀπεκτονὸς τὴν μητέρα κρίνεται φόνου

60 διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου τὸν ἑαυτοῦ πατέρα

71^v ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ

77^v φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτῷ κáμνοντος

83 δύσκολος γήμας γυναῖκα λάλον

90 μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ αὐτοκράτορι

94 μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ

97 μονωδία ἐπὶ τῷ πυρποληθέντι ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος

98^v *λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαίστορος ἐπιστολαί*, quarum prima κλεάρχω· ἔμελλον γράφων (= ep. 1), ultima (σ) ἀρυστιανέντω· ἐξέστω παλζειν (= 1028^b) desinit folio 176^v.

Sequuntur fol. 177 *μιχαήλου ἀποστόλου τοῦ βυζαντίου*

1) Cf. Sathas, *Νεοελλην. φιολ.* p. 227.

2) Hoc elucet ex indice bibliothecae Fuggeranae anno 1571 confecto hodieque in bibliotheca urbana Hamburgensi conservato (cf. Hoffmann, *Serap.* IX 289 sq.) in quo, ut Meynekius mihi scripsit, codex in hunc modum descriptus est: n. 12 *In Bretter. p. 374. Libanii declamationes. Eiusdem epistolae. Michael Apostolus adversus Pletonem . . . geschr. auf Papier in fol.*

πρὸς τὰς ὑπὲρ ἀριστοτέλους περὶ οὐσίας κατὰ πλήθωνος
θεοδώρου τοῦ γαζῆ ἀντιλήψεις aliaque eiusdem Michaelis
opuscula, quorum ultimum (fol. 225^v—228) inscriptum
προσφώνημα εἰς τὸν θειότατον καὶ παναγιώτατον μου δε-
σπότην καὶ κύριον βησσαρίω τὸν αἰδεσιμώτατον καρδηνάλιν
τῶν τούσκων καὶ πατριάρχην κωνσταντινουπόλεως μιχα-
ήλου ἀποστόλη τοῦ βυζαντίου codicem post annum 1463
quo Bessario patriarcha Constantinopolitanus factus est,
exaratum esse monstrat.

Codicem anno 1869 examinavi.

- 106 43. Vaticanus gr. 224¹) chartaceus formae octavae
maioris diversis manibus saeculi XV scriptus continet post
Κλεομήδους κνυλικῆς θεωρίας μετεώρων βιβλία δύο, Lucia-
num, Aristidis πρεσβευτικὸν πρὸς Ἀχιλλέα, μονωδία ἐπὶ
Σμύρνη, ἐπιστολὴν περὶ Σμύρνης inde a

fol. 163 ἀντιλογία Ἀχιλλέως πρὸς τὸν ἐν λιταῖς πρέσβυν
᾽Οδυσσεά

175 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀριστείδην περὶ τῶν ὀρχηστῶν

188^v μονωδία λιβανίου ἐπὶ ἰουλιανῷ

192 ἀριστείδου εἰς ἑτεωνέα ἐπικήδειος desinit verbis
πρόποντα ἀλλήλοις I 127, 15 Dind. Folium 192^v va-
cuum est.

193 inc. λιβανίου σοφιστοῦ μελέται

ἔχων τις γυναικαὶ καὶ ὧν ὑπὸ πατρὶ

197^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας

202^v [Luciani] λούκιος ἢ ὄνος (initium tantum exstat
cum explicatione vocum)

221 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγέιτονος πόλεως μειράκιον

228 iterum φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν
δωρεὰν θαλλοῦ στέφανον, sed iam fol. 228^v verbis τὰ δὲ
ἤδη IV 624, 7 R desinit

1) In indice codicum bibliothecae sub Nicolao V facto de-
scribitur inter libros mathematicos: *Cleomadis Metheora et*
Luciani et Libani nonnulla etc. (Müntz et Fabre, La bibl. du
Vatican au XVe siècle p. 339). In indice bibliothecae Vati-
canae edito ab Haasio Serap. XII p. 243 est n. 417.

229 inc. [Πατρόκλου μελέτη] Ὁμην ὦ ἀχιλλεῦ
 238 πρεσβευτικὸς εἰς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης μενεάων
 241 τοῦ ἀγίου ἐπιφανίου περὶ τῶν λίθων
 244 δύσκολος ὤλισθεν. Exstat tantum titulus.
 ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην. κατέφυγεν ἐπὶ
 τὸν ἑλέων βωμὸν. Desinit verbis νῦν ἀκούσεσθε IV 254, 1 R.
 Sequuntur usque ad finem (fol. 306) dialogi Luciani.
 Codicem anno 1868 inspexi.

44. Vaticanus Palatinus gr. 278 partim membra- 107
 naceus (fol. 1—96), partim chartaceus (fol. 97—301)
 formae octavae maioris, olim Georgii Cantacuzeni se-
 cundum subscriptionem folii 174^v τὸ παρῶν βιβλίον ὑπάρχει
 τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀρχοστρ(ατήρου) κυροῦ γεωργ(ίου) τοῦ καν-
 τακουζηνοῦ· ἐνέτυχον δὲ αὐτὸς τοῦτο ἐν τῷ σμεντερόβῳ ἐν
 μηνὶ μαῖῳ λα'. ἰνδ. β'. τοῦ ςΔξβ'. ἔτους. † δημήτρ(ιος)
 λάσκαρις, ὁ νοτάριος¹⁾ continet post Manuelis Chrysolorae
 erotemata et varia astronomica in chartis saeculo XV
 exaratis

fol. 143 ἀριστείδου μελέτη πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν ἀχιλλέα·
 ὀδυσεύς

151 λιβανίου ἀντιλογία ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσεά

167 δύσκολος ὤλισθεν

171^v λιβανίου ἐπιστολὴ ἀνατολίᾳ· οἷα τετόλμηται (= ep.
 551). Fol. 172^v—174 vacua sunt.

Folio 175 incipit nova manus aequalis qua scripta
 sunt

λιβανίου ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα ἰουλιανόν

229 τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα
 ἰουλιανόν

235 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης· ὀδυσεύς
 cum protheoria

252^v μετὰ τροίας ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτήν ὁ
 ὀρέστης κρίνεται

264 ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος cum protheoria

1) Cf. Stevenson, Catal. codd. Palat. graec. p. 154.

πρὸς τὰς ὑπὲρ ἀριστοτέλους περὶ οὐσίας κατὰ πλῆθονος
θεοδώρου τοῦ γαζῆ ἀντιλήψεις aliaque eiusdem Michaelis
opuscula, quorum ultimum (fol. 225^v—228) inscriptum
προσφώνημα εἰς τὸν θειότατον καὶ παναγιώτατον μου δε-
σπότην καὶ κύριον βησσαρίω τὸν αἰδεσιμώτατον καρδηνάλιν
τῶν τούσκλων καὶ πατριάρχην κωνσταντινουπόλεως μεγα-
ήλον ἀποστόλῃ τοῦ βυζαντίου codicem post annum 1463
quo Bessario patriarcha Constantinopolitanus factus est,
exaratum esse monstrat.

Codicem anno 1869 examinavi.

- 106 43. Vaticanus gr. 224¹) chartaceus formae octavae
maioris diversis manibus saeculi XV scriptus continet post
Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων βιβλία δύο, Lucianum,
Aristidis πρεσβευτικὸν πρὸς Ἀχιλλέα, μονωδίαν ἐπὶ
Σμύρῃ, ἐπιστολὴν περὶ Σμύρνης inde a

fol. 163 ἀντιλογία Ἀχιλλέως πρὸς τὸν ἐν λιταῖς πρέσβυν
᾽Οδυσσεά

175 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀριστείδην περὶ τῶν ὀρηγιστῶν

188^v μονωδία λιβανίου ἐπὶ ἰουλιανῷ

192 ἀριστείδου εἰς ἑτεωνέα ἐπικήδειος desinit verbis
πρέποντα ἀλλήλοις I 127, 15 Dind. Folium 192^v va-
cuum est.

193 inc. λιβανίου σοφιστοῦ μελέται

ἔχων τις γυναιῖκα καὶ ὄν ὑπὸ πατρὶ

197^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας

202^v [Luciani] λούκιος ἢ ὄνος (initium tantum exstat
cum explicatione vocum)

221 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως μειράκιον

228 iterum φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν
δωρεάν θαλλοῦ στέφανον, sed iam fol. 228^v verbis τὰ δὲ
ἤδη IV 624, 7 R desinit

1) In indice codicum bibliothecae sub Nicolao V facto de-
scribitur inter libros mathematicos: *Cleomadis Metheora et*
Luciani et Libani nonnulla etc. (Müntz et Fabre, La bibl. du
Vatican au XVe siècle p. 339). In indice bibliothecae Vati-
canae edito ab Haasio Serap. XII p. 243 est n. 417.

229 inc. [Πατρόκλου μελέτη] Ὡμην ὦ ἀχιλλεῦ
 238 πρεσβευτικὸς εἰς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ ἑλένης μενελάου
 241 τοῦ ἁγίου ἐπιφανίου περὶ τῶν λίθων
 244 δύσκολος ὤλισθεν. Exstat tantum titulus.
 ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην. κατέφυγεν ἐπὶ
 τὸν ἑλέου βωμὸν. Desinit verbis νῦν ἀκούσεσθε IV 254, 1 R.
 Sequuntur usque ad finem (fol. 306) dialogi Lucianei.
 Codicem anno 1868 inspexi.

44. Vaticanus Palatinus gr. 278 partim membra- 107
 naceus (fol. 1—96), partim chartaceus (fol. 97—301)
 formae octavae maioris, olim Georgii Cantacuzeni se-
 cundum subscriptionem folii 174^v τὸ παρῶν βιβλίον ὑπάρχῃ
 τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀρχοστρε(ατήρου) κυροῦ γεωργ(ίου) τοῦ καν-
 τακουζηνοῦ· ἐνέτυχον δὲ αὐτὸς τοῦτο ἐν τῷ σμεντερόβῳ ἐν
 μηνὶ μαΐῳ λα΄. ἰνδ. β΄. τοῦ ςΔξβ΄. ἔτους. † δημήτρ(ιος)
 λάσκαρις, ὁ νοτάριος¹⁾ continet post Manuelis Chrysolorae
 erotemata et varia astronomica in chartis saeculo XV
 exaratis

fol. 143 ἀριστείδου μελέτη πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν ἀχιλλέα·
 ὀδυσσεύς

151 λιβανίου ἀντιλογία ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσεά

167 δύσκολος ὤλισθεν

171^v λιβανίου ἐπιστολὴ ἀνατολίῳ· οἷα τετόλμηται (= ep.
 551). Fol. 172^v—174 vacua sunt.

Folio 175 incipit nova manus aequalis qua scripta
 sunt

λιβανίου ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα ἰουλιανόν

229 τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα
 ἰουλιανόν

235 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ ἑλένης· ὀδυσσεύς
 cum protheoria

252^v μετὰ τροίας ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτήν ὁ
 ὀρέστης κρίνεται

264 ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος cum protheoria

1) Cf. Stevenson, Catal. codd. Palat. graec. p. 154.

279^v δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα. Des. fol. 289.
Inde a folio 289^v sequuntur alia.

Codicem anno 1869 examinavi.

- 108 45. Vallicellanus F 14 (81 in Catalogo codicum graecorum nuper ab Aemidio Martini, Mediolani 1902 edito p. 137) chartaceus (mm. 225 × 155) saeculi XVI ineuntis anno 1556 in insula Creta ab Ioanne Choniano protonotario Monembasiae emptus, ut elucet e nota folii 111^v κτῆμά ἐστι ἰωάννου χωνιανοῦ πρωτονοταρίου μονεμβασίας· ὅπερ ὠνήσατο διατρίβοντος τῇ τοῦ μίνωος καὶ θαυμάνθους πόλει· ἐπὶ ἔτους ζξδ, deinde si recte coniecit Martinus, Achillis Statii, continet post Isocratis ad Demonium inde a capite sexto orationem

fol. 5^v ἐπιστολὴ λιβανίου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν· διπλὴν ἀνήρησαι (= ep. 372)

7 μονωδία λιβανίου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν

11 μονωδία ἀριστείδου ἐπὶ σμύρνην κειμένην

13 ἀπολογία ἀχιλέως· πρὸς τὸν ὀδυσσεά (IV 47)

28 διπλὴν ἀνήρησαι (= ep. 372 desinens verbis σὸν ἀτεχνῶς p. 185, 16 W.)

29 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεάν θαλοῦ στέφανον κτλ.

35 δύσκολος λάλον γήμας γυναῖκα

40^v παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς

44 πρεσβεία πατρόκλου πρὸς ἀχιλλέα ἀξιῶν αὐτὸν ἐξελεθεῖν

53^v λόγος πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωὰς ὑπὲρ τῆς ἐλένης ὀδυσσεύς

65^v αἰλλοῦ ἀριστείδου ῥήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα ὀδυσσεύς

70^v πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωὰς ὑπὲρ τῆς ἐλένης· μενέλαος

73^v λιβανίου σοφιστοῦ λόγος περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης
D^o fol. 106^v verbis καὶ μετὰ ταῦτα t. I p. 204, 1

tur varia.

Codicem quem Libaniana continere e catalogo codicum Vallicellianorum manuscripto manco admodum olim inspecto cognoscere non potui, sed e catalogo demum typis mandato Aemidii Martini didici, e parte anno 1903 a me rogatus Augustus Mau contulit. *Blos* cum Laurentiano LVII 20 ita concinit, ut ex eodem exemplari deductus, sed pretio critico privus dicendus sit. Cf. Addenda tomi I p. X. Monodia cuius initium (p. 206—209) collatum habeo, in nonnullis cum P, in aliis cum M consentiens recensionem mixtam praebet.

46. Vaticanus gr. 1858 chartaceus formae octavae 109 saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis miscellaneus incipit folio 64 verbis ἀνέπειθε καὶ παρανομεῖν quae sunt declamationis φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας IV 628, 14 R desinentis folio 68^r.

Folio 68^v incipit: μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ πεσόντι cum scholiis marginalibus

73 ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ θεομάχῳ desinit folio 87^v εἶναι ταῦτα ἡξίουν· καὶ ὁ μὲν ἀφιστάμενος τοῖς ἰσχύουσιν τῶν πατρῶων βέλτιστος (= I p. 566, 6 R)

88 πέναξ τῶν νόμων κατ' ἀλφάβητον

111 λονκιανοῦ λόγοι

135 ἔκθεσις πρὸς ἰουστινιανὸν σχεδιασθεῖσα παρὰ ἀγαπητοῦ διακόνου

157 συνεσίον ἐπιστολαὶ (νθ') cum scholiis interlinearibus

188 ἐκφράσεις λιβανίου item cum scholiis interlinearibus
ἐκφράσεις πεζομαχίας α"

189 γραφῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ β"

190 ἑτέρας γραφῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ γ"

191 κήπου δ"

191^v ἐγκώμιον φοίνικος καὶ μηλέας ε"

193 ἐκφράσεις λιμένος ς"

193^v ναυμαχίας ζ"

194 θήρας η"

195 λέοντος κατέχοντος ἔλαφον θ"

195^v ἡρακλέους καὶ ἀνταίου ι'

196^v ἑτέρα· ἐξέλιπε μὲν μετὰ (IV 1083 R) ια'

198	ἡρακλέους ἐστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ	ιβ'
198 ^v	τρῳίδος ἀπεστραμμένης (IV 1093)	ιγ'
199 ^v	ἡρας	ιδ'
200	πολυξένης σφαττομένης ὑπὸ νεοπτο- λέμου	ιε'
201	προμηθέως	ισ'

Des. fol. 202^v.

Folio 203 incipiunt alia manu scriptae φιλοστράτου εἰκόνες.

Codicem anno 1895 inspexi.

- 110 47. Matritensis N—18 chartaceus in folio saeculi XV, olim Ioannis Fernandez de Velasco,¹⁾ continet post Iliadem et Euripidis Hecubam inde a

fol. 246 ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ

267 [μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ]

269^v inc. ἐπὶ δ' οὖν τοῖς πρώτοις τοῖσδε περικλῆς ὁ ξαν-
θήππου ἡρέθη λέγειν des. οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν i. e. non, ut
Iriartius²⁾ coniecit, declamatio inedita Libanii, sed Periclis
oratio funebris apud Thucydidem II 34—41, 1.

Codicem anno 1880 inspexi.

- 111 48. Marcianus gr. 442 bombycinus formae duodeci-
mae saeculo ineunte XV scriptus, olim Bessarionis³⁾,
continet

fol. 7 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum prima γλυ-
κείας με γεύσας (= 1183), ultima (ρνξ) νῦν τε ἐπιστέλλων
(= 37)

74 [μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ]

78^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῇ τῆς νικομηδείας κατα-
στροφῇ

1) Cf. Carol. Graux, Essai sur les origines du fonds grec de l'Escorial p. 70.

2) Catal. codd. graec. Matrit. p. 70. Cf. Jahrb. f. Philol. 1876 p. 214.

3) In folio praefixo legitur: λιβανίου ἐπιστολαί καὶ λόγοι αἰσχίνου: κτῆμα βησσαρίωνος καρδηνάλεως τοῦ τῶν τούσκλων. In indice codicum ab H. Omont Parisiis anno 1894 (Revue des Bibliothèques) edito p. 32 est n. 300: Item epistolae Libanii, et orationes Aeschinis, in papyro. Cf. supra p. 3 not. 1.

81^v μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος

83 ἀλοῦσά τις γυνή φαρμακείας, declamatio Hadriani rhetoris edita a L. Allatio Excerpt. p. 238 sq. et ab H. Hinckio, Polem. declam. p. 44.¹⁾

84 [μονωδία ἐπὶ Σμύρνῃ] Aristidis quae incipit Ζεῦ, τί χρῆσωμαι.

Inde a folio 87 sequuntur orationes Aeschinis et monodiae Alexii Lampeni.

Codicem anno 1869 examinavi et initium monodiae contuli.

49. Vaticanus gr. 1394 chartaceus formae octavae 112 maioris saeculi XV teste inscriptione folii ultimi Ἰωάννου τοῦ Λαυρεντίου καὶ τῶν φίλων olim Ioannis Laurentii Veneti²⁾, deinde Fulvii Ursini qui codices suos anno 1600 bibliothecae Vaticanae legavit, ut elucet ex inscriptione involucris *ex libris Fulvii Ursini*, continet post Synesii hymnos, orationes, epistulas, Amasidis ad Polycratem epistulam (fol. 296)³⁾, Aristidis orationes inde a fol. 324

λιβανίου ῥήτορος σοφιστοῦ καὶ κοιμιστῆρος μονωδία εἰς νικομήδειαν

328^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος

331—337 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ.

Inspexi anno 1869.

50. Parisinus gr. 3025 chartaceus formae octavae 113 maioris saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis, olim Colbertinus (4432), inde ab anno 1732 Regius (3287) continet inde a

fol. 2 λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ τῇ νικομηδείᾳ

6^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῷ ἐμπρενέμῳ (sic) τῆς δάφνης

9 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῷ παραβάτῃ ἰουλιανῷ: Desinit fol. 16^v. Sequuntur diversa.

1) Cf. Vilhois, Anecd. II 253.

2) Cf. P. de Nolhac, Bibliothèque de Fulvio Orsini p. 184.

3) Cf. Mus. Rhen. LIII 551.

Codicem anno 1880 inspexi.

- 114 51. Vaticanus gr. 199¹⁾ chartaceus formae quartae maioris saeculi XV continet post varia

fol. 96 ἐπιστολαὶ λιβανίου σοφιστοῦ, quarum prima κλειῶν· ἔμειλλον γράφων (= 1), ultima (ρια) ἰουλιανῷ καίσαρι· διὰ τὴν ἀνέκδοτον νίκην (= 372)

fol. 123 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ αὐτοκράτορι

125^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ

127^v προσηνειακὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς λόγος ὑπὲρ τῆς ἐλένης (= IV 1 R). Desinit fol. 130^v. Succedunt Plutarchea Luciana alia.

Codicem anno 1868 inspexi.

- 115 52. Vaticanus gr. 579 chartaceus formae octavae miscellaneus²⁾ continet manu saeculi XIV exarata inde a

fol. 260 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἰουλιανῷ τῷ δυσσεβεστάτῳ (haec vox incerta)

261^v τοῦ αὐτοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῇ νικομηδείᾳ, ὅτε θεία ῥιπὴ κατεγώσθη ὑπὸ [τοῦ σεισμοῦ] des. fol. 262^v

263 [ἔκφρασις μέθης] alia charta aliaque manu exarata. Des. fol. 263^v.

Codicem anno 1895 inspexi.

- 116 53. Vindobonensis phil. 219 chartaceus miscellaneus diversis manibus saeculi XV satis neglegenter exaratus continet post Pindari carmina

fol. 102 τοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἰουλιανῷ τῷ τρισκατάρτῳ

105 μονωδία λιβανίου ἐπὶ καταπτώσει τῆς νικομηδείας. Desinit folio 108^v, sed bibliopecti culpa folium 107 ante 108 positum est. Succedit monodiae in folio 108^v ἐπιτομὴ χρόνων τῶν ἀπὸ τοῦ ἀδὰμ ἕως τοῦ ρωμ. ἔτους.

Codicem anno 1870 inspexi.

¹⁾ In indice graeco codicum bibliothecae Vaticanae edito Serap. XII p. 159 est n. 126.
²⁾ Eisenberg, Analecta p. 41.

54. Vaticanus Palatinus gr. 360 chartaceus formae 117 octavae diversis manibus saeculo XVI exaratus, miscellaneus continet post *Πορφυρίου εισαγωγὴν τῶν πέντε φωνῶν* (fol. 4—20) aliaque¹⁾ inde a folio 40

λιβανίου μελέται τοῦ σοφιστοῦ

παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς

45^v [*παράσιτος τοῦ τρέφοντος κτλ.*]

52^v [*φθονερός τοῦ γέιτονος*]

69 [*μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ*]. Des. fol. 76.

Folia 77—79 vacua sunt. Inde a folio 80 usque ad finem (fol. 346) sequuntur diversa.

Codicem anno 1869 inspexi.

55. Vallicellanus B 70 (15 in catalogo Martinii 118 p. 29) chartaceus formae octavae saeculi XV continet inde a

fol. 153^v *Ἐπιστολαὶ Λιβανίου σοφιστοῦ*, quarum prima *ἱφικράτει· ἡρόμην* οὐ (= ep. 40), ultima (25) in fol. 165 *Ἀριστοφάνει τῷ κορινθίῳ· οὐδέπω με πεπανμένον* (= ep. 1186) est. Sequuntur inde a fol. 166 Theophylacti *ἐπιστολαὶ ἡθικαὶ* et (fol. 171) [Aristotelis] *περὶ κόσμου* liber et post τοῦ σταφιδάκη *μονωδία* ἐπὶ τῷ αὐτοκράτορι *Παλαιολόγῳ* (fol. 199—200)²⁾

fol. 200 *λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ*

205 *λιβανίου μελέται*, sed nihil exstat nisi initium tituli declamationis

ἔχων τις γυναικα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ — ἰδὼν ἐκείνος (= IV 639, 6 R).

Codicem anno 1868 inspexi et initium monodiae contuli, postea epistulas examinavit a me rogatus Hugo Lincke.

56. Escorialensis Σ—II—7 (83 in catalogo Milleri) 119 chartaceus in folio saeculi XV continet in folio praefixo manu recenti scriptam epistulam Libanii *Μοδέστῳ· Καλλῶς*

1) Folia 21—23 et 34 vacua sunt, 35—39 desunt.

2) Cf. Byz. Zeitschr. IX 381.

(sic) *μοι δοκοῦσιν* (= ep. 245) et post Iliadem, scholia ad Lycophronem, Eustathium ad Dionysii Periegesin, Xenophontis de republica Lacedaemoniorum libellum inde a folio

329^v *μονωδία λιβανίου ἐπὶ τῷ βασιλεῖ ἰουλιανῷ καὶ αἰστορος ῥήτορος*

332^v [*προεβεντικός πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης· Μενέλαος*]. In fine (extremo fere folio 334^v quod ultimum est codicis) legitur: *τέλος εἴληφεν ἡ μελέτη μενελάου*.

Anno 1876 mea gratia inspexit Carolus Graux.

Ad hos accedunt tres codices qui fragmenta monodiae continent:

57. Laurentianus LVII 44 saec. XIII qui folio 101 finem inde a *αἵματι συμμιγείς* (p. 220, 1) praebet. Vide t. I p. 224sq.

58. Mutinensis gr. 236 saec. XV fol. 196 qui statim folio 196^v desinit verbis *τοὺς μὲν εὐώχει* (p. 208, 15). Vide t. I p. 421sq.

120 59. Laurentianus IX 30 chartaceus formae octavae saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis mutilatus continet fol. 1 declamationem quae inscripta quidem¹⁾ *ἐκδοθεὶς φιλιππῶ δημοσθένους ἀφειδὲς καὶ μὴ πολιτευόμενος κρίνεται δημοσίᾳ*, revera autem est: *ἐξήγησεν ὁ Φίλιππος τὸν Δημοσθένην — γράφει παρ' Ἀθηναίοις ἀνελεῖν τὸν βαρμόν* (IV 253); desinit ante finem verbis *τοῦ βαρμοῦ κέκλεισται* (265, 21);

fol. 7 *μονωδία ἐπὶ τῷ παραβάτῃ καὶ ἀσελγεῖ ἰουλιανῷ*, sed etiam haec iam folio 8 desinit verbis *ἀπὶ τῶν κακῶν εἰς τάξιν* (210, 13).

Folium 9 incipit verbis *οὐσίαν δυοῖν ἔνεκα τοῦ τι ζημίαν μεγάλην ἐκτίσαι καὶ τοῦ φίλῳ σπουδαίῳ δυστυχοῦντι βοηθῆσαι*, quae sunt Isocratis ad Demonicum orationis § 28 p. 8a. Quae usque ad finem *τὰς τῆς φύσεως ἀμαρτίας ἐπικρατήσκειν* (fol. 12) progreditur. Quae autem inde a folio 12^v sequuntur, quae aequae atque prius fragmentum Bandinius (Catal. I 441) se ignorare professus est, nihil

1) *Manu secunda λιβανίου suprascriptum est.*

aliud nisi oratio est titulo priva Aristidis, *Πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀγγέλᾱ*. Huic succedunt orationes Demosthenicae.

Codicem anno 1869 contuli.

Duo codices periisse videntur:

60. Antonii Augustini (vide t. I p. 347sq.) et

61. Aegidii Noallii, e quo monodiam et epitaphium 121 Iuliani se praebere Morellus in 'indice' orationum testatur. Quem Noallius, inde ab anno 1585 episcopus Aquensis et regis Gallorum legatus Constantinopoli, „qui ecclesiam Aquensem diu tenuit ac rexit semper absens episcopatu tandem se apud Regem abdicavit et vivere desiit anno 1600“,¹⁾ Constantinopoli acquisivit, si idem fuit codex monodiarum atque is quem Morellus ad *Βασιλικὸν* edendum adhibuit. In praefatione enim editionis huius orationis a Morello primum Parisiis 1614 factae haec verba leguntur: „*Exemplum MS. alterum praebuit Constantinopolis munitificentia Reverendiss. Episcopi Aquensis D. Aegidii Noallii μακαρίτου, R. P. Frontoni Ducaco Theologo è Societate Iesu benigne communicatum, ab eoque diligenter accuratèque descriptum nobisque ultro concessum est.*“ Ad quem Noallio mortuo pervenerit, nescitur neque unum e superstitibus codicibus novi, qui idem atque hic dici queat.

Si unicus textus Morelliani fons fuit, proxime ad Palatinum gr. 282 accessit. Nam textus ille cum hoc codice in lectionibus, verbis transpositis, lacunis mirum in modum consentit. Plures sane codices Morellum adhibuisse minime omni probabilitate caret. Quod si in hac oratione statueremus, mirus ille consensus etiam ita explicari posset, ut Morellus apographo codicis Palatini ipsius usus esset aequè atque in *Βασιλικῷ*, de quo ipse l. l.: *tertium*, inquit, (*exemplum MS*) *Heidelberga civitate a clarissimo et eruditissimo Viro Markardo Frehero Consiliario Palatino ad nos liberaliter est transmissum*. Sed lacuna magna quam Morellus in codice eodem Noallii a se adhibito exstare testatus est in Epitaphio p. 300 (*hic desiderantur quaedam ob Graeci*

1) Gallia Christiana II 196.

πρὸς τὰς ὑπὲρ ἀριστοτέλους περὶ οὐσίας κατὰ πλήθους
θεοδώρου τοῦ γαζῆ ἀντιλήψεις aliaque eiusdem Michaelis
opuscula, quorum ultimum (fol. 225^v—228) inscriptum
προσφώνημα εἰς τὸν θειότατον καὶ παναγιώτατον μου δε-
σπότην καὶ κύριον βησσαρίω τὸν αἰδεσιμώτατον καρδηνάλιν
τῶν τοῦσκλην καὶ πατριάρχην κωνσταντινουπόλεως μεγα-
ήλου ἀποστόλη τοῦ βυζαντίου codicem post annum 1463
quo Bessario patriarcha Constantinopolitanus factus est,
exaratum esse monstrat.

Codicem anno 1869 examinavi.

- 106 43. Vaticanus gr. 224¹) chartaceus formae octavae
maioris diversis manibus saeculi XV scriptus continet post
Κλεομήδους κκληκῆς θεωρίας μετεώρων βιβλία δύο, Lucia-
num, Aristidis πρεσβευτικὸν πρὸς Ἀγγιλλέα, μονωδιαν ἐπὶ
Σμύρνη, ἐπιστολὴν περὶ Σμύρνης inde a

fol. 163 ἀντιλογία Ἀγγιλλέως πρὸς τὸν ἐν λιταῖς πρέσβην
Ὀδυσσεά

175 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀριστείδην περὶ τῶν ὀρηστῶν

188^v μονωδία λιβανίου ἐπὶ Ἰουλιανῷ

192 ἀριστείδου εἰς ἑτεωνέα ἐπικήδειος desinit verbis
πρέποντα ἀλλήλοις I 127, 15 Dind. Folium 192^v va-
cuum est.

193 inc. λιβανίου σοφιστοῦ μελέται

ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὄν πατρί

197^v φιλαργύρου παις ἀριστεύσας

202^v [Luciani] λούκιος ἢ ὄνος (initium tantum exstat
cum explicatione vocum)

221 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγέιτονος πόλεως μειράμιον

228 iterum φιλαργύρου παις ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν
δαρεάν θαλλοῦ στέφανον, sed iam fol. 228^v verbis τὰ δὲ
ἤδη IV 624, 7 R desinit

1) In indice codicum bibliothecae sub Nicolao V facto de-
scribitur inter libros mathematicos: *Cleomadis Metheora &*
Luciani et Libani nonnulla etc. (Müntz et Fabre, La bibl. du
Vatican au XVe siècle p. 339). In indice bibliothecae Vati-
canae edito ab Haasio Serap. XII p. 243 est n. 417.

229 inc. [Πατρόκλον μελέτη] Ὁμην ὦ ἀχιλλεῦ

238 πρεσβευτικὸς εἰς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ ἑλένης μενελάου

241 τοῦ ἀγίου ἐπιφανίου περὶ τῶν λίθων

244 δύσκολος ὤλισθεν. Exstat tantum titulus.

ἐξήγησεν ὁ φιλιππος τὸν δημοσθένην. κατέφηνγεν ἐπὶ
τὸν ἑλέου βωμόν. Desinit verbis νῦν ἀκούσεσθε IV 254, 1 R.

Sequuntur usque ad finem (fol. 306) dialogi Luciani.

Codicem anno 1868 inspexi.

44. Vaticanus Palatinus gr. 278 partim membra- 107
naceus (fol. 1—96), partim chartaceus (fol. 97—301)
formae octavae maioris, olim Georgii Cantacuzeni se-
cundum subscriptionem folii 174^v τὸ παρῶν βιβλίον ὑπόρχη
τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀρχοστρ(ατήγου) κυροῦ γεωργ(ίου) τοῦ καν-
τακουζηνοῦ· ἐνέτυχον δὲ αὐτὸς τοῦτο ἐν τῷ σμεντερόβῳ ἐν
μηνὶ μαῖω λα'. ἰνδ. β'. τοῦ ς' Δξβ'. ἔτους. † δημήτρ(ιος)
λάσκαρις, ὁ νοτάριος¹⁾ continet post Manuelis Chrysolorae
erotemata et varia astronomica in chartis saeculo XV
exaratis

fol. 143 ἀριστείδου μελέτη πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν ἀχιλλέα·
ὀδυσεεύς

151 λιβανίου ἀντιλογία ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσεέα

167 δύσκολος ὤλισθεν

171^v λιβανίου ἐπιστολὴ ἀνατολίῳ· οἷα τετόλμηται (= ep.
551). Fol. 172^v—174 vacua sunt.

Folio 175 incipit nova manus aequalis qua scripta
sunt

λιβανίου ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα ἰουλιανόν

229 τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα
ἰουλιανόν

235 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ ἑλένης· ὀδυσεεύς
cum protheoria

252^v μετὰ τροίας ἔλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτήν ὁ
ὀρέσσης κρίνεται

264 ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος cum protheoria

1) Cf. Stevenson, Catal. codd. Palat. graec. p. 154.

279^v δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα. Des. fol. 289.
Inde a folio 289^v sequuntur alia.

Codicem anno 1869 examinavi.

- 108 45. Vallicellanus F 14 (81 in Catalogo codicum graecorum nuper ab Aemidio Martini, Mediolani 1902 edito p. 137) chartaceus (mm. 225 × 155) saeculi XVI ineuntis anno 1556 in insula Creta ab Ioanne Choniano protonotario Monembasiae emptus, ut elucet e nota folii 111^v κτῆμά ἐστι ἰωάννου χωνιανοῦ πρωτονοταρίου μονεμβασίας· ὑπερ ὠνήσατο διατρίβοντος τῇ τοῦ μίνως καὶ θαμαάνθως πόλει· ἐπὶ ἔτους 55δ, deinde si recte coniecit Martinus, Achillis Statii, continet post Isocratis ad Demonium inde a capite sexto orationem

fol. 5^v ἐπιστολὴ λιβανίου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν διπλὴν ἀνήρησαι (= ep. 372)

7 μονωδία λιβανίου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν

11 μονωδία ἀριστείδου ἐπὶ σμύρνην κειμένην

13 ἀπολογία ἀχιλέως· πρὸς τὸν ὀδυσσεά (IV 47)

28 διπλὴν ἀνήρησαι (= ep. 372 desinens verbis σὺν ἀτεχνῶς p. 185, 16 W.)

29 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεάν θαλοῦ στέφανον κτλ.

35 δύσκολος λάλον γήμας γυναῖκα

40^v παράσιτος ἐπὶ δείπνον κληθεὶς

44 πρεσβεία πατρόκλου πρὸς ἀχιλλέα ἀξιῶν αὐτὸν ἐλθεῖν

53^v λόγος πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλπίδος ὀδυσσεύς

65^v αἶλλον ἀριστείδου ῥήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα ὀδυσσεύς

70^v πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλπίδος μενέλαος

73^v λιβανίου σοφιστοῦ λόγος περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης
Desinit fol. 106^v verbis καὶ μετὰ ταῦτα t. I p. 204, l.

Sequuntur varia.

Codicem quem Libaniana continere e catalogo codicum Vallicellianorum manuscripto manco admodum olim inspecto cognoscere non potui, sed e catalogo demum typis mandato Aemidii Martini didici, e parte anno 1903 a me rogatus Augustus Mau contulit. *Blos* cum Laurentiano LVII 20 ita concinit, ut ex eodem exemplari deductus, sed pretio critico privus dicendus sit. Cf. Addenda tomi I p. X. Monodia cuius initium (p. 206—209) collatum habeo, in nonnullis cum P, in aliis cum M consentiens recensionem mixtam praebet.

46. Vaticanus gr. 1858 chartaceus formae octavae 109 saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis miscellaneus incipit folio 64 verbis ἀνέπειθε καὶ παρανομεῖν quae sunt declamationis φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας IV 628, 14 R desinentis folio 68^r.

Folio 68^v incipit: μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ πεσόντι cum scholiis marginalibus

73 ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ θεομάχῳ desinit folio 87^v εἶναι ταῦτα ἡξίουν· καὶ ὁ μὲν ἀφιστάμενος τοῖς ἰσχύουσι τῶν πατρῶων βέλτιστος (= I p. 566, 6 R)

88 πλινὰς τῶν νόμων κατ' ἀλφάβητον

111 λουκιανοῦ λόγοι

135 ἔκθεσις πρὸς ἰουστινιανὸν σχεδιασθεῖσα παρὰ ἀγαπητοῦ διακόνου

157 συνεστόν ἐπιστολαί (νθ') cum scholiis interlinearibus

188 ἐκφράσεις λιβανίου item cum scholiis interlinearibus
ἐκφράσεις πεξομαχίας α^η

189 γραφῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ β^η

190 ἐτέρας γραφῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ γ^η

191 κήπου δ^η

191^v ἐγκώμιον φοίνικος καὶ μηλέας ε^η

193 ἐκφράσεις λιμένων ζ^η

193^v ναυμαχίας ζ^η

194 θήρας η^η

195 λέοντος κατέχοντος ἔλαφον θ^η

195^v ἡρακλέους καὶ ἀνταίου ι^η

196^v ἐτέρα· ἐξέλιπε μὲν μετὰ (IV 1083 R) ια'

198	ἔκφρασις ἡρακλέους ἐστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ	ιβ'
198 ^v	τρωϊδος ἀπεστραμμένης (IV 1093)	ιγ'
199 ^v	ἥρας	ιδ'
200	πολυξένης σφαττομένης ὑπὸ νεοπτο- λέμου	ιε'
201	προμηθέως	ις'

Des. fol. 202^v.

Folio 203 incipiunt alia manu scriptae φιλοστράτων εἰκόνες.

Codicem anno 1895 inspexi.

- 110 47. Matritensis N—18 chartaceus in folio saeculi XV, olim Ioannis Fernandez de Velasco,¹⁾ continet post Iliadem et Euripidis Hecubam inde a

fol. 246 ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ

267 [μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ]

269^v inc. ἐπὶ δ' οὖν τοῖς πρώτοις τοῖσδε περικλῆς ὁ ξαν-
θίππου ἡρέθη λέγειν des. οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν i. e. non, ut
Iriartius²⁾ coniecit, declamatio inedita Libanii, sed Periclis
oratio funebris apud Thucydidem II 34—41, 1.

Codicem anno 1880 inspexi.

- 111 48. Marcianus gr. 442 bombycinus formae duodeci-
mae saeculo ineunte XV scriptus, olim Bessarionis³⁾,
continet

fol. 7 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum prima γιν-
κείας με γεύσας (= 1183), ultima (ρνξ) νῦν τε ἐπιστέλλων
(= 37)

74 [μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ]

78^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῇ τῆς νικομηδείας κατα-
στροφῇ

1) Cf. Carol. Graux, Essai sur les origines du fonds grec
de l'Escorial p. 70.

2) Catal. codd. graec. Matrit. p. 70. Cf. Jahrb. f. Philol.
1876 p. 214.

3) In folio praefixo legitur: λιβανίου ἐπιστολαὶ καὶ λόγ-
οι αἰσχίνου· κτήμα βησσαρίωνος καρδηνάλεως τοῦ τῶν τοῦσίων.
In indice codicum ab H. Omont Parisiis anno 1894 (Revue
des Bibliothèques) edito p. 32 est n. 300: Item epistolae Li-
bani, et orationes Aeschinis, in papyro. Cf. supra p. 3 not. 1.

81^v μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος

83 ἀλουσά τις γυνή φαρμακείας, declamatio Hadriani rhetoris edita a L. Allatio Excerpt. p. 238 sq. et ab H. Hinckio, Polem. declam. p. 44.¹⁾

84 [μονωδία ἐπὶ Σμύρνῃ] Aristidis quae incipit Ζεῦ, τί χρῆσωμαι.

Inde a folio 87 sequuntur orationes Aeschinis et monodiae Alexii Lampeni.

Codicem anno 1869 examinavi et initium monodiae contuli.

49. Vaticanus gr. 1394 chartaceus formae octavae 112 maioris saeculi XV teste inscriptione folii ultimi Ἰωάννου τοῦ Λαυρεντίου καὶ τῶν φίλων olim Ioannis Laurentii Veneti²⁾, deinde Fulvii Ursini qui codices suos anno 1600 bibliothecae Vaticanae legavit, ut elucet ex inscriptione involueri *ex libris Fulvii Ursini*, continet post Synesii hymnos, orationes, epistulas, Amasidis ad Polycratem epistulam (fol. 296)³⁾, Aristidis orationes inde a fol. 324

λιβανίου ῥήτορος σοφιστοῦ καὶ κοιμιστῆρος μονωδία εἰς νικομήδειαν

328^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος

331—337 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ.

Inspexi anno 1869.

50. Parisinus gr. 3025 chartaceus formae octavae 113 maioris saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis, olim Colbertinus (4432), inde ab anno 1732 Regius (3287) continet inde a

fol. 2 λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ τῇ νικομηδείᾳ

6^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῷ ἐμπροσθέν (sic) τῆς δάφνης

9 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῷ παραβάτῃ Ἰουλιανῷ: Desinit fol. 16^v. Sequuntur diversa.

1) Cf. Vilhois, Anecd. II 253.

2) Cf. P. de Nolhac, Bibliothèque de Folvio Orsini p. 184.

3) Cf. Mus. Rhen. LIII 551.

Codicem anno 1880 inspexi.

- 114 51. Vaticanus gr. 199¹⁾ chartaceus formae quartae maioris saeculi XV continet post varia

fol. 96 ἐπιστολαὶ λιβανίου σοφιστοῦ, quarum prima κλέρω· ἔμελλον γράφων (= 1), ultima (ρια) Ἰουλιανῷ καίσαρι διπλὴν ἀνῆρθεσθαι νίκην (= 372)

fol. 123 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ αὐτοκράτορι

125^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ νικομηδείας

127^v πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας λόγος ὑπὲρ τῆς ἐλένης (= IV 1 R). Desinit fol. 130^v. Succedunt Plutarchea Lucianea alia.

Codicem anno 1868 inspexi.

- 115 52. Vaticanus gr. 579 chartaceus formae octavae miscellaneus²⁾ continet manu saeculi XIV exarata inde a

fol. 260 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ αὐτῷ Ἰουλιανῷ τῷ δυσσεβεστάτῳ (haec vox incerta)

261^v τοῦ αὐτοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῇ νικομηδείας, ὅτε θεία ῥιπὴ κατεχώσθη ὑπὸ [τοῦ σεισμοῦ] des. fol. 262^v

263 [ἔκφρασις μέθης] alia charta aliaque manu exarata. Des. fol. 263^v.

Codicem anno 1895 inspexi.

- 116 53. Vindobonensis phil. 219 chartaceus miscellaneus diversis manibus saeculi XV satis neglegenter exaratus continet post Pindari carmina

fol. 102 τοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ αὐτῷ Ἰουλιανῷ τῷ τρισκαταράτῳ

105 μονωδία λιβανίου ἐπὶ καταπτώσει τῆς νικομηδείας. Desinit folio 108^v, sed bibliopegi culpa folium 107 ante 108 positum est. Succedit monodiae in folio 108^v ἐκτομῇ χρόνων τῶν ἀπὸ τοῦ ἀδάμ ἕως τοῦ ῥωπῆτος.

Codicem anno 1870 inspexi.

1) In indice graeco codicum bibliothecae Vaticanae edito ab Haasio Serap. XII p. 159 est n. 126.

2) Cf. Heisenberg, Analecta p. 41.

54. Vaticanus Palatinus gr. 360 chartaceus formae 117 octavae diversis manibus saeculo XVI. exaratus, miscellaneus continet post *Πορφυρίου εισαγωγὴν τῶν πέντε φωνῶν* (fol. 4—20) aliaque¹⁾ inde a folio 40

λιβανίου μελέται τοῦ σοφιστοῦ

παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς

45^v [*παράσιτος τοῦ τρέφοντος κτλ.*]

52^v [*φθονερός τοῦ γέιτονος*]

69 [*μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ*]. Des. fol. 76.

Folia 77—79 vacua sunt. Inde a folio 80 usque ad finem (fol. 346) sequuntur diversa.

Codicem anno 1869 inspexi.

55. Vallicellanus B 70 (15 in catalogo Martinii 118 p. 29) chartaceus formae octavae saeculi XV continet inde a

fol. 153^v *Ἐπιστολαὶ Λιβανίου σοφιστοῦ*, quarum prima *ἱερικράτει· ἡρόμην ὅτι* (= ep. 40), ultima (25) in fol. 165 *Ἀριστοφάνει τῷ κορινθίῳ· οὐδέπω με πεπανμένον* (= ep. 1186) est. Sequuntur inde a fol. 166 Theophylacti *ἐπιστολαὶ ἡθικαὶ* et (fol. 171) [Aristotelis] *περὶ κόσμον* liber et post τοῦ σταφιδάκη *μονωδία* ἐπὶ τῷ αὐτοκράτορι *Παλαιολόγῳ* (fol. 199—200)²⁾

fol. 200 *λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ*

205 *λιβανίου μελέται*, sed nihil exstat nisi initium tituli declamationis

ἔχων τις γυναικα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ — ἰδὼν ἐκεῖνος (= IV 639, 6 R).

Codicem anno 1868 inspexi et initium monodiae contuli, postea epistulas examinavit a me rogatus Hugo Lincke.

56. Escorialensis Σ—II—7 (83 in catalogo Milleri) 119 chartaceus in folio saeculi XV continet in folio praefixo manu recenti scriptam epistolam Libanii *Μοδέστῳ· Καλλῶς*

1) Folia 21—23 et 34 vacua sunt, 35—39 desunt.

2) Cf. Byz. Zeitschr. IX 381.

(sic) *μοι δοκοῦσιν* (= ep. 245) et post Iliadem, scholia ad Lycophronem, Eustathium ad Dionysii Periegesin, Xenophontis de republica Lacedaemoniorum libellum inde a folio

329^v *μονωδία λιβανίου ἐπὶ τῷ βασιλεῖ λουλιανῷ κιαίστορος ῥήτορος*

332^v [*προσβεντικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης Μενέλαος*]. In fine (extremo fere folio 334^v quod ultimum est codicis) legitur: *τέλος εἴληφεν ἡ μελέτη μενέλαου*.

Anno 1876 mea gratia inspexit Carolus Graux.

Ad hos accedunt tres codices qui fragmenta monodias continent:

57. Laurentianus LVII 44 saec. XIII qui folio 101 finem inde a *αἵματι συμμειγείς* (p. 220, 1) praebebat. Vide t. I p. 224sq.

58. Mutinensis gr. 236 saec. XV fol. 196 qui statim folio 196^v desinit verbis *τοὺς μὲν εὐώχει* (p. 208, 15). Vide t. I p. 421sq.

120 59. Laurentianus IX 30 chartaceus formae octavae saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis mutilatus continet fol. 1 declamationem quae inscripta quidem¹⁾ *ἐκδοθεὶς φιλίππω δημοσθένους ἀφεθεὶς καὶ μὴ πολιτευόμενος κρήνεται δημοσίᾳ*, revera autem est: *ἐξήγησεν ὁ Φίλιππος τὸν Δημοσθένην* — *γράφει παρ' Ἀθηναίοις ἀνελεῖν τὸν βωμόν* (IV 253); desinit ante finem verbis *τοῦ βωμοῦ κέλευστος* (265, 21);

fol. 7 *μονωδία ἐπὶ τῷ παραβάτῃ καὶ ἀσελγεῖ λουλιανῷ*, sed etiam haec iam folio 8 desinit verbis *ἐπὶ τῶν κακῶν εἰς τάξιν* (210, 13).

Folium 9 incipit verbis *οὐσίαν δυοῖν ἔνεκα τοῦ αἰζημίαν μεγάλην ἐκτίσαι καὶ τοῦ φίλου σπουδαῖο δυστηροῦν βοηθῆσαι*, quae sunt Isocratis ad Demonicum orationis § 28 p. 8a. Quae usque ad finem *τὰς τῆς φύσεως ἀμαρτίας ἐπικρατήσκειν* (fol. 12) progreditur. Quae autem inde a folio 12^v sequuntur, quae aequae atque prius fragmentum Bandinius (Catal. I 441) se ignorare professus est, nihil

1) *Manu secunda λιβανίου suprascriptum est.*

πέλορα δεικνυμένων. 16. βασιλεὺς ἐξέπληξε λόγου
 γραφῇ περὶ Βόσπορον ἄνδρα τὸν ὑπὸ ἀμαθίας φά-
 σκοντα Διογένη μιμεισθαι τὸν ἐκ Σινώπης, ὅντα δὲ
 πλὴν ἀναιδείας οὐδέν. βασιλεὺς ἐπέσταλκε σὺν ἀμη-
 χάνῳ κάλλει καὶ περιεστάμεθα τὰς ἐπιστολάς. 17. ᾧ 5
 ρεῖ παρὰ | τὴν μητέρα τῶν θεῶν εἰς Φρυγίαν. R 513
 ἔπειτα ἐκεῖ τι παρ' αὐτῆς ἀκούσας ἐπέλγεται. εἴτα ἐκ
 Κιλικίας σχολῇ πορεύεται δοκοῦν καὶ τοῦτο τῷ Διὶ.
 ἦκεν εἰς τὴν μεγάλην τὴν Ἀντιόχου πόλιν ἢ εἰ βούλει
 γε, Ἀλεξάνδρου τοῦ φίλου τε αὐτῷ καὶ οὐκ ἔδωτος 10
 καθεύδειν, ὥσπερ δὴ τινα στρατηγὸν στρατηγὸς Ἀθη-
 ναῖος Ἀθηναῖον. 18. οὗ δὲ μυρία μὲν δικαζόμεναι
 δίκαι, πολλῶν δὲ θέσεις νόμων, βιβλίων δὲ συγγραφῶν
 βοηθοῦντων θεοῖς, δρόμοι δὲ εἰς τεμένη τὰ μὲν ἐν
 τῇ πόλει, τὰ δὲ πρὸ αὐτῆς ἐν γηλόφοις, τὰ δὲ ἐν 15
 ἄκροις ὄρεσι. καὶ οὐδὲν οὕτω χαλεπὸν οὐδὲ δύσβατον,
 ὃ μὴ λείον ἐδόκει νεῶν ἔχον ἢ πρότερόν γε ἐσχηκός.

1 Iulian. or. (VII) πρὸς Ἡράκλειον κυνικὸν περὶ τοῦ πῶς
 κυνιστέον p. 204sq. Eunap. fr. 18. cf. or. XVIII § 167 p. 304, 17sq.

11 Plut. Them. 3, 3 13 cf. or. XVIII p. 581, 17sq. R. Iul.
 ep. 79. Theoph. chron. I p. 52, 4sq. ed. de Boor.

11 Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους ξαθύμως τὸ πρῶτον βιούς,
 ἐπειδὴ Περικλῆν εἶδε τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην νενικηκότα, λαμ-
 πρῶς τε διηγέσθαι καὶ βίον σπονδαῖον ἀναλαβὼν θάναμαστός τε
 γέγονε καὶ τὴν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν νενίκηκεν P¹I²B²

1 ἐξέπληξε Mor γο ἐπέπληξε in marg 2 ὅπ' Re
 5 καὶ — ἐπιστολάς citavit Thom. M. p. 311, 12 μὴ ἐλπης περι-
 ἵσταμαι τὸν δεῖνα· πῶς γὰρ ἂν ὁ εἰς τινα περισταίη; ἀλλὰ
 περιεστάμεθα. Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ· καὶ κτλ. 7 τί V
 8 καὶ om Mor sed γε καὶ in marg 13 τὲ P sed δὲ (2) suprascr
 m², MMo edd 14 τε P sed δὲ suprascr m², edd 15 πρὸ
 αὐτῆς om P Mor | δ' Re 16 οὐδὲ] γε καὶ in marg Mor
 17 νεῶν in ras P¹ | γ' AUIBM

Codicis lacunam) (cf. p. 234) et foliorum ordo disturbatus neque in Palatino neque in Parisino gr. 3016. — si quis hunc olim Noallii fuisse suspicari velit — apparent.

In hac quoque oratione codices 'eclogarii' quos quidem inspexi dignitate pretioque 'corporalibus' longe inferiores sunt. Itaque satis esse duxi unius ex illis testis Laurentiani XXXII 13 (*La*) lectiones in apparatus criticum recepisse. Laurentianus IX 30 ad eundem fontem atque Barberinus redit. Quos igitur in censum vocavi sunt codices *CAPUVIBMMoLa*. De ratione autem quae inter hos intercedit in universum ad ea te delegatum volo quae in orationibus proxime antecedentibus exposui. Sed quamquam hic quoque duae codicum familiae dispiciuntur, tamen vestigia bipertitionis magis dissipata sunt, quoniam non solum *BM* recensionem mixtam praebent, sed etiam *P* hic illis cum codicibus secundae familiae facit. Sed is etiam negligentiae singularis notas prae se fert. In hac quoque oratione inter *U* et *I* arta illa est necessitudo (cf. p. 7).

Unum locum Eustathius, duos Thomas Magister citavit.

Num revera quatenusve Bessario orationem in monodia quam adulescens in Manuelem Palaeologum († 1424) scripsit, suum in usum converterit, tum demum certo stabiliri poterit, cum haec graece prodierit.

Cum hac aequae atque cum Aristidis in Smyrnae monodia eam comparavit et latine vertit Nicolaus Perrotti, inde ab anno 1458 archiepiscopus Sipontinus, et ipse auctor monodiae in fratrem Severum, ut ipse testatur in Prohoemio ad Aristidis Libani et Bessarionis monodias a se a greca lingua in latinum conversas ad Petrum [Foscarum] Apostolice Sedis protonotarium' (fol. 236), quod existit in codice Vat. lat. 8086 (chart. in oct. saec. XV) fol. 238^r: „Primum apud grecos hoc dicendi genere (fol. 239 inc.) ^{non} est Aristides, deinde Libanius, praeter eos ex veteribus nemo; apud latinos vero nullus adhuc, quod in meam notitiam venerit, usus est. Accepi subito Aristidem Libaniumque in manibus

δὴ προσπεσὼν οὕτως ἐπέκλυσέ τε καὶ κατέσυρε γελῶν
 τε ἄμα καὶ παρέχων τοῖς στρατιώταις κωμάζειν, ὥστε
 ἀποικίας εἰς αὐτὴν δέοιεν¹ ἂν Μῆδοι καὶ οὐδὲ ἀνδρὸς
 γενεὰ τὸ πτώμα ἀνορθώσει. καὶ μὴν ὄχθης τε ἀνά-
 βασις ἀπιστουμένη νυκτομαχία τε ὄχλον ὅτι πλείστον²
 κατενεγκοῦσα Περσῶν τρόμος τε ἐγκείμενος τοῖς μέ-
 λεσι καὶ τὸ πόρρωθεν ὁρᾶν φθειρομένην τὴν γῆν σὺν
 ἀτολμῇ, ταυτὶ | μὲν τῆς δίκης ἦν ἐπετιθεῖ. R 515

22. Ἀπόδος δὴ ἡμῖν, ὦ θεῶν ὕπατε, τὸν ὁμώνυμον,
 δς πλείστα δὴ σε ἐκάλεσεν ἐν ἔτει ἀρχομένῳ. τοῦ δὲ 10
 ὁμόζυγος καὶ γέροντός περ ὄντος τὸν ἐνιαυτόν. ὁ δὲ †
 ἐν μέσῳ κατέδν. καὶ ὁ μὲν ἔκειτο, ἡμεῖς δὲ ἐν Δάφνῃ
 τὰς Νύμφας ἐθεραπεύομεν ὀρχήσει τε καὶ ταῖς ἄλλαις
 χάρισιν εἰδότες ὧν ἐπεπόνθειμεν οὐδέν.

23. Τίς ἄρα λόγῃν ἐκείνην ἐχάλκευσε τοσοῦτον 15
 δυνησομένην; τίς ἐπήγαγε δαίμων τῷ βασιλεῖ θρασὺν

11 cf. p. 43, 10

11 ἀπέδωκας αὐτῷ δηλονότι. ἔθος ἦν παλαιὸν τοῖς Ῥωμαί-
 οῖς κατ' ἐνιαυτὸν δύο προβάλλεσθαι ὑπάτους, ἕνα μὲν ἐκ τῆς
 βουλῆς, τὸν δὲ ἕτερον ἐκ τοῦ δήμου, ὧν ὁ μὲν ἦρχε τῶν στρα-
 τευμάτων, ὁ δὲ τὰ τῆς πόλεως διαφύκει πράγματα. ἐλθόντι δὲ εἰς
 βασιλείαν τῷ Ἰουλιανῷ ἔδοξε τὸν παλαιὸν διατηρῆσαι νόμον, καὶ
 ἑαυτὸν μὲν ἀνέδειξεν ὑπατον, συμπαρέξεν δὲ ἑαυτῷ καὶ ἕτερον
 ὁμόζυγα τιμῶν δηλονότι τὴν ἀρχαίαν καὶ ἑννομον Ἑλληνικὴν
 συντήθειαν. φησὶν οὖν ἐνταῦθα, ὅτι τῷ μὲν ὁμόζυγι γέροντι
 δντι ἀπέδωκας ἐκκληρωθῆναι τὸν ἐνιαυτόν, τὸν δὲ Ἰουλιανὸν
 κατέδυσας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χρόνου, ὦ Ζεῦ, ἐν τῇ τῶν Περσῶν
 γῇ πεφρονεμένον. οὕτω δὲ εἶπεν ὡς λίαν σχετλιάζων ὑπὲρ ἐκεί-
 νου B¹

1 οὗτος Mor, γο οὕτως in marg 2 ὥστ' Re 3 ἀποι-
 κίαν ILA | ἂν οἱ Μῆδοι Mor 4 γενεᾷ M | ἀνορθώσει P sed o
 et acutus supra ω et αι in ras m³ et accentus supra o erasus

οὗτ
 ἀνορθώσει M 9 δὲ UMo Re 10 τοῦδε U | δ' Re
 | excidisse verba εἰς ἐκβαίνειν vel συμπληροῦσθαι coni Re,
 ἐπλήρωσας ego | περ ὄντος in marg add Mo²

ἰππέα; τίς κατηύθυνεν ἐπὶ τὰ πλευρὰ τὴν αἰχμὴν; ἢ
δαίμων μὲν οὐδεὶς, προθυμία δὲ σφοδρὰ καταναγκά-
ζουσα περιτρέχειν τε καὶ ἐξοτρύνειν στρατιὰν ἀγρὸν
εἰσθυϊάν τε καθεύδειν καὶ τραυμάτων ἔπειρον τὴν
5 πολλήν; ἀλλ' ὁ μὲν οὕτως ἡμέλει τοῦ σώματος, Ἀφρο-
R 516 δίτη | δὲ ὅπως οὐκ ἐξήρπασεν οὐδὲ Ἀθηνᾶ, θαῦμα
ἂν εἴη. 24. καίτοι παλαιάς γε βοηθείας αὐτῶν ἐμ-
μῶντο ἄν, ὧν ἡ μὲν Μενέλεων ἐξέσωσεν, ἡ δὲ Πάρις,
ἄνδρα ἡδικοτάτην καὶ προσηκόντως ἀγχόμενον. τίς
10 ποτε ἄρα τότε ἦν ἐν οὐρανῷ λόγος; τίς Ἄρεος ἀνέστη
κατήγορος, ὥσπερ πρότερον ὁ Ποσειδῶν, φερομένου
μὲν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἔτι ἔμπνου τοῦ βεβλημένου, τῆς
στρατιᾶς δὲ οἰμωγῇ διαχρωμένης, τῶν ὅπλων δὲ αὐ-
τοῖς τὰς χεῖρας ἐκφευγόντων, ὥσπερ ἐν τῷ Σικελικῷ
15 πορθεμῷ τὰς τῶν Ὀδυσσεύς ἐταίρων αἰ κῶπαι; 25. θρη-
νός ἦν τότε Μουσῶν, θρηνός ἦν ἐν Βοιωτίᾳ καὶ
Θράκῃ καὶ τοῖς φίλοις ὄρεσι θρηνοῦσῶν, οἶμαι, γῆν

7 Il. δ 128 sq. 8 Il. γ 370 sq. 11 cf. IV 402 R sq. 15 Od. μ 203

1 κατεύθυνεν VM 2 σφόδρα VMo 3 τε om I | στρα-
τιάν I sed in στρατιάν corr m^s, La | ἀργὴν C sed ἀργὸν suprascr.
f, P sed ἀργὸν suprascr. m^s, UIBMMoLa et cum γε in marg
Mor 5 ὁ] εἰ Gasda 6 οὐδ' VUIB 7 αὐτῶν U
αὐτῶν APVIBMoLa Mor om M 8 Μενέλεων P sed in
in ras m^s | ἐξ in ἐξέσωσεν del A 10 ἄρα τότε in marg add
Mo^s λόγος ἦν τότε ἐν οὐρανῷ P sed numeris suprascriptis verba
in formam textus nostri transposita m^s ἦν ἐν οὐρανῷ τῶν
λόγος UIM | Ἄρεος C sed o ex ω corr m^s ἄρεως A ἄρεως MLa
edd 11 post κατήγορος ras 10—11 litt M 12 ἐξ' PUIa
edd 13 στρατιᾶς La et in στρατιᾶς corr I | οἰμωγῇ I sed
οἰμω in ras m^s | διαχρωμένης I sed δια del m^s χρωμένης U sed
ante χ ras 3 litt 14 ἐκφευγόντων scripsi ex UI sed ε (2)
eras ἐκφευγόντων reliqui libri edd 15 τὰς inser M^s et in
marg B^s, in cuius textu lacuna est 2—3 litt | ἐταίρων χεῖρας
Mor 16 ἦν (2) om Mor 17 ὄρεσι V | γῆν τε] καὶ γῆν Be
καὶ γῆς καὶ θαλάσσης καὶ ἄερος Mor

229 inc. [Πατρόκλου μελέτη] Ὡμην ὦ ἀχιλλεῦ
 238 πρεσβευτικὸς εἰς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης μενελάου
 241 τοῦ ἁγίου ἐπιφανίου περὶ τῶν λίθων
 244 δύσκολος ὤλισθεν. Exstat tantum titulus.
 ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην. κατέφωγεν ἐπὶ
 τὸν ἑλέου βωμόν. Desinit verbis νῦν ἀκούσεσθε IV 254, 1 R.
 Sequuntur usque ad finem (fol. 306) dialogi Luciani.
 Codicem anno 1868 inspexi.

44. Vaticanus Palatinus gr. 278 partim membra- 107
 naceus (fol. 1—96), partim chartaceus (fol. 97—301)
 formae octavae maioris, olim Georgii Cantacuzeni se-
 cundum subscriptionem folii 174^v τὸ παρῶν βιβλίον ὑπάρχῃ
 τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀρχοστρ(ατήρου) κυροῦ γεωργ(ίου) τοῦ καν-
 τακουζηνοῦ· ἐνέτνχον δὲ αὐτὸς τοῦτο ἐν τῷ σμεντερόβῳ ἐν
 μηνὶ μαῖῳ λα'. ἰνδ. β'. τοῦ ςΔξβ'. ἔτους. † δημήτρ(ιος)
 λάσκαρις, ὁ νοτάριος¹⁾ continet post Manuelis Chrysolorae
 erotemata et varia astronomica in chartis saeculo XV
 exaratis

fol. 143 ἀριστείδου μελέτη πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν ἀχιλλέα·
 ὀδυσσεύς

151 λιβανίου ἀντιλογία ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσεά

167 δύσκολος ὤλισθεν

171^v λιβανίου ἐπιστολὴ ἀνατολίῳ· οἷα τετόλμηται (= ep.
 551). Fol. 172^v—174 vacua sunt.

Folio 175 incipit nova manus aequalis qua scripta
 sunt

λιβανίου ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα ἰουλιανόν

229 τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα
 ἰουλιανόν

235 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης· ὀδυσσεύς
 cum protheoria

252^v μετὰ τροίας ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτήν ὁ
 ὀρέσσης κρίνεται

264 ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος cum protheoria

1) Cf. Stevenson, Catal. codd. Palat. graec. p. 154.

κοινόν. 28. κατακλυσμός τις οὗτος ἕτερος θέρους
μέσου ἢ προσβολή πυρός, ὅποιον ἐν τῇ Φαέθοντος
ἡνιοχία λόγος ἀφθῆναι. μᾶλλον δὲ πολλῶ τονεὶ τὸ
1 πάθος ἐλεεινότερον. τὸ μὲν γε ἦν ἐρήμην εἶναι τὴν
R 518 | γῆν, τὸ δὲ νῦν πάσχειν κακῶς ὑπὸ τοῦ χειρότος
τὸν ἀμείνω πόαν τε ὑπάρχειν ὥσπερ θρέμματι τῇ
κακία τὰς πόλεις ἀφθονον, ἐξ ὧν ἂν ἔχοι τρέφεσθαι
εἰς πικρὰν. 29. ὥσπερ οὖν ἀνθρώπων νοσοῦντι τὴν
ψυχὴν γέμοντί τε πονηρῶν ἐπιθυμιῶν κρεῖττον ἐκ-
10 ελθεῖν ἢ ζῆν τυραννουμένου τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ βελτίους
ὑπὸ τοῦ φανλοτέρου, οὕτω δὴ καὶ τῇ γῇ μᾶλλον ἐκ
ἐλυσιτέλει κρυφθῆναι συνεχέσιν ὕμβροις ἢ πεπολλέσθαι
τε καὶ τρέφειν γένος ἀνθρώπων, ἐν ᾧ κακία μὲν τι-
μιον, ἀρετὴ δὲ ἄτιμον. 30. ἀναπνεύσατε, Κελτοί. ἡ-
15 ρεύσατε, Σκύθαι. παιανίσατε, Σαυρομάται. ὁ ζῆλος
ὑμῖν συντέτριπται καὶ οἱ ἀνχέρες ἐλεύθεροι. τοῦτο
ἦν ἄρα νεὼς Ἀπόλλωνος πυρὶ δαπανώμενος, ἐξέλειπεν
ὁ θεὸς τὴν γῆν μαινεσθαι μέλλουσαν, τοῦτο σεῖσμος
γῆν πᾶσαν δονοῦντες, μελλούσης ἄγγελοι ταραχῆς τε
20 καὶ ἀκοσμίας.

31. Σὺ μὲν, ὦ βασιλέων ἄριστε, μεγάλα ἐργάζε-

1 cf. IV 185, 18 sq. 14 cf. I p. 620, 21 R 19 cf. p. 621, 7 sq. B

1 καινόν coni Re | οὗτος ἕτερος restitui e libris exceptis
in quo post οὗτος pro ἕτερος est rasura 6 litt, et P qui pro
ut edd, ἕτερος οὗτος sed litteris β et α suprascriptis ordinat
correxit m³ | θέρους μέσου ante ὅποιον (2) in marg I¹ om r
qui libri excepto P 3 ἡνιοχία IB | πολλῶ om B 5
ρονος I sed o prius ex ω corr m³ 6 θρέμμα τι A sed acc
supra α m² 7 θρέμμα cum rasura 2 litt U 13 τε om U
15 παιωνίσατε AUIB παιονίσατε M 16 ἡμῖν Mo 17 ἀ
Mo 21 γε μέγιστα in marg Mor

Codicem quem Libaniana continere e catalogo codicum Vallicellianorum manuscripto manco admodum olim inspecto cognoscere non potui, sed e catalogo demum typis mandato Aemidii Martini didici, e parte anno 1903 a me rogatus Augustus Mau contulit. *Bíos* cum Laurentiano LVII 20 ita concinit, ut ex eodem exemplari deductus, sed pretio critico privus dicendus sit. Cf. Addenda tomi I p. X. Monodia cuius initium (p. 206—209) collatum habeo, in nonnullis cum P, in aliis cum M consentiens recensionem mixtam praebet.

46. Vaticanus gr. 1858 chartaceus formae octavae 109 saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis miscellaneus incipit folio 64 verbis ἀνέπειθε καὶ παρανομεῖν quae sunt declamationis φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας IV 628, 14 R desinentis folio 68^r.

Folio 68^v incipit: μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ πεσόντι cum scholiis marginalibus

73 ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ θεομάχῳ desinit folio 87^v εἶναι ταῦτα ἡξίουν· καὶ ὁ μὲν ἀφιστάμενος τοῖς ἰσχύουσι τῶν πατρῶων βέλτιστος (= I p. 566, 6 R)

88 πῖναξ τῶν νόμων κατ' ἀλφάβητον

111 λουκιανοῦ λόγοι

135 ἔκθεσις πρὸς ἰουστινιανὸν σχεδιασθεῖσα παρὰ ἀγαπητοῦ διακόνου

157 συνεσίον ἐπιστολαὶ (νθ') cum scholiis interlinearibus

188 ἐκφράσεις λιβανίου item cum scholiis interlinearibus
ἐκφράσεις πεζομαχίας αⁿ

189 γραφῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ βⁿ

190 ἐτέρας γραφῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ γⁿ

191 κήπου δⁿ

191^v ἐγκώμιον φοίνικος καὶ μηλέας εⁿ

193 ἐκφράσεις λιμένος ςⁿ

193^v ναυμαχίας ζⁿ

194 θήρας ηⁿ

195 λέοντος κατέχοντος ἔλαφον θⁿ

195^v ἡρακλέους καὶ ἀνταίου ιⁿ

196^v ἐτέρα· ἐξέλιπε μὲν μετὰ (IV 1083 R) ιαⁿ

33. ἀκούσας ἀνέβλεπον εἰς οὐρανὸν ψεκάδας αἵματι
 συμμιγείς ἀναμένων, οἷας ἀφῆκεν ἐπὶ Σαρχηδὸνι Ζεύς,
 οὐ μὴν εἶδον. ἴσως μέντοι ἀφῆκεν ἐπὶ τῷ νεκρῷ
 τοὺς δὲ πολλοὺς ἔλαθεν, αὐτ' ἐν μάχῃ καὶ κονιορτῷ
 5 καὶ αἵματι τῷ ἀπὸ τῶν φόνων.

34. Ὡ νεῦ καὶ ἱερὰ καὶ ἀγάλατα βασιλείων ἐξε-
 λαννόμενα. ὁ μὲν ὑμᾶς ἰδρύσατο μάρτυρας ἐγγύθεν
 ἐσομένους τῶν αὐτῷ πραττομένων, ὑπὸ δὲ τῶν ἀτίμας
 ἐκβέβλησθε ἐπιλεγόντων, ὥς καθαίροιεν τὸν χῶρον.
 10 ὦ πολλὰ συγκινήσας ἐπὶ σαντῷ δάκρυα οὐκ ἐπ' ἡματι
 κατὰ τὸ ἔπος ὀλοφυρμοῦ τυχῶν, ἀλλ' ἐν τῷ πένθει
 κατέχων ἀνθρώπους καὶ κατασχέσων γε, ὅφρ' ἂν
 ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθῇλη. 35. σοὶ
 R 520 τις ἦδη τὴν τελευταίην ἀγγελίαν | αὐτοῦ λίθοις κατε-
 15 χώσθη, καθάπερ αὐτόχειρ γεγονῶς ἢ ὥς ἀδύνατά γε
 ἀγγέλλων, ὥσπερ ἂν εἰ ἔφασκε τῶν θεῶν τινα τεθνάναι
 παιδὸς μὲν ἦδη τις τάφον ἀδακρυτὶ παρῆλθε, πρὸς
 δὲ σὴν ὅστις τείνειε τὸν ὀφθαλμὸν εἰκόνα, πηγὰς δα-
 κρύων εὐθύς τῶν μὲν παῖδα, τῶν δὲ πατέρα καλούν-
 20 των, κοινῇ δὲ ἀπάντων φύλακα.

2 II. π 459 sq. 10 II. τ 229 12 Plat. Phaedr. p. 264 D.
 Anth. Pal. VII 153, 2. Cert. Hom. et Hes. 255 p. 447, 1 ed. Rasch
 (Hes. Lips. 1902).

1 „num & ἀκούσας αὐτ' ἃ ἐγὼ ἀκούσας“ Re | ψεκάδας C
 sed ε ex α corr p, A sed ε ex α corr m², I sed ε in ras m¹
 4 πολλοὺς C sed οὗς in ras ut videtur ex ὦι corr s | αὐτ' P
 edd 5 τῷ e τὸ corr M² 6 et 10 ὦ B Mo I sed in hoc m
 ὦ corr m² 8 post τῶν vocem probrosam velut πόρνων Re,
 ἀθέων Cobet Mnem. V 131 (= Coll. 111) excidisse coniecerunt
 id quod improbavit Boissonadius Pachym. p. 236, 3 9
 ἐκβέβληται in marg Mor 14 ἀγγελίαν ἦδη τὴν τελευταίην PU
 Mor 16 ἀγγέλλων C sed λ secundum suprap. f, PU | post δ
 rasura 3 litt P εἴ τις U edd 17 ἀδακρυτὶ C sed α secun-
 dum in ras f 18 δὲ σὴν] τὴν σὴν δ' P La Mor τὴν ante σὴν
 inser I² 20 δ' Re

81^v μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεῶν τοῦ ἀπόλλωνος

83 ἀλοῦσά τις γυνὴ φαρμακείας, declamatio Hadriani rhetoris edita a L. Allatio Excerpt. p. 238 sq. et ab H. Hinekio, Polem. declam. p. 44.¹⁾

84 [μονωδία ἐπὶ Σμύρνῃ] Aristidis quae incipit Ζεῦ, τί χρήσωμαι.

Inde a folio 87 sequuntur orationes Aeschinis et monodiae Alexii Lampeni.

Codicem anno 1869 examinavi et initium monodiae contuli.

49. Vaticanus gr. 1394 chartaceus formae octavae 112 maioris saeculi XV teste inscriptione folii ultimi Ἰωάννου τοῦ Λαυρεντίου καὶ τῶν φίλων olim Ioannis Laurentii Veneti²⁾, deinde Fulvii Ursini qui codices suos anno 1600 bibliothecae Vaticanae legavit, ut elucet ex inscriptione involucri *ex libris Fulvii Ursini*, continet post Synesii hymnos, orationes, epistulas, Amasidis ad Polycratem epistulam (fol. 296)³⁾, Aristidis orationes inde a fol. 324

λιβανίου ῥήτορος σοφιστοῦ καὶ κοιαιστῶρος μονωδία εἰς νικομήδειαν

328^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεῶν τοῦ ἀπόλλωνος

331—337 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ.

Inspexi anno 1869.

50. Parisinus gr. 3025 chartaceus formae octavae 113 maioris saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis, olim Colbertinus (4432), inde ab anno 1732 Regius (3287) continet inde a

fol. 2 λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ τῇ νικομηδείᾳ

6^v τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῷ ἐμπροσθέν (sic) τῆς δάφνης

9 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ τῷ παραβάτῃ Ἰουλιανῷ: Desinit fol. 16^v. Sequuntur diversa.

1) Cf. Vilhois, Anecd. II 253.

2) Cf. P. de Nolhac, Bibliothèque de Folvio Orsini p. 184.

3) Cf. Mus. Rhen. LIII 551.

XVIII.

Oratio XVIII cuius titulus in libris est ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ vel εἰς τὸν Ἰουλιανόν, quo anno confecta sit, diu in controversia fuit ac ne hodie quidem constat. Nam ut Socrates¹⁾ eam sub Ioviani imperio conscriptam esse sibi persuaserat, ita E. de Borries nuper²⁾ annum 363 eius natalem fuisse statuit. At ut hanc opinionem amplectamur, nonnullis rebus quae initia imperii Valentiniani et Valentis respiciunt in oratione vel commemoratis vel significatis prohibemur.

Ac primum quidem res partis prioris anni 364 indicant verba p. 620, 21 R Σκύνθαι δὲ καὶ Σαυρομάται καὶ Κελτοὶ καὶ πᾶν ὅσον βάρβαρον ἡγάπα ζῆν ἐν σπονδαῖς, αὐτοὶς τὰ ξίφη θήξαντες ἐπιστρατεύουσι, διαπλέουσιν, ἀπειλοῦσι, δρῶσι, διώκοντες αἰροῦσι, διωκόμενοι κρατοῦσιν, ὥστερ οἰκέται πονηροὶ δεσπότου τετελευτηκότος ὀρφανοὺς ἐπανιστάμενοι, quae iure Sieversius l. l. p. 253 ad incursiones anno 364 a Sarmatis, Alamannis, Gothis factas³⁾ rettulit. Nam verba eiusmodi sunt, vix ut cum Waldeno⁴⁾ ad tem-

1) Hist. eccl. III 22 τούτων διαγγελθέντων (i. e. ubi Iovianum imperatorem electum esse renuntiatum est) — τότε δὴ καὶ ὁ σοφιστὴς Λιβάνιος θροῆνον ἐπὶ Ἰουλιανῷ συνέταπτεν, δν Ἰουλιανὸν ἦτοι ἐπιτάφιον ἔγραψεν, ἐν ᾧ λόγῳ πάντα σχεδὸν τὰ κατ' αὐτὸν ἐγκωμιαστικῶς διεξῆλθε.

2) Herm. XXVII 176.

3) Cf. Amm. M. XXVI 4, 5. Zos. IV 3, 4.

4) Harvard Studies in Classical philology vol. X (Boston 1899) p. 33 sq.

54. Vaticanus Palatinus gr. 360 chartaceus formae 117 octavae diversis manibus saeculo XVI. exaratus, miscellaneus continet post *Πορφυρίου εισαγωγὴν τῶν πέντε φωνῶν* (fol. 4—20) aliaque¹⁾ inde a folio 40

λιβανίου μελέται τοῦ σοφιστοῦ

παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς

45^v [*παράσιτος τοῦ τρέφοντος κτλ.*]

52^v [*φθονερός τοῦ γείτονος*]

69 [*μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ*]. Des. fol. 76.

Folia 77—79 vacua sunt. Inde a folio 80 usque ad finem (fol. 346) sequuntur diversa.

Codicem anno 1869 inspexi.

55. Vallicellanus B 70 (15 in catalogo Martinii 118 p. 29) chartaceus formae octavae saeculi XV continet inde a

fol. 153^v *Ἐπιστολαὶ Λιβανίου σοφιστοῦ*, quarum prima *ἱφικράτει· ἡρώμην ὅτι* (= ep. 40), ultima (25) in fol. 165 *Ἀριστοφάνει τῷ κορινθίῳ· οὐδέπω με πεπανμένον* (= ep. 1186) est. Sequuntur inde a fol. 166 Theophylacti *ἐπιστολαὶ ἡθικαὶ* et (fol. 171) [Aristotelis] *περὶ κόσμου* liber et post τοῦ σταφιδάκη *μονωδίαν ἐπὶ τῷ αὐτοκράτορι Παλαιολόγῳ* (fol. 199—200)²⁾

fol. 200 *λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ παραβάτῃ*

205 *λιβανίου μελέται*, sed nihil exstat nisi initium tituli declamationis

ἔχων τις γυναικα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ — ἰδὼν ἐκείνος (= IV 639, 6 R).

Codicem anno 1868 inspexi et initium monodiae contuli, postea epistulas examinavit a me rogatus Hugo Lincke.

56. Escorialensis Σ—II—7 (83 in catalogo Milleri) 119 chartaceus in folio saeculi XV continet in folio praefixo manu recenti scriptam epistulam Libanii *Μοδέστῳ· Καλλῶς*

1) Folia 21—23 et 34 vacua sunt, 35—39 desunt.

2) Cf. Byz. Zeitschr. IX 381.

anus M. XXII 13, 5 iam anno 362 *Nicaeae portionem non mediocrem conlapsam esse terrae motu* testetur.

Pariter verba quae sequuntur p. 621, 15 *παρὰ δὲ αὐτῶν Ὁρῶν λιμοὶ καὶ λοιμοὶ φθείροντες ὁμοίως ἀνθρώπους τε καὶ βοσκήματα* non de *magna fame* quae solam *Phrygiam* anno 370 vastavit,¹⁾ sed de fame et pestilentia (quae terrae motibus inundationibusque ubique e rerum natura succedere debuerint) aestatis illius anni 365 intellegenda esse censeo.

Verba denique *κεῖνται δὲ Ἑλλήνων πλὴν μᾶς αἱ πόλεις* (sc. *πόλεις*) post annum demum 375 scribi potuisse nemo credo dicet fretus testimonio Zosimi²⁾, qui Valentiniano mortuo omnes Graeciae urbes exceptis Athenis terrae motu vastatas esse memoriae prodidit. Nam huic unico huius rei testi, ut Sieversius vidit, fides non habenda est. Tempora confudit terraeque motum anni 365 ad tempus quod Valentiniani mortem secutum est transtulit.

Quoniam vero Clintonus bene mihi observasse videtur inter mala Iuliani mortem secuta etiam seditionis a Procopio factae mentionem Libanium iniecturum fuisse, si eius notitiam habuisset, non ita multo ante finem anni 365 orationem conscriptam esse coniecerim.³⁾ Totam eam unquam recitatam esse ratione habita non solum ambitus ipsius sed etiam condicionis rerum universae salutisque Libanii⁴⁾ a Waldeno dissentiens negandum duco.⁵⁾

Ut multo magis in hac oratione quam in Monodia id egit, ut vitam atque res gestas Iuliani enarraret — unde evenit ut etiam recentioribus historicis poetisque⁶⁾ pro potissimo

1) Hieron. l. l. Cf. Clinton l. l. p. 474. Walden l. l.

2) IV 18 ὥστε καὶ τὰς πολλὰς διαρρηῖναι τῶν πόλεων πλὴν τῆς Ἀθηναίων πόλεως καὶ τῆς Ἀντικῆς.

3) Similiter Reiskius p. 620 not. 22, Clintonus, Waldenus, cui nonnullos locos a Libanio, priusquam orationem in publicum prodire iussisset, additos esse putanti adstipulari non queo.

4) Cf. t. I p. 151, 8.

5) Qua de re iam Reiskius l. l. sese dubitare indicavit.

6) Poetarum inter quos eminent Iosephus de Eichendorff, Henricus Ibsen, Felix Dahn, opera in oratione academica sub

esset fonte — ita etiam multo plura scripta cum aliorum, de quibus copiose agere non est huius loci, tum Iuliani ipsius¹⁾ potissimumque epistulam ad senatum populumque Atheniensium adhibuit. Quos locos inter testimonia recipiendos duxi.

Eloquentia singularis huius orationis non solum Iuliani sectatorum sed etiam aliorum admirationem movit. Itaque etiam superstitum codicum numerus permagnus est.

Sunt enim hi quinquaginta:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 173^v. Folia 183 et 184 manu saeculi XIII/XIV eadem. qua folia 1sq. scripta sunt. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A) saec. X fol. 94—97; saec. XIII/XIV fol. 73; saec. X fol. 98. Folium 73^v desinit verbis *διέσπασε. τὰς δ'* (p. 258, 5), folium vero 98 incipit *μέγιστον, ὅτι τὰ μὲν* (p. 622, 23 R). Media foliorum fere 33 iactura interierunt. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 75. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 112. Vide t. I p. 415 sq.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 130. Vide t. I p. 41 sq. et 69.

6. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 45. Vide t. I p. 44 sq. et 69.

7. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 253. Vide t. I p. 48 sq. et 69.

8. Parisinus gr. 3016 (= Par) saec. XV fol. 93. Vide t. I p. 53 sq.

9. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 311. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

10. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 279. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

titulo *Kaiser und Galiläer* typis Vratislaviae anno 1903 mandata brevi persecutus sum fusiusque in ephemeridibus a Max. Kochio collega atque amico editis tractabo.

1) Cf. E. de Borries Herm. XXVII 183. Asmus Philol. LXI 581.

11. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 70. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

12. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 97. Vide t. I p. 39 sq. et 69.

13. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 112. Vide t. I p. 209 sq. et 236.

14. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 65. Vide t. I p. 211 sq. et 236.

15. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 76^v. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

16. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 46. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

17. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 105. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

18. Laurentianus LVII 44 (= La) saec. XIII fol. 101^v. Vide t. I p. 224 sq. Contuli.

19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 3. Vide t. I p. 227 sq. et 236.

20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 170. Vide t. I p. 228 sq. et 236.

21. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 124^r. Vide t. I p. 234.

22. Parisinus gr. 963 saec. XV fol. 53. Vide t. I p. 333 sq.

23. Ambrosianus I 49 saec. XIV fol. 428. Desinit fol. 438^v verbis *μὲν οἰνοδομεῖται* (p. 290, 13). Vide t. I p. 363 sq.

24. Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. 40 incipit verbis *ἐπιθυμεῖν ἐκεῖνο* (p. 252, 11). Vide t. I p. 229 sq.

Ex hoc apographa facta sunt lacunam editionis Morelianae suppletia duo: unum a Patricio Iunio:

25. Cantabrig. Trinit. Gale Collection O. 2. 54. Vide t. I p. 232 sq. et supra p. 156.

alterum a Gerardo Langbainio:

26. Oxon. Langbain. Advers. 20 p. 76. Vide t. I p. 230 sq. E quo fluxit

27. Apographum Wolfii Hamburgense. Vide t. I p. 231 sq.

28. Monacensis gr. 101 saec. XVI (= Mo) fol. 64. Vide t. I p. 220 sq. Contuli.

29. Marcianus gr. 438 saec. XV fol. 8^v. Vide t. I p. 419 sq.

30. Matritensis N—78 saec. XV fol. 6. Vide t. I p. 420 sq. Inspeci.

31. Mutinensis gr. 236 saec. XV fol. 155. Vide t. I p. 421 sq.

32. Vaticanus gr. 1152 saec. XVII fol. 302. Vide t. I p. 422.

33. Parisinus Coislinianus 180 saec. XV/XVI fol. 43^v. Vide supra p. 54.

34. Mutinensis gr. 106 saec. XV fol. 106^v. Vide supra p. 53 sq.

35. Baroccianus gr. 63 saec. XIV continet foliis 144—158 et 102—119 verba inde a τὸ μὲν πεπραγμένον (p. 265, 17) usque ad ὁρῶν τὸ κράτος (p. 609, 9 R). Vide supra p. 51 sq.

36. Leidensis Vossianus Miscell. XIX 4 saec. XVII continet ab Isaaco Vossio e Barocciano 63 excerpta. Vide supra p. 52 sq.

37. Athous Dionysii 342 saec. XV fol. 112. Vide supra p. 117 sq.

38. Athous Batopaedii 367 (= Ba) saec. XIV/XV fol. 6. Vide supra p. 185 sq. Partem mihi contulit, partem descripsit Bernardakis.

39. Cremonensis 12228 saec. XV fol. 186. Vide supra p. 186 sq.

Cum hoc fere prorsus consentit

40. Athous Iberon 193¹⁾ chartaceus formae quartae¹²² partim saeculo XIV, ut Manuelli Gedeon visum est, XV iudice Lambro, partim XVI (fol. 1—8; 113—120) exaratus, continet post Gregorii Nazianzeni hymnos in Christum (fol. 1)

1) In catalogo Spyr. Lambri II p. 55 numerum 4313 habet.

fol. 2 *Λιβανίου σοφιστοῦ κοιαιστόροιο μελέται. Πρεσβευ-
τικός πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ ἑλένης· μενέλαος*

8 *ἀντιλογία ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσεῦ λόγος β'*

18 *πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ τῆς ἑλένης
[Ὀδυσσεύς]*

28 *ἀφαιρεθεῖς ἀχιλλεύς τῆς βρισηίδος*

36^v *μετὰ τροίας ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτήν ὀρέσσης*

43^v *τῷ κατορθώσαντι πόλεμον*

52 *δύσκολος ὦλισθεν*

54^v *δύσκολος γῆμας ἄλλον γυναῖκα*

59 *ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ*

63^v *φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεάν*

68^v *νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως*

74 *Λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαιστόροιο ἐπιστολαί, qua-
rum prima (α') est ἀρισταινέτω· ἐπανήκων ἡμῖν (334),
ultima (ρ') ἀνατολῶν· οἷα τετόλμηται (551) imperfecta folio
101 desinit quattuor foliis excisis.*

102 *ἐπιτάφιος εἰς Ἰουλιανὸν τὸν παραβάτην λι-
βανίου.*

Desinit fol. 112^v verbis ἐξήρει πλουτεῖν· ἀλλ' εἰ καὶ
μὴ (p. 293, 14).

Sequuntur inde a folio 113 Demosthenis orationes Olyn-
thiacae et de corona (imperfecta).

Manuel Gedeon anno 1879, Spyr. Lambros 1884 mea
gratia inspexerunt et e parte descripserunt.

41. Escorialensis Σ—I—14 saec. XV fol. 88. Vide
supra p. 187 sq.

42. Vaticanus Palatinus gr. 278 saec. XV fol. 175.
Vide supra p. 195.

43. Vaticanus gr. 1858 saec. XV/XVI fol. 73. Oratio
est imperfecta. Vide supra p. 197.

44. Matritensis N—18 saec. XV fol. 246. Vide supra
p. 198. Inspexi.

123 45. Athous Iberon 186¹) chartaceus formae octavae
saeculi XV continet post alia inde

1) In catalogo a Spyr. Lambro facto (II p. 50) habet nume-
rum 4306.

a fol. 23 *Τοῦ Λιβανίου· Ἡμέτερος μὲν πολίτης* (= ep. 1100)

23^v *Ιουλιανῷ· ἀλλὰ σοι τὸ μὲν* (= ep. 33)

24^v *μῦθος ἡθικός· ἔδοξε τῷ διὰ βασιλεύεσθαι* (IV 854 R)

25 *γαίαν· ὃ ἐνόμιζον ἀδικεῖν* (= ep. 1044)

25^v *μελέτη Λιβανίου· ἐξήγησεν ὁ φίλιππος τὸν δημο-
σθένην* (IV 253)

33 *τῷ κατορθώσαντι πόλεμον* cum protheoria

49 *ἀριστείδου ῥήτορος πρεσβευτικός πρὸς Ἀχιλλέα ὑπὲρ
ἐλλήνων*; des. fol. 55, cuius reliqua pars vacua est.

Folium 56 incipit verbis *ἵνα μὴ μάτην δεῦρο φιλοσο-
φία φθέγγηται*, εἴη σοι τὸ βασιλεύειν ταύτη σεμνόν orationis
quae desinit fol. 63 *ἐνὸς οὖν ἄξιον ἐπιμνησθῆναι βασιλείας
καὶ ἡθους καὶ ἔργου· καὶ γὰρ ἀποχρῶν διτιοῦν πάντα συν-
εφελκύσασθαι* i. e. Synesii or. de regno p. 4 D—17 D.

Fol. 65¹⁾ *ἐπιτάφιος ἐπὶ Ιουλιανῷ τῷ καταράτῳ.*

Verba inde ab αὐτῶν μεταδιδόντων (p. 580, 2 R) usque
ad ἀρκεῖν, τοῦτο καὶ (p. 584, 10) desunt; nam folia 88
et 89 quae ea continere debebant, vacua relicta sunt.

fol. 177 *ἀντιλογία πρὸς τὸν ὀδυσσεά πρεσβευτική πρὸς
Ἀχιλλέα*

194 *πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης·
μενέλαος*

198^v *ἀφαιρεθεὶς Ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος* cum protheoria

213 *πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης·
ὀδυσσεύς* cum protheoria; desinit fol. 216^v verbis *ἐκ φοι-
νίκης ἤρπασαν ἢ φοίνικες* (IV p. 24, 1). Finis declama-
tionis in folio 115^v legitur.

Codicis descriptionem anno 1884 factam Spyridoni
Lambro debeo.

46. Marcianus gr. 440 chartaceus formae octavae 124
maioris anno 1423 a Leone Atrape bene exaratus, olim
Bessarionis teste inscriptione folii 1 (*ᾧ Λιβανίου μελέται.
ἑμοῦ βησσαρίωνος καρδηνάλ. τοῦ τῶν τοῦσκλην*),²⁾ continet
titulo privas declamationes

1) Folia 63^v et 64 vacua sunt.

2) In indice edito ab H. Omontio (cf. supra p. 3) p. 33 est
n. 312: *Item meletae Libanii, in papyro.*

fol. 1 [πρεσβευτικός πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης· Μενέλαος]

6^v Aristidis [πρεσβευτικός πρὸς Ἀχιλλέα]

15^v Libanii [ἀντιλογία Ἀχιλλέως]

33 [Πάτροκλος]

49^v [πρεσβευτικός πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης· Ὀδυσσεύς] des. fol. 67^v. Folia 68 et 69 alia continent.

70 [ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ]. Post finem orationis in folio 125 legitur subscriptio: ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ὁ λιβάνιος· μᾶλλον δὲ οὐκ ὢν λιβάνιος· ἀλλὰ ὥσιν μελέται αὐτοῦ· ἐν μηνὶ φεβρουαρίῳ φθίνοντος τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἰνδικτιῶνος δευτέρας τοῦ 5^{ου} Δουλα^{ου} ἔτους· ἐγγράφην δὲ αὐτὸν οἰκέλοις χερσὶ κυρίου παπᾶς λέων ὁ ἀτράπης:

Codicem anno 1869 inspexi et e parte contuli.

- 125 47. Laurentianus LVII 33 chartaceus formae quartae saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis continet

fol. 1 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα ἰουλιανόν. des. fol. 46.

Sequuntur tractatus de figuris (fol. 47), ἡφαιστίανος περὶ μέτρων (50), ἰουλιανοῦ εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον (60), ἀριστοτέλους φυσιογνωμικά (76) aliaque.

Initium orationis contuli anno 1869.

- 126 48. Holkhamicus 281 comitis Leicestrii chartaceus formae duodecimae saeculi XV et XVI, teste inscriptione folii 1 Θωμᾶς Κοκε olim Thomae Coke, Armigeri Lovellii, qui annis 1714 usque ad 1718 Italiam peragrans alibique codices multos acquisivit¹⁾ († 1759), continet post ἀλκινόου διδασκαλικὸν τῶν πλάτωνος δογμάτων (fol. 1) et μαξιμὸν τυρίου διαλέξεις (72) et φιλοσοφούμενα (93^v) inde a folio 121²⁾ manu saeculi XVI exaratum

λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς ἰουλιανόν qui desinit folio 209^v verbis μνησθεὶς δὴ τις παλαιῶν ῥωμάτων (p. 600, 3 R). Sequuntur duo folia vacua.

Codicem anno 1880 inspexi.

1) Cf. Philol. XLII 159, ubi codex accuratius a me descriptus est. Michaelis, Ancient marbles in Great Britain p. 58.

2) Folia 118^v—120 vacua sunt.

49. Vaticanus gr. 2236 chartaceus formae octavae 127 saeculi XV miscellaneus, olim Columnensis (*Colon.* 75. 74. 31. *LXXXV*) continet

fol. 1 πρὸς τὸ ὑπὲρ λατίνων βιβλίον τοῦ σοφοῦ διδασκάλου καὶ θείου ἀνδρὸς κυρίου γεωργίου τοῦ γεμιστοῦ πλήθωνος

27 ἐκ τῶν τοῦ στράβωνος γεωγραφικῶν

67 λόγος συμβουλευτικὸς πλήθωνος πρὸς τὸν δεσπότην κύριον θεόδωρον τὸν παλαιολόγον

86^v ἐπιστολὴ πύρρον πρὸς τὸν ῥωμαίων ὑπατον

137^v τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος (πλήθωνος in marg) Inc. Τῇ τῶν ἡμετέρων βασιλέων καὶ ἡγεμόνων μητρὶ τῇ ἄρτι δὴ ἐκ τοῦδε τοῦ βίου οἰχομένη

177 inc. λιβανίου. ἐπιτάφιος ἐπὶ τῷ βασιλεῖ ἰουλιανῷ, τῷ γενεοτάτῳ: Desinit fol. 215^v verbis ἀλλὰ τὴν μὲν δύναμιν (p. 596, 21 R), quibus subscriptum est ζήτει. Reliqua desunt. Nam quattuor quae sequuntur folia 216 — 219 fragmentum Thesei Plutarchei inde a verbis ἡμιθέους ἐπὶ καὶ παρθένους τοσαύτας (c. 15, 1) continent.

Codicem anno 1895 inspexi.

Duo codices periisse videntur:

50. codex Aegidii Noallii. Vide supra p. 203.

51. Codex qui olim fuit abbatiae S. Remigii Remensis, in catalogo huius bibliothecae manuscripto excerpto illo quidem in codice Par. Suppl. 798, ut conicio, a Bernardo Montfaucon, qui excerpta graecis praetermissis typis mandavit,¹⁾ in folio 112 ita descriptus:²⁾

Codex 530

Libanii Epitaphium Iuliani apostatae. ἔδει μὲν

Meditatio parasiti (quam conicio esse declamationem

Libanii Παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς — ἐαυτὸν προσεγγέλλει t. IV 150 sq., quippe quae multo crebrius descripta sit quam altera Παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσόφου ib. p. 216 sq.)

1) Bibl. bibl. manuscr. nov. t. II p. 1189^b.

2) Codicem Parisinum nuper gratiose inspexit Georgius Mayen.

Epistola Diamoni ad Iustinianum. τιμῆς ἀπάσης
Xenophontis liber primus [Hellen.] μετὰ δὲ ταῦτα
Georgii Plethonis, Diodori Siculi, Appiani quaedam
Georgii Plethonis de Medis Persis Assyriis τὸ παλαιὸν
κατὰ τὴν Ἀσίαν

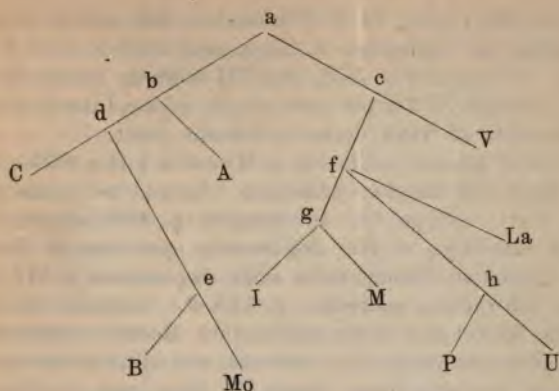
Aristidis πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα et quaedam alia.

Antea fuit Caroli cardinalis a Lotharingia et archiepiscopi Remensis¹⁾, cui Constantinus ille Palaeocappa in codicibus exarandis operam suam dicavit.²⁾ Hodie neque iam in illa bibliotheca exstat neque in ullo alio codicum superstitem eum recognoscere possum. Sed ut vel iis quae eo continentur probatur, neque vetustate neque pretio insignis fuit.

Ut omnes hi codices ad unum stemma revocentur, plane fieri non potest; sed ne ii quidem quos adhibendos esse censui *CABMoVLlaIMPU*, quamquam ad duas familias revocari possunt, mixtae recensiois vestigiis privi sunt. Immo confusio lectionum multo maior est quam in 'Monodia'. Nam non solum *U* quocum *P* fere consentit, sed etiam *B* e mixta fluxit recensione, ita tamen ut *PU* multo magis cum familia secunda, *B* cum *Mo*, propagine familiae prioris, faciat. Quod cave negligas inspiciens stemma ad necessitudinem codicum potius adumbrandam quam depingendam a me propositum:

1) Montfaucon, Palaeogr. gr. p. XXVII.

2) Cf. Henr. Omont, Inventaire sommaire des manuscrits grecs des bibliothèques des Départements (Cabinet historique 1883 p. 203) et Leop. Cohn, Philol. Abhandl. M. Hertz dargestellt p. 124.

A quod in maxima parte orationis desideratur, dolendum est. *I* et *M* ad idem exemplar redire, quod ex eodem quo *La* fluxit fonte, palam fit consensu certarum pravarum lectionum, ut *μολα* pro *μέρει* p. 244, 7, *κατάσχη* pro *μετάσχη* p. 257, 20, *πρότερον* pro *πότερον* p. 264, 5, *λεγόμενα* pro *τιμώμενα* p. 581, 21 R, vel vocum omissarum, ut *καί* p. 260, 17, *ἦν* p. 575, 8 R, *μὲν* p. 578, 8, *ἀν* p. 593, 13. Cum *I* etiam plerumque facit codex Athous Batopaedii 367 (= *Ba*): qui quamquam mihi dignus visus non est qui integer in apparatus criticum reciperetur, tamen lectiones memorabiles ab eo non exclusi. Prorsus ab hoc abesse possunt codices 'eclogarii'.

Eloquentiam quam Libanius in hac oratione exhibuit, multos quidem allexisse dixi, sed Iuliani persona in causa fuit, ut pauci locos laudarent excerpterentve. Itaque nulla sunt testimonia auctorum florilegiorum, paucissima grammaticorum, ut Thomae Magistri, vel scholiastarum recentiorum ut codicum Euripidis Leidensis et Wolfenbottelani ad Phoen. 290. Contra multi cum singula tum universon consilium quod Iuliani admirator secutus est, impugnaverunt. Quo in numero habendi sunt et auctores scholiorum superstitum et scriptores rerum ecclesiasticarum, ut Socrates

hist. eccl. III 1; 21; 23 et Sozomenus hist. eccl. VI 1 et 2, e quibus sua hauserunt et Nicephorus Call. h. eccl. X 36 et 34 et Cassiodorus Hist. trip. VII 2 atque auctor Historiae miscellae XI 24, per quos aliqua saltem Libanii notitia medio aevo ad viros doctos occidentis venit.

Oratio primum edita est a Morello t. II p. 260—331 (= Mor), sed mendose admodum. Lacuna ne ipsum quidem fugit, quippe qui in margine p. 300 adnotaverit: *λείπει οὐκ ὀλλυα* et *Hic desiderantur quaedam ob Graeci Cod. Lacunam*. Desunt verba *αὐθις παρεσκευάσει* p. 576, 2 B usque ad *τούτοις κρατοῦσαν* p. 585, 2. Codicem qui hac lacuna laboret non novi; nihilominus Morelli testimonium in suspicionem vocare non auderem, nisi aliunde didicissem, quantae levitatis homo fuerit.¹⁾ Eum non intellexisse verba quae a p. 301 usque ad 304, 27 praebebat (= 608, 9 — 613, 18 R), suum locum post ea quae sequuntur habere patet. De codice Aegidii Noallii, e quo se hanc orationem aequae atque Monodiam Iuliani praebere testatur vide quo supra (p. 203) exposuimus. Certum est textum Morellianum ad nullum alium codicem propius accedere quam ad Barberinum (B).

De pretio editionis acriter quidem sed vere indicat H. Valesius²⁾ in hunc modum: *Libanii oratio funebri de laudibus Iuliani edita quidem est a Morello sed corruptissima. Nam et transpositione duorum quaternionum insigniter foedata est: et praeterea aliquot paginarum lacuna laborat. Sed nos ipsam quidem transpositionem jam pridemprehendimus. Lacunam vero ex Manuscripto codice Ioannis Altini supplevimus. Codicem Altini fuisse Parisinum gr. 3016 t. I p. 58 conieci. Sed Valesius quod sibi proposuerat ut hanc orationem cum aliis integram formamitteret, non assecutus est.*

Lacunam illam satis habuit e suo codicis Barocciani vel potius Langbainiani apographo (cf. p. 226) cum vitium

1) Cf. Philol. LIX 403.

2) Socr. hist. eccl. annot. in libr. tert. cap. XXIII p. 44.

supplevisse Io. Christophorus Wolfius in appendice editionis Libanii centuriarum epistolarum adhuc non editarum Lipsiae 1711 p. 301—310 (= Wolf).¹⁾

Oratio integra primum edita est ab Io. Alb. Fabricio Bibl. gr. VII p. 223—378 Hamburgi 1715 (= Fabr) atque ita quidem ut praeberet textum Morellianum initio paucissimis locis coniectura emendatum, inde a pag. 252, 11 multo pluribus ope apographi ab Oleario facti ex eodem codice Langbainiano qui ab illa demum pagina incipit.²⁾ Sed vel sic oratio Libaniana scatebat vitiis, quorum partem ut emendatione tolleret, facile successit ingenio Reiskii in Animadversionum volumine quinto p. 171—198. Etiam plura correxit ope codicum cum Augustani lacuna sane maxima laborantis tum Monacensis gr. 101 in editione post ipsius mortem ab uxore Altenburgi anno 1784 p. 229—279, iterum ibidem anno 1791 t. I p. 521—626 curata (= Re). Sed ut male cecidit, quod Reiskius, ut ipse t. I p. 620 concedit, magis Morellianae quam Fabricianae editionis rationem habuit lectionesque huius probas³⁾ neglexit, ita Reiskia in hac quoque oratione typis mandanda non ea qua par fuit cura versata est, quin etiam secundam nonnulla vitia⁴⁾ intrare passa est quae a priore absunt.

Nonnulla correxerunt Boissonadius qui initium codicis Parisini gr. 963 usque ad p. 527 R contulit⁵⁾, Gasda⁶⁾ adiutus ille quidem codicibus Augustano, Vindobonensi, Parisino gr. 3016 (= Par), Cobetus, Sintenis.

1) Cf. t. I p. 231 sq.

2) Cf. t. I p. 230 sq.

3) ut ἀγρίως t. I p. 596, 1 R; οὐκ p. 531, 14 R (= 248, 14).

4) ut ξερων t. I p. 535, 5 pro ξερων (= p. 236, 5).

5) Cf. t. I p. 78.

6) Kritische Beiträge zu Libanios II p. 11—16.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΕΠΙ ΙΟΥΛΙΑΝΩΙ.

- R 521 1. Ἔδει μὲν, ὧ παρόντες, ἅπερ ἠλπίζον ἐγὼ τε
καὶ πάντες ἄνθρωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν μὲν
4 Περσῶν ἀρχὴν νυνὶ καταλελύσθαι, τῆς δὲ ἐκείνων γῆς
R 522 Ῥωμαίους | ἄρχοντας ἀντὶ σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι
νόμοις ἡμετέροις καὶ τὰ μὲν ἱερὰ κεκοσμηθῆαι τὰ παρ'
ἡμῖν τοῖς ἐκείθεν λαφύροις, τὸν δὲ ταύτην ἀνηρημένον
τὴν νίκην καθήμενον ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου δέχε-

- C* = Codex Chisianus
A = Monacensis (olim Augustanus) 483
B = Barberinus II 41
Mo = Monacensis gr. 101
V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
I = Marcianus append. XCI 2
M = Marcianus gr. 437
P = Palatinus gr. 282
U = Urbinas gr. 126
La = Laurentianus LVII 44
Ba = Athous Batopaedii 367

1 Ἐπιτάφιος] λιβαρίου σοφιστοῦ ἐπιτάφιος *La* | ἐπὶ Ἰου-
λιανῷ] εἰς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανόν *V* εἰς τὸν ἔθλιον Ἰουλιανόν *U*
πρὸς τὸν αὐτὸν *I* post Ἰουλιανῷ add τῷ Θεομάχῳ *C^m B.*
Θεομάχῳ sed uncis inclus Mor, αὐτοκράτορι *La*, λιβαρίου
σοφιστοῦ *Mo* 3 μὲν] τῶν *Mor* 5 ἀντὶ *I* sed ἀντ in ras
*m*² 6 post ἡμετέροις excidisse participium ὀπακούοντας αὐτῶν
ἀκολουθοῦντας putat *Re* | τὰ *A* sed α ut videtur ex o corr
m. post. 7 δὲ inser *La*² 8 καθήμενον — 237, 1 ἐπινίκιον
citat Thom. M. p. 164, 11 s. v. Ἐπινίκιος Ἀπτικοί, ἐπινίκιο
Ἕλληνες... Λιβάνιος ἐν τῷ εἰς τὸν Ἰουλιανὸν ἐπιταφίῳ καθί-
μενον κτλ.

σθαι τοὺς ἐπινικίους. ταυτὶ γὰρ ἦν, οἶμαι, καὶ δίκαια
καὶ προσήκοντα καὶ τῶν πολλῶν θυσιῶν, ἃς ἐκεῖνος
ἔθυσεν, ἄξια. 2. ἐπεὶ δὲ μεῖζον μὲν ἴσχυσεν ὁ φθο-
νερὸς δαίμων τῶν εὐλόγων ἐλπίδων, κεκόμισται δὲ
νεκρὸς ἀπὸ τῶν Βαβυλῶνος ὄρων ὁ μικρὸν τοῦ τῶν 5
ἔργων ἀπέχων τέλους καὶ δάκρυα μὲν ὅποσα εἰκός,
ἀπὸ πάντων ὁμμάτων ἐρρῦν, κωλύσαι δὲ οὐκ ἔνι τὴν
τελευτήν, ὃ λοιπὸν μὲν ἐστίν, ἐκεῖνῳ δὲ μάλιστα κε-
χαρισμένον, ποιῶμεν, ἐν ἄλλοις ἀκροαταῖς περὶ τῶν
ἐκείνου τι λέγοντες, ἐπειδήπερ αὐτὸς ἐκωλύθη τὸν 10
ἔπαινον ὧν ἔπραξεν ἀκοῦσαι. 3. πρῶτον μὲν γὰρ
ἀδικοῦμεν ἄν, εἰ ὁ μὲν ὅπως ἐπαινεθεῖν, πάντα ἐτόλ-
μησεν, ἡμεῖς δὲ αὐτὸν ἀποστερήσασθαι τῶν ἄθλων.
ἔπειτα πάντων αἰσχιστον οἷς ζῶντα ἄν ἐτιμῶμεν, ταῦτα
τεθνεῶτι μὴ φέρειν. ἄνευ γὰρ τοῦ τῆς ἐσχάτης κολα- 15
κείας εἶναι τὸ περιόντας μὲν θεραπεύειν, ἀπελθόντων
δὲ ἀμνημονεῖν, τοῖς μὲν ζῶσιν, εἰ καὶ μὴ λόγῳ τις
χαρίζοιτο, κατὰ πολλοὺς ἄν ἑτέρους | δύναιτο τρό- R 523
πους· πρὸς δὲ τοὺς οἰχομένους ἐν ἡμῖν ὑπάρχει μόνον,

1 ἐπινικίους cum acuto supra secundum iota et ous supra
ious erasis B, in quo notam Thomae M. adscripsit m² ἐπινίκους
Thom ἡμῶν supra ἐπινικίους La² | ἦν] ἄν Mor Fabr 3 μεῖζω
MPU 7 κωλύσαι M cf. ad I 272, 5 | δ' Re 8 μέν] ἡμῖν ἐν
(μόνον)? Sintenis | ἐστίν ἐμοὶ V, in marg M² et La sed in hoc
v ἐμοὶ inser s | ἡμῖν post ἐστίν excidisse puto 10 τι om Mor
Fabr | λέγοντες C sed λέγοντες suprascer m, Mo λέγωμεν
ALaIMPŪ Re | τὸν ἐπαινον ὧν ἔπραξεν αὐτὸς ἐκωλύθη La
12 ὅπως ἄν B Mor Fabr | πάντα I sed π' v in ras m² | ἔπραξεν
La sed in marg γο καὶ ἐτόλμησεν 13 ἀποστερήσασθαι P sed
o in ras m² 15 τεθνεῶτι I sed ι in ras m² | οὐκ ante ἄνευ
Mo et inser O² | τοῦ in ras A², in τούτων corr La² 16 τὸ om
Fabr 17 γὰρ post μὲν inser Mo et La² | καὶ μὴ] μὴ καὶ P
καὶ om Fabr | λέγω Mo 18 ἑτέρους om La

μὲν οὖν καὶ διὰ τῆς Βιθυνίας δορυφορούμενος ἐχώρει
 καὶ εἶδον ἀλλήλω, τούτου δὲ τὴν γνώμην οὐκ ἠλλοίω-
 σεν ἢ περὶ ἐκείνον τύχῃ, οὐδὲ τὸ βασιλεύειν οἱ τὸν
 ἀδελφὸν ἀφορμὴν εἰς ῥαθυμίαν ἔλαβεν, ἀλλ' ἐπηύξησε
 5 μὲν τὴν ἐπιθυμίαν ἣν εἶχε περὶ τοὺς λόγους, ἐπηύξησε
 δὲ τοὺς πόνοους οἷς ἐχρῆτο περὶ τὴν τούτων θήραν,
 νομίζων, εἰ μὲν ἐν ἰδιώτου μέρει μένειεν, ἔξειεν ἀπὸ
 R 528 τῆς | βασιλείας τὴν σοφίαν, κτῆμα θειότερον, εἰ δ'
 ἐπὶ σκῆπτρον ἄγοιτο, κοσμήσειν τῇ σοφίᾳ τὴν βασι-
 10 λεῖαν. 18. διὰ τοῦτο ἡλίω τε ἐχρῆτο πρὸς τὰς μαθη-
 σεις καὶ νυκτὸς ἐπελθούσης πυρὶ καὶ τὴν μὲν οὐσίαν
 οὐκ ἐποίει μείζω ῥάδιον ὄν, τὴν δὲ γνώμην καλλίω.
 καὶ ποτε τοῖς τοῦ Πλάτωνος γέμουσιν εἰς ταῦτόν ἐλ-
 θὼν ἀκούσας ὑπὲρ τε θεῶν καὶ δαιμόνων καὶ τῶν ὡς
 15 ἀληθῶς τὸ πᾶν τοῦτο καὶ πεποιηκότων καὶ σωζόντων
 καὶ τί τε ἡ ψυχὴ καὶ πόθεν ἦκει καὶ ποῖ πορεύεται
 καὶ τίσι βαπτίζεται καὶ τίσιν αἶρεται καὶ τίσι καθέ-
 κεται καὶ τίσι μετεωρίζεται, καὶ τί μὲν αὐτῇ δεσμός,
 τί δὲ ἐλευθερία, καὶ πῶς ἂν γένοιτο τὸ μὲν φρυγεῖν,
 20 τοῦ δὲ τυχεῖν, ἀλμυρὰν ἀκοὴν ἀπεκλύσατο ποτίμῳ λόγῳ

2 Socr. l. 1. p. 169 B
 20 Plat. Phaedr. p. 243 D

4 Isocr. Euag. § 28 p. 194 b

2 ἀλλήλω] ὁ Γάλλος καὶ ὁ Ἰουλιανός I³

2 ἀλλήλους Mor Fabr   3 τὸν I sed ὁ in ras m²   4 ῥα-
 θυμίαν I sed ῥαθυμί in ras m²   βασιλείαν M (et Ba)   5 μὲν
 — 6 δὲ om La   7 μοίρα IM | μένειεν e μένει corr P²
 9 τὸ ante σκῆπτρον inser I³   10 διατοῦτο BMoIMP   12 μὲν
 ζονα La   14 ὑπὲρ τε inser I²   15 σωζόντων A   16 πρὸ
 M   19 δ' Re | „malim ἐγγένοιτο“ Re

καὶ πάντα τὸν ἔμπροσθεν ἐκβαλὼν ὕθλον ἀντεισήγαγεν
εἰς τὴν ψυχὴν τὸ τῆς ἀληθείας κάλλος, ὥσπερ εἰς τινα
μέγαν νεὼν ἀγάλματα θεῶν πρότερον ὑβρισμένα βορ-
βόρῳ. 19. καὶ ἦν μὲν περὶ ταῦτα ἕτερος, ἐσχηματίζετο
δὲ τὰ πρόσθεν, οὐ γὰρ ἐξῆν φανῆναι. Αἴσωπος δὲ 5
ἐνταῦθα μῦθον ἂν ἐποίησεν οὐκ ὄνον λεοντῇ κρύπτων,
ἀλλ' ὄνον δορᾷ τὸν λέοντα. κακείνος ἦδει μὲν ἂ εἰδέ-
ναι κρεῖττον, ἐδόκει δὲ τὰ ἀσφαλέστερα. 20. τῆς φή-
μης δὲ πανταχοῖ φερομένης πάντες οἱ περὶ τὰς Μούσας
καὶ τοὺς ἄλλους γε θεοὺς οἱ μὲν ὠδοιπόρουν, οἱ δὲ 10
ἔπλεον σπεύδοντες ἰδεῖν τε ἐκεῖνον καὶ συγγενέσθαι
καὶ εἰπεῖν αὐτοῖ τι καὶ ἀκοῦσαι λέγοντος. ἦν δὲ ἐλ-
θοῦσιν οὐ ῥᾶδιον ἀπελθεῖν· κατεῖχε γὰρ ἡ σειρὴν οὐ
λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ πρὸς φίλτρον εὖ πεφυκέναι.
τῷ δ' ἄγαν φιλεῖν εἰδέναι καὶ τοὺς ἄλλους ἐπαίδευε 15
καλῶς τοῦτο ποιεῖν, ὥστε συγκεραυννύμενοι γνησίως
οὐκ ἀπονώως ἀπηλλάττοντο.

21. Ἦν οὖν ἐκείνῳ παντοδαπὴ σοφία συνεिलεγμένη
καὶ δεικνυμένη, ποιηταί, ῥήτορες, γένη φιλοσόφων, | R 529
πολλὴ μὲν Ἑλλὰς φωνή, οὐκ ὀλίγη δὲ ἄτερα. τῷ δὲ 20

5 Aesop. fab. 333. Babr. fab. 139

1 καὶ ἐνταῦθα ὁ ἐκκοτισμένος βλασφημεῖ CA

1 ante ἐκβαλὼν rasura 5 litt La γο ἐμβαλὼν ἄθλον in
marg Mor 2 ἕτερος Mo sed γο ἑταῖρος in marg 5 inter
δὲ et τὰ rasura 3 litt I, καὶ M (et Ba) | φανῆναι Mo sed
φανῆσαι in marg 7 ἔ in ras I² 8 ἀσφαλέστερα V
9 πανταχοῦ V Mor Fabr πανταχῇ BIMU 10 γε om V (et
Ba) probante Gasda „malim δὲ“ Re | δ' Re 11 τ' Re
14 τὸ M 15 δὲ edd | ἐπαίδευε om M 16 ὥσθ' οἱ I sed
θ' οἱ in ras m² 20 δ' La | λότρα Mor coniciens λατίνη
ἄλλοτρία Fabr χατέρα Re Anim | τῶν CAMoLaM sed v in A
et M eras τοῖς I sed οἷς in ras m²

ἦν φροντὶς ἀμφοτέρων εὐχὴ τε ἀπὸ παντὸς εὖ φρο-
 νούντων στόματος γενέσθαι τῶν πραγμάτων τὸν νε-
 νίσκον κύριον καὶ στήναι μὲν τὴν φθορὰν τῆς οἰκου-
 μένης, ἐπιστήναι δὲ τοῖς τοσοῦτοι τὸν ἐπιστάμενον τὰ
 5 τοιαῦτα ἰάσθαι. 22. οὐ μὲν γαίῃ ἂν ἐκείνον ἐπιτιμᾶν
 ταῖς εὐχαῖς οὐδ' ἀλαζονεύσομαι τοῦτό γε ὑπὲρ αὐτοῦ,
 ἀλλὰ βούλεσθαι μὲν καὶ αὐτόν, βούλεσθαι δὲ οὐ τρυ-
 φῆς οὐδὲ δυναστείας οὐδὲ πορφύρας ἔρωτι, τοῦ δὲ
 τοῖς αὐτοῦ πόνοις ἀποδοῦναι τοῖς ἔθνεσιν ὧν ἐξε-
 10 πτόκησαν τὰ τε ἄλλα καὶ οὐχ ἥκιστα δὴ τὰς τῶν θεῶν
 λατρείας. 23. ὃ δὴ καὶ διαφερόντως τὴν καρδίαν
 ἐπλήττετο νεῶς τε ὁρῶν κειμένους καὶ τελετὰς πεπαι-
 μένας καὶ βαμοὺς ἀνατετραμμένους καὶ θυσίας ἀνηρη-
 μένας καὶ ἱερεῖς ἐλαυνομένους καὶ τὸν τῶν ἱερῶν
 15 πλοῦτον εἰς τοὺς ἀσελγεστάτους μεμερισμένον, ὥστ' εἰ
 τις αὐτῷ θεῶν ὑπισχνεῖτο τὴν τούτων ἐπανόρθωσιν
 δι' ἐτέρων ἐσεσθαι, σφόδρα ἂν μοι δοκεῖ τὴν βασιλείαν
 φνελῖν· οὕτως οὐ τοῦ κρατεῖν, τοῦ δὲ εὖ πράξει τὰς
 R 530 πόλεις | ὠρέγετο.

20 24. Ταύτης τοίνυν τῆς ἐπιθυμίας ἐν ταῖς ψυχαῖς
 τῶν πεπαιδευμένων ἀκμαζούσης τοῦ τῇ τοῦδε γνώμῃ
 θεραπευθῆναι τὴν γῆν ἦλθεν ἐπὶ τὸν Γάλλον συκο-

22 Amm. XIV 7, 9sq. Zosim. II 55

15 εὐσεβεστάτους, τρισάθλιε, ἀλλ' οὐκ ἀσελγεστάτους C
 m. rec.

1 <τῶν> εὖ? 4 τοῖς om Mor 5 ἂν — 6 ἀλαζονεύσομαι
 om Mo 6 οὐδὲ Re 7 καὶ τὸν U 8 οὐδὲ (1) in ras, ex ut
 ut videtur, corr P² 9 αὐτοῦ P sed in αὐτοῦ corr m¹,
 ULaIMMo 10 οὐχ ἥκιστα VB | δὲ Re | τὰς] τῆς V
 12 ἐπλήττετο τὴν καρδίαν B Mor Fabr 16 θεῶ Mo
 17 δοκῇ LaPU 21 τοῦ scripsi e VP cum Gasda et Sintem
 τό reliqui libri edd, quod delendum censuit Re

φαντία καὶ γράμματα ἐπιβουλὴν ἔχοντα τὴν ἐσχάτην
 εὗρητο, δόντων δὲ δίκην τῶν ἀδικούντων, οὐ γὰρ
 ἔμελλεν αὐτοὺς στεφανώσσειν ὁ τὰ τοιαῦτα ἡδικημένος,
 ἔδοξεν ἥς εἰλήφει δίκης ὀφείλειν δίκην ὁ λαβὼν καὶ
 ἀπέθνησκειν ἄφωνος φθάσαντος τὴν ἀπολογίαν τοῦ 5
 ξίφους. 25. καὶ αὐτίκα οὗτος ἀνέσπαστό τε καὶ ἦν
 ἐν μέσῳ φυλάκων ὠπλισμένων ἄγριον μὲν βλέπόντων,
 τραχὺ δὲ φθεγγομένων, κοῦφον δὲ ἀποφαινόντων οἷς
 ἐποιοῦν τὸ δεσμωτήριον. καὶ προσῆν τὸ μηδὲ ἐφ' ἐνὸς
 ἰδρῦεσθαι χωρίου, τόπους δὲ ἐκ τόπων ἀμείβειν ἐπὶ 10
 ταλαιπωρίᾳ. καὶ ταῦτα ἔπασχεν ἐγκαλούμενος μὲν
 οὐδὲν οὔτε μείζον οὔτε ἔλαττον. πῶς γὰρ ὅς γε διει-
 στήκει μὲν τὰδε λφοῦ σταθμοῖς πλείοσιν ἢ τριακοσίοις,
 γράμματα δὲ ἔπεμπε, οὐδὲ ταῦτα πολλάκις, προσρήσε-
 σιν ὀριζόμενα μόναις; διόπερ οὐδ' ἦν οὐδ' ὁ συκοφαν- 15
 τήσων, ἀλλ' ὅμως οἷς ἔφην ἐπιέζετο κατ' ἄλλο μὲν
 οὐδέν, ὅτι δ' εἰς ἀμφοτέροις πατήρ γένοιτο. 26. πάλιν
 τοίνυν ἐνταῦθα ἂν τις αὐτοῦ θαυμάσειε τὸ μήτε τοῖς
 κατὰ τοῦ τεθνεώτος λόγοις κολακεῦσαι τὸν ἀπεκτονότα
 μήτε τοῖς ὑπὲρ ἐκείνου παροξύναι τὸν ζῶντα, ἀλλὰ 20
 τὸν μὲν ἀφανεῖ λύπη τιμᾶν, | τῷ δὲ μὴ δοῦναι R 531
 πρὸς φόνον ἀφορμὴν σφόδρα γε βουλομένῳ. οὕτω

6 Socr. 1. 1.

6 οὗτος] ὁ Ἰουλιανὸς I³

1 τὴν ἐπιβουλὴν Fabr 4 ὀφείλειν in ras La⁷ 6 ἀνήρ-
 παστό V 8 δὲ om La 10 ἰδρῦεσθαι V Re 12 οὐδὲν ex
 οὐδενὶ corr P³ οὐδένι La | οὔτ' I sed' in ras m³ 14 δ' Re
 | καὶ ante οὐδὲ inserendum putat Re 15 οὐδ' ἦν om Fabr
 οὐδ' (2)] ὁδ' B fortasse delendum 17 δὲ edd 18 αὐ-
 τοῦ inser P³ om U 20 ὑπὲρ — 21 μὲν in marg Mo³
 22 γε om Mor Fabr

γὰρ εὖ καὶ καλῶς ἐκράτησε τῆς γλώττης καὶ ταῦτα
 τῶν περιεστηκότων ἀνιερῶν οὐ σφόδρα ἐπιτρεπόντων,
 ὥστε ἐνέφραξε τῇ καρτερίᾳ τοῖς πονηροτάτοις τὰ στό-
 ματα. 27. οὐ μὴν οὐδὲ ταῦτα ἤρκει πρὸς σωτηρίαν
 5 οὐδὲ ἴσθη τῷ μάτην θυμουμένῳ τὴν ὀργήν, τὸν δὲ
 εἶδε Κάδμου θυγάτηρ Ἰνῶ χειμαζόμενον, ἡ Κωνσταν-
 τίου γυνή, καὶ τὸν μὲν ἠλέησε, τὸν δὲ ἐμάλαξε καὶ
 πολλαῖς ταῖς ἱκεσίαις ἔπεισεν ἐρῶντα τῆς Ἑλλάδος καὶ
 μάλιστα δὴ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ὀφθαλμοῦ, τῶν Ἀθηναίων,
 10 εἰς γῆν ἐρωμένην πέμψαι. 28. τοῦτο τοίνυν αὐτὸ
 πῶς οὐκ ἀτεχνῶς ψυχῆς ἐκ θεῶν ἀφιγμένης τὸ κατα-
 στάντα εἰς αἵρεσιν χωρίου μήτε κήπων μήτε οἰκῶν
 μήτε αὐλῶν μήτε τῶν ἐπ' αἰγιαλοῖς ἀργῶν μήτε τῆς
 ἀπὸ τῶν ἄλλων ὄντων οὐκ ὀλίγων ἐπιθυμῆσαι τρυφῆς,
 15 ἃ πάντα ἦν ἐπὶ τῆς Ἰωνίας αὐτῷ, ἀλλ' ἠγρήσασθα
 μικρὰ τὰ δοκοῦντα μεγάλα πρὸς τὴν τῆς Ἀθηναῶς πόλιν,
 τὴν μητέρα Πλάτωνος καὶ Δημοσθένους καὶ τῆς ἄλλης
 τῆς πολυειδοῦς σοφίας; 29. ἥκει μὲν <οὖν> ἐκεῖσε
 19 θεῶν, ὥς προσθήσω οἷς ἡπίστατο καὶ διδασκάλους |
 R 532 ἐντευξόμενος δοῦναί τι δυναμένοις ὧν εἴχε πλέον.

6 Od. ε 333 sq. 7 Iulian. or. III p. 118 B sq. ep. ad sen.
 Athen. p. 273 A. Zosim. III 1. Socr. I. 1.

2 σφοδρῶς ἐπιτρεπόντων Mor Fabr, quod corr Re 8 ἱκε-
 τεῖαις V | ἔπεισεν scripsi auctore Re coll. Soer. III 1 p. 169 C
 πείθει τὸν βασιλέα μηδὲν μὲν αὐτὸν δρᾶσαι κακόν, συγχωρησά-
 10 ἐστιν τὰς Ἀθήνας ἐλθόντι φιλοσοφεῖν ἔλυσεν libri edd
 10 ἐρωμένην Mo 12 αἵρεσιν La sed ' et ρει in ras s
 13 τῶν om Mor Fabr | μήτε τῆς La sed τε τῆς in ras s
 14 ἐπὶ sed uncis inclus Mor | οὐκ om Mor παρὰ Fabr
 17 μητέρα τε Mor Fabr 18 οὖν inserui ex I²M (et Par²)
 suasore Re γὰρ V om reliqui libri edd 19 θεῶν Mo
 20 δυναμένοις I sed ' et οἷς in ras m³

συγγινόμενος δὲ καὶ πείραν αὐτοῦ τε παρέχων καὶ
 λαμβάνων ἐκείνων ἐξέπληττε μᾶλλον ἢ τοῦτο ἔπασχε
 καὶ μόνος ἐκεῖνος νέων τῶν Ἀθήναζε ἡκόντων διδάξας
 τι μᾶλλον ἢ μαθὼν ἀπῆλθε. τοιγαροῦν αἰετὶνα
 σμῆνῃ περὶ αὐτὸν ἐωρᾶτο νέων, πρεσβυτέρων, φιλοσό- 5
 φων, ρητόρων. ἔβλεπον δὲ ἄρα εἰς αὐτὸν καὶ οἱ δι-
 μונים εὖ εἰδότες, ὥς οὗτος αὐτοῖς ἐπανάξει τὰ πά-
 τρια. 30. ὁ δὲ λέγων τε ἦν ὁμοίως θαναμαστός καὶ
 αἰδούμενος, οὐ γὰρ ἦν ὃ τι χωρὶς ἐρυθήματος ἐφθέγ-
 γετο. τῆς μὲν οὖν προότιτος ἅπαντες ἀπέλυνον, τοῦ 10
 πιστεύεσθαι δὲ οἱ βέλτιστοι, κἀν τούτοις αὐτοῖς πρῶ-
 τος ἦν ὁ παρ' ἡμῶν, ὁ μόνος ἐν ἀνθρώποις ἄμμεπτος,
 ὁ τὸν μῶμον ἀρετῇ νενικηκώς.

31. Ἦν μὲν οὖν γνώμη τῷ νεανίσκῳ ταῖς Ἀθήναις
 ἐμβιῶναι τε καὶ ἐντελευτῆσαι καὶ τοῦτο κέκριτο πέρας 15
 εὐδαιμονίας, τῶν πραγμάτων δὲ ἀπαιτούντων βασιλέα
 δεύτερον ἐφθαρμένων μὲν τῶν περὶ τὸν Πῆνον πό-
 λεων, τῶν δ' ἐκείσε πεμπομένων στρατηγῶν μέλξονα ἢ
 ἐξῆν ζητούντων καλεῖται πρὸς ἀρχὴν ὁ φιλοσοφῶν
 Ἀθήνησιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ φιλοσοφεῖν παρέχων θαρρεῖν 20

12 ὁ παρ' ἡμῶν] ὁ Μάξιμος *PI²M²*, fortasse e Socrate h.
 eccl. III 1 p. 168 C, at hunc Ionia oriundum fuisse dicit noster
 p. 303, 6. Melius de Sallustio cogitavit Re (cf. Iul. ep. 16), de
 Celso Sievers p. 90 (cf. Amm. XXII 9, 13).

1 συγγινόμενος *La Re* | αὐτοῦ *C* sed in αὐτοῦ corr *f*,
AMoLaMP sed in hoc in αὐτοῦ corr *m²*, *U Mor Fabr* | τε om *B*
 4 ἢ τι μαθὼν *Mo* μαθὼν supra παθὼν *C^m* | τινὰς μῆνῃ *Mo*
 τινες [μῆνῃ] *Mor* 5 ἐωρῶντο *Mor Fabr* 6 δ' *Re* | ἄρ' edd
 7 ἐπανάξει *C* sed α secundum ex η corr *f* | πάτρια *I* sed π et
 ι in ras *m²* 8 οὖν *Mo* | καὶ in ras *I²* 9 χωρὶς in marg *I*
 13 μῶμον *I* sed μῶ in ras *m²*, ^{79 νό} μῶμον *M* 18 δὲ *Mo Re*
 20 ἀθήναζε ^{ἦσιν} *M*

μὲν οὖν καὶ διὰ τῆς Βιθυνίας δορυφορούμενος ἐχώρει
 καὶ εἶδον ἀλλήλω, τούτου δὲ τὴν γνώμην οὐκ ἠλλοίω-
 σεν ἢ περὶ ἐκείνον τύχη, οὐδὲ τὸ βασιλεύειν οἱ τῶν
 ἀδελφῶν ἀφορμὴν εἰς θραυμίαν ἔλαβεν, ἀλλ' ἐπηύχε-
 5 μὲν τὴν ἐπιθυμίαν ἣν εἶχε περὶ τοὺς λόγους, ἐπηύχε-
 δὲ τοὺς πόρους οἷς ἐχρήτο περὶ τὴν τούτων θήραν,
 νομίζων, εἰ μὲν ἐν ἰδιώτου μέρει μένειεν, ἔξειν ἀπὸ
 R 528 τῆς | βασιλείας τὴν σοφίαν, κτῆμα θειώτερον, εἰ δ'
 ἐπὶ σκήπτρον ἔγοιτο, κοσμήσειν τῇ σοφίᾳ τὴν βασι-
 10 λείαν. 18. διὰ τοῦτο ἡλίκω τε ἐχρήτο πρὸς τὰς μαθη-
 σεις καὶ νυκτὸς ἐπελθούσης πυρὶ καὶ τὴν μὲν οὐσίαν
 οὐκ ἐποίησε μείζω ῥάδιον ὄν, τὴν δὲ γνώμην καλλία-
 καὶ ποτε τοῖς τοῦ Πλάτωνος γέμουσιν εἰς ταῦτον ἐλ-
 15 ληθῶς τὸ πᾶν τοῦτο καὶ πεποιηκότων καὶ σωζόντων
 καὶ τί τε ἡ ψυχὴ καὶ πόθεν ἦκει καὶ ποῖ πορεύεται
 καὶ τίσι βαπτίζεται καὶ τίσιν αἴρεται καὶ τίσι καθί-
 κεται καὶ τίσι μετεωρίζεται, καὶ τί μὲν αὐτῇ δεσμός,
 τί δὲ ἐλευθερία, καὶ πῶς ἂν γένοιτο τὸ μὲν φανεῖν,
 20 τοῦ δὲ τυχεῖν, ἀλμυρὰν ἀκοὴν ἀπεκλύσατο ποτίμῳ λόγῳ

2 Socr. l. l. p. 169 B
 20 Plat. Phaedr. p. 243 D

4 Isocr. Euag. § 28 p. 194 b

2 ἀλλήλω] ὁ Γάλλος καὶ ὁ Ἰουλιανός I³

2 ἀλλήλους Mor Fabr 3 τὸν I sed ὁ in ras m² 4 βα-
 θυμίαν I sed θραυμί in ras m² βασιλείαν M (et Ba) 5 μὲν
 — 6 δὲ om La 7 μοίρα IM | μένειεν e μένει corr P¹
 9 τὸ ante σκήπτρον inser I³ 10 διατοῦτο BMoIMP 12 μεί-
 ζονα La 14 ὑπὲρ τε inser I² 15 σωζόντων A 16 πῶς
 M 19 δ' Re | „malim ἐγγένοιτο“ Re

κοις ὁ θαυμαστός ἐκείνος κατειλήφει σοφιστῆς ἢ μὴν
ἐμὸν μήτε γενέσθαι μήτε κληθῆναι φοιτητὴν μήτ' εἰς
τὸν κατάλογον ἐγγραφῆναι τῶν ἐμῶν ὁμιλητῶν. 15. ὁ
δὲ τῷ μὲν ἐξορκίσαντι μεμφόμενος, τοὺς ὄρκους δὲ οὐ
παραβαίνων, ἐμοῦ δὲ ἐπιθυμῶν εὗρεν ὅπως μήτε ἐπι- 5
ορκήσει καὶ μετασχήσει τῶν λόγων, πορθμέα τινα τῶν
καθ' ἡμέραν λεγομένων δωρεαῖς μεγάλαις κτησάμενος.
οὐ δὴ καὶ τὰ μάλιστα τῆς φύσεως διέδειξε τὴν ἰσχύν·
αὐτῷ γὰρ ἥμιστά μοι συνῶν τῶν συνεχῶς συνόντων
ἀμείνων εἰς μίμησιν ἦν καὶ δι' ἀμυδροτέρας ὁδοῦ τὴν 10
εἰλικρινῇ τὴν ἐκείνων τῇ τῶν καρπῶν παρήει φορᾶ,
ὅθεν, οἶμαι, καὶ τοῖς ὕστερον ὑπ' αὐτοῦ πεποιημένοις
λόγοις ἐνι τι πρὸς ἡμᾶς συγγενὲς καὶ ἔδοξεν εἶς εἶναι
τῶν πεπλησιακότων.

16. Ἐκείνῳ μὲν οὖν περὶ ταῦτα ἡ σπουδή, τῷ δὲ 15
ἀδελφῷ γίνεται μετουσία τῆς βασιλείας κατὰ τὸ δεύ-
τερον σχῆμα. διπλοῦ γὰρ ἐγγεγραμμένου τῷ Κωνσταν-
τίῳ πολέμου, τοῦ μὲν προτέρου Περσικοῦ, τοῦ δ' ἐπ'
ἐκείνῳ τοῦ πρὸς τὸν τύραννον, ἔδει δήπου καὶ συνά-
ρχοντος, καὶ πέμπεται Γάλλος ἐξ Ἰταλίας τὴν πρὸς ἔω 20
φρουρήσων, καὶ ὅπερ τῷ τοῦδε πατρὶ πρότερον, τοῦτο
ὑπῆρχε καὶ τῷδε, βασιλέως ἦν ἀδελφός. 17. ἐκεῖνος

6 Socr. l. 1.

19 Μαγνέντιον cf. p. 250, 14. Zosim. II 45

16 ἀδελφῷ] τῷ Γάλλῳ I²22 ἐκεῖνος] ὁ Γάλλος I³

1 κατειλήψε Mor Fabr 4 et 5 δ' Re 5 μήτ' Re |
ἐπιορκήσῃ καὶ μετασχίσῃ I 7 καθημέραν VM 8 οὐ P
sed 'ὅ in ras m² | ταμάλιστα BVMP 11 εἰλικρινῇ CABLaUP
sed in hoc 'e' corr m², edd nonnulla excidisse coni Re
15 οὖν μὲν Re | δ' Re 18 μὲν προτέρου] πρότερον μὲν La
21 τοῦθ' edd 22 βασιλέως ἦν ἀδελφός ut glossema delenda
censet O. Guenther, quaestt. Ammian. critt., Gotting. 1888 p. 14
at cf. § 8 p. 239, 19 et infra p. 244, 3

ἦν φροντίς ἀμφοτέρων εὐχή τε ἀπὸ παντὸς εὖ φρο-
 νούντων στόματος γενέσθαι τῶν πραγμάτων τὸν νε-
 νίσκον κύριον καὶ στήναι μὲν τὴν φθορὰν τῆς οἰκον-
 μένης, ἐπιστήναι δὲ τοῖς νοσοῦσι τὸν ἐπιστάμενον τὰ
 5 τοιαῦτα ἰᾶσθαι. 22. οὐ μὴν φαίην ἂν ἐκείνον ἐπιτιμᾶν
 ταῖς εὐχαῖς οὐδ' ἀλαζονεύσομαι τοῦτό γε ὑπὲρ αὐτοῦ,
 ἀλλὰ βούλεσθαι μὲν καὶ αὐτόν, βούλεσθαι δὲ οὐ τρο-
 φῆς οὐδὲ δυναστείας οὐδὲ πορφύρας ἔρωτι, τοῦ δὲ
 τοῖς αὐτοῦ πόνοις ἀποδοῦναι τοῖς ἔθνεσιν ὧν ἔξε-
 10 πτώκεσαν τὰ τε ἄλλα καὶ οὐχ ἥμιστα δὴ τὰς τῶν θεῶν
 λατρείας. 23. ᾧ δὴ καὶ διαφερόντως τὴν καρδίαν
 ἐπλήττετο νεῶς τε ὁρῶν κειμένους καὶ τελετάς πεπα-
 μένας καὶ βωμοὺς ἀνατετραμμένους καὶ θυσίας ἀνηγ-
 μένας καὶ ἱερεῖς ἐλαυνομένους καὶ τὸν τῶν ἱερῶν
 15 πλοῦτον εἰς τοὺς ἀσελγεστάτους μεμερισμένον, ὧς ἴ-
 τις αὐτῷ θεῶν ὑπισχνεῖτο τὴν τούτων ἐπανόρθωσιν
 δι' ἑτέρων ἔσεσθαι, σφόδρα ἂν μοι δοκεῖ τὴν βασιλείαν
 φυγεῖν· οὕτως οὐ τοῦ κρατεῖν, τοῦ δὲ εὖ πράττειν τὰς
 R 530 πόλεις | ὠρέγετο.

20 24. Ταύτης τοίνυν τῆς ἐπιθυμίας ἐν ταῖς ψυχαῖς
 τῶν πεπαιδευμένων ἀκμαζούσης τοῦ τῇ τοῦδε γνώμῃ
 θεραπευθῆναι τὴν γῆν ἦλθεν ἐπὶ τὸν Γάλλον σπα-

22 Amm. XIV 7, 9 sq. Zosim. II 55

15 εὐσεβεστάτους, τρισάθλιε, ἀλλ' οὐκ ἀσελγεστάτους C
 m. rec.

1 <τῶν> εὖ? 4 τοῖς om Mor 5 ἂν — 6 ἀλαζονεύσομαι
 om Mo 6 οὐδὲ Re 7 καὶ τὸν U 8 οὐδὲ (1) in ras, ex oī,
 ut videtur, corr P² 9 αὐτοῦ P sed in αὐτοῦ corr m¹,
 ULaIMMo 10 οὐχ ἥμιστα VB | δὲ Re | τὰς | τῆς F
 12 ἐπλήττετο τὴν καρδίαν B Mor Fabr 16 θεῶν Mo
 17 δοκῇ LaPU 21 τοῦ scripsi e VP cum Gasda et Sintoni
 τὸ reliqui libri edd, quod delendum censuit Re

καὶ πάντα τὸν ἔμπροσθεν ἐκβαλὼν ὕθλον ἀντεισέγαγεν
εἰς τὴν ψυχὴν τὸ τῆς ἀληθείας κάλλος, ὥσπερ εἰς τινα
μέγαν νεῶν ἀγάλματα θεῶν πρότερον ὑβρισμένα βορ-
βόρῳ. 19. καὶ ἦν μὲν περὶ ταῦτα ἕτερος, ἐσχηματίζετο
δὲ τὰ πρόσθεν, οὐ γὰρ ἐξῆν φανῆναι. Αἰσωπος δὲ 5
ἐνταῦθα μῦθον ἂν ἐποίησεν οὐκ ὄνον λεοντῇ κρύπτων,
ἀλλ' ὄνον δορᾷ τὸν λέοντα. κἀκεῖνος ἥδει μὲν ἂ εἰδέ-
ναι κρεῖττον, ἐδόκει δὲ τὰ ἀσφαλέστερα. 20. τῆς φή-
μης δὲ πανταχοῖ φερομένης πάντες οἱ περὶ τὰς Μούσας
καὶ τοὺς ἄλλους γε θεοὺς οἱ μὲν ὥδοιπόρουν, οἱ δὲ 10
ἔπλεον σπεύδοντες ἰδεῖν τε ἐκεῖνον καὶ συγγενέσθαι
καὶ εἰπεῖν αὐτοῖ τι καὶ ἀκοῦσαι λέγοντος. ἦν δὲ ἐλ-
θοῦσιν οὐ ῥᾶδιον ἀπελθεῖν· κατεῖχε γὰρ ἡ σειρὴν οὐ
λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ πρὸς φίλτρον εὖ πεφυκέναι.
τῷ δ' ἔγαν φιλεῖν εἰδέναι καὶ τοὺς ἄλλους ἐπαίδευε 15
καλῶς τοῦτο ποιεῖν, ὥστε συγκεραννύμενοι γνησίως
οὐκ ἀπόνως ἀπηλλάττοντο.

21. Ἦν οὖν ἐκεῖνῳ παντοδαπὴ σοφία συνειλεγμένη
καὶ δεικνυμένη, ποιηταί, ῥήτορες, γένη φιλοσόφων, | R 529
πολλὴ μὲν Ἑλλὰς φωνή, οὐκ ὀλίγη δὲ ἄερα. τῷ δὲ 20

5 Aesop. fab. 333. Babr. fab. 139

1 καὶ ἐνταῦθα ὁ ἐσκοτισμένος βλασφημεῖ CA

1 ante ἐκβαλὼν rasura 5 litt La γὰρ ἐμβαλὼν ἄθλον in
marg Mor 2 ἕτερος Mo sed γὰρ ἑταῖρος in marg 5 inter
δὲ et τὰ rasura 3 litt I, καὶ M (et Ba) | φανῆναι Mo sed
φωνῆσαι in marg 7 ἂ in ras I² 8 ἀσφαλέστερα V
9 πανταχοῦ V Mor Fabr πανταχῇ BIMU 10 γε om V (et
Ba) probante Gasda „malim δὲ“ Re | δ' Re 11 τ' Re
14 τὸ M 15 δὲ edd | ἐπαίδευε om M 16 ὥσθ' οἱ I sed
3' οἱ in ras m² 20 δ' La | λύτρα Mor coniciens λατίνη
ἐλλοτρία Fabr χατέρα Re Anim | τῶν CAMoLaM sed v in A
et M eras τοῖς I sed οἷς in ras m²

γὰρ εὖ καὶ καλῶς ἐκράτησε τῆς γλώττης καὶ ταῦτα
 τῶν περιεστηκότων ἀνιαρῶν οὐ σφόδρα ἐπιτρεπόντων,
 ὥστε ἐνέφραξε τῇ καρτερίᾳ τοῖς πονηροτάτοις τὰ σό-
 ματα. 27. οὐ μὴν οὐδὲ ταῦτα ἤρκει πρὸς σωτηρίαν
 οὐδὲ ἴσθη τῷ μάτην θυμουμένῳ τὴν ὀργήν, τὸν δὲ
 εἶδε Κάδμου θυγάτηρ Ἰνὼ χειμαζόμενον, ἣ Κωνσταν-
 τίου γυνή, καὶ τὸν μὲν ἠλέησε, τὸν δὲ ἐμάλαξε καὶ
 πολλαῖς ταῖς ἱκεσίαις ἐπεισεν ἐρῶντα τῆς Ἑλλάδος καὶ
 μάλιστα δὴ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ὀφθαλμοῦ, τῶν Ἀθηναίων,
 10 εἰς γῆν ἐρωμένην πέμψαι. 28. τοῦτο τοίνυν ἀπὸ
 πῶς οὐκ ἀτεχνῶς ψυχῆς ἐκ θεῶν ἀφιγμένης τὸ κατα-
 στάντα εἰς αἵρεσιν χωρίου μήτε κήπων μήτε οἰκῶν
 μήτε αὐλῶν μήτε τῶν ἐπ' αἰγιαλοῖς ἀγρῶν μήτε τῆς
 ἀπὸ τῶν ἄλλων ὄντων οὐκ ὀλίγων ἐπιθυμῆσαι τρυφῆς,
 15 ἃ πάντα ἦν ἐπὶ τῆς Ἰωνίας αὐτῷ, ἀλλ' ἡγήσασθαι
 μικρὰ τὰ δοκοῦντα μεγάλα πρὸς τὴν τῆς Ἀθηναῖς πόλιν,
 τὴν μητέρα Πλάτωνος καὶ Δημοσθένους καὶ τῆς ἄλλης
 τῆς πολυειδοῦς σοφίας; 29. ἦκει μὲν (οὖν) ἐκείνῳ
 19 θεῶν, ὥς προσθήσω οἷς ἡπίστατο καὶ διδασκάλοις |
 R 532 ἐντευξόμενος δοῦναί τι δυναμένοις ὧν εἶχε πλέον.

6 Od. ε 333 sq. 7 Julian. or. III p. 118 B sq. ep. ad sen.
 Athen. p. 273 A. Zosim. III 1. Socr. l. l.

2 σφοδρῶς ἐπιτρεπόντων Mor Fabr, quod corr Re 8 ιε-
 τεῖαις V | ἐπεισεν scripsi auctore Re coll. Socr. III 1 p. 169 C
 πεῖθει τὸν βασιλέα μηδὲν μὲν αὐτὸν δρᾶσαι κακόν, συγγράμματα
 δὲ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ἐλθόντι φιλοσοφεῖν ἔλυσεν libri edd
 10 ἐρωμένην Mo 12 αἵρεσιν La sed ' et ρει in ras :
 13 τῶν om Mor Fabr | μήτε τῆς La sed τε τῆς in ras :
 14 ὑπὸ sed uncis inclus Mor | οὐκ] om Mor παρὰ Fabr
 17 μητέρα τε Mor Fabr 18 οὖν inserui ex I²M (et Par)
 suaspere Re γὰρ V om reliqui libri edd 19 θεῶν Mo
 20 δυναμένοις I sed ' et οἷς in ras m³

φραντία καὶ γράμματα ἐπιβουλὴν ἔχοντα τὴν ἐσχάτην
 εὖρητο, δόντων δὲ δίκην τῶν ἀδικούντων, οὐ γὰρ
 ἐμελλεν αὐτοὺς στεφανώσκειν ὁ τὰ τοιαῦτα ἡδικημένος,
 ἔδοξεν ἥς εἰλήφει δίκης ὀφείλειν δίκην ὁ λαβὼν καὶ
 ἀπέθνησκεν ἄφρωνος φθάσαντος τὴν ἀπολογίαν τοῦ 5
 ξίφους. 25. καὶ αὐτίκα οὗτος ἀνέσπαστό τε καὶ ἦν
 ἐν μέσῳ φυλάκων ὠπλισμένων ἄγριον μὲν βλεπόντων,
 τραχὺ δὲ φθεγγομένων, κοῦφον δὲ ἀποφαινότων οἷς
 ἐποιοῦν τὸ δεσμοκτήριον. καὶ προσῆν τὸ μηδὲ ἐφ' ἐνὸς 10
 ἰδρύνεσθαι χωρίου, τόπους δὲ ἐκ τόπων ἀμείβειν ἐπὶ
 ταλαιπωρίᾳ. καὶ ταῦτα ἔπασχεν ἐγκαλούμενος μὲν
 οὐδὲν οὔτε μείζον οὔτε ἔλαττον. πῶς γὰρ ὅς γε διει-
 στήκει μὲν τὰδελφοῦ σταθμοῖς πλείοσιν ἢ τριακοσίοις,
 γράμματα δὲ ἔπεμπε, οὐδὲ ταῦτα πολλάκις, προσορήσε-
 σιν ὀριζόμενα μόναις; διόπερ οὐδ' ἦν οὐδ' ὁ συκοφαν- 15
 τήσων, ἀλλ' ὅμως οἷς ἔφην ἐπιέζετο κατ' ἄλλο μὲν
 οὐδέν, ὅτι δ' εἰς ἀμφοτέροις πατήρ γένοιτο. 26. πάλιν
 τοίνυν ἐνταῦθα ἂν τις αὐτοῦ θαυμάσειε τὸ μήτε τοῖς
 κατὰ τοῦ τεθνεῶτος λόγοις κολακεῦσαι τὸν ἀπεκτονότα
 μήτε τοῖς ὑπὲρ ἐκείνου παροξύναι τὸν ζῶντα, ἀλλὰ 20
 τὸν μὲν ἀφανεῖ λύπη τιμᾶν, | τῷ δὲ μὴ δοῦναι R 531
 πρὸς φόνον ἀφορμὴν σφόδρα γε βουλομένῳ. οὕτω

6 Socr. l. 1.

6 οὗτος] ὁ Ἰουλιανὸς I³

1 τὴν ἐπιβουλὴν Fabr 4 ὀφείλειν in ras La^x 6 ἀνήρ-
 παστο V 8 δὲ om La 10 ἰδρύνεσθαι V Re 12 οὐδὲν ex
 οὐδὲν corr P³ οὐδέν La | οὔτ' I sed' in ras m³ 14 δ' Re
 | καὶ ante οὐδὲ inserendum putat Re 15 οὐδ' ἦν om Fabr
 | οὐδ' (2)] ὁδ' B fortasse delendum 17 δὲ edd 18 αὐ-
 τοῦ inser P³ om U 20 ὑπὲρ — 21 μὲν in marg Mo²
 22 γε om Mor Fabr

τῷ πλείστα ἡδικοῦσι. καὶ γὰρ εἰ φονεὺς ἐγεγόνει
 πατρός τε καὶ ἀδελφῶν, τῶν μὲν πάλαι, τοῦ δὲ ἐν-
 χος, ἀλλ' ἥλπιζε γε τὰς πλίστεις ἐν βεβαίῳ κείσεσθαι
 καὶ τὸν ἐκείνου τρόπον κρείττω τῶν ἐγκλημάτων ἔ-
 5 σθαι. 32. ὁ μὲν οὖν καλῶν οὐ κακῶς ἥλπιξε, τὸν δὲ
 R 533 οὐδὲν ἦν ὃ πιστεύειν | ἔπειθεν, ὥς οὐκ εἰς ἐκ-
 βουλὴν ἢ τιμὴν τελευτήσῃ, ταυτὶ γὰρ ἐδίδου τὸ ῥῆν
 αἷμα μαντεύεσθαι, διαδύσεως δὲ οὐκ οὔσης καλεῖ σὺν
 δάκρυσι τὴν θεὸν καὶ δεηθεὶς ἀμύνειν ἐπορεύετα
 10 μετασχὼν δὲ τῆς βασιλείας ἐπ' ἄθλον εὐθὺς ἀποστεί-
 λεται τῶν Ἡρακλέους χειρῶν δεόμενον. εἶχε γὰρ ὡς
 τὰ περὶ τοὺς Γαλάτας, ὧν οἱ τελευταῖοι προσοικιστὰς
 τὸν ὠκεανόν.

33. Μαγνητίῳ Κωνσταντίῳ πολεμῶν ἀφελομένη
 15 μὲν ἀλλοτρίαν ἀρχήν, ἄρχοντι δὲ αὐτῷ μετὰ φυλακῆς
 τῶν νόμων πάντ' ᾤετο δεῖν κινεῖν ἐπὶ τῷ τὸν ἄνδρα
 εἰλεῖν. καὶ ἀνοίγει δὴ τοῖς βαρβάροις διὰ γραμμάτων
 τοὺς Ῥωμαίων ὅρους ἐξεῖναι φήσας αὐτοῖς ὁπόσην
 δύναιντο κτᾶσθαι. 34. δοθείσης δὲ ἐκείνοις τῆς ἀδείας
 20 καὶ τῶν συνθηκῶν λελυμένων ταῖς ἐπιστολαῖς εἰσῆ-

2 Iul. ep. ad sen. Athen. p. 270 D 7 Amm. XXIII 1, 5
 12 Socr. l. 1. 17 sq. cf. p. 22, 11 sq. Amm. XV 8, 1

1 εἰ] ὁ Mor quod del Fabr | γέγονε Mor Fabr 2 ἀδείας
 τοῦ UP sed in hoc οὐ bis in ras m² | τοῦ P sed οὐ in ras
 | δὲ C sed δ in ras f 3 κείσεσθαι e κείσθαι corr A² κείσθαι
 CBMo sed in hoc in marg κείσεσθαι, Mor Fabr 5 τὸν
 ras I² ὁ M 8 διαδύσεως A sed γὰρ ἀναδύσεως in marg
 διὰ δύσεως Mo ἀναδύσεως V, fortasse recte cf. Plat. Euthy
 p. 303 E οὐκ ἔστι γὰρ μοι ἀνάνδους | δ' Re 9 τὸν V M
 Fabr at cf. p. 248, 16 et 72, 18 14 κωνσταντ' V 15
 Re 16 τὸ La 19 δ' Re 20 ἐκχυθέντες Cobet Mne
 V 131 (= Coll. 111) at cf. Her. IX 70, 2; Π. μ 470; φ 610

ἐς ἐπὶ πολλῆς τοῦ κωλύσοντος ἐρημίας, ὁ γὰρ δὴ
 νέντιος ἐν Ἰταλίᾳ τὰς δυνάμεις εἶχε, Μυσῶν λείαν
 ῥονται τὰς εὐδαίμονας πόλεις, καὶ κατεσφύροντο
 κῶμαι, κατεσείετο δὲ τεύχη, χρήματα δὲ ἤγετο καὶ
 ἱεῖς καὶ παῖδες, καὶ οἱ δουλεύουσιντες ἠκολούθουν
 τῶν πλοῦτον οἱ δυστυχεῖς ἐπὶ τῶν ὤμων φέ-
 ρε, ὁ δὲ οὐ δυνάμενος δουλεύειν καὶ γυναῖκα καὶ
 πέρα ὄραν ἐν ὕβρει κλάων ἀπεσφάττετο, μετενη-
 ἔνων δὲ ἐκείσε τῶν παρ' ἡμῖν ἀγαθῶν ἐγεώργουν
 κρατηκότες τὴν ἡμετέραν μὲν ταῖς αὐτῶν χερσὶ, 10
 δὲ αὐτῶν ταῖς τῶν εἰλημμένων. 35. | αἱ δ' αὖτ' ἔτι
 γούσαι τὴν ἄλωσιν ἰσχυρὰ τευχῶν γῆν μὲν οὐκ
 ἄλλαν ὀλίγην κομιδῇ, λιμὲ δὲ ἀνηλίσκοντο παν-
 τίομενοι τοῦ δυναμένου τρέφειν, ἕως εἰς τοσοῦ-
 θαίτην κατέστισαν ἀριθμόν, ὥστε τὰς πόλεις 15
 ἐρηρὸς τε εἶναι καὶ πόλεις καὶ τὸ εἶσω τῶν
 πόλεων ἐοικῆτον ἐρηρὸσαν γεωργίαν. καὶ γὰρ βοῦς
 πτετο καὶ ἐρηρὸν εἶχετο καὶ σπέρμα κατεβάλλετο
 καὶ σιάνη. καὶ θεριστὴς καὶ ἄλω, καὶ πάντι

15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

τῷ πλείστα ἡδικοῦσι. καὶ γὰρ εἰ φονεὺς ἐγεγόνει
πατρός τε καὶ ἀδελφῶν, τῶν μὲν πάλαι, τοῦ δὲ ἔναγ-
χος, ἀλλ' ἥλπιζε γε τὰς πίστεις ἐν βεβαίῳ κείσεσθαι
καὶ τὸν ἐκείνου τρόπον κρείττω τῶν ἐγκλημάτων ἔσε-
5 σθαι. 32. ὁ μὲν οὖν καλῶν οὐ κακῶς ἥλπιζε, τὸν δὲ
R 533 οὐδὲν ἦν ὃ πιστεύειν | ἔπειθεν, ὥς οὐκ εἰς ἐπι-
βουλὴν ἢ τιμὴν τελευτήσῃ, ταυτὶ γὰρ ἐδίδου τὸ ὄνεν
αἷμα μαντεύεσθαι, διαδύσεως δὲ οὐκ οὔσης καλεῖ σὺν
δάκρυσι τὴν θεὸν καὶ δεηθεὶς ἀμύνειν ἐπορεύετο.
10 μετασχὼν δὲ τῆς βασιλείας ἐπ' ἄθλον εὐθύς ἀποστέλ-
λεται τῶν Ἡρακλέους χειρῶν δεόμενον. εἶχε γὰρ ὧδε
τὰ περὶ τοὺς Γαλάτας, ὧν οἱ τελευταῖοι προσοικοῦσι
τὸν ὠκεανόν.

33. Μαγνητίῳ Κωνσταντίῳ πολεμῶν ἀφελομένῳ
15 μὲν ἄλλοτριάν ἀρχήν, ἄρχοντι δὲ αὐτῷ μετὰ φυλακῆς
τῶν νόμων πάντ' ὥετο δεῖν κινεῖν ἐπὶ τῷ τὸν ἄνδρα
ἐλεῖν. καὶ ἀνοίγει δὴ τοῖς βαρβάροις διὰ γραμμάτων
τοὺς Ῥωμαίων ὄρους ἐξεῖναι φήσας αὐτοῖς ὁπόσῃν
δύναιντο κτᾶσθαι. 34. δοθείσης δὲ ἐκείνοις τῆς ἀδείας
20 καὶ τῶν συνθηκῶν λελυμένων ταῖς ἐπιστολαῖς εἰσxn-

2 Iul. ep. ad sen. Athen. p. 270 D   7 Amm. XXIII 1, 5
12 Socr. l. l.   17 sq. cf. p. 22, 11 sq.   Amm. XV 8, 1

1 εἰ] ὁ Mor quod del Fabr | γέγονε Mor Fabr   2 ἀδελφοῦ
τοῦ UP sed in hoc οὐ bis in ras m² | τοῦ P sed οὐ in ras m²
| δὲ C sed δ in ras f   3 κείσεσθαι e κείσθαι corr A² κείσθαι
CBMo sed in hoc in marg κείσεσθαι, Mor Fabr   5 τὸν in
ras I² ὁ M   8 διαδύσεως A sed γὰρ ἀναδύσεως in marg m²
διὰ δύσεως Mo ἀναδύσεως V, fortasse recte cf. Plat. Euthyd.
p. 303 E οὐκ ἔστι γὰρ μοι ἀνάνυσις | δ' Re   9 τὸν V Mor
Fabr at cf. p. 248, 16 et 72, 18   14 κωνσταντ' V   15 δ'
Re   16 τὸ La   19 δ' Re   20 ἐκxνηθέντες Cobet Mnem.
V 131 (= Coll. 111) at cf. Her. IX 70, 2; Pl. μ 470; φ 610

θέντες ἐπὶ πολλῆς τοῦ κωλύσοντος ἐρημίας, ὁ γὰρ δὴ
 Μαγνέντιος ἐν Ἰταλίᾳ τὰς δυνάμεις εἶχε, Μυσῶν λείαν
 ἐργάζονται τὰς εὐδαίμονας πόλεις, καὶ κατεσύροντο
 μὲν κῶμαι, κατεσεῖετο δὲ τεύχη, χρήματα δὲ ἤγετο καὶ
 γυναῖκες καὶ παῖδες, καὶ οἱ δουλεύουσιντες ἠκολούθουν 5
 τὸν αὐτῶν πλοῦτον οἱ δυστυχεῖς ἐπὶ τῶν ὤμων φέ-
 ροντες, ὁ δὲ οὐ δύναμενος δουλεύειν καὶ γυναῖκα καὶ
 θυγατέρα ὄραν ἐν ὕβρει κλάων ἀπεσφάττετο, μετενη-
 νεγμένων δὲ ἐκείσε τῶν παρ' ἡμῖν ἀγαθῶν ἐγεώργουν
 οἱ κεκρατηκότες τὴν ἡμετέραν μὲν ταῖς αὐτῶν χερσί, 10
 τὴν δὲ αὐτῶν ταῖς τῶν εἰλημμένων. 35. | αἱ δ' αὖ R 534
 διαφυγοῦσαι τὴν ἄλωσιν ἰσχύι τειχῶν γῆν μὲν οὐκ
 εἶχον πλὴν ὀλίγην κομιδῇ, λιμῇ δὲ ἀνηλίσκοντο παν-
 τὸς ἀπτόμενοι τοῦ δυναμένου τρέφειν, ἕως εἰς τοσοῦ-
 τον σωματῶν κατέστησαν ἀριθμόν, ὥστε τὰς πόλεις 15
 αὐτὰς ἀγρούς τε εἶναι καὶ πόλεις καὶ τὸ εἶσω τῶν
 περιβόλων ἀοίκητον ἀρκοῦσαν γεωργίαν. καὶ γὰρ βοῦς
 ἐξεύγνυτο καὶ ἄροτρον εἴλκετο καὶ σπέρμα κατεβάλλετο
 καὶ ἀνῆι στάχυς, καὶ θεριστῆς καὶ ἄλως, καὶ πάντα

1 [Dem.] de synt. § 19 p. 171, 23   2 cf. p. 22, 11   3 Socr. l. l.
 15 cf. p. 24, 1 sq.   Amm. XVI 2, 12

1 κωλύσαντος Mor Fabr   4 κατεσεῖοντο V | δὲ (1) | δὴ La
 5 δουλεύουσιντες scripsi   δουλεύοντες B Mo La M P U Mor Fabr
 βουλευόντες C sed β in δ corr m, A VI sed in hoc β in ras m²,
 Re fortasse post οἱ excidit ἄνδρες   6 αὐτῶν Mo La M et
 ex αὐτῶν corr P²   7 δ' Re | μὴ V | καὶ γυναῖκα in marg I²
 8 κλαίων edd   10 τὴν ἡμετέραν inser La² | μὲν om La |
 αὐτῶν libri sed in αὐτῶν corr I³ La², Mor Fabr εαντῶν Re
 11 δὲ αὐτῶν scripsi   δὲ αὐτῶν Mo I M U δ' εαντῶν CABVP
 13 δ' Re   14 τοσοῦτων V   15 σωματῶν om B Mor Fabr
 16 τῶν om Mor Fabr   18 συνεξεύγνυτο Mor Fabr   19 θε-
 ριστὺς olim coni Re

τὸ πρῶτον ἥς παρελάμβανε γῆς στέφανόν τινα
 R 536 δων, πολλοὺς δὲ ἐκ καλωδίων τεταμένων | εἰς
 νας ἐκ τοίχων ἐξαρθῶσιν οἱ δῆμοι μετεώρους, το
 εἰς τῶν στεφάνων, ᾧ καλλωπίζομεν τὰς πόλεις,
 5 θεῖς τοῦ δεσμοῦ καταβαίνων ἦν ἐν τῇ τοῦ βασ
 κεφαλῇ καὶ ἤρμοσε, καὶ βοή πανταχόθεν. ἔδη
 γάρ, οἶμαι, τῷ στεφάνῳ τὰ μέλλοντα τρόπαια κ
 νικῆσων ἔρχεται.

42. Εἰ μὲν οὖν ὁ πέμψας ἐπέτρεπεν εὐθὺς ἔ
 10 γοις τε εἶναι καὶ χρῆσθαι τοῖς λογισμοῖς, εὐθὺς
 ἐδέχετο τάκει τὴν μεταβολήν, νῦν δ' ὁ μὲν πάντι
 ἄκυρος πλὴν τῆς χλαμύδος, οἱ στρατηγοὶ δὲ κ
 ταῦτα γὰρ ἐδέδοκτο τῷ πεπομφότι τοὺς μὲν ἐπιτά
 τὸν δὲ ὑπηρετεῖν. ὁ δὲ Ὀδυσσεύς τε καὶ τῶν ἱ
 15 σέως μεμνημένος ἠνείχετο, τοῖς στρατηγοῖς δὲ
 ἤρεσκε καθεύδειν. τοῦτο δὲ ἐποίει τοὺς ἐναν
 μεγάλους, εἰ βασιλέως ἤκοντος ἔχοιεν ἂ πρόβ
 43. ἀλλ' ὅμως καὶ κεκωλυμένον πράττειν, περιμ

11 Iul. ep. ad sen. Ath. p. 277 D. 278 D 14 Od. v
 ι 296 sq.

1 ἥς A sed in marg ἦν εἰς Mo | κλάδων e κλάδων c
 2 δ' Re 4 ᾧ — πόλεις delenda censuit Re Anim ᾧ]
 sed οἰς in ras m², U, quod mavult Re 5 ἐν in 1
 (ἐπὶ Par) 6 κεφαλῇ C sed γε κορυφῇ suprascr. m,
 praebet etiam edd κεφαλῇ La sed κεφαλ in ras p x
 praebet etiam Socr. l. l. λόγος δέ τις, ὅτι εἰς ἐν τῶν πολ
 εἰσελθόντος αὐτοῦ στέφανος ἀφ' ὧν τὰς πόλεις κοσμοῦσι
 μέσῳ τῶν κιόνων ἐκ καλωδίων ἡρτημένος τῇ κεφαλῇ κ
 χθεῖς ἤρμοσεν, ἐπὶ τε τούτῳ πάντας τοὺς παρόντας ἀναβ
 προδηλοῦσθαι γὰρ αὐτῷ διὰ τοῦ γενομένου σημείου τὴν βασ
 9 ἐπέτρεπεν V 10 <ἄν> inserui e V om reliqui libi
 11 τάκει τὴν] τὴν ἐκεῖ Mor Fabr | ἦν πάντων A Re 12
 ρος Mor Fabr 16 τουτὶ Fabr | ἠέποiei Fabr 17 μερ
 om Mor Fabr 18 περιμόντος P sed ερι in ras m²

των ἐτάραξεν οὐδὲ ἔδειξε περίφοβον, ἀλλὰ τότε πρῶτον ὅπλων τε καὶ πολέμου γενόμενος καὶ μέλλων ἐπὶ τοὺς αἰεὶ νενικηκότας ἐξάγειν στρατιώτας τρέμοντας οὕτω μὲν ἤνεγκε τὴν σκευήν, ὥσπερ ἀντὶ βιβλίων ἐξ ἀρχῆς ἀσπίδα μεταχειριζόμενος, οὕτω δὲ ἐχώρει θαρ- 5 ρῶν, ὥσπερ μυρίων Αἰάντων ἡγούμενος. 39. δύο δὲ ἄρα αὐτὸν ἐποίει τοιοῦτον· ἐν μὲν ἡ σοφία καὶ τὸ τὰ βουλευμάτων εἰδέναι χειρῶν ὄντα δυνατότερα, ἕτερον δὲ τὸ πιστεύειν αὐτῷ συστρατεύειν τοὺς θεοὺς. ἦδει δὲ καὶ τὸν Ἡρακλέα τὴν Στύγα διαφυγόντα τῇ ὁπῇ 10 τῆς Ἀθηνᾶς.

40. Τῆς δὲ τῶν θεῶν πρὸς αὐτὸν εὐνοίας εὐθὺς ἀπὸ γραμμῆς ἐναργὲς τὸ σύμβολον. κινηθεῖς γὰρ ἐξ Ἰταλίας τοῦ χιμῶνος μεσοῦντος, ἠνίκα τὸν μὴ στέγγη σωζόμενον ἔτοιμον ἦν ἀπολωλέναι κυρμῷ τε καὶ νι- 15 φάσιν, οὕτω φαιδρῶς ἀπολαύων ἐπορεύετο τῆς ἀκτίνος, ὥστ' ἔαρ ὀνομάζοντες τὴν ὥραν ἐχώρουν καὶ πρὸ τῶν πολεμίων τὸ ψῦχος ἥττητο. 41. καὶ μὴν κἀκεῖνό γε σημεῖον τῆς βελτιόνης τύχης. διεξιὼν γὰρ πολίχνιον

10 Π. § 369. cf. or. XIII p. 72, 19
19 Amm. XV 8, 21

14 Iulian. l. l.

1 voce περίφοβον desinit fol. 97 in A, quae sequuntur usque ad διέσπασε. τὰς δ' p. 258, 5 leguntur in folio 73 exarato manu saeculi XIII/XIV 2 ὅπλον M | γε ὁμένος una litt abscissa A et cum rasura unius litt U γενόμενος M sed γενόμενος suprascr. m², Fabr, quod correxit Io Henr. Majus (Hist. crit. de la Républ. des Lettres t. XIII p. 155) 4 ἐξαρχῆς VB 5 οὕτω — 6 ἡγούμενος in marg Mo² 5 δ' Re 6 δ' ἄρ' Re 8 εἶναι I sed γὰρ ὄντα suprascr. m², (et Ba) 9 ἦδη La sed η secundum ex ei corr p, Mo 10 τὸν Ἡρακλέα inser B² 15 τε inser P³ om MU 16 φαιδρῶς La 18 ψύχος AVIMPU 19 διεξιὼν — 254, 6 ἤρμωσε citat inter ἐναλλαγῆς παραδείγματα Schol. Leid. et Guelph. ad Eur. Phoen. 290 καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Αἰβάνιος ἐν τῷ πρὸς Ἰουλιανὸν ἐπιταφίῳ οὕτως φησί· διεξιὼν κτλ. 19 πολίχνιον M sed v supra prius ι m²

ἐν τῇ πορείᾳ τῆς στρατιᾶς πρὸς τοσοῦτον τὸ πρᾶγμα
 μετέστησεν, ὥσθ' οἱ λυπήσειν ἐλπίσαντες ἀπεσφάττοντο.
 καὶ ὁ κτείνας μάρτυρα τοῦ φόνου τὴν τοῦ τεθνεῶτος
 ἐκόμιζε κεφαλὴν, καὶ ἦν τις μισθὸς ἐπὶ τῇ κεφαλῇ
 5 καὶ ἡ πολλὴ σπουδὴ κεφαλὴν τεμεῖν. τῇ γὰρ ἐκ-
 θυμῷ τοῦ κέρδους ὁ σοφώτατος ἐκείνος ἐκάθηρε τὰς
 ψυχὰς τῆς δειλίας, καὶ τὸ λαβεῖν ἐθέλειν τολμᾶν ἐπει-
 θεν. οἱ δ' εἰς τὰς νήσους ἃς ὁ Πήνος ποιεῖ τῶν βαρ-
 βάρων καταφυγόντες θήρα τοῖς νέουσι τε καὶ πλέουσι
 10 τῶν ἡμετέρων ἦσαν, καὶ τοῖς ἐκείνων βοσκήμασιν αἱ
 πόλεις εἰστιῶντο. 46. καὶ μὴν δυοῖν πόλεων ταῖν
 μεγίσταιν τὴν μὲν εὐρῶν μυριάσις προσβολαῖς κεκατω-
 μένην, τὴν δ' ἔναγχος ἐφόδῳ μιᾷ κεκενωμένην τε καὶ
 κειμένην τῇ μὲν χεῖρα ὥρεξεν εἰς ἀνάστασιν καὶ φρο-
 15 ρὰν ἐγκατέστησε, τὴν δ' ἀπειρηκυῖαν τοῖς ἄπασιν, ὥστε
 καὶ θάθεν οὐ νόμος ἀναγκασθῆναι τραφῆναι, παρεμ-
 R 538 θήσατο ταῖς ἀμείνοσι | τῶν ἐλπίδων. 47. ταῦτα
 ὁρῶν τις βασιλεὺς μοίρας οὐ μικρὰς βαρβαρικῆς ἦκε
 ἀπολογίαν τε κομίζων, ὥς οὐ μέγала ἡθίκηκε, καὶ
 20 σπονδὰς αἰτῶν καὶ συμμαχήσειν λέγων, ὥς δ' ἐδόξα

4 Socr. l. l. 9 Amm. XVI 11, 9 12 Amm. XVI 2, 12
 13 Iulian. epist. ad sen. Athen. p. 279 B (cf. E. v. Borries *Herm.*
 XXVII 183). Amm. XV 8, 19. XVI 3, 1

11 δυοῖν πόλεσιν τὸ σχῆμα καινόν V 14 φρονησά[
 φύλαξιν V

2 μετέστησαν PU 3 ὁ κτείνας] ἐκτείνας Mor 4 ἐκ-
 μισε La 5 ἡ om A et delendum censuit Sintenis num κολλή
 ἡ? 6 ἐκάθαιρε V 9 καταφεύγοντες CBMoIMU κατα-
 φευγόντων La 11 δυεῖν M | πόλεων C πόλεσιν AVL
 πόλεων P sed ι subscr. m^s, IMBMo edd 13 κεκατωμένη V
 16 νόμοις La sed νόμοις in ras n 18 μοίρας bis sed alteram
 eras V | σμικρὰς edd 19 κομίζειν Mo 20 δὲ Mor Re

δὲ μόνον κατὰ θεάν τὰ ἔθνη, τουτὶ γὰρ ἐδέδοτο
μόνον, τοσοῦτον ἰσχυσε τοῦνομά τε καὶ τὸ πρόσωπον,
ὥστ' ἤδη τις τῶν κατακεκλεισμένων πολὺν τινα χρό-
νον καὶ τεταριχενυμένων ἐκπηδήσας εἴλε βάρβαρον πρὸς
τῷ τείλει γεωργοῦντα καὶ ἄλλος ἄλλον καὶ ἕτερος ἕτε- 5
ρον καὶ τινα καὶ νυκτερινὴν ἐπιχείρησιν νεανίσκων
ἀπεκρούσαντο πολλῶν γέροντες ὀλίγοι γήρᾳ τῶν ὅπλων
ἀφειμένοι. οἱ μὲν γὰρ κλίμακας φέροντες κατὰ πύλας
ἐρήμους προσέθεσαν, ᾧ δὴ τρόπῳ τῶν πόλεων τὰς
πλείστας ἠρήκεσαν, οἱ δὲ ὡς ἤσθοντο, πᾶν τὸ φανέν 10
ὄπλον ποιησάμενοι παρηγηκόσι ποσὶν ἔτρεχον | βο- R 537
ᾧντες τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα. καὶ ἐνίκων οἱ γέροντες,
ὥσπερ οἱ Μυρωνίδου, τοὺς μὲν αὐτοὶ κτείνοντες, οἱ
δὲ καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἄνωθεν ῥιπτοῦντες ἀπέθνησκον.
44. ἐγένετο δὲ καὶ νέων ἐτέρωθεν ἐκδρομὴ τις ἐπὶ 15
τοὺς βαρβάρους οὐ πρότερον εἰωθότων. καὶ οἱ μὲν
τραπέντες ἔφευγον, οἱ δὲ ἐτρύφων ἐν ταῖς σφαγαῖς
οὐχ ὀρῶντες μὲν τὸν βασιλέα, τῷ δὲ πλησίον αὐτῶν
εἶναι τεθαρορηκότες. ἕτεροι μετανίστασθαι μέλλοντες
ἐκβαλόντες τῶν ψυχῶν τὸν φόβον ἔμενον. 45. βαρ- 20
βάρων δὲ ἐκ δασείας ὕλης ἐπιτιμμένων τοῖς ἐσχάτοις

7 Amm. XVI 2, 1   13 Thuc. I 105, 4

1 ἐδέδοτο Re ἐδέδοκτο libri Mor Fabr   3 ὥστε V | κατα-
κεκλεισμένων C sed σ inser s κατακεκλειμένων P sed σ inter ει
et μ eras, I sed ει in ras m², VMo εἰσκατακεκλειμένων La
4 τεταριχενυμένων I sed ριχ in ras m²   5 ἄλλον ἄλλος V
8 inter ἀφειμένοι et οἱ rasura 4 litt La   9 τρόπῳ ᾧ δὴ M
τρόπῳ om La (et Ba) inser I²   14 σφᾶς CAMo | αὐτοὺς
C sed ' in ras f αὐτοὺς AMo Re   15 ἐγγένητο La   18 πλη-
σίον δὲ La | αὐτῶν V αὐτῶν reliqui libri Mor Fabr   19 ἕτε-
ροι <δὲ> Gasda   20 ἐκβαλόντες Re   21 δὲ om La | βαθείας
A sed in marg γρ δασείας | ἐπιτιμμένων Mor Fabr

μενος ἀρκέσειν τοὺς αὐτοῦ, κελεύει τῷ μὲν μηκέτι
 συμμίζει, διαβῆναι δὲ μόνον. γεφυροῦντι δὲ αὐτῷ
 πλοίοις τὸν ποταμὸν τεμόντες τῆς ὕλης ἀφιαῖσιν ἄνω
 οἱ βάρβαροι κατὰ ῥοὴν πάχῃ ξύλων, ἃ προσπίπτοντα
 5 ταῖς ναυσὶ τὰς μὲν διέσπασε, τὰς δ' ἀνέρρηξε, τὰς δὲ
 καὶ κατέδυσε. 51. διαλελυμένης δὲ τῆς πρώτης πείρας
 ὁ μὲν ᾤχετο φεύγων καὶ αἱ τρεῖς μυριάδες, τοῖς βαρ-
 βάροις δὲ οὐκ ἤρκει τὸ μὴ παθεῖν, ἀλλ' αὐτῶν ἥδη
 νομίσαντες εἶναι τὸ καὶ δρᾶσαι τι διαβάντες ἐδίωκον
 10 καὶ καταλαβόντες ἔκτεινον καὶ παιανίζοντες ἀνεχώρουν
 καὶ συνῆπτον ἔργον ἔργῳ, μᾶλλον δὲ ἀπὸ λόγων ἤρ-
 χοντο τῶν δευτέρων. 52. ὥς γὰρ ἦσαν οἴκοι πάλιν,
 ὁ βασιλεὺς δὲ ἐνεπίμπλη πυρῶν καὶ φρούρια καὶ πό-
 λεις ἀπὸ τῶν ἐκείνοις εἰργασμέμων ληΐων ταῖς τῶν
 15 στρατιωτῶν χερσίν, ὅπως οἶόν τε ἦν, ἐπὶ τούτῳ χρά-

14 Amm. XVI 11, 11

1 τοὺς παρ' A Re | αὐτοῦ CBVLaP sed in hoc 'ex' corr m¹,
 edd 2 συμμίζει cf. ad p. 28, 19 | μᾶλλον La 5 μὲν
 om A | διέσπασε B et supra διέσπασε C^m et cum γρ M² | vocibus
 τὰς δ' desinit fol. 73 in A et perierunt quae sequuntur
 usque ad πρῶτον καὶ μέγιστον p. 622, 23 R τὰς δ' ἀνέρρηξε om
 Fabr δ' ἀνέρρηξε scripsi e libris coll. Thuc. VII 34, 3 δὲ διέ-
 ρρηξε Mor Re 6 καὶ om U inser P³ 8 αὐτῶν scripsi
 αὐτῶν libri edd 9 τὸ om B | καὶ om Ba inser I³ M¹
 10 καὶ (2) — 11 ἔργον in marg Mo³ 10 παιανίζοντες La sed a
 in ras p παιανίζοντες C (supra ω alterum ω pos m) IM
 sed in hoc γρ παιανίζοντες suprascr. m² cf. p. 218, 15 11 δ'
 Re 12 locum corruptum esse censet E. v. Borries Hem
 XXVII 187 13 δὲ om V | ἐνεπίμπλη V sed μ in ras m² ad-
 scripto scholio manu recentiore eadem quae scripsit scholium
 p. 209, 1: τὰ περὶ τοῦ ἐνεπίμπλη καὶ ἐμπίμπλησι καὶ πρί-
 πλῃσι καὶ τὰ τῶν ἐν παρηγήσει λέξεων ἔφθη εἰρημένα | καὶ]
 τὰ V 15 χροῖν La | ὥς V quod probat Gasda „malum ὄν-
 σων“ Re | τούτων MoLa τοῦτο I, quod mavult Re

ενος, καὶ τὰ κείμενα ἀνέστη καὶ πόρρω τοῦ Ῥήνου
 ἐμάχοντι | βασιλεῖ τὰς τῶν ἐχθρῶν ἐπιχειρήσεις R 540
 ἕως μηνύσειν ἐμελλεν ἄλλων παρ' ἄλλων δεχομένων
 ἢ λόγον — πρότερον δὲ τὸ μήκος τῆς ἐρημίας ἀφηρεῖτο
 ἢ τῶν ἐπιβουλῶν αἰσθησιν — ταῦτα δὲ πυνθανόμενοι 5
 Ῥωμαίους ἐν γῇ Ῥωμαίων τὰ κέλνων ἀμῶντας ἀγα-
 κτήσαντες, ὥσπερ τῶν πατρῶων αὐτοῖς κειρομένων,
 ἐμψαντες κήρυκα καὶ δι' ἐκείνου δεικνύντες τὰς ἐπι-
 τολάς, αἱ τὴν γῆν αὐτῶν ἐποιοῦν, πολεμεῖν αὐτὸν
 ρασκον τοῖς τῷ πρεσβυτέρῳ δόξασιν καὶ δεῖν τοῦτο 10
 μολογεῖν ἢ τοῖς γεγραμμένοις ἐμμένειν ἢ μηδέτερον
 γυλόμενον ἐλπίζειν μάχην. 53. ὁ δὲ τὸν μὲν ἐπὶ
 χτασσοπὴν ἤκειν εἰπών, μὴ γὰρ ἂν οὕτω θρασὺν γε-
 ῖσθαι τὸν ἐκείνων ἄρχοντα, κατεῖχεν, αὐτὸς δὲ με-
 νημένος τῶν παρακελεύσεων ὧν ἤκουσεν ἐν ταῖς 15
 ὑγγραφαῖς τῶν παλαιῶν ἐκείνων διεξιόντων στρατη-
 ῶν, καὶ καλῶς εἰδώς, ὅτι λόγος τοιοῦτος ἔργων ἡγού-
 ενος εὐψυχον ἐπὶ τὴν συμπλοκὴν παραπέμπει τὸν
 κρατιώτην, εἶπε λόγον, ὃν ἡδιστα μὲν ἂν εἰς τὸν
 χρόντα λόγον ἐνέθηκα, τοῦ νόμου δὲ τοῦ περὶ ταῦτα 20

8 Amm. XVI 12, 3   9 Socr. l. l. p. 170 C   19 Amm. XVI
 1, 9—12

1 ἀνέστη scripsi auctore Re coll. Amm. XVI 11, 14 *dum
 istorum opera mature consurgunt* ἀνίστη libri edd | τοῦ om B
 σου τοῦ Ba 2 <τῷ> βασιλεῖ? 3 ἐμελλον V 4 ἐρημίας
 reposui e libris ἐρήμης edd 5 ἐπιβούλων La et ex ἐπιβουλῶν
 pr I³ 6 τὰ κέλνων reposui e libris τὰ ἐκείνων edd | ἀμῶντας
 Mo 7 πατρῶων P sed ατρῶων in ras 3 litt m³ | αὐτοῖς Re
 8 κήρυγμα V 11 ἢ] καὶ Gasda | τοῖς om U | μὴ δ' ἕτερον
 10 LaIM 13 γενέσθαι θρασὺν edd 14 αὐτὸς — 260, 7 καὶ αἰ
 ost ἔστησε p. 260, 19 ponenda censuit E. de Borries, Die Ala-
 mannenschlacht des Jahres 357, Argentorati 1892 p. 5 16 ἐκεί-
 νος om Re 19 ἡμιστα Mor | ἂν om LaB | τὸ Mo 20 τὰ
 αἰατὰ La αὐτὰ M

οὐκ ἔωντος τοσοῦτον εἰποιμ' ἂν, ὅτι τοῖσι δ' ἄφαρ
 πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ πρότερον τὸ μηδὲν ποι-
 εῖν. 54. καὶ ἐδόκει δεῖν κέρας μὲν ἐκάτερον τοὺς
 ἱππέας ἔχειν, τὸ μέσον δὲ εἶναι τῶν ὀπλιτῶν, τοὺς δὲ
 5 ἀμείνους ἐκατέρων τούτων ἐν τῷ δεξιῷ περὶ τὸν βασι-
 λέα. καὶ τοῦτο ἔδει μὲν τοὺς πολεμίους λανθάνειν,
 λαθεῖν δὲ οὐκ εἴσεν αὐτομόλων τινῶν κακία. γιγνο-
 11 541 μένης δὲ τῆς ἐκείνων | διαβάσεως κωλύσαι μὲν
 ἔξον ὁ βασιλεὺς οὐκ ἐβουλήθη, ἀλλ' οὐδὲ μέρει μικρῷ
 10 προσπεσῶν μαχέσασθαι, ἥδη δὲ ὄντων τρισμυρίων κατέ-
 βαίνει, πρὶν ἐπιγενέσθαι πολλάκις τοσοῦτους· ἐργώ-
 κεσαν γάρ, ὥς ἦν ἀκούειν ὕστερον, μηδένα τῶν μαχι-
 μων οἰκοι μένειν. 55. ἄμφω τοίνυν ἄξια θανατάσας,
 τὸ μῆτε τοῖς πρώτοις ἀπαντῆσαι μῆτε πᾶν τὸ κεκνη-
 15 μένον δέξασθαι· τὸ μὲν γὰρ ἦν οὐ μέγα, τὸ δὲ τοῦ
 μεγίστου κινδύνου, καὶ τὸ μὲν μικροῦ τὴν γνώμην,
 τὸ δὲ ἀλογίστου. διὰ τοῦτο πλείους μὲν ὦν ἦγε καὶ
 πολλῷ τιμῇ περαιουμένους οὐκ εἶργε, τῇ δὲ ἐφόδῳ τὸ
 τούτοις ἐπιρρεῶν ἔστησε. 56. τοῖς βαρβάροις δὲ πάντα
 20 πεπυσμένοις τὸ μὲν ἀνδρειότερον τῆς στρατιᾶς πρὸς
 τὸ κρεῖττον ἀντετέτακτο, τῷ δεξιῷ δὲ κέρα σύμμαχον

1 Π. β 453

3 Amm. XVI 12, 7 et 21

10 Amm. l. l. 26

19 Amm. l. l. 21

1 εἰποιμ' V | τοῖσι scripsi cum Fabr e VLaIMPBMo τοῖς
 reliqui libri Mor Re | δὲ Mor Re 2 γένετ' scripsi e VLa ἐτί-
 νετο M Fabr γένετο reliqui libri Mor Re 7 δ' Re | κακουργία V
 | γινομένης V 8 κωλύσαι IM et e κωλύσαι corr P cf. ad
 t. I 272, 5 9 βασιλεὺς δὲ οὐκ La Fabr | ἡβουλήθη M
 17 διατοῦτο BVIMP | ἦγεν La | καὶ in ras I² om M 18 δ'
 Re 20 στρατιᾶς LaIP sed in his duobus in στρατιᾶς corr
 m² 21 ἀντιτέτακτο PUI sed in hoc τακτο in ras m², Fabr
 ἀντέτακτο M

ἔδωκαν λόχον, ὃν ἔκρυψαν ὑπὸ ὀχετῶ μετεώρῳ καλὰ-
 μων πυκνῶν, καὶ γὰρ ἦν ὑδρογλὸν τὸ χωρίον, τοὺς
 καθημένους ἀφανίζοντων. οὐ μὴν τοὺς γε ὀφθαλ-
 μοὺς τῶν ἐπ' ἄκρῳ τῷ εὐωνύμῳ Ῥωμαίων ἐλάνθανον,
 ἀλλ' ὥς εἶδον, ἅμα βοῇ δραμόντες τοὺς μὲν ἀναστή- 5
 σαντες ἐδίωκον, τῆς στρατιᾶς δὲ εἰς ἡμισυ δι' ἐκείνων
 διετάραξαν φυγῆς φυγὴν τεκούσης τῆς τῶν πρώτων
 τὴν τῶν δευτέρων. 57. γίγνεται δέ τι παραπλήσιον
 ἐν τῇ μάχῃ τῷ περὶ τὴν τῶν Κορινθίων πρὸς Κερκυ-
 ραίους ναυμαχίαν. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ νικᾶσθαι τε καὶ 10
 νικᾶν ἑκατέροις συνέβη. τὸ γὰρ εὐώνυμον ἑκατέρων
 ἐκράτει, ὥστ' ἐπιέζετο τὸ περὶ τὸν βασιλέα Ῥωμαίων
 δεξιόν, λογάδες ὑπὸ λογάδων. 58. καὶ οὐδὲ τοῖς τὰ
 σημεῖα φέρουσιν, οἳ φυλάττειν | δὴ μάλιστα μεμε- R 542
 λετήκασιν τάξιν, ὁ νόμος ἐσώζετο. ὥς δὲ ἐνέκλιναν, 15
 μέγα βοήσας ὁ βασιλεὺς καὶ τοὺς τοῦ Τελαμωνίου

1 Amm. l. l. 23 et 27   3 Amm. l. l. 37   7 Phocyl. 73
 9 Thuc. I 49   16 Amm. l. l. 40

1 λόχος ἡ ἐνέδρα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἐπιλέκτους εἰς τοῦτο εὐθε-
 τεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ λέξασθαι. καὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἐπιλέκτοι διεκρί-
 νοντο εἰς ἐνέδρας. εὐρηται καὶ λόχος ἡ τάξις στρατιωτῶν τινων
 συμμορία B² cf. Etym. M. s. v. λόχος

1 ἔδωκαν V, ἔδωσαν in marg | ὅπ' Re | μετεώρῳ P I
 sed in hoc v add m², (et Ba) cf. Westdeutsche Zeitschr. VII
 69. XII 136; E. de Borries l. l. p. 26   3 μὴν La sed η ex s
 corr n   4 τῶν Ῥωμαίων Re   6 στρατιᾶς e στρατείας corr MI²
 | δ' Re   7 διετάραξεν C sed α suprascr. f, Mo διετά-
 ραξε B Mor   ἐτάραξαν V   ἐξετάραξαν La   9 τῷ τῇ V
 Mor Re | παρὰ Re | τὴν om Mor Re   10 ναυμαχίαν V sed v
 γρ ἑκα
 ultimum eras ναυμαχία Re | ἐνταῦθα La   11 ἀμφοτέροις M
 | ἑκατέρων om V   12 ὥστε PU ὥς B Mor Re   15 τὴν
 τάξιν M cf. p. 111, 5 | ἀνέκλιναν Mor Fabr   16 τοῦ om VIa

μιμησάμενος λόγους, ὁ μὲν γὰρ εἶπεν οὐκ εἶναι τοῖς
 Ἑλλήσι διαφθαρείσων τῶν νεῶν ἐπάνοδον, ὁ δὲ ἡ-
 τηθείσει τούτοις κεκλείσεσθαι τὰς πόλεις καὶ τροφὴν
 δώσειν οὐδένα, καὶ ἐπέθηκε δὴ τελευτῶν, ὥς εἰ δέ-
 5 δοκται φεύγειν, αὐτὸν δεήσει κτείναντας τότε ἥδη
 δραπετεύειν, ὥς ζῶντά γε οὐκ ἐπιτρέψειν, καὶ δεικνύει
 δὴ τῶν βαρβάρων τοὺς ἐλαυνομένους ὑπὸ τῶν τρεψα-
 μένων. 59. ὥς δὲ τὰ μὲν ἤκουσαν, τὰ δὲ εἶδον, καὶ
 τὰ μὲν ἡσχύνησαν, τοῖς δὲ ἡσθήσαν, ἀνέστρεφόν τε
 10 καὶ αὐθις συνέμισγον, καὶ τὸ αἰσχρὸν ἐλέλυντο, καὶ
 πᾶς ἦν ἐν τῷ διώκειν· ὥστε καὶ οἱ τῶν σκευοφόρων
 τῶν ἐν τῇ κορυφῇ φύλακες ἡράσθησαν τῶν γιγνομέ-
 νων μετασχεῖν. ὥς δὲ ἡπείροντο καὶ ὁ δρόμος δῆλος
 ἦν, δόξαν πλείονος δυνάμεως παρέσχον τοῖς βαρβάροις,
 15 καὶ οὐκ ἦν ὁ μένειν ἔτι βουλόμενος. 60. ὥστε ἐκεκά-
 λυπτο μὲν τὸ πεδῖον ὀκτακισχιλίοις νεκροῖς, ἐκρύπτετο
 δὲ ὁ Ἔρμος τοῖς ἀπειρίᾳ τοῦ νεῖν ἀποπνιγείοις, μεστὰ
 δὲ ἦσαν τῶν κειμένων αἱ νῆσοι τοῦ ποταμοῦ τῶν
 νενικηκότων ἐπὶ τοὺς ἐν ταῖς ὕλαις ἐπτηχότας ἰόντων.
 20 τοῖς δὲ πορρωτάτω βαρβάροις νεκροὶ καὶ ὄπλα τὴν
 μάχην ἐμήνουν ὑπὸ τοῦ ρεύματος φερόμενοι. 61. τὸ

1 Π. ο 504 sq.

15 Amm. XVI 12, 63

19 Amm. l. l. 59

3 κεκλήσεσθαι Mor κεκλήσεσθαι Re 4 οὐδενί V | καὶ om
 V „aut delendum καὶ aut deest aliquid paulo ante“ Re | δι
 om M | δέδοκται M sed αι supra ο m^s, e δέδοκτο corr I¹
 5 κτείνοντες MoLa sed in hoc es ex α, ut videtur, corr *
 6 ζῶν VM συζῶντα Mo 7 δὲ P | τρεψομένων Mor 14 δρ-
 νάμενος Mo sed vo in ras ex ω, ut videtur, corr m^s | παρείχον
 V 15 ὥστ' Re | ἐπεκαλύπτετο Mor Re 16 τὰ πεδία Mo
 ὀκτακισχιλίοις om Mor Fabr | ἐκέρυπτο La 17 δ' Re
 18 τῶν — ποταμοῦ om Fabr

ἔδωκαν λόγον, ὃν ἔκρουσαν ὑπὸ ὀχετῷ μετεώρῳ καλὰ-
 μων πυκνῶν, καὶ γὰρ ἦν ὑδρογλὼν τὸ χωρίον, τοὺς
 καθημένους ἀφανίζοντων. οὐ μὴν τοὺς γε ὀφθαλ-
 μοὺς τῶν ἐπ' ἄκρῳ τῷ εὐωνύμῳ Ῥωμαίων ἐλάνθανον,
 ἀλλ' ὥς εἶδον, ἅμα βοῇ δραμόντες τοὺς μὲν ἀναστή- 5
 σαντες ἐδίωκον, τῆς στρατιᾶς δὲ εἰς ἡμισυ δι' ἐκείνων
 διετάραξαν φυγῆς φυγὴν τεκούσης τῆς τῶν πρώτων
 τὴν τῶν δευτέρων. 57. γίνεται δέ τι παραπλήσιον
 ἐν τῇ μάχῃ τῷ περὶ τὴν τῶν Κορινθίων πρὸς Κερκυ-
 ραίους ναυμαχίαν. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ νικᾶσθαι τε καὶ 10
 νικᾶν ἑκατέροις συνέβη. τὸ γὰρ εὐώνυμον ἑκατέρων
 ἐκράτει, ὥστ' ἐπιέζετο τὸ περὶ τὸν βασιλέα Ῥωμαίων
 δεξιόν, λογάδες ὑπὸ λογάδων. 58. καὶ οὐδὲ τοῖς τὰ
 σημεῖα φέρουσιν, οἳ φυλάττειν | δὴ μάλιστα μεμε- R 542
 λετήκασι τάξιν, ὁ νόμος ἐσώζετο. ὥς δὲ ἐνέκλιναν, 15
 μέγα βοήσας ὁ βασιλεὺς καὶ τοὺς τοῦ Τελαμωνίου

1 Amm. l. l. 23 et 27   3 Amm. l. l. 37   7 Phocyl. 73
 9 Thuc. I 49   16 Amm. l. l. 40

1 λόγος ἢ ἐνέδρα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἐπιλέκτους εἰς τοῦτο εὐθε-
 τεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ λέξασθαι. καὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἐπιλέκτοι διεκρί-
 νοντο εἰς ἐνέδρας. εὐρηται καὶ λόγος ἢ τάξις στρατιωτῶν τινων
 συμμορία B² cf. Etym. M. s. v. λόγος

1 ἔδωκαν V, ἔδοσαν in marg | ὅπ' Re | μετεώρων P I
 sed in hoc v add m², (et Ba) cf. Westdeutsche Zeitschr. VII
 69. XII 136; E. de Borries l. l. p. 26   3 μὴν La sed η ex s
 corr n   4 τῶν Ῥωμαίων Re   6 στρατιᾶς e στρατείας corr MI²
 | δ' Re   7 διετάραξεν C sed α suprascr. f, Mo διατά-
 ραξε B Mor ἐτάραξαν V ἐξετάραξαν La   9 τῷ τῇ V
 Mor Re | παρὰ Re | τὴν om Mor Re   10 ναυμαχίαν V sed v
 γρ ἔκα
 ultimum eras ναυμαχία Re | ἐνταῦθα La   11 ἀμφοτέροις M
 | ἑκατέρων om V   12 ὥστε PU ὥς B Mor Re   15 τὴν
 τάξιν M cf. p. 111, 5 | ἀνέκλιναν Mor Fabr   16 τοῦ om V La

βαρούς ἐνίκων καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἐν ἡμέρᾳ πεπονη-
 μένων ἡδονὴν καὶ διὰ τῆς νυκτὸς ἐκαρποῦντο, χρόνιοι
 δὴ, μάλα χρόνιοι τρόπαιον στήσαντες βαρβάρων καὶ
 τῷ παρ' ἐλπίδα μειζόνως εὐφραίνόμενοι. 65. καὶ
 5 πότερον φύσει κακοὺς ὄντας Ἰουλιανὸς ἐποίησε βελ-
 τίους, ὥσπερ τις θεὸς μένος ἐμβαλὼν; καὶ τί μείζον τοῖ
 μείζον ἀνθρώπου δύνασθαι; ἀλλὰ χρηστὰς φύσεις ἔβλα-
 πτεν ἡγεμόνων κακία; καὶ τί κάλλιον τοῦ τοὺς ἀγαθοὺς
 εἰς ἐπίδειξιν ὧν ἰσχυρὸν ἀγαγεῖν; ἀλλὰ θεῶν τις ἐξ ἀφ-
 10 νοῦς τὰ τούτων ἐποίει βελτίω; καὶ τίνος οὐ σεμνότε-
 R 544 ρον μετὰ τοιούτων ἀγωνίζεσθαι συμμαχῶν; | ἐπεὶ
 καὶ τοῖς Ἀθηναίοις μείζον εἰς δόξαν, οἶμαι, τὸ μετ'
 Ἡρακλέους καὶ Πανὸς πρᾶξαι τὰ λεγόμενα Μαραθῶν
 ἢ εἰ τῶν θεῶν χωρὶς ταῦτα ἐδεδύνητο.
 15 66. Ἄλλος μὲν οὖν ἂν τις ἐπὶ τοσαύτῃ νίκῃ τὴν
 στρατιὰν διαφείς αὐτὸς ἂν ἦκων εἰς πόλιν ἵκων
 ἀμύλλαις καὶ θεάτρων ἡδοναῖς εἰστίλασεν ὀφθαλμοῖς,
 ἀνέπαιψε τὴν γνώμην. ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνος. ἀλλὰ τοῖς
 μὲν τὰ σημεῖα φέρουσιν, ὅπως εἶδεῖν τηρεῖν τὴν

4 Amm. XVI 12, 51   6 Π. π 529   13 Her. VI 105.
 Polem. decl. I 35. Π 41 et 62. Anth. Plan. IV 232

2 κρείττον διὰ τῆς νυκτὸς in marg La* | χρόνιοι δὴ, μάλα
 om Mor 4 παρ' ἐλπίδα P¹ VIB 5 πότερον C sed in marg
 γο καὶ οὕτως· καίτοι πρῶτερον — 6 ἐμβαλὼν in πρῶτερον Π
 Fabr probat Gasda 6 θεῶν Ba | signum interrogationis
 e B posui cum Mor 9 ἐξαφανοῦς V 11 πάντων Re, quod
 in τούτων correxit Cobet Mnem. V 132 (Coll. 112) 13 γε-
 μένα V probat Gasda 15 τις om Fabr | τοιαύτη M | τὴν
 om Mor 16 στρατιάν V La I 18 ἀνέπαιψε La καὶ ἀν-
 παυσε vel ἀνέπαιψε δὲ Gasda num ἀνέπαιψε τε? 19 τὴν
 τάξιν τηρεῖν Re τηρεῖν om La

δὲ μέγιστον, σαγηνεύοντες γὰρ τοὺς ἐν ταῖς νήσοις
ἐν ταύτῃ τῇ θήρᾳ καὶ τὸν ἄρχοντα μετὰ τῶν ἀρχο-
μένων εἶχον· ὃν ἦγον ἐχόμενοι τῶν χειρῶν, οὐ γυ-
μνῶσαντες τῶν ὀπλων, ἄνδρα μέγιστόν τε καὶ κάλλιστον
καὶ τοὺς ἀπάντων ὀφθαλμοὺς ἐπιστρέφοντα καὶ σώματι 5
καὶ σκευῇ. 62. καὶ ὁ μὲν ἥλιος τοιοῦτον ἔργον |
ἐπιδῶν ἔδω, τὸν ἄνδρα δὲ τοῦτον ὁ βασιλεὺς εἰς R 543
εὐθύνας ὧν ἐτόλμησε καταστήσας, μέχρη μὲν ἐχρήτο
λόγοις φρόνημα ἔχουσιν, ἐθαύμαζε, ταπεινὰ δὲ τὰ τε-
λευταῖα γενναίοις τοῖς πρώτοις ἐπιθέντα καὶ δέισαντα 10
περὶ τῇ ψυχῇ καὶ μνησθέντα σωτηρίας ὥσπερ ἐμίσησεν.
οὐ μὴν ἔδρασε γε δεινὸν οὐδὲν οὐδὲ ἐδησεν αἰδεσθεῖς
τὴν ἄρτι τύχην καὶ λογιζόμενος, ὅσον ἴσχυσεν ἡμέρα μία.

63. Τίνα τῶν παρ' Ἑλλήσιν ἐορτῶν παρέβαλεν ἄν
τις τῇ τότε ἐσπέρᾳ συμπινόντων μὲν ἀλλήλοις τῶν 15
ἡγωνισμένων, ἀριθμούντων δὲ πρὸς ἀλλήλους, οὓς ἐν
τῇ μάχῃ κατήνεγκαν, καὶ τῶν μὲν γελώντων, τῶν δὲ
ἄδόντων, τῶν δὲ ἀπειλούντων, ὁ δὲ εἰργόμενος σιτῶν
τοῖς τραύμασιν ἀρκοῦν εἶχε παραμύθιον αὐτὰ τὰ τραύ-
ματα; 64. ἥ που καὶ τοῖς ὀνείρασιν ἐκείνοι τοὺς βαρ- 20

2 Iulian. ep. ad sen. Ath. p. 279 C. Amm. l. l. 24 8 Amm.
l. l. 65

1 σαγηνεύσαντες Re 3 εἶλον Sintenis et Cobet Mnem.
V 132 (Coll. 112) at cf. p. 282, 2 et 283, 11 | ὃν I sed o et gravis
in ras m² 7 ἄνδρα P sed γε ἄρχοντα in marg m³ ἄνδρα
Mo ἄρχοντα CB Mor Re | βασιλεὺς εἰς P sed εὖς in ras suprascr.
m² et εἰ in ras m² 11 τῆς σωτηρίας Fabr | ἐμίσησεν P sed
ε alterum in ras m² 12 ἐδησεν La sed η in ras n ἐδεισεν
Mo 14 οὐ παρέβαλεν La 15 μὲν om Mo 16 ἀγω-
νισαμένων Mor | ὅσους Cobet Mnem. V 132 (Coll. 112) 18 δὲ
(prius)] δ^a cum rasura 3 litt La 19 εἰλέ γε edd „num leg.
ἀρκοῦσαν εἶχε παραμυθίαν?“ Re 20 ἥ που καὶ reposita e
libris ἥπου καὶ edd

δεῖν δὲ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τιμωρίαν ὧν πεπόνθασι
 R 645 λαμβάνειν, | ἦγεν ἐπὶ τὴν τῶν πολεμίων διδασκων
 καὶ λέγων, ὥς βραχὺ τὸ λειπόμενον καὶ τρυφὴ μᾶλλον
 ἢ πόνος, ὥς εἰκάσιν οἱ βάρβαροι θηρίῳ βεβλημένῳ
 5 καὶ δευτέραν περιμένοντι πληγὴν. 69. καὶ οὐκ ἐφεί-
 σατο· διαβάντων γὰρ οἱ μὲν ἐν ἡλικίᾳ γυναικας καὶ
 τέκνα ταῖς ὕλαις ἐγκαταθέμενοι φεύγοντες ἐσώζοντο,
 ὁ δὲ πυρὶ μὲν ἀνήλυσκε τὰς κώμας, ἐξῆγε δὲ πᾶν τὸ
 κεκρυμμένον, καὶ τὰ δένδρα οὐκ ἐκώλυε, καὶ παρῆν
 10 ἀντίκα πρεσβεία ταπεινοὺς φθεγγομένη λόγους καὶ
 πρέποντας τοῖς παροῦσι κακοῖς. οἱ δὲ ἦσαν αὐτοῦ
 στήναι καὶ λήξαντα τοῦ φθεῖρειν χρῆσθαι τοῦ λοιποῦ
 φίλοις. σπένδεται δὴ, καὶ τῶν σπονδῶν χρόνος ὁ
 χειμῶν μόνος, παρ' οὗ καὶ σπονδῶν ἄνευ τύχοι τις ἂν
 15 ἴσως ἀναπαύσεως. 70. τοῖς μὲν οὖν ἡττημένοις τοσοῦ-
 τον ἔδωκεν, αὐτὸς δὲ οὐκ ἤξιωσε καθῆσθαι, ἀλλ' ἐν
 χειμῶνι μέσῳ τοῦτο μὲν Φρακτοὺς χιλλούς, οἷς ταῦτόν
 εἰς ἡδονὴν χιών τε καὶ ἄνθη, κώμας τινὰς πορθού-
 τας, ὧν ἐν μέσῳ φρούριον ἔρημον, περιστοιχισάμενος

8 Amm. l. l. 7   13 Amm. XVII 1, 12

1 δὲ δεῖν I sed è et εἶν in ras m² | ὧν C sed ν in ras m¹
 ex ι, ut videtur, corr 2 τὴν om Mor Fabr | τῶν in ras I¹
 inser M² 4 πόνοι P | καὶ ὥς M, fortasse recte | βεβλημένῳ
 La sed prius μ eras, et Fabr 5 μὴ καὶ Gasda 11 οἱ in
 οἷ corr P² | δ' Re | αὐτοῦ P sed ου ex οἷς, ut videtur, corr m¹
 12 λήξαντες Mor Re, quod corr Fabr et Sintenis | τοῖς
 ποῦ PMB τὸ λοιπὸν V 13 σπένδεται M sed αι supra ε m²
 16 δ' Re „post αὐτὸς δὲ videtur aut αὐτῶν aut λαβεῖν deest”
 Re | ἤξιωσε καθῆσθαι scripsi e VP sed in hoc ε ex εν corr et
 καθῆσθαι inser m² ἤξιωσεν (καθῆσθαι om) reliqui libri edd
 17 Φράγγους Kellerbauer annal. philol. suppl. IX 200 at cf. III
 317, 9 R 19 ἔρημον C sed γο ἔρουμνόν infrascr. m, in ἔρουμνόν
 corr M² at cf. Amm. XVII 2, 1 munimentis duobus quae olim
 exinanita sunt | περιστοιχισάμενος V

τάξιν, δίκην ἐπέθηκε ζωσι τὸ μὴ καὶ ἀποκτείναι τῇ
νίκῃ δούς, τὸν δὲ μέγαν ἐκείνον, τὸν βασιλέα, τὸν
αἰχμάλωτον πέμπει Κωνσταντίῳ τῶν αὐτοῦ συμφορῶν
μηνυτήν, οἰόμενος δεῖν αὐτὸν μὲν πονεῖν, τῶν δὲ τοι-
ούτων ἄθλων ἐκεῖνον παραχωρεῖν, Ἀχιλλεὺς Ἀγαμέ-
μνονι τῆς λείας ἀφιστάμενος. 67. ὁ δὲ ἤγέ τε ἐπ' αὐτῷ
πομπὴν καὶ ἡβρύνετο καὶ ἦν λαμπρὸς ἀπὸ τῶν ἐτέρου
κινδύνων, ἐπεὶ καὶ τὸν τῷδε μὲν συνδιαβάντα δυνά-
στην, παραινούντα δὲ μὴ μάχεσθαι φοβήσας τοῖς γιγνο-
μένοις εἰς τὰς Κωνσταντίου χεῖρας φεύγοντα ἐνέβαλε,¹⁰
καὶ ἦν ἀμφοῖν διὰ τοῦτον βασιλέωι δεσπότης, τοῦ
μὲν αὐτὸν δόντος, τοῦ δὲ ἀλόντος.

68. Ἄλλ' ἐπάνειμι γάρ, ὅτι μὴ ταῦτον τοῖς νικῶσιν
ἐπαθε πάθος, οὗς ἐπὶ τέρεφεις ἀφιῶσι καὶ ὁσθυμίας αἰ-
νῆκαι. ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ γῇ τοὺς πεπτωκότας παρέδωκεν,¹⁵
οὐκ ἐπέτρεψε τοῖς στρατιώταις καὶ μάλα βουλομένοις
καταθέσθαι τὰ ὄπλα, ἀλλ' ἡγούμενος τὸ μὲν πεπραγ-
μένου εἶναι τῇ σφῶν αὐτῶν βοηθούντων ἀνθρώπων,

1 Zosim. III 3, 11. cf. E. v. Borries Herm. XXVII 192

2 Iulian. ep. ad sen. Athen. p. 279 C 16 Amm. XVII 1, 2

1 ἂν inter δίκην et ἐπέθηκε *M* sed del *m*², rasura 2 litt *I*
| ζωσι (ζῶσιν *Mo*) corruptum vel potius lacuna statuenda vide-
χαριστάμενος
tur 2 δούς *I* 3 τῷ Κωνσταντίῳ *Re* | αὐτοῦ ex αὐ-
τοῦ corr *M*² αὐτοῦ *MoLaPU* *Mor* *Fabr* 4 αὐτὸν *BMoIMPU*
Mor *Fabr* αὐτός *VLa* 6 ἐξιστάμενος *V* 7 ἡβρύνετο *P*
sed spir. asp. in ras *m*² ἡβρύνετο *IMU* 9 γινομένοις *V*
11 βασιλέωιν διὰ τοῦτον *V* διατοῦτο *B* | τοῦτον scripsi auctore
Re e *C* (τοῦτο¹⁰ sed τον suprascr. *m*) et *M* (διατοῦτον sed *v*
add *m*²) τοῦτο reliqui libri edd 12 αὐτὸν *Mo* *Mor*, ex
αὐτὸν corr *P*², in αὐτὸν corr *I*³ αὐτὸν *U* | δ' *Re* 14 ἐπαθε
B sed γε πέπονθε suprascr. *m*² | τέρεφιν *V* 15 νῆκαι *MoVM*
et in νῆκαι corr *P*² | ἀπέδωκεν *M* 16 ἐπέστρεψε *Mo*
18 εἶναι om *La* | τῇ om *I* *Mor* | σφίσιν αὐτοῖς *I* sed ἴσιν et οἷς
in ras *m*³

δὲ δεξιωτέρας τὸ τιμαῖς μὲν αὐξῆσαι τὴν προθυμίαν
 τῶν ἀγαθῶν, ἃς αὐτοῖς προὔξενησε παρὰ τοῦ τὰ τα-
 αῦτα νέμοντος, ποιῆσαι δὲ τοὺς τὰ τῶν πολεμίων
 ληστεύοντας ὧν κρατήσαιεν δεσπότας; ἔοικὸς γὰρ ἂν
 5 τοῦτο ἐκείνῳ σαφῶς τῷ τὸν κομίσαντα πολεμίον κ-
 φαλὴν χρυσίον δέχεσθαι τῆς τόλμης. 74. τῆς φήμης
 δὲ ἐπὶ τὴν οἰκουμένην ἄμφω φερόνσης ἥρα μὲν αὐτῷ
 πᾶς στρατιώτης ὅστις ἔργων ἔραστῆς, ἥρων δὲ οἱ παρὰ
 τοὺς λόγους, καὶ τῶν Ἀθήνησι διατριβόντων οἱ συν-
 10 δότες αὐτοῖς τι καλὸν ὥς ἐκείνον ἥσαν, ὥσπερ πάλαι
 ποτὲ εἰς Λυδίας οἱ σοφισταὶ παρὰ τὸν Κροῖσον. ἀλλὰ
 Σόλωνι μὲν Κροῖσος τοὺς θησαυροὺς τῶν χρημάτων
 ἐδείκνυνεν, ὥς ἂν οὐδὲν τοῦδε κεκτημένος τιμιώτερον,
 ὁ δὲ τοῖς ἀφικνουμένοις τοὺς τῆς ψυχῆς θησαυροὺς
 15 ἀνεπετάννυνεν, <έν> οἷς ἦν τὰ παρὰ τῶν Μουσῶν, καὶ
 <ἅπερ> ὁ βασιλεὺς ἦδεν ἔπη τούτοις τοὺς ἥκοντες
 κοσμῶν, καὶ νῦν ἔξεστιν ἀναγνῶναι λαβόντα.

75. Τοιαῦτα τοίνυν συναναβακχεύσας τοῖς Ἑρμοῖ
 τε καὶ Διὸς ὀπαδοῖς τοῦ καιροῦ τὸ σημεῖον αἰρόντας
 20 εὐθύς στρατεύει καὶ περὶ τὸν ποταμὸν ἀστράψας ἔδρας

11 Her. I 29 et 30 18 Eur. Bac. 864 20 Amm. XVII 8, 4

1 αὐξῆσαι C sed αὐ ex ε, ut videtur, corr f 2 αὐτῷ V
 περὶ V | τὰ inserui e MoLaIMP³ (et Ba) om reliqui libri edd
 3 τῶν om CIMU Re 5 κομίσαντα P et e κομίσαντα corr f
 κομίζοντα V 7 et 8 δ' Re 9 διατριβόντων I sed an in
 ras m² διατρίβοντες M 10 αὐτοῖς B Mo Mor Re et in αὐτοῖς
 corr P³ I³ | τι om Mor Re τί VLaI 14 τοὺς τῆς ψυχῆς φή-
 ψυχῆς τοὺς B τοὺς τῆς ψυχῆς τοὺς Mo τὸν τῆς ψυχῆς θησαυ-
 ρὸν Par probante Gasda 15 ἐν οἷς scripsi auctore Re ὅς f
 et Par probante Gasda ὥς reliqui libri edd 16 ἅπερ inserui
 | γὰρ ἦδεν in marg Mor | ἔπει V | τούτοις om V 19 ὀπαδοῖς
 P sed spir. len. in ras m² ὀπαδοῖς VIM | αἰρόντας I sed m
 et o prius in ras m²

ον οὕτως ἐξέπληξεν, ὥστ' ἡξίουν μετοικεῖν καὶ μέρος
 καὶ τῆς αὐτοῦ | βασιλείας τῆς οἰκείας τὸ ξῆν ὑπ' R 547
 εἰνφ κρῖνοντες ἡδῖον καὶ γῆν ἥτουν καὶ ἐλάμβανον.
 ἰ βαρβάροις ἐπὶ βαρβάρους ἐχρήτο πολὺ κάλλιον
 οὐμένοις μετὰ τούτου διώκειν ἢ μετ' ἐκείνων φεύ- 5
 ιν. 76. καὶ ταυτὶ μὲν ἀμαχέ, γνοὺς δὲ πάλιν δια-
 λῖνειν καὶ σπάνει πλοίων ἵππους τε καὶ ὀπλίτας νεῖν
 ἀγκάσας προΐει τὰ μὲν δηῶν, τὰ δὲ κτώμενος, ἐκθ-
 ε δὲ οὐδεῖς. ὥψε δέ ποτε οἱ δυστυχεῖς ἰκέτευον
 ον πρὸ τοῦ πυρός. 77. ὁ δὲ ἤκειν τὴν ἡμέραν νομί- 10
 'ς, ἢ τὰ τῶν Γαλατῶν θεραπεύσειν ἔμελλε, τὸ μὲν
 ἰῶτον αὐτοὺς ἀτίμως ἀπέπεμψεν, ὥς δ' αὐθις ἦκον
 τοὺς ἄγοντες ἰκέτας τοὺς βασιλεῖς καὶ τὸ σκῆπτρον
 οντες εἰς γῆν ἔκυπτον, ἀναμνήσας τῆς πολλῆς ὕβρεως
 ἰ τῶν μυρίων παθημάτων ὠνεῖσθαι τὴν εἰρήνην 15
 ἔλεγε τῆς λάσεως τῶν κακῶν πόλεις μὲν ἐγείροντας,
 ἰματα δὲ ἄγοντας. 78. οἱ δὲ ὁμολόγουν τε καὶ οὐκ
 εὐδοντο, καὶ ἐκομίζετο μὲν ξύλα τε καὶ σίδηρος εἰς
 ἄστασιν οἰκιῶν, ἐλέλυτο δὲ πᾶς εἰς ἐπάνοδον αἰχμά-
 τος ὑπὸ τοῦ μαστιγοῦντος πρότερον θωπευόμενος, 20
 ὥς αὐτῷ μὴ μνησικακήσειεν, οὓς δὲ οὐκ ἄγοιεν ὦν
 λήφεσαν, τεθνεώτας ἐδείκνυνον, τὸ δὲ ἐν τούτοις

8 Amm. XVII 10, 6

10 Amm. l. l. 8 sq.

2 αὐτοῦ] ἐκείνου Re | ὅπ' I sed ὑπ in ras m² 5 φονγεῖν
 7 καὶ (1) om M | νεῖν ante ἀναγκάσας Ba Fabr Re et
 ier V^r, post ἀναγκάσας in marg I² om reliqui libri Mor
 γο ἀναγκάσαι in marg Mor 9 δ' Re 9 οὐ Mo 11 ἢ La
 ἰ spir. asp. n ἢ VIM ἢ Mo | ἡμελλε La 13 καὶ <οὔτοι>
 coni Re 16 διὰ ante τῆς inser I² | ἀγείροντας B 17 σώ-
 τα] αἰχμαλώτους vel σώματα δὲ <αἰχμάλωτα> scripserim coll.
 m. p. 480, 10 τρισχίλια δ' αἰχμάλωτα σώματα δεῦρ' ἤγαγε
 ὅπως ἂν αὐτῷ (Ba et) Fabr 21 et 22 δ' Re 22 οὐκ
 ἄγοιεν Re

R 548 ἀληθὲς ὑπὸ τῶν ἀφειμένων ἐκρίνετο. | 79. τοῖς μὲν
 δὴ Κυρείοις στρατιώταις θάλαττα φανείσα τὸ πρῶτον
 μετὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀρῶν τε καὶ πόνων κραυγὴν τε
 ἐκίνησε καὶ δάκρυα σὺν χαρᾷ καὶ περιέβαλλον ἀλλή-
 5 λους οἱ κοινωνοὶ τῶν κινδύνων ἐκείνων, οὗτοι δὲ οὐ
 θάλατταν, ἀλλ' ὥς εἶδον ἀλλήλους, ταῦτόν ἔδρων, οἱ
 μὲν οἰκέλους ὀρῶντες ἐκφυγόντας δουλείαν, οἱ δ' οἰ-
 κέλους τε καὶ τὴν οἰκείαν ἀπολαμβάνοντες. συνελθ-
 10 ῶν δὲ καὶ ὅσον γένους μὲν αὐτοῖς οὐ μετεἶχεν, ἑώρα
 δὲ τὰς περιπλοκάς, καὶ ἔρρει δάκρυα δακρύων ἀμείνω,
 ὧν τὰ μὲν ἦν διοικιζομένων πάλαι, τὰ δὲ συνιόν-
 των τότε.

80. Οὕτω Γαλάτας ὁ πόλεμος καὶ διέσπασε καὶ
 συνήγαγεν, ὁ μὲν δειλὴ τῶν ἐφεστώτων, ὁ δὲ ἀνδρὶς
 15 πολεμηθεὶς. καὶ βουλευτήρια δὲ ἐπίμπλατο καὶ δῆμος,
 καὶ τέχνη καὶ πόροι χρημάτων ἠΰξοντο, καὶ θυγατέ-
 ρων ἐκδόσεις καὶ γάμοι νέων καὶ ἀποδημίαι καὶ ἐορταὶ
 καὶ πανηγυρεῖς εἰς κόσμον τὸν ἔμπροσθεν ἤεσαν.

2 Xen. Anab. IV 7, 21sq.

2 οὗτοι εἰσιν, ὥς φησι Ξενοφῶν, οἱ μετὰ Κλεάρχου συνε-
 βάντες ἐπὶ Λαρεῖον συμμαχοῦντες τῷ Κύρῳ B²

2 δὲ Mo | Κυρείοις scripsi cum Fabr et Cobeto Mnem. V 133
 (= Coll. 112) coll. Xen. Anab. III 2, 17. Hell. III 2, 7. 4, 20. Ag.
 2, 11 μυρίοις libri Mor Re | θάλασσα B Mo P V I M Mor Fabr | τε-
 πρῶτον B P I M 3 ὀρῶν, οὐκ ὀρέων in marg B² | κολωνῶν olim
 conieci Mus. Rhen. XXXII 94 4 περιέβαλον C B M o I M (et B o)
 Re 5 δ' Re 7 δουλείας Mo 8 ἀπολαμβάνοντας La
 9 γένος UP sed in hoc in γένους corr m³ | αὐτοῖς om La
 11 συνιόντων τότε. reposui cum Gasda e B Mo La I M P U
 συνιόντων. τότε reliqui libri edd 14 ἀνδρείᾳ La M I sed in
 hoc s eras, edd 15 ἐπίπλατο La sed inter ε et π rasura 1
 litt | δῆμος Mor Fabr 16 ἠΰξοντο V 17 καὶ (1) om Re
 18 ἤεσαν V Fabr Re ἤεσαν Mo ἤσαν reliqui libri Mor et
 tuetur Sintenis

ὅλον οὕτως ἐξέπληξεν, ὥστ' ἡξίουν μετοικεῖν καὶ μέρος
εἶναι τῆς αὐτοῦ | βασιλείας τῆς οἰκείας τὸ ζῆν ὑπ' R 547
ἐκείνῳ κολινοῦντες ἡδιον καὶ γῆν ἥτουν καὶ ἐλάμβανον.
καὶ βαρβάροις ἐπὶ βαρβάρους ἐχρῆτο πολὺν κάλλιον
ἡγουμένοις μετὰ τούτου διώκειν ἢ μετ' ἐκείνων φεύ- 5
γειν. 76. καὶ παντὶ μὲν ἀμαχεί, γνοὺς δὲ πάλιν δια-
βαίνειν καὶ σπάνει πλοίων ἵππους τε καὶ ὀπλίτας νεῖν
ἀναγκάσας προῆει τὰ μὲν δηῶν, τὰ δὲ κτώμενος, ἐκώ-
λυε δὲ οὐδεῖς. ὁψὲ δέ ποτε οἱ δυστυχεῖς ἰκέτευον
δέον πρὸ τοῦ πυρός. 77. ὁ δὲ ἤκειν τὴν ἡμέραν νομί- 10
σας, ἢ τὰ τῶν Γαλατῶν θεραπεύσειν ἔμελλε, τὸ μὲν
πρῶτον αὐτοὺς ἀτίμως ἀπέπεμψεν, ὥς δ' αὖθις ἤκον
αὐτοὺς ἄγοντες ἰκέτας τοὺς βασιλεῖς καὶ τὸ σκηπτρον
ἔχοντες εἰς γῆν ἔκυπτον, ἀναμνήσας τῆς πολλῆς ὕβρεως
καὶ τῶν μυρίων παθημάτων ὠνεῖσθαι τὴν εἰρήνην 15
ἐκέλευε τῆς λύσεως τῶν κακῶν πόλεις μὲν ἐγείροντας,
σώματα δὲ ἄγοντας. 78. οἱ δὲ ὁμολογοῦν τε καὶ οὐκ
ἐψεύδοντο, καὶ ἐκομίζετο μὲν ξύλα τε καὶ σίδηρος εἰς
ἀνάστασιν οἰκιῶν, ἐλέλυτο δὲ πᾶς εἰς ἐπάνοδον αἰχμά-
λωτος ὑπὸ τοῦ μαστιγοῦντος πρότερον θωπευόμενος, 20
ὅπως αὐτῷ μὴ μνησικακήσειεν, οὓς δὲ οὐκ ἄγοιεν ὦν
εἰλήφεσαν, τεθνεῶτας ἐδείκνυνον, τὸ δὲ ἐν τούτοις

8 Amm. XVII 10, 6   10 Amm. l. l. 8 sq.

2 αὐτοῦ] ἐκείνου Re | ὑπ' I sed ὑπ in ras m²   5 φονγεῖν
Re   7 καὶ (1) om M | νεῖν ante ἀναγκάσας Ba Fabr Re et
inser V^r, post ἀναγκάσας in marg I²   om reliqui libri Mor
8 γρ ἀναγκάσαι in marg Mor   9 δ' Re   9 οὐ Mo   11 ἢ La
sed spir. asp. n   ἢ VIM ἢ Mo | ἡμέλλε La   13 καὶ <οὔτοι>
τὸ coni Re   16 διὰ ante τῆς inser I³ | ἀγείροντας B   17 σώ-
ματα] αἰχμαλώτους vel σώματα δὲ <αἰχμάλωτα> scripserim coll.
Dem. p. 480, 10 τρισχίλια δ' αἰχμάλωτα σώματα δεῦρ' ἤγαγε
21 ὅπως ἂν αὐτῷ (Ba et) Fabr   21 et 22 δ' Re   22 οὐκ
ἂν ἄγοιεν Re

οὖν ἀνανεούμενος καὶ δεινὸν νομίζων, ἐ-
 τάρχαϊα καταστήσει τὴν σιτοπομπίαν, ναῦ-
 ἔδειξε πλείους ἢ πρότερον καὶ διεσκοπεῖτ-
 αὐτῷ δέξαίτο τὸν σίτον ὁ ποταμός.

5 84. Ἐν τούτῳ δὲ ὄντος κλοπῆς ἐδίωκε-
 ἀρχόμενος, Φλωρέντιος δέ, ὥς μὲν ὑπαρχος-
 ὥς κλέπτειν δὲ εἰδὼς καὶ τότε εἰληφώς, ἐπὶ
 ψάμενον τὴν ὀργὴν ἤγεν αἰδούμενος τὸν Σ-
 9 ὥς δὲ οὐκ ἐλάνθανεν ἀδικῶν, ἀλλ' ἦσαν οἱ πρ-
 R 550 λους φθειγγόμενοι | καὶ ὁ θροῦς αὐτῷ τὰ ὠ-
 τει, τὸν βασιλέα δικαστὴν ἐκάθιζεν. ὁ δὲ τὰ-
 ἔφενυγεν, οὐ γὰρ αὐτῷ καὶ τοῦτο δεδόσθαι. Ε-
 ταῦτα ἐποίει Φλωρέντιος οὐ τῷ τὰ δίκαια ἐψηφ-
 τῷ δὲ νομίζειν ἐκείνουν αὐτῷ θήσεσθαι, κὰν ἂ
 15 δοκῇ. ὥς δὲ τῆς πρὸς αὐτὸν χάριτος πλεον
 ἐσχηκυῖαν τὴν ἀλήθειαν, ἠληγησέ τε τὴν ψυχὴν
 ἄνδρα ᾧ μάλιστα ἐχρῆτο, διαβαλὼν γραμμάς
 οὐ λον. ἐπαίροντα τὸν νέον, ἐξέβαλε τῶν βασιλείων,

Λ V 3

Ε 6. 0 8

, h 30.

2 Iul. ep. ad sen. Ath. p. 280 C 6 Amm. XVII
 Iul. ep. ad Ath. p. 282 C. ep. 7 p. 384 D sq. cf. Asmus
 LXI 581 17 Σαλούστιον cf. Iul. ep. ad Ath. p. 282 C.
 p. 189 A. cf. Asmus l. l. p. 585

14 θήσεσθαι] ἤτοι συμφωνήσιν, ἀκολουθήσιν V^r
 Σαλούστιον λέγει P² I² V^r qui λέγει omittit

1 ἀνανεούμενος Sintenis num ἀνανεοσόμενος?
 πομπίαν I sed i alterum in ras 2 litt 5 ἐδίωξεν CI
 ἐδίωξεν Mo 7 ὥς] ὁ Mor Fabr | κλέπτειν La Mor
 κλέπτεις Mo | κατήγορον Re 9 δ' Re 11 ταπρῶτα I
 12 αὐτῷ scripsi αὐτῷ libri edd 13 φλορέντι
 „post ἐψηφίσθαι videtur aut πιστεύειν aut πεποιθέναι i
 εἰδέναι deesse“ Re πιστεύειν inseruit Asmus l. l. 1.
 P sed ὄν in ras m² 16 τε om V

αὐτὸς τῷ βασιλεῖ. 86. πάλιν τοίνυν τοῦτον
 λόγοις οἱ τὴν ἐπὶ τῷ τότε χωρισμῷ κηρύτ-
 τι λύπην, καὶ ἅμα μὲν ἔστανεν, ἅμα δὲ τῶν
 ὧν εἶχετο. καὶ οὐκ ἐγένετο χεῖρων τὴν γνώ-
 σαῦτα ἀδικούμενος. 87. οὐδ' ᾤκηθη δεῖν ὧν
 ὅτων ἔπασχε παρὰ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας
 κβεῖν, ἀλλὰ κατέβαινε μὲν ἐπ' αὐτὸν ὠκεανόν,
 ἔξ Ἡράκλειαν, Ἡρακλέους ἔργον, ἀνίστη. τὰ
 εἰς τὸν Ῥήνον | εἰσῆγε τῶν προσδοκωμέ- R 551
 λύσειν ἀποπνιγομένων μὲν, εἰργεῖν δὲ οὐκ 10
 ὁ δὲ ἐχώρει τὴν τῶν ἐνσπόνδων παρεξιών,
 ἢ δι' αὐτῶν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἰὼν ἀνάγκη
 εἶε. καὶ ἅμα τὰ πλοῖα παρέπλει καὶ τῶν ἐναν-
 στρατὸς ἀντιπροσῆεσαν, ὥς δὴ στήσαντες ζευ-
 πειρωμένων. 88. ἐνταῦθα μοι τις ἀθροίτω 15
 αἰτηγικώτατον, καὶ ὥς οὐδὲν ἦν τῶν ἀμηχάνων,
 ἴδιον ἐξήλεγчен. ὥς γὰρ βαδίζων καὶ περισκο-
 ν ἀντιπέρας ὄχθην κατείδεν ἐπὶ κλαίρον τόπον,

orat. consolat. VIII p. 240 sq. 8 Amm. XVIII 2, 4.
 279 D sq. 11 Amm. XVIII 2, 7

ἰχθὺς ἐπὶ ποταμοῦ, ὄχθος δὲ ἐπὶ ἀπλῷ ἐπαναστήματι
 = Thom. M. p. 260, 8)

μῆσε I sed ι in ras 3 litt m² | κηρύττουσι λύπην ἔτι B
 ἔστανεν P 4 χεῖρων supra χεῖρον M³ 6 ἔπασχε
 α in ras m² ἔπασχεν C 8 ἀνέστη Mor Fabr
 9 προσδοκωμένων — 10 μὲν I sed δοκωμένων κω-
 ν ἀποπνιγομένων in ras 14 litt m² 10 κωλύσειν
 μένων in marg inser M⁴ 12 πολέμους La 13 τί
 15 πειρωμένων in πειρώμενον corr I² πειρω-
 πειρωμένων Ba | μοι τίς B Mo VIM 16 καὶ
 > ὥς coni Gasda 17 περιεπῶν Mo sed περισκοπῶν

οἷον κατασχεθέντα παρέχειν ἀσφάλειαν τοῖς κατειλη-
φóσι, πλοιά τινα καὶ μοῖραν τῆς δυνάμεως μικρὰν
ἀφανῶς ἐν κοίλῳ τινὶ τῆς οἰκείας ὀχθρῆς χωρίῳ κατα-
λιπὼν αὐτός τε ἐπορεύετο καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡνάγκα-
5 ζεν ἴσῃ πορείᾳ χωρεῖν, ἐσπέρας δὲ στρατοπεδευσάμενος
τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐκείνοις σημαίνει διαπλευσάσι
κρατῆσαι τοῦ χωρίου. 89. καὶ οἱ μὲν πεισθέντες
ἐκράτουν, οἱ δὲ ἀναστρέψαντες ἐξεύγνυνον ὁρμώμενόν
τε ἐξ οἰκείων καὶ τελευτῶντες εἰς τὸ κατειλημμένον.
10 ταῦτα τοῖς βαρβάροις δόξαν πλειόνων γεφυρῶν ἐν-
βαλε καὶ τῶν περιεσθηκόντων αὐτοὺς κακῶν οὐκ ὀλίγα
ἀγνοεῖν ἡγοῦντο. καὶ τότε δὴ τοὺς ἐπὶ τὴν εἰρήνην
καταφυγόντας ἐπήνουν καὶ ἤκον τῶν αὐτῶν ἐπὶ τοῖς
αὐτοῖς ἀξιοῦντες τυχεῖν, ὁ δὲ καὶ τὴν τούτων αἰθῶν
15 τε καὶ τέμνων, ἐπειδὴ ποτε ἐνεπλήσθη, διαλλάττεται.
καὶ πάλιν αἰχμαλώτων λύσεις καὶ ἄλλα πάντα ἄγχι
τῶν δακρύων ἐοικότα τοῖς πρώτοις.

90. Ἀντιλαβόντων δὴ τὰς τύχας ἀλλήλων Γαλατῶν
τε καὶ τῶν ἐν κύκλῳ βαρβάρων καὶ τῶν μὲν ἀνηνθη-
20 κόντων, τῶν δὲ κατεργρηκόντων καὶ τῶν μὲν ἐν θαλάσῃ,

1 Amm. l. l. 9

13 Amm. l. l. 19

20 θάλασσα εὐωχία, πανήγυρις καὶ ὄνομα Μούσης παρὰ τὴν
θάλλειν τοὺς εὐωχουμένους B²

1 παρέχειν ἄν V 3 ἐν] οὐ V sed γὰρ ἐν in marg r
5 ἴσῃ πορείᾳ reposui e libris (V tamen ὅποι πορεία, in marg
γὰρ ἴσῃ πορείᾳ r) ἴσῃν πορείαν edd 6 καταλειφθεῖσιν P
sed ei prius ex η corr m² καταληφθεῖσιν Mo 9 τὸ scripsi
e V suadente Re τὸν reliqui libri edd 10 δόξαν inser J¹:
πλειόνων δόξαν M 12 καὶ ποτε V sed in marg γὰρ καὶ τότε r
14 γὰρ γῆν in marg Mor 15 ἐνεπλήσθη quod coniecerat Re
reposui e libris ἀνεπλήσθη edd 18 δὲ VB | ἀλλήλων om Re

20 κατεργρηκόντων Mor sed γὰρ κατεργρηκόντων in marg | θαλάσῃ
B cf. schol. ad h. l.

τῶν δὲ ἐν στεναγμοῖς | κειμένων καὶ τῶν μὲν ἀπο- R 562
 λωλεκότων τὸ κράτος, ὃ διὰ τέλους ἔξειν ἐνόμιζον,
 τῶν δὲ ἀπειληφότων τὴν δύναμιν, ἐφ' ἧς οὐκέτ' ἡλι-
 ζον ἔσεσθαι, καὶ πάσης φωνῆς ταυτὸν ἁδούσης, ὥς
 οὐχ ὅπλων ταυτὶ μᾶλλον ἢ τῆς ἐκείνου διανοίας, ἡλ- 5
 θεν ἐπ' αὐτὸν φθόνος παρὰ τοῦ στεφάνους ὀφείλοντος.
 καὶ τοῦ στρατοῦ τὸ μὲν ἀκμάζον τε καὶ πρὸς τὰς
 χρείας ἔτοιμον ἐκάλει καὶ μετεπέμπετο, τὸ δὲ παρη-
 βηκός τε καὶ συνεισφέρον ἀριθμὸν ἀντ' ἔργων εἶα μέ-
 νειν. 91. πρόφασις δὲ ὁ Περσικὸς πόλεμος καὶ τὸ 10
 μὴ δεῖσθαι τὴν Γαλατῶν εἰρήνην στρατιωτῶν, ὥσπερ
 οὐ φρόνως ὄρκων πατουμένων ὑπὸ βαρβάρων ἀπιστίας
 ἢ ὥς οὐ δέον προσεῖναι ταῖς συνθήκαις τὸ παρὰ τῶν
 ὅπλων ἐχυρόν. ἀλλ', οἶμαι, στρατιᾶς μὲν μελίζονος τῆς
 αὐτῷ παρουσίας ἐπὶ τοὺς Πέρσας οὐκ ἐδεῖτο. μέρος 15
 τε γὰρ ἐκείνης ἐξήρκει καὶ πολλάκις τὴν αὐτὴν ἀγεί-
 ρας οὐποτ' ἂν ἦλθε διὰ μάχης ἐγνωκὼς αἰεὶ μέλλειν.
 92. ἀλλ' ἕτερος ἦν ὁ λογισμός. στήσαι γὰρ αὐτῷ καὶ
 τὰ ἔργα καὶ τὴν δόξαν ἡθέλεν ἀξιομένην, μᾶλλον δὲ
 καὶ διαφθεῖραι τὴν ὑπάρχουσαν ἐπαγαγὼν αὐτῷ τε 20
 καὶ τοῖς ὀλίγοις καὶ σαπροῖς στρατιώταις τὴν τῶν βαρ-
 βάρων νεότητα. 93. ἐπεθύμει γὰρ τὸν ἐναντίον τῷ

4 Amm. XX 4, 1. Zos. III 8, 6

1 δ' Re 2 διατέλους V | ἐνομίζοντο V 3 ἀνευληφότων
 Sintenis | οὐκ ἔτ' P 4 ὥς inser C^mM³ om BMoPU edd
 5 τι excidisse aut εἶναι addendum esse coni Re 6 αὐτὸν I
 sed ν in ras m³ | περὶ V 8 ἐκάλει τε καὶ Mo Re 12 φρόδιον
 Mor 14 ὀχυρόν ex ὀχυρόν corr Mo ἰσχυρόν Fabr | στρατιᾶς
 P sed ι in ras m³ 16 τὴν αὐτὴν] τὴν αὐτὴν Fabr Re | ἀγείραι
 Mo 17 ἀνῆλθε I | μένειν P in quo etiam in marg ἐν
 ἄλλ[ω] μέν[ειν] scr. m³ 18 αὐτῷ om Re 21 τῶν om V
 22 γὰρ inser in marg P³ om U | τῷ om V τῷ τότε B

τότε κοιμισθῆναι πανταχοῦ λόγον, ὥς ὁ μὲν κατακλεισται καὶ πολιορκεῖται, τοὺς πολεμίλους δὲ οὐδὲν χωρεῖ, ἀλλ' αἰρουῦσι πόλεις καὶ κατασκάπτουσι πάλιν
 4 καὶ ἀρουῦσι καὶ σπείρουσι τὴν ἄλλοτρίαν. ἦδει γάρ,
 R 553 ὥς εἰ καὶ λίαν | στρατηγικὸς ἐκείνος, ταῦτόν ἂν
 πᾶθοι κυβερνήτῃ μεγίστης νεῶς ἐστερημένῳ ναυτῶν.
 οὐδὲ γὰρ ἡ 'κείνου τέχνη δύναιτ' ἂν ἀνθ' ὅλου πλη-
 ρώματος γενέσθαι τῇ νηϊ. οὕτως ὁ βέλτιστος βασι-
 λεὺς ἧς ἔδωκεν ἀρχῆς ἐφθόνηι τῷ διασσεικότην
 10 βάρβαρον.

94. Πесὼν τολύνην εἰς ἀπορίαν ὁ γενναῖος ἐκείνος
 καὶ τῷ τε πεισθῆναι καὶ μὴ τὸν ὄλεθρον ὁρῶν ἀπο-
 λουθοῦντα, τό τε γὰρ γυμνωθῆναι τῆς δυνάμεως τῇ
 παρὰ τῶν ἐναντίων εἶχε σφαγὴν τό τε ἐχέσθαι τῇ
 15 παρὰ τῶν οἰκείων, μᾶλλον εἴλετο πειθόμενός τι παθεῖν
 ἢ δοκῶν ἀπειθεῖν κουφοτέρων κρίνων τὴν παρὰ τῶν
 πολεμίων πληγὴν ἧς ἐμελλε πλῆξεῖν ὁ συγγενής. οὕτω
 δὴ πράττειν ἔδωκεν ἃ βούλονται τοῖς τοῦ πρεσβυτέ-

2 Thuc. II 17, 3

15 Amm. XX 4, 4

1 πανταχῇ BVIU Mor πανταχοῦ M Fabr | κατακλεισται
 MoPU κατακλεισται I sed ξ in ras m^a 3 αἰρουσι La
 5 εἰ καὶ | εἴ γε Fabr 6 μεγίστης reposui e libris excerpto B
 qui habet μεγάλης ut edd | ἐστερημένων αὐτῶν Mo 7 ἡ Mo
 | ἐκείνου edd | ἀνθ' ὅλου La 8 ὁ βέλτιστος ὁ βασιλεὺς B
 Mor Fabr 9 διασσεικότη libri et Mor qui in marg praebet
 γρ διασσεικότη, quod receperunt Fabr Re 12 τε πεισθῆναι
 πεπεισθαι V 13 et 14 τό τε M sed acutus in ras m^a
 τῷ τε C sed suprascr. γρ τό τε m, τῷ τε BMoIPU edd ad
 bis τὸ aut servato τῷ scribendum παρὰ τῶν ἐναντίων σφα-
 γὴν εἶδε τὴν σφαγὴν coni Re 15 πειθόμενος scripsi cum
 Sinteni πειθόμενος PU λειπόμενος reliqui libri edd 16 ἀ-
 κείν V 17 οὕτω δὴ ἀπλῶς aut ἀνέδην coni Re 18 ἂν Mo

ρου κόλαξιν. οἱ δὲ ἀπ' αὐτῶν ἀρξάμενοι τῶν δορυφόρων καὶ οἷς μάλιστα ἐπίστευεν ἐκλέγοντες διὰ πάντων ἤεσαν, ἕως αὐτῷ κατέλιπον ὀπλίτας εὐχασθαι μόνον δυναμένους.

95. Καὶ ὁ μὲν ἔστεργεν, οὐκ ἀδακρυτὶ μὲν, ὅμως δὲ ἡξίου φέρειν, κινουμένων δὲ πανταχόθεν τῶν δια-
σπαρμένων λόχων οἰμωγὴ πανταχόθεν ἤρετο πρὸς οὐρανὸν πενήτων, εὐπόρων, οἰκετῶν, ἐλευθέρων, γεωργῶν, ἀστικῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν, νέων, πρεσβυτέρων μόνον οὐκ εἰσβεβληκέναι τοὺς πολεμίους ἡγουμένους 10 καὶ τὰ μόλις ἐκμηθέντα κακὰ πάλιν ἀναβλαστήσειν ἡγουμένων. μάλιστα δ' ἐξ ὧν ἐργόνοι τέκνα τοῖς στρατιώταις, αὐταὶ δεικνῦσαι παιδία τὰ τε ἄλλα καὶ τὰ ἐν τῷ γάλακτι καὶ ταῦτα ἀντὶ θαλλοῦ σελουσαι μὴ προδοῦναι σφᾶς ἐδέοντο. 96. ταῦτα ὡς ἤκουσεν ὁ 15 βασιλεὺς, παρήγει τοῖς ἐξ Ἰταλίας | ἤκουσιν ἑτέραν R 554 ἄγειν τοὺς στρατιώτας πολὺ τῆς πόλεως, ἐν ᾗ καθήστο καὶ διέτριβεν, ἀπέχοντας. ἐδεδίει γάρ, οἶμαι, μὴ δράσειαν, ὃ καλῶς ποιοῦντες ἔδρασαν. ὡς δὲ οὐ προσεῖχον ἐκείνοι τοῖς λόγοις, ἀλλ' εἰσῆγον τοὺς ἄκρους τῶν 20 λόχων ὧν ἐξήρτηται τὸ λοιπόν, ὁ μὲν ὄχλος αὐτῶν

3 Zosim. III 3, 3 μόνον εὐχεσθαι, καθάπερ αὐτός ('Ιουλιανός) πού φησιν, ἥδεσαν

1 δ' Re | δορυφόρων I sed ante δ ras 2 litt et ρ et φ in ras m² 2 ἐπίστευον Mor | παντός IU Re 9 ἀστυκῶν C sed v ex ι corr s, IM 10 μονοτον CU | ἡγουμένων om Re fortasse delendum 12 τέκνα inser I³ et in marg M³ 13 αὐταὶ La αὐτῶν post rasuram 2 litt M, γὰρ καὶ αὐταὶ ἀρκοῦσαι in marg m³ 14 τῷ inserui e P in quo punctis deletum est, UVIM (et Ba) | θαλοῦ La 18 δράσειαν P sed α alterum corr m³ δράσειν U 19 δὲ in marg inser C^e γὰρ La | verbis οὐ προσεῖχον incipit in C fol. 183 quod aequae atque 184 manu saeculi XIII/XIV exaratum est

ἅπας ἐδεῖτο καὶ μένειν καὶ σώζειν ἅπαντα ὑπὲρ ὧν
ἐπεπονήμεσαν, οἱ δὲ ἡλέουν τε τοὺς ἱκετεύοντας καὶ
ἐδυσχέραινον τὴν ὁδόν. 97. αἰσθόμενος δὲ ὁ βασιλεὺς
εἶπεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ εἰωθότος πρὸ τῆς πόλεως
5 βήματος, ὥς οὐκ εἴη βουλή περὶ ὧν ἤδη τῷ κρείττονι
δέδοκται. μακρὸν δὲ ἐκείνοι σιωπῇ δεξάμενοι λόγον
καὶ προσειπόντες οὐδὲν ἐσπέρας ἤδη, μᾶλλον δὲ περὶ
μέσας νύκτας ὅπλα ἐνδύντες περιστάντες τὸ βασιλεῖον
ἐβόων διδόντες τὴν μείζω τάξιν τε καὶ προσηγορίαν.
10 98. ὁ δὲ ἡγανάκτει μὲν τοῖς γιγνομένοις, δρᾶσαι δὲ
ἦν οὐδὲν ἕτερον πλὴν τοῦ μηδένα τῶν ἐνδον μοχλῶν
εἶναι ἄπτεσθαι. φανείσης δὲ ἡμέρας ἀνασπᾶσαντες τὰς
θύρας καὶ ξίφη δεικνύντες εἶλκον αὐτὸν ἐπὶ ταῦτό
βήμα, καὶ μάχη μακρὰ λογισμῶν καὶ βοῆς, τοῦ μὲν
15 οἷς ἡγρεῖτο κωλύσειν διεξιόντος, τῶν δὲ ἀξιούντων τῇ
κραυγῇ νικᾶν. 99. φεύγοντος δὲ τὴν ταινίαν τὴν
χρυσὴν καὶ καταφεύγοντος ἐπὶ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἀνὴρ τις μέγας καὶ τᾶλλα βέλτιστος ὅπισθεν αὐτῷ
παραστάς οἷον εἶχε στρεπτόν περὶ τῇ 'κείνου τίθησι κε-
20 φαλῇ, καὶ ἐδέδοτο τὰ μείζω. τῆς τοίνυν ἀνάγκης ἡ-
τηθείς καὶ τοσούτων ὀπλιτῶν ὁρμὴν ζέουσιν οὐ

7 Amm. XX 4, 14 19 Iul. l. l. p. 284 D. Amm. XX 4, 15

1 ἅπας inser I² 2 πεπονήμεσαν B | τε inser I² | ἱκετεύ-
οντες scripsi ex UP qui habet κλειτούρας κλειύοντας reliq-
libri edd 4 ἐν om (Ba et) Fabr, recte, ut videtur
Re 7 κατὰ Re 9 μείζω M 10 δ' CBM
11 ἐβόων ἢ Re | ἐπὶ μόλις ἀφασθαι Re 14 μ
παρὰ CBM 18 τὰ ἄλλα La τᾶλλα M μάλλα
num eras et μ in ras m² 19 ὅν VLaIMPÚ et et
vocepit Fabr | ἐκείνον BIM edd 20 ἐδέδοκτο

1947

BOOKS

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

εὐνήν ἐλπίσιν ἀναπερώσαντες. ἤδη δὲ ὄντος ἐγγὺς
 τοῦ φόβου στρατιώτης ἐξ Ἀπόλλωνος ἐσείετο καὶ τὸ
 γεννησόμενον ἦδε καὶ συνεκάλει τὸν ὄχλον εἰς ἐπικου-
 ρίαν, οἱ δὲ ἔθεόν τε καὶ τὸ συντεθὲν ἀνίχνευον. καὶ
 5 τὸ μέγιστον, οὐδὲ ὁ ταῦτα ὕμνητων ἀπεσφάττετο.
 103. ὄρων δὲ τοὺς τὰ κείνου φρονούντας ἐγγύθεν ἐπι-
 βουλεύοντας καὶ πον καὶ τολμῶντας λέγειν, ὥς ἄρα
 ἄμεινον εἰς τὰ πρότερα καταβῆναι καὶ τῶν παρόντων
 ἀποστῆναι, θεοὺς μόνους ἀξιόχρεως ἐν τοῖς τηλικού-
 10 τοις ἡγησάμενος συμβούλους ἐρόμενος ἤκουσεν, ὥς
 ἐμμενετέον οἷς εἶχε. 104. λαβὼν δὴ ψῆφον τὴν ἐξ
 οὐρανοῦ καὶ τὴν κοινὴν τῆς δυνάμεως ἄρχοντάς τε
 ἐπὶ τὰς πόλεις ἐξέπεμπεν ἀντὶ πονηρῶν μὲν ἀγαθούς,
 R 557 ἀντὶ δὲ σκαιῶν πεπαιδευμένους | καὶ στρατόπεδον
 15 ἀπὸ τῶν ληστεύειν ἡναγκασμένων συνήγαγεν, οἱ Μα-
 γνηντίῳ συναράμενοι τοῦ κινδύνου πράξαντες κακῶς
 τὰς ὁδοὺς κατειλήφεσαν ἀδίκους τρεφόμενοι πόροις.
 τούτους ἐφ' ὅπλα καλέσας καὶ δοὺς ἄδειαν φανῆναι
 τοὺς μὲν τοῦ παρανομεῖν ἀπήλλαξε, τοὺς δὲ ὁδοιπό-
 20 ρους τῶν φόβων. 105. ἐλθὼν δ' ἐπὶ τὸν Πῆνον καὶ
 δεῖξας τοῖς βαρβάροις τὴν κεφαλὴν καὶ δευτέροις ὄρκοις

10 Amm. XX 5, 10
 IV 10, 1

13 Socr. III 2, 16 p. 171 A

16 Thuc.

1 ὄντες B edd 2 ἐσείετο B, ἐθειάζετο suprascr. m² num
 εἰνενίτο? 3 ἦδεν La εἶδε Mor (γε ἦδε in marg), Fabr 4 δ'
 CB et e δὲ corr Mo 6 τὰ κείνου I sed & in ras m² et ante et
 supra τ ras 3 fere litt τὰ κείνων Fabr 11 ἐμμενητέον Re |
 εἶχεν La | δὲ VLaPU Re | τὴν ψῆφον τὴν VM I (in quo prius
 τὴν eras) fortasse recte 13 τὰς πόλεις P sed & et &

in ras m² τ cum rasura 2 litt πόλιν U | ἐξέπεμψεν La
 ἐξέπεμψεν e Par Gasda 15 ἀπὸ scripsi ex I sed πὸ in ras
 m², (et Ba) ἀντὶ reliqui libri edd 16 πράξαντος Re Anim
 20 δὲ VIMP

τὰς ὁμολογίας ἐνδήσας ἔτρεχεν ἐπὶ τὸν ἀκούσιον ἄγωνα, μᾶλλον δ' ἐπὶ τὴν ἄνευ τῆς πρὸς τὸν οἰκεῖον μάχης τοῦ σκήπτρου διαδοχὴν· ἥδαι γὰρ παρὰ τῶν θεῶν ἀκούσας, ὃ συμβήσεται.

106. Ἀλλὰ γὰρ ὑπερέβην τι τῶν ἀξίων εἰρησθαι. 5 τοῦτο δὴ λεκτέον. πρεσβειῶν γὰρ οὐκ ὀλίγων ἀμφοτέρωθεν γενομένων, ὧν αἱ μὲν ἐκεῖθεν ἤξιον ἐπὶ τοῦ σχήματος μένοντα μηδὲν ἔργῳ πλέον ἢ πρόσθεν ἔχειν, αἱ δ' ἐνθένδε πάντως δεῖν ἀφίστασθαι τῆς τιμῆς καὶ διὰ πάντων εἶναι τὸν πρότερον, ἐν τούτῳ δὲ ἦν αὐ- 10 τὸν ἀπολωλέναι καὶ τοῦ στρατοπέδου τὸ πλέον καὶ συνήθεις καὶ φίλους, τῷ δὲ τῆς μὲν αὐτοῦ σφαγῆς βραχὺς ἦν ὁ λόγος, δεινὸν δὲ ἐδόκει προδότῃν καταστήναι τῶν φιλιτάτων. 107. ἐπειδὴ ταῦτα ἦν καὶ πάλιν 14 ἐπὶ ταῦτ' ἀλαιοσμο Κωνσταντῖος ἀφίκετο | κα- R 558 λῶν γράμμασι τοὺς βαρβάρους ἢ πρότερον καὶ χάριν αἰτῶν καταδουλοῦσθαι τὴν Ῥωμαίων, ἔπειθεν ἐπιορκεῖν ἐκ πολλῶν ἔνα. ὁ δὲ ὁμοῦ μὲν ἐλήστευεν, ὁμοῦ δὲ ἐν τοῖς ἀγροῖς, οὓς ἐλλήφει μισθόν, ἐτρώφα καὶ ὥς ἂν

18 Amm. XXI 3, 4

1 τὰς ὁμολογίας om Re | ἐνδήσας I sed δησ in ras m³

ἐνδείξας M | ἔτρεχ^ε C sed εν suprascr. f | ἀκούσιον V 2 δὲ Mo VIMP 4 ἀκούσαι Mor Fabr | & Re 5 τί B Mo VIM 7 γενομένων M 9 δὲ VIMP 11 post πλέον rasura 7 litt vel duarum vocum quarum prior τὸ, altera πλέον fuisse videtur V 12 „malim τοὺς συνήθεις“ Re | αὐτοῦ libri Mor 13 δ' LaU Re 14 „malim ἐπεὶ δὲ“ Re fortasse praefendum ἐπειδὴ δὲ | καὶ om Fabr 15 ταῦτ' V LaMuPI sed in duobus ultimis v eras | ἀφίκετο V 16 ἢ ex ἢ corr CBI ἢ P sed ex corr m² ἢ Mo ol supra ἢ M² ἢ U Mor qui in marg habet γρ ὥς, quod recepit Fabr 18 πολλῶν in ras M² | ἐλήστευεν I sed ἐλη in ras m² | δὲ ἦν ἐν V 19 οἷς V | μισθόν, ἐτρώφα om V ἐνετρώφα Mor Re | ὥσαν BI

ἄκακός τις συνεδείπνει τοῖς ἐνθένδε στρατηγοῖς. 108. καὶ
 τὸν μὲν λῦσαι τὰς σπονδὰς ὑπομείναντα πίνοντα εἶχε,
 διαβὰς δὲ εἰς τὴν ἐκείνου δίκην ἐπέθηκε τῆς ἐπιτορκίας
 οὐ μεμπτήν. συνδραμόντων δὲ περιφόβων τῶν τὰ
 5 δίκαια τετηρηκότων καὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν ἐκείνου δει-
 νῶς αἰσχynomένων καὶ προστιθέντων ὄρκοις ὄρκους
 ἀναβὰς ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν ἐν μέσῃ τῇ βαρβάρῳ καὶ
 τοὺς ἐκείνων ἄρχοντας ἄνωθεν ὄρων ἐν ὑπηκόων τάξει
 μετὰ τῶν πολλῶν ἐστηκότας τὰ μὲν ἀναμνήσας, τὰ δὲ
 10 ἀπειλήσας ἀπῆλθε. 109. καὶ ἤδη δύναμεις συνείλεκτό
 τις, ἧς οὐ τὸ πλῆθος μᾶλλον ἢ τις ἢ τὴν προθυμίαν
 ἠγάσθη. οἱ συνθήκαις τε καὶ δεξιαῖς ἀλλήλους κατε-
 λάμβανον ἢ μὴν πᾶν μὲν ποιήσῃν, πᾶν δὲ περὶσεῖν
 ὑπὲρ νίκης, φοβηθῆναι δὲ ἐν μόνον, τὴν ἐκ τοῦ μὴ
 15 φυλάξαι γεννησομένην αἰσχύνην.

110. Τοῦ δὲ ὄρκου διὰ πάντων χωροῦντος Νεβρί-
 διός τις ἀνὴρ, μᾶλλον δὲ ἀνδρόγυνος, ὑπαρχος ὢν
 παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦτο λαβὼν, ἐπέτιμα τοῖς
 γιγνομένοις καὶ τὸν ὄρκον ἐμέμφετό τε καὶ ἔφηνε
 20 βαρβάρους καλῶν τοὺς ὁμομοκότας. οὕτως ἐκολάκευ.
 πᾶσαν δὲ ὀργὴν ἐφελκυσάμενος καὶ χεῖρα καὶ δικαίως
 R 559 | ἂν κατακοπεῖς ὑπὸ τοῦ πρώτου πλήξαντος ἂν εἰ-

2 Amm. XXI 4, 5   9 Amm. XXI 5, 1sq.   12 Her. IX
 106, 3   16 Amm. XXI 5, 11

1 καὶ] om La   ὁ δὲ I sed in ras m² (et Ba)   2 εἰς?
 at cf. ad p. 263, 3   8 ἰδὼν V   9 ἐστῶτας V   10 ἀπ-
 ῆλθεν Re   13 ἢ Mo ἢ La   14 φοβηθῆναι V sed φοβή-
 σθαι suprascr. r, quod probat Gasda | μὴ om Mor   15 <πίστει>
 φυλάξαι?   17 δ' Re   19 ἔφηνε CBMo Mor Re   20 ὁμο-
 μοκότας P sed spir. len. in ras m³ ὁμομοκότας BLam Mor
 21 δὲ ὀργὴν] ὀργὴν δὲ CBMo edd   22 κατακοπεῖς inser I^a
 ὑπὸ τὴν τοῦ Mor Fabr | ἂν inserui e LaPU   om reliqui libri ed

κότως ὥσπερ νεφέλη καλυφθεὶς διεσώζετο. καὶ μέμψαιτο μὲν ἂν τις τὴν ἐνταῦθα φιλανθρωπίαν, ἡ δ' οὖν φιλανθρωπία τοῦ βασιλέως ἡμῖν τοσαύτη.

111. Ἐκείθεν τολύην ὥσπερ χειμάρρους ἐφέρετο παντὸς ἐμποδίσματος κρείττων ἀεὶ γιγνόμενος, γεφύ-⁵ ρας προκαταλαμβάνων, καθεύδουσιν ἐφιστάμενος, ἄλλοσε μὲν αὐτοὺς ἀναγκάζων βλέπειν, κατόπιν δὲ αὐτοῖς προσιών, ἐλπίζειν μὲν ἕτερα ποιῶν, πειρᾶσθαι δὲ ἄλλων, ἡπείρῳ μὲν χρώμενος οὐχ ὀρωμένων ποταμῶν, πλέων δὲ σὺν ὀλλγοῖς, ἡνίκα ἐξείη, τοὺς μὲν ἐν τοῖς¹⁰ ὄροις ἔων καθῆσθαι, τὰς πόλεις δὲ αὐτὰς ἔχων ὦν προβέβληντο, πελθων, βιαζόμενος, ἐξαπατῶν· οἷον γὰρ αὐτὸν κάκεινο· ὦν ἐκράτησε στρατιωτῶν ὅπλοις τοὺς ἐαντοῦ κοσμήσας ἔπεμπεν ἐπὶ πόλιν εὐ πεφραγμένην, οἱ δὲ οἰκίλους τε ἡγοῦντο τοὺς προσιόντας καὶ τὰς πύλας¹⁵ ἀνοίξαντες ἐδέχοντο τοὺς ἐναντίους. 112. τὸ δὲ πάντων ἥδιστον, ὅτι προσλαβὼν μὲν Ἰταλίαν τὴν καλὴν, προσλαβὼν δὲ Ἰλλυριοὺς τοὺς μαχιμωτάτους καὶ πόλεις πολλὰς τε καὶ ἰσχυρὰς καὶ χώραν ἀρκοῦσαν εἰς βασιλείαν μεγάλην οὐδαμοῦ μάχης ἐδεήθη²⁰ καὶ φόνων, ἀλλ' ἀπέχρησεν ἡ φρόνησις καὶ τὸ ποθεῖσθαι τὸν ἄρχοντα. 113. μεγίστη δὲ συμμαχία

1 Π. ε 345. φ 597 17 I 521, 12 22 Socr. III 2, 16 p. 171 A

1 καλυφθεὶς I sed λυφ in ras m² καμφθεὶς La 3 αὐ V
| ἡμῖν inser I² 4 ἐφέρετο I sed φερ in ras m² 7 δ' Re |
αὐτότης? Sinenis 8 ἕτερα I sed ε prius in ras m² 10 ἐξείη
scripsi e MoVLalMPU ἐξῆν reliqui libri edd 11 δ' CU
Re 12 προβέβληντο MI sed in hoc το in ras m² προσβέ-
βληντο edd 13 κάκεινο I sed ο in ras m² | τοὺς] τοῖς M |
αυτοῦ I sed ου in ras m³ 14 οἷδ' B Mor οἷ δ' Fabr
5 δ' CBUR 18 δὲ inser M δ' CBMoLaU edd | Ἰλλυρίων
Mor Fabr 19 ἀρμόζουσαν Mor 20 προσεδεήθη Re

οἷον κατασχεθέντα παρέχειν ἀσφάλειαν τοῖς κατειλη-
 φύσι, πλοῖά τινα καὶ μοῖραν τῆς δυνάμεως μικρὰν
 ἀφανῶς ἐν κοίλῳ τινὶ τῆς οἰκείας ὄχθης χωρὶς κατα-
 λιπὼν αὐτὸς τε ἐπορεύετο καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡνάγκα-
 5 ζεν ἴσῃ πορείᾳ χωρεῖν, ἐσπέρας δὲ στρατοπεδευσάμενος
 τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐκείνοις σημαίνει διαπλεύσασσι
 κρατῆσαι τοῦ χωρίου. 89. καὶ οἱ μὲν πεισθέντες
 ἐκράτουν, οἱ δὲ ἀναστρέψαντες ἐξεύγνουν ὁρμώμενοι
 τε ἐξ οἰκείων καὶ τελευτῶντες εἰς τὸ κατειλημμένον.
 10 ταῦτα τοῖς βαρβάροις δόξαν πλειόνων γεφυρῶν ἐνέ-
 βαλε καὶ τῶν περιεστηκότων αὐτοὺς κακῶν οὐκ ὀλίγα
 ἀγνοεῖν ἡγοῦντο. καὶ τότε δὴ τοὺς ἐπὶ τὴν εἰρήνην
 καταφυγόντας ἐπήρουν καὶ ἤκον τῶν αὐτῶν ἐπὶ τοῖς
 αὐτοῖς ἀξιοῦντες τυχεῖν, ὁ δὲ καὶ τὴν τούτων αἰθῶν
 15 τε καὶ τέμνων, ἐπειδὴ ποτε ἐνεπλήσθη, διαλλάττεται.
 καὶ πάλιν αἰχμαλώτων λύσεις καὶ ἄλλα πάντα ἄχρη
 τῶν δακρύων ἰοικότα τοῖς πρώτοις.

90. Ἀντιλαβόντων δὴ τὰς τύχας ἀλλήλων Γαλατῶν
 τε καὶ τῶν ἐν κύκλῳ βαρβάρων καὶ τῶν μὲν ἀνηνθη-
 20 κότων, τῶν δὲ κατερρηκόντων καὶ τῶν μὲν ἐν θαλάσῃ,

1 Amm. l. l. 9

13 Amm. l. l. 19

20 θαλάσσεια εὐωχία, πανήγυρις καὶ ὄνομα Μούσης παρὰ τὸ
 θάλλειν τοὺς εὐχομένους B²

1 παρέχειν ἂν V 3 ἐν] οὐ V sed γε ἐν in marg r
 5 ἴσῃ πορείᾳ reposui e libris (V tamen ὅποι πορείᾳ, in marg
 γε ἴσῃ πορείᾳ r) ἴσῃν πορείαν edd 6 καταλειφθεῖσιν P
 sed ei prius ex η corr m² καταληφθεῖσιν Mo 9 τὸ scriptū
 e V suadente Re τὸν reliqui libri edd 10 δόξαν inser I²
 πλειόνων δόξαν M 12 καὶ ποτε V sed in marg γε καὶ τότε r
 14 γε γῆν in marg Mor 15 ἐνεπλήσθη quod coniecerat B
 reposui e libris ἀνεπλήσθη edd 18 δὲ VB | ἀλλήλων om Γ

20 κατερρηκόντων Mor sed γε κατερρηκόντων in marg | θαλάσσεια
 B cf. schol. ad h. l.

τῶν δὲ ἐν στεναγμοῖς | κειμένων καὶ τῶν μὲν ἀπο- R 552
 λωλεκότων τὸ κράτος, ὃ διὰ τέλους ἔξιν ἐνόμιζον,
 τῶν δὲ ἀπειληφότων τὴν δύναμιν, ἐφ' ἧς οὐκέτ' ἤλπι-
 ζον ἔσεσθαι, καὶ πάσης φωνῆς ταυτὸν ἁδούσης, ὥς
 οὐχ ὅπλων ταυτὶ μᾶλλον ἢ τῆς ἐκείνου διανοίας, ἤλ- 5
 θεν ἐπ' αὐτὸν φθόνος παρὰ τοῦ στεφάνους ὀφείλλοντος.
 καὶ τοῦ στρατοῦ τὸ μὲν ἀκμάζον τε καὶ πρὸς τὰς
 χρείας ἔτοιμον ἐκάλει καὶ μετεπέμπετο, τὸ δὲ παρη-
 βηκός τε καὶ συνεισφέρων ἀριθμὸν ἀντ' ἔργων εἶα μέ-
 νειν. 91. πρόφασις δὲ ὁ Περσικὸς πόλεμος καὶ τὸ 10
 μὴ δεῖσθαι τὴν Γαλατῶν εἰρήνην στρατιωτῶν, ὥσπερ
 οὐ ῥαδίως ὄρκων πατουμένων ὑπὸ βαρβάρων ἀπιστίας
 ἢ ὥς οὐ δέον προσεῖναι ταῖς συνθήκαις τὸ παρὰ τῶν
 ὅπλων ἐχυρόν. ἀλλ', οἶμαι, στρατιᾶς μὲν μείζονος τῆς
 αὐτῷ παρούσης ἐπὶ τοὺς Πέρσας οὐκ ἔδειτο. μέρος 15
 τε γὰρ ἐκείνης ἐξήρκει καὶ πολλάκις τὴν αὐτὴν ἀγεί-
 ρας οὔποτε ἂν ἤλθε διὰ μάχης ἐγνωκὼς αἰεὶ μέλλειν.
 92. ἀλλ' ἕτερος ἦν ὁ λογισμός. στήσαι γὰρ αὐτῷ καὶ
 τὰ ἔργα καὶ τὴν δόξαν ἤθελεν αὐξομένην, μᾶλλον δὲ
 καὶ διαφθεῖραι τὴν ὑπάρχουσαν ἐπαγαγὼν αὐτῷ τε 20
 καὶ τοῖς ὀλίγοις καὶ σαπροῖς στρατιώταις τὴν τῶν βαρ-
 βάρων νεότητα. 93. ἐπεθύμει γὰρ τὸν ἐναντίον τῷ

4 Amm. XX 4, 1. Zos. III 8, 6

1 δ' Re 2 διατέλους V | ἐνομίζοντο V 3 ἀνειληφότων
 Sintenis | οὐκ ἔρ' P 4 ὥς inser C^mM² om BMoPU edd
 ὅτι excidisse aut εἶναι addendum esse con Re 6 αὐτὸν I
 sed v in ras m² | περὶ V 8 ἐκάλει τε καὶ Mo Re 12 ῥαδίον
 Mor 14 ὄχυρόν ex ὄχυρόν corr Mo ἰσχυρόν Fabr | στρατιᾶς
 P sed ι in ras m² 16 τὴν αὐτὴν] τοσαύτην Fabr Re | ἀγείραι
 Mo 17 ἀνῆλθε I | μένειν P in quo etiam in marg ἐν
 ἀλλ[ω] μέν[ειν] scr. m³ 18 αὐτῷ om Re 21 τῶν om V
 22 γὰρ inser in marg P³ om U | τῷ om V τωτότε B

τότε κομισθῆναι πανταχοῖ λόγον, ὥς ὁ μὲν κατακέ-
 κλεισται καὶ πολιορκεῖται, τοὺς πολεμίους δὲ οὐδὲν
 χωρεῖ, ἀλλ' αἰροῦσι πόλεις καὶ κατασκάπτουσι πάλιν
 4 καὶ ἀροῦσι καὶ σπείρουσι τὴν ἀλλοτρίαν. ἤδει γάρ,
 R 553 ὥς εἰ καὶ λίαν | στρατηγικὸς ἐκείνος, ταυτὸν ἂν
 πάθοι κυβερνήτῃ μεγίστης νεῶς ἐστερημένῳ ναυτῶν.
 οὐδὲ γὰρ ἡ 'κείνου τέχνη δύναιτ' ἂν ἀνθ' ὅλου πλη-
 ρώματος γενέσθαι τῇ νηϊ. οὕτως ὁ βέλτιστος βασι-
 λεὺς ἥς ἔδωκεν ἀρχῆς ἐφθόνει τῷ διασσεσικότι τὴν
 10 βάρβαρον.

94. Πесὼν τὸίνυν εἰς ἀπορίαν ὁ γενναῖος ἐκείνος
 καὶ τῷ τε πεισθῆναι καὶ μὴ τὸν ὄλεθρον ὀρῶν ἀκο-
 λουθοῦντα, τό τε γὰρ γυμνωθῆναι τῆς δυνάμεως τὴν
 παρὰ τῶν ἐναντίων εἶχε σφαγὴν τό τε ἔχσεσθαι τὴν
 15 παρὰ τῶν οἰκείων, μᾶλλον εἴλετο πειθόμενός τι παθεῖν
 ἢ δοκῶν ἀπειθεῖν κουφοτέρων κρίνων τὴν παρὰ τῶν
 πολεμίων πληγὴν ἥς ἐμελλε πληῆξιν ὁ συγγενής. οὕτω
 δὴ πράττειν ἔδωκεν ἃ βούλονται τοῖς τοῦ πρεσβυτέ-

2 Thuc. II 17, 3

15 Amm. XX 4, 4

1 πανταχῇ BVIU Mor πανταχοῦ M Fabr | κατακέλειται
 MoPU κατακέλειται I sed $\frac{\xi}{\eta}$ in ras m² 3 αἰροῦσι La
 5 εἰ καὶ| εἰ γε Fabr 6 μεγίστης reposui e libris excepto B
 qui habet μεγάλης ut edd | ἐστερημένων αὐτῶν Mo 7 ἡ Mo
 | ἐκείνου edd | ἀνθ' ὅλου La 8 ὁ βέλτιστος ὁ βασιλεὺς B
 Mor Fabr 9 διασσεσικότι libri et Mor qui in marg praebe-
 γο διασσεσικότι, quod receperunt Fabr Re 12 τε πεισθῆναι|
 πεπεισθαι V 13 et 14 τό τε M sed acutus in ras m²
 τῷ τε C sed suprascr. γο τό τε m, τῷ τε B Mo IPU edd aut
 bis τό aut servato τῷ scribendum παρὰ τῶν ἐναντίων συγ-
 μένην εἶδε τὴν σφαγὴν coni Re 15 πειθόμενος scripsi cum
 πειθ.
 Sinteni λειπόμενος PU λειπόμενος reliqui libri edd 16 δε-
 κείν V 17 οὕτω δὴ ἀπλῶς aut ἀνέδην coni Re 18 ἂν M

ρου κόλαξιν. οἱ δὲ ἀπ' αὐτῶν ἀρξάμενοι τῶν δορυφόρων καὶ οἷς μάλιστα ἐπίστευεν ἐκλέγοντες διὰ πάντων ἤεσαν, ἕως αὐτῷ κατέλιπον ὁπλίτας εὖχασθαι μόνον δυναμένους.

95. Καὶ ὁ μὲν ἔστεργεν, οὐκ ἀδακρυτὶ μὲν, ὅμως 5 δὲ ἡξίου φέρειν, κινουμένων δὲ πανταχόθεν τῶν διασπαρμένων λόχων οἰμωγὴ πανταχόθεν ἤρετο πρὸς οὐρανὸν πενήτων, εὐπόρων, οἰκετῶν, ἐλευθέρων, γεωργῶν, ἀστικῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν, νέων, πρεσβυτέρων μόνον οὐκ εἰσβεβληκέναι τοὺς πολεμίους ἡγουμένων 10 καὶ τὰ μόλις ἐκμηθέντα κακὰ πάλιν ἀναβλαστήσειν ἡγουμένων. μάλιστα δ' ἐξ ὧν ἐργόνει τέκνα τοῖς στρατιώταις, αὗται δεικνῦσαι παιδία τὰ τε ἄλλα καὶ τὰ ἐν τῷ γάλακτι καὶ ταῦτα ἀντὶ θαλλοῦ σείλουσαι μὴ προδοῦναι σφᾶς ἐδέοντο. 96. ταῦτα ὡς ἤκουσεν ὁ 15 βασιλεὺς, παρήγει τοῖς ἐξ Ἰταλίας | ἡκουσιν ἑτέραν R 554 ἄγειν τοὺς στρατιώτας πολὺ τῆς πόλεως, ἐν ᾗ καθήστο καὶ διέτριβεν, ἀπέχοντας. ἐδεδίει γάρ, οἶμαι, μὴ δράσειαν, ὃ καλῶς ποιοῦντες ἔδρασαν. ὡς δὲ οὐ προσεῖχον ἐκείνοι τοῖς λόγοις, ἀλλ' εἰσῆγον τοὺς ἄκρους τῶν 20 λόχων ὧν ἐξήρτηται τὸ λοιπόν, ὁ μὲν ὄχλος αὐτῶν

3 Zosim. III 3, 3 μόνον εὖχεσθαι, καθάπερ αὐτός ('Ιουλιανός) πού φησιν, ἥδρασαν

1 δ³ Re | δορυφόρων I sed ante δ ras 2 litt et ρ et φ in ras m³ 2 ἐπίστευον Mor | παντός IU Re 9 ἀστυκῶν C sed v ex ι corr s, IM 10 μορονόη CU | ἡγουμένων om Re fortasse delendum 12 τέκνα inser I³ et in marg M³ 13 αὗται La αὐτῶν post rasuram 2 litt M, γὰρ καὶ αὗται ἀρκοῦσαι in marg m³ 14 τῷ inserui e P in quo punctis deletum est, UVIM (et Ba) | θαλοῦ La 18 δράσειαν P sed α alterum corr m³ δράσειν U 19 δὲ in marg inser C^r γὰρ La | verbis οὐ προσεῖχον incipit in C fol. 183 quod aequae atque 184 manu saeculi XIII/XIV exaratum est

ἅπας ἐδεῖτο καὶ μένειν καὶ σώζειν ἅπαντα ὑπὲρ ὧν
 ἐπεπονήκεσαν, οἱ δὲ ἠλέουν τε τοὺς ἱκετεύοντας καὶ
 ἐδυσχέραινον τὴν ὁδόν. 97. αἰσθόμενος δὲ ὁ βασιλεὺς
 εἶπεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ εἰωθότος πρὸ τῆς πόλεως
 5 βήματος, ὥς οὐκ εἴη βουλή περὶ ὧν ἤδη τῷ κρείττονι
 δέδοκται. μακρὸν δὲ ἐκεῖνοι σιωπῇ δεξιόμενοι λόγον
 καὶ προσειπόντες οὐδὲν ἐσπέρας ἤδη, μᾶλλον δὲ περὶ
 μέσας νύκτας ὅπλα ἐνδύντες περιστάντες τὸ βασίλειον
 ἐβόων διδόντες τὴν μελῶ τάξιν τε καὶ προσηγορίαν.
 10 98. ὁ δὲ ἡγανάκει μὲν τοῖς γιγνομένοις, δρᾶσαι δὲ
 ἦν οὐδὲν ἕτερον πλὴν τοῦ μηδένα τῶν ἔνδον μοχλῶν
 εἶναι ἄπτεσθαι. φανείσης δὲ ἡμέρας ἀνασπᾶσαντες τὰς
 θύρας καὶ ξίφη δεικνύντες εἶλκον αὐτὸν ἐπὶ ταῦτό
 βῆμα, καὶ μάχῃ μακρὰ λογισμῶν καὶ βοῆς, τοῦ μὲν
 15 οἷς ἡγεῖτο κωλύσειν διεξιόντος, τῶν δὲ ἀξιοούντων τῇ
 κραυγῇ νικᾶν. 99. φεύγοντος δὲ τὴν ταινίαν τὴν
 χρυσῆν καὶ καταφεύγοντος ἐπὶ τὸν ἀρχαῖον νόμον
 ἀνὴρ τις μέγας καὶ τᾶλλα βέλτιστος ὀπισθεν αὐτῷ
 παραστάς οἷον εἶχε στρεπτόν περὶ τῇ κείνου τίθῃσι κέ-
 20 φαλῇ, καὶ ἐδέδοτο τὰ μελῶ. τῆς τοίνυν ἀνάγκης ἡ-
 τηθεῖς καὶ τοσούτων ὀπλιτῶν ὀρμὴν ζέουσιν οὐ

7 Amm. XX 4, 14

19 Iul. l. l. p. 284 D. Amm. XX 4, 18

1 ἅπας inser I²2 πεπονήκεσαν B | τε inser I² | ἱκετεύ-

οντας scripsi ex UP qui habet κελεύοντας κελεύοντας reliqui
 libri edd 4 ἐν om (Ba et) Fabr, recte, ut videtur 6 δ'

Re 7 κατὰ Re 9 μείζονα M 10 δ' CBMoLaU |

11 οὐδὲν ἦν Re | ἐξ ἄν μόχλων ἄψασθαι Re 14 μάχῃ C

μακροῦ CBMo 18 τὰ ἄλλα La τᾶλλα M μάλλα I sed

alterum eras et μ in ras m² 19 δν VLaIMPV et coni Mor,

quod recepit Fabr | κείνου BIM edd 20 ἐδέδοκτο LaM

δυνηθεῖς προκαταπαῦσαι τοῦ φρονήματος εὐθὺς |
 ἀπὸ τῶν ταῦτα δεδωκότων ἤρξατο. 100. ἀντὶ γὰρ R 555
 τοῦ ζητεῖν, ὅν τινα σφίσι δώσει μισθόν, καὶ δώροις
 μεγάλοις κολακεύειν, ὅτι νόμον ἡγητέον τὴν αὐτοῦ
 γνώμην, ἐκήρυξε. δοκεῖν τολύβην αὐτῷ μηδένα τῶν 5
 ἡναντιωμένων τοῖς πεπραγμένοις μηδεμίαν ἀπαιτεῖν
 δίκην μηδὲ ξίφος ἐπ' αὐτοὺς ἔλκειν μηδὲ βλέμματι
 φοβεῖν μηδὲ δῆγματι λυπεῖν, ἀλλ' οἷς ἂν ἐχρῶντο πρὸς
 αὐτοὺς κεκοινωνηκότας, ταῦτα ποιεῖν πρὸς μεμαχημέ- 10
 νους. 101. καίτοι τίς οὐκ ἂν καὶ ῥαθυμούντας παρῶ-
 ξυνεν; ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνος. οὐδενὶ γὰρ αἵματι τὴν
 βασιλείαν ἐβουλήθη τυραννίδος ἐγκλήματι | μολῶναι. R 556
 διὰ ταῦτα ἐπέταξε σωφρονεῖν. καὶ παρήσαν αὐθις οἱ
 τρέμοντες παιδοὶ καὶ τεθαρρηκότες καὶ περιεστῆκεσαν
 τὸν θρόνον τοῦ μὴ τεθνάναι χάριν εἰδότες. 102. ὧν 15
 οὐ προσηκούσας ἀμοιβὰς ἀπέδωκαν· ἀντὶ γὰρ εὐεργε-
 σίας οὐκ ἔδῃσαν κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀλλ' ἐβουλήθη-
 σαν ἀποκτεῖναι τῶν εὐνούχων τὸν μάλιστα περὶ τὴν

17 Zenob. II 11. Prov. Bodl. 143. Diog. I 81. Miller Mélanges p. 364. cf. ep. 194 et 1063

4 κολακεύσειν CB Mor κολακεύσει VMP κολακεύει I
 θεραπέυσει U | ἡγετέον La ἡγητο τὴν αὐτῶν Gasda | αὐτοῦ
 C Re 5 αὐτόν I sed ὃν in ras m² 7 μηδὲ (2)] μίτε CLaU
 Re 9 ταῦτά? | προσμεμαχημένους I sed αχῇ in ras 5 litt m²
 μαχημένους
 μεμηχανημένους CBMo sed μαχημένους suprascr. C^m B³
 10 τίς οὐκ ἂν καὶ τις κἂν M 12 ἡβουλήθη La | μολῶναι
 La 13 διαταῦτα BVIMP 15 τὸν om CBLa Mor Fabr
 | ᾧ ante ὧν suprascr. I² 17 ἔδῃσαν V sed in ἐδέησαν
 corr m², οὐκ ἐδέησαν in marg ἐδέησαν reliqui libri sed ἐή
 in U eras, in ἔδῃσαν corr I², οὐκ ἔδῃσαν adscr. in marg B²,
 defendit Re ἐδέηθησαν Mor, quod correxerunt in ἐδέθησαν
 Meineke hist. crit. com. p. 23, in ἔδῃσαν Fabr et Cobet Mnem.
 X 197. N. S. V 132 (Coll. 112) | τὴν om in lacuna 18 fere litt M
 18 τὸν εὐνούχον V | παρὰ I sed ambo α in ras m²

εὐνὴν ἐλάσιον ἀναπτερόσαντες. ἤδη δὲ ὄντος ἐγγὺς
 τοῦ φόβου στρατιώτης ἐξ Ἀπόλλωνος ἐσείετο καὶ τὸ
 γεννησόμενον ἤδε καὶ συνεκάλει τὸν ὄχλον εἰς ἐπικου-
 ρίαν, οἱ δὲ ἔθεόν τε καὶ τὸ συντεθὲν ἀνίχνευον. καὶ
 5 τὸ μέγιστον, οὐδὲ ὁ ταῦτα ἐπιφρετῶν ἀπεσφάττετο.
 103. ὁρῶν δὲ τοὺς τάκεινον φρονοῦντας ἐγγύθεν ἐπι-
 βουλεύοντας καὶ πον καὶ τολμῶντας λέγειν, ὥς ἄρα
 ἄμεινον εἰς τὰ πρότερα καταβῆναι καὶ τῶν παρόντων
 ἀποστῆναι, θεοὺς μόνους ἀξιόχρεως ἐν τοῖς τηλικού-
 10 τοις ἡγησάμενος συμβούλους ἐρόμενος ἤκουσεν, ὥς
 ἐμμενετέον οἷς εἶχε. 104. λαβὼν δὴ ψῆφον τὴν ἐξ
 οὐρανοῦ καὶ τὴν κοινὴν τῆς δυνάμεως ἄρχοντάς τε
 ἐπὶ τὰς πόλεις ἐξέπεμπεν ἀντὶ πονηρῶν μὲν ἀγαθοῦς,
 R 557 ἀντὶ δὲ σκαιῶν πεπαιδευμένους | καὶ στρατόπεδον
 15 ἀπὸ τῶν ληστεύειν ἡναγκασμένων συνήγαγεν, οἱ Μα-
 γνηντίφ συναράμενοι τοῦ κινδύνου πράξαντες κακῶς
 τὰς ὁδοὺς κατειλήφεσαν ἀδίκους τρεφόμενοι πόροις,
 τούτους ἐφ' ὅπλα καλέσας καὶ δοὺς ἄδειαν φανῆναι
 τοὺς μὲν τοῦ παρανομεῖν ἀπήλλαξε, τοὺς δὲ ὁδοιπό-
 20 ρους τῶν φόβων. 105. ἐλθὼν δ' ἐπὶ τὸν Πῆνον καὶ
 δεῖξας τοῖς βαρβάροις τὴν κεφαλὴν καὶ δευτέροις ὄρκοις

10 Amm. XX 5, 10
 IV 10, 1

13 Socr. III 2, 16 p. 171 A

16 Thuc.

1 ὄντες B edd 2 ἐσείετο B, ἐθειάζετο supraser. m² num
 εἰνεῖτο? 3 ἤδεν La εἶδε Mor (γε ἡδε in marg), Fabr 4 δ'
 CB et e δὲ corr Mo 6 τάκεινον I sed α in ras m² et ante et
 supra τ ras 3 fere litt τάκείνων Fabr 11 ἐμμενητέον Re |
 εἶχεν La | δὲ VLaPU Re | τὴν ψῆφον τὴν VMĪ (in quo prius
 τὴν eras) fortasse recte 13 τὰς πόλεις P sed ας et ας

in ras m² τ cum rasura 2 litt πόλιν U | ἐξέπεμψεν La
 ἐξέπεμψεν e Par Gasda 15 ἀπὸ scripsi ex I sed πὸ in ras
 m², (et Ba) ἀντὶ reliqui libri edd 16 πράξαντος Re Anim
 20 δὲ VIMP

τὰς ὁμολογίας ἐνδήσας ἔτρεχεν ἐπὶ τὸν ἀκούσιον ἀγῶνα, μᾶλλον δ' ἐπὶ τὴν ἄνευ τῆς πρὸς τὸν οἰκείον μάχης τοῦ σκήπτρου διαδοχὴν· ἥδει γὰρ παρὰ τῶν θεῶν ἀκούσας, ὃ συμβήσεται.

106. Ἀλλὰ γὰρ ὑπερέβην τι τῶν ἀξίων εἰρησθαι. 5 τοῦτο δὴ λεπτέον. πρεσβειῶν γὰρ οὐκ ὀλίγων ἀμφοτέρωθεν γενομένων, ὧν αἱ μὲν ἐκεῖθεν ἤξιουν ἐπὶ τοῦ σχήματος μένοντα μηδὲν ἔργῳ πλεόν ἢ πρόσθεν ἔχειν, αἱ δ' ἐνθένδε πάντως δεῖν ἀφίστασθαι τῆς τιμῆς καὶ διὰ πάντων εἶναι τὸν πρότερον, ἐν τούτῳ δὲ ἦν ἀν- 10 τὸν ἀπολωλέναι καὶ τοῦ στρατοπέδου τὸ πλεόν καὶ συνήθεις καὶ φίλους, τῷ δὲ τῆς μὲν αὐτοῦ σφαγῆς βραχὺς ἦν ὁ λόγος, δεινὸν δὲ ἐδόκει προδότῃν καταστήναι τῶν φιλιτάτων. 107. ἐπειδὴ ταῦτα ἦν καὶ πάλιν ἐπὶ ταὐτὸ πάλαισμα Κωνσταντίος ἀφίκτο | κα- R 558 λῶν γράμμασι τοὺς βαρβάρους ἢ πρότερον καὶ χάριν αἰτῶν καταδουλοῦσθαι τὴν Ῥωμαίων, ἐπειθεν ἐπιорκεῖν ἐκ πολλῶν ἔνα. ὁ δὲ ὁμοῦ μὲν ἐλήστευεν, ὁμοῦ δὲ ἐν τοῖς ἀγροῖς, οὓς εἰλήφει μισθόν, ἐτρώφα καὶ ὥς ἂν

18 Amm. XXI 3, 4

1 τὰς ὁμολογίας om Re | ἐνδήσας I sed δησ in ras m³
 ἐνδείξας M | ἔτρεχ^ε C sed en suprascr. f | ἀκούσιον V 2 δὲ
 Mo VIMP 4 ἀκούσαι Mor Fabr | ἂ Re 5 τί B Mo VIM
 7 γενομένων M 9 δὲ VIMP 11 post πλεόν rasura 7 litt
 vel duarum vocum quarum prior τὸ, altera πλεόν fuisse vide-
 tur V 12 „malim τοὺς συνήθεις“ Re | αὐτοῦ libri Mor
 13 δ' LaU Re 14 „malim ἐπεὶ δὲ“ Re fortasse praeferen-
 dum ἐπειδὴ δὲ | καὶ om Fabr 15 ταὐτὸν V La MUPI sed
 in duobus ultimis v eras | ἀφίκετο V 16 ἢ ex ἢ corr CBI
 ἢ P sed ex corr m² ἢ Mo οἱ supra ἢ M² ἢ U Mor
 qui in marg habet γο ὥς, quod recepit Fabr 18 πολλῶν in
 ras M² | ἐλήστευεν I sed ἐλγ in ras m² | δὲ ἦν ἐν V 19 οἷς V
 | μισθόν, ἐτρώφα om V ἐνετρώφα Mor Re | ὥσδν BI

εὐνὴν ἐλπίσιν ἀναπτειρόσαντες. ἥδη δὲ ὄντος ἐγγὺς τοῦ φόνου στρατιώτης ἐξ Ἀπόλλωνος ἐσείετο καὶ τὸ γεννησόμενον ἦδε καὶ συνεκάλει τὸν ὄχλον εἰς ἐκκορρίαν, οἱ δὲ ἔθεόν τε καὶ τὸ συντεθὲν ἀνίχνευον. καὶ τὸ μέγιστον, οὐδὲ ὁ ταῦτα ὑπηρετῶν ἀπεσφάτιεν. 103. ὁρῶν δὲ τοὺς τάκεινου φρονοῦντας ἐγγύθεν ἐμβουλεύοντας καὶ που καὶ τολμῶντας λέγειν, ὥς ἔμελλεινον εἰς τὰ πρότερα καταβῆναι καὶ τῶν παρόντων ἀποστῆναι, θεοὺς μόνους ἀξιόχρεως ἐν τοῖς τηλικούτοις ἡγήσάμενος συμβούλους ἐρόμενος ἤκουσεν, ὥς ἐμμενετέον οἷς εἶχε. 104. λαβὼν δὴ ψήφον τὴν ἐκ οὐρανοῦ καὶ τὴν κοινὴν τῆς δυνάμεως ἄρχοντάς τε ἐπὶ τὰς πόλεις ἐξέπεμπεν ἀντὶ πονηρῶν μὲν ἀγαθοῦ, R 557 ἀντὶ δὲ σκαιῶν πεπαιδευμένους | καὶ στρατόπεδον 15 ἀπὸ τῶν ληστεύειν ἠναγκασμένων συνήγαγεν, οἱ Μαγνηντικῶι συναράμενοι τοῦ κινδύνου πράξαντες καὶ τὰς ὁδοὺς κατελιήφεσαν ἀδίκους τρεφόμενοι πόροις τούτους ἐφ' ὅπλα καλέσας καὶ δοὺς ἄδειαν φανήναι τοὺς μὲν τοῦ παρανομεῖν ἀπήλλαξε, τοὺς δὲ ὁδοιποροὺς τῶν φόβων. 105. ἐλθὼν δ' ἐπὶ τὸν Πῆγον καὶ δεῖξας τοῖς βαρβάροις τὴν κεφαλὴν καὶ δευτέροις ὄρεσι

10 Amm. XX 5, 10   13 Socr. III 2, 16 p. 171 A   16 Thuc. IV 10, 1

1 ὄντες B edd   2 ἐσείετο B, ἐθειάζετο suprascr. m³ nun ἐκινεῖτο?   3 ἦδεν La εἶδε Mor (γρ ἦδε in marg), Fabr CB et e δὲ corr Mo   4 τὰκείνου I sed & in ras m² et ante e supra τ ras 3 fere litt τὰκείνων Fabr   5 ἐμμενετέον Re | εἶχεν La | δὲ VLaPU Re | τὴν ψήφον τὴν VMI (in quo prima τὴν eras) fortasse recte   6 τὰς πόλεις P sed & et in in ras m²   7 τ cum rasura 2 litt πόλιν U | ἐξέπεμψεν La ἐξέπεμψεν e Par Gasda   8 ἀπὸ scripsi ex I sed πό in ras m², (et Ba) ἀντὶ reliqui libri edd   9 πράξαντος Re Anm 20 δὲ VIMP

κότως ὥσπερ νεφέλη καλυφθεὶς διεσώζετο. καὶ μέμψαιτο μὲν ἂν τις τὴν ἐνταῦθα φιλανθρωπίαν, ἣ δ' οὖν φιλανθρωπία τοῦ βασιλέως ἡμῖν τοσαύτη.

111. Ἐκεῖθεν τολύην ὥσπερ χειμάρρους ἐφέρετο παντὸς ἐμποδίσματος κρείττων ἀεὶ γιγνόμενος, γεγύ- 5 ρας προκαταλαμβάνων, καθεύδουσιν ἐφιστάμενος, ἄλλοσε μὲν αὐτοὺς ἀναγκάζων βλέπειν, κατόπιν δὲ αὐτοῖς προσιών, ἐλπίζειν μὲν ἕτερα ποιῶν, πειρᾶσθαι δὲ ἄλλων, ἡπείρω μὲν χρώμενος οὐχ ὀρωμένων ποταμῶν, πλέων δὲ σὺν ὀλγίοις, ἡνίκα ἐξείη, τοὺς μὲν ἐν τοῖς 10 ὄροις ἔων καθῆσθαι, τὰς πόλεις δὲ αὐτὰς ἔχων ὦν προβέβληντο, πελθων, βιαζόμενος, ἐξαπατῶν· οἷον γὰρ αὐτὸν ἀκείνο· ὦν ἐκράτησε στρατιωτῶν ὅπλοις τοὺς ἑαυτοῦ κοσμήσας ἔπεμπεν ἐπὶ πόλιν εὐ πεφραγμένην, οἱ δὲ οἰκέλους τε ἡγοῦντο τοὺς προσιόντας καὶ τὰς πύλας 15 ἀνοίξαντες ἐδέχοντο τοὺς ἐναντίους. 112. τὸ δὲ πάντων ἥδιστον, ὅτι προσλαβὼν μὲν Ἰταλίαν τὴν καλὴν, προσλαβὼν δὲ Ἰλλυριοὺς τοὺς μαχιμωτάτους καὶ πόλεις πολλὰς τε καὶ ἰσχυρὰς καὶ χώραν ἀρκοῦσαν εἰς βασιλείαν μεγάλην οὐδαμοῦ μάχης ἐδεήθη 20 καὶ φόνων, ἀλλ' ἀπέχρησεν ἢ φρόνησις καὶ τὸ ποθεῖσθαι τὸν ἄρχοντα. 113. μεγίστη δὲ συμμαχία

1 Il. ε 345. φ 597 17 I 521, 12 22 Socr. III 2, 16 p. 171 A

1 καλυφθεὶς I sed λυφ in ras m² καμφθεὶς La 3 αὐ V
| ἡμῖν inser I² 4 ἐφέρετο I sed φερ in ras m² 7 δ' Re |
αὐτότος? Sinenis 8 ἕτερα I sed ε prius in ras m² 10 ἐξείη
scripsi e MoVLαIMPV ἐξῆν reliqui libri edd 11 δ' CU
Re 12 προβέβληντο MI sed in hoc το in ras m² προεβέ-
βληντο edd 13 ἀκείνο I sed ο in ras m² | τοὺς] τοῖς M |
ἑαυτοῦ I sed ου in ras m³ 14 οἷδ' B Mor οἷ δ' Fabr
15 δ' CBUR 18 δὲ inser M δ' CBMoLaU edd | Ἰλλυρίους
Mor Fabr 19 ἀρμόζουσαν Mor 20 προσεδεήθη Re

ἄκακός τις συνεδείπνει τοῖς ἐνθένδε στρατηγοῖς. 108. καὶ
 τὸν μὲν λῦσαι τὰς σπονδὰς ὑπομείναντα πίνοντα εἶχε,
 διαβὰς δὲ εἰς τὴν ἐκείνου δίκην ἐπέθηκε τῆς ἐπιτοκίας
 οὐ μεμπτήν. συνδραμόντων δὲ περιφόβων τῶν καὶ
 5 δίκαια τετηρηκότων καὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν ἐκείνου δι-
 νῶς αἰσχυνομένων καὶ προστιθέντων ὄρκους ὄρκους
 ἀναβὰς ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν ἐν μέσῃ τῇ βαρβαρῇ καὶ
 τοὺς ἐκείνων ἄρχοντας ἄνωθεν ὀρῶν ἐν ὑπηκόων τάμ-
 μετὰ τῶν πολλῶν ἐστηκότας τὰ μὲν ἀναμνήσας, τὰ δὲ
 10 ἀπειλήσας ἀπῆλθε. 109. καὶ ἤδη δύναμις συνείλετό
 τις, ἥς οὐ τὸ πλῆθος μᾶλλον ἢ τις ἢ τὴν προθυμίαν
 ἠγάσθη. οἱ συνθήκαις τε καὶ δεξιαῖς ἀλλήλους κατε-
 λάμβανον ἢ μὴν πᾶν μὲν ποιήσῃν, πᾶν δὲ πείσεσθαι
 ὑπὲρ νίκης, φοβηθῆναι δὲ ἐν μόνον, τὴν ἐκ τοῦ μη
 15 φυλάξαι γεννησομένην αἰσχύνην.

110. Τοῦ δὲ ὄρκου διὰ πάντων χωροῦντος Νεβρ-
 διός τις ἀνὴρ, μᾶλλον δὲ ἀνδρόγυνος, ὑπαρχος ὢν
 παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦτο λαβὼν, ἐπετίμα τοῖς
 γιγνομένοις καὶ τὸν ὄρκον ἐμέμφετό τε καὶ ἔφυνε
 20 βαρβάρους καλῶν τοὺς ὁμωμοκότας. οὕτως ἐκολάκων.
 πᾶσαν δὲ ὀργὴν ἐφελκυσάμενος καὶ χεῖρα καὶ δικαίως
 R 559 | ἂν κατακοπεῖς ὑπὸ τοῦ πρώτου πλήξαντος ἂν εἰ-

2 Amm. XXI 4, 5   9 Amm. XXI 5, 1 sq.   12 Her. II
 106, 3   16 Amm. XXI 5, 11

1 καὶ] om La   ὁ δὲ I sed in ras m^s (et Ba)   2 εἰς!
 at cf. ad p. 263, 3   8 ἰδὼν V   9 ἐστῶτας V   10 ἐ-
 ἦλθεν Re   13 ἡ Mo ἡ La   14 φοβηθῆναι V sed φοβή-
 σθαι suprascr. r, quod probat Gasda | μη om Mor   15 <πίσαν>
 φυλάξαι?   17 δ' Re   19 ἔφυνε CBMo Mor Re   20 ὁμ-
 ωμοκότας P sed spir. len. in ras m^s ὁμωμοκότας BLaM Mor
 21 δὲ ὀργὴν] ὀργὴν δὲ CBMo edd   22 κατακοπεῖς inser Γ^o |
 ὀπὸ τῇν τοῦ Mor Fabr | ἂν inserui e LaPU   om reliqui libri edd

116. Καὶ Ἀθηναῖοι μὲν ἔθνον τε χρόνιοι καὶ τοῖς θεοῖς ἡῦχοντο ταῦτα ἃ καὶ μηδενὸς εὐχομένου δώσειν ἔμελλον, ὁ δὲ ἤλαυνε τρίχα διελὼν τὴν δύναμιν καὶ ταῦτα τῆς Θοράκης ὑπὸ τῶν ἐναντίων κατειλημμένης· ἤλπιζε γὰρ τῶν μὲν εὐθὺς κρατήσειν, ἐλθὼν δὲ ἐπὶ 5 τὸν Βόσπορον τὸ διαπλέον σχήσειν. 117. τῷ δὲ ἄρα ἀγγέλους ἐκ Κιλικίας | ἔφερον ἵπποι φράσσοντας τὴν R 561 ἐπὶ ταῖς Κρήναις τοῦ πρεσβυτέρου τελευταίην, ὃν ἀπειλοῦντα μείζω τοῦ Ξέρξου καὶ περὶ τοῦ τί χρῆσεται τῷ σώματι τοῦ πολεμίου σκοποῦντα, τὸν γὰρ ἀντεπι- 10 ὄντα ἔχειν ἡγρεῖτο πρὶν εἰλεῖν, Ζεὺς ὁ κατὰ Σοφοκλέα μεγάλης γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρων νόσφ πεδήσας ἀπήνεγκε. 118. τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις πλάσμα τε ὁ λόγος ἐδόκει καὶ παράκρουσις καὶ μηχανήμα καὶ δεῖν ἀπιστεῖν, ὁ δὲ ἐκ κιβωτίου τινὸς βιβλίον μεταπεμφ- 15 μενος ἐδείκνυ λόγια πρεσβύτερά τε πολὺ τῆς ἀγγελίας καὶ τῇ τότε ἀγγελίᾳ βεβαιούμενα καὶ ὥς θεοῦ πέμ-

3 Socr. l. l. 9 Her. VII 35 11 Soph. Ant. 127
16 Amm. XXI 2, 2. Zosim. III 9. Zonar. XIII 11

16 λόγια] χρησμός· Ζεὺς ὅταν εἰς πλατὺ τέρεμα μόλῃ κλυτοῦ ὕδρογόοιο, | παρθενικῆς δὲ Κρόνος μοίρης βαίνει ἐπὶ πέμπτης | εἰκοστῆς, βασιλεὺς Κωνσταντίος Ἀσίδος αἰῆς | τέρεμα φίλου βιότου στυγερόν καὶ ἐπώδυνον ἔξει B² e Zonara XIII 11

1 ἐθόνοντο CBMoLaMI sed in hoc in ἔθνον τε corr m², Mor 2 μηδὲν εὐχομένοις PU 3 δ' CBMoLaU edd 5 δ' CLaU Re 6 τὸ διάπλεον C τὸ διὰ πλεόν Mo τὸ διάπλεον Mor τὸν διάπλεον Fabr Re, qui Anim τὸ διαπλέον coniecerat τῷ e τὸ corr I³ | δ' CBMoLaU edd 7 Κιλικίας P sed i imum in ras m² | φράσσοντας VMPU 8 οὗς Mo 9 τουτὶ a Mor | χρῆσασθαι B 10 τὸ σώμα B Mor | σκοποῦντι Re ! γλώσσης scripsi e VIMP coll. Soph. l. l. γλώττης reliqui or edd | ὑπερεχθαίρων La 14 παράκρουσις M 15 δ' BLaU et (e δὲ corr) Mo, edd

ποντος ἤρχοντο καθαρὰν αἵματος αὐτῷ τὴν νίκην
 ἐπηγγεμένον καὶ παραινούντος ἐπείγεσθαι τοῦ μὴ
 τινα τολμήσαι μακρὰν ἀπόντος τὴν βασιλείαν ἀρπάζει.
 119. ἀναγινώσκων τοίνυν καὶ τὸν πόλεμον ὄρων οὕτω
 5 καλὴν καὶ πολλοῦ τινος ἀξίαν λαβόντα κρῖσιν καὶ
 τελευτήν ἀκούων ἀνθρώπου σὺς ἀγρόλου θυμὸν ἐπὶ
 αὐτὸν ἔχοντος οὐκ ἐπὶ θοίνην καὶ πότον καὶ τὰς ἀπὸ
 τῶν μίμων ἡδονὰς ἐτράπετο, ἀλλ' ἐκβεβηκότων μὲν
 τῶν χρησμῶν, γῆς δὲ καὶ θαλάττης ὑπ' αὐτῷ γεγενη-
 10 μένης, ἀντιβλέποντος δὲ οὐδενός, ἐνός δὲ εἶναι τὰ
 πάντα πάντων ὁμολογούντων, οὐδὲν δὲ ἀναγκασθεὶς
 ὢν οὐκ ἐβούλετο δρᾶσαι, πάντων δὲ αὐτῷ βασιλείαν
 ἀνεωγμένων εἰς θρήνον κατηνέχθη καὶ δάκρυα κατὰ
 τῶν λογίων ἔρρει. 120. καὶ οὐδὲν ἦν ἰσχυρότερον
 15 τῆς φύσεως, ἀλλ' ἐρώτημα πρῶτον ὁ νεκρὸς καὶ πῶς
 τὸ σῶμα καὶ εἰ τιμᾶται τὰ εἰκότα. οὕτως ἦν χρηστὸς
 περὶ τὸν τὰ τοῦ Κρέοντος ἂν ἐπ' αὐτῷ μιμησάμενος
 R 562 | καὶ οὐκ ἐνταῦθα τὰ πρὸς τὸν οἰχόμενον ἔστη, ἀλλὰ
 κατέβη μὲν εἰς τὸν λιμένα τῆς μεγάλης πόλεως πάντα
 20 ἀγέρας τὸν ὀμιλον, ἔτι δὲ κομιζομένου διὰ τῆς θα-
 λάττης ὥμωξεν. ἤψατο δὲ ταῖν χερσίν τῆς σοφῆς
 πάντα βασιλείας σύμβολα πλὴν τῆς γλαμύδος ἀπορρί-
 πτεν

17 Soph. Ant. 198 sq.

1 ἤρχοντο in ἤρχετο corr M² 1 αὐτῷ — 2 παραινούντος
 om Mo 1 τὴν νίκην αὐτῷ V 4 ἀναγινώσκων La 8 ἐπεί-
 πετο I sed s supra α m² ἐτράπετο Mo ἐτρέπετο CBLA Mor Pal
 9 γῆς δὲ καὶ γῆς PU 10 δ' CBMoLaU edd | δ' CLaU
 εἶναι inser C^f 11 δ' CLaU Re 12 οὐκ inser M² | δ' CMoLaU
 edd 15 litteris λ' ἐρώτημα incipit fol. 189 eoque rursus scriptum
 antiqua in C 16 εἰ om M | ἦν C sed v add s 17 τοῦ inser P¹
 αὐτὸν M 18 τὰ inser P² om VIMU (et Ba) 19 κατέβη μὲν
 Mor sed γε κατέβημεν in marg 20 ἀγέρας Mo | τῆς inser P¹
 om VLaIMU (et Ba) | θαλάσσης IM 21 τῆς βασιλείας Ba

ις οὐκ ἀξιῶν ἐγκαλεῖν τῷ σώματι περὶ τῶν τῇ ψυχῇ
βουλευμένων.

121. Τετιμημένον δὲ ἐκείνου ταῖς προσηκούσαις
καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν τῆς πόλεως τῆς θεραπειᾶς
ἤγετο σπένδων μὲν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀπάντων, χαίρων
τοῖς ἐπομένοις, καταγελῶν δὲ τῶν οὐκ ἀκολουθούν-
των καὶ πείθειν μὲν ἐπιχειρῶν, βιάζεσθαι δὲ οὐκ ἀξιῶν.
ἴτοι φόβος ἐπεκρέματο τοῖς διεφθαρμένοις καὶ ἦν
πῖς, ὥς ἐκκοπήσονται μὲν ὀφθαλμοῦς, ἀποτετμήσου-
σι δὲ κεφαλᾶς, ποταμοὶ δὲ αἵματος φνῆσονται τοῖς
ἰνοῖς, ἀνάγκας δὲ καινὰς ὁ καινὸς δεσπότης εὐρήσει,
κρὸν δὲ εἶναι δόξει πῦρ καὶ σίδηρος καὶ τὸ κατα-
ντίζεσθαι καὶ τὸ ζῶντα κατορύττεσθαι καὶ τὸ περι-
πτεσθαι καὶ τὸ κατατέμνεσθαι. ταυτὶ μὲν γὰρ τοῖς
ὅσθεν ἐπέπρακτο, πολὺν δὲ τούτων ἠλπίζετο χαλε-
τέρα. 122. ὁ δὲ τῶν τε ἐκεῖνα δεδρακότων ὥς οὐ
αττόντων ὁ ζητοῦσι κατεγίνωσκεν αὐτὸς τε οὐδὲν
εἶλος εὗρισκε τῆς ἐνταῦθα ἀνάγκης. τοὺς μὲν γὰρ
σώματα νοσοῦντας δῆσαντά ἐστιν ἰάσασθαι, δόξαν
περὶ θεῶν οὐκ ἀληθῇ τέμνων καὶ καίων οὐκ ἂν
βάλοις, ἀλλὰ καὶ ἡ χεὶρ θύῃ, μέμφεται ἡ γυνώμη

3 δ' Re 4 τῆς alterum om La 6 ἀνθρώποις supra
μένους I² 7 βιάζεσθαι I sed βί' ze θαι in ras m²
ἐποτετμήσονται MU ἀποτετμήσονται Fabr 10 φύσονται Mor
, qui adnotavit: „malim φνῆσονται“ 11 φόνους B
| φ in ras m² | δεσπότης om La 18 ζῶντας edd sed γε
ντα in marg Mor ζῶντα κατορύττεσθαι καὶ τὸ post περικό-
τεσθαι καὶ τὸ in marg inser Mo | καὶ τὸ περικόπτεσθαι om M
15 ἐμπροσθεν B | ἐτέτακτο La | ἠλπιζον La 17 κρατούν-
των La | αὐτὸς δὲ V 18 ἐνταῦθα M sed εν supra α m²,
sed ἐνταῦθεν supraser. m², quod habet Ba 19 δῆσαντα
ipsi e V cum Gasda δῆσαντας reliqui libri edd post δῆ-
σαντας ras 2—3 litt I 20 καὶ om libri Mor Fabr
er Be | κάων V 21 ἐκβάλλοις B βάλοις V sed ante β
2 litt

τὴν χεῖρα καὶ κατηγορεῖ μὲν τῆς τοῦ σώματος ἀσθενείας, θανμάζει δὲ ἃ πρόσθεν, καὶ ἔστι σκιαγραφία
 R 563 τις μεταβολῆς, οὐ μετὰστασις | δόξης, καὶ συμβαίνει
 δὴ τοὺς μὲν τυγχάνειν συγγνώμης ὕστερον, τοὺς δὲ
 5 ἀποθανόντας τὰ θεῶν τιμᾶσθαι. 123. ταῦτ' οὖν αἰ-
 τιώμενος καὶ ταῖς σφαγαῖς ὁρῶν ἠϋξημένα τὰκείνων
 ἔφυγεν ἃ κατεμέμφετο καὶ τοὺς μὲν δυναμένους γε-
 νέσθαι βελτίους εἰσήγεν εἰς τάληθές, τοὺς δὲ τὰ χεῖρα
 στέργοντας οὐχ εἴλκεν. οὐ μέντοι βοῶν ἐπαύετο· ποῖ
 10 φέρεσθε, ὦ ἄνθρωποι; καὶ τοῦ φωτὸς τὸν σκό-
 τον ἡγούμενοι φανότερον οὐκ αἰσχύνηςεσθε οὐδὲ
 αἰσθάνεσθε τὰ τῶν ἀσεβῶν γιγάντων νοσοῦν-
 τες; ὧν τὰ σώματα μὲν οὐδὲν διέφερε τῶν
 ἄλλων, ὥστ' ἀφιέναι τὰ λεγόμενα βέλη, τὸ
 15 δ', ὥσπερ ὑμεῖς, ἀτιμάζειν τὰ θεῶν ἐποι-
 ήσατο τὸν μῦθον. 124. ἦδει γάρ, ὥς ὁ σὺν
 ἐπιστήμῃ τῆς θεραπείας ἀπτόμενος τῆς ψυχῆς προ

9 [Plat.] Clitoph. 1 p. 407 A (cf. Wyttēnb. ad Plut. Mor. t. II p. 4 E et ad Iulian. or. I p. 3 D)

1 τὴν χεῖρα om Re 2 καὶ inter δὲ et ἃ eras IM
 3 μετὰστασις I sed post α prius ras 1 litt, Mo sed μετὰ-
 βασις in marg μετὰβασις MUP sed in hoc s supra β m²
 4 τυγχάνειν om B τυγχάνειν συγγνώμης ὕστερον in συγγνώ-
 μης ὕστερον τυγχάνειν corr M² | τοὺς] αὐ· τοὺς V αὐτοῦ
 La 5 τὰ scripsi e VUI (et Ba) μετὰ reliqui libri sed in
 ras 2 litt P² et ante τὰ inser M² quod postea erasum post
 ras 3 litt (τῶν?) I 6 τὰκείνων I sed α in ras m² α
 ἐκείνων M 9 σέβοντας V 10 φέρεσθε I sed ε ultimum
 in ras m² 11 φανότερον reposui cum Cobeto Mnem. N. 2
 V 132 (Coll. 112) e CBMoPU(Ba)I sed in hoc ὁ in ras 7 IM
 φανερότερον LaM edd φιλανθρωπότερον V 12 αἰσθάν-
 σθε I sed ε alterum in ras m² 13 ὧν I sed ν in ras r²
 15 δὲ Re | τὰ I sed α in ras m² | ἐποίησε M 16 ἦδη I
 ὥς om Mo 17 τῆς (1) reposui e libris τῆσδε edd aut τ
 τῆς aut τῆς pro τῆσδε scribendum coniecit Re

τῶν ἄλλων φροντιεῖ καὶ τῶν γε τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν
 τῆς εὐσεβείας πρῶτον. ταῦτόν γάρ, ταῦτόν δύνά-
 σθαι ταύτην γε ἐν ἀνθρωπίνῳ βίῳ καὶ τρόπῳ ἐν νηὶ
 καὶ θεμέλιον ἐν οἰκίᾳ. καὶ γὰρ εἰ πάντας μὲν ἀπέ-
 φηνεν εὐπορωτέρους Μίδον, μείζω δὲ πόλιν ἐκάστην 5
 τῆς ποτὲ Βαβυλῶνος, πόλεως δὲ ἐκάστης τῷ περιβόλῳ
 περιέτιξε χρυσόν, τῶν δ' | αὖ περὶ τὸ θεῖον ἡμαρ- R 564
 τημένων ἐπηνώρθου μηδέν, ἴσον ἂν ἔπραττεν ἱατρῷ
 παραλαμβάνοντι μὲν σῶμα καθ' ἕκαστον τῶν μερῶν
 γέμον κακῶν, πάντα δ' ἰωμένῳ πλήν ὁμμάτων. 125. διὰ 10
 τοῦτ' ἐπὶ πρῶτην ἥει τὴν ἰατρῆσιν τῶν ψυχῶν ἡγε-
 μῶν γιγνόμενος ἐπὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὡς ἀληθῶς τὸν
 οὐρανὸν ἐχόντων καὶ νομίζων αὐτῶν συγγενῶν οἰκιο-
 τέρους τοὺς ταῦτα παιδευομένους καὶ φίλον μὲν ἄγων
 τὸν Διὶ φίλον, ἐχθρὸν δὲ τὸν ἐκείνῳ, μᾶλλον δὲ φίλον 15
 μὲν τὸν ἐκείνῳ φίλον, ἐχθρὸν δὲ οὐ πάντα τὸν οὐπῶ
 Διὶ φίλον. οὓς γὰρ ᾤετο τῷ χρόνῳ μεταθήσειν, οὗτ'
 ἀπήλαινε κατεπάδων τε ἐνήγε τὴν πρῶτην τε ἀναινο-
 μένους περὶ βωμοὺς ὕστερον χορεύοντας ἔδειξε.

126. Πρῶτον μὲν οὖν, ὅπερ ἔφη, ὥσπερ φυγάδα, 20

6 Plat. Criti. p. 116 B
 p. 100, 12 sq.

15 Iul. ep. 7

19 cf. or. XIV

2 πρῶτα IM (et Ba) Fabr | ταῦτόν (2) eras VI, delendum
 censuerunt Re Gasda 3 γε scripsi e La, ut conī Mor τε reliqui
 libri edd 4 εἰ in ras P² εἴ τις conī Mor 5 εὐπορωτέρους I
 sed ἑρούς in ras m³ 7 αὐταῖς Mor Re 9 ante σῶμα ras 2
 litt B | καθ' ἕκαστον V | μελῶν V 10 γέμοντι in γέμον τῶν
 corr V² | διατοῦτ' BVIMP δι' αὐτοῦ τ' Mο 12 γινόμενος V
 | ὡσαυθῶς B 13 νοῦν in οὐρανὸν corr V² 14 πεπαιδευ-
 μένους V | φίλον C sed o ex ω corr 18 ἀνήγε La | καὶ τὴν
 C sed καὶ inser m, BMoLa edd | τὴν πρῶτην in τὴν πρῶτην
 corr B² | τε om CBMo Mor Re 19 ἔδειξεν La 20 ὥσπερ om V

LIBANIUS ed. Foerster. II.

19

τὴν εὐσέβειαν κατήγαγε νεὼς τοὺς μὲν ποιεῖν, τοὺς
 δὲ ἐπισκευάζων, εἰς δὲ τοὺς εἰσάγων ἔδη. χρήματα
 δὲ ἐτέλουν οἱ τοῖς τῶν ἱερῶν λίθοις σφίσειν αὐτοὺς
 οἰκίας ἐγείραντες. καὶ κλονας εἶδεν ἄν τις τοὺς μὲν
 5 ναυσί, τοὺς δὲ ἐπ' ἀμαξῶν τοῖς σεσυλημένοις κομίζ-
 μένους θεοῖς, καὶ πανταχοῦ βωμοὶ καὶ πῦρ καὶ αἶμα
 καὶ κνίσσα καὶ καπνὸς καὶ τελεταὶ καὶ μάντιες ἐλευ-
 θεροὶ φόβου καὶ ἐν ὄρεσιν κορυφαῖς αὐλοὶ καὶ πρόα-
 δοὶ καὶ βοῦς ὁ αὐτὸς ἀποχρῶν θεραπεία τε εἶναι θεῶν
 10 καὶ δαίμωνον ἀνθρώποις. 127. ἐπεὶ δὲ οὐ ῥάδιον μὲν
 βασιλεῖ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἔξω βασιλεῖων ἐφ' ἱερᾷ
 βαδίζειν, λυσιτελέστατον δὲ συνεχῆς ὁμιλία θεῶν, ἐν
 μέσοις τοῖς βασιλείοις ἱερὸν μὲν οἰκοδομεῖται τῷ τῇ
 ἡμέραν ἄγοντι θεῷ καὶ μυστηρίων μετέσχε τε καὶ
 15 μετέδωκε μνηθεῖς τε ἐν μέρει καὶ μνήσας, χωρὶς δὲ
 πᾶσι θεοῖς βωμοὺς ἰδρύσατο. καὶ πρῶτον ἔργον ἔ-
 ευνῆς αἰεὶ συγγενέσθαι διὰ θυσιῶν τοῖς κρείττοσι καὶ
 νικῆσαι ταύτῃ γε τὸν Νικίαν. 128. οὕτως ἐξέταμεν
 τῆς περὶ ταῦτα σπουδῆς τοὺς ὅρους τὰ μὲν ἀπολο-
 20 λότα πρὸς ταῦτόν αὐθις ἄγων, καὶνὰ δὲ παλαιῶς
 προστιθεῖς. ἔπειθε δὲ ταῦτα θαρρεῖν τὸ σωφρονεῖν.

5 Plat. leg. IX p. 864 D

18 Thuc. VII 50, 4

1 οὐαὶ σοι λέγοντι τὸ πικρὸν γλυκύ C² 2 ἔδη οὐ μόνον
 τὰ ἔδωκεν, ἀλλὰ καὶ αἱ τῶν θεῶν εἰκόνες κτλ. — τὰ ἔδη τῶν
 θεῶν (= Thom. M. p. 139, 13 s. v. ἔδος) B² 4 ταῦτα εἰσὶ τὰ
 τὸν ἔθλον ἀπολέσαντα C²

2 δ' Re | ἔδη LaI Mor qui in marg habet γρ ἔστη, Fabr
 4 οἰκίαν La | ἐγείροντες Re 5 ἐφ' ἀμαξῶν C sed ex ἐφ'
 ἀμαξῶν corr s, BMoV edd cf. p. 271, 22 7 κνίσσα e κνίσσα
 corr C² κνίσσα B 8 ὄρεσιν V 9 ἀποχρῶν ex ἀπὸ χειρῶν
 vel χροῶν corr I² 10 δ' CLaU Re 11 βασιλείων C sed
 ὦν ex ας corr f, I sed ὦν in ras m², M sed ὦν in ras m¹
 βασιλείας Mo Mor 14 μετέσχε La 21 ἐπειθε La

σύνεγγυς ἔχειν ἱεροῦ τὸ δωμάτιον ἐξῆν τῷ γε
 ἵττονι ἡδονῶν. οὐδὲν γὰρ ἐπράττετο τῆς νυκτὸς
 τοιούτων γειτόνων | ἀνάξιον. 129. ἃ μὲν οὖν R 565
 ἴσχετο καὶ τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν
 ὧν πρὸ τῆς βασιλείας, οὕτω λαμπρῶς ἐπ' αὐτῆς
 ἴδωκεν, ὥστε καὶ τῶν πόλεων αἷς μὲν ἦν ἱερὰ
 οὐκ ἔστιν, καὶ προσορῶν ἦδετο καὶ τοῦ τὰ μέγιστα εὖ
 δεῖν ἀξίως ἐνόμιζε, τὰς δὲ ἀνεσπακυίας ἢ πάντα ἢ
 πλείω μιαιφάν τε ὠνόμαζε καὶ τῶν ὠφελειῶν μετε-
 ου μὲν ὡς ὑπηκόοις, οὐ μὴν ἄνευ τοῦ δυσχεραίνειν. 10
 τ' οὖν ποιῶν καὶ τοὺς θεοὺς ἐφιστὰς τῇ γῇ καὶ
 λλάττων ἐφάκει ναυπηγῶ νηὶ μεγάλῃ τοὺς οἰκίας
 βαλοῦσθαι προστιθέντι πάλιν ἑτέροισι, πλὴν ὅσον
 οὐ τοὺς αὐτοὺς ἀπεδίδου σωτήρας.

130. Τοιαῦτα δὴ περὶ τῶν πρώτων καὶ μεγίστων 15
 πολιτευμένους βλέψας εἰς τὴν βασιλικὴν θεραπείαν
 κατιδὼν ὄχλον ἄχρηστον τὴν ἁπλῶς τρεφόμενον,
 εἰσὶν μὲν χιλλοὺς, κουρέας δὲ οὐκ ἐλάττους, οἰνο-
 υς δὲ πλείους, σμήνην τραπεζοποιῶν, εὐνούχους
 ὅτι τὰς μύσας παρὰ τοῖς ποιμέσιν ἐν ἡρῇ, καὶ τῶν 20
 ὧν ἐκάστων ἐθνῶν ἀμυθῆτους κηφῆνας, μία γὰρ

17 Amm. XXII 4, 10. Socr. III 1 p. 171 B.

1 ἔχει Mo 2 οὐδὲ IM (et Ba) 4 καὶ τοῖς θεοῖς om U
 αὐτῆς I sed ἥς in ras m^a 6 ὥστε scripsi auctore Gasda
 e libri sed γὰρ ὡς in marg Mo, edd | καὶ del? | οὖν Mo
 ἴως La | ἐνόμιζεν La 8 τὰς — 9 ὠνόμαζε om Mor
 Re | ἢ πάντα om Fabr 9 ὠνόμαζε I sed ἐνόμιζε supra-
 m^a ὠνόμαζε M ἐνόμιζε Fabr 12 οἰκίας La 14 σω-
 ς] „malim καὶ praeponi“ Re σωτηρίας La 15 δὲ Re
 ἡνάλως P sed l alterum erasum τὴν ἁπλῶς I 19 πλείους]
 im καὶ πλείους“ Re 20 μύσας La 21 ἑκαστον La

δὴ τοῖς ἀργοῖς καὶ φαρεῖν ἀγαθοῖς καταφυγὴ τῶν
 διακόνων βασιλέως καὶ κληθῆναι καὶ νομισθῆναι καὶ
 ταχὺ τὸ χρυσίον ἐποίει τὴν ἐγγραφὴν, τούτους τοίνυν
 οὐς μάτην ἔβασκεν ἡ βασιλικὴ δαπάνη, ζημίαν, οὐχ
 5 ὑπηρέτας νομίσας ἐξέωσεν εὐθέως. 131. συνεξέωσε
 δὲ καὶ τοὺς πολλοὺς ὑπογραφέας, οἱ τέχνην ἔχοντες
 τὴν τῶν οἰκετῶν ὑφ' ἑαυτοῖς ἔχειν τοὺς ὑπάρχους
 ἡξίουν καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτῶν οὐ πλησίον οἰκεῖν, οὐκ
 R 566 ἐντυχόντα προσεπειν, | ἀλλ' ἀπεστέρου, ἥρπασον,
 10 πωλεῖν ἐπηνάγκαζον, τιμὴν οἱ μὲν οὐκ ἐτίθεσαν, οἱ
 δ' οὐ τὴν ἀξίαν, οἱ δὲ ἀνεβάλλοντο, οἱ δὲ τὸ μὴ ποι-
 ῆσαι κακῶς ἀντὶ τῆς τιμῆς ὀφθανοῖς ἐλογίζοντο, καὶ
 περιήεσαν κοινοὶ τῶν καλόν τι κεκτημένων ἐχθροί,
 οἷον ἵππον ἢ ἀνδράποδον ἢ δένδρον ἢ ἄγρον ἢ κή-
 15 πον· αὐτῶν γὰρ μᾶλλον ἢ τῶν ἐχόντων εἶναι ταῦτα
 ἡξίουν. καὶ ὁ μὲν ἀφιστάμενος τοῖς ἰσχύουσιν τῶν
 πατρῶων βέλτιστος καὶ ἀπῆει φέρων ἀντὶ τῆς οὐσίας
 τὸ ῥῆμα, ὅτῳ δὲ ἐφαίνετο δεινὸν ταῦτα παθεῖν, ἀν-
 δροφόνος, γόης, πλήρης ἀδικημάτων, πολλῶν ὀφείλων
 20 δίκας. 132. ποιοῦντες δὲ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπόρους

5 Soer. 1. 1.

1 καταφυγὴ om V sed post γὰρ δὴ inser r | τὸ τῶν Gasda
 secundum Par qui pro τῶν habet τὸ 2 τοῦ βασιλέως VLa
 (et Ba) 3 τούτοις CU Mor Re 6 τοὺς om La 7 οὐκ
 τῶν I sed xer in ras m², supra οἰκιῶν M² | ἑαυτοῖς La
 8 οὐ om Re 10 καὶ τιμὴν I (et Ba) | οἱ δ' BMOVIMP
 11 οἱ] οὐ Mo | δ' CLaU Fabr Re 12 τῆς om La | ἐλο-
 γίζοντο P sed on in ras 1 litterae m² ἐλογίζ το cum rasura
 1 litterae U 13 κοινὸν Mo | καλὼν LaM sed in hoc in
 καλόν corr m² | ἐχθροὶ P sed i in ras m² 15 αὐτῶν ex αὐτῶν
 corr P² M² αὐτῶν V αὐτῶν BLaU Mor Fabr | ἐρχόντων |
 sed ε supra αρ suprascr. m² | εἶναι ταῦτα] ταῦτα εἶναι I (et
 Ba) 20 δὴ P

ἐξ εὐπόρων, αὐτοὺς δὲ ἐξ ἀπόρων εὐπόρους καὶ τῇ
 τῶν πρότερον εὐδαιμόνων πενία πλουτοῦντες καὶ τὴν
 ἀπληστίαν εἰς τὰ τέρατα τῆς οἰκουμένης ἐκτείνοντες
 ὃ τι βούλονται παρὰ τοῦ κρατοῦντος ἐπήγγελλον καὶ
 οὐκ ἦν ἀρνηθῆναι, ἀλλ' ἠρπάζοντο παλαιαὶ πόλεις, καὶ 5
 κάλλη νευικηκότα χρόνον διὰ θαλάττης ἤγετο ποιήσονται
 κναφέων υἱέσιν οἰκίας τῶν βασιλείων φαιδρύτερας.
 133. οὕτω δὲ ὄντων ἐκείνων οὐ φορητῶν πολλοὶ ζη-
 λῶται καθ' ἕκαστον, αἱ κύνες, φασί, τὰς δεσποίνας
 μιμούμεναι. τῶν γὰρ οἰκετῶν οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐχ ὕβριξε 10
 δέων, σπαράττων, ἀφαιρούμενος, παίων, ἐκβάλλων,
 ἐλαύνων, γεωργεῖν ἀξιῶν, ἐπὶ ζεύγους φέρεσθαι, δε-
 σπότης εἶναι καὶ τοσοῦτός γε, ὅσος ἦν ὁ δεσπότης
 αὐτῷ. 134. οἷς γε οὐκ ἐξήρκει πλουτεῖν, ἀλλ' εἰ μὴ
 καὶ κοινωνοῖεν ἀξιώματος, ἡγανάκτου, ὥς ταύτη δὴ 15
 κρύψοντες τὴν δουλείαν. καὶ ζώονην εἶχον μετὰ τῶν

9 Plat. rep. VIII p. 563 C

7 κναφέων] κναφεὺς ἀττικόν, τὸ δὲ πλυνεὺς ἀδόκιμον, πλυνὸς δὲ ὁ ἄτιμος (κτλ. = Thom. M. s. v. πλυνεὺς p. 282, 5) B²

1 αὐτοὺς — εὐπόρους om V | αὐτοὺς ex αὐτοὺς corr P³
 αὐτοὺς MoM Mor αὐτοὺς U | δ' LaM Re 2 προτέρων M
 4 ὅτι Mo | ἐπήγγελλον C Mo La I in quo ἐξήτουν supraser. m²
 ἀπήγγελλον B Fabr ἀπήγγελλον Mor 5 ἀλλὰ O La edd
 6 διαθαλάττης La 7 βασιλείων I sed εἰ in ras m³ 9 καθέ-
 καστον P | φασὶν Mo 11 δέων V sed post ε ras 1 litt. v,
 ut videtur δαίων M sed δέων in marg m³ γε ζέων in marg
 Mor δων Cobet Mnem. N. S. V 133 (Coll. 113) 12 ἐλαύνων,
 ἐκβάλλων V | ἀξιῶν in marg inser Mo² 13 ὅσον V 14 γε
 P sed γ in ras m² δὲ Mo | ἐξήρκει Mor sed γε ἐξηρτῆσει in marg
 | ἀλλὰ Mo sed ἀλλ' in marg 15 καὶ om M | κοινωνοῖεν P
 sed ι et ο in ras m² κεκοινῆσαν CB Mo sed in hoc κεκοινώ-
 νοιεν in marg, Mor Re κεκοινώνηκε La κεκοινώνηκεν M
 ταύτη] τοῦτον Fabr 16 τὴν om La | κρύψοντος C Mo Mor

κεκτημένων φρίττειν ἀναγκάζουσιν καὶ στενωπὸν |
 R 567 καὶ φυλακὴν καὶ πόλιν. τοὺτους δὴ τοὺς Κερβέ-
 ρους καὶ πολυκεφάλους εἰς ἰδιώτας ἐξέβαλε προσειπὼν
 κέρδος ἡγεῖσθαι τὸ μὴ τεθνάναι τοὺτους. 135. τρι-
 5 τὴν μοῖραν κακούργων ὑπηρετῶν κλεπτόντων καὶ λω-
 ποδυτούντων καὶ πᾶν καὶ λεγόντων καὶ ποιούντων
 ἐπὶ τῷ λαβεῖν τῶν βασιλείων ὑπερώρισε θυρῶν, οἱ
 τὰς αὐτῶν πατρίδας τῆς παρ' αὐτῶν ἀπεστερηκότες
 χρείας βουλὰς ἀποδράντες καὶ νόμους λειτουργιῶν εἰς
 10 ἀγγελιαφόρους τελέσαντες ἑωνοῦντο μὲν πευθῆνες κα-
 ταστῆναι καὶ τὸ σχῆμα ἦν φυλάκων, ὅπως μηδὲν ἀγνοοῖ
 βασιλεὺς τῶν ἐπ' αὐτὸν συντιθεμένων, τὸ δὲ ἔργον
 καπήλων. 136. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τὰς θύρας ξῶθεν
 ἀνολγόντες σκοποῦσι περὶ τῆς ἐμπολῆς, οὕτως οὗτοι
 15 κερδῶν ἐμέμνητο πρὸς τοὺς τούτων προσαγωγέας, οἱ
 τοὺς χειροτέχνους σιγῶντας ὡς λαιδοροῦντας τὴν βασι-
 λείαν ἥγον ὑπὸ τὰς ἐκείνων μάστιγας, οὐχ ἵνα ξαι-

10 Her. I 120, 2. IV 71, 3. cf. O. Hirschfeld Act. Berol. Acad. 1893, 437sq.

10 πευθῆνες] μανδάτωρες B² cf. Suidas s. v.

1 κεκτημένων I sed v in ras m⁵ 3 καὶ <ῥδρους> πολυ-
 κεφάλους aut καὶ πολυκεφάλους <γε> scribendum coni Re | αἱ
 ἰδιώτας inser I² 4 τεθνάναι. <μετὰ> τοὺτους coni Re pro-
 babiliter 5 λωποδυτῶν La 7 τὸ La 8 αὐτῶν ex αὐτῶν
 corr P⁵ αὐτῶν MoLaMU Mor Fabr ἐαυτῶν I | αὐτῶν ex
 αὐτῶν corr P³ αὐτῶν BMoVLaiMU Mor Fabr | ἀπεστερηκότες

Mo 10 τελευτῶντες Mo | ἐπονοῦντο B Mor Fabr 11 ἀγνοοῖ
 CP sed in hoc in ἀγνοοῖ corr ἀγνοῇ V ἀγνοῇ Fabr 12 αὐ-
 τὸν ex αὐτῶν corr I² 15 προσαγωγέας I sed post α prius
 ras 2 litt προαγωγέας La 17 ἐκείνου Lai sed in ho-
 ου in ras m², (et Ba) | μάστιγες Mo

νοιντο, ἀλλ' ἵνα τὸ μὴ τοῦτο παθεῖν πρίαινο. καὶ οὐδείς ἦν ἔξω βελῶν, οὐ πολλίτης, οὐ μέτοικος, οὐ ξένος, ἀλλ' ὁ μὲν οὐδὲν ἀδικῶν καὶ συκοφαντούμενος ἀπώλλυτο μὴ διδούς, ὁ δὲ καὶ σφόδρα πονηρευόμενος προΐεμενος ἐσώζετο. 137. ὁ μέγιστος δὲ τῶν πόρων 5 ἐλεῖν τι κακούργημα περὶ τὴν βασιλείαν· ἀντὶ γὰρ τοῦ παραδοῦναι τῇ τῶν ἀδικουμένων ὀργῇ τὸν ἀλόντα | ἀντὶ τῶν καταπεπιστευκότων τοῖς ἐπιβουλεύουσιν R 568 ἐπὶ τῷ λαβεῖν ἐβοήθουν. 138. ἔτι τοίνυν τοῖς μὲν σωφρονοῦσιν ὥρας ἐπιπέμποντες νέων καὶ καθιστάντες 10 εἰς ἀδοξίας φόβον, τοὺς δὲ τῶν γοήτων ἐλέγχους τοῖς πόρῳ τῆς αἰτίας προσάπτοντες δύο ταύτας ὑπερβαλ- λούσας ἐκαρποῦντο προσόδους, μᾶλλον δὲ τρίτην ἐτέ- ραν ἀδριότεραν ἀμφοῖν. διδόντες γὰρ ἐξουσίαν τοῖς τὸ νόμισμα διαφθείρειν τολμῶσιν ἀπὸ τῶν σπηλαίων 15 ἐν οἷς ταῦτα ἐτολμᾶτο, δόκιμον ὑπὲρ τοῦ παρασήμου φέροντες ἐτρόφω. 139. ὅλως δὲ τῶν ἀφορμῶν ἡ μὲν ἐν ἀφανεῖ τε καὶ συχνῇ, ἡ δ' ἐν φανερῷ τε καὶ δῆλῃ, σχῆμα δὴ νόμου λαβοῦσα, καὶ οὐ σφόδρα τῆς ἐτέρας

1 ἐκπρίαινο Cobet Mnem. N. S. V 133 (Coll. 113) 3 οὐ-
δὲν scripsi ex IPU μηδὲν C sed inser f. BMoM edd μὴ V
(et e μὲν corr Ba²) om La | καὶ „videtur delendum“ Re
4 προΐεμενος πονηρευόμενος La 5 προΐεμενος] πρίαιμενος
Fabr 7 ἀδικουμένων I sed ἐν in ras m², supra ἀδικημά-
των C^r, BMo qui in marg habet ἀδικημάτων, quod est in
reliquis libris 9 τῷ τὸ V | ἔτι τοίνυν om Mor 11 τοὺς
supra τοῖς C^rM²P³ τοῖς VIU | ἐλέγχους supra ἐλέγχους C^rM²P³
ἐλέγχους VLaIU | τοῖς supra τοὺς C^rM²P³ τοὺς VLaI
12 προσάπτοντες IP sed in hoc τ primum in π corr m³
ταῦτα La | ὑπερβαλούσας P sed λ alterum inser m³, ULaIM
14 ἀδριότεραν La 16 ὑπὲρ in ras I² 17 ἐτρόφω I sed
τρού in ras m² 18 νυχία? | ἡ δ' BVMP ἡ δ' Mo | τε] „malim
μὲν“ Re 19 σχῆμα P sed μα in ras m² | δὴ νόμον scripsi
δ' ἦν ὁμοῦ libri (ὁμοῦ in ὁμοιον corr M²) δὲ ἦν ὁμοῦ Mor qui
in marg praebebat γὰρ δ' ἐνῆν δὲ ὁμοῦ Fabr δὲ νόμον Re | γὰρ
λαβοῦντα in marg Mor

ἐλάττων. ὥστ' ἔθνους μεμνημένοι καὶ τὸν ἀριθμὸν
τῶν χρημάτων εὐθὺς προσετίθεσαν, ὃν ὑπῆρχεν ἐκεί-
θεν ἔχειν.

140. Οὗτοι τοίνυν οἱ βασιλέως ὀφθαλμοὶ καὶ φά-
σκοντες ἅπαντα εἰς φῶς ἄγειν καὶ ποιεῖν τοὺς πονη-
ροὺς μετρίους τῷ μὴ ἐξεῖναι λανθάνειν πάσας ἀνέσαν
εἰς πονηρίαν ὁδοὺς καὶ μόνον οὐκ ἐκέρυττον, ὥς ἀκίν-
δυνα δράσουσιν. ὥσθ' οἱ κωλυταὶ τῶν ἀδικημάτων
αὐτοὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἔσωζον κυσὶν ἔοικότες συμ-
10 πράττουσι τοῖς λύκοις. διὰ ταῦτα ἴσον ἦν θησανφῶ
τε ἐντυχεῖν καὶ τούτων μετασχεῖν τῶν μετᾶλλων. ὁ
γὰρ ἦκων Ἴρος ἐν βραχεὶ χρόνῳ Καλλίας. 141. ἄλλου
τοίνυν ἀντιλοῦντος ἐπ' ἄλλῳ καὶ γιγνομένων τῶν μὲν
πόλεων πενεστέρων, τῶν δὲ ταῦτα καπηλευόντων εὐ-
15 δαιμόνων πάλαι τε ὁ βασιλεὺς ἡμῖν ἤχθετο καὶ παύ-
σειν ἠπέλπει δυνηθεῖς καὶ δυνηθεῖς ἔπαυσεν ὅλην
R 569 μὲν ἐκείνην | διασκεδάσας τὴν φατρίαν, ἀφελόμενος
δὲ καὶ προσηγορίαν καὶ τάξιν, ἀφ' ἧς πάντα ἐπόρθουν
τε καὶ διώρυττον, αὐτὸς δὲ τοῖς αὐτοῦ χρώμενος μὲν
20 εἰς γραμμάτων πομπάς, τῆς δὲ τοῦ ταῦτα δρᾶν ἐξου-
σίας οὐ μεταδιδούς. 142. τοῦτο δὲ ἦν ἀκριβῶς ἔλεν-

12 Ep. 143. cf. Herm. XII 207 sq.

1 ὥστε edd 2 ἐκείθεν ὑπῆρχεν M | ἐγγύθεν B
5 ἅπαντα φάσκοντες I ἅπαντας O Mor Re 6 μετρίους Mo
| ἀνέσαν La 7 πονηρίας M | μονονοῦκ Re 8 ὥσθ' P sed
θ in ras m² ὥστε La 10 διαταῦτα BVIM | ἴσον B Mo La
12 καλίας M 13 γιγνομένων I sed γι in ras m² et post γ
alterum rasura 1—2 litt | μὲν inser I² 15 τε | μὲν Fabr
βασιλεὺς αὐτὸς ἡμῖν La 17 φατρίαν P sed supra φ rasura
φατρίαν edd cf. p. 207, 5 19 αὐτοῦ P sed in αὐτοῦ cor
m³, V La M Mor Fabr αὐτοῦ U αὐτοῦ I 21 ἐλευθέρας
ἀληθῶς La

θέρας γενέσθαι τὰς πόλεις, ἐφεστηκότος δὲ τοῦ ταῦτα ποιεῖν ἔχοντος οὐκ ἦν ἀναπνεῦσαι καθαρώς. ἀλλ' ὁ μὲν ἐβάλλετο, ὁ δὲ ἔμελλε, καὶ τῷ γε μὴ πεισομένῳ τὸ πείσεσθαι προσδοκᾶν ἀντὶ τοῦ παθεῖν καθίστατο. 143. τῶν τοίνυν ἀγγάρων ἡμιόνων τῇ τε συνεχείᾳ 5 τῶν πόνων καὶ τῷ τοὺς ἄρτι ῥηθέντας τὰς μὲν λιμοκτονεῖν, αὐτοῖς δὲ τῷ 'κείνων λιμῷ παρασκευάζειν Σύβαριν — ἐποίει δὲ πολὺν τὸν πόνον καὶ τὰ νεῦρα οἷον ἐξέτεμνε τὸ τῷ βουλομένῳ ῥάδιον εἶναι ζευξάντα ζευγος ἐλαύνειν καὶ ταὐτὸν δύνασθαι βασιλέως τε περὶ 10 ταῦτα καὶ πευθῆνός γράμματα. διὸ στήναι μὲν οὐκ ἦν οὐδὲ μικρὸν οὐδὲ ἀπολαῦσαι φάτνης, ἡ πληγὴ δὲ ἀσθενοῦσαν οὐκ ἀνίστη πρὸς δρόμον, ἔδει δὲ εἰκοσιν ἢ καὶ πλειόνων πρὸς ἔλξιν ὀρήματος, αἱ πολλαὶ δὲ αἱ μὲν ἄρτι λυθεῖσαι πίπτουσαι | ἔθνησκον, αἱ δὲ ὑπὸ R 570 τῷ ζυγῷ πρὶν ἢ λυθῆναι — κατ' ἐκωλύετο μὲν ἀπὸ 16 τοῦ τοιούτου τὰ δεόμενα τάχους, τὴν βλάβην δὲ πάλιν εἰς χρημάτων λόγον αἱ πόλεις ἐδέχοντο. 144. τοῦ δὲ

8 Plat. rep. III p. 411 B

18 Thuc. III 46.

Dem. p. 385, 11

5 ἄγγαροι λέγονται οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι V² ἄγγαρος καὶ ἄγγαρεία ἡ δημοσία καὶ ἀναγκαῖα δουλεία· ἄγγαροι καὶ οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι B²

1 τοιαῦτα (Ba et) e ταῦτα. corr I² 3 ἡμελλεν La | πα-
θόντι M sed πεισομένῳ in marg πεισαμένῳ Mor qui in marg
habet γε πεισομένῳ, et Re 4 πείθεσθαι La 5 πρὸς τῇ τε
Fabr 6 το'ς cum ras 1 litt U 7 αὐτοῖς ex αὐτοῖς corr P³I
αὐτοῖς U αὐτοῖς MoM Mor Fabr | ἐκείνων edd 8 ἐποίησε
omisso δὲ Fabr | δὲ in γε corr P² sed δὲ suprascr. m³ | οἷον
P sed v in ras m³ οἷς U 9 εἶναι om U inser P³ 10 δὲ Mo
11 καὶ inser I² 14 ἔλξιν P sed ελ in ras m³ ξιν cum
rasura 1 litt (ξ?) ante ξ U 16 τῷ ζυγῷ e τὸ ζυγὸν corr I²
τὸν ζυγὸν M cum binis rasuris supra o | ἢ om MPU inser
I²B | κατ' ἐκωλύετο] κατεκωλύετο La Mor Re | ὑπὸ V 17 τοῦ
om La

ἀθλίως ταῦτα ἔχειν ἔλεγχος σαφέστερος ὁ χειμῶν τότε
 δὴ μάλιστα διακοπτομένης πολλαχοῦ τῆς τῶν ὀρέων
 διαδοχῆς, ὥστ' ὀρεωκόμοι φεύγοντες ἐν ὄρεων ἥσων
 κορυφαῖς, ἡμίονοι δὲ χαμαί, τοῖς δ' ἐπείγομένοις κλῆν
 5 βοῆς τε καὶ τοῦ πλήξαι τὸν μηρὸν οὐδέν. καιροὶ δὲ
 οὐκ ὀλίγων πραγμάτων ἐξέφυγον τὰς ἀρχὰς ταῖς κατὰ
 τοῦτο βραδυνῆσι. καὶ ἔω λέγειν ἵππους ὅμοια πεπον-
 θότας καὶ ὄνους πολλῶ δεινότερα. τοῦτο δὲ ἦν τοὺς
 ταῦτα λειτουργοῦντας ἀπολωλέναι. 145. Ἰσθησι δὴ καὶ
 10 ταύτην Ἰουλιανὸς τὴν μέθην στήσας ὥς ἀληθῶς τοὺς
 οὐκ ἀναγκαίους δρόμους καὶ τὰς μὲν τοιαύτας χρε-
 τας ἐπικινδύνους ἀποφήνας καὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν,
 διδάξας δὲ τοὺς ἀρχομένους ὑποσύγρια τοὺς μὲν πεί-
 σθαι, τοὺς δὲ μισθοῦσθαι. καὶ πρᾶγμα ἀπιστοῦμενον
 15 ἑωρᾶτο, γυμνάζοντες ἡνίοχοι μὲν ἡμιόνους, ἱπποῖς
 δὲ ἵππους. ὥσπερ γὰρ πρότερον ἐπεπέδηντο ταῖς τε-
 λαιπωραῖς, οὕτω δέος ἦν, μὴ καὶ τότε τῷ μητρὶ τῆς
 ἀργίας. τουτὶ δὲ τοὺς οἴκους τῶν ὑπηκόων εὐπορε-
 τέρους καθίστη.

20 146. Ἐπεδείξατο δὲ τὴν αὐτὴν πρόνοιαν καὶ πε-
 τὰς ἐν ταῖς πόλεσι βουλὰς, αἷ πάλαι μὲν πλήθει α

2 πολλαχοῦ om B πολλαχὴ La | τῆς ὅλης τῶν B 3 δ'
 τε Koen Greg. Cor. p. 380 ed. Schaefer 4 ἐπείγομένοις P sed
 πει in ras m², I sed πειγ in ras m² ἐπι ομῆνοις cum rasura
 2—3 litt U ἐπείγομένοις M 5 τε inser I² | δ' Re 7 πε-
 δυτήσιν La 8 δ' Re | διὰ τὸ inter ἦν et τοὺς excidisse om
 Re 9 Ἰσθησιν La | δὲ Mo VI 10 ὥς in ras I² | ὥσαι
 B 11 δρόμους I sed μ in ras m² τρόπους CB Mo VI La
 Mor 14 μισθοῦσθαι I sed ον in ras 3 litt m² μισθῶσθαι M
 15 καὶ γυμνάζοντες La | μὲν τοὺς ἡμιόνους V 16 ἑωρᾶτο
 in ras M² 18 οἴκους I sed post κ rasura 1—2 litt οἰκίους
 M | εὐπορετέρους I sed ερ in ras m² 20 δὴ PU 21 α
 — βουλὰς scripsi e VUP in quo αἷ bis suprascr. m², I in quo
 ας bis ex αἷ corr m², (et Ba) ταῖς βουλαῖς reliqui libri ed
 πλήθει in La

καὶ πλούτοις ἔθαλλον, ἔπειτα ἦσαν οὐδὲν μετεῤῥου-
 κότεων πλην ὀλίγων κομιδῇ τινων τῶν μὲν εἰς τὰ
 στρατιωτῶν, τῶν δ' εἰς τὸ | μέγα συνέδριον. τοὺς R 571
 δ' ἦν ἕτερόν τι τὸ δεξόμενον καὶ οἱ μὲν ἐκάθευδόν
 τε καὶ ἐχαρρίζοντο τῷ σώματι καὶ τῶν οὐ τὴν αὐτὴν 5
 αὐτοῖς ἐλθόντων κατεγέλων. τὸ δὲ ὑπολελειμμένον
 ὀλίγον ὃν ἐβαπτίζετο, καὶ τὸ λειτουργεῖν τοῖς πλείοσιν
 εἰς τὸ προσαιτεῖν ἐτελεύτα. 147. καίτοι τίς οὐκ οἶδεν,
 ὥς ἡ τῆς βουλῆς ἰσχὺς ψυχὴ πόλεώς ἐστιν; ἀλλὰ
 Κωνσταντίος μὲν λόγῳ ταῖς βουλαῖς βοηθῶν ἔργοις 10
 ἦν ἐχθρὸς μετατιθεῖς ἐτέρωσε τοὺς ἐκείνας φεύγοντας
 καὶ διδοὺς ἀτελείας παρανόμους. ἐώκεσαν οὖν ὅ-
 σοις γραῖδλοις ἡσθημένοις θάκια, καὶ ᾠδύροντο μὲν
 οἱ σεσυλημένοι βουλευταί, δεινὰ δὲ αὐτοὺς ὠμολόγουν
 πεπονθέναι τε καὶ πάσχειν οἱ δικάζοντες, βοηθεῖν δὲ 15
 ὄντες ἔτοιμοι βοηθεῖν οὐκ εἶχον. 148. ἀλλ' ἔδει ποτὲ
 καὶ ταύτας τὴν αὐτῶν ῥώμην ἀπολαβεῖν. τὸ γὰρ δὴ
 πολλῶν ἐπαίνων ἄξιον ἐκεῖνο γράμμα τὸ δεῖν πάντα
 ἄνδρα πρὸς βουλὴν καλεῖν καὶ μηδὲν ἔχοντα ἰσχυρόν

13 Her. III 129, 2
 19 Thuc. III 6, 2

18 Cod. Theod. XII 1, 50—56

2 πάλιν Mor | κομιδῇ in marg inser Mo² | τὰ] τοὺς La
 3 τοὺςδ' BIMP 4 γὰρ τι δεξόμενον in marg Mor τὸ οὐ
 Fabr δεξάμενον coni Re | ἐκάθευδον I sed θ in ras m²
 5 αὐτὴν inser I²M² 6 αὐτοῖς Re γὰρ αὐτὰ in marg I² |
 ὑπολελειμμένον C sed λε prius suprascr. f 9 ὥς] ὅτι Re
 10 βουλαῖς scripsi auctore Re ψυχαῖς libri edd 12 οὐν
 inser C γὰρ M (et Ba) | ὅσοις VB sed in hoc σ alterum
 suprascr. m² 13 ἡσθημέναις Re | θάκια LaP 14 αὐτοὺς
 scripsi auctore Re αὐτοῖς (αὐτοῖς La) libri edd 15 δοκι-
 μάζοντες coni Gasda 17 ταύτας Re ταῦτα libri Mor Fabr
 αὐτῶν ex αὐτῶν corr P³ αὐτῶν MoVLam Mor Fabr

εἰς ἄφεσιν ἐγγράφειν οὕτω τὸ πρᾶγμα ἐπηνώρθωσεν,
 ὥστ' ἡλέγχετο μικρὰ τῷ πλήθει τῶν εἰσιόντων τὰ
 χωρία. 149. οὐ γὰρ ἦν ὑπογραφεὺς οὐδὲ εὐνοῦχος
 ὁ χρημάτων ἀφήσων, ἀλλ' οἱ μὲν, ὡς εὐνοῦχοις προσ-
 5 ἦκε, τὰ δούλων ὑπηρέτου οὐδὲν ἐπὶ τοῖς χιτῶσι φρο-
 νοῦντες, οἱ δ' ὅσα χεῖρα καὶ μέλαν ἀπαιτεῖ καὶ κάλα-
 μον, ἐπλήρουσι, τᾶλλα δὲ ἡπλίσταντο σωφρονεῖν μαθόντες
 R 572 ὑπὸ τοῦ διδασκάλου | πενίαν δικαίαν ἀγαπᾶν.
 τοιγαροῦν καὶ νῦν πολλοὺς ἂν εὖροις ἀπ' ἐκείνης τῆς
 10 συνουσίας φιλοσόφων βελτίους. οἶμαι δὲ καὶ τοὺς
 ἄλλους ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς τάξεσιν ἥκιστα διὰ τότε
 κέρδη θανμάσαντας μάλιστα δόξης ἐπιθυμῆσαι. 150. μέ-
 μνησθε δέ, ὡς ὢν πρότερον προϊόντων πρηνεῖς κατε-
 πίπτομεν ὥσπερ ἐν ἀστραπαῖς, τούτοις ἐκ τῶν ἱππῶν
 15 ἀποβαλίνουσιν ἐπ' ἀγορᾶς ἐμβάλλοντες δεξιὰν διαλεγό-
 μεθα καὶ τὸ μὴ μεῖζω τῶν ἄλλων φρονεῖν τοῦ φοβεῖν
 ἡγοῦνται κάλλιον.

15 Dem. Mid. § 119 p. 553, 14

1 πρὸς I (et Ba) | ἐπηνόρθωσεν M ἐπηνωρθ σεν cum ras 1
 litt U 2 γρ ἐξιόντων in marg Mor 4 ὥς I sed σ in ras m² |
 προσῆκεν La 5 ὑπηρέτου ex ὑπηρετοῦν corr P³, I sed acu-
 tus et ov in ras m³, in marg Mo qui in textu habet ὑπηρετεῖν
 ὑπηρέτου
 ὑπηρετεῖν M ὑπηρετεῖν CBLa Mor 6 οἷ δ' BMoMP
 οἷ δ' VLa 8 τοῦ] τοιούτου Re 9 ἔστι ante τοιγαροῦν inser
 Mor Fabr, ἔτι Re | καὶ νῦν inser La² | εὖρεῖν Fabr | ἀπεκείνης
 La 11 πρᾶξεσιν UP sed in hoc τα supra πρᾶ suprascr.
 m³ | κέρδη τότε La 12 θανμάσαντας I sed α ultimum ex
 corr m², La sed ας p 13 τῶν Mor Fabr | πρηνεῖς La
 14 τούτοις — 15 ἀγορᾶς in marg Mo² 15 διαλεγόμεθα I sed
 α prius in ε corr m² recte, ut videtur 16 μεῖζω reposui
 libris (μεῖζονα B) μεῖζον edd 17 ἡγοῦντο I sed ο in ras
 recte, ut videtur (ἡγοῦντο⁶⁴ Ba sed α suprascr. m²)

151. Ἀλλὰ μὴν νόμους βασιλεῦσι θεῖναι μὲν ῥάδιον, ἔξεστι γάρ, συμφέροντας δὲ οὐ ῥάδιον, φρονήσεως γὰρ ἤδη τοῦτό γε. ὁ δὲ τοιούτους μὲν ἔθηκεν, οἷς εὗρεν, ὥστε μεγάλα τοὺς πρὸ τούτων γενομένους ἀνθρώπους ἐξημιῶσθαι, τοὺς δὲ τούτοις μὲν εἰκότας 5 τῶν πάλαι κρατούντων, λελυμένους δὲ αὐθαδεῖα δυνάστου πάλιν κυρίους ἀπέφηνε τὸ τοῖς εὖ ἔχουσι συμφέρεσθαι τοῦ μάτην τῶν κειμένων ἐπιλαμβάνεσθαι κάλλιον εἰς φιλοτιμίαν ἡγούμενος.

152. Φέρε δὴ καὶ περὶ τῶν δίκην δεδοκότων σκε- 10 ψώμεθα.

Οὐκοῦν τριῶν ὄντων οἱ σφαγαῖς ἐτελεύτησαν ὁ μὲν συκοφαντῶν ἐπεληλύθει τὴν οἰκουμένην καὶ ταῖς ἡπείροις ἀμφοτέραις μυρίους θανάτους ὤφειλεν, ὥστ' | 14 ἤλγουν οἱ τὸν ἄνθρωπον εἰδότες, ὅτι μὴ οἷόν τε R 573 ἦν καὶ τεθνεῶτα κτείνειν καὶ τρεῖς τοῦτο ποιῆσαι καὶ πολλάκις. ὁ δ' ἄνευ τοῦ τὸν Κωνσταντίου δεδουλωσθαι δοῦλος αὐτὸς ὢν καὶ τὸ τοῦδε δεινότερον, εὐνοῦχος, αἰτιώτατος ἐγγόνει τῷ Γάλλῳ τῆς ὠμοιότητος τελευτῆς. ὁ γε μὴν τρίτος ὀργῇ μὲν τῆς στρατιᾶς 20

2 Eur. Or. 251

12 Amm. Marc. XXII 3, 10 (Paulus)

17 Amm. l. l. Socr. III 1 p. 171 A (Eusebius)

20 Amm. XXII

3, 7 sq. (Ursulus)

4 οἷς ex οὗς corr I², in οὗς corr La^s οὗς V ἐφ' οἷς Re, at cf. p. 69, 13 et Arist. Plut. 492 | ὡς V | γενομένους I sed γενομε in ras m² 6 τῶν om Mor Fabr 7 ἀπέφηεν La 8 τῶν κειμένων om V 10 σκεψώμεθα inser La^s in fine folii 112^v σκεψώμεθα U sed o paulisper eras, et P sed o in ω corr m²

12 ἐπλούτησαν Fabr ἐνεπλούτησαν Re 13 ἀπεληλύθει B 17 ὁ δ' in ὁ δ' corr P² ὁ δ' IBM ὁ δ' Mo 19 γάλλῳ V μεγάλῳ M sed με eras, I sed in γάλλῳ corr m² 20 μὲν om V | στρατείας LaUP sed in hoc in στρατιᾶς corr m², I sed in στρατιᾶς corr m²

ἀνηρπάσθη δώρων βασιλικῶν αὐτούς, ὥς ἔλεγον, ἀπε-
στερηκώς, ἔτυχε δὲ καὶ μεταστὰς παραμυθίας τινὸς τῇ
θυγατρὶ τοῦ βασιλέως μοῖραν οὐ μικρὰν τῶν πατρῶν
ἀφέντος. 153. οἱ γὰρ μὴν εἰς αὐτὸν ὑβρικότες, ἦσαν
ἡ γὰρ, ἦσαν οἱ παρεκάλουν τινὰς ἐπὶ τὸ σκηπτρον, οὐ-
δενὸς κατ' οὐδὲν φειδόμενοι ῥήματος τὴν μὲν ἀξίαν
δίκην οὐκ ἔδοσαν, οὐκοῦν ἀπέθανον, νήσοις δὲ ἐνδυ-
αίροντες τῆς γλώττης ἐπαιδεύοντο κρατεῖν. οὕτως
ἐκείνος ἑτέροις μὲν ἡδικομένοις ἡπίστατο τιμωρῶν
10 καλῶς, ἐν δὲ τοῖς εἰς αὐτὸν μεγαλόψυχος ἦν.

154. Εἰσῆλθε καὶ εἰς τὸ συνέδριον καὶ τὴν μεγά-
λην βουλήν περὶ αὐτὸν ἐκάθισε πολὺν δὴ χρόνον
ταύτης τῆς τιμῆς ἐστερημένῃ. εἰς μὲν γὰρ τὸ βασι-
λειον εἰσεκαλεῖτο πρότερον ἐστήξουσά τε καὶ μικρά
15 ἀκουσόμενη, βασιλεὺς δὲ οὐκ ἦει παρ' αὐτὴν συγκαθε-
δούμενος· τῷ γὰρ μὴ δύνασθαι λέγειν ἐφευγε χωρίον
δεόμενον ῥήτορος, ὁ δὲ, ὥσπερ Ὀμηρος ἔφη τὸν δεινὸν
λέγειν, ἀσφαλέως ἀγορεύων ἐδίωκε τοὺς τοιοῦτους
συλλόγους διδοὺς μὲν τῷ βουλομένῳ παρηρησιάσασθαι
20 πρὸς αὐτόν, διεξιὼν δὲ καὶ αὐτὸς νῦν μὲν παῦρά τι

17 Od. φ 171

20 Socr. III 1 p. 172 A. II. γ 214 et 222

1 ὥς ἔλεγον in marg I² 2 καὶ om MoLa 4 αὐτὸν I
sed ante α rasura unius litt, item rasura supra v 5 ἦσαν
om U 6 κατ' οὐδὲν] κατοῦδεν VLaP „num κατὰ τοῦδε“
Re 7 οὐκοῦν Mor οὐκ οὐν Fabr 8 γλώττης I sed τῆς
in ras m³ γλώττης M 10 αὐτὸν CBVLa Re αὐτὸν U
12 αὐτὸν BVLaMUP sed in hoc in αὐτὸν corr m³ | ἐπέ-
θισεν La 13 τιμῆς supra βουλῆς La² | γὰρ om La 15 ἀκου-
σόμενη I sed o alterum ex α corr | δ' Re | εἴη Mor 16 ἐφευ-
γεν La 19 παρηρησιάσασθαι I sed σ secundum in ras m¹
παρηρησιάσασθαι Mo παρηρησιάσθαι M

ἐν λιγέως, νῦν δὲ νικᾶδεσσιν ἐοικότα χειμε-
 ῖσι τοὺς Ὀμηρικοὺς ἐκείνους δημηγόρους νῦν μὲν
 μούμενος, νῦν δ' ἐν ᾧ περ ἑκάτερος εὐδοκίμει, παρι-
 ι. 155. λέγοντος δὲ αὐτοῦ καὶ τὰ μὲν ἐπαινοῦντος, 4
 δὲ ἐπιτιμῶντος, | τὰ δὲ νουθετοῦντος ἀγγέλλει R 574
 ; προσιέναι τὸν διδάσκαλον, ἄνδρα Ἰῶνα, φιλόσοφον
 Ἰωνίας κεκλημένον, ὃ δὲ ἐκ μέσων ἀναπηδήσας
 ἐν γερόντων ἔθει πρὸς τὰς θύρας τὸ τοῦ Χαιρε-
 ὄντος πρὸς Σωκράτην πεπονθώς, ἀλλ' ἐκείνος μὲν
 κρηφῶν τε ὢν καὶ ἐν τῇ Ταυρέου καλαίστρῃ, ὁδὶ 10
 πάντων τε κρατῶν καὶ τῷ μεγίστῳ συνεδρίῳ, δει-
 ῶς ἅπασι καὶ κηρύττων τοῖς ἔργοις, ὅτι σοφία βασι-
 λείας τιμιώτερον καὶ ὥς ὃ τι ἐν αὐτῷ καλὸν ἐνείη,
 ὅτο δῶρον φιλοσοφίας. 156. περιβαλὼν οὖν καὶ
 πασάμενος ἢ νόμος τοῖς ἰδιώταις ἀλλήλους ἢ βασι- 15
 ὅσι γε ἀλλήλους, εἰσῆγεν οὐ μετέχοντα τῆς βουλῆς,

6 Amm. Marc. XXII 7, 3 (Maximus) cf. p. 20, 4 sq. 67, 3
 Plat. Charm. 1 p. 153 B

1 νικᾶδεσσιν MPU 3 δ' Mo sed ' in ras δὲ edd | ἐν
 V | περιών Mo 4 δ' Re 5 νουθετοῦντος supra ἐπιτι-
 μος La' | ἀγγέλλει P sed 2 secundum inser m^s 6 τίς
 τοῖ VIMP | ἄνδρα Ἰῶνα eraso spiritu leni supra ι V sed γρ
 Ἰῶνα in marg m^s, ἀνδραίμονα La (et in marg m^s Matr.
 18) 7 ἐξῆωνίας La | δ' LaU Re | ἐξ Mor Fabr 8 ἔθει
 εἰ La' | θύρας B sed θύ in ras m^s | χαιρεφῶντος P sed αἰ
 εἰ m^s χερφῶντος B 9 πρὸς τὸν σωκράτην V σωκράτη
 MoLa (et Ba) Mor Re Σωκράτει Fabr | μὲν om La
 χαιρεφῶν CMPU Mor Fabr χερφῶν B | ταυρέου P sed ε
 εἰ 2 litt m^s ταυραίου VI (et Ba) Fabr cf. IV 187, 28.
 , 5 R Ταύρου Mor | ὁδὲ Mo 11 τε inser V² om C Re
 ἐν] καὶ ἐν LaU Fabr Re καὶ Mor 12 πᾶσι Mo
 ὅτι MoIP εἰ La sed ε eras 15 ἢ La 16 βουλῆς
 οὐ εἰσάγειν κοσμῆν B

κοσμεῖν ἡγούμενος οὐ τὸν ἄνδρα τῷ τόπῳ, τῷ δὲ
 ἀνδρὶ τὸν τόπον, καὶ διαλεχθεὶς ἐν ἅπασιν, οἷός ἐστι
 οἷον δι' ἐκείνον γένοιτο, τῆς δεξιᾶς ἐχόμενος ἀπὸ
 λάττετο. τί διὰ τούτων ποιῶν; οὐκ ἀμοιβάς, ὥς ἐστι
 5 τις ὑπολάβοι, μόνον ἐκτίνων τῆς παιδείας, ἀλλὰ καὶ
 τὴν πανταχοῦ νεότητα, προσθείην δ' ἂν καὶ γῆρας,
 πρὸς παιδεῖαν παρακαλῶν, ἐπεὶ καὶ γέροντες ἤδη πρὸς
 μαθήσεις ἐκινήθησαν. πᾶν γὰρ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων
 ἀτιμαζόμενον μὲν ὑφ' ἀπάντων ἀμελεῖται, τιμώμενον
 10 δὲ ἀσκεῖται.

157. Ὁ δὲ νομίζων ἀδελφὰ λόγους τε καὶ θεῶν
 ἱερὰ καὶ τὸ μὲν ὅλως ἀνηρημένον ὄρῳ, τοῦ δὲ πλεόν,
 ὅπως τελέως καὶ τὸ τούτων ἔχοι καὶ πάλιν
 ἐρασθεῖεν ἄνθρωποι λόγων, ἐπραττε, τοῦτο μὲν τῶν
 15 τῶν ἐπισταμένων τιμαῖς, τοῦτο δὲ τῷ λόγους αὐτῶν
 ποιεῖν. δύο γοῦν εὐθὺς τότε ἐδειξεν, ἔργον μὲν
 18 575 ἡμέρας, μᾶλλον δὲ νυκτὸς ἐκάτερον, | ὃν ὁ μὲν
 ἐπάταξεν ἄνθρωπον νόθον Ἀντισθένης μιμητὴν ἀλο-
 γίστῳ θράσει τὸ πρᾶγμα ὀριζόμενον, ὁ δὲ πολλὰ π
 20 καὶ καλὰ λέγει περὶ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 158. τῇ
 αὐτῇ δὲ διανοίας καὶ τὸ τὰς πόλεις ὑπὸ τοῖς λέγον
 ἐπισταμένοις ποιεῖν καὶ παῦσαι τοὺς βαρβάρους τῶν

8 Plat. rep. VIII p. 551 A. cf. t. III 440, 2 R 11 cf. t. III
 437, 2 R 15 Socr. III 2 p. 172 A 17 Iul. or. VII p. 204 m.
 18 Heraclium cf. or. XVII p. 213, 1 sq. 19 Iul. or. V p. 168 m.

1 ἡγούμενος I sed ἡγον in ras m² 2 οἷός τ' CBMoVLaf
 οἷός τε I οἷος τε Mor 5 μόνον post ἀμοιβὰς praebet B
 6 νεότης Mo sed in marg νεότης 13 τὸ om C Mor Fabr
 τούτων B sed acutus et των in ras m² 14 ἐπραττεν Ls
 16 εὐθὺς inser I² | τότε om I | ἔργον I sed ον in ras m² lps
 V Fabr

ἔθνῶν κυβερνήτας, οἳ γράφοντες μὲν σὺν τάχει, νοῦν δὲ οὐκ ἔχοντες ἀνέτρεπον τὰ σκάφη. ὁ δὲ τοὺς πε-
 πληρωμένους ποιητῶν τε καὶ λογοποιῶν καὶ παρ' ὧν
 ἦν εἰδέναι, τίς ἄρχοντος ἀρετή, τοὺτους παρῶσμένους
 ὁρῶν ἔδωκε τοῖς ἔθνεσι. 159. τοιγαροῦν ἕκαστος αὐ- 5
 τὸν ἐπὶ Συρίας ἐλαύνοντα λόγῳ περὶ τοὺς ὕρους ἐδέ-
 χετο, δῶρῳ πολὺ βελτίονι συῶν τε καὶ ὀρνίθων καὶ
 ἐλάφων, ἃ σιγῇ τοῖς βασιλευῶσιν ἤγρετο, τότε δὲ ἀντὶ
 τούτων οἱ λόγοι. καὶ διεδέχοντο τὴν παραπομπὴν
 ἄρχοντες ῥήτορες. ὧν ὁ τῆς Κιλικίας, ἐμὸς μὲν ὁμιλη- 10
 τῆς, ἐκείνῳ δὲ φίλτατος, τεθυκότι τε καὶ παρεστηκότι
 τῷ βῶμῳ τὸν ἔπαινον διῆλθε. καὶ ἰδρῶς ἀφ' ἑκατέρου
 πολλὸς ἔρρει, τοῦ μὲν ὁ τοῦ λέγοντος, τοῦ δὲ ὁ τοῦ
 τὸν λέγοντα φιλοῦντος.

160. Ἀπὸ τούτων πολλὸς αὐθις ὁ λειμὼν τῆς σοφίας. 15
 καὶ αἱ τῶν τιμῶν ἐλπίδες ἐπὶ τὴν τῶν λόγων μεθε-
 στήκεσαν κτήσιν, καὶ τοῖς σοφισταῖς τὰ πράγματα
 βελτίῳ τῶν μὲν ἀπ' αὐτῶν τοῦ μανθάνειν ἀρχομένων,
 τῶν δὲ ὅπῃ παρ' αὐτοὺς μεταχωρούντων πάγωνας 19
 ἐκείσε φερόντων καὶ τὸ τῶν δακτύλων ἔργον. οὐ- R 576

3 Plat. rep. III p. 392 A. Isocr. or. V § 109 p. 104 b
 10 Ep. 648 (Celsus) 11 or. t. III 456, 21 sq. R

1 νοῦν I sed vo in ras m³ 2 δ' Re 4 ἦν inser I²
 om M | παρῶσμένους V 5 ἔθνεσιν La | αὐτῶν BV
 6 συρίαν I Mor Re 7 πολλῶ BVLα 13 ὅτον bis VUP sed
 in hoc in ὁ τοῦ corr m³ 15 φιλοσοφίας V 19 δ' BLα
 Re | παρ' αὐτοὺς μεταχωρούντων I sed ' in ras et αὐτοὺς μετα
 inser m² παραχωρούντων M 20 καὶ — ἔργον om V | post
 οὕτως quae sequuntur usque ad τοῦτοις κρατοῦσαν p. 319, 2
 desunt in ed. Morelliana, cuius in margine p. 300 legitur:
 λείπει οὐκ ὀλίγα et „Hic desiderantur quaedam ob Graeci Cod.
 Lacunam“, quam lacunam primus supplēvit e codicis Barocciani

τως αὐθις παρесеκέυασε τὰ τῶν Μουσῶν χλοῆσαι καὶ
τὰ ὡς ἀληθῶς ἄριστα κάλλιστα νομισθῆναι καὶ μὴ τὰ
τοῖς δούλοις προσήκοντα τῶν τοῖς ἐλευθέροις προ-
πόντων δύνασθαι πλεῖον.

- 5 161. Καίτοι τί μείζον εἶποι τις ἂν τοῦ θεοῦς τε
καὶ θεῶν δῶρον τὸ μέγιστον, τοὺς λόγους, ἐκ τῆς
ἐσχάτης ἀτιμίας εἰς τὸ τιμᾶσθαι προαγαγεῖν παρέχοντα
μὲν αὐτὸν διὰ πάσης τῆς πορείας σοφισταῖς, ἐκτρεπό-
μενον δὲ τῆς εὐθείας ὁδοῦ κατὰ θέαν ἱερῶν, ἐνεγκόντα
10 δὲ βραδίως καὶ μῆκος ὁδοῦ καὶ χαλεπότητα καὶ θάλλπος.
162. οὗ δὴ καὶ μέγαν τῆς εὐσεβείας τὸν μισθὸν ἡνέγ-
κατο γνούς παρὰ τῶν αὐτόθι δαιμόνων, ὅτι τε ἐπι-
βουλεύοιτο καὶ ἥτις ἡ σωτηρία. διὰ τοῦτο τῆς πορείας
τὸν ῥυθμὸν μεταρμόσας θᾶπτον ἢ πρόσθεν ἐχώρει
15 καὶ διέφρυγε τὴν ἐνέδραν.

163. Καὶ ἐπιβὰς Συρίας χρέα τε λύσας ταῖς πόλεσι
καὶ φανείς ἐν τεμένεσι καὶ λαλῶν βουλευταῖς πρὸς
ἔδρασαν ὥρμησε μὲν εὐθὺς ἐπὶ τὴν Περσῶν τιμωρίαν
R 577 καὶ οὐκ ἡξίου μέλλειν οὐδ' ἐν τῇ καθέδρᾳ | τὴν
20 ὥραν ἀναλοῦν, ὀπλιτῶν δὲ καὶ ἵππων ἀπειρηγμένων
καὶ μικρὰν αἰτούντων ἀναβολὴν ἄκων μὲν, ὥς ἂν ἐν

9 Amm. XXII 9, 5

gr. 219 apographo Langbainiano (cf. p. 226) Io. Christoph. Wolf
in Libanii sophistae epistolarum adhuc non editarum centuriis
Lipsiae 1711 p. 301—310 (= Wolf) 3 τοῖς (2) inser I² om
CBMoVPU 4 πλέον V 5 τοῦ] το cum rasura 1—2 litt U
7 προαγαγεῖν MoLaIMP sed in his duobus σ erasum, (et
Ba) Wolf Fabr 10 δὲ om V 13 διατοῦτο BVIMP
14 τὸν ῥυθμὸν I sed on et vñm in ras m² | μεταρμόσας La sed
μεθ in ras s 15 διέφρυγε Wolf | ἐνεδραν VLaFabr 16 Συρίας
Fabr | τε λύσας | τελέσας Fabr | πόλεσιν La 17 τεμένεσιν La
18 ἔδρασαν ex ἔδρασαν corr B² ἔδρασαν I ἔδρασαν Mo | ὥρμησεν La
| μὲν om La | τὴν τῶν LaIU Fabr Re 19 οὐδ' ἐν] οὐδὲν Mo
20 ὥρ La sed acut. s et post σ rasura 2 litt | ὥσων B

ἢ τοῦ θυμοῦ ζέοντος, εἴξε δὲ ὁμοῦ ταῖς ἀνάγ-
 σοῦτον ἐπιφθεγξάμενος, ὥς ἔσται τις ὁ σπᾶσμα
 ὃν ἀφήσων, ὥς ὄντως εἴη τοῦ προτέρου συγγενής.
 . Σκοπῶμεν δὴ κἂν τῇ καθέδρᾳ τὸν βασιλέα
 καιρὸς ἅπας εἴχε πράξεις ἐγκωμίων ἀξίας. 5
 ἐν αὐτῷ γράμματα Περσικὰ δέξασθαι δεόμενα
 ἂν καὶ λόγῳ τὰ διάφορα τερμίν. οἱ μὲν οὖν
 ἄντες ἐπηδῶμεν, ἐκροτοῦμεν, ἐβοῶμεν δέχεσθαι,
 εἶπαι καλεύσας ἀτίμως τὴν ἐπιστολὴν πάντων
 ἐνότατον εἶναι κείσθαι μὲν τὰς πόλεις, αὐτοῦς 10
 λέγεσθαι καὶ ἀντεπέστειλέ γε μηδὲν δεῖν πρέ-
 κτοῦ τάχιστα ἐκείνῳ ὀφόμενον. σκόουσι τοῦτο
 γὰρ πρὸ συμβολῆς καὶ πρὸ μάχης τρόπαιον, ὃ
 ἔστιν ἵσμεν ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι, ὅταν τᾷ
 ἱαφέροντι φανῇται μόνον ἀρκῇ. 165. καὶ τὸ 15
 γὰρ τοῦ βασιλέως παρόντος ἐκείνῳ τοῦτο καθεῖν
 δεῖ ἂν τις θαυμάσειε, καίτοι καὶ τοῦτο θαυ-
 τρέμει τὸν εἰσθότα φοβεῖν, τὸ δὲ Κωνσταν-
 νῷ γε γυμνωκότες τήνδε τὴν χώραν ὀπλων, Ἰου-
 δὲ τὰ κείνου μὲν λαβόντος, ἔτι δὲ τῶν τῇδε 20

. Lyd. de mens. IV 118

εἴξ I sed ε alterum in ras m^s εἴξεν δ' La 2 ἐπι-
 νοος inser I^s | τις BMoVIP 3 τοῦ om Fabr | πρό-
 br Re 4 δὲ V 5 εἰ ὁ καιρὸς M | ἅπας post εἴχε
 om Wolf Fabr ἅπας εἴχε] εἴχεν ἅπας PU (et Ba)

ας B 6 δεόμενα πρεσβεῖαν reposui e libris πρε-
 σόμενα edd 8 ἐβοῶμεν ἐκροτοῦμεν V 9 εἶπαι?
 19 | ἀτίμω Mo 11 ἀντεπέστειλλον La sed λ secun-
 dascr. s et v ultimum eras | πρεσβεῖαν in πρεσβεων
 et supra hoc suprascr. M^s 18 συμβολῆς Mo
 εἶπαι Fabr Re | ὅτ' ἂν Mo | τὸ P sed in τῷ corr m^s, //
 ἱαρόμεν La | καὶ om CBMo inser La^s 19 γὰρ
 P sed α in ras m^s 20 τὰ κείνου V τὰ κείνου P
 is in ras m^s, La

R 578 ἀπόντος ἤδη μηδένα Πέρσῃν μηδεμιᾷ πόλει | προσ-
βαλεῖν, ἀλλ' ἀπὸ ψιλῆς τῆς προσηγορίας ἡρεμεῖν πᾶς
οὐ πάντα ἀποκρύπτει θανάματα;

166. Καὶ ταυτὶ μὲν ἔγνω περὶ τῆς πρεσβείας ὅλων,
οὐ λόγων δεῖσθαι τὰ πεπραγμένα, τῶν δ' αὖ στρα-
τιωτῶν, οὓς μὲν ἐκέκτητο πρότερον, πάντα ἔχειν ἡγεῖτο
καλῶς, καὶ γὰρ τὰ σώματα ἔρρωντο καὶ ταῖς μάχαις
ἔχαιρον καὶ τὰ ὅπλα αὐτοῖς τέχνης οὐ φανύλης καὶ
θεοὺς καλοῦντες ἐμάχοντο, οὓς δ' αὖ προσειλήφα,
καλοὺς μὲν ἑώρα καὶ μεγάλους καὶ ὅπλα ἐκίχοντα
φέροντας, τῷ δὲ πεφενγέναι τοὺς πολεμικούς πολλὰς
πάσχοντας πρὸς τὴν θείαν τῶν Περσῶν, ὅπερ ἐν ὄρεσιν
Ὀμηρος ἄνθρωπον ἔφη πρὸς δράκοντα, ἢ, εἰ βούλει γέ,
ὅπερ ἔλαφοι πρὸς κύνας. 167. νομίσας οὖν αὐτοῖς
βλάπτεσθαι τὰς ψυχὰς οὐχ ἡγεμόνων φανολότητι μόνῃ,
ἀλλὰ καὶ τῷ θεῶν ἔνευ πολεμεῖν μῆνας ἐννέα ταύτῃ
αὐτοῖς ἐκάθητο προξενῶν τὴν ῥοπήν, νομίζων καὶ πλε-
θος σωμάτων καὶ σιδήρου κράτος καὶ ἀσπίδων ἰσχυρὰ
καὶ πάνθ' ἀπλῶς φλυαρίαν εἶναι θεῶν οὐ συμπολι-
τῶν. 168. ὅπως οὖν συμπολεμοῖεν, ἐποίει περὶ τὴν
ἀφομένην δόρατος δεξιὰν ἄπτεσθαι καὶ σκοπὸν
καὶ λιβανωτοῦ, ὥστ' ἔχειν βελῶν φερομένων εὐχεσθαι

13 Π. γ 33 sq.

1 μὴ δὲ μιᾷ (μιᾷ Mo) C Mo | προσβαλεῖν e προσεβαλεῖν
corr La^a 2 ἀποψιλῆς La 7 ἔρρωντο La sed v inser :
10 μὲν inser I² om M 11 φέροντας La sed α ex o corr :
| τῷ P sed ω ex o corr m³ τῷ supra τὸ M³ τὸ LaU
13 ἔφη ἄνθρωπον V 14 ὅπερ om La 16 καὶ om Mo
τῶν LaP sed in hoc in τῷ corr m³, U sed v eras, Wolf τῷ
supra τὸ M³ 17 τὴν ῥοπήν I sed ἦν ῥο in ras m² τὴν om
Fabr 20 ὅπως P sed πως in ras m³ ὅπ cum rasura 2 litt U

τοῖς ταῦτα δυναμένοις κωλύειν. οὐκ ἀρκούντων δὲ
 τῶν λόγων χρυσὸς καὶ ἄργυρος συνέπραττεν εἰς πειθᾶ,
 καὶ διὰ κέρδους μικροῦ μείζον εἶχε κέρδος ὁ στρατι-
 ώτης, διὰ χρυσίου φιλλίαν θεῶν πολέμου κυρίων.
 169. οὐ γὰρ ᾤετο δεῖν ὁ βασιλεὺς Σκύθας καλεῖν εἰς 5
 ἐπικουρίαν οὐδὲ ὄχλον ἀθροίζειν βλάβοντα τῷ πλήθει
 καὶ πολλὰς ἐμποιήσοντα τὰς ἀπορίας, ἀλλὰ τὴν πολὺν
 βαρυτέραν χεῖρα τὴν τῶν κρειττόνων. τούτους γὰρ
 ἐδίδον τοῖς θύουσι συμμάχους, τὸν Ἄρη, τὴν Ἑριν,
 τὴν Ἐννώ, τὸν Δείμον, τὸν Φόβον, ὧν τὰ νεύματα 10
 ποιεῖ τροπὰς· ὥστ' εἴ τις αὐτὸν | φαίη βάλλειν R 579
 Πέρσας καὶ τιτρώσκειν ἐπ' Ὀρόντη διατρίβοντα, μετ'
 ἀληθείας ἂν λέγοι.

170. Περὶ ταύτην τὴν σπουδὴν οὐκ ἀρνοῦμαι πλου-
 τον ἀνηλῶσθαι μέγαν, καλλίων δὲ ἄρα ἦδε ἡ δαπάνη 15
 τῆς περὶ τὰ θεάτρα καὶ τοὺς ἡμιόχους καὶ ὅσοι τετα-
 ριχενμένοις ἀπαντῶσι θηρίοις. ὧν οὐδὲν ἐπεσπάσατο

5 cf. Amm. XX 8, 1. XXIII 2, 7
 16 [Dem.] c. Aristog. I § 61 p. 788, 23

9 Π. δ 439. ε 592
 17 Amm. XXII 10, 1

1 πάντα Re 2 συνέπραττεν inser I² 3 κέρδους La
 sed ους ex os corr s 4 χρυσοῦ CBMoVLa Re | κυρίαν Fabr
 Re 6 ἐπικουρίαν in ras I² et in ras 5 litt P² σωτηρίαν
 UM et in marg Mo | οὐδ' Re | βλάβοντα La sed o in α corr i
 7 ἐμποιήσοντας Mo sed s erasum | τὰς inser I² | ἀπορίας P
 sed ἀπο in ras m² ἐμπορίας U 8 βαρυτέραν P sed αρν in
 ras m² βαρυτέραν UIM Wolf | χεῖρα Mo sed post α 1 litt
 eras 9 ἄρην P sed ν eras, ULa edd 10 νεύματα Mo sed
 νεύματα in marg 11 αὐτὸν C sed καὶ οὕτως εἰ βούλει
 ἀντὶ τοῦ αὐτὸν. αὐτοὺς καὶ ἀντὶ τοῦ διατρίβοντα, δια-
 τρίβοντας in marg m αὐτὸν ex αὐτῶν corr La² αὐτὸν M
 sed δι' αὐτῶν in marg m² 12 ὀρόντην V ὀρόντην IPU (Ba)
 | διατρίβοντα M sed post ultimum α ras 1 litt | μετὰ PU
 13 ἂν om La 14 post περὶ ras 2 litt I περὶ δὲ I²
 15 δ' Re

τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃς γε καὶ καθιζούσης αὐτὸν ἀνάγκης ἐν ἵπποδρόμῳ πρὸς ἄλλοις εἶχε τὰ ἄμματα τιμῶν ὁμοῦ τὴν τε ἡμέραν καὶ τὰ αὐτοῦ, τὴν μὲν τῷ παρῆναι, τὰ δὲ τῷ μένειν ἐπ' αὐτῶν. 171. οὐδεμία γὰρ ἔρις οὐδὲ ἄμιλλα οὐδὲ κραυγὴ τὴν γνώμην μετέστησεν ἐπὶ τῶν φροντισμάτων, ἐπεὶ καὶ ἐστίων ὄχλον σύμμικτον κατὰ τὸν νόμον πίνειν ἄλλοις ἐπιτρέπων αὐτοῖς λόγους ἀνεμίγνυ τῷ πότῳ τοσοῦτον τῆς θοῆνης μετέχων, ὅσον μὴ δοκεῖν ἀπεσχῆσθαι. τίς γὰρ οὕτω πάποτε γαστρί;

10 ἐκράτησε τῶν ἐν οἰκῇ μικρῷ φιλοσοφούντων; τίς οὕτως ἄλλοτε ἄλλων ἀπέστη σιτίων ἄλλοτε ἄλλον θεωραπέων θεόν, τὸν Πᾶνα, τὸν Ἑρμῆν, τὴν Ἑκάτην, τὴν Ἴσιν, τῶν λοιπῶν ἕναστον; τίς οὕτω πολλὰς κατίας μεθ' ἡδονῆς ἤνεγκε θεοῖς συνών; 172. ὁ γὰρ δὴ

15 τῶν ποιητῶν λόγος ἔργον ἦν, καὶ τις αὐτοῦ τῆς κόμης ἤψατο τῶν ἐξ οὐρανοῦ καταβάντων καὶ εἰκῶν τι καὶ ἀκούσας ᾤχετο. καὶ τὰς μὲν ἄλλας συνουσίας μακρὸν ἂν εἴη λέγειν, ἀλλ' εἰς τὸ Κάσιον ὄρος παρὰ τὸν

15 Π. α 197—221

18 Amm. XXII 14, 4

1 καὶ inser P³ om U Fabr | καθιζούσης e καθίζων cor
 La⁷ 2 ἄλλοις P sed οἷς in ras m², in marg Mo sed in
 textu ἄλλους, ut Wolf μὲν post τιμῶν CBMoLaM, ras m²
 3 litt I 3 ὁμοῦ αὐτοῦ La | αὐτοῦ CP sed spir. asp. in
 ras C¹P³ αὐτοῦ U αὐτοῦ Mo 4 οὐδὲ μία Mo
 5 οὐδ' Re 6 φροντισμάτων La 7 ἄλλοις B | ἐπι-
 τρέπων I sed ἐπιτρέ: in ras m² 9 ἀπεσχῆσθαι P sed ἔ-
 in ras m² 12 θεῶν La 13 ἔσι cum rasura 1 vel 2 litt U
 14 συνιών Fabr Re 16 καταβὰς con Re et Gsda | εἰκῶν
 M sed ω in ras m² 17 μακρὸν I sed ὄν in ras m² 18 τὸν
 Wolf | Κάσιον La (et Ba) edd num del? | ὄρος παρὰ τὸν
 Κάσιον om Wolf

151. Ἀλλὰ μὴν νόμους βασιλεῦσι θεῖναι μὲν ῥάδιον, ἔξεστι γάρ, συμφέροντας δὲ οὐ ῥάδιον, φρονήσεως γὰρ ἤδη τοῦτό γε. ὁ δὲ τοιούτους μὲν ἔθηκεν, οἷς εὗρεν, ὥστε μεγάλα τοὺς πρὸ τούτων γενομένους ἀνθρώπους ἐξημιῶσθαι, τοὺς δὲ τούτοις μὲν εἰκότας 5 τῶν πάλαι κρατούντων, λελυμένους δὲ αὐθαδεῖα δυνάστου πάλιν κυρίου ἀπέφηνε τὸ τοῖς εὖ ἔχουσι συμφέρεσθαι τοῦ μάτην τῶν κειμένων ἐπιλαμβάνεσθαι κάλλιον εἰς φιλοτιμίαν ἡγούμενος.

152. Φέρε δὴ καὶ περὶ τῶν δίκην δεδωκότων σκε- 10 ψώμεθα.

Οὐκοῦν τριῶν ὄντων οἱ σφαγαῖς ἐτελεύτησαν ὁ μὲν συκοφαντῶν ἐπεληλύθει τὴν οἰκουμένην καὶ ταῖς ἡπείροις ἀμφοτέραις μυρίους θανάτους ὤφειλεν, ὥστ' 14 ἤλγουν οἱ τὸν ἄνθρωπον εἰδότες, ὅτι μὴ οἷόν τε R 573 ἦν καὶ τεθνεῶτα κτείνειν καὶ τρις τοῦτο ποιῆσαι καὶ πολλάκις. ὁ δ' ἄνευ τοῦ τὸν Κωνσταντίον δεδουλῶσθαι δοῦλος αὐτὸς ὢν καὶ τὸ τοῦδε δεινότερον, εὐνοῦχος, αἰτιώτατος ἐγεγόνει τῷ Γάλλῳ τῆς ὁμοιότητος τελευτῆς. ὁ γε μὴν τρίτος ὀργῇ μὲν τῆς στρατιᾶς 20

2 Eur. Or. 251

12 Amm. Marc. XXII 3, 10 (Paulus)

17 Amm. l. l. Socr. III 1 p. 171 A (Eusebius)

20 Amm. XXII

3, 7 sq. (Ursulus)

4 οἷς ex οὖς corr I², in οὖς corr La^a οὖς V ἐφ' οἷς Re, at cf. p. 69, 13 et Arist. Plut. 492 | ὥς V | γενομένους I sed γενομε in ras m² 6 τῶν om Mor Fabr 7 ἀπέφηνεν La 8 τῶν κειμένων om V 10 σκεψώμεθα inser La^a in fine folii 112^v σκεψώμεθα U sed o paulisper eras, et P sed o in ω corr m^a 12 ἐπλούτησαν Fabr ἐνεπλούτησαν Re 13 ἀπεληλύθει B 17 ὁ δ' in ὁ δ' corr P^a ὁ δ' IBM ὁ δ' Mo 19 γάλλῳ V μεγάλῳ M sed με eras, I sed in γάλλῳ corr m^a 20 μὲν m V | στρατιᾶς LaUP sed in hoc in στρατιᾶς corr m^a, I sed a στρατιᾶς corr m²

κινάδων αἰτήσεις, βραδείας ἀποφαίνων χειρας ὑπογρα-
 φέων τῷ τάχει τῆς γλώττης. μόνος δὲ ἐκείνος τριῶν
 ἔργων εἰργάσατο σύνοδον, ἀκοῆς, λόγου, γραφῆς· τῷ
 μὲν γὰρ ἀναγινώσκοντι τὰ ὅτα παρείχε, τῷ γράφοντι
 5 δὲ τὴν φωνήν, τοῖς δὲ αὐτοῦ ζητοῦσι γράμματα τὴν
 δεξιάν, καὶ τὸ μηδὲν ἀμαρτεῖν πανταχοῦ προσῆν.
 175. τὸ μὲν οὖν ἀναπαύεσθαι τῶν διακόνων ἦν, αὐτοῦ
 δὲ ἐπ' ἔργον ἀπ' ἔργου μεταπηδᾶν. ὁπότε γὰρ λήξει
 τοῦ διοικεῖν, ἀριστήσας ὅσον παρείχε ζῆν, οὐκ ἐλείπετο
 10 τῶν τεττίγων, ἀλλ' ἀφίεις αὐτὸν ἐπὶ τοὺς σωροὺς τῶν
 βιβλίων ἦδεν, ἕως αὐτὸν πάλιν ἐκάλει δέλλης ἢ πρό-
 νοια τῶν ὄλων, καὶ τὸ δεῖκνον μᾶλλον τῆς προτέρως
 R 581 τραπέξης κεκολασμένον | καὶ ὕπνος ὃς ἂν ἐκ τοσού-
 του γένοιτο μέτρου σιτίων, καὶ πάλιν ὑπογραφῆς
 15 ἕτεροι τὴν ἡμέραν ἐπ' εὐνῆς ἀνηλακότες. 176. τοῖς
 μὲν γὰρ διακόνους διαδοχῆς ἔδει καὶ παρ' ἀλλήλων
 εἶχον τὰς ἀναπαύσεις· ὁ δὲ εἰδὼς μὲν πόνων ἡμιφει-
 πάντα δὲ ἐπόνει μόνος τὰς Πρωτέως μεταβολὰς ἐν
 τοῖς πραττομένοις παριών, ὁ αὐτὸς ἱερεὺς, λογογράφ-
 20 φος, μάντις, δικαστής, στρατιώτης, διὰ πάντων σωτήρ.
 177. ἔσεις μὲν ὁ Ποσειδῶν τὴν μεγάλην ἐν Θερμῇ
 πόλιν, ἀγγελίαι δὲ ἐφοίτων, ὥς, εἰ μὴ τις διαλλάττει

8 Amm. XXV 4, 4

10 Arist. Nub. 984

1 ταχυγραφέων Fabr 2 δ' CLaU Re 5 δ' OU Wolf
 Re | γράμμασι La Fabr 6 ἀμαρτάνειν V | παρήν Be
 7 αὐτὸν Wolf 8 δ' CU Re | ἀπ' ἔργου om Wolf | ἀπ' I sed
 π' in ras m² | λήξειεν M sed s ultimum in ras 2 litt m² (σε τοῦ
 in marg m²) λήξειεν I sed v eras, LaP 10 αὐτὸν ex et
 τὸν corr Laⁿ αὐτὸν BMo Wolf Fabr | τοῦς om Be | τὸν
 om U Fabr Re 13 οἷος mavult Gasda 15 ἀναλακότες I
 (et Ba) 17 ἡμιφειν CB sed in hoc v eras, MoLa 18 δ' Be
 20 στρατηγός, ante στρατιώτης inser Re, fortasse recte
 21 ἐν Θερμῇ inser I²

θεόν, περιέσται τῆς πόλεως τὸ κακόν· ὁ δὲ ὡς
 ἤυσε στὰς ἐν μέσῳ τῷ κήπῳ καὶ τῷ σώματι δεχό-
 ος τὸν ὕμβρον τῶν ἄλλων ὑπὸ ταῖς ὀροφαῖς ὄντων
 καὶ ὀρώντων καὶ ἐκπληττομένων διακαρτερήσας ὁ
 μόνιος εἰς δέλλην ὀψίαν τὸν μὲν θεὸν ἐπράυνε, τὸν 5
 κίνδυνον ἔλυσε, καὶ μετ' ἐκείνην λόντες ἐμήνουν
 ἡζομένῳ τὴν ἡμέραν ἣ ἔληξε τὸ κινεῖν, καὶ οὐδὲ
 τοῦ τῷ σώματι λυπηρὸν οὐδὲν ὁ ὕμβρος ἐνέβαλε.
 3. τοῦ χειμῶνος δὲ τὰς νύκτας ἐκτείνοντος ἄνευ
 ἰλῶν καὶ καλῶν ἐτέρων λόγων ἐπιθέμενος ταῖς 10

10 cf. or. XVII p. 213, 13

6 post ἐκείνην numerum dierum e. c. τῇ δεκάτῃ excidisse
 picatus est Re, sed ἡμέραν suppleri poterit (cf. I 190, 10),
 assertum cum subinde sequatur 7 λογιζομένῳ scripsi
 ἡζόμενοι libri (λογαριάζοντες adscriptum est in marg V)
 1 λογιζομένοις coni Re | ἔλυσε V sed γρ^{αι} ἔληξε in marg m²
 2 ἐνέβαλλε Mo 9 τοῦ χειμῶνος — 314, 6 ἡττώμενος citat
 rates hist. eccl. III 23 p. 200 B, e quo repetiverunt Nicephorus
 II. hist. eccl. X 36 et Histor. Tripert. VII 2, praemissis verbis
 ἡ δὴ καὶ ὁ σοφιστὴς Λιβάνιος θρήνον ἐπὶ Ἰουλιανῷ συνέ-
 πτεν, ὃν Ἰουλιανὸν ἦτοι ἐπιτάφιον ἐπέγραψεν. ἐν ᾧ λόγῳ πάντα
 ἔδον τὰ κατ' αὐτὸν ἐγκωμιαστικῶς διεξῆλθε μνημονεύσας καὶ
 βιβλίῳ ὃν κατὰ Χριστιανῶν Ἰουλιανὸς συνέθετε καὶ ὡς
 ἐν αὐτοῖς γέλωτα καὶ φλὴναφον ἀποδείξας τὰς Χριστιανῶν
 ἡλούς. εἰ μὲν οὖν τὰ ἄλλα τοῦ βασιλέως ὁ σοφιστὴς ἐνεγκω-
 ῖεν, ἡσώχως ἂν ἐπὶ τὰ ἐχόμενα τῆς ἱστορίας ἐβάδιζον. ἐπειδὴ
 ὡς θεινὸς εἰρηγὼς τῇ μνήμῃ τῶν Ἰουλιανοῦ βιβλίῳ τοῦ χριστι-
 ανοῦ καθάπτεται, διὰ τοῦτο εἰπεῖν καὶ ἡμεῖς ὅλγα περὶ
 τῶν προαιρούμεθα πρότερον θέντες αὐτοῦ τὰ εἰρηματα· τοῦ
 χιμῶνος, φησί, κτλ. et subinde sequentibus verbis ἐπεὶ οὖν
 ἴνος καὶ ὡς ὁμόδοξος καὶ ὡς σοφιστὴς καὶ φίλος τῷ βασιλεῖ
 ἰ ἐδόκει αὐτῷ διεξῆλθε, καὶ ἡμεῖς πρὸς τὰ ὅπ' αὐτοῦ γραφέντα
 τὰ δύνανται ἀνακτῆσωμεν. πρῶτον μὲν γὰρ φησὶν αὐτὸν ἐπι-
 θέσαι ταῖς βίβλοις τοῦ χειμῶνος τὰς νύκτας ἐκτείνοντος, τὸ δὲ
 θέσθαι σημαίνει, ὅτι ἔργον ἔθετο πόρον γράψαι, ὡς ἔθος τοῖς
 ἱστοταῖς ποιεῖν ἐν τῇ τῶν νέων εἰσαγωγῇ. πάλαι γὰρ τὰς
 ἡλούς ἐπίστατο, τότε δὲ ἐπέθετο | δὲ om Socr 9 ἄνευ —
 λόγων om Socr 10 πολλῶν I sed πολλῶν in ras m² ὅπλων
 sed γρ πολλῶν in marg m²

ἐλάττων. ὥστ' ἔθνους μεμνημένοι καὶ τὸν ἀριθμὸν
τῶν χρημάτων εὐθὺς προσετίθεσαν, ὃν ὑπῆρχεν ἐκεῖ-
θεν ἔχειν.

140. Οὗτοι τοίνυν οἱ βασιλέως ὀφθαλμοὶ καὶ φά-
5 σκοντες ἅπαντα εἰς φῶς ἄγειν καὶ ποιεῖν τοὺς πονη-
ροὺς μετρίους τῷ μὴ ἐξεῖναι λανθάνειν πάσας ἀνέεσαν
εἰς πονηρίαν ὁδοὺς καὶ μόνον οὐκ ἐκήρυττον, ὥς ἀκί-
δυνα δράσουσιν. ὥσθ' οἱ κωλυταὶ τῶν ἀδικημάτων
αὐτοὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἔσωζον κυσὶν ἐοικότες συμ-
10 πράττουσι τοῖς λύκοις. διὰ ταῦτα ἴσον ἦν θησαυρῷ
τε ἐντυχεῖν καὶ τούτων μετασχεῖν τῶν μετᾶλλων. ὁ
γὰρ ἦκων Ἴσος ἐν βραχεὶ χρόνῳ Καλλίας. 141. ἄλλου
τοίνυν ἀντλοῦντος ἐπ' ἄλλῳ καὶ γιγνομένων τῶν μὲν
πόλεων πενεστέρων, τῶν δὲ ταῦτα καπηλευόντων εὐ-
15 δαιμόνων πάλοι τε ὁ βασιλεὺς ἡμῖν ἤχθετο καὶ παύ-
σειν ἠπέλπει δυνηθεῖς καὶ δυνηθεῖς ἔπαυσεν ὅλην
R 569 μὲν ἐκείνην | διασκεδάσας τὴν πατρίαν, ἀφελόμενος
δὲ καὶ προσηγορίαν καὶ τάξιν, ἀφ' ἧς πάντα ἐπόρθουν
τε καὶ διώρυττον, αὐτὸς δὲ τοῖς αὐτοῦ χρώμενος μὲν
20 εἰς γραμμάτων πομπάς, τῆς δὲ τοῦ ταῦτα δοῶν ἔξου-
σίας οὐ μεταδιδούς. 142. τοῦτο δὲ ἦν ἀκριβῶς ἔλεν-

12 Ep. 143. cf. Herm. XII 207sq.

1 ὥστε edd 2 ἐκεῖθεν ὑπῆρχεν M | ἐγγύθεν B
5 ἅπαντα φάσκοντες I ἅπαντας C Mor Re 6 μετρίων^{ov} Mo
| ἀνέεσαν La 7 πονηρίας M | μονοτονὴ Re 8 ὥσθ' P sed
θ in ras m² ὥστε La 10 διαταῦτα BVIM | ἴσον BMoLa
12 καλίας M 13 γιγνομένων I sed γι in ras m² et post γ
alterum rasura 1—2 litt | μὲν inser I² 15 τε | μὲν Fabr
βασιλεὺς αὐτὸς ἡμῖν La 17 πατρίαν P sed supra φ rasura
φρατρίαν edd cf. p. 207, 5 19 αὐτοῦ P sed in αὐτοῦ corr
m³, VLaM Mor Fabr αὐτοῦ U αὐτοῦ I 21 ἐλενθέρας]
ἀληθῶς La

θέρας γενέσθαι τὰς πόλεις, ἐφεστηκότος δὲ τοῦ ταῦτα ποιεῖν ἔχοντος οὐκ ἦν ἀναπνεῦσαι καθαρῶς. ἀλλ' ὁ μὲν ἐβάλλετο, ὁ δὲ ἔμελλε, καὶ τῷ γε μὴ πεισομένῳ τὸ πείσεσθαι προσδοκᾶν ἀντὶ τοῦ παθεῖν καθίστατο. 143. τῶν τοίνυν ἀγγάρων ἡμιόνων τῇ τε συνεχείᾳ 5 τῶν πόνων καὶ τῷ τοὺς ἄρτι ῥηθέντας τὰς μὲν λιμοκτονεῖν, αὐτοῖς δὲ τῷ 'κείνων λιμῷ παρασκευάζειν Σύβαριν — ἐποίει δὲ πολὺν τὸν πόνον καὶ τὰ νεῦρα οἷον ἐξέτεμνε τὸ τῷ βουλομένῳ ῥάδιον εἶναι ζεύξαντα ζευγος ἐλαύνειν καὶ ταῦτόν δύνασθαι βασιλέως τε περὶ 10 ταῦτα καὶ πευθῆνός γράμματα. διὸ στήναι μὲν οὐκ ἦν οὐδὲ μικρὸν οὐδὲ ἀπολαῦσαι φάτνης, ἡ πληγὴ δὲ ἀσθενοῦσαν οὐκ ἀνίστη πρὸς δρόμον, ἔδει δὲ εἰκοσιν ἢ καὶ πλειόνων πρὸς ἔλξιν ὀρήματος, αἱ πολλαὶ δὲ αἱ μὲν ἄρτι λυθεῖσαι πίπτουσαι | ἔθνησκον, αἱ δὲ ὑπὸ R 570 τῷ ζυγῷ πρὶν ἢ λυθῆναι — κατ' ἐκωλύετο μὲν ἀπὸ 16 τοῦ τοιούτου τὰ δεόμενα τάχους, τὴν βλάβην δὲ πάλιν εἰς χρημάτων λόγον αἱ πόλεις ἐδέχοντο. 144. τοῦ δὲ

8 Plat. rep. III p. 411 B   18 Thuc. III 46.   Dem. p. 385, 11

5 ἄγγαροι λέγονται οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι V²
ἄγγαρος καὶ ἀγγαρσία ἡ δημοσία καὶ ἀναγκαία δουλεία· ἄγγαροι
καὶ οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι B²

1 τοιαῦτα (Ba et) e ταῦτα. corr I²   3 ἡμέλλεν La | πα-
θόντι M sed πεισομένῳ in marg πεισαμένῳ Mor qui in marg
habet γρ πεισομένῳ, et Re   4 πείθεσθαι La   5 πρὸς τῇ τε
Fabr   6 το'ς cum ras 1 litt U   7 αὐτοῖς ex αὐτοῖς corr P²I
αυτοῖς U   αὐτοῖς MoM Mor Fabr | ἐκείνων edd   8 ἐποίησε
omisso δὲ Fabr | δὲ in γε corr P² sed δὲ suprascr. m³ | οἷον
P sed v in ras m³ οἷς U   9 εἶναι om U inser P³   10 δὲ Mo
11 καὶ inser I²   14 ἔλξιν P sed ελ in ras m³   ξιν cum
rasura 1 litt (ξ?) ante ξ U   16 τῷ ζυγῷ e τὸ ζυγὸν corr I²
τὸν ζυγὸν M cum binis rasuris supra o | ἢ om MPU   inser
I²B | κατ' ἐκωλύετο] κατεκωλύετο La Mor Re | ὑπὸ V   17 τοῦ
om La

βόντες διαφθείρωσι τὰ πράγματα τὸ τοῦ Φαέδοντος παθόντες. οὕτω τὴν ἀπαιδίαν τὴν αὐτοῦ τῆς εἰς τὰς πόλεις λύμης κουφότερον ἐκρινεν.

- 4 182. Οὐ τοίνυν οὐδὲ τὸν περὶ τὰς δίκας πόνον ὥς ἂν
 R 583 εἰς | τοσαῦτα μέρη τὴν ψυχὴν διανέμων ἐφενγεν, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς δικάσαι δεινोτάτοις καὶ πάντων ἀδωροτάτοις
 ὑπάρχουσιν ἔχων ἀφελῆναι τὸν περὶ ταῦτα μόχθον ὅμως ἔτι
 καὶ αὐτὸν τῶν δικαζόντων ἀπέφηνε καὶ πρὸς τὸν ἄδελφον
 ἀπέδυν, πλὴν εἴ τις ἐπιλαμβάνοιτο τοῦ ῥήματος φάσκων
 10 οὐκ ἄδελον, ἀλλὰ καὶ ῥαστώνην αὐτῷ καὶ παιδίαν γενέσθαι
 τὰς δίκας. 183. οὕτως ἀπεκρούετο μὲν εὐχερῶς τὴν
 συνηγόρων τὰς ἀπάτας, τὸ δὲ ἐν ἐκάστῳ δίκαιον ἀμ-
 θήτω τάχει τῆς γνώμης ἥρει λόγοις λόγους κρίνων
 ἀληθέσι ψευδεῖς καὶ νόμοις νικῶν σοφίσματα. καὶ οὐ
 15 τοῖς μὲν πλουτοῦσιν ἡγναντιοῦτο καὶ δίκαια λέγοντα,
 μετὰ δὲ τῶν πενομένων καὶ ἀναισχυντούντων ἦν, ὥς
 ἂν τις τοῖς μὲν φθονῶν τῆς τύχης, πρὸς δὲ τοὺς ἐλά-
 καιρὸν οὐκ ἔχοντι χρώμενος, ἀλλ' ἀφιστὰς τὴν γνώμην
 τῶν ἀγωνιζομένων τῇ φύσει τῶν πραγμάτων προσή-
 20 τὴν κρίσιν, ὥστ' ἀπῆλθέ ποτε καὶ πλούσιος νενηκῆς
 καὶ πένης ἡττημένος. 184. καὶ εἶχε μὲν, εἴπερ ἐβό-
 λετο, παραβαίνειν τοὺς νόμους καὶ οὐκ ἐμελλεν εἰς

1 Plat. Tim. p. 22 C

4 Amm. XXII 9, 9

6 Thuc. II 64, 5

2 ἀπαιδίαν P sed i alterum in ras m^s ἀπαιδίαν La
 αὐτοῦ IP sed in utroque spir. asp. e leni corr m^s αὐτοῦ
 MoLaM (et Ba) 3 κουφότερον VU (et Ba) edd | ἐκρινεν
 sed en in ras m^s ἐκρινεν V Wolf Re 8 αὐτόν ex αὐτόν
 I^s P^s αὐτόν BMU 11 εὐχερῶς inser I^s om M λογιζο-
 12 δ' CLaU Re 12 ἀμυθήτω — 13 ἥρει | τῆς γνώμης
 ἀμυθήτω τάχει Wolf Fabr 14 νόμοις P sed οἰς in ras m^s
 19 τῇ | τὴν Mo 21 ἡττημένος ex ἡττώμενος corr M^s | ἐβό-
 λετο P sed ε prius in ras m^s ἡβούλετο U

καὶ πλούτοις ἔθαλλον, ἔπειτα ἦσαν οὐδὲν μετεῖρρη-
 κότεων πλὴν ὀλίγων κομιδῇ τινων τῶν μὲν εἰς τὰ
 στρατιωτῶν, τῶν δ' εἰς τὸ | μέγα συνέδριον. τοὺς R 571
 δ' ἦν ἕτερόν τι τὸ δεξόμενον καὶ οἱ μὲν ἐκάθειδόν
 τε καὶ ἐχαρρίζοντο τῷ σώματι καὶ τῶν οὐ τὴν αὐτὴν 5
 αὐτοῖς ἐλθόντων κατεγέλων. τὸ δὲ ὑπολελειμμένον
 ὀλίγον ὃν ἐβαπτίζετο, καὶ τὸ λειτουργεῖν τοῖς πλείοσιν
 εἰς τὸ προσαιτεῖν ἐτελεύτα. 147. καίτοι τίς οὐκ οἶδεν,
 ὥς ἡ τῆς βουλῆς ἰσχὺς ψυχὴ πόλεώς ἐστιν; ἀλλὰ
 Κωνσταντίος μὲν λόγῳ ταῖς βουλαῖς βοηθῶν ἔργοις 10
 ἦν ἐχθρὸς μετατιθεὶς ἐτέρωσε τοὺς ἐκείνας φεύγοντας
 καὶ διδοὺς ἀτελείας παρανόμους. ἐώκεσαν οὖν ὅ-
 σοις γραβδίοις ἡσθημένοις ῥάκια, καὶ ὠδύροντο μὲν
 οἱ σεσυλημένοι βουλευταί, δεινὰ δὲ αὐτοὺς ὠμολόγουν
 πεπονθέναι τε καὶ πάσχειν οἱ δικάζοντες, βοηθεῖν δὲ 15
 ὄντες ἔτοιμοι βοηθεῖν οὐκ εἶχον. 148. ἀλλ' ἔδει ποτὲ
 καὶ ταύτας τὴν αὐτῶν ῥώμην ἀπολαβεῖν. τὸ γὰρ διή
 πολλῶν ἐπαίνων ἄξιον ἐκεῖνο γράμμα τὸ δεῖν πάντα
 ἄνδρα πρὸς βουλὴν καλεῖν καὶ μηδὲν ἔχοντα ἰσχυρόν

13 Her. III 129, 2
 19 Thuc. III 6, 2

18 Cod. Theod. XII 1, 50—56

2 πάλιν Mor | κομιδῇ in marg inser Mo² | τὰ] τοὺς La
 3 τοὺςδ' BIMP 4 γὰρ τι δεξόμενον in marg Mor τὸ om
 Fabr δεξάμενον coni Re | ἐκάθειδον I sed θ in ras m²
 5 αὐτὴν inser I²M² 6 αὐτοῖς Re γὰρ αὐτὰ in marg I² |
 ὑπολελειμμένον C sed λε prius suprascr. f 9 ὥς] ὅτι Re
 10 βουλαῖς scripsi auctore Re ψυχῆς libri edd 12 οὖν
 inser C γὰρ M (et Ba) | ὅσοις VB sed in hoc σ alterum
 suprascr. m² 13 ἡσθημέναις Re | ῥάκια LaP 14 αὐτοὺς
 scripsi auctore Re αὐτοῖς (αὐτοῖς La) libri edd 15 δομι-
 μάζοντες coni Gasda 17 ταύτας Re ταῦτα libri Mor Fabr
 αὐτῶν ex αὐτῶν corr P³ αὐτῶν MoVLAM Mor Fabr

τας καθὼς ἐκείνουν καὶ ἀπόντα καλεῖν καὶ τοῦτο
 πρὸς ἐπικουρίαν ἀρκεῖν, τοῦτο καὶ τὴν τοῦδε προσηγο-
 ρίαν δεδυνημένην ἴσμεν. καὶ πόλεις καὶ κῶραι καὶ
 ἀγοραί καὶ οἰαίαι καὶ ἡπειροὶ καὶ νῆσοι καὶ τόποι καὶ
 5 γέροντες καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες τῷ τὸν δεῖνα βασι-
 λεύειν λέγειν τοὺς λυποῦντας ἀπεωθοῦντο, καὶ χεῖρα
 πρὸς πληγὴν ἔτοιμον τὸ ῥῆμα τοῦτο συνέσπειλε καί-
 λαντις. 187. ἐδέξατο δὴ τὸ δικαστήριον ἐκεῖνο καὶ
 πόλεις ὑπὲρ πρωτείων ἀμφισβητούσας, αἱ τῶν ἐν
 10 Συρίᾳ μετὰ τὴν ἡμετέραν μέγισται, κάλλος δὲ θα-
 τέρη πλέον ἔτε καὶ τὴν θαλάττιαν καρπομένην. λόγῳ
 δὲ μακρῶν εἰρημέτων καὶ τῶν μὲν ἄλλα τε διεξεληθέ-
 των ἂ τῆς ὥρας ἦν καὶ πολλοῦ τινὸς σοφίαν, τῶν δὲ
 ἐν μεσογείᾳ ξένον τε καὶ πολίτην, τοῦ μὲν ταύτην
 15 προκρίναντος ἐμφιλοσοφεῖν, τοῦ δὲ ἐκείνῳ τε καὶ
 τοὺς ἀκολουθοῦντας ἐκείνῳ πανταχόθεν ἀσμένως δεξι-
 μένου, τὴν μὲν τῶν λίθων ἀγὴν χαίρειν ἀμφοτέρῳ

13 Suid. s. v. Ἀπολιναρίος Λαοδικεύς 14 Iul. ep. 11
 p. 518, 13 ed. Hertl. Eunap. vit. Iambl. p. 11, 4 et 12, 16. Suid.
 s. v. Σώπατρος Ἀπαμεύς

10 ἄτερος ἐπὶ εὐθείας, οὐ θατέρου, βάρβαρον γὰρ. ἀσπ-
 τως καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ἄτερα, οὐ θατέρα, ἀλλ' ἐπὶ δοτικῆς θα-
 τέρα. καὶ ἄτεροι ἐπὶ πληθυντικοῦ. ὅθ' ἂ ἀπὸς δὲ λόγος
 ἐπὶ τοῦ οὐδετέρου γράφεται γὰρ θατέρου (cf. Thom. M. s. v.
 ἄτερος p. 27, 13 sq.) B¹

5 γυναῖκες I sed εἰς in ras m² 9 τῶν] τὴν ante quod
 κατὰ inser m. rec. Ba 10 αἱ μέγισται B | θατέρα La sed post
 θ ras 1 litt, B sed θ in ras m² (cf. schol.) 11 θα-
 λασσαν IM (et Ba) | λόγῳ U 13 δ' Re 14 μεσογείᾳ La
 sed α in ras corr ut videtur ex ou n | ταύτην La sed γ α-
 τ αὐτὴ C sed post η 1 litt eras, B 15 τε om V
 16 ἐκεῖνο P sed ex ἐκείνῳ corr m² ἐκεῖν cum ras 1 litt U | δεξι-
 μένου M 17 ἀμφοτέρους in ἀφείς τοῦς corr La² ἀμφοτέρους M

ἀφείς, τοὺς | ἄνδρας δὲ ἀλλήλοις παραθεῖς προ- R 585
 τέραν ἐποίησε τῇ τιμῇ τὴν τούτοις κρατοῦσαν. 188. ταυτὶ
 δὲ ψηφισάμενος ἅρ' οὐ πρὸς ἀρετὴν παρεκάλει τὰς
 πόλεις ἀμελήσας τοῦ τῶν ἀνύχων κάλλους, ὥς οὐ δυ-
 ναμένου φέρειν παρὰ κριτῇ σπουδαίῳ πλεονεξίαν; 5

189. Ἄρτι μὲν οὖν τῆς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐμεινήμεν
 κοινότητος, νῦν δὲ ἔχω τι μείζον εἰπεῖν, ὅτι καὶ δι-
 κάζων πλείστῳ τούτῳ πρὸς τε τοὺς ῥήτορας καὶ πρὸς
 ἐκείνους ὧν οἱ ῥήτορες προέκαμνον, ἐχρήτο διδοὺς
 ἐξουσίαν καὶ βοῆς ἀμετρία καὶ χειρὸς ἀνασεύσει καὶ 10
 πᾶσι σχήμασι καὶ τοῖς εἰς ἀλλήλους σκώμασι καὶ οἷς
 ὅλως ἑκάτεροι κρατήσιν ἐπίστευον. καὶ πολὺ πρὸς
 ἑκάστων, ὧ ἐταῖρε. 190. τουτὶ μὲν καὶ πρὸς ἅπαν-
 τας, οὐ μόνον πρὸς ῥήτορας νῦν δὴ πρῶτον ἀρχο-
 μένοις ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος δοθὲν ῥῆμα ἰνγγος θιννα- 15
 τώτερον εἰς εὐνοίαν. οὐ γὰρ τοὺς φόβους καὶ τὰς
 σιγὰς καὶ τὸ εἶδω τὴν χεῖρα ἔχειν καὶ τὸ κύπτειν εἰς
 γῆν καὶ τὸ βλέπειν εἰς τὸ ὑπόδημα μᾶλλον ἢ τὸ πρόσ-
 ωπον καὶ τὸ δούλους ἀντ' ἐλευθέρων ὁρᾶσθαι κἄν
 τοῖς λεγομένοις κἄν τοῖς πραττομένοις, οὐ ταῦτα ἡγεῖτο 20

10 Thuc. IV 38, 1

1 τοὺς inserui e VPU om reliqui libri edd | δ' Re 2 τοῦ-
 των La | ταυτὶ voce rursus incipit Mor (p. 304, 27) sed praemis-
 βασιλεῖ τὸν λόγον 608, 9 — παρὰ πάντων 613, 18 R 3 ἐκάλει La

4 ἀμελήσας P sed η in ras m² ἀμελήσας B sed οὐ m² | διὲ ὡς
 La sed δὲ eras | δυναμένου La sed οὐ in ras n δυναμένου B
 sed ' οὐς in ras et οὐ supra οὐς m² 7 δ' Re | τι BMIP (et Ba)
 8 πλείστων Mo 9 οἱ ῥήτορες] ἐκείνοι CBMo qui οἱ ῥήτορες
 in marg m² habet, Mor Re | προέκαμνον La 11 πᾶσιν σχήμασιν
 La | σκώμασιν LaI 13 ἑκάτερον La (et Ba) Fabr et ex ἑκάστον
 rr I² | τὸ ante ὧ inser Cobet Mnem. V 133 (Coll. 113) | μὲν καὶ]
 m μέντοι, ut pro μὲν coni Re Anim? 14 δὲ Mo | ἀρχομένοις
 B sed in hoc οἷς supra οὐς m², P sed v in ras m², Mor
 τὸ (2) om Re 19 et 20 κἄν scripsi auctore Re καὶ libri edd

τὴν βασιλείαν αὐξέειν, ἀλλὰ τὸ μηδένα τῶν ἐκείνων
 R 586 συγγινομένων <μη> αὐτὸν ἔχειν μάλλον | ἢ καί
 θανατάσαι. 191. ἐπεὶ καὶ τὴν ἀλουργὴν χλαμύδα φόβου
 ἦν οὐκ ἦν βασιλεύοντα μὴ φορεῖν, ὥς οὐδὲν τῶν ἐκ-
 5 λων διαφέρουσαν ἔφερον. οὐκοῦν αὐτὸν περιεσπῶν
 φορῶν οὐδὲ ἐβασάνιζε βαφὴν οὐδὲ βελτίω λαβὼν ἡμέ-
 γερονέειν βελτίων οὐδὲ τὴν ἀρίστην ἀριστος, οὐδὲ τῇ
 τῆς χρόας ὑπερβολῇ τῆς ἀρχῆς τὴν εὐδαιμονίαν ἐμύη-
 ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἠφίλει βαφεῦσι καὶ ὑφάνταις ὅτι
 10 λοινοτο δρᾶν, αὐτὸς δὲ ἐν τῇ τῆς φρονήσεως φορῇ
 τῇ τῶν πόλεων ἐκείθεν ὠφελείᾳ ὑψηλὴν τε ᾤετο
 βασιλείαν ποιεῖν καὶ διὰ τούτων εἶναι λαμπρότατον
 192. ἔμεινε δὲ καὶ ὁ χρυσὸς περὶ τῇ κεφαλῇ θεῶν
 γνόντων· δι' ὅ, θεῶν, οἶμαι, καὶ τοῦτο εἰδέναι
 15 ἐκεῖνός γε οὐκ ὀλιγάκις ὥρμησεν ἄχρυσον ποιῆσαι
 κεφαλὴν, ἀλλ' ἦν ἀμείνων ὁ καλὸς.
 193. Ὁ χρυσὸς δὲ οὗτος ἀνέμνησέ με χρυσῶν
 φάνων οὓς αἱ μὲν πόλεις ἔπεμπον διὰ πρέσβων
 λήλας ὑπερβάλλουσαι. τῷ σταθμῷ, χιλίων οὗτος
 20 τήρων, δισχιλίων δὲ ἐκείνος, τούτων ὁ παρ' ἐκεί-
 νων πλέον. ὁ δὲ ἐπιτιμήσας τῷ μεγέθει σαφῶς
 ὥς οὐκ ἄνευ πόνου τὰ τοιαῦτα συλλέγοιτο, νομοθε-

1 αὐξέειν C et in αὐξέειν corr B² | τὸ in ras P¹
 La 2 συγγινομένων P sed in in ras m³ συγγινομένων
 συγγινομένων U | μη inserui, ἢ Fabr | αὐτὸν Re | ἢ om B
 κείνα CMoLaIMPU ἐκείνα V τὰ ἐκείνα Fabr ἐκείνων
 3 ἀλουργὴ ILa cf. ad p. 22, 8 5 αὐτὸν BM 6
 τὴν βαφὴν Re 9 βαφεῦσιν Mo | ὅτι BM 11 τι in
 inser I² 12 ποιεῖν om Fabr | αὐτὸς ante διὰ inser
 coni Re 13 ἐν U 14 δι' ὅ scripsi διὰ libri Fabr
 Mor qui in textu habet ut Re διὰ | εἰδέναι I sed in
 ras m³ 15 γε inserui e VLaIMPU 16 ὁ — 17 γρ
 marg Mo² 20 δὲ inser I²

· στέφανον ἀπὸ στατήρων ἑβδομήκοντα φοιτᾶν τὴν
 ν τιμὴν ἴσῃν νομίζων ἐκότερον δύνασθαι, φιλοχρη-
 του δὲ | εἶναι κέρδη ζητεῖν ἐν τιμᾶν σχήματι. R 587
 4. καὶ τούτους οἱ κομίζοντες τοὺς νόμους καὶ πολλὰ
 ἔρα γράμματα τὰ μὲν οὐ χεῖρω, τὰ δὲ καὶ βελτίω 5
 τοῦτον ἀπείχον τοῦ μισθὸν ἐπὶ τοιούτοις αἰτεῖν,
 ὅ' ἐκόντων διδόντων οὐ προσέλετο· τοσοῦτος ἐπὶ
 ἄνθρωπος τοῖς οὐ καλοῖς λήμμασι, καὶ ἦν δῆλον, ὥς
 ἠφότι λαθεῖν τε οὐκ ἔσται καὶ δοῦναι δίκην ἀνάγκη.
 τως ἀγαθοῦ βασιλέως οὐ κατησχύνετο δόξα τῇ τῶν 10
 ἡγετούντων κακία.

195. Καὶ ὁ μὲν ἐν τούτοις ἦν, βοή δὲ ἐξαίφνης ἐν
 τοδρόμῳ δῆμον πεινῶντος, ὥς τῆς μὲν γῆς ὑπὸ τῶν
 ἰων ἡδικημένης, τῆς πόλεως δὲ ὑπὸ τῶν εὐπόρων
 φερόντων εἰς μέσον χρονίου συλλογῆς θησανρούς, 15
 ἰὰ τοῦ σίτου τὰς τιμὰς συνιστάντων. συγκαλέσας
 γεωργοὺς καὶ χειροτέχνας καὶ καπήλους καὶ πάν-
 ν ἀπλῶς τιμητὰς ὧντων ἀναγκάσας νόμῳ σωφρονεῖν
 · πρῶτος αὐτὸς ἀκολουθήσας τῷ νόμῳ τοὺς αὐτοῦ
 ροὺς εἰς ἀγορὰν ἐνεγκών, ἐπειδὴ τῷ νόμῳ μαχο- 20

13 vit. § 126 t. I p. 143, 10 sq. Iul. Misop. p. 368 Csq.

2 ἴσον M τῇ μὲν τιμῇ ἴσον conī Re | ἐκατέρου Mor Fabr
 Re 4 τούτοις Mo 5 τὰ om La | χεῖρων Mo | καὶ
 La inser I² 6 τοσοῦτω Mor, γρ τοσοῦτο in marg |
 ἴχον La | τοῦ e τὸν corr C² | τοιούτοις P sed toi in ras 1
 m² τούτοις CU Re 7 διδόντων P sed δι in ras m³
 των U | τοσοῦτον B 8 λήμμασιν La 11 ὀπηρετούτων
 ed ουντων in ras 2 litt m² 12 δ' edd | ἐν om Mor Fabr
 3 ἱπποδρόμον Mo 14 ἄστρων Fabr 17 δὲ edd
 τιμὰς CBMoLaIMUP sed in hoc τιμητὰς suprascr. m²
 8 σωφρονεῖν — 19 νόμῳ praemisso κείμενον in marg I²
 αὐτοῦ BMoLaIMUP sed in hoc in αὐτοῦ corr m³, Mor
 ἀγορὰς M

LIBANIUS ed. Foerster. II.

μένην ἤσθητο τὴν βουλήν καὶ τοῖς μὲν αὐτοῦ γρα-
 μένην, τὰ δὲ αὐτῆς κατακρύπτουσιν, οἴεται τις ἀκού-
 σαι τῶν οὐκ ἐπισταμένων τὰ τότε δόρυ καὶ ξίφος καὶ
 πῦρ καὶ θάλατταν, ταῦτα γὰρ ὀφείλειεν δοκοῦσιν οἱ
 5 τῶν ὑπηκόων πολεμοῦντες βασιλεῖ, καὶ γὰρ οὕτως
 R 588 | ἄνευ ὅπλων πόλεμος ἐξεπλήτηδες ἀπειθεῖν καὶ
 παρὸν συνάδειν διαφωνεῖν καὶ ἃ κυροῦν ἐκείνος ἐσπού-
 δακε, πάσῃ τῇ τέχνῃ ποιεῖν ἄκυρα. 196. τὸ μὲν οὖν
 τῆς ἀρχῆς δίκαιον καὶ ταῦτα εἰσηγεῖτο καὶ τούτων
 10 χαλεπώτερα, καὶ πάντως ἂν ἄλλος σκηπτοῦ δίκην ἐπὶ
 τοὺς ὑβρικότας ἠνέχθη, ὁ δὲ πανταχοῦ τε τὸν θυμὸν
 ἀνέχων καὶ τότε δὴ διαφερόντως νενικηκώς τὰς μὲν
 προσηκούσας τιμωρίας ἀφῆκε, δεσποτηρίου δὲ ὀνόματι
 μᾶλλον ἢ δεσμῷ τὴν δίκην ἐπράξατο. οὐκ οὖν εἰς
 15 θυρῶν ἐγένετο τῶν πολιτευομένων οὐδεὶς. ἀλλ' οὐδὲ
 νῦν ἐπεγένετο τῷ βραχεῖ τούτῳ καὶ κούφῳ, ἀλλ' ὅληρον
 τὸ μέσον ἐκατέρων τῶν διακόνων, <ῶν> οἱ μὲν ἦγον
 ἐκείσε, οἱ δὲ ἀπήλλαττον. καὶ οἱ μὲν ἐδείκνυνον τε
 καὶ ἐκάθειδον, ὁ δὲ οὐδέτερον. οἱ μὲν γὰρ οἷς οὐκ
 20 ἐπεπόνθεσαν ἔχαιρον, ὁ δὲ οἷς ἐπεπόνθεσαν ἤλγει καὶ
 τοῦτο ἔφη μέγιστον ἡδικῆσθαι παρὰ τῆς πόλεως τὸ
 τοιαύτην δίκην ἀναγκασθῆναι λαβεῖν. 197. οὕτω τοῦτο

15 Thuc. IV 25, 1

2 αὐτῆς CP sed in αὐτῆς corr C¹ P², MoLaMU | „malis
 ἀκούσειν“ Re 5 τῷ βασιλεῖ V Fabr 7 ἐσπούδακεν CMoLaP
 ἐσπουδάκει Gasda 8 τῇ om I sed in ras 3 litt, MLaB |
 ποιεῖ Mo 9 ταῦτα εἰσηγεῖτο I sed α εἰς in ras m² ἤγετο M
 11 τε] μὲν M 12 num, ut etiam Sintenis coniecit, κατέγων
 coll. vit. § 129 p. 145, 10 et Soph. Oed. C. 874? 16 βραχὺ B
 I sed in hoc ὃ in εἰ corr m² 17 ὧν inserui auctore Re
 18 δ' Re | τε om V 19 ἐκάθειδον Mor Fabr 21 παρὰ τῆς
 πόλεως om M inser I²

ἄτοι μικρότατον ὃν μέγιστόν τε ἡγείτο καὶ τοὺς
 τοῦ τρόπους ἐκβαίνειν καὶ οὐκ ἀνέμεινε τῶν φίλων
 νὰ μέμψασθαι τὸ πεπραγμένον, ἀλλ' αὐτὸς ἡτιᾶτο
 ἔργον, οὐχ ὥς εἰς ἀναμαρτήτους, οἶμαι, γεγενή-
 'νον, ἀλλ' ὥς αὐτῷ προσῆκον μηδ' ἐπ' ἀδικήμασιν εἰς 5
 βουλὴν τῶν τοιούτων τι ποιεῖν.

198. Μικρὸν γοῦν ὕστερον ἑτέρων τῇ πόλει μει-
 νων τετολημμένων, καὶ γὰρ εἰ περὶ | πατρίδος οἱ R 589
 γοι, τῆς γε ἀληθείας οὐδὲν πρεσβύτερον, τὰς τῶν
 κωστευόντων τιμωρίας ὑπερβὰς ἐπὶ τὴν τοῦ ρήτορος 10
 καὶ παρὸν στρεβλῶσαι καὶ ἀποκτείνειν λόγῳ τὴν πό-
 ν ἀμύνεται, ταῦτόν, οἶμαι, καὶ πρόσθεν πεποιηκῶς
 ὡς ἄνδρα Ῥωμαῖον θρασυνόμενόν τι τοιοῦτον, ἐφ' ᾧ
 καὶ ἄν, εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον, ἐξέπεσε τῶν ὄντων.
 δὲ τῆς μὲν οὐσίας οὐκ ἀπεστέρησε, βέλει δὲ αὐτὸν 15
 αλεν ἐπιστολῆς. 199. ἀλλ' ὅμως τὸν οὕτω βραδὺν
 φόνον πάλιν ἐβούλευσαν ὀπλῖται δέκα κτείνειν καὶ
 λέτης τῶν τακτικῶν ἀνέμενον ἡμέραν. μέθη δὲ εὖ
 ἰούσα προλαβοῦσα τὸν καιρὸν πάντα ἐξήλεγξε καὶ
 τέως λανθάνον ἦδετο. 20

200. Θανμάζει τις οὖν ἴσως, εἰ πρῶτος καὶ ἡμέρος
 δίκας τὰς μὲν οὐ λαμβάνων, τὰς δ' ἐλάττους τῶν

7 Iul. Misop. p. 344 A. Amm. XXII 14, 2sq. 11 Mis. p. 337sq.
 5 Iul. ep. 59 cf. Lib. ep. 670. Asmus Arch. f. Gesch. d. Phil. XV 425f.

1 μικρότατον M 2 αὐτοῦ V αὐτοῦ P sed in αὐτοῦ
 m³, ULaIMBMo Mor Fabr | ἐκβαίνειν Fabr 5 αὐτῷ Re
 1 ἡκεν La | καὶ (2) inser La² | λόγῳ post ἀμύνεται La
 καὶ πρόσθεν inser I² πρῶτον Fabr 13 ἐφ' ᾧ B | ὧν Mo
 4 ἄν inser I² | ἐξέπεσεν La 15 δ' Re 16 ἐβαλλεν Re |
 πολὺς reposui e libris ἐπιστολῶν edd 20 ἦδετο I sed δε
 ras 3 litt m³ ἦδετο La sed ἦ in ἦ corr n, PU 21 θαν-
 εις coni Mor | τις BMoMP | οὖν om in ras 2 litt La
 τὰςδ' I | δὲ VLa Mor Fabr

τὴν βασιλείαν αὖξιν, ἀλλὰ τὸ μηδένα τῶν ἐκείνων
 R 586 συγγινομένων <μη> αὐτὸν ἔχειν μᾶλλον | ἢ κείνα
 θανατῶσαι. 191. ἐπεὶ καὶ τὴν ἀλουργὴν χλαμύδα φέρων,
 ἣν οὐκ ἦν βασιλεύοντα μὴ φορεῖν, ὥς οὐδὲν τῶν ἄλ-
 5 λων διαφέρουσιν ἔφερον. οὐκ οὖν αὐτὸν περιεσκόπει
 φορῶν οὐδὲ ἐβασάνιζε βαφὴν οὐδὲ βελτίω λαβῶν ἡγρεῖτο
 γεγονέναι βελτίων οὐδὲ τὴν ἀρίστην ἄριστος, οὐδὲ τῇ
 τῆς χορᾶς ὑπερβολῇ τῆς ἀρχῆς τὴν εὐδαιμονίαν ἐμέτρει,
 ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἡφίει βαφεῦσι καὶ ὑφάνταις ὅτι βο-
 10 λονται δοῦν, αὐτὸς δὲ ἐν τῇ τῆς φρονήσεως φορᾷ καὶ
 τῇ τῶν πόλεων ἐκείθεν ὠφελείᾳ ὑψηλὴν τε ᾤετο τὴν
 βασιλείαν ποιεῖν καὶ διὰ τούτων εἶναι λαμπρότερος.
 192. ἔμεινε δὲ καὶ ὁ χρυσὸς περὶ τῇ κεφαλῇ θεῶν οὕτω
 γνόντων· δι' ὅ, θεῶν, οἶμαι, καὶ τοῦτο εἰδέναι. ὥς
 15 ἐκεῖνός γε οὐκ ὀλιγάκις ὥρμησεν ἄχρυσον ποιῆσαι τῇ
 κεφαλῇ, ἀλλ' ἦν ἀμείνων ὁ καλύων.

193. Ὁ χρυσὸς δὲ οὗτος ἀνέμνησέ με χρυσῶν στε-
 φάνων οὓς αἱ μὲν πόλεις ἔπεμπον διὰ πρέσβων ἀ-
 λήλας ὑπερβάλλουσιν τῷ σταθμῷ, χιλλῶν οὗτος στε-
 20 τήρων, δισχιλίων δὲ ἐκεῖνος, τούτων ὁ παρ' ἑτέρων
 ἔλκων πλεον. ὁ δὲ ἐπιτιμῆσας τῷ μεγέθει σαφῶς εἰδὼς
 ὥς οὐκ ἄνευ πόνου τὰ τοιαῦτα συλλέγοιτο, νομοθετεῖ

1 αἶξιν C et in αὖξιν corr B² | τὸ in ras | P³ 14
 La 2 συγγινομένων P sed in in ras m³ συγγινομένων |
 συγγινομένων U | μη inserui, ἢ Fabr | αὐτὸν Re | ἢ om Fabr |
 κείνα C Mo La IMPU ἐκεῖνα V τὰ ἐκεῖνα Fabr ἐκεῖνον con
 3 ἀλουργὴ ILA cf. ad p. 22, 8 5 αὐτὸν BM 6 „
 τὴν βαφὴν“ Re 9 βαφεῦσιν Mo | ὅτι BM 11 τε in marg
 inser I² 12 ποιεῖν om Fabr | αὐτὸς ante διὰ inserens
 con Re 13 ἐν U 14 δι' ὅ scripsi διὸ libri Fabr 15
 Mor qui in textu habet ut Re διὰ | εἰδέναι I sed et in
 ras m³ 15 γε inserui e V La IMPU 16 ὁ — 17 χρυσῶν
 marg Mo² 20 δὲ inser I²

τὸν στέφανον ἀπὸ στατήρων ἐβδομήκοντα φοιτᾶν τὴν
 μὲν τιμὴν ἴσῃ νομίζων ἐκάτερον δύνασθαι, φιλοχρη-
 μάτου δὲ | εἶναι κέρδη ζητεῖν ἐν τιμῶν σχήματι. R 587
 194. καὶ τούτους οἱ κομίζοντες τοὺς νόμους καὶ πολλὰ
 ἕτερα γράμματα τὰ μὲν οὐ χεῖρω, τὰ δὲ καὶ βελτίω 5
 τοσοῦτον ἀπείχον τοῦ μισθὸν ἐπὶ τοιούτοις αἰτεῖν,
 ὥσθ' ἐκόντων διδόντων οὐ προσέεντο· τοσοῦτος ἐπὶ
 κίνδυνος τοῖς οὐ καλοῖς λήμμασι, καὶ ἦν δῆλον, ὥς
 εἰληφότι λαθεῖν τε οὐκ ἔσται καὶ δοῦναι δίκην ἀνάγκη.
 οὕτως ἀγαθοῦ βασιλέως οὐ κατησχύνετο δόξα τῇ τῶν 10
 ὑπηρετούντων κακία.

195. Καὶ ὁ μὲν ἐν τούτοις ἦν, βοή δὲ ἐξαίφνης ἐν
 ἵπποδρόμῳ δήμου πεινῶντος, ὥς τῆς μὲν γῆς ὑπὸ τῶν
 ἀέρων ἡδικημένης, τῆς πόλεως δὲ ὑπὸ τῶν εὐπόρων
 οὐ φερόντων εἰς μέσον χρονίου συλλογῆς θησαυρούς, 15
 ἀλλὰ τοῦ σίτου τὰς τιμὰς συνιστάντων. συγκαλέσας
 δὴ γεωργούς καὶ χειροτέχνας καὶ καπήλους καὶ πάν-
 των ἀπλῶς τιμητὰς ὧν ἄναγκάσας νόμῳ σφραγισθεῖν
 καὶ πρῶτος αὐτὸς ἀκολουθήσας τῷ νόμῳ τοὺς αὐτοῦ
 πυροὺς εἰς ἀγορὰν ἐνεργῶν, ἐπειδὴ τῷ νόμῳ μαχο- 20

13 vit. § 126 t. I p. 143, 10 sq. Iul. Misop. p. 368 Csq.

2 ἴσον M τῇ μὲν τιμῇ ἴσον coni Re | ἐκατέρου Mor Fabr
 3 δ' Re 4 τούτοις Mo 5 τὰ om La | χεῖρων Mo | καὶ
 om La inser I² 6 τοσοῦτω Mor, γὰρ τοσοῦτο in marg |
 ἐπείχον La | τοῦ e τὸν corr C* | τοιούτοις P sed toi in ras 1
 litt m² τούτοις CU Re 7 διδόντων P sed δι in ras m³
 δόντων U | τοσοῦτον B 8 λήμμασιν La 11 ὑπηρετούντων
 I sed οντων in ras 2 litt m² 12 δ' edd | ἐν om Mor Fabr
 13 ἵπποδρόμον Mo 14 ἄστρον Fabr 17 δὲ edd
 18 τιμὰς CBMoLaIMUP sed in hoc τιμητὰς suprascr. m²
 18 σφραγισθεῖν — 19 νόμῳ praemisso κείμενον in marg I²
 19 αὐτοῦ BMoLaIMUP sed in hoc in αὐτοῦ corr m², Mor
 20 ἀγορὰς M

Εὐφράτου φευμάτων ἐκέκτητο τὰ τε ἄλλα φέρουσαν
 πάντα πολλὰ καὶ σωμάτων μεγέθη καὶ ψυχῶν ἀνδρίαν,
 ἀφ' ὧν ἂν γένοιτο στρατόπεδον ἀρραγές. 206. ἀλλ'
 ὅμως οὗτος ὁ μέγας ταῖς παρασκευαῖς, ὁ τὰς μυριάς
 5 πόλεις καὶ λαμπρὰς ἔχων, ὁ τοὺς πολλοὺς δεχόμενος
 φόρους, ὁ τὸν πολλὸν χρυσὸν ἐκ τῶν μετάλλων ἐξαγα-
 γών, ὁ καλύψας ἱππέων σιδήρῳ σώματα Περσῶν ἀκρι-
 βέστερον, ὁ καὶ τοὺς ἵππους ὅπλοις φνύμενος τρα-
 μάτων οὗτος πόλεμον παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκδεξάμενος
 10 θάρσους δεόμενον βασιλέως καὶ ψυχῆς ἐπισταμένης
 δυνάμει χρῆσθαι καλῶς, ὥσπερ συμπολεμήσειν τοῖς
 ἐναντίοις ὁμομοκῶς, ὅπως μὲν λήψεται τὰ κείνων ἢ
 μὴ τι τῶν αὐτοῦ γένοιτο ὑπ' ἐκείνοις, οὐκ ἐσκέφατο,
 στρατεύμα δὲ ἄγων καθ' ἕκαστον ἔτος ἀρχομένου
 15 θέρους ἅμα ἤρι τειχομαχούντων διαβὰς Εὐφράτην καὶ
 περὶ αὐτῷ τοσαύτην στρατιὰν καθίσας καὶ διανοού-
 μενος, εἰ φανείεν οἱ πολέμιοι, φεύγειν, τῶν πολιορκου-
 μένων μόνον οὐκ ἀκούων τὰς οἰμωγὰς στρατηγικώτερον
 ἡγεῖτο τὸ μὴ μάχεσθαι μηδὲ τοῖς οἰκείοις ἀπολλυμένοις
 20 ἀμύνειν. 207. τίς οὖν ὁ τῆς καθέδρας καρπός; ὁ μὲν
 κατέσειε τείχη καὶ κατέσκαπτε πόλεις καὶ χρήματα καὶ

2 ἀνδρίαν reposui e CBMoVPU ἀνδρείαν reliqui libi
 edd 4 ὁ (1) om Mo 6 φόρους I sed φ in ras m² | μετάλλων
 P sed μεταλλ in ras 4 litt m³ 10 βασιλικῶν coni Mor qui
 in textu habet βασιλ*, et Re 11 ὡς Fabr 12 ἐναντίοις I
 sed αντ in ras m² | ὁμομοκῶς MoLa 13 αὐτοῦ P sed απτ.
 asp. in ras m² αὐτοῦ LaIMU αὐτοῦ Mo | ἐκείνοις I sed εις
 in ras m² | ἐσκέφατο B sed σκεψ in ras m² 14 καθέσκαπτε
 La 16 αὐτῷ La αὐτῷ BMoMPU Mor Fabr αὐτὸν VI sed
 in hoc ὃν in ras m² | στρατιὰν P sed τιὰν in ras m³, I sed αν
 in ras m² στρατιαν LaM στρατιαν cum ras 1 litt U | καθ-
 ιστὰς Re, quod corr Cobet Mnem. V 133 (Coll. 113) 17 οἰ-
 eras La 18 μονοτονὴν Re | ante τὰς ras 4 litt I 19 ἐκεί-
 νοις Mor, οἰκείοις in marg | ἀπολλυμένοις om Re 21 τείχη
 et πόλεις locum mutaverunt in La

καίτοι σμικρότατον ὃν μέγιστόν τε ἡγεῖτο καὶ τοὺς αὐτοῦ τρόπους ἐκβαλνείν καὶ οὐκ ἀνέμεινε τῶν φίλων τινὰ μέμψασθαι τὸ πεπραγμένον, ἀλλ' αὐτὸς ἡττάτο τὸ ἔργον, οὐχ ὥς εἰς ἀναμαρτήτους, οἶμαι, γεγενημένον, ἀλλ' ὥς αὐτῷ προσῆκον μῆδ' ἐπ' ἀδικήμασιν εἰς 5 γε βουλήν τῶν τοιούτων τι ποιεῖν.

198. Μικρὸν γοῦν ὕστερον ἑτέρων τῇ πόλει μειζόνων τετολημμένων, καὶ γὰρ εἰ περὶ | πατριδος οἱ R 589 λόγοι, τῆς γε ἀληθείας οὐδὲν πρεσβύτερον, τὰς τῶν δυναστευόντων τιμωρίας ὑπερβάς ἐπὶ τὴν τοῦ ῥήτορος 10 ἦκε καὶ παρὸν στρεβλῶσαι καὶ ἀποκτεῖναι λόγῳ τὴν πόλιν ἀμύνεται, ταῦτόν, οἶμαι, καὶ πρόσθεν πεποιηκώς πρὸς ἄνδρα Ῥωμαῖον θρασυνόμενόν τι τοιοῦτον, ἐφ' ᾧ δικαίως ἂν, εἰ καὶ μῆδὲν ἕτερον, ἐξέπεσε τῶν ὄντων. ὁ δὲ τῆς μὲν οὐσίας οὐκ ἀπεστέρησε, βέλει δὲ αὐτὸν 15 ἔβαλεν ἐπιστολῆς. 199. ἀλλ' ὅμως τὸν οὕτω βραδὺν εἰς φόνον πάλιν ἐβούλευσαν ὀπλῖται δέκα κτείνειν καὶ μελέτης τῶν τακτικῶν ἀνέμενον ἡμέραν. μέθη δὲ εὖ ποιοῦσα προλαβοῦσα τὸν καιρὸν πάντα ἐξήλεγε καὶ τὸ τέως λανθάνον ᾗδετο. 20

200. Θαναμάζει τις οὖν ἴσως, εἰ πρῶτος καὶ ἡμερος καὶ δίκας τὰς μὲν οὐ λαμβάνων, τὰς δ' ἐλάττους τῶν

7 Iul. Misop. p. 344 A. Amm. XXII 14, 2sq. 11 Mis. p. 337sq.
15 Iul. ep. 59 cf. Lib. ep. 670. Asmus Arch. f. Gesch. d. Phil. XV 425f.

1 μικρότατον M 2 αὐτοῦ V αὐτοῦ P sed in αὐτοῦ
corr m^a, ULaIMBMo Mor Fabr | ἐκβαίρον Fabr 5 αὐτῷ Re
11 ἦκεν La | καὶ (2) inser La^a | λόγῳ post ἀμύνεται La
12 καὶ πρόσθεν inser I² πρῶτον Fabr 13 ἐφῶ B | ὦν Mo
14 ἂν inser I² | ἐξέπεσεν La 15 δ' Re 16 ἔβαλεν Re |
ἐπιστολῆς reposui e libris ἐπιστολῶν edd 20 ᾗδετο I sed δε
n ras 3 litt m^a ᾗδετο La sed ᾗ in ᾗ corr n, PU 21 θανα-
μάσει coni Mor | τίς BMoMP | οὖν om in ras 2 litt La
22 τάσδ' I | δὲ VLa Mor Fabr

μὲν οἱ σοφοί, δηλοῖ δὲ καὶ ὁ μῦθος. αὕτη καὶ τὸν
 βελτίω καὶ τὸν χείρω πρὸς τοῦναντίον ἂν μεταστήσῃ
 τῷ μὲν χείρων τῆς φύσεως, τῷ δὲ δοθεῖσα βελτίων.
 R 593 αὕτη καὶ γυναικας | ἐφ' ἵππους ἀνεβίβασε καὶ κρέ-
 5 τους ἀνδρῶν ἐν ὅπλοις ἐποίησε, κὰν τὸν ἀρετῆς φῶς
 μετεिल्φῶτα ζῆν ἐν κόμοις καὶ μέθαις ἀναγκάσης, ἣ
 μὲν αὐτὸν ἀπολείπει, μαθὼν δὲ ταῦτα ἀντὶ τῶν ἐπεί-
 νης καλῶν ζῆ τοῦτοις ἡδόμενος, ἐχθρὰ δὲ αὐτῷ τι
 πρότερα, καὶ ἡ συνήθεια τὴν φύσιν ἐξέκρουσε.
 10 210. τοιοῦτόν τι φημι καὶ τοὺς ἐκείνου στρατιώτας
 ὑπ' ἐκείνου πεπονθέναι τὰ μὲν ὅπλα λαμβάνοντας,
 συμπίπτειν δὲ κωλυμένους καὶ διδασκομένους ὑπὸ
 σκηναῖς καθεύδειν συγγενῶν ἀλισκομένων καὶ μὴ φο-
 βεῖσθαι τὴν αἰσχύνην καὶ δεδοικέναι τὴν τελευτήν. ὁ
 15 τὸ μὲν πρῶτον ἐδυσχέραινον, ὥς εἰκὸς εὐψύχους, ἐπει-
 ῆττον, εἶτα προσέλεντο, εἶτα ἐπήνουν. 211. διὰ ταῦτα
 πόρρωθεν κοινορτὸς ἀρθεῖς, οἷος ἂν ἐξ ἵππων γένοισθαι
 οὐκ ἀνίστη πρὸς συμβολήν, ἀλλ' ἔτρεπεν εἰς φυγὴν
 ἱλῆς μὲν γὰρ ἐπιφανείσης ἱππέων οὐδὲ ταύτης μεγάλῃς
 20 χανεῖν αὐτοῖς εὗχοντο τὴν γῆν πᾶν παθεῖν αἰρούμενοι
 μᾶλλον ἢ Πέρσῃ ἐγγύθεν προσιδεῖν, ἐξηρημένῃς δὲ
 σφίσι τῆς ἀνδρείας συναφῆρητο καὶ ἡ παρρησία, καὶ

1 Diog. L. I. 7, 6   20 Aristid. or. 46 t. II p. 243, 10 D. II. ζ, 282. p. 416

3 τὸν μὲν χείρων τῆς φύσεως, τὸν δὲ διαθεῖσα βέλτιον
 conī Re at cf. p. 126, 13 sq.   4 ἀνεβίβασεν La ἀνεβίβασεν
 Mor   6 κόμοις B Mor Fabr | ἀναγκάσης P sed η in ras m'
 καταναγκάσης M   8 πότοις Re, fortasse recte   9 ἐπεί-
 κρουσεν La   10 τί in ras I^s   11 οὖν inter μὲν et ὅτι
 eras La   12 συμπίπτειν P sed τί add in marg m'
 14 δεδοικέναι V   16 διαταῦτα BMI sed in hoc in δια ταῦτα
 corr m²   17 ἂν inser C^f I^s, post ἵππων praebeant BPU edd.
 om M Mo   19 ἱλῆς P sed ι in ras m^s, B Mo Mor Fabr
 20 αὐτοῖς B Mo V La IMPU Mor | ἡδύχοντο edd   22 ὁφείσθαι Ma
 δὲ σφίσι in marg | ἀνδρείας La IM edd

εἰσχυρόμενος ἡνείχετο καὶ τὸ δοκεῖν εἶναι βέβαιος εἰς
 φιλίαν τοῦ τοιοῦτων ὄντων ἀπηλλάχθαι κρείττον
 ἡγεῖτο. 203. ὥστ' ἡγνῶει μὲν οὐδενὸς τῶν πλησιαζόν-
 των τὴν φύσιν, χαίρων δ' αὐτῶν τοῖς σπονδαίοις καὶ
 συμφορὰν τοὺς ἑτέρους κρίνων τῶν μὲν εἶχετο, τοὺς 5
 δὲ οὐκ ἀπῆλυνεν, ἀλλὰ καὶ σοφιστὴν κρείττω τῆς
 προσηγορίας παρεχόμενον τὸν τρόπον ἐθαύμαζε καὶ
 φιλόσοφον χεῖρω τοῦ σχήματος ἐλεγχόμενον ἐκάκιζε,
 τὸ δὲ μὴ δοκεῖν ἐν τῇ βασιλείᾳ παλαιὰς ἀτιμάζειν
 συνθηκάς πάντα ἔπειθε φέρειν. 10

204. Ἀλλὰ γὰρ ἐπιθυμῶν μοι δοκεῖτε τῆς τῶν τε-
 λευταίων καὶ μεγίστων ἀκοῆς, ἃ Πέρσας καὶ τὴν ἐκε-
 νων γῆν ἐπιστρατεύσας διέθηκε. καὶ θανμαστὸν οὐδέν,
 εἰ πάλοι πρὸς ταύτην τὴν μερίδα κεχήνατε τὸ μὲν
 κεφάλαιον εἰδότες, ὥς νικῶν ἔπιπτε, τῶν δὲ ἐν μέρει 15
 τὰ μὲν οὐδὲ ἀκούσαντες, τὰ δ' οὐχ ὥς ἔχει. 205. ποιεῖ
 δὲ ὑμᾶς ὠρμησθαι πρὸς τὴν ἀκρόασιν λογισμὸς |
 τῆς Περσῶν ἰσχύος καὶ ὅσῃν οὖσαν ἐνίκων τὴν R 591
 Κωνσταντίου δύναμιν καὶ ἐφ' ὅσον φρόνημα καὶ θάρ-
 σος οὐτοσὶ χωρῶν οὐκ ἔδεισε. Κωνσταντίος γὰρ χωρὶς 20
 τῶν τε ἄλλων νήσων καὶ τῶν ἐν ὠκεανῷ κειμένων
 τὴν ἐξ αὐτῶν τῶν ἡόνων ὠκεανοῦ γῆν μέχρι τῶν

1 γῆ τῶ in marg Mor | βέβαιον La 2 τοῦ τῶν τοιοῦτων
 Gasda 4 δ' αὐτῶν P sed apostrophus m², spir. len. et
 ὦν in ras m³ δαντῶ U δ' αὐτῶ La δ' αὐτῶ B δὲ αὐτῶν
 VMo δὲ αὐ τῶ (in marg τῇ) M δὲ αὐ I sed circumflex.
 m² et post v ras 2 litt | τοῖς σπονδαίοις P sed τοῖς et οἷς in
 ras m³ τῶ σπονδαίῳ I sed post ὦ et ω singulae litt eras
 τῶν σπονδαίων MULaB 8 ἐκάκιζε Mor ἐκόπιζε Fabr, quod
 corr Re probante Porsono Adv. 257 (227) 9 βούλεσθαι (vel
 θέλειν Anim) δοκεῖν coni Re 12 καὶ (1) τῶν Fabr 16 οὐδὲν
 Mo sed v eras οὐδ' Re | τὰ δ' BVMP τὸ δ' Mor τὰ δὲ Re
 17 ἡμᾶς La | ὀρμησθαι V 19 θάρσος V sed in marg θράσος
 20 ἔδεισεν MoLa 22 τῶν inserui e BLAI auctore Re |
 κιώνων Naber Mnem. XVI 117 | ὠκεανοῦ inserui e libris | τοῦ La

κειν, ὑπερβὰς τὰς ἀπάντων ἐλπίδας καὶ κατὰ τάχος
 διαβὰς τὸν ποταμὸν οὐκ ἐπὶ τὴν πλησίον μεγάλην τε
 καὶ πολυάνθρωπον πόλιν [Σαμόσατα καλουμένην] ἦλθεν,
 ὥς ἴδοι τε καὶ ὀφθείη καὶ τὰ εἰωθότα τοῖς βασιλεῦσι
 5 τιμηθείη, ἀλλ' ὀξύτητος δεῖσθαι τὸν καιρὸν εἰδὼς ἤκε
 μὲν εἰς πόλιν ἔχουσιν μέγα Διὸς ἱερὸν ἀρχαῖον, θαν-
 μάσας δὲ καὶ εὐξάμενος δοῦναι οἱ κακῶσαι τὰ Περσῶν
 ἀποσχίσας τῆς δυνάμεως μυριάδας ὀπλιτῶν δύο τοῖ-
 10 τούς μὲν ἐπὶ τὸν Τίγρητα πέμπει φυλάξοντάς τε τῇ
 γῇ, εἴ τι ταύτῃ προσβόλοι δεινόν, καὶ παρεσομένους
 αὐτῷ κατὰ καιρὸν καλοῦντι. 215. χοῆν δὲ ἄρα καὶ
 τὸν Ἀρμένιον παραπλήσιόν τι ποιεῖν, διὰ γὰρ τῆς
 ἐκείνου γῆς τῆς ἀρίστης ἐλθόντα μετὰ πυρός, ὥσπερ
 εἰκός, τὸν ἐχθρὸν συμμῖξαι τῷ βασιλεῖ, καὶ γενο-
 15 μένους ἀθρόους ἢ ἐκβαλεῖν τῶν ὄρων τοὺς ἐναντίους
 φεύγοντας ἢ καταπατήσαι μένοντας. τούτων δὲ πα-
 ηγγελμένουν αὐτὸς ἐχόμενος Εὐφράτου πιεῖν τε πα-
 έχοντος καὶ παραπέμποντος τὴν ἐν τοῖς πλοίοις τροφὴν
 R 595 | ἐχώρει. 216. πλῆθος δὲ καμήλων θεώμενος, μέ-
 20 μῆλον ἐξηρτημένην καμήλου φορτίοις βαρυνομένης, τὰ
 δὲ ἦν οἶνός τε ἡδιστος ἄλλος ἐξ ἄλλης γῆς καὶ ὅσα

6 Amm. XXIII 3, 1. Zos. III 12 8sq. Amm. I. 1. 5 16 Amm. I. 1. 6

1 κατατάχος V 3 πόλιν B, τὰ σαμόσατα supraser. m¹ |
 Σαμόσατα καλουμένην quod deest in libris cancellavi 7 τῶν
 Πέρσας Re 8 δύο om Mo 9 τὸν om La et in ras 3 lib¹ |
 11 αὐτῷ La om edd | δ' Re 12 ἀρμένιον B sed supra
 acutus et post v duae fere litt eras ἀρμένιον U 13 καὶ
 ἐλθόντος τοῦ ἐχθροῦ leg. videtur aut ἐλθόντων τῶν ἐχθρῶν Ba
 quorum secundum fortasse probandum 14 συμμῖξαι cf. ad
 p. 28, 19 15 ἢ ἐκβαλεῖν τῶν ὄρων in ras P² (" in ras m¹)
 18 πλοίοις P sed πλοῖ in ras m² ὀπλοῖς ULaIM et in ras
 Mo 20 βαρυνομένης Mor βαρυνομένων Fabr

σώματα ἄγων ἀνέστρεφεν, ὁ δὲ τοὺς ὀψομένους τὴν
 ἐρημίαν ἔπεμπε καὶ τοῦ μὴ πλέον τι πεπονθέναι χάριν
 ἤδει τῇ Τύχῃ καὶ διὰ τῶν πόλεων ἐπανήει μεθ' ἡμέραν
 τὰς ἐπὶ νίκη νενομισμένας φωνὰς | παρὰ τῶν δὴ- R 592
 μων δεχόμενος. καὶ τοῦτο ἦν ἔργον ἔτους ἐκάστου· 5
 διέβαιναν ὁ Πέρσης, ὁ δὲ ἔμελλε. προσέβαλλε περι-
 βόλοις, ὁ δὲ ἐκινεῖτο. ἐγγὺς ἦν εἰλεῖν, ὁ δὲ ταῦτα
 ἐπυνθάνετο. ἤρει, τῷ δὲ ἤρκει μὴ μεμαχῆσθαι. ὁ μὲν
 αἰχμαλώτων ἠβρόνετο πλήθεσιν, ὁ δὲ ἵππων ἀμύλλαις.
 τὸν μὲν ἐστεφάνουν αἱ πόλεις, ὁ δὲ τοὺς ἡμιόχους. 10
 ἄρ' οὐκ εἰκότως μοι προσείρηται Περσῶν οὗτος σύμ-
 μαχος; τὸ γὰρ παρὸν κωλύειν ἐπιτρέπειν ἐγγὺς ἂν εἴη
 τοῦ ταῖς χερσὶ συντελεῖν. 208. καὶ μὴ με οἰέσθω τις
 ἄγνοεῖν μήτε τὴν νυκτομαχίαν, ἐν ᾗ δρᾶσαντές τι καὶ
 παθόντες διεκρίθησαν, μήτε τὴν ἐν ἡπείρῳ ναυμαχίαν, 15
 ἐν ᾗ μόλις τὴν πολλὰ παθοῦσαν πόλιν ἔσωσαν. αὐτὸ
 γὰρ δὴ τοῦτο καὶ τὸ σχέτιόν ἐστιν, ὅτι ψυχὰς παρα-
 λαβὼν εἰδυίας πολεμίους φοβεῖν φοβεῖσθαι συνείθισε
 καὶ πονηρὰ μελέτη γενναίας φύσεις ἐξέελυσεν. 209. ὅση
 δὲ ἡ τῆς μελέτης ἰσχὺς ἐν ἅπασιν πράγμασι, δηλοῦσι 20

14 Amm. XVIII 5, 7. Iul. or. I p. 23^B
 p. 27 Bsq. or. II p. 62 Bsq.

15 Iul. l. l.

2 πεπονθέναι La sed πονθε in ras n 3 τύχῃ La sed
 τυ in ras n et circumflex. supra η eras | μεθημέραν BV
 4 νίκη La 5 ἔτους inser La^a 6 δ' Re | ἔμελλεν CMoLa
 | προσέβαλε VMI sed in hoc alterum λ inser m², U Mor Re
 7 δ' Re 8 ἤρει om Mor Fabr | τῷ I sed τ in ras m² | μεμα-
 χῆσθαι I sed et σθ in ras m² 9 αἰχμαλώτων I sed ν in ras
 m² et post ν ras 2 litt | ἠβρόνετο P sed e' corr m², I sed
 ἡ in ras m² ἠβρόνετο LaU ἐνηβρόνετο M 11 μοι inserui
 e libris om La edd 13 ταῖς αὐτοῦ χερσὶ coni Re 14 ἐν
 ᾗ — 15 ναυμαχίαν praemissis verbis λείπει κείμενον in marg
 La^a 16 πόλιν in marg I² 18 συνείθισεν La 19 πο-
 νηρὰ La πονηρὰ Mo | μελέτη La 20 ἅπασιν La

καὶ τείχος περὶ πᾶσαν ἐληλαμένον μηδὲν ἔξω κατα-
R 598 λειοπὸς αὐτοῦ μηδ' ὅσον δοῦναι χώραν | ποθὶ
μακαρίσας δὴ τοὺς οἰκοῦντας τῆς τοῦ τόπου φύσεως
καὶ γνούς, ὥς, εἰ τοῖς ἀνηνύτοις ἐπιχειροῖ, χαρῶν
5 ἂν τοῖς πολεμίοις καὶ ὅτι τῆς ἰσῆς ἀνοίας παρίστα
τε ἂ λαβεῖν ἐνὶ καὶ προσπαλαβεῖν τούτοις ἂ λαβεῖν
οὐχ οἶδον τε, ταχέως ἐπ' αὐτοὺς ἤξειν εἰπὼν καὶ δέος
σφίσιν οὐ μικρὸν ἐγκατοικίσας καὶ ταράξας τὴν γνώ-
μην τοῖς δῆμασι πάλιν δι' ἐρήμου πορευθεὶς ἔπειτα
10 τῆς Ἀσυρίων γῆς, ἣ ποιεῖ τοὺς οἰκήτορας εὐδαίμονας
τοῦτο μὲν πλήθει καὶ κάλλει καρπῶν ἀπ' ὀλλγρου σπέρ-
ματος, τοῦτο δὲ ἀμπέλων τε καὶ φοινίκων τόκῳ καὶ
τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς, ἂ δῶρα γῆς ἀγαθῆς. 220. ταῦτα
βλέποντες καὶ τούτων μετέχοντες οἱ στρατιῶται πολλὰν
15 ὄντων ἐν ἐκάστη κώμῃ, πολλὰ δὲ αἱ κῶμαι καὶ μεγά-
λαι καὶ πόλεις οὐ σφόδρα μεγάλαις αἱ πολλὰι πα-
ισοῦμεναι διὰ πάσης τῆς Ἀσυρίων ἐκτισμέναι, τούτους
οὖν ἐντυχὼν ὁ στρατὸς οὐκ ἐμέμψατο τῇ περὶ τῆς
πορείαν ταλαιπωρίᾳ. τὸ γὰρ ἄθλον ἄξιον ἦν τῶν
20 πεπονημένων διὰ τῆς ἐρήμου τὴν ἡμερον ἔχειν.
221. ἐνταῦθα φοίνικας ἐξέτεμνον, ἀμπέλους ἀνέσταν,

4 Dem. pro Megal. § 26 p. 208, 29

1 ἐληλασμένον B edd 2 αὐτοῦ P sed ' in ras m^s αὐτοῦ
ULaIMBMo Mor Re αὐτῆς Fabr 3 „malum ενοικοῦντας“
Re 4 ἀνηνύτοις La sed η et v in ras y 5 ἂν ex ei
corr La^r | ἀνοίας I sed oi in ras m^s 8 ταράξας I sed ante
et post τα ras 2 litt καταταράξας B Mor καταραξας M
καταράξας coni Re ἐτάρασσε Fabr 10 Ἀσυρίων La sed e re-
cundum inser m^s, edd (vide ad t. I p. 455, 12 et cf. Noeldeke Zeitschr.
d. Deutsch. Morgenl. Gesellsch. 28, 279) | ἡ La sed ' in ras s i Mo
12 τόκῳ V sed κ e π corr r 13 ἀγαθῆς] ἀγαθῶν Mo
16 οὐ om M 17 Ἀσυρίων LaI sed in hoc prius e inser
m^s Ἀσσυρίας edd | ἐκτισμέναι reposui e libris ὀπισθίαν
(praemisso γε) in marg B² edd 21 ἐξέτεμνον BM

οὕτως ἀνωμολόγητο τὸ δέος, ὥσθ' ὁπότε παρ' οἷς κα-
ταλύοιεν, ὑπὸ τούτων ἡξίουν θεραπεύεσθαι, τοῦνομα
τὸ Περσῶν ἔπαιεν ἐνοχλοῦντας. καὶ πᾶς ἂν εἶπεν
ἐπισκώπτων, ὅτι Πέρσης ἐκείνος ἐρχεται, οἱ δ' ἄρ'
ἡρυθρίων τε καὶ ἀπεπήδων. ἐπὶ μὲν οὖν τοὺς ὁμο-
φύλους ἀγόμενοι καὶ πλήττειν ἥδεσαν καὶ πληγῆναι,
Περσικὸς δὲ αὐτοῖς οὕτω πολὺς ἐνίδρυντο φόβος ἐν
πολλοῖς ἔτεσι συλλεγείς, ὥστ' ἔφη τις ἂν αὐτοὺς καὶ
τοὺς ἐν ταῖς γραφαῖς | πεφρικέναι. R 594

212. Τούτους δὴ τοὺς οὕτω διεφθαρμένους οὗτος 10
ὁ θαυμάσιος ἐπὶ Πέρσας ἤγεν, οἱ δὲ ἡκολούθουν κατὰ
μικρὸν ἀναμνησκόμενοι τῆς ἀνδρίας ἣν εἶχον, καὶ
πιστεύοντες διὰ πυρὸς ἐλθεῖν ἂν ἀπαθεῖς ταῖς ἐκείνου
βουλαῖς. 213. τίνες οὖν αὐταί; μεγάλην οὖσαν εἰδὼς
ἐν ἀπορρήτοις ῥοπήν, ὃ γὰρ οὐδὲν ἂν ὀνήσαι προο- 15
ρηθέν, μέγα ἂν ὠφελῆσαι κρυφθέν, οὐκ εἰσόδου χρο-
νον, οὐκ εἰσβολῆς ὁδόν, οὐ μηχανημάτων τρόπον, οὐδὲν
ᾧν ἐστρεφεν ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἐξήνεγκεν εἰδώς, ὅτι πᾶν
ἐκλαληθὲν εὐθύς ἐστιν ἐν ὥσῃ κατασκόπων. 214. ἀλλὰ
πλοῖων ἐμπλῆσαι τὸν Εὐφράτην καὶ τροφῆς τὰ πλοῖα 20
πρὸς τὸν ὑπαρχον εἰρητο, πρὶν δὲ τὸν χεῖμα ἔξή-

9 cf. t. IV 1021, 3 sq. R 18 Iul. ep. 27 p. 519, 7sq.

1 ὁπότε I sed ε suprascr. m³ et post τ ras 1 litt 2 ἀξί-
οιεν La 3 τὸ P sed ὁ ex ἂν corr m³, I sed ὁ in ras m²
τῶν BU edd | ἔπαιεν I sed σ eras, La 4 οἱ δ' BIMP |
ἂν V quod probat Gasda fortasse recte 7 δ' Re | ἐνίδρυντο Mo
8 τίς BMP 10 δὲ Re 11 ἤγεν I sed ⁷ in ras m³ |
δ' Re | καταμνησκόμενοι MoVP 12 ἀνδρείας LaIM edd 13 ἂν
om M inser I³ 14 συμβουλαῖς V 15 ὀνήσαι ἂν Fabr
ὀνήσαι in marg I³ ὀνήσαι CMoM 16 μεγάλα V | ὠφελῆσαι
I sed acutus in ras m³ ὠφελῆσαι CBMoM 17 οὐδὲ BP
20 πλοῖων μὲν V 21 ἐξήκειν I sed η in ras m², B sed παρ-
ελθεῖν suprascr. m²

ἔστι δὲ οὗς καὶ ὑπεραίροντος. ἀγῶν οὖν ἔσχατος
αὐτόν τε σῶσαι καὶ ὄπλα καὶ τροφήν καὶ ὑποσύγμα
224. καὶ τοῖς μὲν ἐπισταμένοις νεῖν βοηθὸς ἦν ἡ
τέχνη, τοῖς δ' ἀπειροτέροις μείζων ὁ πόνος. ὥσθ' οἱ
5 μὲν ἐγεφύρουν, οἱ δ' ἀντὶ τοῦ μέλλειν ἐτόλμων. καὶ
τοῖς μὲν δι' ὄχθης ὑψηλῆς τε καὶ στενῆς ἐλαύνουσι
τὸ μὴ βραχῆναι ὑπῆρχε, σφαλερὸν δὲ ἡ στενότης, αἱ
δ' ἐκεῖνο φεύγοντες ἐν τοῖς ὕδασι ὠχοῦντο, καὶ δε-
σπότη τε δοῦλος χεῖρα ὥρεγε καὶ δοῦλον ὁ δεσπότης
10 ἀνέσπα. 225. καὶ διὰ τοσούτων γε περαιούμενοι τῶν
δεινῶν οὐκ ὤμωξαν, οὐκ ἐδάκρυσαν, οὐκ ἐμέμψαντο
τὴν στρατείαν, οὐ ῥῆμα ἀπέρριψαν πικρόν, οὐ πρὸς
αὐτοὺς ἐνενόησαν, ἀλλ' ὥσπερ διὰ τῶν Ἀλκίνοῦ κήρων
ἰόντες οὕτως ἤδοντο τοῖς παροῦσιν ἐλπίδος τε, οἶμα,
R 598 | βελτίονος ὑπόυσης καὶ ἅμα τοῦ βασιλέως ταῦτα
16 τοῖς πολλοῖς ἐκόντος ταλαιπωροῦντος. 226. οὐ γὰρ
ταῖς τῶν στρατιωτῶν ἐπιτείνας κεφαλαῖς σανίδας, ὥς
ἂν ἄλλος ἴσως ἐποίησεν, ἐβάδιζεν ἀπόνως ἐν πονοῦ
μόνος, ἀλλὰ πρῶτος τῷ σώματι πηλὸν καὶ ἰλὸν καὶ

13 Od. η 114 sq.

2 αὐτόν *Mo* 3 πολεμεῖν *La* νοεῖν *Mor*, in marg *γ*
νήθειν 5 οἷδ' *VMPB* οἷδ' *Mo* 6 διὰ τῆς ὄχθης *La*
τε om *Mor Fabr* | ἐλαύνουσιν *La* 7 γὰρ βραδύναι in marg *Mor*
| ὑπῆρχεν *La* ἐπῆρχε *Mor*, in marg γὰρ ἐπῆρχε 8 ὥσπερ
scripsi ex *VU* ἐχούντο reliqui libri (ε in ras paulo maiore *P*)
Mor Fabr εἰλούντο *Re* 11 οὐκ (1) — ἐδάκρυσαν om *Fabr*
ὠμοῖαν *P* sed o in ω corr m^s, *I Re* 12 ῥήματα et πικρὸν
Mor Re | μικρόν *La* 13 αὐτοὺς *P* sed ' in ras m^s αὐτοῖς
UMMo | ἀλκινόου *LaI* sed in his o eras, *M Mor Fabr*
16 ἐκόντος *Mor* 17 ὥστε reposui e libris ὥσπερ edd
18 ἴσως post ἄλλος inserui e libris (ante ἄλλος *La*) om edd
ἐβάδιζεν reposui e libris excepto *U* qui habet ἐβάδιζεν, ut edd
ἀπόνως *V* quod maluit *Re* 19 μόνος] μάλλον *La* | καὶ
(alterum) om *Mo*

εἰς ἡδῖω πόσιν οἶνον τοῖς ἀνθρώποις μεμηχάνηται, τί φέροντο, ἐρόμενος ἐπειδὴ ἐπύθετο, μένειν κελεύει τὰς πηγὰς τῶν ἡδονῶν. πρέπειν γὰρ στρατιώταις ἀγαθοῖς πίνειν οἶνον ὃν αὐτοῖς κτᾶται τὸ δόρυ, τῶν στρατιωτῶν δὲ εἰς καὶ αὐτὸς εἶναι καὶ προσήκειν αὐτῷ τοῖς 5 πολλοῖς ἰσοδίαiton εἶναι.

217. Οὕτω δὴ τὰ τρυφήν ἔχοντα πάντα ἀποκόψας, ὧν μάλιστα καὶ μόνων ἐδεῖτο τὰ παρόντα, ταῦτα ἔχων ἐπορεύετο τῆς γῆς αὐτῷ τὰ ὑποζύγια βοσκούσης πόα χρηστῇ, τὸ γὰρ ἔαρ ὑπὲρ ἐκείνης ἤδη τῆς χώρας 10 εἰστήκει. 218. καὶ προΐοντες φρουρίον εἶδον ἐν χερρονήσῳ τοῦ ποταμοῦ κείμενον, πρῶτον καὶ φανέν καὶ ληφθέν οὐχ ὅπλοις, ἀλλὰ φόβῳ. ὥς γὰρ εἶδον τοὺς ἀπαντικρὺ λόφους ὑπὸ τῆς στρατιᾶς κεκαλυμμένους οὐκ ἐνεγκόντες τὰς μαρμαρυγὰς τῶν ὅπλων ἀνέφξάν 15 τε τὰς πύλας καὶ δόντες αὐτοὺς ἤλθον τὴν ἡμετέραν οἰκήσοντας. τὸ δὲ τῶν ἐπιτηδείων πλῆθος πολλῶν ἡμερῶν ἦν ἐκάστῳ τροφή, ὥστε δι' ἐρήμου τῆς ἐχομένης ἰόντες ὅσωνπερ ἐν ἄστεσιν ἀπολαύειν εἶχον.

219. Φρουρίον ἔτερον ἦν ἐν νήσῳ περιεξεσμένη 20

20 περιεξεσμένη] κυκλοτερεῖ V² cf. Theocr. id. XXII 50

6 Luc. bis acc. § 33 11 Amm. XXIV 1, 6. Zos. III 14 (Anatha).
cf. Ritter Erdkunde X 137sq. 20 Amm. XXIV 2, 1 (Thilutha)

2 ἐπειθετο M sed v supra ει m² | μένειν e νέμειν corr La²
ειν antecedenti ras 2—3 litt U 3 πρέπει Mor Re 4 κτᾶ-
ται I sed κτ in ras m² | τὸ om M 5 καὶ (alterum) inser I²
| αὐτῷ La αὐτῷ reliqui libri edd 8 μόνων P sed von in
ras m³ μόνον UBM 11 χερρονήσω Mo 14 φίλους M
sed λόφους in marg m² | στρατιᾶς e στρατείας corr P³I²
στρατείας LaU στρατίας M | κεκαλυμμένους P sed ους in ras
m³ 16 ἰδόντες P (sed i eras) ULa | αὐτοὺς MoLaMU et
in αὐτοὺς corr I² 17 καὶ πολλῶν Fabr 19 ὅσω περ una
litt post ω eras I 20 παρεξεσμένη M

229. Οὕτω πάντα ἦν τοῦ βασιλέως ἦττω καὶ οὐδὲν
 τὸν ἄνδρα ἔφερεν. ἀλλ' ἦν χαλεπὸς μὲν πολεμίοις,
 χαλεπὸς δὲ τῶν οἰκείων τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἢ κρατεῖν ἢ
 πίπτειν. τῶν τολύην προβεβλημένων τῆς προνομίας
 5 τῶν ἱππέων κακῶς ἡγωνισμένων, ὥστε αὐτοῖς καὶ τὴν
 ἱππαρχον ἀποθανεῖν, τοὺς ἀξιοῦντας τιμᾶσθαι πρὸ
 R 599 τῶν πολλῶν τοῖς ἀποκτενοῦσι παρέδωκεν οὐκ ἐπὶ
 τῆς σκηνῆς ἐκπέμπων τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' εἰς μέσους
 ἀναστρέφοντας εἰσελθόν, καταβιβάξων ἀπλισμένους
 10 πολλοὺς αὐτὸς ἔχων δορυφόρους οὐδὲ τρεῖς. οὕτως
 ἦν πεπαιδευκῶς ἄρχεσθαι τοὺς στρατιώτας καὶ πᾶν τὸ
 δοκοῦν τῷ κρατοῦντι δέχεσθαι. 230. τοῖς οὖν ἱππέων
 ἀπαντήσας σὺν βοῇ τὸν ἀπολωλότα ζητοῦσι καὶ δια-
 τὴν ἀξίαν ἐπιθεῖς τοῖς οὐκ ἐπαμύνασι καὶ δείξας τῇ
 15 ἄλλοις ἄπασιν, οἷα μένει τοὺς ἀπορραθυμοῦντας, εἰσ-
 θεὶν εἰς τὴν σκηνὴν θαυμαστότερος γεγονώς. 231. βο-
 λόμενος δὲ ὡς πλειστήν τῆς πολεμίας κακουργείων
 πυκνὰς ἐποιεῖτο τὰς ἀναπαύλας, ὅπως τὸ μὲν ἄλλο
 στρατόπεδον ἐν χαρᾷ μένοι, τοῖς δὲ κούφοις
 20 καὶ εὐρωστοτέροις εἴη διερευνᾶσθαι τὴν γῆν ἄλλως
 ἄλλοσε σκεδαννυμένοις. οἱ καταγείλους τε οἰκήσεις ἐ-
 εὐρον καὶ ἦγον ἄγοντες Ἀσυρίων τέκνα μετὰ μητέρων,
 ὥστε τὸν τῶν αἰχμαλώτων ἀριθμὸν πλείω τοῦ τῶν
 κτησαμένων εἶναι. σπάνις δὲ τροφῆς οὐδὲ οὕτως.

3 εἰδόσιν ἢ] ex εἰδόσι corr I² εἰδόσι CBMoM edd
 5 ἡγωνισμένων ex ἡγωνισμένον corr I² 6 ἱππαρχον La m²
 ὃ eras, Mo 9 εἰσελθὼν La sed eis in ras n 13 τοῖς ἀ-
 λωλότας V 14 τὴν om Re 15 ἀπορραθυμοῦντας P sed
 alterum inser m², UIMB 19 χαρᾷ μένοι I sed e in ras
 m², LaU Re 21 ἄλλο Mo | καταγείλους P sed e in
 ras 2 litt m², CMo edd καταγείλους B sed ai supra 4
 cf. Plat. Rep. VII p. 514 A. Protag. p. 320 E 22 ἀπορ-
 LaI edd

ὑδωρ τέμνων οὕτω παρεκάλει τοὺς ἄλλους ἔργοις, οὐ
λόγοις διάβροχον στρατιώταις καὶ σκευοφόροις τὴν
χλαμύδα δεικνύων.

227. Καὶ οἱ μὲν τὴν λίμνην εἰργασμένοι τὴν πολ-
λὴν Ἀσύριοι τὸ σόφισμα ἤλπιζον ἢ ἀποστρέψειν τὴν 5
στρατιὰν ἢ ἀποπνίξειν, οἱ δέ, ὥσπερ ὑπόπτεροι πάν-
τες ἢ τοῦ Ποσειδῶνος αὐτοῖς διῆστάντος τὸ ὑδωρ,
οὕτω διαφυγόντες οὐκ ὀλίγοι προσέβαλλον οὐκ ἐτι
φρουροῖς, ἀλλ' ἦν πόλις Ἀσυρίων μεγάλη τοῦ μὲν τότε
βασιλεύοντος ἐπώνυμος, τείχος δὲ εἴσω τοῦ τείχους 10
ἔχουσα δεύτερον, ὥστ' εἶναι πόλιν ἐν πόλει βραχυτέραν
ἐν μείζονι κατὰ τοὺς κήδους τοὺς ἐν ἀλλήλοις κει-
μένους. 228. γιγνομένης δὲ τῆς ἐφόδου συνῆγε τοὺς
οἰκίτορας ὁ φόβος εἰς τὸ βραχυτέρον τείχος, ὥς ἂν
ἰσχυρότερον. οἱ δὲ τὸ μὲν ἔχοντες, τῷ δὲ προσιόντες 15
βάλλονται μὲν ὑπὸ τῶν ἄνωθεν τοξοτῶν καὶ ἀπέθανόν
τινες, χόματα δὲ αἶθροντες ὑπὲρ τὸ τείχος παρεστή-
σαντο τοὺς συνειλημένους ὁμολογίᾳ. ἢ δὲ ἦν μὴδὲ
ἐν σπονδαῖς ποτε ἐκείνους ἀποδοῦναι Πέρσαις. ἥδεσαν
γὰρ τὰς παρ' ἐκείνοις δοράς. ὃ καὶ σημεῖον τοῦ μὴ 20
βλακεύοντας, παντὶ δὲ σθένει μαχομένους εἰληφθαι.

9 Amm. XXIV 2, 9. Zos. III 17 (Pirisabora). cf. Ritter l. l.
p. 145. Ranke, Weltgeschichte IV 1 p. 116 20 Her. V 25

5 ἀσσύριοι LaI sed in hoc prius σ inser m², edd | ἀπο-
στρέφειν La Mor 6 στρατεῖαν PI sed in στρατιὰν corr in
illo m², in hoc m², ULAB et in marg Mo | ἀποπνίγειν Mor Fabr
8 διαφέροντες U | οὐκ ὀλίγοι] οὐκ ὀλίγον CMoIPU μετ'
ὀλίγον (Par et) Fabr malim κατ' ὀλίγον | προσέβαλλον BVIM
9 ἀσσυρίων La edd 10 βασιλεύσαντος V | τοῦ om BM
inser I² 12 κήδους I x δους cum rasura 1 vel 2 litt U |
post κειμένους ras 3 litt M 18 συνειλημένους Re συνειλεγ-
μένους libri Mor Fabr 19 σπονδαῖς I sed v m² σπονδαῖς Mo
21 παντὶ δὲ] ἀλλὰ παντὶ V

235. Ἐμελλε δὲ ἄρα καὶ ἕτερον ἰσχυρὸν οὐκ εἰς μακρὰν ἀσθενὲς ἐπιδειχθῆσεσθαι. ἦν γάρ τι φρουρίον καρτερόν καὶ τοῦτο ἐν νήσῳ ὄχθου τε καὶ τείρους μέτρῳ πρὸς ἀέρα μέσον ἀνεσθηκός, τοσοῦτον ἦν ἐκ-
 5 τέρου τὸ ὕψος. τὸ μὲν οὖν κάτω πλὴν κοιμηθῆ τινος μικροῦ περιέζωστο δονάκων πυκνότητι κρυπτούσῃ τοῖς ὑδρευομένους, οἱ διὰ καταβάσεως ἀδήλου τοῖς ἔξ-
 κατὰ πολλὴν ἐξουσίαν ὑπὸ ταῖς τῶν δονάκων κόμας ἐχρῶντο τῷ ποταμῷ, τὸ τεῖχος δὲ κρεῖττον ἦν μη-
 10 νημάτων, τοῦτο μὲν ἐπὶ νήσου πεποιημένον, ἦν εἰς πᾶσαν εἶχεν αὐτοῦ, τοῦτο δὲ ἐφ' οὕτως ὑψηλῆς, καὶ προσῆν τὸ πλύνθον ὀπτὴν πρὸς ἑαυτὴν ἀσφάλτῳ δε-
 δέσθαι. 236. ἡ μὲν οὖν ἰσχὺς τοῦ φρουρίου συ-
 βούλευε μὴ πειραῖσθαι, τὸ δὲ ἐκδραμόντας τινὰς τοῖς
 15 πρώτοις τῆς στρατιᾶς προσεπείειν καὶ μικρὸν ἀποστῆναι τοῦ καὶ τὸν βασιλέα τρωῶσαι θυμῷ πρὸς πολιορκίαν τοὺς πεπονθότας ἦγε. καὶ οἱ μὲν προσεκάθηντο, Πί-
 R 601 σαι δὲ ἄνωθεν ἐγέλων, ἐτώθαζον, ὕβριζον, | ἐπ-
 ξευον, ἐτύγγανον· ἴσον αὐτοὺς ἡγοῦντο ποιεῖν, ὥσπερ
 20 ἂν εἰ καὶ τὸν οὐρανὸν ἐπεχείρουν εἰλεῖν. 237. ὁ δὲ
 πρῶτον μὲν καὶ αὐτὸς πέτραις καὶ βέλεσι τῶν ἐπὶ τῷ

2 Amm. XXIV 4, 1sq. Zos. III 20 (Maiozamalcha) 6 Zos.
 III 21, 3 12 Zos. III 17, 5

1 ἐμελλεν La | δ' Re 2 ἐπιδειχθῆσεσθαι La sed post a
 ras 2 litt 3 ὄχθης M ὄχθη V ὄχθη B 4 πρὸς τὸν
 ἀέρα V | αἰθέρα Gasda 11 αὐτοῦ M sed ' in ras m³ αὐτοῦ
 PUI sed in hoc ᾧ supra οὗ m³, MB Mor qui in marg habet
 γὰρ αὐτῶν | δ' Re 12 τὸ in ras P² | ὀπτὴν P sed ἡ αὐτῶν
 corr in ras m³ 14 δ' Re 15 πρώτοις P sed ὅτοις in ras
 m³ | στρατιᾶς P sed : et ~ in ras m³ στρατιᾶς BLAU in ras
 post hanc vocem ras 20 fere litt 16 πρὸς inser I² 17 ἡ
 CLa 19 ἴσον BMoLa Mor Fabr 20 εἰλεῖν I sed εἰλεῖν
 ras m³ 21 αὐτὸς πέτραις in ras C²

χοὺς ἤψατο, καὶ τις φέρων τὸ βέλος ἐν τῷ σώματι
 ἐπίπτεν, ἔπειτα γεφύρα τὴν νῆσον πρὸς τὴν ἡπει-
 ρὴν συνῆψεν, οἱ δὲ ἐργαζόμενοι φυλακὴν εἶχον τὰ
 ὅτινα τῶν πλοίων· τούτων γὰρ τὰ ἄνω κάτω ποιή-
 ντες καὶ δύντες ὑπ' αὐτοῖς καὶ τοῦδαφος τῶν πλοίων 5
 τ' ὀροφῆς πεποιημένοι οἱ μὲν εἶσω τῶν τοίχων τὸ
 ἔδρων, Πέρσαις δὲ ἦν καὶ πῦρ καὶ πᾶν βέλος
 ταῦτα μάταιον, ἃ γε οὐκ ἦν ἀκίσιν [βαλεῖν], οὐ
 ντρίψαι λίθοις, οὐ καῦσαι φλογί. 238. οὐ μὲν
 γὰρ τοῦτο ἐθορυβοῦντο, ἀλλ' εἰδότες μὲν ὀρυττόντας 10
 ὧς πολεμίους, εἰδότες δὲ πᾶν τεχνωμένους, νύκτα
 ἡμέραν ἐκώμαζον, ὥς ἂν ἀπέραντα πονούντων.
 δὲ ἐνέκειντό τε καὶ οὐκ ἔκαμνον καὶ πρὸς τὰ ἄνω
 ροῦντες ὠδοποιοῦν. τοῦ δὲ ὀρυττομένου τὸ εὖρος
 ὅς ἦν ἀνθρώπου, καὶ ὁ πρῶτος ἀναρριχώμενος ἐν 15
 ταῖς νυξὶν εἰς μέσα πύργου τινὸς διαδὺς ἔλαθε, τῷ

2 Amm. XXIV 4, 6

4 Amm. XXIV 3, 11. Her. I 194, 1

15 πρῶτος ἀναρριχώμενος] πρῶτος δρασσόμενος suprascr. et
 χρυζᾶσθαι· τὸ πρὸς ἄναγες ἐκβαίνειν ἅμα ταῖς χειρὶν ἀντι-
 βανόμενον καὶ στηριζόμενον in marg rubr. B cf. Thom. M.
 18, 11 s. v. ἀναρριχᾶται

2 γεφύρα P sed εφ in ras m² γέφυρα Re 3 δ' Re
 π B 6 τειχῶν I τειχῶν Re 7 αὐτῶν scripsi cum M²
 βέλτιον τὸ αὐτῶν ἢ τὸ αὐτὸ in marg habet, et Re Anim
 τοῦ libri edd 8 post ἦν excidit verbum quale διαπεῖραι
 κλειν quod post ἀκίσιν inser C^p M² ita ut v antecedens
 reatur, et post ἀκίσι praebent Mo edd, cancellavi
 ντρίψαι cum rasura 2 litt post i ultimum La συντρίψαι
 ed - in ras m² cf. p. 307, 9 10 ἰδόντες BM 12 δια-
 ῶν La sed ω et ν prius in ras et o m² 13 οὐκ ἔκαμνον]
 αμνον La 14 ὠδοπόρουν IM sed in ὠδοποιοῦν corr
 10 m², in hoc m¹, B 15 εὖρος om Mor Fabr 16 γυ-
 λ V | ἔλαθε La

δὲ εἶπετο δεύτερος, καὶ τρίτος ἐκείνῳ, καὶ πᾶς
 λετο τῶν ἀναβαινόντων εἶναι. 239. γραῦν δ' ἰ-
 μόνην σὺν παιδίῳ κατακειμένην, ἐπειδὴ ἤσθετο,
 ἀναγκάσαντες τὰς θύρας τῶν πύργων καταλαβ-
 5 σύνθημα τοῖς κάτω πρὸς βοήν δείξαντες ῥα
 πολλῆς ἐκείνης καὶ τῶν φυλάκων σὺν ἐκπλήξει
 εὐνῶν ἐκπηδόντων οὐδὲν ἔδει ἢ τοὺς ἐπιστάτας
 φονεύειν ἅπαντας, οἱ γὰρ δὴ πλείους αὐτοὺς
 R 602 λυσανταῖς ἀπὸ τοῦ | τείχους ῥίψεσι, θήρα
 10 πολλή τῶν πειρωμένων λαθεῖν καὶ οὐδεὶς ἔχειν
 λωτον ἐβούλετο μᾶλλον ἢ διαφθεῖρειν, ὥστ' ἂν
 ἄνωθεν, αἱ δὲ αἰχμαὶ κάτωθεν ἀπήντων τοῖς
 τοῖς ἡμιθυῆσι, τοῖς τεθυῶσιν. ἤρκει γὰρ ἡ
 πρὸς θάνατον. 240. τοιαῦτα ἐχόρευσαν μὲν ἐν
 15 τοῖς πολεμικοῖς δαίμοσιν, ἔδειξαν δὲ ἀνίσχον
 θεῶ. καὶ τοῦτο μόνον ἠπειθήσαν τῷ βασιλεῖ.
 γὰρ ἐκέλευε ζωγεῖν καὶ τὸν εἰλημμένον ἐλεῖν,
 μεμνημένοι τῶν βελῶν καὶ τοὺς βεβλημένους εἰ
 καὶ τῆς ὀργῆς τὴν δεξιὰν κινούσης παρεμυθοῦν

2 Zos. III 22, 4   4 Amm. XXIV 4, 22 sq.   12
 1. l. 25   18 Zos. III 22, 7

1 δ' Re   3 συνπαιδίῳ La   4 καταβαλόντες supra
 λαβόντες C^s P^s καταβάλλοντες La   6 φυλῶν συνεκλήθη
 | τῶν [ἀνθρώπων] εὐνῶν Mor, γρ ἄνῶν in marg   8 „αἱ
 ἅπαντας leg. ἀπόνως αὐτ post φονεύειν deest aliquid; fort
 sententia: ἀλλ' οὐδὲ τοὺς μέντοι ἔδει φονεύειν ἅπαντας
 ἀπαντῶντας Sintenis cf. tamen Amm. XXIV 4, 23 proca
 obtruncarunt vigiles omnes et 25 | αὐτοὺς Mo | ἀπώλη
 sed l secundum in ras m^s   9 ῥίψεσιν La   11 ἡβοῦν
 | ἠφίσαν BV ἀφίστο Fabr   12 ἄνω La | δ' Re   11
 θνέσι PU   14 ἐχόρευσαν I sed χ in ras m^s   15 ἐκ
 „num deest τὰς ἐαντῶν χορείας?“ Re | δ' Re   17 εἰλημμέ-
 sed ei in ras m^s ἡλειμμένον U

τοῖς πόνοις λύπην τῷ φόνῳ καὶ ἐδέοντο βασιλέως
 γνώμην ἔχειν, εἰ δρῶσι πεπονθότες. 241. ἀπολω-
 ῖ δὴ τοῖς ἀνθρώποις ἐπαπώλλυτο τὸ φρούριον
 ἵστα δὴ τῶν ἐκεῖ φρουρίων ἐκτριβέν. ὅσῳ γὰρ
 ἀσκευῇ τῶν ἄλλων διέφερε, τοσούτῳ τὴν παντελῶς 5
 μίζουσαν ἐπεσπάσατο ψῆφον. διχόθεν γὰρ ἡ
 βῆ Πέρσαις ἀντικαθιστᾶσθαι τε καὶ μὴ τὸ φρούριον.
 οὕτω δὴ | λαμπρὸν καὶ μείζον ἀνθρωπείας R 603
 ἔως τὸ πεπραγμένον, ὥσθ' οἱ μὲν ἡρηκότες οὐδὲν
 αὐτοὺς ἐνόμιζον οἴσκειν, τῶν δὲ ἐναντιῶν συγκατε- 10
 κτο τὸ φρόνημα τῷ τείχει καὶ ᾤοντο δὴ σφίσι
 τα εἶναι σαθρά. καὶ βασιλεὺς αἰεὶ μὲν ἐργαζόμενος
 ἔλα, μικρὰ δὲ πάντα ἡγούμενος οὐκ ἔσχε τοῦτο
 νομίσαι πάμμεγα. ἐφθέγγατο γοῦν ὅπερ οὐ πρό-
 ν, ὥς εἴη τῷ Σύρῳ δεδωκὼς ἀφορμὴν εἰς λόγον, 15
 δὴ λέγων. ἀλλ' ἡ μὲν ἀφορμὴ θαυμαστή, πάντων
 φίλτατε, σὲ δὲ οὐκ ἔχοντι τίς ἡδονὴ τοῦ βίου;
 243. Ἄλλ' ἐκείσε ἐπανερχομαι, ὅτι τὸ φρούριον
 ὃν ἂν διεξῆλθον, τῇ φήμῃ τοῦ πεπραγμένου πολλὴν
 πλείστον τῆς ὁδοῦ τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίαν 20
 ἦσεν. ὥστε καὶ τὰς κώμας ἐπήγεσαν οἱ σκευοφόροι
 βάνοντες ἂν μὴ λαβόντες οἱ κατοικοῦντες ᾤοντο.
 ἴον δὲ τὰ μὲν ἐλάμβανον, ἂν δὲ φέρειν οὐκ ἦν, τὰ μὲν
 ὄσαν τῷ ποταμῷ, τὰ δὲ τῷ πυρί, ὥσπερ ἀμέλει καὶ βα-

1 φόνους La | βασιλέως inser I^s om CBMoM edd 2 εἰ
 ι ex ιδρῶσι corr M^s 3 δὲ Re 4 φρουρίων ἐκτριβέν]
 tur εἰκότως interponendum“ Re 5 τοσούτω U 6 ἐπε-
 ατο in ἐπεσπάτο corr I^s 7 τε om Mor Fabr 8 ἀν-
 τελέας P sed εἰ in ras m^s 10 ἔτ' αὐτοὺς libri edd
 ῶτοὺς Sintenis | αὐτοὺς εἶναι ἐνόμιζον Mo | δ' Fabr Re
 φρίσιν P 15 λόγων Mo 16 ἐμὲ δὴ λέγων in marg Mo^s
 ρ τοῦ λόγου in marg M^s 19 & in marg C^s 20 ἐπι-
 τον B 22 λαμβάνοντες V

σίλεια τοῦ Πέρσου κείμενα μὲν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, κάλλος
δὲ ἅπαν ἔχοντα Περσικὸν ὄσον τε ἐν οἰκοδομήεσσι καὶ
ὄσον ἐν κήποις τε καὶ φυτῶν ὥραις καὶ ὁσμαῖς ἀνθέων,
5 ἐν οἷς αὐτὸν ἐγύμναζεν ὁ Πέρσης, τότε δὲ Ῥωμαῖοις
εὐώχουν ἅπαντας. ταῦτα ἐνεπρήσθη τὰ βασιλεία ἐν
ἐν Σούσοις οὐδέν, ὥς φασιν, ἀτιμότερα καὶ δευτέρᾳ
R 604 ἐπὶ τούτοις καὶ τρίτα ἐπὶ κάλλει μὲν | ἐκείνων
λειπόμενα, κάλλους δὲ οὐκ ἄμοιρα.

- 10 244. Τοιαῦτα δρῶντες ἐπὶ τὰς πάλαι ποθουμένης
ἀφικνουῦνται πόλεις, αἱ τὴν Βαβυλωνίαν γῆν ἀντὶ Βα-
βυλῶνος κοσμοῦσι. ῥεῖ δὲ αὐταῖν μέσος Τίγρης ὁ
ποταμὸς καὶ παραμείψας οὐ μικρὸν δέχεται τὸν Εὐ-
φράτην. ἐνταῦθα οὐκ ἦν εὐρεῖν, ὃ ποιητέον· εἴτε γὰρ
15 παρίοιεν οἱ στρατιῶται τοῖς πλοίοις, οὐκ ἦν προ-
ελθεῖν ταῖς πόλεσιν, εἴτ' ἐπ' ἐκείνας ἵοιεν, ἀπώλλυντο
ἂν αὐτοῖς αἱ νῆες, εἴτ' ἀναπλέοιεν διὰ τοῦ Τίγερτος,
μόχθος τε μέγας καὶ μέσαι ταῖν πόλεων ἐγίνοντο· ἐν
245. τίς οὖν ἔλυσε τὴν ἀπορίαν; οὐ Κάλχας οὐδὲ

4 Amm. XXIV 5, 2. Zos. III 23 10 Amm. XXIII 6, 2
XXIV 5, 3 et 6. Strab. XVI p. 738 et 743 (Ctesipho et Coche);
cf. Sozom. VI 1 qui hac oratione inde a p. 329, 21 usque ad
354, 9 obiter usus est

2 οἰκοδομήμασι Re 4 τὲ I | ἀπ' ἀντικρὺ MoLa Mor Fabr
ἀπάντικρυ Re 5 αὐτὸν om Mo | δὴ B MoLa PU Mor Fabr
quod corr Re | ῥωμαίων B om V 6 ἅπαντες ut Amm. l. l.
quas omnes . . . equites nostri confoderunt? | ταῦτα δ' U edd (de
Fabr) 7 οὐδέν om Re 8 ἐπὶ (2) delendum videtur in V
et Sintenis ἐπὶ τοῖς δευτέροις coni Re 9 λειπόμενα I sed in
in ras m² | δ' edd 11 γῆν] τὴν Sintenis 12 δ' Re | αὐτῶν
P sed ν in ras m³ αὐτῶν C Mor Re 13 μακρὰν coni Re
17 ἀναπλέουσι Fabr 18 τε] ἦν V | μέσαι M Re μέσαι relict
libri (sed in I ν in ras m³) Mor Fabr | τῶν I | πόλεων P sed in
ras m³ πόλεων C Mo IU Mor Re πόλεων BV La Fabr et γο in ras
Mor | ἐγίνοντο V ἐγίνοντο IM sed in hoc (2) eras 19 ἔλυσε La

Τειρεσίας οὐδ' ἄλλος οὐδείς τῶν μάντεων. λαβὼν γὰρ αἰχμαλώτους τῶν αὐτοῦ που πλησίον οἰκούντων ἐξήτει διώρυχα νανσίπορον καὶ ταύτην ἐκ βίβλων, ἔργον μὲν παλαιοῦ βασιλέως, ἄγουσαν δὲ τὸν Εὐφράτην ἐπὶ τὸν Τίγρητα ταῖν δυοῖν ἀνωτέρω πόλεων. 5 246. τῶν δὲ αἰχμαλώτων τοῦ μὲν τῆς νεότητος οὐδὲν ἐπισταμένης, τοῦ δ' ἐν γῆρᾳ πάντα ὑπ' ἀνάγκης εἰπόντος, καὶ γὰρ ἑώρα τὸν βασιλέα περὶ τῶν τόπων οὕτως ἀκριβῶς τοῖς λόγοις χρώμενον ὥσπερ τινὰ τῶν ἐπιχωρίων, οὕτως ἐν τοῖς γράμμασιν ἀπὼν ἑωράκει πάλαι 10 τὴν χώραν, φράζει τολύνην ὁ πρεσβύτης, οὐ τέ ἐστι καὶ ὡς κέκλειται καὶ ὡς ἀναχωσθεῖσα τὸ πρὸς τῷ στόματι σπείροιτο. 247. νεύσαντος δὲ τοῦ κρατοῦντος ἅπαν τὸ κώλυμα ἐξήρητο | καὶ τοῖν φείθοριν τὸ R 605 μὲν ξηρὸν ἑωράτο, τὸ δὲ ἤγεν ἐπὶ τὸν Τίγρητα πλοῖα 15 παραπλέοντα τῷ στρατῷ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι μεζῶν ἐπελθὼν ὁ Τίγρης ἅτε προσλαβὼν τὸν Εὐφράτην φό-

3 Amm. XXIV 6, 1. Zos. III 24. Polyb. V 51, 6 (πρὸς τὴν βασιλικὴν διώρυχα). Plin. n. h. VI 120. Her. I 193, 2 (Naharmalcha).

3 διωρυχή καὶ διωρυγή ἐπὶ τοίχων καὶ χωμάτων B²
12 κέκλειται ἀντὶ τοῦ κέκλεισται, ἐκεῖνο γὰρ δόκιμον V^r

1 οὐκ V 3 νανσιπόρον CBMoM | post βίβλων excidit participium, quale εἰδώς (Re) vel ἐπιστάμενος 4 post μὲν ras 3 litt I, οὐν BM | βασιλέως οὐσαν coni Re | δὲ om La 5 πόλεων P sed i subscr. m³ πόλεων BMoIU edd πολέων La 6 <ἐπὶ> τῆς coni Gasda τῆς I sed ἡ in ras m³ num ἐκ vel ἐπὶ? 7 ἐπισταμένης I sed ἡς in ras m² ἐπισταμένον V probante Gasda, fortasse recte 8 οὕτως I sed ex οὗτος corr m², M sed acutus et ὡς in ras m² 10 ἑώρα καὶ V 11 πρεσβύτερος Re 12 κέκλειται e κέκληται corr VP²I² κέκλεισται e κέκληται corr C^r κέκληται Mo κέκλεισται BLAU et (supra κέκληται) M² Mor Re om Fabr | καὶ ὡς om Fabr | ἀναχωσθεῖσα P sed σθεῖς in ras m³ | τὸ I sed ὁ in ras m² τῷ M (= in ras) τὰ V 15 πλοῖα πολλὰ παραπλέοντα La 16 μεζῶν La 17 παραλαβὼν Re

βον ἐπήνεγκε μέγαν, ὥς οὐ φεισόμενος τῶν τειχῶν.
 248. ἐκφαίνεται δὴ Περσῶν τὸ δοκιμώτατον καὶ κα-
 εἶχον τὴν ὄχθην ἀσπίσι τε λαμπούσαις καὶ ἱπποῖς
 χρεμετίζουσιν καὶ τόξοις ἡσκημένοις καὶ μεγέθεσιν ἐκ-
 5 φάντων, οἷς ἴσον ἔργον δι' ἀσταχύων ἐλθεῖν καὶ φέ-
 λαγγος. οὗτοι μὲν οὖν ἦσαν ἀντιμέτωποι, ποταμὸς
 δὲ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, ὁ μὲν ἐγγύς, ὁ [δὲ] βεβιασμένος,
 ὁ δὲ τις ἀπωτέρω, καὶ στρατιὰ Περσῶν ἑτέρα, τὰ δὲ
 κατόπιν ὡμῶς πεποροθημένα καὶ οὐ διδόντα τὴν αὐτὴν
 10 πάλιν ἐλθεῖν. 249. ἐδεῖτο δὴ τόλμης ὑπερφυῶντος ὁ
 καιρὸς τοῖς οὐ μέλλουσιν ἀπολεῖσθαι λιμῶν, καὶ πάντες
 τεταραγμένοι πρὸς ἓνα ἔβλεπον. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἐκ
 τῶν εὐθυμουμένων ἐστίν, ἐποίησεν ἱπποδρομὴν καὶ
 λεάνας καὶ ἱππέας ἐπ' ἀγῶνα καλέσας καὶ ἄθλα κέλευσε
 15 θείας, θεαταὶ δὲ τῶν δρωμένων οὕτω πρὸς τοῖς οὐρανῶν
 ἦσαν οἱ πολέμιοι, οἱ μὲν κάτω περικαθήμενοι καὶ
 ἀμίλλας, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἐπάλλεων, τὸν μὲν μακαρίζοντες,
 ὥς ἂν ἐν ταῖς εὐφροσύναις τῶν νενικηκότων ὦναι,
 σφᾶς δὲ αὐτοὺς, ὥς ἂν οὐκ ἔχοντας ταῦτα κολύβην
 20 θρηνηοῦντες. 250. ἐν τῷ δὲ τοῖς δρόμοις τῶν ἱπποῶν
 ὁ στρατὸς ἐψυχαινομένη, κεναὶ τῶν φορτίων ἐκ κα-
 αγγέλσεως ἦσαν αἱ νῆες, τῷ λόγῳ μὲν, ὅπως ὁφθαλμοῖς

13 I 147, 12. t. II 59, 3 R. Ruf. Fest. brev. 28. Soz. l. l. Euseb.
 (?) apud Suid. s. v. ἔθνη

5 ἴσον La Mor Fabr | διὰ σταχύων La 6 οὐκ om La
 7 δὲ cancellavi auctore Re cui oblocutus est Sudhaus, De ratione
 inter Zos. et Amm. p. 69 8 στρατεία ULaB et in marg Ma
 corr in στρατιὰ I² P³ 10 ἐλθεῖν in ἐπανελθεῖν corr I² | διὰ
 I sed δὲ inser m³, U 11 ἀπόλλυσθαι V 12 πρῶτον μὲν
 inser I² 13 v (1) in εὐθυμουμένων in v corr I², συμμένων in
 ras P³ εὐθυμουμένων U 15 οὗτοι V οὐ τῶν La | πρὸς e ap
 corr I³ 16 οἱ (2) om La 17 et 19 δ' Re 19 post ἔχον-
 τας ras 2 litt La 21 post κεναὶ ras 9—10 litt I | κα-
 γέλεων La παραγγέλματος Re 22 ὁφθαλμοῖς supra ὁφθαλμοῖς La

τὸ σιτηρέσιον, εἴ πη παρανάλωται, τὸ δὲ ἔργον ἦν, οὐ
 προειδότες ἐξαίφνης ἐμβιβάσαι | τοὺς στρατιώτας R 606
 ἐβούλετο. δεδειπνηκότας τοίνυν ἀγείρας τοὺς ἐν τέλει
 καὶ δεῖξας, ὥς μία λέλειπται μόνη πρὸς σωτηρίαν
 ὁδὸς Τίγρητα διαβάντας γῆς ἀκεραίου πάλιν ἀπολαύειν 5
 ἔχειν, τοὺς μὲν ἄλλους εἶχε σιγῶντας, ὅφ' ὃ δὲ ἦν
 τῆς δυνάμεως τὸ πλεόν, ἀντέλεγε τῷ τε ὕψει τοῦ
 κρημνοῦ καὶ τῷ πλήθει τῶν πολεμίων φοβῶν. 251. ὁ
 δὲ τὴν μὲν τοῦ τόπου φύσιν καὶ διαμελλόντων τὴν
 αὐτὴν εἰπὼν ἔσπεσθαι, τοὺς πολεμίους δὲ πλείονας, 10
 ἕτερον ἄνδρα ἐκέλευε καὶ προεῖπεν, ὥς κρατήσῃ μὲν
 οὗτος, οὐκ ἄνευ δὲ τραύματος. τοῦτο δὲ αὐτὸν τῇ
 χειρὶ δέξασθαι καὶ οὗ τῆς χειρὸς προσέθηκε καὶ τούτῳ
 πάλιν τὸ μικροῦ δεήσειν φαρμάκον. 252. καὶ αἱ μὲν
 νῆες εἶχον ἤδη τοὺς μαχουμένους, ὁ δ' εἰστίθει βλέ- 15
 πων εἰς οὐρανόν, ὥς δὲ ἔλαβεν ἐκείθεν τὸ σύνθημα,
 δίδωσιν αὐτὸ τοῖς ταξιάρχοις, οἱ δὲ τοῖς ἄλλοις ὥς
 οἶόν τε μάλιστα δι' ἡσυχίας. οἱ δὲ ἔπλεόν τε καὶ ἐξέ-

3 Amm. XXIV 6, 4 sq. Zos. III 25. Soz. I. 1.

1 εἴποῦ P εἴπῃ^{οι} B | δ' Re 2 προειδότες La 3 ἐβού-
 λετο del I | τέλει in La 7 πλείον La | τῷ τε e τότε corr M^s
 9 μὲν inser I^s | διὰ μελλόντων I sed gravis erasus, et Mor
 qui γὰρ δι' ἀμελούντων in marg habet 11 ἐκέλευσε La
 ἐκάλει Sintenis ἡγείσθαι vel simile excidisse putat Re recte,
 nisi εἰπεῖν cogitatione supplendum est | προεῖπεν IB sed in
 his σ erasum, Mo 12 οὗτος B sed ος in ras m^s | οὐκ —
 τραύματος inser I^s M^s, in ras 6—7 litt B^s, in marg C V^s
 om La | τοῦτο δὲ in ras 6—7 litt B^s | τοῦτο P sed o alterum
 in ras m^s | δὲ om Mo 13 δέξασθαι CVPU | οὐ La et in οὐ
 corr C^s | τῇ χειρὶ Fabr | προσέθηκεν CLa | τοῦτο Mor Fabr
 5 ἤδη in ras I^s | μαχουμένους scripsi auctore Cobeto Mnem. V
 34 (Coll. 114) μαχομένους libri edd | ὁ BMP Mor | δὲ Re
 7 δίδωσι μὲν V | ταξιάρχους I sed o in ras m^s 18 τε ἦν Re

βαινον αἰσθησίν τε ἤδη τοῖς ἐγγὺς παρέχοντες καὶ
 βαλλόμενοι, ἀλλ' ὅμως ὃν οὐκ ἂν ἐν εἰρήνῃ τε καὶ
 μηδενὸς ἐργοντος μεθ' ἡμέραν εὖζωνοι κρημνὸν ἐθάρ-
 ρησαν, διὰ νυκτὸς ὀπλῖται τοὺς πολεμίους ὑπὲρ κεφα-
 λῆς ἔχοντες ἀναβέβηκεσαν· ὅπως μὲν, οὐδ' ἂν νῦν
 5 ἔχοιμεν ἐρωτηθέντες εἰπεῖν. οὕτως οὐκ ἀνθρώπων
 μάλλον ἦν τὸ ἔργον ἢ θεοῦ τινος ταῖς αὐτοῦ χερσὶ
 μεταωρίζοντος ἕκαστον. 253. τῇ δ' οὖν ἀναβάσει τὸν
 φόνον συνάψαντες τοὺς μὲν ἀνισταμένους κατήνεγκαν,
 10 τοῖς δὲ κακὸν ἐπιστάνας ὄναρ ἐτι καθευδοντας ἐκτι-
 νον. οἱ δὲ ἀφυπνισθέντες τοσοῦτον εἶχον τῶν κοιμη-
 μένων πλεόν, ὅσον ἦδεσαν ἂ πάσχουσιν, ἐπεὶ ἀμύνεσθαι
 γε τοὺς ἐπικειμένους οὐδὲ τούτοις ἦν. 254. οἷα δὲ
 R 607 ἐν νυκτὶ καὶ σκότῳ, πολλὰ μὲν ἐφέρετο | κατὰ τῶν
 15 σώμάτων ξίφη, πολλὰ δὲ κατὰ τῶν δένδρων, ἐδήλου
 δὲ ταῦτα ὁ κτύπος, οἴμωγὴ δὲ ἤκούετο τετρωμένων,
 τιτρωσκομένων, μελλόντων, ἀπολλυμένων, ἰκετενούντων.
 οἱ δὲ προήεσαν σφάττοντες, καὶ τῆς γῆς τοσοῦτον
 ἐκέκρυπτο τοῖς τῶν πεπτωκότων σώμασιν, ὅσον ἂν
 20 καλύψαιεν ἑκαταχίλιοι νεκροί. - 255. εἰ δὲ μὴ σκῆλον
 ἐπιθυμία περὶ τοὺς τεθνεώτας διέτριψαν, ἀλλ' ἐπὶ τό;

3 Ruf. Fest. l. l.

4 Amm. XXIV 6, 6

10 II. x 496. Sol. l.

1 παρέχοντες Mo 2 ἐν La | ἐν inser I² M² | τὴ I sed
 in ras m² 3 μεθ' ἡμέραν V 4 ἀν' αὐτοῦ νυκτὸς La | τοῖς
 in Re 6 ὅπως οὐδ' Mor Re ἔντας δ' οὐδ' Sinentia
 7 αὐτοῦ B Mo M La P Mor Fabr αὐτοῦ U 8 μεταωρίζοντος B
 sed ωρίζ in ras m² | δ' μὲν Re 9 τοῦς — 10 ἐπιστάνας
 in marg V² 9 κατήνεγκαν B sed ἦνε in ras m² 10 ἔκτι-
 νον I 11 δ' Re | γε κειμένων in marg Mor 12 ἀμύνε-
 σθαι Mo La 13 δ' Re 14 τῶν om U 16 ταῦτα om La
 | δ' Re 18 προήεσαν BV 19 ἐκρύπτετο La 20 καλύψαιεν
 CMoU Mor Re | ἑκαταχίλιους νεκρούς Mor Re 21 διέτριψαν
 sed ε in ras m² | ἀλλ' ἐπὶ in ras V

πύλας αἰξάντες ἢ ἀνέσπων ἢ κατέσχισαν, εἶχον ἂν
 Κτησιφῶντα τὴν πολυύμνητον. νῦν δὲ χρυσὸν μὲν
 καὶ ἄργυρον καὶ ἵππους τοὺς τῶν οἰχομένων ἐκτῶντο,
 αἷμα δὲ ἡμέρα πρὸς ἰππέας ἡναγκάζοντο μάχεσθαι, οἱ
 τὰ μὲν πρῶτα ἐλύπουν, ἔπειτα δὲ ὅφ' ἐνὸς ἐξ αἱμασιᾶς 5
 ἀναδραμόντος στρατιώτου κυκηθέντες ἔφυγον. δια-
 βαίνει δὲ τὸ λοιπὸν στρατόπεδον, καὶ τούτων πανταχοῖ
 τοὺς ὀφθαλμοὺς φερόντων μετὰ θαύματος οἱ κτεί-
 νοντες περιέπλυνον αὐτοὺς τῷ ποταμῷ, καὶ ὁ Περσῶν
 Τίγρης τῷ Περσῶν αἵματι χρωσθεὶς ἔρρει. 10

256. Λογιζέσθω δὴ τις τὰς ἐκείνων εἰς τὴν ἡμε-
 τέραν εἰσβολὰς καὶ τὸ καθ' ἕκαστον ἔργον καὶ παρα-
 βαλλέτω ταύτην τὴν μίαν ταῖς συχναῖς ἐκείναις καὶ
 τάχα εὐρήσει λαμπρὰ μὲν κακείνα, πολὺ δὲ μελῶ
 ταῦτα καὶ τὰ μὲν οὐδενὸς ἀπαντῶντος πεπραγμένα, 15
 τὰ δὲ ὄντων τῶν μαχομένων τετολημμένα, ὥστ' εἴ τις

1 Ruf. Fest. l. l. 3 Zos. III 25, 6

1 αἰξάντες *I* sed inter *α* et *ι* ras 1—2 litt ἄξάντες Cobet
 Mnem. V 110 (Coll. 106) | ἢ (1) — κατέσχισαν praemisso κεί-
 μενον in marg *I*² | κατέσχισαν *C* sed *η* in *ι* corr *f*, iterum in
η corr *n* 2 κτησιφῶ *α* cum ras 2 litt *U* | τὴν scripsi e *BV*
 cum Fabr τὸν reliqui libri Mor Re | μὲν inser *I*² om *MB*
3 τοὺς inserui e *CMoVPU* om reliqui libri edd 4 οἱ *P*
sed οἱ in ras m² om *U* in ras 2 litt, in qua tantum accentus
gravis emicat 5 δὲ inserui e *BIMPU* om reliqui libri edd
[ἐξαιμασιᾶς *MoLa* 6 κυκηθέντες *V* | ἔφυγον Re 7 πανταχῇ
BVIMPU 8 θαύματος οἱ κτείνοντες] „quaedam hic desunt“
Re | οἱ κτείνοντες] οἰκτείνοντες *P* sed in οἰκτείνοντες corr m³,
I sed in οἱ κτείνοντες corr m², *MU* 9 αὐτοὺς *P* sed spir.
len. in asperum corr m³, *ULaMBMo* Mor Re αὐτοὺς *I*
1 δέ *I* Re | τις *U* sed *ς* eras | ἐκείνων *P* sed *ων* corr ex *φ*,
t videtur, in ras m³, ἐκείνου *U* 12 καθέκαστον *CMoILa*
dd „malim καθεκάστων“ Re | παραβάλλω *P* sed secundum 1.
inser m³, *U* 13 ταύτην *V* sed *ην* in ras m² 16 δ' Re

ἤρετο Πέρσας, εἰ ἐβούλοντ' ἂν μήτε ἂ δεδράκασι, δεδρα-
 κέναι μήτε ἂ πεπόνθασι, πεπονθέναι, πάντας ἂν εἰπεῖν
 R 608 ἀπὸ τοῦ βασιλέως ἀρξαμένους, ὥς ἐπὶ πολλῶ | τὰ
 τότε ἐνίκων. 257. γνολή δ' ἂν τις κακέϊθεν· Κων-
 5 στάντιος γὰρ ἐν οὐδεμιᾷ τῶν εἰσβολῶν εἰς αἰτησιν
 σπονδῶν ἠναγκάσθη πεσεῖν, ὁ δὲ ὢν ἔφην πεπραγ-
 μένων ἔπεμψε τὸν δεησόμενον ἐνταυθοῖ στήναι τὸν
 πόλεμον καὶ τὸν νενικηκότα τοῦ πλείονος ἀποσχόμενον
 φίλην ἔχειν καὶ σύμμαχον τὴν αὐτῶν ἀρχήν. 258. καὶ
 10 ὁ μὲν ἐπὶ τούτοις ἦκων τῶν εὖ γεγονότων εἰσελθὼν
 ὥς τὸν ἀδελφὸν τοῦ πέμψαντος μεθ' ἡμῶν ἐπ' ἐκεί-
 νον ἴοντα γονάτων ἀπτόμενος ἐδεῖτο κοινῶσαι βασιλεῖ
 τὸν λόγον. ὁ δὲ κατὰ σπονδὴν τε καὶ μεθ' ἡδονῆς, ὥς
 δὴ χρηστόν τι μηνύσων, ἦλθε μειδιῶν καὶ διηγείτο
 15 καὶ δῶρα προσεδόκα τῶν λόγων. ὁ δὲ αὐτόν τε σιγᾶν
 ἐκέλευε καὶ τὸν ἦκοντα ἀποπέμψαι σιγῶντα καὶ συγγέ-
 νειαν τὴν πρὸς αὐτὸν ἐκείνου πλάσαι τῆς συνοσίδας
 πρόφασιν. οὔτε γὰρ καταδέσθαι τὸν πόλεμον ἡξίου
 τό τε τῆς εἰρήνης ὄνομα δεινὸν ἐνόμιζεν ἀμβλύναι
 20 στρατιωτήν. ὁ γάρ, οἶμαι, πεισθείς, ὥς ἔξεστι μὴ
 μάχεσθαι, κακῶς <ἂν> ἀναγκαζόμενος μάχοιτο. 259. διὰ

11 Ὁρμίσδην Zosim. III 18, 1 Amm. XXIV 2, 20

1 ἤρετο inser I² | μήτ' La 2 πάντως I sed ω in ras m^a
 6 „imo vero ἠνάγκασε“ Re 7 ἐνταυθοῖ I sed ἐν in ras m^a
 ἐνταυθ' οἱ Mor Fabr | τὸν P sed ὃν in ras m^a τὸν μὲν U
 8 ἀπεχόμενον Re 9 αὐτῶν C Re αὐτοῦ Fabr 10 γρ ἡνέ-
 των ἔ. τῶνδε ἔ in marg Mor | γεγονότων εἰς ὧν V probanda
 Gasda 11 εἰς V 12 ἀνάμενος Re | γρ ἡγοῖτο in marg
 Mor | τῷ βασιλεῖ V 13 τῶν λόγων PU λόγον voce des Mor
 p. 322; quae sequuntur leguntur p. 301sq. 15 προσεδόκα P
 sed ω in o corr m^a, La 17 ἐκείνον P sed 'et ou in ras m^a
 ἐκείνον V 18 τὸν inser I² 19 ἀμβλύναι IBMP sed n
 hoc e' corr m^a ἀμβλύναι reliqui libri edd cf. p. 149, 17
 21 ἂν inserui cum Sinteni et Gasda | διατοῦτο B VIMP

τοῦτο εἶσω τῶν ὀδόντων προσέταξε μένειν τὸ γλυνκὸν
 τῶν σπονδῶν ὄνομα. καίτοι τις οὐκ ἂν ἐνδεικνύ-
 μενος τοῖς ἑαυτοῦ, πόσον τι δεδύνηται | στρατηγῶν, R 609
 ἤγχιρε σύλλογον ἐπ' ἀκροάσει τῶν ρημάτων; ἀλλ' οὐ-
 τὸς γε ἐπὶ συνθήκας καλούμενος τῷ τείχει προσελθὼν 5
 ἐπὶ μάχην τοὺς τειχήρεις ἐκάλει γυναικῶν μὲν εἶναι
 λέγων ὃ πράττουσιν, ἀνδρῶν δὲ ὃ φεύγουσι. 260. τῶν
 δὲ εἰπόντων δεῖν τὸν βασιλέα ζητεῖν κἀκείνῳ δεικνύειν
 αὐτὸν ἐπεθύμησε μὲν Ἀρβηλα καὶ ἰδεῖν καὶ διελθεῖν
 ἢ ἄνευ μάχης ἢ καὶ μαχεσάμενος, ὥστε μετὰ τῆς Ἀλεξ- 10
 ἀνδρου νίκης τῆς αὐτόθι καὶ ταύτην ὑμνεῖσθαι,
 καὶ γνώμην δὲ εἶχεν ἐπιβῆναι πάσης ὅση Πέρσαις
 ὁρίζει τὸ κράτος, μᾶλλον δὲ καὶ τῆς ὁμόρου, καί-
 τοι μηδετέρας αὐτῷ μόρας ἐλθούσης μήτε τῆς οικείας
 μήτε τῆς συμμάχου, τῆς μὲν ἀδικίᾳ τοῦ τὸ ἔθνος 15
 ἔχοντος, ἢ δέ, ὥς φασι, κατ' ἀρχὰς εὐθύς τοξευθέν-
 των τινῶν ἐν τῷ Τίγρητι λουομένων, μείζον αὐτοῖς
 ἡγήσατο τὸ μάχεσθαι πρὸς αὐτούς. καὶ ἅμα ἢ τῶν
 ἡγεμόνων πρὸς ἀλλήλους φιλονεικία ῥαθυμεῖν τοῖς

10 Socr. h. e. III 21 p. 192 C   15 Amm. XXIV 7, 8

2 καίτι P sed in καίτοι corr m², U   3 τί VP   5 κ in
 καλούμενος inser P³U²   7 δ' Re   8 κἀκείνο La   9 αὐτόν
 MoVLam Mor | ἄρβυλα V ἀρβηλά La   12 δὲ Re („malim
 μὲν“ Anim)   τε libri Mor Fabr | ὅση P sed η in ras 2 litt m²
 13 ὁμόρου I sed ο (2) ex η corr m² | καίτι PU   14 μηδ'
 ἐτέρας LaI   16 ὃ δέ Mor sed γε ἢ δὲ in marg | καταρχὰς
 BVILaPU Mor   17 ο in λουομένων inser V, eras I | αὐτοῖς
 ex αὐτοῖς corr M²   αὐτῆς CBLaI et ex αὐτῆς corr P³   αὐτῆς
 ἦ
 U αὐτοῖς V αὐτῆς Mo Fabr αὐτοῖς Mor   18 ἢ τῶν
 scripsi auctore Re e PI in quo ex ἦ τε corr m²   ἦ τε reliqui
 libri edd

ἀρχομένοις ἐπέτρεπεν. ὁπότε γὰρ ἄτερος κινοίη, μέ-
νειν ἄτερος παραινῶν χαριζόμενος ἔπειθεν. 261. οὐ
R 610 μὴν χεῖρων | γε ταῦτα ἐποίει τὸν βασιλέα. ἀλλ' οὐκ
ἐπήγει μὲν ἀπόντας, πράττειν δὲ ὅσαπερ ἂν, εἰ παρ-
5 ἦσαν, ἡξίου καὶ πρὸς τὴν Ἑρκανίαν ἔτεινε τὸν λογισμὸν
καὶ τοὺς Ἰνδῶν ποταμούς. ἤδη δὲ τῆς στρατιᾶς ἐπὶ
ταῦτα ὠρμημένης καὶ τῶν μὲν πορευομένων, τῶν δὲ
συσκευαζομένων θεῶν τις τοῦ μὲν ἀφίστησι, νόστιμον
δὲ κατὰ τὸ ἔπος παρήγει μεμνησθαι. 262. τὰ πλοῖα
10 δὲ πρὸς τὴν προτέραν βουλὴν ἀφείτο πυρὶ, κάλλιον
γὰρ ἦν ἢ τοῖς πολεμοῖς. ταῦτόν δ' ἂν εἰκότως ἐδράτο
καὶ τοῦ προτέρου μὲν οὐ βουλευθέντος, τοῦ δὲ ἐπα-
ιέναι νικῶντος. ὁξὺς γὰρ καὶ πολὺς ὁ Τίγρης ἐμπα-
πτων ταῖς πλώραις πολλῶν ἠνάγκαζε δεῖσθαι χερῶν
15 τὰ πλοῖα καὶ ἔδει τοὺς ἀνέλκοντας ὑπὲρ ἡμῶν τῆς
στρατιᾶς γενέσθαι. τοῦτο δὲ ἦν κρατεῖσθαι μὲν τοὺς
μαχομένους, ἔχεσθαι δὲ ἀμαχεῖ μετ' ἐκείνους τὰ ἄλλα
263. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὴν εἰς τὸ μαλακῆσθαι
παράκλησιν ἀνυπόκει τὸ πῦρ. ὁ γὰρ μηδὲν ποιεῖν
20 ἐθέλων ἀρρωστεῖν σκηπτόμενος ἔκειτο καθεύδων ἐν

9 Il. κ 509

10 Amm. XXIV 7, 4. Zos. III 26, 3

1 κινοίη La, ex κινεῖ corr I, supra κινεῖ C^a κινεῖ
BMoMPU κινεῖν V κινῇ edd | μένειν δ' V 2 ἄτερος B
3 γε χεῖρων in marg Mor 4 εἰ inser C^a M^a 6 στρατιᾶς
La 7 ὁρμημένης B 8 θεῶν e θεῶν corr La^a θεῶς La
| ἀφίστησιν La 9 τε Mor Fabr quod corr Re | γε παρ-
in marg Mor 11 ἦν om B Re 12 βουλευθέντος scilicet
cum Gasda e Par βουλευθέντος libri sed eu corr ex η I^a d
supra η pos M^a, edd | ἐπαιέναι in ἀνιέναι corr M^a ἐπα-
ιόντος καὶ La 14 πλώραις I sed πρῶ in ras m^a 15 ἐπὶ
ἡμῶν I 16 στρατιᾶς La | τῶν μαχομένων La 17 δ' B
| καὶ τὰ Re 20 ἔκειτο I sed γε ἤκει in marg m^a, P sed
ἐκειτο in ras m^a, eras U

σὺν ἐνὶ θεράποντι, δόρου δὲ ἰππέως ἐπ' αὐτὸν ἐνεχθὲν
 ᾠπλον, τῷ γάρ, οἶμαι, σφόδρα κρατεῖν οὐδὲ ἐφράξατο,
 διὰ τοῦ βραχίονος δραμὸν εἰς τὴν πλευρὰν εἰσέδν.
 269. καὶ πεσὼν ἐπὶ γῆς ὁ γενναῖος τὸ αἷμα ὄρων κα-
 5 ταρρέον κρύπτειν ἐθέλων τὸ συμβᾶν ἐπὶ τὸν ἵππον
 αὐθις ἀναβάς, ἐπειδὴ τὸ αἷμα τὴν πληγὴν ἤλεγχεν,
 ἐβόα καθ' οὓς ἀεὶ γίνοντο, μὴ δεδιέναι τὸ τραῦμα,
 μηδὲ γὰρ θάνατον ἔχειν. ἔλεγε μὲν ταῦτα, τοῦ δεινοῦ
 δὲ ἡτῶτο. καὶ κομίζεται πρὸς τὴν σκηνὴν καὶ τὴν
 10 μαλακὴν εὐνήν, τὴν λεοντήν καὶ τὸν φορυτόν, ταυτὶ
 γὰρ ἡ κείνου στρωμνή. 270. τῶν ἱατρῶν δὲ μὴ εἶναι
 σωτηρίαν λεγόντων δεξαμένη τοῦ θανάτου τὸν λόγον
 ἡ στρατιὰ, πάντες μὲν ὠλοφύροντο, πάντες δὲ ἐκό-
 πτοντο, παρὰ πάντων δὲ ἡ γῆ δάκρυσιν ἐβρέχετο, τὰ
 15 ὄπλα δὲ τὰς χεῖρας ἐκφυγόντα ἔρριπτο, ᾤοντο δὲ μὴδ'
 ἄγγελον ἐκείθεν ἀναστρέψειν οἴκαδε. 271. ὁ δὲ δὴ
 Πέρσης δῶρα μὲν ἃ τούτῳ πέμπειν ἔδει, θεοῖς σω-
 τήρσιν ἀνέθηκεν, αὐτὸς δὲ τὴν εἰωθυῖαν παρέθετο
 τράπεζαν πρότερον τοῦδαφος ἀντ' ἐκείνης ποιούμενος
 20 ἐκόσμησέ τε τὴν κόμην κατὰ τὸν νόμον κατερραθυμη-

1 Amm. XXV 3,5   2 Amm. l. l. § 2 et 3   4 t. II 33, 1sq. R
 18 Her. l 119, 2

1 ἐπ' αὐτὸν ex ἐμαντὸν corr M² | ἀχθὲν La   2 τὸ Mo
 3 verba διὰ — εἰσέδν ut totum locum respexit, sua fecit So-
 crates h. eccl. III 21 p. 198 A ἐξ ἀφανοῦς δὲ ἀκόντιον φέρεται
 κατ' αὐτοῦ, καὶ διὰ βραχίονος διαδραμὸν εἰς τὴν πλε-
 ρὰν εἰσέδν   7 γίνοντο V   8 ἔλεγεν La   10 λεοντῆν
 CMoLa et in λεοντῆν corr P³ | τὴν ILa edd | ταυτὶ ex αὐτῇ
 corr I²   11 ἐκείνου Fabr   13 στρατιὰ La | δ' P   14 post
 παρὰ πάντων lacunam indicavit Mor p. 304, 18 quam postea
 p. 323, 1sq. supplevit | δάκρυσιν ἐβρέχετο I sed βρε in ras r¹
 δάκρυα ἐδέχετο MUP qui γε δάκρυσιν ἐβρέχετο in ma
 habet m²   16 ὑποστρέψειν La   20 γνῶμην La | κατὰ τὸν
 νόμον inser I²

μένην πάντα τὸν τῶν κινδύνων χρόνον, ἃ δὲ χάσματι γῆς ἀφανισθέντων πασσυδὶ τῶν ἐναντίων ἐπραττεν ἄν, τούτοις ἐνὸς ἐκείνου τελευτῶντος ἐχρῆτο. ἀμφοτέροι τοίνυν ἔθεντο ψῆφον εἰς τὴν ἐκείνου γνώμην 4 τὰ πράγματα ἀνακείσθαι | Ῥωμαίοις, οἱ μὲν οἷς R 614 ἐπένθουν, οἱ δὲ οἷς ὠρχοῦντο, καὶ οἱ μὲν οἷς ἡγοῦντο ἀπολωλέναι, οἱ δ' οἷς ἤδη κεκρατηκέναι.

272. Ἴδοι δ' ἄν τις αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν κακ τῶν τελευταίων ῥημάτων. ἀπάντων γὰρ τῶν περιεστηκότων εἰς θοῇνον πεπτωκότων καὶ οὐδὲ τῶν φιλοσοφούντων δυναμένων καρτερεῖν ἐπέτιμα τοῖς τε ἄλλοις καὶ οὐχ ἥκιστα δὴ τούτοις, εἰ τῶν βεβιωμένων αὐτὸν εἰς Μακάρων νήσους ἀγόντων οἶδε ὡς ἀξίως Ταρτάρου βεβιωκότα δακρύοιεν. ἐφύκει δὴ ἡ σκηνὴ μὲν τῷ δεξιμένῳ δεσμοτηρίῳ τὸν Σωκράτην, οἱ παρόντες δὲ τοῖς 15 ἐκείνῳ παροῦσιν, ἡ πληγὴ δὲ τῷ φαρμάκῳ, τὰ ῥήματα δὲ τοῖς ῥήμασι, τῷ δὲ μὴ δακρύνσαι τὸν Σωκράτην μόνον τὸ μηδὲ τοῦτον. 273. δεομένων δὲ τῶν φίλων ἀποφῆναι τῆς ἀρχῆς κληρονόμον οὐδένα αὐτῷ παρὰ πλήσιον ἐγγὺς ὄρων ἀφῆκε τῇ στρατιᾷ τὴν ψῆφον. 20

2 Thuc. VIII 1, 1. Xen. Cyr. I 4, 18 4 Her. I 97, 1. III 31, 2
9 Amm. XXV 3, 15 sq. 17 Amm. XXV 3, 22 19 Amm.
l. l. § 15

1 χάσμασι M 6 γὰρ ἦρχοντο in marg Mor 7 οἱ Mo VL a
οἱ M οἱ δ' ex οἱδ' corr P² | δὲ Re | ἡδη] ἡγοῦντο Fabr
8 τελευταῖα ῥήματα Ιουλιανοῦ in marg CMo 12 οὐχ ἥκιστα
BV | δὴ scripsi e libris δὲ edd | γὰρ βεβιωμένων in marg Mor
13 εἰς μακάρων P sed εἰς μακάρ in ras m² | ἀγαγόντων
BMLa | οἶδε scripsi οἱ δὲ libri edd 14 δακρύνουσιν Re |
δὲ edd 16 τῷ om Fabr 17 δὲ in ras in marg I² | ῥήμασιν La
τὸ V | δακρύνσαι IM et e δακρύνσαι corr P³ cf. ad t. l. p. 272, 5
18 ὁμοιον Re | τῷ V | τοῦτο V 19 αὐτῷ BMo VIMLa P
αὐτοῦ Fabr 20 ἐφῆκε Cobet Misc. 142

σὺν ἐνὶ θεράποντι, δόρυ δὲ ἱππέως ἐπ' αὐτὸν ἐνεχθὲν
 ἄοπλον, τῷ γάρ, οἶμαι, σφόδρα κρατεῖν οὐδὲ ἐφράξατο,
 διὰ τοῦ βραχίονος δραμὸν εἰς τὴν πλευρὰν εἰσέδν.
 269. καὶ πεσὼν ἐπὶ γῆς ὁ γενναῖος τὸ αἷμα ὀρώων κα-
 5 ταρρέον κρύπτειν ἐθέλων τὸ συμβὰν ἐπὶ τὸν ἵππον
 αὐτῷ ἀναβάς, ἐπειδὴ τὸ αἷμα τὴν πληγὴν ἤλεγγεν,
 ἐβόα καθ' οὗς αἰεὶ γίγνοιτο, μὴ δεδιέναι τὸ τραῦμα,
 μηδὲ γὰρ θάνατον ἔχειν. ἔλεγε μὲν ταῦτα, τοῦ δεινοῦ
 δὲ ἡττάτο. καὶ κομίζεται πρὸς τὴν σκηνὴν καὶ τὴν
 10 μαλακὴν εὐνήν, τὴν λεοντὴν καὶ τὸν φορυτόν, ταυτὶ
 γὰρ ἡ κείνου στρωμνὴ. 270. τῶν ἱατρῶν δὲ μὴ εἶναι
 σωτηρίαν λεγόντων δεξαμένη τοῦ θανάτου τὸν λόγον
 ἢ στρατιὰ, πάντες μὲν ὠλοφύροντο, πάντες δὲ ἐκό-
 πτιοντο, παρὰ πάντων δὲ ἡ γῆ δάκρυσιν ἐβρέχετο, τὰ
 15 ὅπλα δὲ τὰς χεῖρας ἐκφυγόντα ἔρριπτο, ᾤοντο δὲ μὴδ'
 ἄγγελον ἐκείθεν ἀναστρέψειν οἴκαδε. 271. ὁ δὲ δὴ
 Πέρσης δῶρα μὲν ἅ τούτῳ πέμπειν ἔδει, θεοῖς σω-
 τήρσιν ἀνέθηκεν, αὐτὸς δὲ τὴν εἰωθυῖαν παρέθετο
 τράπεζαν πρότερον τοῦδαφος ἀντ' ἐκείνης ποιούμενος
 20 ἐκόσμησέ τε τὴν κόμην κατὰ τὸν νόμον κατεργασθυμή-

1 Amm. XXV 3,5   2 Amm. l. l. § 2 et 3   4 t. II 33, 1sq. B
 18 Her. l 119, 2

1 ἐπ' αὐτὸν ex ἐμαντὸν corr M² | ἀχθὲν La   2 τὸ Mo
 3 verba διὰ — εἰσέδν ut totum locum respexit, sua fecit So-
 crates h. eccl. III 21 p. 198 A ἐξ ἀφανοῦς δὲ ἀκόντιον φέρεται
 κατ' αὐτοῦ, καὶ διὰ βραχίονος διαδραμὸν εἰς τὴν πλευ-
 ρὰν εἰσέδν   7 γίνοιτο V   8 ἔλεγεν La   10 λεοντῆς
 CMoLa et in λεοντὴν corr P³ | τὴν ILa edd | ταυτὶ ex αὐτῷ
 corr I²   11 ἐκείνου Fabr   13 στρατιὰ La | δ' P   14 post
 παρὰ πάντων lacunam indicavit Mor p. 304, 18 quam postea
 p. 323, 1sq. supplevit | δάκρυσιν ἐβρέχετο I sed βρε in ras m²
 δάκρυα ἐδέχετο MUP qui γε δάκρυσιν ἐβρέχετο in mas
 habet m²   16 ὑποστρέψειν La   20 γνῶμην La | κατὰ τὸν
 νόμον inser I²

276. Ἀ δ' ὑπὲρ τοῦ Περικλέους ὁ Θουκυδίδης φη-
 σίν, ὅτι τῇ τελευτῇ λαμπρότερον ἔδειξεν, ὅσον ἦν ἀν-
 τὸς τοῖς πράγμασι, ταῦτ' ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν καὶ περὶ
 τοῦδε. τῶν γὰρ ἄλλων ἀπάντων τῶν αὐτῶν ὧν περ
 καὶ πρότερον ὄντων, τῶν ἀνδρῶν, τῶν ὅπλων, τῶν
 ἵππων, τῶν ταξιαρχῶν, τῶν συνταγμάτων, τῶν αἰχμα-
 λώτων, τῶν χρημάτων, τῆς τροφῆς, ἐν μιᾷ τῇ περὶ τὸν
 βασιλεύοντα μεταβολῇ τὰ πάντα συνετρίβη. 277. πρῶ-
 τον μὲν γὰρ οὐκ ἤνεγκαν οὓς πρότερον ἤλαυνον,
 ἔπειτα <δὲ> δελεασθέντες εἰρήνης ὀνόματι, τὸ γὰρ 10
 αὐτὸ προσήνεγκαν οἱ πολέμιοι μηχάνημα, πάντες ἐβόων
 δέχεσθαι καὶ στέργειν, καὶ πρῶτος ὁ βασιλεύων εἵλκετο.
 λαβὼν δὲ αὐτοὺς πρὸς τὴν ἡσυχίαν ὠρμηκότητας ὁ Μῆ-
 δος διῆγε, διέτριβεν ἐρωτῶν, ἀποκρινόμενος, τοῦτο
 δεχόμενος, ἔτερον ἀναβαλλόμενος, ἐν πλήθει πρεσβειῶν 15
 ἀναλίσκων αὐτοῖς τὴν τροφήν. 278. ὥς δὲ σίτου τε
 καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἐσπένιζον καὶ ἦτουν καὶ
 πάντα δεινὴ δὴ συγχωρεῖν ἀνάγκη περιειστήκει, τότε

1 Thuc. II 65, 3sq. 12 Amm. XXV 7, 10. Zos. III 31
 14 Thuc. I 90, 4. Dem. prooem. p. 1460, 1. Amm. XXV 7, 5sq.

1 ὁ om Re 2 ἡ τελευτῇ coni Mor | ὅσος Fabr Re
 3 τοῦτ' VU 6 ταξιαρχῶν I sed ' et m² et in ras ταξι-
 αρχων V | τῶν συνταγμάτων om V 7 τροφῆς U 8 πρῶ-
 τον I sed on in ras m² 10 δὲ inserui 11 αὐτὸ P sed ὁ
 in ras m³ 12 βασιλεὺς La 14 διῆγε om B | τοῦτον La
 sed v erasum 15 πρεσβειῶν P sed ὧν in ras m² 16 τε
 om V 18 πάντα post ἤδη Re ^{τως} πάντα B om Mor Fabr
 | δεινὴ δὴ P sed ἡ δὴ in ras m² et uterque gravis m³
 δειν ἤδη
 δεινὴ δὴ B δεινὸς δὴ U δειν ἤδη MoVI Mor Fabr δὴν
 ἤδη La δεινὴ ἤδη Re

δὴ τὸν κουφότατον ἤτει μισθόν, πόλεις καὶ χώρας
καὶ ἔθνη, τὰ τείχη τῆς Ῥωμαίων ἀσφαλείας. ὁ δὲ
ἐπένευε τε καὶ παντὸς ἀφίστατο καὶ δεινὸν οὐδὲν
ἔδοκε. 279. ὥστ' ἔγωγε πολλάκις ἐθαύμασα τοῦ Μήδου,
R 616 ὡς παρὸν πλείω λαβεῖν οὐκ ἠθέλησε. τίς γὰρ | ἂν
ἀντεῖπεν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην προάγοντι τὴν ἐπιθυμίαν,
τίς δ' ἂν ἐπὶ τὸν Ὀρόντην, τίς δ' ἂν ἐπὶ τὸν Κύδνον,
τίς δ' ἂν ἐπὶ τὸν Σαγγάριον, τίς δ' ἂν ἐπὶ τὸν Βόσπο-
ρον αὐτόν; ἦν γὰρ ὁ διδάξων τὸν Ῥωμαῖον πλη-
10 σίον, ὡς ἀρκέσει καὶ τὸ λοιπὸν εἰς ἀρχὴν καὶ τρυφὴν
καὶ μέθην καὶ λαγνείαν. ὥστ' εἰ τις χαίρει τούτων
οὐ πεπραγμένων, Πέρσαις ἴστω τὴν χάριν, οἱ πολλοστὸν
μέρος ὧν ἐξῆν ἔχειν ἐπήγγειλαν. 280. ὡς οὗτοι γε
τὰ ὅπλα ῥίψαντες ἐκείνοις ἔχειν, ὥσπερ ἐκ ναυαγίας,
15 γυμνοί, προσαιτοῦντες οἱ πλείους, ἐπανήεσαν, ὁ δὲ
ἀσπίδος ἡμισυ φέρων ἢ δόρατος τρίτον ἢ τῶν κνημί-
δων τὴν ἑτέραν ἐπ' ὤμων Καλλιμάχος ἦν οὗτος, ἀπο-

1 Amm. XXV 7, 9. Zos. III 31, 1

13 ἐπήγγειλαν] ἦτοι ἤτησαν, ἐπηγγείλαντο δὲ ἦτοι
ὑπέσχοντο V^c

3 ἐπένευσέ BMoIM et in ἐπένευέ corr P^s 4 ὥστ'
scripsi ὡς libri edd 5 πῶς vel ὅπως Cobet Mnem. V 134
(Coll. 114) at cf. Thuc. I 90, 4 5 ἂν inser V et post ἀντεῖπεν
M² 6 προάγοντι e προσάγοντι corr I et coni Cobet Mnem.
X 196 et Gasda προσάγοντι reliqui libri edd 7 ὀρόντην
BMoVIMPU 8 σαγγάριον I sed γ prius inser m² σαγγάριον
MB 9 γὰρ om Mo 10 post ὡς ras 2 vel 3 litt U
11 χαίρει τῷ τούτων οὐ πεπραγμένῳ coni Re 13 οὐκ ante
ἐπήγγειλαν inserendum olim Mus. Rheu. XXXII 96 duxi ἀπὸ
La | καλλιμάχος Fabr Re, at cf. IV 451, 25 et Plut. de glor.
Ath. c. 3. Quaestt. Conviv. I 10, 3. Diog. L. I 2, 8 (Mus. Rheu.
XXXII 91) | post οὗτος lacuna 5 litt La

λογία δὲ μία πᾶσι τοῖς ἀσχημονοῦσιν ἢ τελευτῇ τοῦ ταῦτα ἂν τρέψαντος εἰς τοὺς ἐναντίους.

281. Διὰ τί οὖν, ὦ | θεοὶ καὶ δαίμονες, μὴ R 617 ταῦτα ἐκνρώσατε; διὰ τί μὴ τὸ μὲν ὑμᾶς ἐπιστάμενον γένος εὐδαιμον, τὸν δὲ τούτοις εὐδαιμονίας αἷτιον 5 κατεστήσατε; τί μεμψάμενοι τῆς γνώμης, τί δὲ οὐκ ἐπαινοῦντες τῶν πεπραγμένων; οὐ βωμοὺς ἀνέστησεν; οὐ νεῶς ἐποίησεν; οὐκ ἐθεράπευσε μεγαλοπρεπῶς θεοὺς, ἥρωας, αἰθέρα, οὐρανόν, γῆν, θάλατταν, πηγάς, ποταμούς; οὐκ ἐπολέμησε τοῖς ὑμῖν πεπολεμηκόσιν; οὐ 10 σωφρονέστερος μὲν Ἰππολύτου, δίκαιος δὲ κατὰ τὸν Ῥαδάμανθυν, συνετώτερος δὲ Θεμιστοκλέους, ἀνδρειότερος δὲ Βρασίδου; οὐ τὴν οἰκουμένην ὥσπερ λειποψυχοῦσαν ἔρρωσεν; οὐ μισοπόνηρος, οὐ πρῶτος δικαίοις, οὐκ ἀκολάστοις ἐχθρός, οὐκ ἐπιεικέσι φίλος; 282. ὦ 15 στρατιᾶς μεγάλης, ὦ πολλῶν κατασκαφῶν, ὦ πολλῶν τροπαίων, ὦ τέλους τῆς διανοίας ἀναξίου. ἡμεῖς μὲν ᾧόμεθα τὴν Περσῶν ἅπασαν μέρος τῆς Ῥωμαίων ἔσεσθαι καὶ νόμοις τοῖς ἡμετέροις οἰκήσεσθαι καὶ ἀρχὰς τὰς ἐνθὲνδε δέξεσθαι καὶ φόρους οἰσεῖν καὶ γλῶτταν 20 ἀμείψειν καὶ στολὴν μετακοσμήσειν καὶ κερεῖν κόμας καὶ σοφιστὰς ἐν Σούσοις Περσῶν παῖδας ἐκκροτήσειν

22 ἐκκροτήσιν] ἤτοι ἀναδείξειν V^r cf. Phryn. exc. ed. Bekker Anecd. 39, 3 ἐκκροτεῖν ῥήτορας σημαίνει τὸ ἐκδιδάσκειν καὶ

1 πᾶσι inser I² πᾶσιν La | τοῦ om Mo 2 ταῦτ' Cobet Mnem. V 134 (Coll. 114) | ἂν τρέψαντος scripsi cum Cobeto l. l. et Gasda τρέψαντος V ἀνατρέψαντος reliqui libri (ψ in ras I²) Mor Fabr ἂν ἀνατρέψαντος Re 3 et 4 διατὶ BVIMP 5 post αἷτιον vocabulum quale νικῶντα exeidisse putat Gasda 10 ἐπολέμησεν La 19 οἰκισθήσεσθαι V 19 καὶ (2) — 20 δέξεσθαι om La 20 δέξεσθαι P sed ε in ras m³ — δέξεσθαι UM sed in hoc ε supra α supraser. m³, Mo 21 ἀμείψειν I sed ψ in ras m² | κείρειν La

δὴ τὸν κουφότατον ἦται μισθόν, πόλεις καὶ χώρας
καὶ ἔθνη, τὰ τεῖχη τῆς Ῥωμαίων ἀσφαλείας. ὁ δὲ
ἐπένευε τε καὶ παντὸς ἀφίστατο καὶ δεινὸν οὐδὲν
ἔδόκει. 279. ὥστ' ἔγωγε πολλάκις ἐθαύμασα τοῦ Μήδου,
R 616 ὡς παρὸν πλείω λαβεῖν οὐκ ἠθέλησε. τίς γὰρ | ἂν
ἀντεῖπεν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην προάγοντι τὴν ἐπιθυμίαν,
τίς δ' ἂν ἐπὶ τὸν Ὀρόντην, τίς δ' ἂν ἐπὶ τὸν Κύδνον,
τίς δ' ἂν ἐπὶ τὸν Σαγγάριον, τίς δ' ἂν ἐπὶ τὸν Βόσπο-
ρον αὐτόν; ἦν γὰρ ὁ διδάξων τὸν Ῥωμαῖον πλῆ-
10 σίον, ὡς ἀρκέσει καὶ τὸ λοιπὸν εἰς ἀρχὴν καὶ τροφὴν
καὶ μέθην καὶ λαγνείαν. ὥστ' εἴ τις χαίρει τούτων
οὐ πεπραγμένων, Πέρσαις ἴστω τὴν χάριν, οἱ πολλοὶ δὲ
μέρος ὧν ἐξῆν ἔχειν ἐπήγγειλαν. 280. ὡς οὗτοι γε
τὰ ὄπλα βίψαντες ἐκείνοις ἔχειν, ὥσπερ ἐκ ναυαγίας,
15 γυμνοί, προσαιτοῦντες οἱ πλείους, ἐπαυήσαν, ὁ δὲ
ἀσπίδος ἡμῖς φέρων ἢ δόρατος τρίτον ἢ τῶν κνημ-
ιδων τὴν ἑτέραν ἐπ' ὤμων Καλλίμαχος ἦν οὗτος, ἀπο-

1 Amm. XXV 7, 9. Zos. III 31, 1

13 ἐπήγγειλαν] ἦτοι ἤτησαν, ἐπηγγείλαντο δὲ ἦτοι
ὑπέσχοντο V^r

3 ἐπένευσε BMoIM et in ἐπένευε corr P^s 4 ὥστ'
scripsi ὡς libri edd 5 πῶς vel ὅπως Cobet Mnem. V 134
(Coll. 114) at cf. Thuc. I 90, 4 5 ἂν inser V et post ἀντεῖπεν
M² 6 προάγοντι e προσάγοντι corr I et coni Cobet Mnem.
X 196 et Gasda προσάγοντι reliqui libri edd 7 ἐφρόντην
BMoVIMPU 8 σαγγάριον I sed γ prius inser m² σαγγάριον
MB 9 γὰρ om Mo 10 post ὡς ras 2 vel 3 litt U
11 χαίρει τῶ τούτων οὐ πεπραγμένῳ coni Re 13 οὐκ αὐτὸς
ἐπήγγειλαν inserendum olim Mus. Rhen. XXXII 96 duxi ἀπὸ
γειλαν Fabr 16 τρύφος coni Re 17 ἐπ' ὤμων τὴν ἑτέραν
La | καλλίμαχος Fabr Re, at cf. IV 451, 25 et Plut. de glor.
Ath. c. 3. Quaest. Conviv. I 10, 3. Diog. L. I 2, 8 (Mus. Rhen.
XXXII 91) | post οὗτος lacuna 5 litt La

ι δὲ μίᾳ πᾶσι τοῖς ἀσχημονοῦσιν ἡ τελευτὴ τοῦ
 x ἂν τρέψαντος εἰς τοὺς ἐναντίους.

81. Διὰ τί οὖν, ὦ | θεοὶ καὶ δαίμονες, μὴ R 617
 x ἐκυρώσατε; διὰ τί μὴ τὸ μὲν ὑμᾶς ἐπιστάμενον
 ; εὐδαιμον, τὸν δὲ τούτοις εὐδαιμονίας αἰτιον 5
 κτήσατε; τί μεμψάμενοι τῆς γνώμης, τί δὲ οὐκ
 νοῦντες τῶν πεπραγμένων; οὐ βωμοὺς ἀνέστησεν;
 ὥς ἐποίησεν; οὐκ ἐθεράπευσε μεγαλοπρεπῶς θεοὺς,
 s, αἰθέρα, οὐρανόν, γῆν, θάλατταν, πηγάς, ποτα-
 ; οὐκ ἐπολέμησε τοῖς ὑμῖν πεπολεμηκόσιν; οὐ 10
 νονέστερος μὲν Ἴππολύτου, δίκαιος δὲ κατὰ τὸν
 ἱμανθυν, συνετώτερος δὲ Θεμιστοκλέους, ἀνδρειό-
 ; δὲ Βρασίδου; οὐ τὴν οἰκουμένην ὥσπερ λειπο-
 ῦσαν ἐρρωσεν; οὐ μισοπόνηρος, οὐ πρῶτος δικαίους,
 ἀκολάστοις ἐχθρός, οὐκ ἐπιεικέσι φίλος; 282. ὦ 15
 τιᾶς μεγάλῃς, ὦ πολλῶν κατασκαφῶν, ὦ πολλῶν
 κίων, ὦ τέλους τῆς διανοίας ἀναξίου. ἡμεῖς μὲν
 θα τὴν Περσῶν ἄπασαν μέρος τῆς Ῥωμαίων ἔσε-
 καὶ νόμοις τοῖς ἡμετέροις οἰκήσεσθαι καὶ ἀρχὰς
 ἐνθύνδε δέξεσθαι καὶ φόρους οἰσειν καὶ γλῶτταν 20
 εἶν καὶ στολὴν μετακοσμήσειν καὶ κερεῖν κόμας
 τοιοφιστὰς ἐν Σούσοις Περσῶν παιδας ἐκκροτήσειν

2 ἐκκροτήσειν] ἥτοι ἀναδείξειν V^r cf. Phryn. exc. ed. Bekker
 l. 39, 3 ἐκκροτεῖν ῥήτορας· σημαίνει τὸ ἐκιδιδάσκειν καὶ

πᾶσι inser I² πᾶσιν La | τοῦ om Mo 2 ταῦτ' Cobet
 V 134 (Coll. 114) | ἂν τρέψαντος scripsi cum Cobeto l. l.
 ida τρέψαντος V ἀνατρέψαντος reliqui libri (ψ in ras I²)
 'abr ἂν ἀνατρέψαντος Re 3 et 4 διατί BVIMP
 t αἰτιον vocabulum quale νικῶντα exeidisse putat Gasda
 ἐπολέμησεν La 19 οἰκισθήσεσθαι V 19 καὶ (2)
 δέξεσθαι om La 20 δέξεσθαι P sed ε in ras m³
 ξασθαι UM sed in hoc ε supra α suprascr. m³, Mo
 εἴψειν I sed ψ in ras m³ | κείρειν La

286. Καίτοι καὶ τοῦ ἡλίου ταῦτά μὲν ἔτι δρω̄ντος, τὴν αὐτὴν δὲ λόντος οὐχ ὁμοία τοῖς βελτίστοις ἢ χάρις. ἢ γὰρ ἐπὶ τᾷδε λύπῃ βαπτίζουσα μὲν τὴν ψυχὴν, συνθολοῦσα δὲ τὴν γνώμην ἀγλύν τινα καὶ τοῖς ὄμμασιν
 5 ἐπιφέρει, καὶ μικρόν τι διαφέρομεν τῶν ζώντων ἐν σκότῳ. οἷα γὰρ αὐθις ἐπεισῆλθε τῇ τοῦ βασιλέως σφαγῇ. σεμνοὶ μὲν οἱ κατὰ τῶν θεῶν δημηγοροῦντες, ἱερεῖς δὲ ἐν εὐθύταις παρανόμοις. οἷς δὲ ἐθεραπεύθη τὸ δαιμόνιον ἱεροῖς καὶ ἂ τὸ πῦρ ἔλαβε, τούτων ἢ
 10 τιμὴ τίθεται, μᾶλλον δὲ ὁ μὲν εὐπορῶν οἰκοθεῖν ἔθνηκεν, ὁ δ' οὐκ εὐπορῶν δεθεῖς τέθνηκε. 287. νεῶν δὲ οἱ μὲν κατεσκάφησαν, οἱ δ' ἡμιτέλεστοι γέλωος ἐστᾷσι |
 R 620 τοῖς μικροῖς, φιλοσόφων δὲ ἀνδρῶν αἰκλίζεται σώματα, καὶ τὸ εἰληφέναι τι βασιλέως διδόντος ὄφλημα
 15 γέγονε καὶ πρόσσεστιν αἰτία κλοπῆς. καὶ δεῖ γεγνημμένον μέσου θέρους ἐν μεσημβρίᾳ ταῖς ἀκτίσι πιεζό-

13 Eun. vit. soph. (Maximi) p. 59 Boiss. cf. supra p. 223

11 ὄντως ἐξάριστος σὺ καὶ μικρότατος τοιαῦτα παραλήρων V^r

1 ταῦτά I sed supra v ras ταῦτα in ταῦτά corr M¹ |
 ἔτι inser I² | ἔτι δρω̄ντος] ἐπιδρω̄ντος M sed ἔτι in marg m¹
 2 δ' Re 4 τοῖς ὄμμασιν I sed οἷς ὄμ in ras m², M sed
 in marg εἶχε σώμασιν σώμασιν BP 5 νῦν ante ἐν Mor Fabr
 quod cancellavit Re 6 αὐθις P 8 ἱερεῖς I sed ei in ras
 m² ἱεροῖς Mo cf. Act. Erud. 1721 p. 269sq. | δ' bis Re 9 „ma-
 lim ἱερεῖοις“ Re | ἔλαβεν La 11 τέθνηκεν La τέθεικε con-
 Re num ἔθηκε? | νεῶ P sed post ω ras 1 litt et ' in ras m¹
 12 οἱ BV | δὲ Re | ἱστᾷσι La 13 γε Χριστιανοῖς C¹ supra
 μικροῖς et in marg Mo, Mor Fabr quod scholium esse cogn-
 verunt Re et Cobet Mnem. V 134 (Coll. 114) | δ' Re | τὰ σώμα-
 Re 14 τί BVIMP | δόντος Sintenis 15 γέγονεν La
 16 μέσον BM et supra μέσου C¹ | ἀκτίσι BLA

μενον πρὸς οἷς εἴληφεν ἂ μῆτε φαίνεται λαβὼν μῆτε
 δύναται δοῦναι, διδόναι καταναγκάζεσθαι, οὐχ ἵνα
 δῶ, πῶς γάρ, ἂ μὴ δυνατόν; ἀλλ' ἵνα τῷ μὴ δύνασθαι
 στρεβλούμενος καὶ φλεγόμενος κατατείνηται. 288. ῥη-
 τορικῆς δὲ διδάσκαλοι συζῶντες πρότερον τοῖς ἀρχαῖς 5
 ἔχουσιν ἀπελαύνονται τῶν θυρῶν, ὥσπερ ἀνδροφόνου,
 πλήθη δὲ νέων τὰ περὶ αὐτοὺς πρότερον ταῦτα ὁρῶν-
 τες φυγόντες ὡς ἀσθενεῖς τοὺς λόγους ἄλλην ἰσχὺν
 ζητοῦσι. βουλευταὶ δὲ τὴν δικαιοτάτην θεραπείαν
 ὑπὲρ τῶν πατρίδων ἀποδράντες τὴν ἄδικον ἐλευθερίαν. 10
 ἐδίωξαν, ὁ δὲ ἐπισχῆσων τὸν πλημμελοῦντα οὐκ ἔστι,
 289. πάντα δὲ μεστὰ πρατήρων, ἥπειροι, νῆσοι, κῶμαι
 πόλεις, ἀγοραί, λιμένες, στενωποί· πωλεῖται δὲ οἰκία
 καὶ ἀνδράποδα καὶ τροφεὺς καὶ τροφὸς καὶ παιδαγω-
 γὸς καὶ προγόνων τάφοι, πανταχοῦ δὲ πενία καὶ 15
 πτωχεία καὶ δάκρυα καὶ τοῖς γεωργοῖς ἄμεινον εἶναι
 δοκεῖ προσαιτεῖν ἢ γεωργεῖν, ὁ δὲ τήμερον δοῦναι
 δυνάμενος αὔριον χρήζει τοῦ δώσοντος. 290. Σκύθαι

18 Amm. XXVI 4, 5. Zos. IV 3, 4 cf. supra p. 218, 14 sq.
 et 222

1 μῆτε (1) I sed τε in ras m² et e μὴ corr B² μὴ V
 2 καταναγκάζεται edd „videtur καὶ praeponendum“ Re καὶ
 καταναγκάζεσθαι conī Gasda 3 τὸ Mo 4 φθεγγόμενος Mo
 sed φλεγόμενος in marg | κατατείνηται Fabr καταδάνη conī
 Mor cf. Aelian. ap. Suid. s. v. στρεβλούμενος 8 φεύγοντες Re
 9 ζητοῦσιν La 11 πλημμελοῦντα P | ἔστιν La 12 ἐστὶ
 n μεστὰ in ras P² I² μετὰ UMo | πρατήρων P sed ante τ
 1 litt et η ex o corr m³ πρατήρων C sed o supra η
 prascr. s, MoM sed in hoc πρατόρων in marg m², LaU
 r Fabr πρατήρων I πρατόρων VB Re | κῶμαι om V
 παιδαγωγοί P sed ι (2) e σ corr 17 δοκεῖ inser I²
 δώσοντος P sed ωσο in ras m³ | σκύθαι P sed αι in ras m³
 κύθα La sed post α ras 2 litt quarum prior fuit ι

δὲ καὶ Σαυρομάται καὶ Κελτοὶ καὶ πᾶν ὄσον βάρβα-
 R 621 ρον ἡγάπα ζῆν ἐν σπονδαῖς, αὖθις | τὰ ξίφη θήξαν-
 τες ἐπιστρατεύουσι, διαπλέονσιν, ἀπειλοῦσι, δρωσι,
 διώκοντες αἰροῦσι, διωκόμενοι κρατοῦσιν, ὥσπερ οἰκέ-
 5 ται πονηροὶ δεσπότην τετελευτηκότος ὀρφανοῖς ἐπι-
 στάμενοι.

291. Ἐπὶ τούτοις τίς οὐκ ἂν νοῦν ἔχων ἐκτείνων
 ἑαυτὸν ἐπὶ γῆς καὶ καταχεάμενος τέφραν καὶ τίλλων
 νέος μὲν ἱουλον, γέρον δὲ πολὺς αὐτόν τε καὶ τὴν
 10 οἰκουμένην, εἰ δεῖ δὴ τοῦτ' ἔτι προσεπειν αὐτήν, πε-
 θήσκειν; 292. ἡ μὲν γε Γῆ καλῶς τε ἥσθητο τοῦ πάθους
 καὶ προσηκούσῃ κουρᾷ τὸν ἄνδρα ἐτίμησεν ἀποσεισα-
 μένη, καθάπερ ἵππος ἀναβάτην, πόλεις τόσας καὶ τό-
 σας, ἐν Παλαιστίνῃ πολλὰς, τὰς Λιβύων ἀπάσας.
 15 κεῖνται μὲν αἱ μέγισται Σικελίας, κεῖνται δὲ Ἑλλήνων
 πλὴν μιᾶς αἱ πᾶσαι, κεῖται δὲ ἡ καλὴ Νίκαια, σείεται
 δὲ ἡ κάλλι μεγίστη καὶ θαρρεῖν περὶ τοῦ μέλλοντος
 οὐκ ἔχει: 293. ταῦτα αὐτῷ παρὰ τῆς Γῆς ἢ εἰ βούλει
 γε, τοῦ Ποσειδῶνος, παρὰ δὲ αὐτῶν Ὀρῶν λιμοὶ καὶ

13 cf. t. I 147, 23 et supra p. 223. Amm. XXVI 10, 15 et
 Zosim. IV 18. Io. Chrys. ad pop. Ant. homil. II t. II p. 21 B ed.
 Montf. Chron. syr. ed. Land Anecd. syr. I 106. Ephraem. hymn.
 c. Iul. IV (Bickell, Ztschr. f. kath. Theol. II 354) 17 or. XIII
 t. II 206, 20 R

1 δὲ in ras P³ inser I² om MU | καὶ inser I³ | σαρ-
 μάται C sed ante μ alterum μ suprapos. f, I sed ante
 ras 1 litt 3 ἀπειλοῦσιν La 4 αἰροῦσι P sed m²
 αἰροῦσι MoU 9 αὐτόν Mo et in αὐτόν corr P³ αὐτὸν U
 10 δεῖ om U | δεῖ δὴ in ras P³ δὴ δεῖ VLa Re 11 μὲν γε
 C sed τοι suprascr. s, I sed ε ultimum in ras m² μέντοι B
 12 κουρᾷ La 13 ἵππος ex ἵππον corr Mo² | ἀναβ-
 inser V² 14 τῶν B 15 μὲν inser I² | Κιλικίας
 Mnem. V 134 (Coll. 114) 18 αὐτῇ Fabr | γε παρὰ τοῦ V
 19 αὐτῶν] αὐτῶν VLa | ἀέρων Cobet Mnem. III 253. V 134 (Coll.

λοιμοὶ φθείροντες ὁμοίως ἀνθρώπους τε καὶ βοσκή-
ματα, ὥς οὐκ ὄν θέμις ἐκείνου μεθεστηκότος εὐθeneῖν
τὰ περὶ γῆν.

294. Τί οὖν θαυμαστόν, εἴ τις τούτων ὄντων τοι-
ούτων, ὥσπερ ἐγώ, ζημίαν ἡγείται τὸ μήπω τεθνάναι. 5
καίτοι ἔγωγε τοὺς θεοὺς ἤξουν οὐ ταύτη γεραίρειν
τὸν θαυμαστὸν ἐκείνου, ἀλλὰ παίδων γενέσει καὶ γῆρα
βαθεῖ καὶ μήκει βασιλείας. 295. ἀλλὰ Αὐδῶν μὲν
βασιλεῖς, ὦ Ζεῦ, σπέρμα | Γύγον τὴν χεῖρα οὐ κα- R 622
θαροῦ, ὁ μὲν εἰς ἔτη προῆλθεν ἑννέα καὶ τριάκοντα, 10
ὁ δὲ εἰς ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα καὶ αὐτὸς δὲ ἐκεῖνος ὁ
δυσσεβῆς δορυφόρος εἰς δυοῖν δέοντα τετταράκοντα,
τούτῳ δὲ τρίτου προσάψασθαι μόνον ἐπὶ τοῦ μελζονος
θρόνου δέδωκας, ὃν ἔδει πλείονος, εἰ δὲ μή, μήτοι γε
ἐλάττωτος ἢ Κύρον τὸν μέγαν ἀξιῶσαι χρόνου τὰ πα- 15
τέρων καὶ αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀρχομένους τετηροηκότα.

296. Ἀλλὰ γὰρ ἐννοήσας τὴν ἐπιτίμησιν ἣ τῶν ἐν
τῇ σκηνῇ δακρυόντων καθήψατο, καὶ νῦν αὐτὸν ἡγοῦ-
μαι τὴν ἐν τῷ θρήνῳ μερίδα τοῦ λόγου μέμψασθαι,
καὶ μοι δοκεῖ ἂν δεῦρο εἰσελθὼν, εἴπερ ἐνῆν, τοι- 20

10 Ἄρδης (Her. I 16) 11 Ἀνιάτης (Her. I 25) 12 Γύγης
(Her. I 14, 3) 15 Her. I 214, 2

2 ὃν reposui e libris ἂν edd | θέμις e θέμιν corr V | εὐ-
θeneῖν C in textu sed η supra ε pos. s, et in marg m, P sed
θεν in ras m³, I sed θ corr e σθ m², Mo εὐθηνεῖν in εὐσθε-
νεῖν corr V εὐσθeneῖν BMLaU edd 4 τούτων ὄντων e τού-
των corr I 5 ζημίαν P sed αν in ras m³ 9 ὦ Ζεῦ βασιλεῖς
V 10 τετταράκοντα ex Herodoto scribendum erit, cf. Mus.
Rhen. XXXII 92, nisi memoriam destituisse Libanium statuere
maius 11 ὁ δὲ — πεντήκοντα in marg Mo² 14 εἰ M sed
suprapos. m² | δὲ P sed ε m³ δ' I sed ' m² δὴ U | μη] inser
7² P³ οὖν in ras 1 litt I² om reliqui libri 16 εἰς M
7 ἣ I sed ' in ras m³ ἣ LaU | τῶν ἐν in ras P³ 20 ἂν
eposui e libris ἂν edd

οὐτοῖς ἂν πρὸς ἡμᾶς χρήσασθαι λόγοις, ὅτι τὴν ἐμὴν
 ὑμεῖς ὀδυρόμενοι πληγὴν καὶ τὸν ἐν τῇ νεότητι
 θάνατον, εἰ μὲν τὸ συνεῖναι θεοῖς χεῖρον ἡγεί-
 σθε τοῦ τοῖς ἀνθρώποις, οὐκ εὖ φρονεῖτε. εἰ
 5 δ' οὐκ οἴεσθε μοι ταύτης μεταδεδοῖσθαι τῆς
 χώρας, πᾶν τοῦμὸν ἀγνοεῖτε καὶ πρᾶγμα πι-
 πόνθατε ἀτοπώτατον τοῦτον ἡκιστα εἰδότες,
 ὃν σφόδρα εἰδέναι πέπεισθε. 297. ἔτι τοίνυν
 μηδὲ τὸ ἐν πολέμῳ καὶ διὰ σιδήρου δεινὸν ὕμιν
 10 δοκεῖτω. οὕτως ἀπῆλθε Λεωνίδας, οὕτως Ἐκα-
 μινώνδας, οὕτω Σαρπηδών, οὕτω Μέμνων, οἱ
 τῶν θεῶν. εἰ δ' ὁ χρόνος τῇ βραχύτητι λυαί,
 φερέτω παραμυθίαν ὑμῖν Ἀλέξανδρος ὁ Διὸς
 298. Ταυτὶ μὲν ἐκεῖνος ἂν, ἐγὼ δὲ τοῦτοις ἐχρῶ
 15 ἂν τινα προσθεῖναι, ἐν μὲν πρῶτον καὶ μέγιστον, βα-
 R623 τὰ | μὲν τῶν Μοιρῶν ἀνίκητα, Μοῖρα δὲ ἴσως ἐπέτα
 τὴν Ῥωμαίων, ὅποια ποτὲ τὴν Αἰγυπτου. καὶ ἐπὶ

11 Arist. Nub. 622 c. scholl.

1 οἱ Cobet Mnem. V 135 (Coll. 115) 3 ἡγείσθε ex ἡγεί-
 σθαι corr M^s ἡγείσθαι Re in ed. alt., quod correxerunt Cobet
 l. l. et Sintenis 4 τοῦ τοῖς] τοῦτοις La | εὐφρονεῖτε Mo Ma
 qui γε εὐ φρονεῖτε in marg habet, Fabr | εἰ] ου I 5 οἴεσθε
 ex οἴεσθαι corr M^s | με B | μεταδιδόσθαι U | τῆς om La
 6 πάντ' οὐ μόνον edd (ἐμὲ post μόνον inserendum con-
 7 quod correxerunt Cobet Mnem. II 406. V 135 (Coll. 115) et Sin-
 8 τένης 8 ἐπέπεισθε V 9 τὸ I sed ὁ in ras m^s τὰ La
 10 οὕτως — 11 Σαρπηδὼν scripsi οὕτω Σαρπηδών, οὕτως Ἐκα-
 μινώνδας libri (praemisso κείμενον in marg I^s) edd cf. Mm
 Rhen. XXXII 89 ἐκαμινώνδας La M 13 ὕμιν P sed ὁ in
 ras m^s 14 ἐκεῖνος . ἂν (uncis inclusit Mor) ἐγὼ Mor Fabr
 quod corr Re 15 τινα] τι V om La | ἐν in ras M | μὲν in
 ras M inser I^s om B | voce μέγιστον rursus incipit A (fol. 60)
 16 ἀνίκητα Gasda at cf. t. II 65, 17 R | δ' Re 17 τὸν La
 ὅποια ex ὅποια corr P^s ὅποια La I | τὴν om V

μὲν ἔδει ταύτῃ γενέσθαι, ζῶν δὲ ἐκείνος ἐκώ-
 εὔδαιμονίαν εἰσάγων, ὑπεχώρησε τῇ φορᾷ τῶν
 ὧν, ὅπως μὴ εὖ πράττοιεν οὕς ἐχρῆν κακῶς.
 δεύτερον ἕτερον λογιζόμεθα πρὸς ἡμᾶς αὐτούς,
 καὶ νέος ἀπῆλθεν, ἀλλὰ πᾶν γῆρας βασιλέων 5
 ἰς ταῖς πράξεσι. τίνος γὰρ οὕτω πολλὰ καὶ με-
 μνημονεύει τις τριπλάσιον βεβιωκότος χρόνον;
 οἶνον ἀντ' ἐκείνου τὴν ἐκείνου δόξαν ἔχοντας
 καὶ μὴ διὰ τὴν τελευτήν μᾶλλον ἀλγεῖν ἢ διὰ τὰ
 αὐτῆς [μᾶλλον] εὐφραίνεσθαι. 300. οὗτός ἐστιν 10
 Ῥωμαίων γῆς ἔξω τε ὦν ὁμοῦ καὶ κρατῶν καὶ
 ν σῶμα ἔχων ἐν τῇ πολεμίᾳ, τὴν δ' οἰκίαν ὑπὸ
 σιλείᾳ καὶ ταῦτόν δυνηθεὶς πρὸς γε τὸ πάντα
 ζεῖν ἀπάν τε ὁμοίως καὶ παρών. οὔτε γὰρ βάρ-
 ὃπλων ἠψατο παρὰ τὰς συνθήκας οὔτ' ἐνδοθεν 15
 ἡ θόρυβος οὐδὲ εἰς, οἷα πολλὰ καὶ βασιλέων
 ἡκότων ἐτολμήθη πολλάκις. καίτοι τοῦτο εἴτε
 οὐ εἴτε φόβος ἐποίει, μᾶλλον δὲ εἰ φόβος μὲν

κακῶς] καλῶς μᾶλλον ἐχρῆν καὶ διὰ τοῦτο ὁ κακῶς ποιῶν
 κῶς ἀπηλλάγη A

ταύτην BI | ζῶν — ἐκώλυεν om Mor Fabr 2 φορᾷ I
 ᾱ in ras m² 4 ἕτερον P³ in ras, I sed spir. et ερον
 m² ἔτι BMU | λογιζόμεθα P sed ὁμεθα in ras 1 litt m³
 in marg), M sed ω ex o corr m³ λογιζόμεθα BLaU
 5 βασιλεύων La 7 τίς B | τριπλάσιον in τριπλασίονα
 2 τριπλάσιον
 3 τριπλάσιονα B 8 ἀντεκείνου La | τὴν ἐκείνου in
 litt I³ | δόξαν in marg I³ 9 τὴν ἐκείνου τελευτήν V
 μᾶλλον cancellavi 11 ὁμοῦ καὶ] καὶ ὁμοῦ Sintenis
 εἰαν P sed εἰ in ras m³ οἰκίαν BMLaU | ὅπῳ in ras I³
 M 13 τὸ e τὰ corr V τὰ MMo (et Par) 16 ἀνεφύη
 picionem vocat Gasda 18 ἐποίει — φόβος om Mor |
 εν Fabr | μᾶλλον — εἰ om Fabr

ἐπέιχε τοὺς βαρβάρους, φίλτρον δὲ τοὺς ὑπηκόους,
 πῶς οὐκ ἄξιον ἐκάτερον θαυμάσαι, καὶ τὸ τοῖς ἐναν-
 τίοις δέος ἐμβαλεῖν καὶ τὸ τοῖς οἰκειοῖς εὖνοιαν
 ἐνθεῖναι ἢ εἰ βούλει γε, ἀμφοτέροις ἀμφοτέρα;
 5 301. οὐκοῦν καὶ τοῦτο τῆς λύπης ἡμῖν ἀφαιρείτω καὶ
 πρὸς τούτῳ γ' ἐκείνο τὸ μηδένα τῶν ἀρχομένων ἔχειν
 ποτὲ πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, ὥς ἄρα οὐχ ὑπὸ κρείττονος
 R 624 ἀρχοιτο. τίς | γὰρ ἐκείνου δικαιοτέρος βασιλεύειν,
 εἰ τὸν καὶ τῷ φρονεῖν καὶ τῷ δύνασθαι λέγειν καὶ
 10 ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς διαφέροντα τῶν ἄλλων τοῖς ἡττον
 ἀγαθοῖς ἐπιστατεῖν ἄξιον; 302. αὐτὸν μὲν οὐκ ἂν
 ἴδοιμεν, τοὺς δὲ ἐκείνου λόγους ἔστιν ἰδεῖν τοὺς πολ-
 λούς καὶ πάντας σὺν τέχνῃ. καίτοι τῶν ἐν τῷ γρά-
 φειν καταγεγραμμένων οἱ πολλοὶ πλείους ἔφυγον λόγων
 15 ὁδοὺς ἢ ὅσας ἐλθεῖν ἐθάρορσαν, ὥστε μὴ εἶναι πλείω
 φιλοτιμίαν αὐτοῖς ἐκ τῶν πεποιημένων ἢ ψόγον ἐκ
 τῶν μὴ γεγραμμένων, ὁ δὲ πολεμῶν τε ὁμοῦ καὶ
 πλάττων λόγους πάσας μορφὰς καταλέλοιπεν ἀπάσας
 μὲν ἅπαντας νικῶν, τὰ δ' αὐτοῦ τῇ τῶν ἐπιστολῶν
 20 303. ταῦτα ἐγὼ λαμβάνων παραμυθίαν πορίζομαι, οἱ
 τούτων ὑμεῖς τῶν ἐκρόνων τὴν λύπην οἴσετε. παῖδες

1 βαρβάρους] πολεμίους Re 4 εἰ inser I³ 5 ὑμῖν V
 sed v in ras 6 γε B | ἐκείνο I sed post o ras 1 lit
 μηδ' ἔνα La 7 αὐτὸν I sed spir. supra v eras αὐτὸν B¹ MoLa
 Mor Fabr αὐτὸν M sed ' add m³ αὐτὸν U 8 ἀρχοιτο V
 9 εἰ] γρ ὥς in marg Mor | σωφρονεῖν V 11 τε inser
 ἐπιστατεῖν et ἄξιον Mor Fabr expunxit Re | μὲν οὖν οὐκ
 12 ἔγνωμεν Mor qui γρ εἶδωμεν in marg habet, Fabr |
 et e δὲ corr I² | δὲ ἐκείνου] ἐκείνου δὲ La 15 μὴ] γε
 in marg Mor 16 πεποιημένων BIM 19 ἅπαντα V |
 sed α corr m³ | αὐτοῦ P sed ' m³ αὐτοῦ MoLaM Mor Fabr
 αὐτοῦ U | τῇ P sed ἡ corr m³ τὰ M sed ἡ supra α m³ |
 post ἐπιστολῶν inser coni Mor 20 ταῦτα reposui e inser
 (ταῦτ' V) ταύτας edd 21 ἡμεῖς B | ἐγγόνων La | οἴσετε
 sed ε (2) in ras m³ „num ὅσον οἴσετε“ Re

ίτους ἐκείνος ἀθανάτους καταλέλοιπεν, οὓς οὐκ ἂν
φρόνης θύναίτο μετὰ τῶν ἐν ταῖς σανίσιν ἐξαλείφαι
σμάτων.

304. Ἐπεὶ δὲ εἰκόνων ἐμνήσθην, πολλὰ πόλεις
ἴνων τοῖς τῶν θεῶν παραστήσαντες ἔδесιν ὥς τοὺς
νὺς τιμῶσι, καὶ τις ἤδη καὶ παρ' ἐκείνου δι' εὐχῆς
ῖσέ τι τῶν ἀγαθῶν καὶ οὐκ ἠτύχησεν. οὕτως ἀτε-
ῖς παρ' ἐκείνους τε ἀναβέβηκε καὶ τῆς τῶν κρειτ-
των δυνάμεως παρ' αὐτῶν | ἐκείνων μετείληφε. R 825
τιστοι δὲ ἄρα ἦσαν οἱ καὶ τὸν πρῶτον ἄγγελον 10
; τελευτῆς μικροῦ καταλεύσαντες, ὥς θεοῦ κατα-
υθόμενον. 305. παραμυθοῦνται δέ με καὶ Πέρσαι
αφαῖς αὐτοῦ δηλοῦντες τὴν προσβολήν. λέγονται
ρ αὐτὸν εἰκάσαντες κεραυνοῦ πυρὶ γράφαντες κε-
υνὸν προσπαράγραψαι τοῦνομα δεικνύντες, ὥς μείζω 15
σεως ἀνθρωπίνης ἀφῆκεν εἰς αὐτοὺς κακά. 306. τοῦ-
ν ἐδέξατο μὲν τὸ πρὸ Ταρσῶν τῆς Κιλικίας χωρίον,
ε δ' ἂν δικαιότερον τὸ τῆς Ἀκαδημίας πλησίον τοῦ

5 Gregor. Naz. or. III p. 83 ed. Colon. 1690 cf. Arch. Jahrb.
I 55 13 cf. t. II 46, 8 sq. R

2 ó om U | ἐξαλείψας Mo 4 δ' Re | ἐκείνων M sed
εἰκόνων in marg m^s 5 εἶδесιν Mor Fabr 6 τιμῶσιν La
εἰκόνων Mor Fabr | διευχῆς La 7 τι om Mor (sed inser
γε ἠτύχησεν

ii) Fabr | ἀπέτυχεν I 8 ἀναβέβηκεν La | τῆς τῶν om
r Fabr 9 μετείληφεν C 10 κατὰ V sed καὶ in marg m^s
10 τὸν — 11 καταφενδόμενον citat Socrates h. eccl. III 23
203 A Λιβάνιος — ἐκλειψθεαί μοι δοκεῖ, ὅπως αὐτὸς ἐπὶ
ει τοῦ αὐτοῦ λόγου τὸν Ἰουλιανὸν ἀπεθῆσσε. τὸν γὰρ πρῶ-
ν φησὶν ἄγγελον κτλ. 10 ἄλλον Mo 11 κατέλευσαν
r 13 αὐτοῦ bis V 14 γράφαντες κεραυνὸν delenda
set Sintenis 15 προσπαρέγραψαν CAMoBM et in προσ-
παράγραψαι corr I^s προσπαράγραψαντες La προσέγραψαν
r προσγράψαι Fabr 17 πρὸ τῶν ταρσῶν M 18 εἰχεν
La εἶδε BM

LIBANIUS ed. Foerster. II.

24

Πλάτωνος, ὥστ' αὐτῷ παρὰ τῶν ἀεὶ νέων τε καὶ δι-
 δασκάλων ἂ καὶ τῷ Πλάτῳ τελεισθαι. τοῦτ' <δεῖ>
 ποιεῖν σχολία, τοῦτ' παιᾶνας, τοῦτ' πᾶν εἶδος ἐγκω-
 μίων, τοῦτον σύμμαχον ἐπὶ βαρβάρους ἀρχομένους πολέ-
 5 μων καλεῖν, ὃς ἔχων τὸ μέλλον ἅπαν ἐκ μαντικῆς εἶεν
 τὸ μὲν εἰ κακώσει Πέρσας, ᾗθήθη δεῖν προμαθεῖν, τὸ δ'
 εἰ σῶς ἐπάνεισιν, οὐκ ἤξιωσεν ἔργῳ δεῖξας, ὅτι δόξης
 ἦν, οὐ ζωῆς ἐπιθυμητής. 307. βασιλεύεσθαι μὲν ὄν
 ὑπὸ τοιαύτης ἀρετῆς πάντων εὐδαιμονέστατον, ἔστι-
 10 ρημένους δὲ φάρμακον δεῖ ποιεῖσθαι τῆς λύπης τὸ
 'κείνου κλέος, ὃν καὶ μετὰ θεῶν ὀμνύναι τοῦ σήματος
 ἀπτομένους μᾶλλον εὖλογον ἢ τισι τῶν βαρβάρων
 τοὺς παρ' αὐτοῖς δικαιοτάτους.

308. Ὡ δαιμόνων μὲν τρόφιμε, δαιμόνων δὲ με-
 15 θητά, δαιμόνων δὲ πάρεδρε, ὃ μικρὸν μὲν τῆς γῆς
 μέρος κατέχων διὰ τοῦ τάφου, πᾶσαν δὲ τῷ θαλάτῃ
 R 626 τὴν οἰκουμένην, | ὃ νενικηκὼς μάχαις μὲν τοὺς
 ἀλλοφύλους, ἀμαχεὶ δὲ τοὺς ὁμοφύλους, ὃ πατρώ-
 μὲν παίδων, παισὶ δὲ πατέρων, ἀδελφοῖς δὲ ἀδελφῶν

1 Paus. I 30, 3

2 Anon. vit. Plat. p. 395, 27 West.

1 νέων P sed νέ in ras m⁴ 2 & καὶ in ras P⁴ | τελείω
 U | δεῖ inserui, ἔδει coni Re 3 σχολία libri | τοῦτ' (!)
 inser I² 6 δὲ La 7 πῶς Mor πῶς Fabr 8 ἐπιθυμητή
 Mo 9 ἀρετῆς πάντων in marg inser I² 11 ὀμνύναι ei
 ὀμνύναι corr P | σήματος M sed η supra ω m³ 12 μᾶλλον
 Re μάλ' libri Mor Fabr | τισι τῶν P sed σι τῶν in ras 2 lib
 m³ | τῶν om MU | ὃν in βαρβάρων in ras P³ et in ras 4 lib
 I² βαρβάρων M βαρβάρων Mo βαρβάρους U 14 Ὡ -
 15 πάρεδρε citat Socrates l. l. εἶτα πρόσω μικρὸν ὑποβάς, Ὡ καὶ
 e quo latine versa praebet Cassiod. hist. trip. VII c. 2 § 302 (et
 Hist. Misc. XI 24): O daemonum alumne daemonumque discipuli
 et daemonum observator 15 πάρεδρεντά Socr | μέρος τῆς γῆς
 18 ὁμοφύλους P sed ὁμ in ras m³

ποθεινότερε, ὦ μεγάλα μὲν δράσας, μείζω δὲ μέλλων,
ὦ θεῶν μὲν ἐπίκουρε, θεῶν δὲ ὁμιλητά, ὦ πάσας μὲν
ἡδονὰς καταπατήσας πλὴν ὅσαι λόγων, ταυτί σοι παρὰ
τῶν ἡμετέρων λόγων τῶν μικρῶν, οὓς αὐτὸς ἤγες
μεγάλους.

5

1 ποθεινότερε *P* sed ε ult. in ras m² 1 ὦ — 2 ἐπίκουρε
om *V* 3 ταυτί *Fabr* 5 post μεγάλους habet ἐπιτάφιος ἐπὶ
ἰουλιανῷ *I*, ἐπιτάφιος εἰς ἰουλιανόν *U*, ἐπιτάφιος εἰς τὸν αὐτόν
*P*², epigramma traditum a Cedreno I 509 Bonn. et Zonara
XIII 13

Κύδνω ἐπ' ἀργυρόεντι ἀπ' Εὐφροῆται δόάων
Περσίδος ἐκ γαίης ἀτελευτήτω ἐπὶ ἔργῳ
κινήσας στρατιὴν τόδ' Ἰουλιανὸς λάχε σῆμα,
ἀμφοτέρων, βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής

*BM*³ cui ἐπιγράμμα in margine adscripsit *B*², στίχοι ἐπὶ τῷ
τοῦ Ἰουλιανοῦ τάφῳ ἀναγραφέντες, οἱ δοκοῦσι μοι εἶναι Λιβανίου.
πρὸς γὰρ τῷ τέλει τοῦ ἐπιταφίου ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ εὗρον
praescripsit *M*³, qua de re cf. quae exposui in *Fleckeiseni
annalibus philologicis* 1876, 213.

Iam sequantur orationes quinque de motu illo Antiochiae mense Februario vel Martio anni 387 exorto¹⁾ a Libanio compositae πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως, πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς, πρὸς Καισάριον, πρὸς Ἑλλέβριον, κατὰ τῶν πεφευγόντων.²⁾ Quarum ipse in Vita mentionem iniecit verbis (t. I p. 192, 7 sq.) ἐν μὲν οὖν ταῖς ἐλπίσι κατασκαφαί, τὸ δὲ ἐλπίδος ἕξω σωτηρία. τούτου δὲ καὶ αὐτὸς αἴτιος εἶναι ἐδόκουν· λόγοις τε ἡμερώσας καὶ δάκρυσι τοὺς ἐπὶ τὴν κρίσιν ἤκοντας γραμματέων ἐρᾶν ἐπειθον, καὶ ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ πανταχοῦ γράμματα. καὶ τοῦτο ἔργον ἡγοούμεθα τῆς Τύχης καὶ προσέτι γε τοὺς πολλοὺς λόγους περὶ μὲν τὴν αὐτὴν πεποιημένους ὑπόθεσιν, μορφὴν ἄλλην ἄλλος ἔχων, δόξαντας δὲ εὖ ἔχειν. Orationes non, ut homiliae pleraeque εἰς τοὺς ἀνδριάντας ab Ioanne Chrysostomo presbytero Antiochiae Libanii olim auditore³⁾ factae⁴⁾, inter motum sed haud parvo temporis spatio interiecto compositae sunt.

Quas placuisse dicenti Libanio fidem facit numerus magnus codicum superstitum et locorum ex iis laudatorum. Quarum prima est

1) Cf. Arn. Hug, Antiochia und der Aufstand des Jahres 387 n. Chr., Winterthur 1863, p. 11 sq. Sievers, Leben des Lib. p. 172 sq.

2) Haec est oratio XXXIV editionis Reiskianae (t. II p. 296 sq.).

3) Socr. h. e. VI 3; Theophan. chronogr. I p. 75, 29 sq. ed. Boor; Anastas. Bibl. hist. eccl. p. 58 ed. Bekker; Cedren. I p. 174, 18 sq. ed. Bonn. (p. 327 D et 329 A); Mich. Glyc. IV p. 479; Geogr. Hamart. ed. Muraltp. 490, 3 sq. Cf. A. Naegele, Byz. Zeitschr. XIII 1896.

4) Ed. Montfaucon (Parisiis 1718) t. II p. 20 sq. Hoc in universum a Libanianis orationibus valde distant nec Libanio adhibitae sunt; nihilo minus quae quidem similia videntur, adnotavi.

XIX

oratio πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως.

Quam quod Zosimus IV 41¹⁾ a Libanio Constantino-poli coram imperatore in senatu pleno successu habitam esse memoriae prodidit, egregie ille verbis rhetoris sese decipi passus est. Nam sese quamvis senem, molestiarum longi itineris immemorem ad imperatorem ipsum venisse dicit quidem et in prooemio et in exordio orationis, sed fictum est. Rhetor, aliter atque Flavianus episcopus, ut e Vita apparet, patriam non reliquit. Quod vero Zosimus eum ab Antiochenis ad imperatorem delegatum esse dicit, id vel cum verbis ipsius orationis § 2 ἐγὼ δὲ ἐμαντὸν χειροτονήσας ἤκω aperte pugnat.²⁾

Oratio autem motu finito veniaque ab imperatore im-petrata a Libanio artificiose composita publiceque recitata placuit neque postea 'corporis' finibus circumscripta mansit sed aequae atque tres sequentes etiam in eclogas paulo

1) Ἐπεὶ δὲ τοῖς παρ' αὐτῶν γεγενημένοις ὁ βασιλεὺς κινή-
θεις ἠπείλει τῷ πταίσματι δίκην ἀξίαν ἐπιθεῖναι, δέει τῆς βασι-
λέως ὁργῆς ἐδόκει τῇ βουλῇ πρέσβεις ἐκπέμπειν ὑπὲρ ὧν ὁ δη-
μος ἐπραξεν ἀπολογησομένους. αἰροῦνται τὸν Λιβάνιον τε
τὸν σοφιστὴν, οὗ τὸ κλέος ἐν τῶν καταλειμμένων ὑπ' αὐτοῦ
κηρύσσεται λόγων, καὶ Ἰλάριον γένους τε λαμπρότητι καὶ παντὶ
παιδείας εἶδει προήκοντα. καὶ ὁ μὲν σοφιστὴς τὸν περὶ τῆς
στάσεως αὐτῶν τε βασιλεῖ καὶ τῇ γερονσίᾳ λόγον εἰπὼν ἔχυσεν
τὸν βασιλέα μεταστῆσαι τῆς κατὰ Ἀντιοχείων ὁργῆς, ὥστε ἀμέλει
τούτῳ καὶ τὸν περὶ τῶν διαλλαγῶν ἐπιθεῖναι τελέως τοῦ βασι-
λέως τὸ πρὸς τὴν πόλιν ἔχθος ἀποθεμένον. De Hilario cf.
Sievers l. l. p. 185.

2) Fortasse falsa memoria subest eorum quae in πρεσβευ-
τικῷ πρὸς τὸν Ἰουλιανὸν ὑπὲρ τῶν Ἀντιοχείων § 4 et 5 supra
p. 122, 1 sq. et § 9 p. 123, 9 sq. leguntur.

maiores recepta est. Numerus igitur codicum superstit
haud parvus est. Sunt autem hi 26:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol.
Vide t. I p. 10sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= saec. X fol. 98^v. Vide t. I p. 15sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. fol. 106. Vide t. I p. 20sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. Vide t. I p. 415sq.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 216. Vide p. 41sq. et 69.

6. Laurentianus LVII 27 anno 1392 era fol. 514^v. Vide t. I p. 59sq. et 69.

7. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scr fol. 238^v. Vide t. I p. 216sq. Contuli.

8. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 94. Vide p. 214sq.

9. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. fol. 104^v. Vide t. I p. 35sq. Contuli.

10. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. fol. 298^v. Vide t. I p. 217sq. Contuli.

11. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 90^v. t. I p. 213sq. Contuli.

12. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 1 Vide t. I p. 24sq. Contuli.

13. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 68. t. I p. 39sq. et 69.

14. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 317^v. Vide p. 48sq. et 69.

15. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 154. Vide p. 209sq. et 236.

16. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 103^v. t. I p. 211sq. et 236.

17. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 81^v. t. I p. 227sq. et 236.

18. Athous Laurae Q 123 saec. XIII fol. 63. Vide t. I p. 323 sq.

19. Ambrosianus I 49 anno 1488 exaratus fol. 9. Vide t. I p. 363 sq.

20. Parisinus gr. 3017 (= Pa) saec. XV ex eodem quo Ambrosianus I 49 exemplari descriptus fol. 12. Vide supra p. 4 sq. Gratiose meum in usum contulit H. Labaste.

21. Monacensis gr. 113 (= Mo) saec. XVI fol. 116 descriptus e Parisino gr. 3017 et manu secunda ex editione Florentina Aristidis anni 1517 correctus. Vide t. I p. 413 sq. Contuli.

22. Laurentianus LIX 30 saec. XV fol. 202^v. Vide t. I p. 417 sq.

23. Mutinensis gr. CLXXXI (III F 3) saec. XV fol. 58. Vide supra p. 48 sq.

24. Cantabrigiensis collegii Trinitatis Collect. Gal. O. 2. 12 (= T) saec. XIII fol. 1^v. Vide supra p. 85. Contuli.

25. Parisinus gr. 3014 bombycinus formae octavae 129 saeculi XIV ineuntis olim Fonteblandensis¹⁾, qui perperam nota in folio praefixo ab Angelo Vergecio scripta²⁾ continere dicitur: *Α λιβανίου τοῦ ῥήτορος ἅπαντα, δηλαδή προγυμνάσματα, ῥητορικά, μελέται, καὶ ἐπιστολαί*³⁾: continet

1) In catalogo huius bibliothecae anno fere 1550 secundum litterarum ordinem ab Angelo Vergecio facto et codice Parisino gr. 3065 conservato fol. 67^v ita describitur: *Λιβανίου σχεδὸν ἅπαντα, δηλαδή προγυμνάσματα, μελέται καὶ ἐπιστολαί. βιβλίον β' μήκους δέσμευται κτανῶ κεκαλυμμένον· οὗ ἡ ἐπιγραφή ΑΙΒΑΝΙΟΣ Α·; in catalogo κατὰ μαθήματα a Constantino Palaeocappa anno 1552 exarato et codice Parisino gr. 3066 conservato paene eundem in modum: *Λιβάνιος Α Βιβλίον β' μικροῦ μήκους, ἐνδεσδυμένον δέσμευται κτανῶ, παλαιὸν πάνν καὶ παχύ, ἐν ᾧ ἐστὶ λιβανίου σχεδὸν ἅπαντα, δηλαδή προγυμνάσματα, μελέται καὶ ἐπιστολαί* (Omont, Catalogues des manuscrits grecs de Fontainebleau p. 116 n. 343).*

2) In altero folio praefixo legitur: *λιβάνιος τὸ παρὸν βιβλίον.*

3) Epistulae Libanii omnino absunt.

ἐγκώμιον δικαιοσύνης

γεωργίας

ἀχιλλέως

ψόγοι

ψόγος ἀχιλλέως

ἔκτορος

φίλιππου

αἰσχίνου

πλούτου

πενίας

ὀργῆς (add in marg m. rec.)

ἀμπέλου

σύγκρισις ναυτιλλίας (sic) καὶ γεωργίας

ἀγροῦ καὶ πόλεως

ἀχιλλέως καὶ διομήδους

αἴαντος καὶ ἀχιλλέως

δημοσθένους καὶ αἰσχίνου

τίνας ἂν εἴποι λόγους μῆδεια μέλλουσα ἀποσφάττειν
υἱῆς παῖδας

ἀνδρομάχῃ ἐπὶ ἔκτορι

ἀχιλλεὺς ἐπὶ πατρόκλῳ

ἀχιλλεὺς ἡττωμένων ἐλλήνων (in marg:

αἴας μέλλων ἑαυτὸν ἀποσφάττειν (in

Collata)

αἴας μετὰ τὴν μανίαν (in marg: Col-

αἴας στερηθεὶς τῶν ὅπλων (in marg:

ἡ νιόβη κειμένων τῶν παίδων

τὸ αὐτό (IV 1017 R)

ποίους ἂν εἴποι λόγους βελλεροφόντης

τίνας ἂν εἴπη λόγους ζωγράφος γράφων τὸν ἀπόλ-
; δάφνην ξυλίνην καὶ τοῦ ξύλου μὴ δεχομένου τὰ
:

ς ἂν εἴποι λόγους ἀχιλλεὺς ἐρῶν μετὰ τὴν ἀναίρεσιν
λείας (in marg: Collata)

57 τὸ αὐτό (IV 1027 R) (in marg: *Collata*)
 τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ χείρων ἀκούσας ἐν τῷ παρθε-
 νῶνι εἶναι τὸν ἀχιλλέα

57^γ ἀχιλλεύς ἀφαιρούμενος τὴν βρ-
 σήίδα

58 πολυξένη κελευομένη παρὰ τῶν ἑλλήνων
 κομίζεσθαι κτλ. (in marg: *Collata*)

58^γ μήδεια γαμοῦντος ἐτέραν ἰάσονος
 πόρην σωφρονήσασα (in marg: *Collata*)
 δειλὸς θεασάμενος πόλεμον ἐν τῷ οἴκῳ

οἴκῳ γεγραμμένον

59 δειλὸς φιλάργυρος εὐδῶν χρόσειον ξίφος
 (in marg: *Collata*)

ὁ μενέλαος μαθὼν περὶ τῆς τοῦ ἀν-
 μέμονος τελευτῆς (in marg: *Impressa*)¹⁾

59^γ μενοικεὺς ὑπὲρ νίκης τῆς πατρίδος ἐπὶ
 τὸν ἀποσφάξαι βουλόμενος

60 ὀδυσσεὺς ἐν τῷ κύκλωπος σπηλαίῳ πε-
 ταληφθεῖς

60^γ ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν κύκλωπα ὄρῳν ὡς
 ἐταίρους ἐσθλόντα

ὀδυσσεὺς τοὺς μνηστῆρας ἀνελών

61 ἔκφρασις πεζομαχίας (γρ. πολέμου· suprascr. m^g)

61^γ γραφῆς (γρ. αὐλῆς suprascr. m^g) ἢ
 βουλευτηρίῳ

62 δρόμου τῶν ἡρώων

62^γ ἄλλης γραφῆς ἐν βουλευτηρίῳ
 καλανδῶν

63^γ μέθης

ἔαρος συγγραφικῷ χαρακτῆρι

64 θέσις εἰ γαμητέον

65^γ πρεσβευτικὸς (πρὸς τοὺς τρῶας suprascr. m^g) ἢ
 τῆς ἐλένης, λόγος πρῶτος: μενέλαος

68^γ λόγος δεύτερος. πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ἢ
 τῆς ἐλένης: ὀδυσσεὺς

1) Editio Morelliana huius ethopoeiae anno 1603 prodita

76 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ὀδυσσέως ἐν λιταῖς πρεσβευτικόν:
ἀντιλογία (in marg: *Collata ἀντιλογία*)

83^v τοῦ αὐτοῦ λόγος πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα
ρὶ τῆς στάσεως¹⁾

87^v τοῦ αὐτοῦ λιβανίου σοφιστοῦ σωκράτους ἀπολογία
marg: *Collata Integra Edit. anno 1612²⁾*)).

104 ἐν τοῖς τῶν ῥητόρων λόγοις διατὶ προτέτακται τὸ
οἶμιον τῶν ἄλλων· ἐπειδὴ σώματι ἔοικεν ὁ λόγος, τὸ δὲ
οἶμιον κεφαλῇ: Ἄ Τ' ἔστι προσοῖμιον· λόγος παρασκευ-
ν τὸν ἀκροατὴν κτλ. des. γνώμην καὶ ἀγῶνας.

Τῷ κατορθώσαντι πόλεμον cum protheoria

Des. fol. 111^v verbis οὐ χρώματα (IV 538, 7 R)

112 τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ λιβανίου μελέται: δύσκολος
ον γήμας

118 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν
λοῦ στέφανον

124 φθονερός τοῦ γέλτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος (titulus
er m²⁾) (in marg: *Collata*)

133 νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως

139 νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι

145^v πλούσιος ἐν λιμῷ θρέψειν ὑπισχνεῖτο

151^v ἔχων τίς δύο παῖδας παρὰ τὸν ἕτερον

159^v λοιμὸς ἐπεῖχε τὴν πόλιν

166^{a3)} ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην· κατέφυγεν
τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν κτλ.

172^v τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου

170^{v4)} φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος

176 δύσκολος ὤλισθεν

179^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν εἰαῖρα

176 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστρυγέτονος

1) In imis foliis 86, 94, 102 adhuc numeri quaternionum
γ', δ' conspiciuntur, in reliquis cultello bibliopegi perierunt.

2) Numeri 12 incerti sunt. Revera editio Morelliana iam
io 1606 prodiit.

3) 166* dico folium non numeratum inter 166 et 167.

4) Perperam hoc folium numerum 170 pro 180 gerit. Neque
lius numeri sequentes conveniunt.

184 νόμος ἐν λακεδαίμονι cum protheoria

190 παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς

193^v τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν. Des. fol. 198 verbis ταύτην ψηφίζεσθε (IV 511, 26 R) et subscriptione [τέλος ἐ]νταῦθα τοῦ σοφιστοῦ λόγων.

198 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ νικομηδεία: Des. fol. 200^v verbis τίς ἂν ἐπὶ (III 344, 20 R).

Sequuntur inde a fol. 202 ἐπιστολαὶ διάφοροι γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ μεγάλου βασιλείου τῶν κοσμικῶν διδασκάλων καὶ μεγίστων ἐν ἁγίοις φωστήρων, quarum prima γρηγόριος βασιλείω· ἐψευσάμην ὁμολογῶ (= ep. 1), usque ad finem (fol. 223).

Codex usurpatus est a Fed. Morello, a quo etiam notas illas marginales *Collata* et *Impressa* profectas esse maxime mihi probabile est, non solum in progymnasmatibus, de quibus ipse testatur¹⁾, sed etiam in declamationibus et in oratione πρὸς Θεοδοσίον περὶ τῆς στάσεως. Ego codicem anno 1880 examinavi atque e parte contuli.

- 130 26. Laurentianus Conv. suppr. Bad. 9 (= Bad) chartaceus formae octavae saeculo XIV litteris minutis sed bene exaratus, olim Michaelis Marulli Tarchaniotae testibus inscriptionibus folii I 'Arestide vodi trachagnoti' et folii 1 τοῦ ταρχανειώτου,²⁾ deinde abbatae S. Mariae Florentinae, hac anno 1808 suppressa postquam paulisper apud baronem de Schellersheim fuit³⁾, in bibliothecam Laurentianam illatus continet post Φιλοστράτου περὶ Ἀριστείδου inter Ἀριστείδου λόγους orationem

fol. 322^v—327 λιβανίου πρὸς τὸν μέγαν Θεοδό-

1) Opp. I p. 88: *In codice Regio vetustissimo et a praeceptorum notarum ministro exarato, quo unico sumus usi.* Bastius comment. palaeogr. in Gregor. Cor. ed. Schaefer p. 759 pro certo, inquit, non dicam quo numero codex a Morello usurpatus nunc insigniatur.

2) Cf. Rostagno e Festa, Indice dei codici greci Laurenziani non compresi nel Catalogo del Bandini (Stud. Ital. di filol. class. I) p. 135.

3) Cf. H. Vitelli Mus. ital. di antich. class. I p. 2. Stud. ital. I 441 sq.

in περι τῆς στάσεως scholiis glossisque manu librarii
 uratis instructam et 364^v quinque epistulas Libanii
 πολίτω· Οὐδὲν ἄτοπον (= ep. 316), σὺ μὲν ἐν ἀγροῖς
 (= 1197), σὺ μὲν ἡμᾶς (= 7), ἡσυχίω· ἀκούω παῖδα γε-
 ρὸν (= 961), κληματίω· ὧν μὲν ἐπιθυμεῖς (= 335),
 ae verbis γινόμενος· αἰτούμενος desinit.

Codex fundamentum fuit editionis Aristidis Florentinae
 10 1517 ab Euphrosyno Bonino, physico Florentino,
 rectore Iuntarum, curatae.¹⁾ Ipse Libanii orationem
 10 1869 contuli.

In hac quoque oratione codices e quibus adhibendos
 e censui *CAP**TBMVIPaBad*, in duas distinguuntur
 ntilias, quarum prior codicibus *CAP*, altera *VIPaBad*
 rtinetur,²⁾ *UTBM* mixtae recensionis praebent vestigia.
 dex Monacensis gr. 113 (*Mo*) e Parisino gr. 3017
 = *Pa*) fluxit, itaque ab apparatu critico exulare iussus
 . Idem etiam, quamquam non e *Pa* ipso, sed huius
 nlli codice fluxit, in *Bad* codicem summa cum temeritate
 affectum statuendum esset, nisi fons esset editionum ante
 iskianam omnium.³⁾ *I* insignis est nonnullis lectionibus
 aemissa voce κείμενον manu secunda in margine repositis
 ae in reliquis libris perierunt. *B* et *M* hic quoque e com-
 ini fluxerunt exemplari, sed hoc ex utraque familia
 ncinnatum erat.

Eodem exemplari usus est Maximus Planudes, qui
 ulto plures locos ex hac oratione excerpit⁴⁾ quam auctor
 llectaneorum quae continentur codice miscellaneo saeculi
 IV Darmstadiensi 2773 fol. 103^v—105^v et 115^r.⁵⁾
 ous quem Macarius Chrysocephalus in Roseto

1) Cf. p. 382 et Br. Keil Aristid. II praef. p. XXXII.

2) Cf. p. 404, 11 δὲ *CAPU*, δὲ *VIPaBadTBM*

3) Etiam codicem *Mo* manu secunda ex editione Floren-
 12 a *Bad* suspensa correctum esse supra (p. 375) animadverti.

4) Cf. t. I p. 72sq.

5) Cf. p. 118 not. 1 et L. Voltz et W. Croenert l. l. p. 540.

fol. 91 laudavit Τοῦ πρὸς βασιλέα περὶ τῆς στάσεως, revera orationis περὶ τῶν προστασιῶν (t. II 525, 3—4 R) est.

Primum oratio lucem vidit in editione operum Aristidis Florentina anno 1517 emissā¹⁾ fol. 165—167' (= Flor) cuius fundamentum fuisse codicem Laurentianum Badiæ supra dixi.

Cum autem editio vitia huius codicis fere omnia, quin etiam nova praebeat²⁾, lectiones vero illius marginales glossasque omiserit, exceptis locis paucis quibus ab illo discrepat in apparatu silentio praetereunda erat, ita ut ubi nihil adnotatum est, eam cum *Bad* congruere tenendum sit.

Secuta est anno 1610 huius atque sequentis orationis editio a Fed. Morello (= Mor) parata hoc titulo: *Ἀθανασίου σοφιστοῦ πρὸς Θεοδοσίον λόγοι. Libanii Sophistae ad Theodosium Imp. orationes, Pro Antiochenis ob deiectas Imp. imagines. Graece nunc primum prodeunt e Bibl. Reg. Fed. Morellus recensuit, Latine vertit, notis illustravit. Ad Henricum IV. Franc. et Navarr. Regem Christianiss. Parisiis apud Fed. Morellum MDCX.* Quo parum recte primum graece prodire dicuntur orationes. Neque editionis Florentinae immemor fuit Morellus, immo vero non solum diserte eius mentionem fecit in notis ad priorem orationem p. 13 his verbis: *hic vero supplevimus e Cod. Reg. quae deerant in Florentino: cuius tamen hanc lectionem non improbo*, sed etiam pro fundamento suae recensionis eam habuit tantumque e codice *Bibl. Reg.* correxit. Atque id fuit Parisinus gr. 3014 codex alterius familiae, sed in quo oratio multam labem contraxerat.

Haec autem editio hodie rarissima cum versione latina notisque³⁾ repetita est editione operum Libanii

1) Λόγοι Ἀριστοειδῶν. *Orationes Aristidis. Impressum bonis auctoribus optatam contigit metam hoc Aristidis opus die XX. Maii M. D. XVII. Florentiae sumptibus nobilis viri Philippi in aedibus bibliopolae Leonis X. pontificis nostri anno quinto.*

2) Cf. δομάτιον pro δωμάτιον p. 413, 9; ἐπὶ στρατιάς | ἐπιστρατιάς p. 387, 9.

3) Paucae notae praetermissae sunt.

rum Morelliana t. II p. 389—420. Duplici igitur nomine elegantiae arguendus est Morellus, cum in indice orationum huic editioni praemisso hanc et sequentem se prae-e dicit: *e Germanica edit. Aristidis Adrianens. cum mss. Id. Rom. collata, ut sequens Orat.* Nam editio fuit Florentina.¹⁾ Et codicis Regii plane immemor fuit. Quos o dicit codices Romanos, de his ad ea te delego quae p. 58 de apographis a Leone Allatio ad Morellum sis monui.

Tertia editio utriusque orationis duobus annis post orem Morellianam (1612) prodiit Etonae curata ab Enrico Savilio (= Sav) in tomo octavo operum Ioannis Crysostomi p. 124—136²⁾, qui in universum quidem illius tigia pressit, raro Florentinam sequi maluit, rarissime lectionem protulit. Itaque ubi nihil adnotatum est, Savio congruere scito.

Quarta est Reiskii (ed. I Altenburgi 1784 p. 280—2; ed. II 1791 t. I p. 626—652), qui postquam Anecdotionum volumine quinto p. 226—232 multa vitia Morellianae felici sagacitate sustulit, pluribus locis ex Gustavo et Monacensi codicibus opem tulit.

Hanc fere repetivit Ludovicus de Sinner (= Sinn) Novo Sanctorum Patrum Graecorum saeculi quarti Detu, Parisiis anno 1842³⁾ edito p. 193—226, ita tamen hic illic lectiones codicum Parisinorum 3017 quas a Vissonadio acceperat,⁴⁾ et 3014 quem ipse contulerat,

1) De exemplari ab eo usurpato cf. Iebbium Arist. t. I ref. c. 1^r.

2) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου ὁσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου τῶν ἐνδοξομένων τόμος ὅσος δι' ἐπιμελείας καὶ ἀναλωμάτων Ἑρρικῶν τοῦ Σαβιλίου παλαιῶν ἀντιγράφων ἐκδοθεὶς Etonae, in Collegio Regali p. 124: *In priore (oratione) menda quaedam sustulimus ex tri editione, in posteriore praeter pauculas coniecturas nihil nodum praestare potuit nostra et amicorum nostrorum cura.*

3) Praetermissa est oratio in nova editione quae prodiit in titulo: *Choix de discours tirés des pères grecs par L. de Mezer, nouvelle éd. par E. Sommer, Parisiis 1860 et 1872.*

4) Cf. p. 7 not. 1.

in medium proferret, coniecturas cum notulis Boissonadii et Alberti Iahn commemoraret, paucas reciperet.

Nonnulla ad verba Libanii sananda contulerunt Sintenis et Cobetus.

Orationem in gallicum sermonem vertit, ita tamen ut multa praetermitteret, multa ratione liberrima redderet I. L. Genin, professor rhetorices Parisinus, in libro inscripto: „*Discours de Flavian et de Libanius à l'Empereur Theodose, en faveur de la ville d'Antioche, traduits du grec en français et analysés*“, Parisiis 1826 p. 83—90.¹⁾

---

1) Apographum benignitati H. Labastii debeo.

ΩΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ.

Ἡτύχηκε μὲν ἡμῖν ἡ πόλις, ὃ βασιλεῦ, τοιού- R 626
ν αὐτῇ πρὸς τὸν ἑραστὴν τὸν ἑαυτῆς γεγεννημένων,
νεταὶ δὲ ὥς ἡδικηκυῖα καὶ τούτῳ κεκώλνται
καὶ πρὸς σέ πρεσβεῖαν τὴν ὑπὲρ τῶν συμβάντων
ὁργῇ χρησομένην καὶ ἔργῳ δεησομένην. 2. ἐγὼ

- = codex Chisianus
- = Monacensis gr. 488 (Augustanus)
- = Palatinus gr. 282
- = Vindobonensis phil. gr. XCIII
- = Marcianus append. XCI 2
- a = Parisinus gr. 3017
- ad = Laurentianus olim Badiae 9
- = Urbinas gr. 126
- = Cantabrigiensis Collegii Trinitatis
- = Barberinus II 41
- [= Marcianus gr. 437

Πρὸς] πρεσβευτικὸς εἰς P rubr τοῦ αὐτοῦ πρὸς Pa |
σιον τὸν βασιλέα scripsi e VP^aBM cum Boisson. Philostr.
02 τὸν βασιλέα Θεοδόσιον UI rubr τὸν μέγαν Θεοδόσιον
lor Θεοδόσιον βασιλέα CA βασιλέα Θεοδόσιον P | περὶ]
υτικὸς περὶ M ὑπὲρ P | τῆς στάσεως] τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ στά-
1 τῆς γενομένης στάσεως ἐν ἀντιοχείᾳ B τῶν ἀντιοχέων P
τύχηκεν M Mor | μὲν om TM 4 τὸν (1) om V | τὸν
] τῶν ἑαυτοῦ Pa | ἑαυτῆς I sed τῆς in ras m² | γεγεννη-
in ras I² 5 αἰσχύνεται I sed γυνε in ras m² | ὥς om
ἡδικηκυῖα I sed ἡδικηκεν in ras m² 6 ἔνεκα supra
]m 7 ἐγὼ — 386, 1 ἦκα citat Plan fol. 103v

δὲ ἐμαντὸν χειροτονήσας ἦκω μέγα μὲν ποιούμενος, εἰ
 ὀπόσον εὐχομαι, δυνηθεῖν, οὐ μικρὸν δὲ καὶ αὐτὸν
 R 627 τὸν ὑπὲρ τῆς οἰκείας πόνον, καὶ ἀτυγῆσαι | τοῦ
 τέλους γένηται. κριθῆσεσθαι γὰρ ἡγοῦμαι τῇ γνώμῃ
 5 μᾶλλον ἢ τοῖς οὐχ ὑπάρξασιν τοῦ δοῦναι κυρίοις. 3. τὸ
 μὲν οὖν γῆρας οἴκοι μοι παρήνει καθῆσθαι καὶ πολλοὶ
 τῶν τε οἰκείων καὶ τῶν ἐπιτηδείων, ὧν ἦν ἀκούειν,
 ὥς οὐκ ἀσφαλὲς εἴη λέγειν ὑπὲρ τοιούτων πρὸς ἀφ-
 ρισμένον βασιλέα, ἐγὼ δὲ τὸ μὲν μηδὲν ἐκ τῶν λεγο-
 10 μένων ἔσεσθαι μοι δυσχερὲς ἀπὸ τῆς σῆς φύσεως
 εἶχον καὶ τρόπον, γῆρας δὲ θεῶν βουλομένων καὶ
 πρὸς δις τοσαύτης ὁδοῦ μῆκος ἀρκέσειν ἐπεπείσμη,
 καὶ ὥς ὀρθῶς, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δηλοῖ. 4. ὁ γὰρ οἷα
 ἂν τὸν πρῶτον σταθμὸν ἐλπισθεῖς διαβῆναι διὰ τῆς
 15 πολλῶν οὕτως ἀφίγμαι καὶ διέβην Βόσπορον ἐν τῇ
 τοῖς βασιλείοις εἰμὶ καὶ τοῖς περὶ τῆς πόλεως λόγοις
 ὧν οὖν συλλαμβανόντων ἐνῆνοχα τὴν ὁδὸν καὶ οἷα
 ἀπείπον, τούτους καὶ πρὸς τὴν ὅλην σπουδὴν ἔμην
 ἡγοῦμαι συμμάχους.

5 ἢ τοῖς μὴ γενομένοις κυρίοις κατὰ τὸ δοῦναι τοῦτ' ἐμ
 ἢ ὅτι οὐκ ἐγενόμην κύριος εἰς τὸ δοῦναι Bad

1 δ' CVU Re | ante χειροτονήσας ras 3 litt quarum ti-
 tima l (καί?) Pa | εἰς Pa sed σ eras 4 διὰ τῆς γνώμης
 τῇ γνώμῃ C^m 5 ὑπείξασιν I sed εἰ in ras 3 litt m² | τὸ Bad
 et γε Mor | δύνασθαι coni Boisson coll. ep. 787 7 ἀπὸ
 τε C^m | ἦν om Pa 9 ἐγὼ — 11 τρόπον citat Plan fol. 107
 9 εἰρημένων Pa 11 „post τρόπον aut deest aut certe sub-
 audiendum est μαντεύεσθαι vel τεκμαίρεσθαι“ Re 12 ἀκούειν
 inser I² om T | ἐπείσθην Bad 13 ὥς om U | τὸ inser C^m
 14 τε] τῶν Mor τε τῶν οὕτω coni Re 15 οἷα Bad et
 γε Mor 17 οὖν inser I² | συλλαμβανόντων P sed ante
 (1) ras 1 litt et o in ras m²

5. Ἦδη μὲν οὖν τινος ἤκουσα ζηλοῦντος τὴν ἡμετέραν πόλιν ὑδάτων τε εἵνεκα καὶ πνευμάτων καὶ μεγέθους καὶ κάλλους <καὶ> τῶν ἐνοικούντων καὶ τοῦ λόγους ἐν αὐτῇ καὶ δίδοσθαι καὶ | λαμβάνεσθαι R 628 καὶ εἶναι τοὺς τε παιδεύεσθαι βουλομένους τοὺς τε 5 παιδεύειν δυναμένους. 6. ἐγὼ δὲ οὐκ εἰς εὐδαίμονας αὐτὴν μᾶλλον ἂν θείην ἢ τοῦναντίον λογιζόμενος σεισμούς τε καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν πτώματα καὶ Περσῶν ἐπιστρατείας καὶ πορθήσεις καὶ κατασκαφὰς καὶ πῦρ καὶ τά, ὥς ἐγὼ φαίην ἄν, δυστυχίας μείζονος, θυμόν 10 τε κατ' ἀρχόντων ἄδικον καὶ ἐν ἑλξεσι ταῖς ἀπὸ τῶν ποδῶν θανάτους, ἃ παρ' ἄλλων ἐν ὀνειδέσειν ἀκηκόαμεν πολλάκις· ἃ γὰρ ἠτύχηκε, καὶ ἐγκέκληται. 7. καίτοι ποῦ δίκαιον τοῦτο γε; τοῦ αὐτοῦ δὴ καὶ τὸ νῦν εἶναι χορὴ νομίζειν δαίμονος προσλαβόντος καὶ τὴν ὑβρισμέ- 15 νην Νέμεσιν. ἢ δ' ὕβρις μηκέτ' εἶναι τὸ ἔδος. καὶ

11 cf. t. I p. 133, 20. infra p. 406, 7. II p. 401, 3 R. Amm. XIV 7, 5 et 8 14 cf. t. I p. 191, 18. II p. 398, 13. Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XV p. 152 E. XXI p. 214 B. D. 217 C. 218 B sq. Sozom. h. e. VII 23 p. 314 A 16 Io. Mal. XII p. 307, 16 B.

1 οὖν om T 3 καὶ inserui cum P⁴, fortasse tamen etiam addendum εὐγενείας coll. t. I p. 450, 13 διελθεῖν περὶ τῆς εὐγενείας τῶν κατασχόντων τὴν χώραν 4 λόγον Pa 9 ἐπιστρατείας Bad Sav ἐπιστρατείας Pa | καὶ πορθήσεις om Bad | κατασκαφὰς A sed γε κατασκαφὰς in marg, Bad sed ἐξολεθρεύσεις in marg, V sed σφαγὰς in marg m² κατασκαφὰς καὶ σφαγὰς M κατασφαγὰς P sed κατασκαφὰς suprascr. m², PaT κατασφαγὰς U κατα ἄς I sed inter duo α 4 litt del m² et σκαφ inser m³ Cf. p. 359, 16 | καὶ πῦρ inser I² 10 τὰς Pa | ἄν om Pa | μείζονος reposui e libris ἀπάσης μείζονα Bad edd 11 ταῖς] οὐς PaBad et γε Mor 13 οὐ Bad οὐ Flor ἃ μὲν Mor, οὐ μὲν in marg οὐ μὲν Sav, γε ἃ in marg 14 πον Pa πῶς Bad et γε Mor | δὴ in ras 4 litt I³ | χορὴ εἶναι Bad

τοῦτ' ἀπεδείχθη τοῖς ἐξ ἱεροῦ Νεμέσεως ἐτέρου γεγενημένοις.

8. Καὶ ὥς μὲν οὐ δεινὰ τὰ περὶ τὰς ὑμετέρας ἐκόνας, τίς ἂν ἀντελποῖ; τίς δ' οὐκ ἂν σκοτεινὴν ἐκείνην προσείποι τὴν ἡμέραν; ἦν δέ, ὦ βασιλεῦ, μαινομένης πόλεως, τὸ δ' ἐκβάλλον τοῦ φρονεῖν ἦν πῖ ἰσχυρότερον, ὥστ' εἰ καὶ συγχωρῆσαι δεῖ τῆς πόλεως ἀπάσης εἶναι τὸ ἀδίκημα, τὴν ἀπολογίαν ἐκ τοῦ νουὺντος ἔχει. ἂ γὰρ οὐκ ἂν ἔδρασε φρονουῖσα, ταῦτα
10 ἐτόλμα παραφρονουῖσα. 9. τὸν δὲ τοῦτο πεπονθῆαι ἄνθρωπον οὐ κολάζειν νόμος, ἀλλ' ἐλεεῖν καὶ πειρᾶ-
R 629 σθαι τέχνη τῇ τῶν ἱατρῶν | ἐπανορθοῦν. οὐδεὶς
δὲ τύπτει τὸν μαινόμενον οὐδὲ ἔγκλημα νόσου ποιῶ-
μενος τὴν νόσον κακηγορεῖ. νοσοῦσι καὶ πόλεις, ὦ
15 βασιλεῦ, τὰ δὲ νοσήματα τούτων ταραχαί, θόρυβοι,
ὀργῆς ἡττηθῆναι, τὰ τῶν ἡττημένων ἀμαρτεῖν, τὰ νόμῳ κεκωλυμένα πράξαι. 10. τουτὶ γὰρ αἱ στάσεις,
ἐν αἷς ἄλλα τε πολλὰ δεινὰ καὶ σφαγαὶ οὐ πολιτῶν
μόνον, ἀλλ' ἤδη καὶ συγγενῶν τῆς ἐκ τοῦ θυμοῦ βίας
20 νικώσης τὰ παρὰ τῆς φύσεως. καὶ τουτὶ τὸ κακὸν

14 Plat. Menex. p. 243 E. Xen. Mem. III 5, 18

1 ταῦτα Mor et in marg γο Sav | ἀπεδείχθη I sed ε̄ sup-
pos. m. rec. τοῖς Bad τοῖς Flor | γεγεννημένοις Bad sed ως in
ras 4 ἂν (1) om Mor 5 ἡμέραν I sed post ε̄ ras 2
litt et acutus m² | δ' Re 6 γο ἐκβάλλειν in marg Mor | ε̄
PVIB om Bad 7 ὥστε edd | ἀπάσης τῆς πόλεως Bad
9 ταῦτ' VBad 13 οὐδ' Re | „νόσον delendum“ Re Anim
14 κακηγορεῖ scripsi auctore Re κατηγορεῖ libri edd | ε̄ om
PaBad Mor 15 τὸ δὲ νόσημα V | θόρυβοι Flor 18 τὰ Mor
| πολλὰ καὶ δεινὰ Bad edd δεινὰ inser I² 19 μόνων Δ
μόνων P sed o supra ω eras, M | ἀλλ' ἤδη καὶ] ἀλλὰ καὶ P
20 παρὰ supra περὶ M² | τουτὶ μὲν Bad Sav

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

8 cf. t. II 26, 10 R
427, 2

14 cf. p. 426, 19

16 cf. p. 426, 10

1 μικρὸν VB | δ' Re | δὲ ἔστι MBad 2 μέγεθος Bad
2 πολὺ — ταύταις] om Bad, ante 4 ἄς, et καὶ στάσεις
ἐρρήσεις ante καὶ ἐξετάξης collocanda censuit Boisson | καὶ
ἐτάξης] εἰ ἐξετάσεις Bad ἐξετάσης Mor 5 δ' Re 7 ὅς
] τὰ τῶν Pa | αὐτῶν ex αὐτῶν corr Bad αὐτῶν APPaTM
αὐτῶν U 8 ὁμολόγουν Bad, διεβεβαιοῦντο in marg 9 γὰρ
Bad (in ras 1 litt) et γε Mor | δ cum ras 1 litt U 10 τοῖς
Mor | καθήμεραν VBadB | αὐτοῖς I sed οὐς in ras m² |
ἂν A 12 ὅπως om Mor sed γε in marg | οἱ μὲν ante
ποφαντοῦσιν Mor Re deleui 13 δ' Re | διατοῦτο PVIM |
τοῦτον in marg Mor 16 ante εἰκέναι ras 6—7 litt I, τῶν
τοῦτων BM 18 διαφέροντας τῶν βαρβάρων I 19 τὸν
ἐόν PaBad Mor

ἐλεῖν καὶ ὀργῆς περιόντες. οὕτω Λακεδαιμόνιοι μὲν
 ἐξὸν Ἀθήνας ἀνελεῖν ἐφείσαντο, οἱ δὲ πρὸς τὸν Μῆδον
 τῶν Ἑλλήνων πολεμήσαντες τῶν μετ' ἐκείνου στάντων
 καὶ ταῦτα ἀνάγκην οὐ μικρὰν εἰς τὴν δίκην ἔχοντες
 5 τὰ δεδογμένα περὶ αὐτῶν. ἦν δ' ἂν καὶ Ἀλέξανδρος
 ὁ Μακεδὼν βελτίων οὐ κατασκάψας Θήβας. οὐ γὰρ
 ἂν ἀπήντα τοῦτο τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ λόγοις, ἀλλ' ἦν |
 R 631 ἂν πρῶτον ἐν τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ λόγοις.

14. Δεινὰ τὰ γενόμενα. τὰ δ' ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
 10 μέτρια τὰ πολλὰ καὶ πυκνά; οἷς τὸ θέατρον τοῦ πρὸς
 τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν πολέμου χωρίον. ἐν δ' αὖ τοῖς
 πρὸς ἐκείνους πολέμοις καὶ ὑμῖν τοῖς τὰ σκήπτρα
 ἔχουσι πολεμοῦσι ρῆμα οὐδὲν ὀκνοῦντες, οἱ καὶ τοὺς
 τῶν βασιλέων τῶν περὶ τὴν ἐσπέραν φονέας καὶ τὰ
 15 ἐκείνων ἔχοντας πάντων ἀκουόντων ἐκάλουν ἐπὶ τὴν
 Αἴγυπτον. ἀλλ' ὅμως ἔστι τε ἡ πόλις καὶ μένει. καὶ

1 Xen. Hell. II 2, 20   3 Her. IX 86   4 Her. VII 132
 Aristid. t. I 608, 2 D   5 p. 430, 19   9 Amm. XXII 11, 4 cum nota
 Valesii cf. Sievers l. l. p. 114   14 Maximum cf. Zos. IV 35.
 Sulp. Sev. vit. Mart. 20, 3. Io. Ant. fr. 200. 201 (IV 614 sq. M).

7 ἀπήντα] ἡναντιοῦτο V

2 ἀνελεῖν CI sed ambo εἰν in ras m² | ἐφείσαντο — τῶν in ras
 C² 2 οἱ — 3 στάντων] οἱ δὲ τοὺς πρὸς τὸν μῆδον ἑλλήνων ἐπι-
 βουλευσάντας καὶ μετ' ἐκείνου στάντας Bad et γο Mor 3 ἑ-
 λλήνων C sed ἑλλήν in ras m² | πολεμήσαντες τῶν Ἑλλήνων
 Sav Sinn | ἐκείνων ex ἐκείνων corr V² 4 πρὸς I 7 ἂν om
 PaBad Mor | ἀπήντα] εἴπετο Bad et γο Mor 7 ἀλλ' —
 8 λόγοις om PaBad 9 δεινὰ τὰ λεγόμενα ante δεινὰ τὰ
 γενόμενα Mor Re cancellavi | καὶ ante τὰ Bad Mor Re, δὲ
 Sav | γενόμενα I sed γεν in ras m² | τὰ δὲ τῶν ἐν coni Re
 10 μέτρια τὰ om Bad | πολλὰ C sed πλείστως suprascr. m
 11 τοὺς om I | αὐτοῖς ex αὐτοῖς corr P⁴ γο αὐτοῖς Mor
 12 τὰ] κατὰ Pa 13 οἱ Mor Re | τοὺς om Mor

δέδοται τῇ φύσει τῶν πόλεων τὰ τοιαῦτα πλημμελεῖν
καὶ οὐ τὸ ἀμαρτάνειν θαυμάζομεν, ἀλλὰ τὸ μὴ. οὕτως
εἰ καὶ μὴ γράμμασιν, ἀλλ' ἔργῳ τοῦτον τεθείκατε τὸν
νόμον, συγγνώμην ἔχειν πόλεων ἀνοίᾳ. 15. | τοῦτο R 632
δὲ ἄρα εἶδε καλῶς καὶ τοῖν ἀδελφοῖν τοῖν Παιόνιων 5
ὁ νεώτερος. τὴν γὰρ αὖ μεγάλην πόλιν ἡδέως ὑπο-
δεξαμένην τυράννου θράσος καὶ τὰ μὲν εἰποῦσαν, τὰ
δὲ καὶ πράξασαν, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ταῖς εἰς ἐκείνον
ὑβρεσιν ἐχαρίζετο τῷ τυράννῳ, τοῦτον τοίνυν ἐκείνος
καθελὼν ἤξειν τε ἐλπίζομενος ἐπὶ τε τὸ σῶμα καὶ τὸ 10
πλήρωμα τῆς πόλεως τοῦτο μὲν οὐδὲ ἐνενόησεν, ἐκά-
θητο δὲ ἀναμένων, ὅστις αὐτὴν ἐξαιτήσεται, καὶ φα-
νέντος τὸν μὲν ἐπῆνεσε, τὴν δὲ οὐκ ἐκόλασε. 16. λε-
γέσθω δὴ τι καὶ περὶ σοῦ τοιοῦτον, ἄλλως θ' ὅτε σοι
καὶ δόξα πλείων ἐντεῦθεν ἢ παρὰ τῶν ἐν ὅπλοις κατ- 15
ωρθωμένων, ἃ σε δεσπότην καὶ Σκυθῶν ἐποίησε

5 Valens cf. t. I 665, 3 sq. R 6 cf. p. 286, 19 7 Pro-
copii cf. t. II 39, 4 R. Amm. XXVI 6, 14 sq. Zos. IV 5. Themist.
or. VII p. 103. 107 D. 12 Themist. or. VII p. 101. 111 sq.
15 Io. Chrys. hom. XXI p. 215 E 16 Zos. IV 34. Consul.
Const. (Chron. min. ed. Mommsen, Auct. ant. IX 2 p. 243)

1 δέδοται M | τὰ om Pa | πλημμελεῖν PU et in πλημμελεῖν
corr I² 2 οὐ C sed ov in ras s | μὴ οὕτως PVITBM μὴ
οὕτω Bad Mor 3 ὅμοις δὲ ante εἰ inser P², δὲ ante καὶ V
| καὶ εἰ Bad | ἐν γράμμασιν Mor | τεθείκατε τοῦτον T τοιοῦτον
M 5 δ' V 5 ἄρα — 6 αὖ om Bad, θαυμάζομεν μὴ κολα-
σθεῖσαν in marg | εἶδεν A οἷδε P sed oi in ras m², UBM
Mor num ἦδει? | ἀδελφοῖν τοῖν om B 6 πόλιν om Bad
8 καὶ om B Bad Mor 9 τοῦτον C sed ov in rass | τοί-
νυν om Bad | ἐκείνος τοίνυν T 10 τε (2) om Bad 11 ἐνό-
ησεν Pa 11 ἐκάθητο — 12 ἐξαιτήσεται citat praemisso Λι-
βάνιος Lex. Darmst. fol. 115^r (Etym. Gud. ed. Sturz p. 633, 24)
12 δὲ om Darmst. | αὐτὸν Bad | ἐξαιτήσεται Bad, αἰτίας ἀπο-
λόσεων in marg 13 οὐ κέκόλασε Mor 14 δὴ τι | τοίνυν Pa Bad
Mor | τοιοῦτο Mor 15 ἐν om PVIPAUTBM uncis inclusit Re
| κατορθωμάτων M sed κατορθωμένων suprascr. m³ 16 ὃ Bad.

δούλων εὖνων. τὸ δὲ ἐκείνους οὕτως ἔχειν ἐκ τῶν
 σῶν εἰς ἐκείνους. ἀντὶ γὰρ τοῦ κακοῦν, ῥάδιον δέ,
 οἶμαι, παντὶ, τοὺς ἀρχομένους ὅπως ἀδελφεῖς ἔσονται,
 R 633 ποιεῖς. ἐντεῦθεν | ἔστιν ἀκούειν ὀριζόντων τῶν
 5 μὲν, ὡς πολεμικώτερος εἴης μᾶλλον ἢ φιλανθρωπότερος,
 τῶν δέ, ὡς φιλανθρωπότερος μᾶλλον ἢ πολεμικώτερος.
 17. ὁ δὲ ἔπαινος πολλῷ λαμπρότερος ὁ τὴν φιλαν-
 θρωπλίαν ἔχων, αὐτοῦ γὰρ τινός ἐστι καθαρώς, βασι-
 λέως δὲ πολεμίων κεκρατηκός τὸ μὲν τι γίγνεται
 10 τοῦ στρατηγοῦ, τὸ δὲ τῶν στρατιωτῶν, τὸ δὲ τῶν
 ὀπλων, τὸ δὲ τῶν ἱππων, τὸ δὲ τῶν ἱππέων, τὸ δὲ
 τῶν νεῶν, εἰ δὴ διὰ τούτων μάχονται.

18. Μὴ τολῶν, ὧ βασιλεῦ, δόξαν οὕτω καλὴν
 ἀνέλῃς, ἀλλ' ἐνθυμοῦ μὲν, ὡς εἰκέναι δεῖ πατρὶ τὸν
 15 βασιλέα, πατέρων δ' ἐστὶ τὸ πρῶτος φέρειν προπτείας

1 δούλων εὖνων om Bad | ἔχειν σε ἐκ Bad 2 inter τοῦ
 et κακοῦν ras 2 litt Bad | κακοῦ B | δέ om Bad Mor
 3 ἐμφόβους οἶμαι πάντας Mor (e Par 3014 qui ad ἐνδεεῖς in
 marg habet σφάλλει· οἶμαι ἐμφόβους) et γρ Sav | num πάντας?
 | ἀρχομένους Par. 3014 Bad ἐχομένους reliqui libri Re, qui tamen
 et ipse ἀρχομένους coni cf. p. 324, 1 | ὅπως ἀδελφεῖς scripsi cum
 M² in marg ἐνδεεῖς CAV (in quo post hanc vocem οἷς inser
 m², οὐ καλὸν in marg scr. m³) I (in quo ante hanc vocem
 in ras 4—5 litt ὅπως οὐκ inser m³) UTBMP (in quo α ex τ
 in ras corr et ὅπως post hanc vocem inser m³), Re οἷς ἀδελφ
 Bad Sav et γρ Mor, quod probat Sintenis οἷς ἐνδεεῖς Pa Mor
 et γρ Sav ὡς ἐνδεεῖς (= περιδεεῖς) Sinner auctore Boissonadio
 ἐν δέει ὧν ἀτακτοῦντες πείσονται coni Re 4 κακὸν καὶ
 κακῶν suprascr. m², ante ποιεῖς V | ποιεῖν Bad Mor | ἐπιζήτων
 V 4 τῶν — 5 πολεμικώτερος PaBad et praemisso κείμενον
 in marg I² om reliqui libri Flor 6 δ³ Re 8 καθάρος Bad
 9 γίνεται VBad 10 τὸ — στρατιωτῶν om Bad 11 ἱππων
 Bad sed ω in ras 2 litt | τὸ — ἱππέων in marg Sav om M Mor
 12 δὴ om Bad 14 οὐ θυμοῦ Re ex errore typographi,
 unde οὐ θυμονομένῳ vocabulis μὲν ὡς deletis coni Cobet Mnem.
 V 136 (Coll. 116), οὐ θυμονομένῳ vel οὐ θυμονομένον γ' Sintenis
 | μὲν delendum censet Re 15 δέ Bad | πρῶτος PIB | προπ-
 τείαν Mor et γρ Sav τὰς προπτείας coni Boisson

υιέων. πολλά μὲν οὖν ἔστιν ἐγκώμια κατὰ σοῦ λέγειν, πλείστον δ' ἀληθείας ἐν τῷ τῆς ἡμερότητος ἔνεστιν. ὥστ' εἰ καὶ πάντες ἦσαν ἀπηνεῖς καὶ χαλεποί, σὲ τοῦτο φυλάττειν ἐχρῆν. 19. νῦν δ' ὄρα·ν ἔξεστι καὶ τὸν Ἰουλιανὸν ἐντεῦθεν εὐδοκίμειν ἐσπονδακότα τὸν τε 5 ἀντιθέντα τῇ Ῥωμαίων πόλει τὴν νέαν | ὁμώνυμον R 634 ἔστιν οὗ τοῦτο ἐπιδεδειγμένον. τοῦ Ῥωμαίων γὰρ ποτε δήμου βοαῖς αὐτὸν ἀσελγεστέρας βεβληκότος τί χρῆ ποιεῖν, ἐρόμενος τοὺς ἀδελφούς καὶ τοῦ μὲν εἰ- 10 πόντος δεῖν πέμπειν ἐπ' αὐτοὺς δύναμιν καὶ κατακό- πτειν, ἡγήσεσθαι δὲ αὐτός, τοῦ δέ, ὅτι βασιλικὸν εἶη τὸ μηδὲ εἰδέναι τά γε τοιαῦτα, τὸν μὲν ἂ δεῖ παρ-

2 cf. p. 428, 9 sq. 7 Io. Chrys. hom. XXI p. 219 Bsq.
8 cf. p. 432, 10 sq. Zos. II 30

1 οὖν ἔστιν in ras, ἐγκώμια in marg I² 2 πλῆθος (Par. 3014) Mor sed γο πλείστον in marg | post ἔνεστιν (ἔνεστι V) lacuna 14—15 litt CA, 17 P, 18 V 3 ὥστε Flor Mor | ἀπηνεῖς] αἵτιοι PaBad 4 τὸν Ἰουλιανὸν] „Constantinum M. designare videtur, non Iulianum Apostatam“ Re, quem secutus Cobetus Mnem. V 137 (Coll. 117) „pro τὸν Ἰουλιανὸν, inquit, aliud nescio quid scripserat Constantinum significans, nam continuo addit τὸν ἀντιθέντα κτλ.“. at exstat τὸν τε neque Iulianum in hac re ut omitteret Libanius a se impetrare potuit (cf. Epitaph. p. 323, 21 sq. et or. XII p. 39, 12), et oppositio inter ἐντεῦθεν εὐδοκίμειν ἐσπονδακότα et ἔστιν οὗ τοῦτο ἐπιδεδειγμένον manifesta est. Aequè perperam Sievers p. 58 τὸν τε ἀντιθέντα ad Iulianum rettulit 5 τὸν τ'] τὸν I sed cum ras 1 litt, Bad 6 Ῥωμαίων] Ῥώμη coni Re Anim et Cobet 1. 1. | πόλει scripsi βουλῇ libri edd πόλιν Cobet τῇ πόλει coni Re Anim | ὁμώνυμον ἐγείρας πόλιν et Sozomeno II 3 ἐγνωσκον οἰκίσαι πόλιν ὁμώνυμον ἑαυτῷ καὶ τῇ Ῥώμῃ ὁμότιμον et ἐν πᾶσι δεῖξαι σπονδάσας ἐφάμιλλον τῇ παρὰ Ἰταλοῖς Ῥώμῃ τὴν ὁμώνυμον αὐτοῦ πόλιν ὅμως libri edd 7 ἔστι Bad, αὐτὸν Θελονότι in marg | οὗ in ras M om Bad 10 δεῖ BadBM 11 ἡγήσασθαι Bad | αὐτὸν P sed v in ras m², PaU 12 μὴ APVITBM μηδὲν Bad ἢ Pa

αινεῖν, τὸν δὲ πικρὸν ἐκείνον ἥμιστα βασιλεῖ συμφέρειν εἰπών, τοὺς δὲ κρατοῦντας πρέπειν ἀνέχεσθαι τῶν τοιούτων σκιρτημάτων, τὸν μὲν ἐπόλησε μέγαν τῇ δόξῃ, τὸν δὲ συστέλλας ἀπέπεμψεν, εὖνον δ' ἑαυτῷ
 5 τὴν Ῥώμην ἐπόλησε νομοθετήσας γέλωτος ἀφορμὴν τοὺς βασιλέας τὰ τοιαῦτα ποιεῖσθαι.

20. Ἄλλ' ὅμως σοὶ γε οὐκ ἴσος ἐκείνος εἰς φιλαν-
 θρωπίας λόγον, <ὅς> πρὸς μὲν τὰ τοιαῦτα πρῶτος εἶχε,
 R 635 χαλεπώτατος δὲ ἦν | τοῖς ὀρεγομένοις βασιλείας καὶ
 10 τὰ τοιαῦτα ἐπιβουλεύουσι καὶ οὐ τούτοις δὲ μόνους,
 ἀλλὰ καὶ ὅσοι μάντεσιν ὑπὲρ τοῦ ποῖ χωρήσει τὰ ἐκεί-
 νου διελέγοντο, καὶ οὐδεμία τέχνη τὸν γε τοιοῦτον
 ἐξέλειτ' ἂν τοῦ πυρός. 21. σὺ δέ γε ποῖός τις ἐν
 τοιούτοις, τίς μὲν Ῥωμαίων, τίς δὲ βαρβάρων οὐκ

9 sq. Zos. II 28 et 29

2 τοὺς — 3 σκιρτημάτων om *Bad* 2 τῶν om *V* 4 ἐπέ-
 πεμψεν *Bad* | δ' ἑαυτῷ scripsi ex *CAPIU* δὲ αὐτῷ *VBadTBM*
Mor δὲ αὐτῷ *Re Sinn* 7 σὺ *I* sed ὅ in *ras m*³ | ἴσος *P* sed
 ος in *ras m*³ ἴσος *T* | ἐκείνος scripsi auctoribus *Re Anim* qui
 postea ἐκείνῳ coni, et *Cobeto* l. l. ἐκείνοις libri sed in *κἀκείνῳ*
 corr *P*³, in *κἀκείνοις Bad*, et *Mor* *κἀκείνῳ Flor Sav* | φιλανθρο-
 πίας λόγον scripsi ex *I*³ auctoribus *Re Anim* et *Cobeto* l. l. coll.
 t. I 508, 12 et t. II 297, 18 *φιλανθρωπίαν λόγος* (ὁ λόγος *BadM*
Sav Re Sinn) libri sed *ν* secundum in σ et ς in *ν* corr *I*³ et λόγος
 in λόγος δς corr *P*³, edd 8 δς inserui e *P*³ | ἐκείνος γὰρ ἦεν
 inser *C*³ | μὲν γὰρ τὰ *BadBM* edd | τὰ om *Mor* | πρῶτος *PIBad*
BM | ἔχειν *CAP* sed in hoc in εἶχε corr *m*³, *VPaUT* εἶχεν *I Ma*
Re ἔχων *Bad Sav* 9 δὲ om *Bad Sav* | εἶναι *V* | τοῖς *I* sed
 οἷς in *ras m*³ | ὀρεγομένοις *I* sed οἷς in *ras m*³ 10 τὰ in τοῖς
 corr *C*³ | ἐπιβουλεύουσιν *V* | καὶ om *Mor* 10 οὐ — 11 ὅσοι
 om *Bad* | οὐ] οὐκ ἦν *Mor*, γὰρ τὴν in marg | τούτοις δὲ] τοῖς δὲ
Mor 11 τοῖς μάντεσιν *Bad* | ποῖ om *Mor* | χωροῦσι *Bad*,
 προκόψουσι, καταστήσουσι in marg | τὰ ἐκείνον scripsi τὰ
 ἐκείνων libri sed in *κἀκείνον* corr *P*³, edd (sed τοῖς *Mor*, γὰρ τὰ
 in marg) 12 διαλεγόμενοις *Bad* | οὐδὲ μία *A* 13 σοὶ *P*³
 | γε inser *I*³ | ποῖός γε τις *Bad Sav* | τίς *I* | ἐν τοιούτοις om
Bad 14 τούτοις *PaT Mor* τοῖς τοιούτοις; *BM*

οἶδεν; ὑπὸ μὲν γὰρ ὁμοίων ἐγκλημάτων ἥσαν τινες
 ἀποθανούμενοι καὶ ἡ ψῆφος εἶχε θάνατον, ἡ δὲ λύουσα
 φωνὴ τὴν ψῆφον λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἐκ τῶν βασι-
 λείων ἐχώρει διὰ τῆς πόλεως ἀπάγουσα τῶν ἀνχένων
 τὰ ξίφη, καὶ νῦν ζῶσιν ἐν χωρίοις παρέχουσιν ἡδονὰς 5
 ἐπ' ἐλέγχοις ἀπαιτοῦσι θάνατον. 22. ἀπολέλανκέ σου
 τῆς φιλανθρωπίας, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἡ πολλαῖς καθ'
 ἐκάστην ἡμέραν τιμωμένη δαπάναις, δι' ὧν αἰεὶ μεῖζων
 τε καὶ καλλίων γίνεται. οἱ τοίνυν Σκύθην τινὰ
 στρατιώτην αἰτιαθέντα τι ἐπὶ μὲν δικαστήριον οὐκ 10
 ἀργάροντες, ἐπὶ δὲ τὴν θάλατταν μετὰ τὴν ἐν τῇ γῇ
 σφαγὴν προσαποστεροῦντες καὶ ταφῆς ἐλύπησαν μὲν
 οἷς ἐτόλμησαν κινεῖν τὸ Σκυθικόν, ἔδεισαν | δὲ R 636
 τὴν ὀργὴν καὶ οὐδὲ ὅλην ἡμέραν, ἀλλ' ἐλίπισαντες
 πεινήσειν ἥσαν ἐν ἄρτῳ πάλιν παρὰ τῶν διαλλαγῶν. 15
 23. Ἡ οὖν ἕτερόν σε δεῖ γενέσθαι σήμερον καὶ
 ἔνω ποταμῶν πορευθῆναι τὸ πρᾶγμα ἢ ἕως ἂν ἐκεῖνος

2 Io. Chrys. hom. XXI p. 219 D sq. VI p. 76 sq. D 9 cf.
 or. XX p. 427, 15 17 Prov. Bodl. 58. Diogen. I 27. Hesych.

1 ἀπὸ Bad Sav ὑπὲρ Re | μὲν om V | ἥσαν Mor ἥσαν Cobet
 Misc. 155 4 ἐχώρει om Bad | ἀπήγαγε Bad 6 ἀπαιτοῦσι
 θάνατον scripsi e V cum Sinteni qui ἀπαιτοῦσι θανάτου vel
 θάνατον coni ἀποῦσι θανάτου reliqui libri edd quod frustra
 excusat Boiss <μικρόν> ἀποῦσι θανάτου coni Re 7 ἡ <πόλις> πολλαῖς
 coni Mor | καθεκάστην I 8 αἰεὶ om Bad 9 γίνεται VBad
 Re 10 τι om Bad τί Pa 11 ἐν τῇ γῇ om Bad 12 τα-
 φὴν V | προσαφαιροῦντες Bad 12 καὶ — 13 κινεῖν om
 Bad 13 δὴ Bad 14 τὴν ὀργὴν] „interponendum videtur σὴν“
 Re | καὶ del? 15 ἐν I sed v add m³ | πάλιν om Bad | παρὰ in
 ras I² διὰ VPa om Bad | διαλλαγῶν V 17 ποταμῶν] γο-
 ῖερῶν πηγὰς in marg Mor, quod post ποταμῶν inserere voluit
 Re | πορευθῆναι T sed πορεῖν in ras εὔρεθῆναι PaBad |
 ἐκεῖνος ἥς] ἥς ὁ αὐτός Par. 3014 Mor (sed in marg γὰρ ἕως ἐκεῖνος)

ἥς, μηδὲ νῦν ἐπὶ δίκην ἐλθεῖν. τί γὰρ δὴ καὶ νεαν-
κὸν πόλιν ὑπήκοον ποιῆσαι κακῶς; οὐδὲ γὰρ τοῖς
ποιμέσι θύειν ὅποσα βούλονται τῶν προβάτων, οὐδὲ
τοῖς βουκόλοις τῶν βοῶν οὐδὲ τοῖς αἰπόλοις τῶν
5 αἰγῶν, ἀλλὰ τὸ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν μάχεσθαι τοῖς ἐκιοῦσι
τῶν θηρίων καὶ κρατεῖν καὶ ἀπωθεῖν [καὶ] μέγα καὶ
λαμπρόν, τὸ δὲ κατεσθλεῖν ἃ τις νέμει, θανμαστὸν
οὐδέν.

24. Οὕτω μὲν, ὦ βασιλεῦ, καὶ κοινῇ τῆς πόλεως
10 ἡμαρτηκυίας τῇ γε σῇ φύσει προνοητέον ἂν ἦν, νῦν
δ' ἄκουσον ἕκαστα διηγούμενου· γένοιο γὰρ ἂν οὕτω
δικαιότερος κριτῆς καὶ διαιτήσας ἀπ' αὐτῶν τῶν πε-
πραγμένων τοὺς οἰκοῦντας τὴν πόλιν.

25. Ἦκε τὰ περὶ τοῦ χρυσίου γράμματα, πρᾶγμα
15 πάλαι φοβερόν. πιστευομένου δὲ τοῦ τέως ἀπιστου-
μένου καὶ τῆς γῆς οὐ φερούσης τὸ ἄχθος κατηνέχθη-
σαν οἱ τῆς ἐπιστολῆς ἀκηκοότες εἰς γῆν ἐξετάζοντες οἱ
πολλοὶ τὴν πολλὴν αὐτῶν ἀδυναμίαν καὶ ὥς εἰ ἂ μὴ
δύνανται μὲν, οὐδ' εἰ πάνυ βούλονται, δυνήσονται.

s. v. ἄνω ποταμῶν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γενομένων cf.
Eur. Suppl. 520. Med. 410. Luc. dial. mort. 6, 2. 12 [Dem.]
c. Euerget. p. 1142, 26 14 cf. t. II p. 2, 9 R sq. Sozom. VII 25

1 μὴ δὲ APVIBadTB | νῦν ἐπὶ in marg I | δίκην I sed δ
in ras m² νίκην Bad et γε Mor 2 ποιῆσαι I sed ποιη in
ras m² γενέσθαι Bad 3 ἐστὶν post προβάτων Bad Mor
6 καὶ om BadB Sav cancellavi 11 ἂν om Bad 12 διαι-
τήσας scripsi e V διαιτήσοις Bad Sav διαιτήσεις reliqui libri
Mor Re 13 διοικοῦντας Bad Mor 14 ἦκεν A 15 δὲ om
Bad Sav τε Mor 18 αὐτῶν (ex αὐτῶν corr) Bad Sav αὐτῶν
reliqui libri Mor Re | εἰς Bad UT edd „fortassis plane est de-
lendūm“ Re et Sintenis 19 μὲν del Pa et Sintenis μὴ con
Boiss | βούλονται e βούλονται corr A

τὰ σώματα δὲ σφισιν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀνάγκαις R 637
 ἔσται. καταφεύγουσι τοίνυν ἐπὶ τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ
 συμμαχίαν αὐτὸν ἐκείνον καλοῦντες οἷόν τε ὄντα πείσαι
 σε τοῦ πλήθους ἀφελεῖν. 26. μεστοῦ δὲ ὄντος ἀνδρῶν
 τοῦ δικαστηρίου, ὧν οἱ μὲν ἐν ἀρχαῖς ἐγερόνεσαν, οἱ 5
 δὲ ἐπολιτεύοντο, οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ συνδικεῖν εἶχον
 πρόσδοον, τοῖς δ' ὁ χρόνος λελύκει τοὺς στρατιωτικούς
 πόρους, τούτων τοίνυν τῶν ἡριθμημένων οἱ μὲν, ὅπερ
 ἔφηρ, ἰκέτεον δάκρυσιν, οἱ δ' ἄνευ φωνῆς ἐδάκρουν,
 οὓς καὶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἰκετεύουσι δῆπου θετέον. ὁ δ' 10
 ἄρχων οὐκ εἶχεν ἐπιτιμᾶν· τίνα γὰρ ἂν καὶ μέμψιν
 ἰκετεία δέχοιτο; 27. οὐκοῦν μέχρι μὲν τούτων οὐδὲν
 ὑπ' οὐδενὸς ἠδίκησαι, βασιλεῦ· ποῖον γὰρ ἀδίκημα
 παρ' οὗ καὶ αὐτὸς αἰτεῖς τὰ ἀγαθὰ καθ' ἐκάστην ἡμέ-
 ραν, τοῦτόν τινα ἀνθρώπων βοηθὸν αὐτῷ γενέσθαι 15
 βούλεσθαι; ἥδη δὲ ὄντων ἔξω καὶ ληρόντων τῶν τοι-
 ούτων ῥημάτων ἀνθρωποὶ τινες σεσιγηκότων ἐκείνων

2 cf. or. XX p. 422, 12. Io. Chrys. hom. XXI p. 214 C

1 δέ delendum vel in γε mutandum censet Boiss 2 τοῦ
 om PaB inser Bad 3 οἷόν τε ὄντα om Bad 4 σε om
 Bad τε BM τι V | παθήματος Pa | δὲ om Bad Sav | ἀνδρῶν
 Bad sed ὧν in ras m² 5 ἐν om APPaBadUTBM inseren-
 dum coni Mor | ἐγερόνεσαν VBad edd 6 συνδικοῦν
 PaBad et γε Mor 7 ἐλελύκει M edd 8 τόπους Bad |
 τῶν Bad edd om reliqui libri 9 δάκρυσιν videtur σὺν
 interponendum Re Anim quod probat Boiss | οἷδ' P sed ' in
 ras m², VBM 10 ἰκετεύουσιν Bad | δῆπου] ἥδη Bad et
 γε Mor 11 ἂν inser Pa 14 τὰγαθὰ UTM Re Sinn
 15 τούτων T | ἀνθρώπων PaBad | αὐτῷ ex αὐτῷ corr Bad
 αὐτῷ APVITBM Mor αὐτῷ U 16 βούλεσθαι om Pa | δ'
 Re Sinn 17 γε ῥημάτων Mor Sav | ἦν post τινες CA (sed
 in hoc erasum) T | ἐκείνων om Mor

εἰσῆγον τὴν ταραχὴν. 28. καὶ προσελθόντες οὐ Φλαβιανὸν εὐρήσειν ἔμελλον, οὐχ εὐρόντες εἴτα ἀνίστα-
 φον, ὅθεν πρῶτον ἐκινήθησαν, ἀπτόμενοι μὲν ῥημάτων
 4 οὐ καλῶν, μέλλοντες δὲ καὶ ἔργων, τοῦτ' ἔστι οὐκ ὄντα
 R 638 οἷ γε ἐπιεικέστεροι. τίνες οὖν ἦσαν ἐκεῖνοι; οἱ | καὶ
 ἡλίου καὶ σελήνης καὶ νεφῶν αὐτῶν τοὺς ὀρχουμένους
 προτιθέντες. ὧν ἤδη τις καὶ τῶν ἐν Βηρυτῷ συμφο-
 ρῶν αἴτιος ἐγγόνει· τοῦτ' ἔστι ὕστερον ἔγνωμεν.
 29. τοιοῦτοις οὖν ὑπηρέταις ὁ κακὸς χρώμενος δαίμων
 10 ἔπραξεν ἃ σιωπᾶν μὲν ἐβουλόμην, ὁ ἀληθείας δὲ πύ-
 μος οὐκ ἔῃ μὴ λέγειν. ἃς γὰρ μετ' αἰδοῦς ἐσώσωμεν
 ὑμετέρας εἰκόνας, ταύτας οὐχ οὕτως εἶδον οἱ τολμηρό-
 ται. τοῦ δὲ σὺν δαίμονι πονηροῦ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν
 τεκμήριον ἐναργὲς τὸ ὁραδὼς ἦσαν τοῦτο πεπραγμένα
 15 παιδαρίων πολὺ πρὸ ἥβης ἐπὶ πάντα πετομένων, ὀξέως
 ἀναβαινόντων, καταβαινόντων, ἀπ' ἄλλων ἐπ' ἄλλα δια-
 πηδόντων μετὰ ἰσχύος πλείονος τῆς ἐν ἀκμάζουσιν

1 cf. Io. Chrys. l. l. 5 Io. Chrys. hom. II 24 D. XVII 176 C

1 τῶν τοιούτων ῥημάτων post ταραχὴν Bad | προσελθόντες
 PaBad Mor 2 εὐρόντες C sed v inser n 3 ὄντα Flor
 et γε Mor 5 οἱ — 7 προτιθέντες citat Plan fol. 103^r
 5 οἱ BM Plan 6 νεφῶν <καὶ> αὐτῶν conl Re 7 προσ-
 ἔθενται BM Plan | τίς TB τίς IBad 8 ταῦτ' IBad edd
 | ἐγνωσται Bad Mor, qui γε ἐγνωμεν in marg habet 9 πύ-
 μος Bad | ὑπηρέταις οὖν libri excepto Bad, sed οὖν del C |
 χρώμενος ὁ κακὸς PaBad Mor 10 μὲν om BM 10 δ —
 11 λέγειν praemisso κείμενον in marg I² ὁ παιδί C sed in
 λέξει δ' ὅμως ἀνάγκη corr s, ὁ π δὲ A sed 2 litt inter π et δ
 del et reliquae eras εἶπω δὲ PaBad edd om reliqui libri
 10 ἀληθείας scripsi παιδείας in marg I² 11 μὴ e με corr I¹
 12 τολμηρότεροι Bad 15 πετομένων ὀξέως VM Mor 16 ἐκ
 ἄλλων om Bad 17 μετ' Bad U edd | τῆς om Bad | ἀκμάζουσιν
 Bad (ἀκμάζουσιν Flor)

ἐνούσης. 30. λέγεται δὲ καὶ γέροντα μείζονα ἢ κατὰ γέροντα δυνηθέντα περὶ τὸν ἵππον, εὖ γε, ὃ γέρον ἀκούσαντα ἀμείψαι πολλῶν ὁρώντων πρότερον μὲν εἰς νεανίσκον ἑαυτὸν, ἔπειτα δὲ εἰς παῖδα, εἴτα ἀφανισθῆναι καὶ φρίκην οὐ μικρὰν ἐπελθεῖν αὐτοὺς ταύτας 5 ἰδόντας τὰς | μεταβολάς. R 639

31. Ἐγὼ μὲν οὖν ἦν ἐν ταῖς βοαῖς χρυσὸς πολλῶν † ἦν ὅτε δρόμος αἰτεῖ, ὑπὲρ τούτων φωναί. τοῦ πράγματος δ' ἐπὶ τὰς εἰκόνας προελθόντος οἱ μὲν ἠδίκουν, οἱ δὲ ἐθεώρουν ὄντες πολλῷ πλείους τῶν τὰ δεινὰ 10 ταῦτα ποιούντων. πῶς οὖν οὐκ ἐκάλουν; τὸν αὐτὸν ἐρῶ πάλιν λόγον, ὅτι τὸ καλύον ἦν ἰσχυρότερον. ἦν γάρ τι δαιμόνιον ἐνταῦθα, ἦν ἔνδον, ὃ τὸ καθ' ἑκάστον

2 cf. p. 425, 22 sq.

1 μείζονα — 2 γέροντα praemisso κείμενον in marg I² συστραφέντα
2 δυνηθέντα Bad (δεινηθέντα Flor) | γέρων M 3 πολλῶν ὁρώντων] διὰ πολλῶν Bad 4 δὲ om Bad | καὶ οὕτως Bad Mor sed in hoc γε εἴτα in marg 5 αὐτοῖς et ἰδοῦσαι I sed οἱ et ὄσι in ras m², Bad Mor 7 Ἐγὼ — 8 φωναί] locum reliqui ut in libris CAPV (in quo οὐ καλῶς ἔχει in marg scr. r) IPaUTM legitur etsi corrupte, coniciens scribendum ἐγὼ μὲν ἤκουον καὶ ἐν ταῖς βοαῖς πολλῶν χρυσὸς ἦν (ἃ γε δρόμος αἰτεῖ, ὑπὲρ τούτων φωναί) 7 ἦν] ἦν Pa ὤμην B et ex ἦν corr C² ἤκουον καὶ Bad edd | δραμεῖν τὸ πλήθος, ὅπου ante χρυσὸς B et inser C² | πολὺς Bad edd 8 ἦν — φωναί om Bad | ὃ τε coni Re ἃ τε Boiss Sintenis Hug (Antiochia p. 27 not. 27) | νόμος Pa | φωναί in φωνάς corr C² 9 δὲ Bad | ἐπελθόντος Bad 10 δ' edd 11 τὸν — 12 ὅτι om Bad 11 τὸν γὰρ αὐτὸν V 12 πάλιν ἐρῶ Mor | τὸ — ἰσχυρότερον] ἦν ἰσχυρότερον τὸ κακὸν Bad | καλύον cf. ad t. I p. 166, 13 | ἦν om Pa 13 γὰρ del Pa | ἦν ante τι repet Bad edd delevi | τοι Pa | ἐνταῦθα Bad edd ὡς ταῦτα CA ὃ τούτων Pa² ὃ ταῦτα reliqui libri | ὃ Bad ἦ reliqui libri | τὸ καθ' ἑκάστον Mor reliquaeque edd (καθέκαστον Re) τοῦ καθ' ἑκάστον C sed in marg γε τοῦθ' ἑκάστον n, V τοῦθ' ἑκάστον reliqui libri

κατηνάγκαζε βλέπειν, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶα ῥῆξαι φωνήν.
 32. ἀρχῆς δὲ μὴ φαινομένης ἡρεμεῖν ἦν ἀνάγκη καὶ
 πληθὸς ὄντας. οἱ πολιτευόμενοι δὲ πόρρω τοῦ ταῦτα
 ἦσαν καὶ πράττειν καὶ ὁρᾶν καὶ καταδύντες ὅπῃ τό-
 R 640 χοιεν ἑαυτοὺς | διέσωζον δεδιότες, μὴ φανέντες
 ἔλκοιντο. πολὺ δὲ δεινότερων ὄντων τῶν πεπραγ-
 μένων ἐκείθεν εἶχον εὖλογον τὸν ἐπὶ τοῖς ἐλάττωσι
 φόβον. τοὺς γὰρ ἐκείνων οὐκ ἀπεσχημένους τίνας
 ἔδει νομίζειν ἐν τοῖς ἄλλοις ἔσεσθαι καὶ ταῦτα ἦδη
 10 πυρὸς εἰς τινος τῶν λαμπροτέρων οἰκίαν ἐμβεβλη-
 μένου; ἦν δὲ αὐτοῖς πολὺ πλείων τῶν ψυχῶν ἢ τῶν
 οἰκιῶν λόγος. 33. διεσπαρμένοι τολύνην κατὰ τὸν ἐπ-
 πεπτικώτα φόβον καὶ οὐκ ἔχοντες ἰδεῖν ἀλλήλους οὐδ'
 εἰπεῖν οὐδ' ἀκοῦσαι περὶ τῶν παρόντων καὶ ἅμα τῶν
 15 ἀγγελλομένων πλείους ποιοῦντων τοὺς ταῖς εἰκόσιν
 ἐπιθεμένους ἔκειντο εὐχόμενοι μὲν λαβεῖν τὰ παρόντα
 λύσιν, προβῆναι δὲ εἰς ἔργον οὐκ ἔχοντες.

1 cf. Io. Chrys. hom. II p. 22 B sq.

1 κατηνάγκαζον *Bad* ἡνάγκαζε *Re* εἰς (ἦς *U* εἶσω *Pa*) κα-
 ηνάγκαζε reliqui libri edd | δ' *Re* | ὥ ταῦτα ἐν ἡδονῇ, ὃ
 τῶν γιγνομένων καθέκαστον ἡνάγκαζε βλέπειν coni *Re* 2 μὴ |
 οὐ *Pa* | οἱ *Bad* | φερομένης *Flor* | οὕτως ante ἡρεμεῖν *Bad* edd
 sed uncis inclusit *Re* improbante A. Iahnio | ἦν ex ἦν corr *C*
 om *Bad* *Mor* 3 δὴ *Flor* | πόρρω που ἦσαν τοῦ ταῦτα
Bad edd 4 καὶ om *Bad* | συμπράττειν *I* sed συμ inser m¹ |
 καταδύντες *I* sed post ν ras 2 litt | ὅπῃ ex ὅποι corr *P*
 ὅπου *V* ὅποι *PaTB* ὅπου *Bad* *Mor* 6 πολλοὶ *T* | δεινότε-
 ρων — πεπραγμένων] δεινότερον ὃν τὸ (om *Bad*) πεπραγμένων
Bad *Flor* 10 τίνα τῶν λαμπροτάτων οἰκιῶν *Bad* | ἀναβεβλη-
 μένου *Pa* | 11 δ' *Re* | „imo vero οὐ πολὺ“ *Re* 12 ὁ λόγος
Mor 13 οὐδὲ *T* 14 οὐδὲ *V* 15 τοὺς om *Mor* 16 ἐπι-
 τιθεμένους *Bad* 17 δ' *Re*

34. Ἴδοι δ' ἂν τις κἀκεῖθεν, ὥς οὐκ ἄνευ δαιμονίας ἦν τινος ταῦτα ἀνάγκης. ὃν γὰρ καὶ ἄκλητον ἔδει τὰ τοιαῦτα καλύειν τοξόταις ἐνταῦθα ἐφ'esτηκότα τρεφομένοις ὑπὲρ καιρῶν ἀπαιτούντων βέλη, καλούμενος οὗτος μυρίαῖς φωναῖς ματαίους λέγων προφάσεις 5 ἐκάθητο. 35. καίτοι καὶ μηδενὸς καλοῦντος εἰκότως ἂν καὶ ἀναστὰς | καὶ δραμῶν ὅδ' ἔμπειρος ὢν πο- R 641 λέμον καὶ τᾶλλ' οὐ κακὸς καὶ εἰδώς, ὥς οὐδὲ τὴν ὄψιν οἱ θορυβοῦντες οἴσουσι τῶν τόξων, ἐν μὲν τοῖς ὑπὲρ ὕμνων οὐκ ἐκινεῖτο, ἀλλ' ἦν εὐλαβὴς καὶ ἐμελλεν, οἰκία 10 δὲ ἐβοήθει προθύμως καὶ πολλὴν ἐλπίζομένην φλόγα δύο βέλεσιν ἐν προοιμίῳ ἐσβεσεν, ὥστ' αὐτὸν αὐτοῦ κατηγορεῖν οὐκ ἐπὶ τῶν σεμνοτέρων ταῦτόν πεποιηκότος. 36. ὁ δὲ ἄρχων τῶν ἐθνῶν ὥς ἤκουσε τοξότας ἤκοντας ἐπὶ τοὺς τὸ πῦρ προσάγοντας, ἦκέ τε αὐτὸς 15 καὶ τὰ ἀπὸ τῶν λόγων εἰσήνεγκε δῆλον τούτῳ ποιήσας, ὥς μετὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς αὐτὸς ἂν ἦν κἀν τοῖς κροτέροις. τοὺς μὲν οὖν κἀντας παρέδωκε τῷ δικα-

14 Celsus cf. p. 409, 17. Sievers p. 263, 7.

1 ἐκεῖθεν *Bad* 3 τοξότην et 4 τρεφόμενον *Bad* τοξότας et τρεφομένους *Mor* | ἐπιστατοῦντα *T* 5 ματαίους *P* sed ους in ras ματαίαις *IPaBadU Mor* 7 ἂν inserui e *V* auctore *Re* om reliqui libri edd | δ δ' *AP* sed in hoc in δδ' corr *m*² ὁ δ' *T* edd 8 τᾶλλ' *CA* τᾶλλα edd 10 ἡμῶν *Bad* ἡμῶν *VIU Flor Mor* 11 τὴν φλόγα *PaBad Mor* 12 οὐσι *VBad Mor* | ὥστε *Bad* | αὐτοῦ ex αὐτοῦ corr *P* αὐτοῦ *Mor* 13 ταυτόν τι *V* ταῦτά *Bad Mor* 14 δ' *Re* 15 προσαγαγόντας *V* 16 λόγων (*Par.* 3014) *Mor* λόγων libri *Flor Sav* | εἰσήνεγκε *Pa* sed νεγκ in ras *m*² εἰσήνεγκεν *AP* εἰσήγαγε *Bad* et γε *Mor* | τοῦτο *IPaBad* | τοῦτῳ ποιήσας ὥς] „forsan τοῦτῳ (vel τοῦτο) οἶος“ *Boiss* 17 μετ' αὐτῆς ἂν τῆς χειρὸς *Bad* | ὁ αὐτὸς *Bad Mor* post αὐτὸς ras 1—2 litt *I* 18 κἀντας *T* κἀντας *IUBM Mor* ἀπτοντας *Bad* et γε *Mor* | δικαστηρίῳ δεικνὺς *Pa* sed ωι δεικνὺς add *m*²

LIBANIUS ed. Foerster. II.

26

στηρίξω τὰ διὰ τῶν κεραμίδων τραύματα, τοὺς δὲ ἡσεβηκότας πολλοὶ πρὸς τὴν θήραν ὁδοί, κατήγοροι δὲ ἀλλήλων οἱ συνασεβήσαντες ἀλλήλους τε καὶ τὰ ἀλλήλων εἰδότες. καὶ ταχύς τε καὶ σαφής καὶ ῥᾶτος ὁ
 5 ἔλεγχος. 37. ἔδει δὴ χωρίζειν τοὺς εἰλημμένους κατὰ
 R 642 τὸ τῶν ἀδικημάτων μέτρον. | τοῦτ' οὖν ἐρίγνεται
 ἔδει χωρεῖν εὐθύς ἐπὶ τὴν τῶν πονηροτέρων τιμωρίαν.
 καὶ τοῦτο τοίνυν ἐπράττετο τῶν μὲν ξίφει πεσόντων,
 τῶν δὲ πυρὶ τὰς ψυχὰς ἀφιέντων, τῶν δὲ σιόματι
 10 θηρίων δαπανηθέντων, ἔσωξε δὲ οὐδὲ τοὺς κομῶν
 παῖδας τοῦτο αὐτό, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἀνωφελής, ὥς ἐν
 τηλικούτοις, ὁ τῶν ἐτῶν ἀριθμὸς. ὁ δὲ μὴ δοὺς δίκην
 οὐδὲ ἡδικῆκει πανταχοῦ τοῦ δικάζοντος ἰόντος τοῖς
 λογισμοῖς τὴν ἀκριβείαν ἐκάστω προσάγοντος, ὥς πε-
 15 δαμοῦ ἀληθὲς ἡττηθῆναι μηδενός.

38. Σκέψαι δὴ, βασιλεῦ, τί ποιῶν ἐπὶ τούτοις τοῖς
 ἐπαινοῦντας ἔξεις. ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖς ἀρκεῖν ἡγού-
 μενος τὸ μηκέτ' εἶναι μηδένα τῶν ταῦτ' ἡδικηκότων.

8 Io. Chrys. hom. III p. 45 C

17 δοκεῖς] ἔξιν τοὺς ἐπαινοῦντας δηλονότι V²

1 γρ ἐνθα τὰ Mor | εἰς δὲ τοὺς ἡσεβηκότας conī Mor, τῶν
 δὲ ἡσεβηκότων Sav 2 πολλοὶ T | θύραν e Pa conī Bois
 3 οἱ συνασεβήσαντες I sed ι συνασε in ras m² οἱ συνε σε βή-
 σαντες cum 2 lacunis singularum litterarum C, sed α supra
 ε (1) pos n 5 δὲ M 6 τὸ inser C^aI² | τοῦτο PVBadB
 Mor 7 πονηρῶν V 8 πῶν Mor et γρ Sav 10 ἔσωξεν
 οὐδὲ PBadU 11 τοῦτ' Mor Re | ἀνωφελὲς Flor | ὥς om Bad
 | ἐν τοῖς τηλικούτοις Bad 13 πανταχοῦ? 14 καὶ τὴν
 VBad Sav et conī Re | προσάγοντος P sed ος in ras m¹
 15 μηδενός] μηδὲν V μηδαμῶς Bad et γρ Mor 16 τούτους I
 17 ἐπαίνους Mor Sav sed in hoc γρ ἐπαινοῦντας 18 α] τῶ Bad

μὲν γὰρ ἦν πολλοὺς θανάτους ἀποθανεῖν ἄνθρω-
 ν, τοῦθ' ἡμᾶς ἔδει ποιεῖν· τούτου δὲ οὐκέτ' ὄντος
 ρα παύσασθαι τῆς ὀργῆς. 39. μὴ γὰρ δὴ τῶν θρυ-
 υμένων μηδὲν εἰς ἔργον ἔλθοι. τίνα δὴ ταῦτ' ἔστιν;

μὲν εἰς ἀρπαγὴν τῶν ὄντων ἐκάστοις χρημάτων 5
 ἰσὶν ἐπαφῆσειν σε στρατιώτας, οἱ δ' ἐπὶ σφαγὰς τῶν
 ὄντων τὴν πόλιν, οἱ δὲ διὰ μεγέθους καταδίκης
 ἀνείσθαι τὴν ὕβριν, οἱ δὲ αἵματι τῶν ἐν τῇ βουλῇ
 ὠριμωτέρων. 40. ἐγὼ δὲ πρὸς ταύτας ἐμαχόμεν
 ς δόξας οὐκ εἰδέναι σὲ λέγων τοὺς τὰ τοιαῦτα οἰο- 10
 νους. ὅτι μὲν γὰρ οὐχ ἀπάσης τὸ ἔργον τῆς πόλεως,
 οὐσας διηγουμένου. πάντας οὖν ἀποδυνήσκειν ποῦ
 καιον τοὺς τε, ὅτε ταῦτα ἡμαρτάνετο, μηδὲ ἐπιδη-
 ῦντας τοὺς τε νόσῳ πεπεδημένους τοὺς τε, εἰ μὴ 14
 ; αὐτοὺς ἀποκτείνει, τοῖς | θεοῖς εἰδότας χάριν; R 643

41. Ἀλλὰ μὴν καὶ γυναιξὶν ἔστιν ἐπιπλα.
 ναϊκας δ' οὐδ' ἂν εἰς φαίῃ μετεσχηκέναι τοῦ τολ-

12 Dem. ad Pantaen. § 42 p. 978, 14

12 ποῦ] τίνα τρόπον Bad

1 πολλοὺς θανάτοις Bad Mor 2 οὐκ ἔτ' P οὐκ Bad
 v 3 παύσεσθαι Pa | θρυλούμενων scripsi e CAV θρυλ-
 μένων reliqui libri edd 6 οἱ δ' VIB Flor οἱ δ' AP sed
 hoc in οἱ δ' corr m^s 8 ἀμυνεῖσθαι scripsi e VI sed in
 3 εἰ in ras m^s, BM ἀμύνεσθαι Bad Mor ἀμύνασθαι reliqui
 ri Re 9 γνωριμωτάτων Mor Re 10 λέγων om Bad |
 om V 11 τὸ ἔργον in marg B² 12 ἀκούσας ἔχεις Bad
 :ως Cobet Mnem. V 137 (Coll. 117) at cf. p. 387, 14 et Dem. l. l.
 13 ἡμαρτάνοντο V | μὴ δὲ APVITBM μηδὲν Flor 14 εἰ
 Mor sed γρ εἰ μὴ τις 15 ἀποκτείνει scripsi e PaM coll.
 [p. 153, 12 ἀποκτείνει V ἀποκτείνῃ reliqui libri edd
 οκτενεῖ Cobet l. l. 16 οὐκ ἔστιν Bad Mor 17 δὲ Bad |
 ἐγ om Bad | τολμήματος εἰποι Bad

κάκεινῳ μὴ τὸ ξίφος ἀκονᾶν, νῦν δὲ πολλῶ τούτῳ
 χρησάμενος ὢν οὐκ ἐν ὀλίγοις θαυμαστὸς διέβαλε
 τὰ καλὰ τοῖς χείροσιν, ὥστε καὶ τοῦνομα συνάγειν
 τοῖς ἀκούουσιν ἀηδίαν καὶ ποιεῖν ἀποπηδᾶν. 47. μάλ-
 5 λον οὖν μεμνήσθω τις Κωνσταντίου τοῦ πρὸς τῆς
 τῶν πόλεων ἀμαρτίας ἡμέρου. ὃς ὑπαρχον ἐνταῦθα
 πέμπων Στρατήγιον ἐπὶ τῷ Θεοφίλου θανάτῳ, ὃν οὐ
 ἄξιον ἐκεῖνος τῶν τρόπων ἐδέξατο χρηστὸς ἄρχων
 10 ὑπὸ χαλκῶν πέντε κατενεχθεὶς ἐν ἀμύλλαις ἀρμάτων,
 τότε οὖν ἤλγησε μὲν τὴν καρδίαν ὁ Κωνσταντῖος, α-
 μωρίας δὲ πρὸς αὐτὸν μνημονεύων, ὅπως μετρώσται
 χρήσεται τῷ πράγματι, πολλάκις εἶπε, κάκεινος οὐ
 ἡτίμασε τὰς ἐντολάς, οὐδὲ πλεόους ἢ προσῆκε μητίετα
 R 646 | ἐθρόνησαν.

15 48. Ἀλλὰ Θεόφιλος ἐθνήσκεν, ἔρει τις, τότε,
 τὸ δὲ νῦν ὕβρις εἰς βασιλέων εἰκόνας. ἐγὼ δὲ
 ὡς κάκεινο μὲν ὕβρις εἰς βασιλέα, παρήσω νῦν, ἐκ-

7 cf. t. I p. 134, 17sq. et p. 133, 20 sq.

2 ὀλίγοις] πράγμασι δηλονότι V²

2 χρησάμενος τούτῳ T | ὢν οὐκ] ᾔετο μὲν Bad et γε Mor
 | ἐν οὐκ B | διέβαλε δὲ τὰ Bad 4 ἀδικίαν T 5 μὲν καὶ
 οὖν Mor cancellavit Re | οὖν] δὲ Bad | τις B 6 ὃς ὑπαρχων
 om Bad ὡς (γε δς Sav) ὑπάρχων Mor 7 πεμπὼν Bad
 πέμπει Flor Mor | τὸν et θάνατον Bad 8 ἀξίως Bad om
 Mor, γε Sav | χρηστὸς ἄρχων in ras 5 litt P³ 9 ἀρμάτων
 om Bad 10 ὁ om Re 11 ὅπως ὡς Re 12 χροήτων
 Bad | εἶπεν A et in εἶπε corr P 15 τις T 16 ὕβρις B
 | βασιλέων scripsi e V coll. p. 398, 12 βασιλέως libri edd
 17 ὡς] εἰ PaBad Sav et γε Mor | ἐκείνο BM | ἐπιδείξων Flor

εἴξω δέ, ὥς ἐν ὁμοίοις αὐτὸς ἐκείνος ἐγένετο. "Εδεσσα
 ἢ ἡ πόλις, μεμψάμενοί τι τῶν πρὸς αὐτοὺς χαλκῆν
 κόνα αὐτοῦ καθελόντες, εἴτα ἄραντες πρηγῇ κατὰ
 ν ἐπὶ τοὺς παῖδας τοὺς ἐν τοῖς διδασκαλείοις νόμον
 τυπτον ἱμάντι τὰ τε νῦτα καὶ τὰ μετὰ τοῦτο κάτω 5
 ροστιθέντες, ὥς ὅτῃ πληγαὶ τοιαῦται προσήκουνσι,
 λείστον ἀπέχει βασιλείας. 49. ταῦτα μαθὼν ὁ Κων-
 σταντῖος οὐκ ἔπεσεν εἰς ὀργήν, οὐκ ἐζήτησε δίκην,
 ὅθεν χεῖρω κατέστησε τὴν πόλιν, ἀλλ' ὥσπερ οὐκ ἂν
 ὠλόασε γεράνους διὰ τὴν κλαγγήν, οὕτως οὐδὲ ἐκέ- 10
 νους. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα οὕτως εἶναι ἐδόκει καλὰ
 ἰ καὶ ἐπαλινῶν ἄξια, ὥστε τοῖς ἐκ τῆς ἐπιεικειᾶς ἡ
 κτὰ τοὺς πολέμους ἐκρύπτετο ῥαθυμία, καὶ | Περ- R 647
 ἦν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀέ τι παρασπωμένων καὶ τὰ
 ὅτων μελῶ ποιούντων τοῖς ἡμετέροις χωρίοις ὅμως 15
 ἤγε τοὺς συνευχομένους αὐτῷ καὶ ζῆν βουλομένους
 πρὸ τῆς ἐκείνου περὶ τὰς πόλεις πραότητι. 50. ἅπαντα
 ἐν γὰρ ἄνθρωπον τοῦτο κοσμεῖν δύνатаι, διαφερόντως

1 cf. p. 433, 20   13 cf. p. 326, 3sq.

1 δέ om Flor | αὐτὸς om Bad | "Εδεσσα scripsi e Par. 3014
 um Mor Sinn quod commendavit etiam Re coll. verbis p. 433,
) πρὸς τὸν ἐν τοῖς ὁμόροις τῇ Συρίᾳ cf. Amm. XXI 7,7 ἔμεσα
 liqui libri "Εμεσσα Re 2 μεμψαμένη (Par. 3014) Mor |
 τοὺς M 3 καθελόντες αὐτοῦ T 4 τῶν M | τοὺς ἐν τοῖς
 n PaT | τοὺς om Bad Mor 5 τούτων κατὰ Bad Mor
 παλιν καὶ τὰ μετὰ ταῦτα κάτω vel τό τε νῦτον καὶ τὰ μετὰ
 ἔτο κάτω Boiss 7 ἀπέχει Bad TM Mor 7 ταῦτα —
) ἐκείνους citat Plan fol. 103^v 7 ὁ Κωνσταντῖος om Plan
 8 οὐκ (2) — 9 πόλιν om Plan 10 οὐδ' Plan 11 δοκεῖ
 ntenis 13 ἐκέρυπτο Bad Mor ἀπεκρύπτετο coni Boiss
 14 καθέκαστον Bad Mor 15 αὐτῶν TM et in αὐτῶν corr
 ad³ αὐτῶν I 16 συνηθόμενους Bad Mor 17 'κείνου AI
 πραότητι περὶ τὰς πόλεις PaBad Mor 18 τοῦτο om Bad Mor

δὲ τοὺς ἐν ταῖς ἐξουσίαις. τὸ γὰρ πάντα ποιεῖ
 τρεπούσης τῆς τύχης εἶναι τὸ ἐπισχῆσον καὶ
 λύσον μέγα μέρος εἰς εὐφημίαν τε καὶ δόξαν
 ἀκούειν περὶ ἑτέρου ταῦτα μᾶλλον ἐθέλησεις ἢ
 5 χεῖν τοῖς ἀνθρώποις περὶ σεαυτοῦ λέγειν; μὴ
 ὦ γενναῖε, μηδενὶ τῆς ἐνταῦθα παραχώρει νίκη

51. Ἀλλὰ πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ πολ
 λεως ὁ λόγος ἐστί, σκόπει. μάλιστα μὲν γὰρ οὐ
 περιοπτέον οὐδὲ τὴν σμικροτάτην οὐδὲ τὴν ἐν σ
 10 κειμένην. ἀπάσης γὰρ δὴ μέλει θεοῖς καὶ εἰσι
 νων κτήματα. εἴποι δ' ἂν ἴσως τις, ὥς οὐ μερ
 τοιαῦτα ζημία, ὥσπερ ἐν χορῷ τοῦ φανλοτάτου
 τοῦ σιωπῶντος. 52. ἀλλ' οὐ περὶ τῆς ἡμετέ
 ρε τι τοιοῦτον εἰπεῖν οὔτε ἐνθυμηθῆναι, ἢ πρὸ
 15 οὔτον μὲν ἐκτέταται μῆκος, ὥς μὴ εἶναι ῥᾶδι
 πνύων εἰς πύλας ἐλθεῖν, τοιαύτην δὲ καὶ οὔτα
 R 648 λήν περικείται γῆν, ὥστε | πάντα μὲν φέρειν
 δὲ ἀποχορῆν. πηγαὶ δὲ οὐ μικραὶ μὲν αἱ εἴσω :

9 Phocyl. fr. 5 (ed. Bergk) apud Dion. Chrys. or. :
 t. II p. 80 R. Themist. or. XXIV p. 307 c

1 ταῖς om *Bad T Mor* 2 τὸ] γρ τί *Mor* | τὲ καὶ *T*
 καλύσον *M* cf. ad t. I p. 403, 3 3 γέρας *Flor Mor* |
Bad Mor | εἶτα *Re* 4 παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἑτέρου *Pa* s
 ἡμετέρου del | ἑτέρου in marg inser *A* | μᾶλλον ταῦ
 5 σαντοῦ *Re* | λέγειν. *Re* | καὶ ante μηδαμῶς eras *Pa*
 λόγος om *Bad Mor* | οὐδὲ μίαν *AM* μηδεμίαν *Bad*
 9 σμικρότητα *Flor* | σκότω *Mor* 10 μὲν post ἀπάσης *Ba*
Flor) „*malim ἀπασῶν*“ *Re* | δὴ om *Bad edd* 11
 scripsi εἶπε (εἶπεν *A*) libri edd | τίς *ITB Flor* 12 ὥς
 13 σιωπῶντος citat *Plan fol. 103^v* 14 τοσοῦτο *Bad* :
 15 τέταται *Bad Mor* 17 φέρειν *Bad* (φέρειν *Flor*) | α
 sed ' ex ' corr m^s αὐτῇ *VBad B* 18 δ' (bis) *Re*

οὐδὲ δάλναι, ταῖς δὲ ἀπὸ τῆς Δάφνης ἐπὶ τὸ ἄστυ
 θεούσαις οὐ πολλὰς ἀντιθήσεις. 53. καὶ μὴν χειμῶν
 τε πρῶτος καὶ θέρος ἀνέμοις ἡδιστον ἀγορά τε ἡ καθ'
 ἡμέραν ἀνθεὶ παρέχουσα τοῖς ὀρῶσιν ὠνῆς ἐπιθυμίαν,
 πολὺ δὲ τὸ πανταχόθεν εἰς αὐτὴν μετοικιζόμενον, ἡ δὲ 5
 δέχεται τε ἀσμένῃ καὶ θεραπενύει καὶ οὐκ ἔα μέμψα-
 σθαι τὰ βεβουλευμένα. 54. τὴν ἰσχὺν δὲ τὴν διὰ
 πάντων τῆς πόλεως πολλοὶ μὲν πόλεμοι πρὸς τὴν
 Περσῶν ἀρχὴν πολεμηθέντες ἐπέδειξαν, οὐχ ἥμισυ
 δὲ ὅ περὶας Ἰουλιανὸς ἐκείνος ἐπέθηκε διδάξας διώκειν 10
 τοὺς φεύγειν μεμαθηκότας διὰ χρόνου Ῥωμαίους ἔργον
 αὐτῶν ἀποδοῦς. 55. μὴ οὖν ἄλλο τι νομίσης νῦν ἢ
 περὶ τῶν ὅλων εἶναι τὴν βουλὴν, εἴπερ ὑπὲρ πόλεως
 ἔστιν, ἣν ὁ Μῆδος ἢ μὴ εἶναι βούλοιτ' ἂν ἢ πράττειν
 πακῶς, ὥς τὰ αὐτοῦ βέλτιον παρὰ τοῦτο ἔξοντα. μὴ 15
 πολὺν συναγωνίσῃ ταῖς τῶν βαρβάρων ἐπιθυμίαις.
 καὶ δὲ τὴν ἀρετὴν τὴν Κέλσου περιυβρίσης. εἰ γὰρ

7 cf. I 480, 7. Plat. Soph. p. 254 B 17 cf. p. 401, 14. t. II
 P. 298, 17 sq. R. Sievers l. l. p. 263

15 ὥς — ἔξοντα] ἀντίπρωσις ταῦτα ἀντὶ γενικῆς αἰτιατικῆς
 περιουσίας τῶ ῥήτορι V^r

1 δ' Bad edd 2 φερύσαις Bad Mor 3 πρῶτος PIM
 καθήμερον VI 6 δέχεται ἀσμένως Bad Mor 7 τὴν (2) I
 ἦν in ras m² 8 πάσης Bad Mor 9 ἀπέδειξαν M |
 ἡμίσητα VBadB 10 διδάξας — 11 μεμαθηκότας citat Plan
 fol. 103^v 11 διαχρόνον Flor | Ῥωμαίους Mor post Ῥωμαίους
 ras 5 litt I 12 αὐτὸ νοῶν Pa αὐτὸν Bad 14 ἢ (1) om M
 15 αὐτοῦ IBM | τοῦτο in τοῦθ' corr C^s 17 μὴ δὲ APVITBM
 τὴν C sed ἡ in ras m² | ἀρχὴν Pa sed χ in ras | ὑβρίσης T
 17 γὰρ καὶ σὺ Pa

R 649 σὺ | ζητήσεις τι πλεον, ἐκείνω τὸ μέτρον ἡμέλῃται,
καὶ τιμῶν ἀνὴρ ἄξιος.

56. Ἀλλὰ μικρὸν οἱ τεθνηκότες πρὸς τὴν
σὴν ἀθυμίαν. σὺ δὲ μὴδὲ τὴν ἐπὶ τοῦτῃ τιμωρίαν
5 ἀγνόει, τὴν φυγὴν, ὃ βασιλεῦ, τὴν πολλὴν ἀνδρῶν,
γυναικῶν, παίδων, γεγηρακότων, ὧν ἀπ' ἐκάστου πολλὰ
δάκρυα κατὰ τῶν ὄνων, κατὰ τῶν ὀρέων, κατὰ τῶν
καμήλων. ὧν ὁ μισθὸς διπλάσιος τῇ χρεῖᾳ τῶν μ-
σθοιμένων, ὁ δὲ τήμερον ἐγκαλῶν τῷ μεμισθωμένῳ
10 τῶν ταῦτο ποιούντων τῆς ἐπιούσης ἐστίν. 57. ἐκ-
γονται δὲ οἱ μὲν εἰς ἑτέρας πόλεις, οἱ δὲ εἰς ἀγροὺς,
καὶ κενὴ μὲν ὥς εἰπεῖν ἡ πόλις, αἱ δὲ πρὶν τὰ αὐτὰ
τῶν ἀγρῶν δεῦρο ἄγουσαι καθ' ἐκάστην πύλιν ὁδοὶ
τὰς τῆς πόλεως πολλαχῇ μερίζουσιν. οἴονται γὰρ μέ-
15 νοντες μὲν ἀπολείσθαι ξιφῶν ἐπελθόντων, διασπαρ-
τες δὲ ἥ δύναιτο ἕκαστος, τυχεῖν ἂν ἴσως ἀσφαλείας.
58. καιρὸς δὲ τοῖς λησταῖς οἷος οὐχ ἕτερος, χρημάτων
μὲν κομιζομένων, ὀφιστῶν δὲ οὐσης εἰς σφαγῇ.
R 650 φέρει δὲ ὁ ποταμὸς | νεκροὺς ἐς τὴν θάλασσαν.
20 οὗς ἐμβαλλόντων τῶν πεφονευκότων δέχεται. καὶ σι-
νοχωρία μὲν ἐν ἀγροῖς, ὀλιγανθρωπία δὲ ἐν τῇ πόλει.
ὥστ' εἶναι βραχὺ τοῖς σιτοποιοῖς τὸ ἔργον. 59. δε-
κρύνουσι δὲ οἱ μὲν οὐπω τὴν πόλιν ἀφέντες τῷ μῆτι,

17 cf. t. II 296, 11sq. 10 cf. or. XXIII t. II p. 296sq. R

1 σὺ om Mor | τί VIBadTBM | πλεον ἐκείνω CAITB
πλεον ἐκείνων V | ἐκείνω Flor | ἡμέλῃτο Flor et γε Mor 2 καί
„malim καίτοι“ Re, probabiliter, nisi ἀνάξιος scribendum est
4 ἀθυμίαν; Re | μὴ δὲ APVITBM 5 τῶν πολλῶν Mor
10 ταῦτά Bad | ἐπὶ τῆς Bad Sav 12 ὥς εἰπεῖν] ὥσειπεν B
om Pa | πρὶν] πρὸς Mor 13 πάλιν ὁδὸν Bad 14 τὰ ἐν
V ἐν Bad Mor sed in hoc γε τὰς 15 διασπαιρόμενοι Bad
16 οἱ Bad γε Mor 18 δ' edd 19 δ' Re | εἰς VIBadCT
edd 20 ἐμβαλλόντων IBM Mor Sav 21 μὲν om Bad
δ' Re 22 ὥστε Flor

οἱ δ' ἀπελθόντες τῷ πόθῳ. νοσήματα δὲ λατρῶν σπά-
νει νικᾷ. ὁ δ' ἀποθανὼν πατρῶων ἐστέρηται μνη-
μάτων. λιμὸς δὲ ἐν οὐ λιμῷ διὰ τὸ πληθὸς τῶν
ἐκασταχοῦ κατημέων. ἄρχοντες δὲ ἄχθονται μὲν ταῖς
μεταναστάσεσι, κωλύσαι δὲ οὐκ ἔχονσι τῇ τοῦ μέλλον-
τος ἀγνοίᾳ· πρὸς γὰρ τὸν τρέμοντα τὸ μηδὲν ἔσεσθαι
λυπηρὸν οὐκ ἂν ἐγγυήσασθαι δύναιντο. ἔστι δ' οὖν
οὐδέτερος ἔξω φόβου, οὔτε ὁ μένων οὔτε ὁ πορευό-
μενος. καὶ γὰρ οὗτος τὸ μεμενημέναι δέδοικε. τὸ
οὖν χρόνον τοσοῦτον τοσοῦτῳ συνεξηκέναι φόβῳ 10
πόσῃν ἔχει τὴν δίκην. ἐλπίς γὰρ θανάτου καὶ τοῦ
μὴ γενησομένου τῆς ἄνευ προσδοκίας πληγῆς ἀλγεινό-
τερον. 60. πολλοῖς ἀπόλωλε χρήματα, βασιλεῦ, πολλοῖς
θεράπαινοι ἐν οὐ φορητοῖς καμάτοις, πολλαῖς μητρά-
σιν ἐκ τῶν γονάτων ἐξέπεσε τὰ παιδία, πολλοὺς ἄν- 15
δρας ἤρπασε ληστῶν κύματα, πολλοὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ
ταφὴν προσαφρέθησαν. ἑτέρα γέγονεν ἡμῖν ἢ πόλις
ἢ τό γε ἀληθέστερον, οὐδὲ πόλις. | κέκλειται μὲν R 651

4 cf. t. I p. 192, 5   9 cf. t. II 296, 11sq. R

1 οἱ I | δ' Re | σπάνει scripsi e P sed ei ex in corr
m², U cum Re Anim σπάνιν reliqui libri Re Sinn σπάνις
Mor Sav qui σπάνιν coni 3 λοιμὸς et λοιμῷ V | δ' Re
5 μεταστάσεσι V | num κωλύσαι ut I? cf. ad t. I 272, 5 | δὲ οὐκ
ἔχουσι in marg I | δ' Re 7 ἐγγυήσασθαι I ἔστιν I | δ' om I
| οὖν om VBad 8 οὐδ' ἕτερος AP 9 num τῷ μὴ? μὴ
inserendum censet Re qui praeterea coni οὗτος τὸ ἀποδεδη-
μημέναι (vel πεπορευθῆσθαι), κἀκείνος τὸ μεμενημέναι δέδοικε
10 γοῦν Bad Mor | χρόνω τοσοῦτω Bad | τοσοῦτῳ om Flor
12 πληγῆς in ras 12 litt I² 13 πολλοῖς (2)] πολλαὶ Bad
15 ἐξέπεσον CAPUTBM et γε Mor Sav 15 πολλοὺς — 16
κύματα citat Plan fol. 103^v 16 ληστῶν PIB | οὖν ante ταῖς
I, fortasse recte 18 ἢ] καὶ Flor | ἀληθέστερον εἰπεῖν I
18 et p. 412, 1 κέκλειται IBadM, e κέκλειται corr C^o, edd
cf. p. 343, 12

θέατρον ἐκείνο, κέκλειται δὲ ἱππόδρομος. οὐ κόρη
 ἄγεται νυμφίος, οὐ δᾶδες ἄπτονται γάμοις, οὐχ ὑμέ-
 ναιος ἄδεται. ἐξῆλθον ἀντοὶ πάντες, ἐξῆλθον σύριγγες,
 ἐξῆλθον ἄσματα. οὐ σκῶμμα, οὐκ ἄστειον, οὐ συμ-
 5 πόσιον. οὐδὲν ἅπλως τῶν ἡδονῆν φερόντων καὶ χάριν
 ἰδοὶ τις ἂν ἐν αὐτῇ. 61. καταλέλυνται μὲν αἱ περὶ
 τοὺς λόγους διατριβαί, καταλέλυνται δὲ αἱ περὶ τὰ
 γράμματα διδασκαλαί. διδάσκει δὲ οὐδεις οὐδὲ μαν-
 θάνει. νοσοῦντων μὲν ἡ χροά, οὐκ ἐρρωμένων δὲ ἡ
 10 φωνή, πεπλανημένων δὲ ἡ γνώμη, καὶ τις ἐπ' ἄλλον
 ὁρμήσας λόγον ἐπ' ἄλλον ἀπηνέχθη.

62. Οἶμαι δὲ καὶ τὸν θεὸν βοηθοῦντά μου τοῖς
 λόγοις ἄγειν ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων γῆν Περσικὴν πρῶ-
 σβείαν. οὐ γὰρ ἂν ἔχοι καλῶς ἰδεῖν ἐκείνους πόλιν
 15 τὴν <τῶν> πρὸς ἑω μεγίστην ἐν μίσει τε τῷ κατὰ
 σοῦ καὶ κολάσεσιν αἰσχύνῃ ἐχούσαις τῷ τρόπῳ τῆς
 πόλεως. νομίσας οὖν μηδὲ ταῦτα ἄθεεϊ γεγενῆσθαι
 γίννου πρῶτος καὶ μὴ στερήσῃς τὴν ἡμετέραν ὦν Πα-
 φλαγόνων τισὶ μεταδέδωκας ὀλίγοις ὀλίγην οἰκονομίαν
 20 πόλιν, ἣ καὶ φυλῆς μιᾶς τῶν ὀκτωκαίδεκα τῶν παρ'
 ἡμῖν λείπεται.

63. Καλόν, καλόν, ὦ βασιλεῦ, καὶ σὲ τούτοις σε-
 μνύνεσθαι καὶ παῖδας σοὺς καὶ ταῦτα φιλοτιμίαν τε

4 οὐκ ἄστειον] „aut deest ἔπος vel ὄημα aut οὐκ una cum
 commate est delendum, ut sit οὐ σκῶμμα ἄστειον“ Re 6 τι;
 M | ἂν inserui e VI² om reliqui libri edd 7 τοὺς IPaBad
 et inser Re om reliqui libri Mor 9 χροά V 13 οὐκ ἄγειν
 BM | Περσικὴν inser C² | πρῶσβείας Flor 14 ἐκείνους ἰδοὶ
 T 15 τὴν del Re | τῶν inserui cum Re | τὴν ante μεγίστην
 Bad et inser I² edd | τε om BM inser I² 16 γὰρ ἐχούσας Mor
 et coni Sav | τῶν τρόπων IBM 17 νόμισον T | μὴ δὲ
 APVIBadTBM 18 πρῶτος PIBM 19 τισὶ inser I¹
 μετέδωκας M 22 καλόν om Bad Mor 23 τοὺς σοὺς T |
 τε om Bad

καὶ διδασκὴν αὐτοῖς εἶναι τοῦ πῶς δεῖ καιροῖς ὁμοίους προσφέρεισθαι. φέρων μὲν γὰρ δυσκολίας ὁ χρόνος οὐ παύσεται, μέγα δὲ ἐκείνοις οἶμαι μὴ τὸν συμβουλευόμενα ζητεῖν οἰκοθεν καὶ παρὰ τοῦ φύσαντος | 4 ἔχουσι τὴν παραίνεσιν. R 652

64. Ἄνε δὴ τὴν πολλὴν συμφορὰν, ᾧ βασιλεῦ, καὶ ταῖς φυγαῖς καὶ τοῖς ὀδυρμοῖς ἐξίσωσον τὴν τῆς καθόδου φαιδρότητα. κομισάσθω τις τὸν παρθενῶνα, κομισάσθω τὸ δωμάτιον; φιλησάτω τὰς πρώτας θύρας, τὰς δευτέρας, τὰς ἐπ' ἐκείναις, ἀπολαυσάτω τῆς νυκτὸς 10 εἰς ὕπνον ἐν τοῖς αὐτοῦ κατακείμενος. 65. πολλῶν μὲν ἀκήκοας ἐγκωμίων τῶν μὲν σθένει ῥητόρων, τῶν δὲ καὶ μανίᾳ ποιητῶν ἐργασμένων, ἐν οἷς πατρῴαι τε ἀρεταὶ καὶ σαὶ καὶ ὄπλα καὶ στρατηγίαι καὶ μάχαι καὶ νῆκαι καὶ τὸ παρὸν δὲ σχῆμα τοῦτο, καθ' ὃ τοῖς 15 ἄλλοις ἐφέστηκας ἐκόντων ὑπὸ σὲ τῶν βαρβάρων ἰόντων. ποιήσον δὴ καλλίους τοὺς μετὰ ταῦτα λόγους τῷ καλλίῳ τοῖς παροῦσι δὴ τούτοις ποιῆσαι τὴν ὑπόθεσιν. ὄντων γὰρ ἐκείνων μεγάλων ἔνι τι πλεον ἐν τούτοις ὑπὲρ ὧν ὁ νυνὶ λόγος. 20

1 αὐτοῖς καὶ διδασκὴν *Bad* | πῶς δεῖ | δεῖν *M* 3 παύσεται *P* sed σ in ras 3 litt | δ' *Bad* *Re* | μὴ | καὶ *Pa* | συμβουλευόμενα *P* sed σ (2) inser *m*³, *I* sed ο (2) ex α corr *m*² συμβουλευόμενα *Pa* συμβουλευόμενα *U* 4 οἰκοθέν τε *I* 6 λῆς *IM* | δὲ *Bad* | πολλὴν om *Bad* 8 τις *TB* 9 φιλησάτω *I* sed ι in ras *m*² 10 τὴν δευτέραν· τὴν *Mor*, sed γρ τὰς δευτέρας· τὰς | ἀπ' ἐκείνων *Bad* et γρ *Mor* 11 αὐτοῦ *TBM* et ex αὐτοῦ corr *Bad*² et in αὐτοῦ corr *C*ⁿ 12 πολλῶν — 13 ἐργασμένων *cit*at *Lex. Darmstad.* fol. 105^r μανίᾳ καὶ ὁ ἐνθουσιασμός ἢ ἡ θεοληψία· Διβάνιος πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα· πολλῶν κτλ. 12 ἐγκωμίων scripsi e *Par.* 3014 *Lex. Darm.* cum *Mor* *Sinn* ἐγκώμια reliqui libri *Flor Re* 13 ἐργασμένων *Bad* sed α supra *om m*² ἐργασμένα *Flor* 14 καὶ σαὶ inser *I*² καὶ σαὶ καὶ ὄπλα *om Bad* 15 δὴ *Bad* | καθὼ *Bad* 16 ὑπὸ σε *edd* | σε *om Bad* 17 δὲ *CIB Re Sinn* | μεταταῦτα *VITB* 19 τί *VITB*

66. *Νεῦσον τοίνυν, ὃ θεία κεφαλή, καὶ ποιήσας
μοι τὸ γῆρας εὐδαιμον τῷ περὶ ὧν ἀφίγμαι καταρθω-
κέναι χρηστὴν ἀγγελίαν φέροντα τοῖς ἐμαυτοῦ πολίταις
ἀπόπεμψον.*

1 ὃ om *Bad* | ποιήσαι *T* ποιήσόν *Bad* 2 γῆρας εὐδαι-
μον citat Plan fol. 103^v 3 φέροντι *Bad* | ἐμοῖς *Mor* (e Par.
3014), sed γὰρ ἐμαυτοῦ in marg | πολίταις ἀπόπεμψον om *Bad*

XX.

Oratio πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς
qua Libanius Theodosium ob clementiam Antiochenis in
venia motus danda declaratam praedicat atque rogat ut cum
Arcadio urbem ipsam visum veniat, non magis quam quae
praecedit¹⁾ coram imperatore habita, sed — fortasse post-
quam ad eum missa est — Antiochiae recitata publicique
uris facta, ut rebus cum illa priore artissime cohaeret,
ta fatis iisdem usa est. Codices, quorum iam in arche-
ypo illi successit, fere iidem sunt ratioque inter hos fere
ar intercedit. Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 214^v.
ide t. I p. 10 sq. Contuli.
2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A)
saec. X fol. 104^v. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.
3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV
ol. 110^v. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.
4. Vaticanus gr. 84 anno 1425 scriptus fol. 193.
ide t. I p. 415 sq.
5. Patmius 471 saec. XIV fol. 223^v. Vide t. I
ol. 41 sq. et 69.
6. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol.
21^v. Vide t. I p. 59 sq. et 69.
7. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus
ol. 248. Vide t. I p. 216 sq. Contuli.

---

1) Cf. supra p. 373.

8. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 95. Vide t. I p. 214 sq.

9. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 111^v. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

10. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 303^v. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

11. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 95. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.

12. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 155^v. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.

13. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 72^v. Vide t. I p. 39 sq. et 69.

14. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 322. Vide t. I p. 48 sq. et 69.

15. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 160. Vide t. I p. 209 sq. et 236.

16. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 108^v. Vide t. I p. 211 sq. et 236.

17. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 85^v. Vide t. I p. 227 sq. et 236.

18. Athous Laurae Q 123 saec. XIII fol. 68. Vide t. I p. 323 sq.

19. Ambrosianus I 49 anno 1488 exaratus fol. 55. Vide t. I p. 363 sq.

20. Parisinus gr. 3017 (= Pa) saec. XV ex eodem quo Ambrosianus I 49 exemplari descriptus fol. 66. Vide supra p. 4 sq. Gratiose meum in usum contulit Henricus Lebègue.

21. Monacensis gr. 113 (= Mo) saec. XVI fol. 124^r. e Parisino 3017 descriptus. Vide t. I p. 413 sq. et supra p. 375. Contuli.

22. Laurentianus LIX 30 saec. XV fol. 208^v. Vide t. I p. 417 sq.

23. Mutinensis gr. CLXXXI (III F 3) saec. XV fol. 114^v. Vide supra p. 48 sq.

24. Cantabrigiensis collegii Trinitatis Collect

al. O. 2. 12 (= T)¹⁾ saec. XIII fol. 5^v. Desinit fol. 6^v verbis ἤγετο στένων (p. 429, 11).

Quae excipit

25. codex Musei Britannici Burneianus gr. 276 181 = T) fol. 27 verbis πινόντων ἐκ p. 429, 12 qui desinit l. 28^v verbis γυμνῶν συντέλεια p. 443, 4.

Quae duo folia olim cum primis sex codicis Cantabrigiensis cohaesisse probavi Act. Acad. Berol. 1885 p. 915. Contuli.

Quibus accedunt codices nonnulli vel fragmenta in libris oratio περὶ τῆς στάσεως deest:

26. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII l. 55^v. Vide t. I p. 222 sq. et 236.

27. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 1 incipit verbis ὅ]κ ἐξῆν πρότερον (p. 421, 6) et desinit verbis πρὶν αὐθις ῥομεν (p. 424, 18). Vide t. I p. 53 sq. et 69.

28. Parisinus gr. 583 chartaceus formae folii mi-182 ris saeculi XVII olim Baluzianus teste inscriptione in libro 2 posita *Baluzi. 440 (R. 2317²)* miscellaneus e dirisissimis partibus compactus continet inde a

fol. 61 inc. Καλοῦ βίου γέρας εἶναι καὶ ἀμφισβητοῦσι πρὸς ἀλλήλους Κέφαλος καὶ Ἀριστοφῶν declamationem e Parisino 2998, e quo a me primo Herm. IX p. 29 sq. edita t, parum diligenter descriptam et manu secunda correctam. Desinit fol. 69^v verbis οὐκ ἔστι κοινὰ (= p. 41, 30). Aliqua desunt aequae atque initium antilogiae Cephalidae incipit fol. 70 verbis πᾶς ὁ δῆμος et desinit fol. 80^v timis verbis οὐ μὴ δὲ ἐμέ (= p. 66, 11).

fol. 95 inc. Οὐκ ἀντεῖπε τῷ φιλιππῶ γινομένῳ ἀμφι-ῥῶνι ὁ αἰσχίνης (= t. III 396 R.) Desinit fol. 107 verbis ὄδρες ἐπτά (433, 13). Ex eodem codice descripta est.

127 (= pag. 25) inc. ἀνέχει, πρὸς ἀναίρεσιν ἔτοιμον e. Ἐκφρασις Πολυξένης σφαττομένης (IV 1089, 3 R). Desinit verbis οὐκ ἐώσης τῆς τέχνης (= 1089, 25).

1) Cf. supra p. 85.

128 (= pag. 9) inc. ἀγῶνα παρεσκευάζοντο i. e. ἔκφρασις ναυμαχίας (1080, 7). Des. verbis διελθεῖν οἷα γεγνηται (1080, 23).

128^v (= pag. 10) ἔκφρασις λέοντος κατέχοντος ἔλαφον θ'.

129 (= p. 11) ἔκφρασις ἡρακλέους καὶ ἀνταλον ι'¹⁾

130^v (= p. 14) ἔκφρασις ἐτέρω τῶν ἀντῶν ια'

Des. fol. 131^v verbis περιλείπεται μὲν οὐδὲν (= 1085, 5).

132 (= p. 25) inc. verbis οὖν καὶ τοῦτοις i. e. ὑπὲρ τῶν ἱερῶν t. II 190, 4 R. Des. fol. 133^v (= p. 28) verbis ἀλλ' ὥς τὰ σά (199, 8).

134 (= p. 117) inc. verbis βο]υλομένοις ὑπῆρχεν i. e. περὶ τῶν συνθηκῶν t. II 428, 4 R. Des. fol. 136 verbis κρατεῖτω παραινέσεις (432, 3). Sequitur

136 (= p. 121) πρὸς τοὺς ἀντιοχεῖς ὑπὲρ τῶν ζητήσεων.

Des. fol. 136^v (= p. 122) verbis μετενέγκαι τὴν μύμψιν (t. II 205, 17 R) et rursus incipit fol. 138 quod ante 137 locum habere debebat, verbis ἐπὶ δαστύωνην (210, 7) et des. verbis ἡδιον ἀποστάντες (212, 1), quae excipiuntur folio 137 (= p. 147) quod incipit verbis πάντως δὲ μετάδοτε (212, 1) et des. fol. 137^v (= p. 148) verbis γὰρ οὐ (213, 12), quae excipiuntur verbis λυσitteλεῖν τοῦσδε κτλ. (213, 12) folio 139 (= p. 149) et sequentibus. Finis (θεοὶ ἔλεσθε 223, 6) est in fol. 145^v.

Fol. 146 (= p. 163) ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ λόγος (haec verba add m²) Εἰς τοὺς ἀντομαχίας κωνσταντα καὶ κωνσταντίου cum protheoria. Des. fol. 164^v verbis ἅπασιν τοὺς λοιποὺς (t. III 292, 10 R).

Folio 165 scripta sunt alia manu verba orationis ὑπὲρ τῶν ὀρηγιστῶν inde ab ἡ συμφορῶν ὑπερβολὰς usque ad φιλονεικίας εἶναι (= t. III 391, 11—395, 11) cum subscriptione τέλος τοῦ πρὸς ἀριστείδη.

Fol. 166—169 alia manu exarata continentur non

1) Hanc et sequentem ecphrasin in mente habuit Montefalconius Bibl. manuscr. II 1303, cum hoc codice Libanii de Herculis laboribus fragmentum contineri dixit.

nulla ex Eustathii de Hysm. sumpta¹⁾: VI 10—15 inde a verbis ἀνθρακας εὐρίσκω τοὺς θησαυρούς, ἔκφρασις φρέατος²⁾ i. e. I 5, συμπόσιον i. e. I 7, ἔκφρασις τῆς ὕσμνης κινώσεως i. e. I 8.

Folio 170^v et ¹⁸⁾ alia manu exarata exstat oratio Λιβανίου Σοφιστοῦ (haec duo verba praepos. m²⁾). τοῦ αὐτοῦ ἕτερος πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς inde ab initio Ἄ μὲν πολλάκις usque ad στρατιωτῶν, οἷς ἔργον (p. 429, 5).

Sequuntur alia manu scriptae

fol. 171 Λιβανίου ἔκφράσεις. ἡρακλέους ἐστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ

ἡρακλέους περιπεπλεγμέ-

νου τῷ ἀνταίῳ

171^v

πεξομαχίας

κάλλους

172

θήρας

172^v

τρωάδος ἀπεστραμμένης (IV 1091 R)

τρωάδος ἀπεστραμμένης (IV 1093)

quae desinit verbis ἦν εἴληφε τάξιν (1094, 19).

Sequuntur inde a folio 173 ἡρωικὸν εἰς τὴν τοῦ μουσείου ἀνοικοδόμησιν aliaque quae recensere non est huius loci.

Codicem anno 1880 examinavi, postquam anno 1875 magnam partem (fol. 95—173) a Carolo Graux et Sturmio Luxemburgensi collatam accepi.

Libaniana quae inde a folio 127 exstant plurimam partem e codice Parisino gr. 3016⁴⁾ dum is integer est, descripta esse videntur. Quoniam vero is fundamentum fuisse videtur editionis Morellianae, singularis inter hanc et Parisinum 583 vitiorum consensus explicatur, ut κυγλία (κυγκλία Mor) pro κυκλίδι p. 422, 20, νῦν pro ἐν 428, 21, τετιμημένη pro τετμημένη 429, 3, omissorum ver-

1) Quae indicavi Ann. philol. 1876, 213.

2) Quo Montefalconius l. l. Libanii de puteo fragmentum contineri opinatus erat.

3) Ordo paginarum nunc in codice inversus est.

4) Cf. t. I p. 53 sq.

borum ἄτε — ἀνθρώποις 421, 4—5, φανύλη 422, 10, γὰρ 425, 15. Nihil igitur erat cur lectiones huius fragmenti in apparatus criticum reciperem.

Duarum in quas codices quos adhibendos esse censui distinguuntur familiarum pretio fere aequalium prior continetur codicibus *CAP*, altera *VIPa*; mixtam praebent recensionem non solum *TBM*, sed etiam *U* qui ut hic quoque in universum ab *I* prope abest¹⁾, ita nonnulla feliciter emendata praebet. Etiam *T* et *Pa* nonnullis locis manum correctricem sed temerariam prae se ferunt.²⁾ *B* et *M* hic quoque ex eodem exemplari fluxerunt.

Simili huius codice usus est Planudes qui fol. 103^v permultos locos exscripsit.³⁾

Oratio primum edita est simul cum praecedenti a Morello (= Mor) Parisiis anno 1610,⁴⁾ qui codice Regio quidem se usum esse dicit, qui Parisinus gr. 3016 fuisse videtur.

Haec editio fere repetita est duobus annis post ab Henrico Savilio in tomo octavo operum Ioannis Chrysostomi p. 131—136,⁵⁾ cuius, nisi a Morelliana discedit, mentionem nullam feci, deinde paucissimis mutatis sine notis a Morello ipso in editione operum Libanii t. II p. 406—420. Plurima quibus haec scatebat vitia sanavit Reiskius (= Re) prius divinatione (Anim. V 234—242), tum etiam ope codicum Augustani et Monacensis (ed. I p. 292—304; ed. II t. I p. 653—678). Nonnulla ad emendandum contulerunt Sintenis et Cobetus.

1) Cf. supra p. 7.

2) Ut paucis defungar, *T* praebet εἰπεῖν pro ὁμολογεῖν p. 438, 2, *Pa* διακονοῦσι pro ἐπηγεροῦσι p. 443, 2.

3) Cf. supra p. 381.

4) Cf. supra p. 382. Succedit editioni orationis περὶ τῆς σεως sub hoc titulo: *Libanii Sophistae ad Theodosium Imperatorem oratio post conciliationem cum Antiochenis cum versione latina et notis* („Coniectaneis“ p. 30—32).

5) Cf. p. 388.

ΠΡΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΔΙΑΛΛΑΓΑΙΣ.

1. Ὁ μὲν πολλάκις προεῖπον, ὥς οὐτ' ἔσται τῇ R 653
λόλει δεινὸν οὐδὲν ἕτερον ἢ τε ἦν ἐν τῇ τιμωρίᾳ πε-
νυθίσεται, δέδεικται πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅπου γε καὶ ὁ
λόλιν ὑπῆρξέ μοι προσειπεῖν ἦν οὐκ ἐξῆν πρότερον·
πεὶ δὲ δίκαιον τοῖς εὖ πεποιηκόσιν ἀποδοῦναι χάριν,
εἴ μοῦ τοῦτο ποιεῖ τῶν Ἀντιοχέων ἡ πόλις τῆς μὲν
εἰς ἔργων ἀμοιβῆς ἀπολελειμμένη, τῇ δὲ διὰ λόγων,
ἣτη γὰρ ἂν εἴη μόνη, χρωμένη. δοκεῖ δέ μοι καὶ 10

C = codex Chisianus

A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)

P = Palatinus gr. 282

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

I = Marcianus append. XCI 2

Pa = Parisinus gr. 3017

U = Urbinas gr. 126

T = Cantabrigiensis Collegii Trinitatis + Burneianus 276

B = Barberinus II 41

M = Marcianus gr. 437

1 Πρὸς] εἰς *V* | Θεοδόσιον τὸν βασιλέα] Θεοδόσιον βασιλέα
Re τὸν βασιλέα Θεοδόσιον *UM* Θεοδόσιον *APaT* τὸν αὐτὸν
I τὸν αὐτὸν βασιλέα *B* 2 λόγος τρισκαίδεκατος post διαλλα-
εἰς *V*, λόγος 5 *Pa* rubr 3 Ὁ] om *U* & *CPa* rubr (Vat. 82
x. 583) Mor | οὐτ' οὐκ ἐτι coni Mor 4 ἢ τε — 5 ἀν-
θρώποις om Mor 6 πάλιν *M* 8 τοῦτο δι' ἐμοῦ *Pa*
αὕτη Re αὕτη libri αὐτῇ Mor | ἂν om *M* | περιλοιπὸς αὐτ
νατὴ post εἴη excidisse putat Re | ἐρωμένη *T*

τοῖς θεοῖς ὕμνος ἅπας εὖ ἔχων ἅπαντος ἀναδήματος
 εἶναι τιμωτέρος, ὥς δηλοῖ Πίνδαρος ὁ Θηβαῖος μει-
 ζόντων παρὰ τοῦ Πυθίου τετυχηκώς ἢ οἱ πλείστον
 χρυσίον ἐκέισε κεκομικότες. 2. αἰσχύνομαι μὲν οὖν
 5 τοῖς κατὰ τῆς ἔμαντοῦ φηθησομένοις λόγοις, ἐπεὶ δὲ
 R 654 οὐκ ἔνι τοῦτο | φυγόντα σῶσαι τὸ προσῆκον τῷ
 περὶ τῆς χάριτος λόγῳ, φράσω τὰ ἀπὸ τῆς ἀληθείας
 βουλούμενος μὲν ἂν ἔχειν εἰπεῖν τι περὶ αὐτῆς ἄμι-
 νον, τῆς ἀνάγκης δὲ ταύτῃ ἀγούσης ἔρῳ.
 10 3. Ἐγένετο φανύλη περὶ βασιλέα χρηστὸν ἢ ἡμετέρα
 πόλις μετὰ μὲν τὴν τῆς ἐπιστολῆς ἀνάγνωσιν ἀποσει-
 μένη τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ δοκεῖν ἐπὶ τὸν θεὸν καταφεύ-
 γειν, τῶν γὰρ ἀδικουμένων ἀφαιρεῖν οὐκ ἐνῆν δῆπου
 ταυτὶ τὰ ῥήματα. λαβοῦσα δὲ ταύτην τὴν ἀρχὴν ἐν
 15 τῷ δικαστηρίῳ πονηρὰ συμμορία πλείους ἔξω τῶν
 θυρῶν προσλαβοῦσα καὶ μετ' ἐκείνους ἔτι πλείους καὶ
 πάλιν ἄλλους συνέχεαν μὲν τὰν τῷ κοινῷ βαλανίῳ
 νόμῳ διατεταγμένα, κινηθέντες δὲ ὑπ' αὐτῶν ὧν ἔδρα-
 σαν ἐπὶ μέλῳ καὶ παρανομώτερα προσπίπτουσι μὲν
 20 οὕτω σφοδρῶς τῇ τοῦ ἄρχοντος κιγκλίδι καὶ ταῖς μετ'
 ἐκείνην θύραις, ὥστε δεῖσαι τοὺς ὑπηρέτας, μὴ καὶ

2 Paus. IX 23, 3. X 24, 5. Eustath. prooem. Pind. § 37
 12 cf. or. XIX p. 397, 2 sq 14 cf. p. 397, 16

1 ἅπας ὕμνος Pa | ἅπαντος om BM 2 ὁ om Ps
 3 ἢ] οὐ M 5 τῆς V sed η ex oi corr m^s 8 num καὶ
 βουλ. ? | τί TB 9 τῆς δ' ἀνάγκης ταύτης Pa | ἐρῳ „*malin*
abesse“ Re 10 φανύλη om Mor 11 τὴν om sed inseren-
 dum coni Mor | οὐκ ἀποσειομένη coni Re 13 οὐκ ἐνῆν ἀφαιρεῖν
 IM 14 ἀφαιρεῖν post ῥήματα Pa | ταύτην ἀρχὴν I sed post
 ταύτην ras 2—3 litt 15 πονηρὰ συμμορία in marg I
 17 μὲν inser I^s | ταύτῳ Pa 18 δ' Pa 19 παρανομώτερα
 Pa 20 κιγκλίς Mor Sav qui κιγκλίδι coni

ρήξαντες αὐτὰς ἀποκτείνωσιν αὐτόν, οἷα τοιοῦτοι και-
ροὶ πεποιήμασι πολλαχοῦ, τοῦτο δὲ οὐ δυνηθέντες
κατέχεαν μὲν τῶν ἐαυτῶν κεφαλῶν ὕβρεις, οὕτω γὰρ
ἔμεινον εἰπεῖν, ἃς οὐδ' ἐν καπηλείῳ τῶν τις ἀγοράων 4
| ἐφ' ἕτερον τῶν ἴσων. 4. τοῦτω δὲ ὄντι τοσοῦτω R 655
τὰ διὰ τῶν ἔργων ἐπέθηκαν δραμόντες ἐπὶ σέ τε καὶ
τὴν γυναῖκα τὴν σὴν καὶ τέκνα <καὶ> χερσὶ τε καὶ
κάλους ταῦτα δείξαντες χαμαί. καὶ οὐκ ἀπέχρη ταῦτα,
ἀλλ' εἶλκον οἱ μὲν ὄλους, οἱ δὲ διεσπασμένους. καὶ
οἱ μὲν τοιαῦτα ἠδύκουν, οἱ δὲ τῷ βασιλεῖ ταῦτα ἀγγε- 10
λοῦντες ἥσαν πεφρικότες, οἷα σφᾶς δεήσει μνηνεῖν.
ἡ πόλις δὲ ἐθροηνεῖτο παρὰ τῶν τὰ τοιαῦτα τεθεαμέ-
νων. 5. αἱ δὲ ἐλπίδες, ἡ μὲν ἤξειν λόγον ἐπὶ τῷ τῶν
παραπιπτόντων φόνῳ, ἡ δὲ οὐ κτενεῖν μὲν, δι' ἀρπα-
γῆς δὲ τὰ πάντων ἔξειν, ἑτέρα δὲ ψῆφος ἐπῆγε δημίω 15
δεξιαῖς ἀπολέσθαι μὲν τὸ βουλευθῶν, ἀπολέσθαι δὲ
μοῖραν οὐ μικρὰν τῶν ἐν τῷ δήμῳ.

7 Zos. IV 41. Sozom. h. eccl. VII 23. Theodor. hist. eccl. V 20

3 κεφαλὰς ἐνταῦθα τοὺς βασιλεῖς αὐτοὺς λέγει V^c 8 οὐ
μόνον ὁ κάλως τοῦ κάλω τὸ σχοινίον ἀλλὰ καὶ ὁ κάλως τοῦ
κάλου P²I

1 ῥήξαντες αὐτοὺς Pa 3 ὕβρεις om Pa 4 τις Pa
6 δι' ἔργων T 7 τὴν (1) om V | καὶ inserui 8 δείξαντες I
sed δεῖ in ras m² | καὶ om T | τοιαῦτα B 10 ἀγγέλλοντες V
11 γὰρ ἴσαν Mor 12 δ' Pa | περὶ Pa | τὰ om PIPaU
13 ἡ scripsi e T cum Cobeto Mnem. V 137 (Coll. 117) αἱ reliqui
libri edd „malim utroque loco aut singularem aut pluralem“
Re | λόγον Re λόγον libri Mor 14 παραπαιόντων M | αἱ VPa
15 ἤξειν Cobet l. l. | δε inserui e V om reliqui libri edd |
ψῆφον M, fortasse recte 16 δεξιὰς<αῖς> conī Re

6. Πῶς οὖν οὗτος; παιδεύει μὲν τιμωρίᾳ τινὲ τὴν
 ἱασιν ἐχούσῃ δυναμένην τὸ πεπαυμένον τῇ λύπῃ πάλιν
 ἐλεύθερον τῶν λυπούντων ποιῆσαι καὶ μὴ ἀμιλ-
 λάσθων ἱπποῖ, μηδ' εἰς θάνατον ἔτω μήτε ὁ
 5 τέρπων μήτε ὁ τερπόμενος καὶ μικρᾶς ὀνόματι
 πόλεως ἢ μεγάλη κεκλήσθω καὶ τῆς ἐκ βαλα-
 νείων ἀπεχέσθω τρυφῆς, ὧν οὐδὲν ἄλνυον, ἐπὶ
 δὲ τὴν ἐνίων κρῖσιν πέμπει μὲν οἷς συνήδει δικαιοσύ-
 9 νην, ἐλέγχου δὲ ποιήσας κυρίους ὅμως αὐτῶ τὸ λοιπὸν
 R 656 ἐφύλαξεν, | ὅπως ὁπόσον ἀφήσει, ἅπασιν εἴη κατε-
 φανές. 7. καὶ οἱ μὲν ἀποροῦντες ἀρνήσεως ἐκείνῃ
 ἐν τῷ οἰκῆματι καὶ παρῆσαν οἱ τούτων οἰκεῖοι διὰ
 τῶν πρὸ τοῦ θανάτου φιλημάτων τὴν μετ' ὀδυρμῶν
 χαριζόμενοι χάριν. ἔπειθ', ὅπερ ἥλιος ἐργάζεται νικῶν
 15 ἀκτίσι νέφη, φῶς ἦκεν ἐπιστολῆς ἀπελαύνον τὸ σκό-
 τος, καὶ πᾶν μὲν στυγνὸν ἐξεκχωρήκει, πᾶν δὲ εἰς
 εὐφροσύνην ἄγον εἰσεληλύθει καὶ προσηγορίαν τε τῇ
 πρὶν αὐτῆς εἰχομεν καὶ θεαμάτων εἶδη καὶ λούσασθαι
 δὴ καὶ τὴν αὐτῆς γῆν ἢ πόλιν καὶ τὴν αὐτοῦ τροφὴν
 20 ὁ πένης. 8. ὁ μὲν γὰρ Ἀσκληπιὸς ἐνὶ τινὶ λέγεται

1 Io. Chrys. hom. ad pop. Ant. XVII p. 175 E 5 Io. Chry-
 l. l. p. 175 Dsq. Theodor. hist. eccl. V 19 8 Caesarium et El-
 lebachum 20 cf. p. 77, 21

20 ἐνὶ τινὶ] Ἱππολύτῳ P²

2 δυναμένην PU Re | τερωμένον V et coni Re Anim πεπα-
 μένον Re fortasse recte (cf. II. ε 399) sed cf. p. 441, 20 3 τῶν
 λυπούντων om Pa 4 μηδ' scripsi cum Sinteni μήτ' libri edd
 7 ἀπέχεσθαι Pa | ἄλντον I sed τ in ras m², Pa 9 ὅμως Re
 om V ὥς reliqui libri Mor | αὐτῶ APTUM Mor αὐτὸ I
 10 ὁπόσον V | ἀφήσειν Pa ἀφίησιν coni Re num ἀφῆκεν?
 14 ἐργάζεται B | νικῶν ἀκτίσι νέφη om T 16 ἐξεκχωρήκει P
 sed ε (2) m² | δ' Re 18 „malim λούσθαι“ Re 19 αὐτῆς
 ITBM | γῆν in marg A² | αὐτοῦ IPaTBM 20 post αὐτῆς
 πιδος lacuna 6 litt U

λύσαι θάνατον καὶ Ἑρακλῆς μῆ τινα γυναικί, σοὶ δὲ περὶ ὅλην τοῦτο πέπρακται πόλιν· ἦν ὅστις ἀναβεβω-
κέναι λέγοι, καλῶς ἂν λέγοι. τοσοῦτον εἰργαστο
δρασμὸν ὁ φόβος οὐ σοῦ φεύγειν ἀναγκάσαντος, τῆς
δὲ προσηκούσης τιμωρίας τοῦ δέους. ὃ παύσας, ὧ 5
βασιλεῦ, μεστὴν αὐθις σωμαίων ἀπέφηνας τὴν πόλιν.

9. Γνολὴ δ' ἂν τις, ἡλικία δέδωκεν, εἰ λογίσαιτο,
πόσος ἂν ἦν αὐτῷ λόγος ἐπιθέντι τὴν ὀφειλομένην
δίκην, ἦν εἰ τις ἡτιάσατο λαβόντα, συκοφάντης ἂν
ἦν. ἦν δ' ἂν ἡ προσήκουσα δίκη πολὺ μὲν αἷμα, πολ- 10
λοὶ δὲ νεκροί, δήμευσις τῶν ὄντων, ἐκβεβλήσθαι τῆς
οἰκείας καὶ μὴδ' ἀποθανόντι μετεῖναι πατρῶων μνη-
μάτων. 10. εἰ δὴ τις ἐπελαμβάνετο τούτων, τὸ στόμα
ἂν ἐνεφράττετο | τοῦτο μὲν ταῖς βλασφημίαις, τοῦτο R 657
δὲ ταῖς εἰκόσιν οὕτω πολλαῖς. πρὸς γὰρ δὴ τὸν ἄτο- 15
πον ἐκείνον ἦν ἂν τῷ βασιλεῖ λέγειν· ἄνθρωπε, τῶν
φημάτων οὐκ ἀκήκοας; τοὺς ἐλκομένους οὐκ
εἶδες; εἰ γὰρ περὶ μόνον τὸν νεώτερον τῶν
παίδων ταῦτ' ἦν ἡσελγημένα, φέρειν ἔδει· εἰ δὲ
πρόσκειται μὲν ὁ πρεσβύτερος, τούτῳ δὲ ἡ τε- 20
κοῦσα, τῇ τεκούσῃ δὲ ἐγώ, καὶ τὸ δὴ τούτων
ἀφορητότερον ἐμοί, τὸν ἱππέα τὸν πατέρα τὸν
ἐμὸν αὐτῷ ἱππῶ κατενεγκόντες, ὥσπερ ἐν ἱπ-

19 Dem. c. Mid. p. 521, 2

3 λέγει VT | λέγει Pa | εἰργάσατο PaBM 4 δρόμον Re
5 τοῦ δέους V Re τὸ δέος reliqui libri sed in τοῦ δέους corr
C, Mor 7 δέδωκας Mor sed γὰρ δέδωκεν in marg 12 οἰ-
κείας Re οἰκείας libri Mor | μὴ δ' AVIPaBM | πατρῶων B
13 δὲ δὴ coni Re, δέ Sintenis 15 γὰρ om Mor 16 ἐν
Mor 18 μόνον τὸν νεώτερον I sed μόνον τὸν νε in ras m²
19 ἂν ante ἦν PaU, inser I² Re 21 δ' Re | πάντων τού-
των Pa Re 22 ἀφορητότατον coni Re Anim 23 κατε-
νεγκόντες ἔπαιω I

πομαχία τρώσαντες, ἀμφοτέρους ἐγέλων ὥς
οὐκ ὄντος τοῦ χαλεπανοῦντος ὑπὲρ τοιούτων
κακῶν οὐδὲ καταλελειμμένου τοῦ ληψομένου
δίκην, πόσους δέοι καθ' ἕκαστον τῶν ὑβρι-
σμένων ἀποθανεῖν;

11. Οὐκοῦν τὸ μὲν θανάτῳ λαβεῖν ὑπὲρ τοιούτων
τιμωρίαν ἄμεμπτον, διότιπερ ἔννομον, τὸ δὲ μὴ τοι-
αύτης δεηθῆναι δίκης ἡμερον καὶ τὸ μὲν ὅλως τινὰ
λαβεῖν νουθετοῦντος, τὸ δὲ μηδὲ τηλικαύτην πράξαι
10 καὶ πειρωμένου τοῖς θεοῖς εἰς ὅσον οἶόν τε ἀφομοιοῦν
ἑαυτόν. τί γὰρ δὴ τὸ 'κείνων; 12. ἄνωθεν μὲν ἅπαντα
R 658 καθορῶσι καὶ ἀκούουσιν, ἐν δ' αὖ τοῖς ἐπὶ | γῆς
καὶ λεγομένοις καὶ πραττομένοις ἀδικήματα πολλά τε
ἄλλα καὶ δὴ καὶ ὅταν δι' αὐτοὺς ἀνθρώποι πράττωσι
15 κακῶς, ἀδικεῖσθαι τε λέγουσι παρ' ἐκείνων καὶ βλέ-
ποντες εἰς τὸν οὐρανὸν οὐδενὸς ἀπέχονται ῥήματος.
εἶδον ἐγὼ τινὰς καὶ λίθους ἐπ' αὐτὸν ἀφιέντας. οἱ
δ' ἐν τωσαύτῃ δυνάμει τοῦ λαβεῖν δίκην, εἰ βουλη-
θεῖεν, ὄντες οὐ βούλονται. εἰ δ' ἅπασιν εἶποντο τοῖς
20 τοιούτοις αἱ δίκαι, πάντα ἂν ἦν καθ' ἡμέραν τῶν
ἀπολλυμένων πλέα καὶ οὐδ' ἂν ἐξήρκουν οἱ ζῶντες
πρὸς τὰς ταφάς. νῦν δὲ καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ τὸ κρεί-

3 κακῶν οὐδὲ om Mor 4 πόσους] „fortasse εἴτα des“
Re ἂν videtur inserendum | καθέκαστον IPa 6 τῷ PaU
8 τινὰ πείραν λαβεῖν Pa 9 μὴ δὲ CAPIPaM μὴ VTUB
πράον IBM 11 ἐκείνων P edd | ἄνωθεν post ἀκούουσιν Pa
| ἅπαντα μὲν Pa 12 αὐτοῖς I 13 γε Mor 14 ὅτ' ἂν A
αὐτοὺς VIPaTB | πράττουσι Pa 15 καὶ βλέποντες — 16 ῥή-
ματος citat Plan fol. 103^v | καὶ om Mor | ἐκβλέποντες Mor, η
ἐμβλέποντες in marg quod probavit Re Anim | λέγωσι et 16
ἀπέχονται Sintenis 16 τὸν om BM | ἀπέχοντας Mor
17 αὐτοὺς V | οἱ VIBM οἱ A 18 τωσαύτη reposui e libris
τοιαύτῃ edd 20 πάντ' V | ἦν om Pa | καθ' ἡμέραν VITBM
22 εἰς U | τὰς om BM

τους εἶναι δεικνύουσι τῷ μηδὲ δικαίῳ χρῆσθαι θυμῷ
πολλάκις. 13. οὕτως οὖν ἡγρεῖτο θεοῖς ἴσος ὄντως ὁ
βασιλεὺς φανεῖσθαι καὶ διοτρεφῆς ὡς ἀληθῶς, εἰ μὴ
τιμωρίας ἡδοίτο ταῖς κατὰ τὴν ἀξίαν. καὶ τοῦτ' εἶναι
νομίζει βασιλικώτερον καὶ ὃ μᾶλλον ἂν ἀρχὴ διασώ- 5
ζοιτο. οὐ γὰρ οὕτως ἀγαπᾶται τὸ κρατοῦν οὔτε ἀπὸ
τροπαίων οὔτε ἀπὸ πόλεων ἢ λαμβανομένων ὅπλοις ἢ
ποιουμένων σπονδὰς οὔτε ἀπὸ πλήθους στρατιωτῶν
οὔτε ἀπὸ νόμων θέσεως οὔτε ἀπὸ σοφίας οὔτε ἀπὸ
τῆς ἐν τῷ δικάζειν ἀκριβείας, ὡς ἀπὸ τοῦ συγγνώμην 10
ἐν ἀμαρτίαις νέμειν.

14. Ἄ μοι δοκεῖ καλῶς οὗτος ἐπιστάμενος οἷς εἶχεν
ἐγκαλεῖν τὰ μέγιστα πρὸ τῶν τῆς ταραχῆς χρόνων,
τούτων ἐξὸν κτεῖναι φείσασθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρετῆς.
τοῖς μὲν καὶ πλήξασι καὶ ἐλκύσασι τὸν Σκύθην καὶ 15
καταποντίσασι | τὸν νεκρόν, ὃν καθ' ἕκαστον ἡδι- R 659
κεῖτο βασιλεὺς, τῆς μέμφεως ἐπὶ τὸ τῆς πόλεως κοινὸν
εἰκότως ἐρχομένης τὸ μὲν τῆς ἡμέρας ἡμῖς τὴν ὀργὴν
ἐδέξατο τὴν μέχρι τῶν οὐ δεδομένων ἔργων, ἔπειτ'
ἦν, ὃ πρότερον, καὶ ἡ λῆψις καὶ ἡ δόσις, καὶ σὺν 20
ἐκείνοις ἕκαστος οἶκαδε ἤρχετο, οἱ ἀπεκτονότες τε καὶ
τὰ ἄλλα προστεθεικότες. 15. ἕτερον τοίνυν πολὺ θαν-

15 cf. p. 395, 9sq.

1 τὸ Pa | μὴ δὲ AVIPaTBM | χρῆσθαι P sed q in ras m⁴
2 ἴσος PaT 3 ὡς om B 5 νομίζοι I edd | ἀρχὴν VB
8 προσποιουμένων σπονδαῖς coni Re probabiliter | σπονδαῖς Pa
13 ταμέγιστα V | ταραχῆς scripsi ἀρχῆς libri edd cf. p. 430, 1
14 τούτους VM | punctum non post ἀρετῆς, sed post φείσα-
σθαι ponendum sed etiam sequentia labem contraxisse videntur
16 ὃν γὰρ et ἡδίκητο coni Re | κατέκαστον V 22 οἱ ante
τὰ inser Sintonis καὶ οἱ οὐδὲν τούτων δεδρακότες post προστε-
θεικότες excidisse coni Re | πολλῶ BM

μαστότερον. τοὺς γὰρ ἐπ' αὐτῇ τῇ βασιλείᾳ πολλάκις
 συνελθόντας καὶ ἐν τοιαύταις βουλαῖς διατριψάντας
 καὶ οἷα περὶ τοιούτων εἰκός, τὰ μὲν εἰρηκότας, τὰ δὲ
 ἀκηκοότας καὶ δὴ καὶ μαντείοις ἠνωχληκότας λαβὼν
 5 ὁμολογοῦντας ἀκούσας ψήφῳ πρὸς θάνατον ἀγομένους
 ἀφῆκεν ἕως ἔξοστι βιωσομένους τιμήσας τὸν ταῦτα εἰς
 μέσον ἀγαγόντα θεὸν τῷ τὸ ξίφος οὕτως ἐγγὺς ὃν
 ἐπίσχειν.

16. Διὰ τοιαύτης τοίνυν φιλανθρωπίας ἦκον καὶ
 10 πολλῇ τῇ περὶ αὐτὴν μελέτῃ κεχορηγμένος καὶ προσηγο-
 R 660 ρίαν | ἐντεῦθεν κτησάμενος οὐκ ἔμελλες οὔτε ἐκεί-
 νην καταλύσειν οὔτε αὐτήν ἐξελέγξειν, ἀλλὰ συμφω-
 νοῦντα σαντῶ παρῆξομαι τὸν χρόνον καὶ τῶν προτέρων
 οὐ χεῖρω δέξειν τὰ δεύτερα. ἐπαινῶν δὴπου σὺ καὶ
 15 Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων τὸ σεσωκέναι πόλεις
 ἐμέμψω πολλάκις ἐκατέρων τὸ διεφθαρκέναι πόλεις
 καὶ ᾧου δὴ βελτίους ἀμφοτέρους εἶναι μὴ προσθέντας
 τὰ σκνθρωπότερα. καίτοι πῶς οὐκ ἐγγὺς θεῶν βασι-
 λεὺς τοιαῦτα μὲν θαυμάζων, τοιαῦτα δὲ αἰτιώμενος;
 20 17. Ἔδει καὶ τὸν τειχίσαντα στρατιώταις τε καὶ
 ὅπλοις τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν καὶ τοῦτ' ἔχειν ἐν τῇ
 ψυχῇ τάραθόν τὸ μὴ ὁσδίως ἐπὶ τοὺς τῶν ὑπηκόων

7 cf. t. I 131, 7   10 cf. p. 393, 2   15 cf. p. 390, 1sq.
 20 Io. Mal. p. 308, 17sq. B. Aur. Vict. Epit. 39

1 τῇ inser I²   2 καὶ — 4 ἀκηκοότας om Mor   4 ἀκη-
 κοότα U | μαντείοις M sed an in ras m²   7 θεὸν P sed an
 in ras m²   10 αὐτὸ Pa   11 οὔτε CAP   12 ἐξελέγξει I
 13 σαντῶ scripsi e VB   ἐαντῶ T   αὐτῶ CAP   αὐτῶ IPaM
 14 ἐπαινῶν — 18 σκνθρωπότερα citat Plan fol. 103^v   14
 σὺ Plan   16 ἐκατέρως Pa   17 δὲ Mor | προστιθέντας ?
 20 τὸν om T   21 καὶ τοῦτ' — 429, 1 αὐχένως citat Plan L
 ἔχει Plan | ἐν] vñ Mor

ρεῖν ἀνχένας. οὕτω γὰρ οὐκ ἂν οὐμὸς πατήρ τὸ
 ὃ πατὴρ ἐαυτοῦ ποτε σῶμα ὑπεδέξατο καὶ τῇ
 ἐμμένῃ κεφαλῇ | συγκατέθαψεν οὐκ ὀφειλουσῇ R 661
 κην. 18. σκόπει δέ· πεντακοσίων τις ἦρχεν ἐν Σε-
 υκείᾳ ταύτῃ στρατιωτῶν οἷς ἔργον ἦν βαθὺ ποιεῖν 5
 ἰς αὐτῶν πόνοις τῷ λιμένι τὸ στόμα. τούτους ἔδει
 ἰ περὶ ἄρτον ᾧ θρέψονται, τῆς νυκτὸς ταλαιπωρεῖν,
 ; μὴ εἶναι καθεύδειν. ταῦθ' οἱ πεντακόσιοι μὴ θυ-
 μένοι φέρειν ὠθοῦσιν εἰς βασιλέως προσηγορίαν
 ν ἐφεστηκότα κτελεῖν ἀπειλοῦντες οὐκ ἀνασχόμενον. 10
 δὲ τὸν ἐγγυτέρω διακρουόμενος θάνατον ἤγετο
 ἔνων πινόντων ἐκ τῶν ἀγρῶν ἄχρι μέθης τῶν
 ρὶ τὸν λιμένα κεκακωμένων. 19. εἰσπεσόντων δὲ δεῦρο
 ρὶ ἡλίου δύσειν τῶν οὐδὲ οὗ γῆς ἦσαν διὰ τὸν οἶνον
 θότων μοχλοὺς τοῖς δόρασιν ἀντιτάξαντες οἱ τότε 15
 ν πόλιν ἔχοντες, ἐκοινωνοῦν δὲ ἄρα καὶ γυναῖκες
 ὃ ἔργου, περὶ πρῶτον ὕπνου τὸ τέλος ἐπέθηκαν
 ἰ ἦν οὐδεὶς ὃς οὐκ ἔκειτο. τούτους τοῖνον τοὺς

1 cf. p. 405, 12. t. I p. 81, 5
 sq. t. I 489, 7 sq.

10 Εὐγένιον cf. p. 405,

1 οὕτω] οὐ Cobet Mnem. V 188 (Coll. 118) | οὐκ ἂν U,
 per P² I², ante ποτε inserendum coni Re om reliqui libri
 d | ἂν inser Cobet l. l. | οὐμὸς] οὐ μόνον Pa 2 ποτε inser
 marg I² om U | τῇ om V 3 συγκατέθαψεν scripsi auc-
 tibus Re et Cobeto l. l. συγκατέσκαψεν libri edd 4 τίς
 'aB om V | Σελευκία T edd 6 αὐτῶν Pa TBM Mor
 ἔρτον Pa ἄρτων Mor 10 ἐφεστηκότα Sav sed γρ ἐφεστη-
 σε in marg 12 στένων voce des. Cantabr. fol. 6^v, πινόντων
 :. Burn. 276 fol. 27^v στένων. Re | πινόντων] ὑπὸ inser coni
 γρ κεκομμένων
 or 12 μέχρι Pa | τὸν Pa 13 κεκακωμένων I sed se
 te κα inser m² 14 οὐ scripsi cum Pa ἢ V οἱ reliqui
 ri edd 16 δ' Re 17 καὶ περὶ Mor | πρῶτον τὸν ὕπνον
 ; 18 καὶ ἦν — ἔκειτο citat Plan fol. 103^v

τῆς μὲν ταραχῆς οὐ κεκοινωνηκότας, τοὺς δ' ἑμα-
 R 662 τόντας | κατενεγκόντας καὶ τὸ πραχθὲν οὐ βουλο-
 μένους μὲν γεγενῆσθαι, γεγονὸς δὲ σβέσαντας ἀπεσ-
 ρησε τῶν ἐν τῇ βουλῇ πρώτων, ὥσπερ αὐτὸ καὶ τῇ
 5 Σελεύκειαν. ἡδίκηκει δὲ οὐδετέρα οὐδ' ὅθεν ὠρμήθησαν
 οὐδ' οὐ διεφθάρησαν. ἀλλ' ὅμως ἐδόκει δεῖν τοὺς ἑ-
 κατέρως πόλεως <πρώτους> ἀπολωλέναι. 20. καὶ
 πλείστον δὴ τὸν ἐμὸν πάππον λέγεται διακρύων τετηγ-
 κέναι κάλλους τε καὶ μεγέθους τοῦτο πεποιηκότων. εἰ
 10 ἐφκει σοὶ καὶ κατὰ μικρόν, ὦ βασιλεῦ, τῇ μὲν οὐκ ἐ-
 νευκάλεσε καθαραιούσῃ τῆς αἰτίας, τὴν δ' ἡμετέρας
 κἂν ἐστεφάνωσεν ἐφ' οὕτω ταχείᾳ νίκη.

21. Ὅσπερ οὖν ἐκεῖνα μένει τε καὶ μνημονεύεται
 καὶ μνημονευθήσεται καὶ λήθην οὐδεὶς ἂν αὐτοῖς ἐ-
 15 ποιήσειε χρόνος, οὕτω καὶ τὰ σὰ δὴ ταῦτα μνήμη
 ἀθανάτου τε τεύχεται καὶ οὔτε τῆς ἡμετέρας ἀνά-
 R 663 ἀνήκοος οὐδεὶς ἀνθρώπων ἔσται οἶός τε | ἡμῖν ἐ-
 οῖοις γεγενῆσαι, πᾶν τὸ ἐπιγιννόμενον εἴδεται.

22. Νικᾶς δὲ οὐ τοῦτον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ Διὸς
 20 παῖδα δόξαντα εἶναι τὸν Ἀλέξανδρον εἰς γε ἡμερόντι

20 cf. p. 390, 5. 366, 13

1 μὲν τῆς V μὲν om U | ταραχῆς scripsi auctoribus
 Anim („fortasse ταραχῆς αὐτὸν ὁρμήσας“) et Sinteni ἀρῆς
 edd | κεκοινωνηκότας I sed κε inser m^a 2 κατενεγκόντας
 Mor sed addendum esse dixit Coni. p. 31 3 μὲν γεγενῆσθαι
 I sed μὲν γε in ras 2—3 litt m^a 5 ἡδίκηκει Pa | δ' Re | οὐδὲ
 τερος Mor 6 οἱ δὴ ἐφθάρησαν coni Re | ἐδόκει μὲν δεῖν Re
 7 πρώτους inserui auctore Re 8 διακρύων, λέγεται Pa
 9 πεποιηκότων C πεποιηκότων τοῦτο M 10 καὶ om Pe | αὐ-
 ταμικρόν VBM 14 ἂν om VPa | αὐτοῖς ἂν T | ἐμπαῖον
 15 οὕτως CAP edd | σὰ I sed ante σ ras 1—2 litt 16
 inserui τετεύχεται CAPVTU 17 οὐδεὶς ἀνθρώπων om
 18 καὶ πᾶν IUM Re | ἐπιγιννόμενον V 19 τοῦτο V
 οὔτον Pa μόνον τοῦτον BM 20 τὸν Ἀλέξανδρον] de schol
 cogitat Re at cf. p. 366, 13

ὁ μὲν γε Θήβας, ἐπειδήπερ ἐλευθερίας, ἣν ποτ' εἶχεν, ἐπεθύμησεν ἢ πόλιν, ἀνέσπασε πόλιν ψευδέσιν ἀγγελίαις ἀπατηθεῖσαν, ὃ κὰν εἰς ἀνὴρ πάθοι σύνεσιν ἔχειν δοκῶν· σὺ δ' οὐδ' ὅσον εἰς οἰκίδιον τοῦτο ἔδρασας ἡμέτερον. ὁ δὲ πλὴν μιᾶς οἰκίας τῆς Πινδάρου τὴν 5 ἄλλην καθελὼν πόλιν καὶ τούτῳ τιμήσας τὸν ποιητὴν καλλίων ἂν ἦν ὅλη τῇ πόλει τιμήσας τὸν ποιητὴν. ἐκείνῳ τε γὰρ ἔπρεπε δοῦναι τοσοῦτον καὶ τῷ Πινδάρῳ λαβεῖν. μιᾶς δὲ οἰκίας ἐστώσης ἐν πόλει κειμένη τί τὸ κέρδος ἢ τῇ πόλει παρ' ἐκείνης ἢ αὐτῇ γε 10 ἐκείνῃ, ἣν οὐδ' ἂν οἰκεῖν ὁ δεσπότης ἐν τοιούτοις τοῖς περὶ αὐτὴν ἔχοι;

23. Ἀλλὰ μὴν πρὸς γε τὴν δοκοῦσαν Φιλίππου φιλανθρωπίαν περὶ τοὺς ἀλόντας Ἀθηναίων, ὅτ' Ἀργαῖον κατήγον, οὐ χαλεπὸν ἀντειπεῖν, ὥς οὐκ εἶη τοῦτο 15 φιλανθρωπία. τοῦ θεραπεύειν γὰρ Ἀθηναίους ἀνάγκην ἔχων τὴν ἀσθένειαν | αὐτοῦ οὓς ἠδέως ἂν R 664

5 cf. p. 99, 21. Di. Chrys. or. II p. 83 R. Arr. Anab. I 9, 10. Eust. prooem. Pind. § 28 14 cf. ad p. 136, 7sq. Vit. Dem. § 5 p. 4 Dind.

5 Πινδάρου] Διότι τὸν πρόπαππον αὐτοῦ Ἀλέξανδρον τὸν καὶ φιλέλληνα κληθέντα ἐπήνεσεν P²I²B² cf. Di. Chrys. l. l.

4 τοῦτ' Re 5 τῆς — 9 οἰκίας in marg Pa 5 τὴν Mor, at „scribe τῆς“ Coni. p. 31 6 ὅλην Pa | τοῦτο Mor 7 καλλίων — ποιητὴν om V 9 δὲ] γὰρ IBM 10 ἢ αὐτῇ γε ἐκείνῃ I | γ' Re 11 post ἐκείνῃ lacuna 8—9 litt V | ἣν Re Anim ἢ μὲν CATB Mor ἢ γε PI sed in his γε in ras m², U ἢ δὲ M ἢ μὲν Pa om V | ἐν τοιούτοις τοῖς T ἐν τοῖς τοιούτοις reliqui libri sed v τοῖς τοι in ras I² | τοῖς om Pa 13 μὴ Mor 14 φιλανθρωπίαν Φιλίππου Mor φιλανθρωπίαν I sed ιλανθρω in ras m² | Ἀθηναίους Mor 15 κατήγον P sed ηγ in ras m⁴ | γε post τοῦτο inser I³ Re 17 ἔχων διὰ τὴν Pa | αὐτοῦ APIPaTBM Mor αὐτοῦ U

ἐκόλασεν ἕκων ἀφῆκε τὸ μηδὲν παρ' Ἀθηναίων ὕστερον
 παθεῖν ὠνούμενος. οὐκοῦν οὐκ ἦν αἰχμαλώτους ἐλε-
 οῦντος τὸ γιγνόμενον, ἀλλὰ τὴν αὐτοῦ χώραν περὶ-
 μένου ῥύεσθαι, πολὺ δέ, οἶμαι, τὸ μέσον φιλανθρω-
 5 πίας καὶ φόβου. σὺ δὲ ποίους μὲν Ἀθηναίους, ποί-
 ους δὲ Ἀθηναίων στρατηγούς, ποίας δὲ ναῦς, ποίας
 δὲ ἱππαγωγούς τριήρεις δείσειν ἐμελλες; οὕτως εἰ-
 κρινὲς ἐνταῦθα τὸ τῆς φιλανθρωπίας, καὶ οὐδεὶς ἂν
 οὐδαμῶθεν αἰτίαν φανλοτέραν περιέψει τῷ πράγματι.
 10 24. Δεῖπεται κάκεινος τῶν σῶν δὴ τοῦτο ὁ τῇ
 Ῥώμῃ μὲν ὁμῶνυμον ἐγείρας πόλιν, τὸ σχῆμα δὲ τὸ
 'κείνης ἅπαν εἰς ταύτην εἰσαγαγών, εὐδοκιμῶν δὲ τῷ
 τὸν Ῥωμαίων δῆμον ἐνεργεῖν ἀγροικισάμενόν τι. ῥή-
 ματα μὲν γὰρ εὖ ποιῶν ἤνεγκεν, ἔργον δὲ οὐδὲν
 15 προσῆν οὐδὲ κατ' εἰκόνων ὕβρις. καίτοι πολλὰ γε
 εἰστήκεσαν ἐκείνῳ, αἷς οὐχ ὅπως χεῖρα ἐπήνεγκαν, ἀλλ'
 οὐδ' ὅσον εἰς βλέμμα παρουσίας ἔρχεται, φαίνονται
 R 665 λελυπηκότες. οὐκοῦν ἐνταῦθα | μὲν καὶ ῥήματα
 καὶ ἔργα, ἐκεῖ δὲ τοῦλαττον μόνον, τὰ ῥήματα. οὕτω
 20 τοῦ βραχυτέρου μὲν ἐκείνῳ κοινωνοεῖς, κοινωνὸν δὲ
 ἐκείνον τοῦ μελζονος οὐκ ἔχεις.

7 Dem. Phil. I p. 46, 5

11 cf. p. 393, 6 sq.

3 αὐτοῦ PaTM 7 ἐπαγωγούς Pa | ἤμελλες. Pa | εἰλικρινὲς
 VBM 10 τούτων Pa 12 'κείνης I sed ' in ras m³ κί-
 νης C ἐκείνης edd | εἰσάγων T | τῷ I 13 τῶν VIBM Mor
 τι. ῥήματα Re τι ῥήμα. τὰ (τα V) libri Mor 14 δ' Be
 15 εἰκόνος libri et γε Mor | πολλὰ Pa 16 ἐστήκεσαν APl
 sed in hoc εἰ in ras m³, PaTB Mor 16 αἷς — 18 λε-
 πηκότες citat Plan fol. 103^v 16 ἐπήνεγκ ν cum ras 1 litt Γ
 17 παροινία? 19 οὕτω — 21 ἔχεις citat Plan l 1
 20 δ' Re

25. Ἐξεταξέσθω δὴ καὶ τοῖν ἀδελφοῖν οἷς πόλις ἡ Ἰββαλῖς, ὁ νεώτερος, ὃς ὑβρισμένος ἐν γράμμασιν ἐν ἡ μεγάλῃ πόλει καθηρημένης ἥδη τῆς τυραννίδος οὐκ ὑνησικάκησεν. ὁ μὲν οὖν μὴ καλὸν τοῦτο νομίζων ἀκὸς ἂν εἴη. ἀλλὰ πρῶτον μὲν γράμματα ἐνὶ κἀν- 5 αὔθα, δεινότερον μὲν ἀγράφου ῥήματος, ἦττον δὲ ῥγου πάλιν. 26. καίτοι καὶ εἰκόνες ἐωρῶντο τοῦ αὐτὰ ἀκηκοότος. ἀλλ' ὅμως αὐτὰς παρήεσαν οὔτε μῶντες οὔτε ἀτιμάζοντες. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ μὲν υφαννούμενοι τὰ τοιαῦτα ἔγραφον καὶ οὐκ ἦν αὐτῶν 10 ἄλλον ἢ τῆς ἀνάγκης τῆς παρὰ τοῦ δεσπότου ἦτοι πανερώς κελεύοντος ἢ καὶ παραδηλοῦντος, ὅτι βούλοιτ' ὃν αὐτῶ τὰ τοιαῦτα δίδοσθαι. οὐ δὴ δίκαιον ἐνόμιζε ἀμβάνειν δίκην ὧν τινες ἐβιάσθησαν, ἡνίκα ἐδούλευον. ἀ δ' εἰς σὲ κρατοῦντά τε αὐτῶν καὶ | ἄρχοντα καὶ R 666 ἰασιλεύοντα πεπραγμένα ἀφορμὴν μὲν ἐξ ἑαυτῶν εἰς 16 ὑγγνώμην οὐκ εἶχον, μίαν δὲ καταφυγὴν τὸ σὲ πρὸς ἡλιανθρωπίαν πανταχοῦ καθέλκεσθαι.

27. Πρὸς τίνα δὴ σε λοιπὸν ἐξεταστέον ἢ πρὸς ὃν ἐν τοῖς ὁμόροις τῇ Συρίᾳ δι' εἰκόνας καὶ αὐτὸν 20

2 Valens. cf. p. 391, 5sq. Zos. III 36. Amm. XXX 7, 2
9 Dem. de cor. p. 330, 28 20 cf. p. 407, 1sq.

20 τὸν (om C') Κωνσταντίον λέγει C' P³

2 κειβάλῖς Pa | ὁ eras U | ὑβρισμένος I sed βρισμένος in
as m² 3 καθηρημένος I 4 τοῦτο (τοῦτον BM) εἶναι νομί-
ων BMPa 5 οὐ καλὸς V sed in marg ακὸς | ἐν. κἀνταῦθα
ἐνότερον T Mor 8 ταῦτ' Pa ταύτας Mor 15 δὲ Pa |
αὐτῶν Pa 16 μὲν — 17 καταφυγὴν om et ἀφορμὴ τοῦ coni
Mor Coni. 16 ἑαυτῶν ex αὐτῶν corr I² 19 γὰρ ἐξετάσαι
λέον Mor 20 εἰκό νος C sed ante ν ras 1 litt et ν in ras m²

ὑβρισμένον; ἀλλ' εἴ τις τὴν Ἑδεσσαν καὶ τὰς ἐκείνης
 ἐορτὰς καὶ τοὺς περὶ τὰς ἐορτὰς ἐνθουμηθεῖη νόμους
 καὶ ὡς παλαιόν τι τοῦτο διὰ πάντων βασιλέων ἦγον
 καὶ δι' ἀρχαιότητα μᾶλλον ἡδονὴν φέρον ἢ λύπην,
 5 πολὺ τὸ οὐκ ἴσον τῶν περὶ τὰς εἰκόνας ἀμφοτέρων
 εὐρήσει καὶ τοσοῦτον, ὅσον ὕβρεως καὶ παιδιᾶς τὸ
 μέσον. 28. λέγεται δὲ καὶ σοφῶν ἀνδρῶν ἐπιστήμη
 τοῦτο καταδειχθαι χαριζομένων τισὶ τὰ τοιαῦτα δαι-
 μοσι καὶ ταῖς μετὰ παιδιᾶς λοιδορίαις ἐστιώντων ἐκεί-
 10 νους, ὅπως ταύτῃ κεκορεσμένοι μηδὲν πλεόν παρὰ τῶν
 ἀνθρώπων ζητῶσι, καὶ ἀπιστεῖν γε οὐκ ἄξιον ὁρῶντα
 R 667 καὶ | σφᾶς αὐτοὺς κωμωδοῦντας ἐκείνους καὶ τοῖς
 γε ἐν δόξῃ παρ' αὐτοῖς ὄντας ἀφορμὴν γιγνομένων
 τοῖς μετὰ δρόμου σκώμμασι. καθ' ἕκαστον τοίνυν ἔτος
 15 τοιαῦτα θεόντες ἔχουσι τὴν ἀπὸ τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ
 πλήθους αὐτῶν ἀσφάλειαν, οὐ τὴν ἐπὶ δῆμασι μόνον,
 ἀλλ' ὅλως ἐφ' ἅπασιν ἃ ποιεῖν ἡδύως δύναται τὴν ἐορ-
 τήν. καὶν ἄρχων οὐκ ὀρθῶς ἀνιαιθεὶς ἐπὶ τὴν τιμωρίαν
 ἔη, μικροψυχὸς τε εὐθύς καὶ σκαιὸς ἐνομίσθη καὶ τῶ-
 20 μων ἱερῶν ἀλλότριος. 29. ἀλλ' οὐχ ἡμῖν γε ἦν ἀπο-

9 cf. Luc. Pisc. § 25

20 ἀποστροφῇ] ἀπολογία V

1 Ἑδεσσαν scripsi Ἑμεσαν libri edd cf. ad p. 407, 1
 1 καὶ — 2 ἐορτὰς (1) om I 2 τοὺς περὶ τὰς I sed οὗς περὶ in
 ras et τὰς in marg m² 3 τοῦτο inser I² | βασιλείων B sed
 εἰ eras | ἦγον βασιλέων V 5 ἴσον Pa | ἀμφοτέρων Pa 6 το-
 σόν ὅσον I sed τοσ in marg, οὐτον ὅ in ras m² 7 ἐπιστήμη
 τὸ καταδειχθαι χαριζομένη Mor 11 σε Pa | ὁρῶν τὰ Pa
 13 αὐτοὺς I sed οὗς in ras | ὄντας cum ras 1 litt ante o U | γι-
 γνομένων edd 15 ἔχουσι. καὶ τὴν Pa | τοῦ (1) om Pa 17 ἀπο-
 στροφῇ ex UP in quo λ in ras m⁴ ὄντως V ὅμως reliqui edd
 Mor ὁμοίως Re qui addit „nisi quis ὅλως malit“ 18 αὐτῶν
 Pa 19 γε B 20 ἀλλ' om Mor | γε om Pa

στροφή τις οὐδαμῶθεν οὐδ' αὖ τὸ παραιτησόμενον, ἀλλ' ἐν τῇ σιγῇ τῶν δεδρακότων ἡ κατηγορία τῶν πεπραγμένων ἐστίν. ὥστε σὺ μὲν ἐκείνη πάντως ἂν συνένωσας τῇ πόλει, τῇ δὲ οὐ πάντως ἂν ἐκείνος. οὕτω καὶ τὸν ἡμερον εἶναι δόξαντα τῇ γαλήνῃ παρελήλυθας. 5

30. Οἱ δὲ δὴ τὸν πατέρα τὸν Τίτου μηδὲν σου ταύτῃ λείπεσθαι λέγοντες τὸν ἐν μὲν ταῖς εἰκόσιν ὅμοια πεπονθότα, κτείναντα δὲ οὐδένα τῇ παρ' ἑαυτοῦ ψήφῳ, τὰ τε περὶ τὸν σίτον οὐκ ἐθέλουσιν ὁρᾶν τὰ τε περὶ τοὺς ἐκ Παλαιστίνης ἰκέτας, ὧν τὸ μὲν | 10 αὐτοῖς ἐποίει λιμόν, τὸ δὲ ἀσεβείας ἀνάγκην. ὃ δὲ R 668 δὴ διὰ ταῦθ' ἡμάρτανον, οὐκ αὐτῶν ἦν μᾶλλον ἢ τῶν ἐπὶ ταῦτα ἀγόντων, ὥστ' ἐκεῖνοι δίκην ὡς ἀληθῶς ὥφειλον ὧν Ἀλεξανδρέας ᾤοντο. 31. καὶ γὰρ ὅστις χαλεπὸν ἀποδιδράσκει δεσπότην, ἡδίκηται μᾶλλον ἢ 15 τοῦτο πεποίηκεν· ἃ γὰρ οὐκ ἐβούλετο βιασθεῖς, ταῦτ' ἄγειν ἐπ' ἐκείνον δύναται ἂν. ἐν αὐτοῖς οὖν οἷς ἐκόλαξε, τοῖς ἐλάττωσιν ἡμάρτανε· πῶς οὖν τοῦ μὴ κἄν μείζουσιν ἐπαινοῦτ' ἂν εἰκότως; ἐνταῦθα δὲ ποία σιτο-

9 Tac. H. III 48

10 Ios. b. Ind. III 10, 10

3 πάντως ἂν om I 4 οὕτω U et ex οὕτως corr I³
 οὕτως reliqui libri edd 6 τὸν (2)] του Pa 7 μὲν ἐν I
 8 ὅμοια πεπονθότα] „videtur οὐ interponendum“ Re | αὐτοῦ I
 9 τὰ — ἐθέλουσιν in marg P³ 9 τὸν σίτον — 10 περὶ
 om U 9 ὁρᾶν e φωρᾶν ut videtur, corr in ras P³ 10 οἰ-
 κέτας B 12 δὴ om Mor | διαταῖθ' VBM διαταῖτα Pa |
 ἁμαρτάνον Mor sed „corr ἡμάρτανον“ Coni. l. l. 13 ὡσαλη-
 θῶς B 14 Ἀλεξανδρέας I sed ε secundum in ras m²
 14 καὶ γὰρ — 17 δύναται ἂν citat Plan fol. 103^v 15 χαλεπὸν
 in ras in marg I² | ἀποδιδράσκει I sed ἀπο in ras m² | ἡδίκησε
 Mor 16 πεποίη cum ras 2—3 litt U | ἐβούλετο BM 17 οἷς
 om U 18 ἡμάρτανεν A | κἄν U Re καὶ reliqui libri Mor
 19 σι οδεῖα cum ras 1 litt U

δεῖα; τίς λιμός; τίς ὠμότης ὑπακούσαι καιρῷ δεομένῳ
 χρημάτων καὶ ποιῆσαι μείζω τὴν Ῥωμαίων δύναμιν
 καὶ τὸ μὴ περὶ τοῖς ὅλοις δεδοικέναι διὰ τοῦτον κερ-
 δᾶναι; 32. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ μὲν ἀπεσφάγησαν Ἀλεξ-
 5 ανδρεῖς ὑπὸ τῶν ἐγκαθημένων τῇ πόλει στρατιωτῶν
 οὕτω δὴ πολλοὶ τινες, ὥστε καμῆν τοῖς τύπτουσι τὰ
 R 669 ξίφη. | τί οὖν ἔδει ζητεῖν, ὃ πρὶν ἢ πυθέσθαι περὶ
 τῆς στάσεως εἶχε; τούτῳ δὲ οὐδὲν τοιοῦτον παρὰ τῶν
 τῆδε τόξων ἐργόνει. δυοῖν γὰρ δὴ σωματίων ἥψατο
 10 δύο βέλη βοηθοῦντα τῶν γνωρίμων τινὸς οἰκίᾳ θορυ-
 βουμένη. οὐκοῦν ὁ μὲν διὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπε-
 κτόνει, σὺ δὲ οὐκ ἂν αἰτιαθείης, <ὅς> οὐδὲ ἐν φόβῳ
 ζῆν ἔᾶς, τοὺς ἐνίους δὲ οὐδὲ λέγειν ἄξιον. οὕτω δὴ
 καὶ οὗτος ἡττηται.

15 33. Τῶν τοίνυν εἰρημένων μοι τὰ πολλὰ καὶ μάν-
 τιν ἐποίει με, οὐχ ὁ Αἰητοῦς καὶ Διὸς οὐδ' ἄλλος τις
 θεῶν, ἀλλ' ὥς μετὰ τὴν ἀτυχίαν ἐκείνην ἡ πόλις ἦν
 ἐν φόβῳ τῷ τῆς δίκης καὶ πολὺς ἦν ὁ τῶν ὀλέθρων
 κατάλογος, ἐγὼ δὴ διὰ πάσης ἐρχόμενος θαρρῆν τε
 20 ἐκέλευον καὶ τρέμοντας ἔπανον καὶ πᾶν ἀκριβῶς ἔλε-
 γον τὸ μέλλον προορῶν, ὥστε τοῖς κακοηθεστέροις
 ἐπήει πρὸς ἀλλήλους λέγειν, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὀρνίθων

9 cf. p. 401, 10 22 Aesch. Ag. 146

3 κερδάναι A 6 δὴ om T 7 δ in ἡ corr I | ἡ om I
 8 εἶχεν A 9 τοξοτῶν Pa 12 οὐκ] οὅς Cobet Mnem. V 138
 (Coll. 118) | αἰτιαθείης scripsi cum Pa αἰτιαθεῖς V αἰτιαθῆ-
 reliqui libri Re ἡττιάθης Mor | ὅς inserui ex UP² om reliqui
 libri edd 13 τοὺς om V 18 τῷ om BM | ὁ om M²
 19 δὴ scripsi auctore Sinteni δὲ libri edd | τ' T Re
 21 προορᾶν CA sed in hoc ῥῶν suprascr. m², Pa 21 αἰ-
 — 437, 10 κινούμενος citat Plan fol. 103^v 22 λέγειν πρὸς
 ἀλλήλους Plan

ἡμῖν ἀφίκεται καὶ ποιεῖ νῦν, ὃ πάλαι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς ὁ Κάλχας ὁ Θεστορος. | 34. τότε οὖν εἶναι R 670 μάντις οὐκ ἀπηρνούμην, θορυβούντων δὲ παρὰ σοῦ τε μάντις ἔλεγον γεγενῆσθαι καὶ βλέπειν ἑμᾶντὸν εἰς αἰτὸν ἓνα σὲ καὶ τὸ μὴ φαινόμενον ἐκ τῶν ἤδη 5 γεγενημένων ὄρᾶν. ἐπεὶ καὶ τὸν Ἡρακλέα πορευόμενον ἐπ' ἔργον ἐκόντα ἢ καὶ πεμπόμενον ὅστις ἦδαι καλῶς τὴν Ἡρακλέους φύσιν, λέγων ὅτι καὶ κατορθώσει, μάντις ἂν ἦν ἐκ τῶν Ἡρακλεῖ κατειργασμένων εἰς τὸ προειπεῖν κινούμενος. 35. μαντεύεται δὲ καὶ 10 Ἀγαμέμνων κακὸν ἔσεσθαι Τρωσὶ τὰς Ἀχιλλέως διαλλαγὰς εἰδὼς τὰς πρὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐκείνου πεπορθημένας πόλεις, μαντεύεται δὲ καὶ αὐτὸς Ἀχιλλεὺς περὶ 15 τε τῆς Ἑκτορος ἀριστείας καὶ ὅπως αὐτὸν ζητήσῃ τὰ πράγματα. καὶ περὶ Ἀριστείδου δὲ τοῦ Ἀνσιμάχου μετὰ τοὺς φόρους ἀργυρολόγου πλέοντος ἦν ἂν μοι τὸ τῶν μάντεων ποιεῖν, προλέγειν, ὥς | μεθ' ὁμοίας R 671 ἐπάνεισι πενίας. 36. καὶ νῦν τοίνυν ἐβόων, ὅτι ταῦτα βασιλεὺς εἴσεται μὲν οὕτως ἀκριβῶς, ὥς 20 μὴδὲν εἶναι πλέον τοῖς αὐτόπταις γεγενημένοις ἡμῖν, ἀνχένα δὲ οὐδένα ὑποθήσει σιδήρῳ.

2 Π. α 69   11 Π. ι 115 sq.   13 Π. α 240   15 Plut.
Arist. 24. Aristid. t. II 200, 22 D. cf. Kirchhoff Herm. XI 28

1 ἀφίκεται Mor   2 ὃ (1) om B | Θεστορίας V | τότε οὖν] „malim μὲν interponi“ Re   5 ὥς Mor „malim ὥς εἰς αἰετῶν“ Re | αἰτὸν Plan   6 ὄρᾶν scripsi ex UP sed in hoc in ras m², I sed in hoc ex ἐρεῖν corr ἐρεῖν reliqui libri Plan edd „aut εἴρεσθαι aut potius αἰρεῖν vel ἐλεῖν legendum“ Re   7 ἄκοντα Pa | ἦδαι ex ἤδη corr I ἦδη Mor   11 Ἀχιλλέως I sed ἕως in ras m²   17 προλέγων Mor   20 μὴδὲ γο Mor, et Sav (γενομένοις Re   21 ἀνχένα — σιδήρῳ citat Plan l. l. | δε om Plan

καὶ εἶπετο δὴ τούτοις ἐξέτασίς τε ποιηρῶν ἔργων, δεῖ γὰρ τό γε ἀληθὲς ὁμολογεῖν, καὶ δικασταὶ τοῦτ' ὄντες ὃ δὴ καὶ ἐκέληντο, καὶ γράμματα λύσειν ἔχοντα τῶν προτέρων. ἐν οἷς ἔνεστιν ὁρᾶν λάμπουσιν τῷ βασιλεῖ
 5 τὴν φύσιν, ὅταν ἀπολογῇται μὲν ἐκ τῆς τῶν ἡδικη-
 κότων κακίας, φάσκει δὲ αὐτοῦ τὴν ὀργὴν ἀλλοτριᾶν
 τε εἶναι καὶ διὰ τοῦτο ταχέως μεταπηδᾶν ἐπὶ τὰ προ-
 ὅτερα καὶ τούτου πλείω λόγον ἔχειν ἢ τοῦ τιμωρίαν
 λαμβάνειν.

10 37. Χρηστὸς δὲ ὢν καὶ φιλόδορος χαρίζεται καὶ
 τῷ μεγάλῳ συνεδρίῳ καὶ τῷ μεγάλῳ δήμῳ τὸ καὶ ταῖς
 ἐκείνων ἱκετείαις πεπραχθεὶς τι τῶν ἐπιεικεστέρων.
 ἐπεὶ ἔργωγε πέπεισμαι ταυτὰ ἂν γενέσθαι τάναντία
 βουλομένων οὐκ ἐκείνων μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντων
 15 ἀνθρώπων. νῦν δὲ πλείω μὲν ἀγαθὰ γένοιτο τῇ καὶ
 νῦν πολλὰ καρπουμένη πόλει δακρύων τε εἵνεκα καὶ
 R 672 | τῶν ἄλλων ἃ τὴν βοήθειαν εἶχεν, ἴστωσαν μέντοι
 χάριν ἡτηκότες ἦν ἔδωκεν ἂν τῇ γῇ καὶ μηδεὸς ἐπαρ-
 γέλλοντος. οἱ δ' αὐτοὺς μὲν ἔδειξαν καλῶς καὶ ὥς

3 cf. 424, 3 sq. 11 cf. p. 299, 3. 302, 11. 303, 11

1 τε om Mor 2 τε Pa | εἰπεῖν T | τοῦτ' in τούτων
 corr I^a 3 καὶ om Pa | ἐκέληντο Mor | γραμμάτων Mor
 sed γράμματα conl 4 ἐν om T | ἐστιν BM | τοῦ βασιλέως
 5 φύσιν in ras I^a | ὅτ' ἂν A ut constanter | ἀπολογεῖται Pa
 6 τε Pa | αὐτοῦ VITBM Mor 7 „aut τε deletum malum
 aut collocatum pone αὐτοῦ“ Re | διατοῦτο VIPaTBM | τῶν
 in marg inser A² | προότερα IBM 12 ἱκεσίας Mor
 13 ταυτὰ scripsi e CAPVIPaTU cum Cobeto Mnem V 128
 (Coll. 118) ταυτὰ BM edd | „malum καὶ τάναντία“ Re 14 μ-
 νων BM 17 ἴστωσαν Mor 18 ἡτηκότες I sed γο ἡτη
 supra ἡτη m³ | ἔδωκεν Mor 19 οἱ AU οἱ VIBM | δὲ P |
 | αὐτοὺς P sed ' in ' corr m³, VIPaTUBM Mor | καλῶς I *
 ὥς in ras ex ov, ut videtur, corr m²

εἰσιν εὖ πράττειν ἄξιοι, βασιλέα δὲ παρεκάλουν ἐφ' ἃ καὶ πρὸ ἐκείνων αὐτὸς αὐτόν.

38. *Ἀηλοῖ δ' οἷός ἐστιν, ἐκείνος ἐν τῇ τῶν φιλανθρωπῶν διατριβῇ. διελὼν γὰρ ἃ δίδωσι, χωρὶς ἑκάστον ἀπαριθμεῖ, τὰς οὐσίας, τὰ θεάματα, τὰ λου- 5 τρά, τοὺς ἐξεληλαμένους, οἷς περὶ τὴν ψυχὴν ὁ λόγος, τὴν τὰ αὐτῆς ἀπειληφύϊαν ἀρχήν, ἔχων ἐν θυοῖν, εἶπερ ἐβούλετο, ῥήμασι περιλαβεῖν τὴν δόσιν. ὁ δέ, ὥσπερ οἱ τῶν ἀνθρώπων βραδέως ἀπαλλαττόμενοι, μακρογορεῖ καὶ μάλιστα ἐξέρχεται καὶ δέδοικεν ὑπὲρ τῶν πενομένων, 10 ὥς ἴσον ὄν ἀπορεῖν καὶ τεθνάναι.* 39. *διὰ τοῦτο τῷ ζῆν προσέθηκε τὸ καὶ ἐν οἷς εἶχον ζῆν. εἰσὶ δὲ οἱ δι' ἀδίκων θανάτων ἐπὶ τὰς τινας ἤκον οὐσίας, ἡ δὲ ἐντεῦθεν ὠφέλεια νῦν τε καὶ | ἐς αἰ τῶν αἰ τὸ R 673 κράτος ἐχόντων διδασκομένων μὴ τῶν ὄντων ἐκβάλ- 15 λειν τοὺς κεκτημένους μηδὲ κέρδη τὰ τοιαῦτα νομίζειν.*

40. *Τῶν μὲν οὖν ἴσων ἔτυχεν ἂν καὶ οὐ τοσαύτη πόλις ἐν τοιοῦτοις ἀμαρτήμασιν εἰδότος, ὅτι καθάπερ ἐν σώματι καὶ τὸ μικρότατον ἀφέλῃς, τὸ πᾶν ἐξημίω-*

3 cf. p. 444, 1

2 αὐτόν] αὐτὰ Pa 3 δὲ Re | τις post οἷος C et inser P^a | ἐστιν om C | ἐκείνος om Re | περὶ ante τῶν inserendum puto auctore Re, nisi pro διατριβῇ scribendum διαριθμήσει coll. Plut. quom. adul. poet. aud. p. 27 C ἐπὶ τῇ διαριθμήσει τῶν χρημάτων | τῶν om Pa 5 τὰ λουτρά om Mor 6 τῆς ψυχῆς IBM et coni Re Anim, qui in edit. „suspiciabar, inquit, aliquando leg. esse περὶ τῇ ψυχῇ δρόμος“ 7 τὰ om Pa | αὐτῆς IPaTBM Mor αὐτῆς U 11 ἴσον Pa | ὄν ex ἂν corr P inser I² | διατόδο VIBM καὶ διατόδο Pa 12 καὶ τὸ Re | καὶ om Pa | εἶγς Pa | οἱ καὶ δι' T 13 Ἀσίας Mor 14 εἰς Pa | ἐσαεῖ VTBM εἰσαεῖ I 16 πησαμένους Re | μὴ δὲ APVITBM 17 ἐτύγχανεν U sed γ, α, εν eras 18 τοῖς τοιοῦτοις BM | εἰδότες Mor sed εἰκότως coni | καθάπερ — 440, 7 ἐνιαυτὸν citat Plan fol. 103^v 19 ἐξημίωσας I sed σ in x corr m², Plan

δεῖλα; τίς λιμός; τίς ὠμότης ὑπακοῦσαι καιρῷ δεο
 χρημάτων καὶ ποιῆσαι μείζω τὴν Ῥωμαίων δύν
 καὶ τὸ μὴ περὶ τοῖς ὅλοις δεδοικέναι διὰ τούτου
 δᾶναι; 32. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ μὲν ἀπεσφάργησαν
 5 ἀνδρεῖς ὑπὸ τῶν ἐγκαθημένων τῇ πόλει στρατι
 οὔτω δὴ πολλοὶ τινες, ὥστε καμεῖν τοῖς τύπτου
 R 669 ξίφη. | τί οὖν ἔδει ζητεῖν, ὃ πρὶν ἢ πυθέσθαι
 τῆς στάσεως εἶχε; τούτῳ δὲ οὐδὲν τοιοῦτον παρὶ
 τῇδε τόξῳ ἐγεγόνει. δυοῖν γὰρ δὴ σωμαμάτων ἡ
 10 δύο βέλη βοηθοῦντα τῶν γνωρίμων τινὸς οἰκίᾳ ἡ
 βουμένη. οὐκοῦν ὁ μὲν διὰ τῶν στρατιωτῶν
 κτόνει, σὺ δὲ οὐκ ἂν αἰτιαθείης, <ὅς> οὐδὲ ἐν
 ζῆν ἔῃς, τοὺς ἐνλους δὲ οὐδὲ λέγειν ἄξιον. οὔτι
 καὶ οὗτος ἤττηται.
 15 33. Τῶν τολύνν εἰρημένων μοι τὰ πολλὰ καὶ
 τιν ἐποίει με, οὐχ ὁ Δητοῦς καὶ Διδὸς οὐδ' ἄλλο
 θεῶν, ἀλλ' ὥς μετὰ τὴν ἀτυχίαν ἐκείνην ἡ πόλις
 ἐν φόβῳ τῷ τῆς δίκης καὶ πολὺς ἦν ὁ τῶν ὀλέ
 κατάλογος, ἐγὼ δὴ διὰ πάσης ἐρχόμενος θαρρεῖ
 20 ἐκέλευον καὶ τρέμοντας ἔπαυον καὶ πᾶν ἀκριβῶς
 γον τὸ μέλλον προορῶν, ὥστε τοῖς κακοηθεστέ
 ἐπήει πρὸς ἀλλήλους λέγειν, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὀρνέ

9 cf. p. 401, 10 22 Aesch. Ag. 146

3 κερδάναι A 6 δὴ om T 7 δ in ἡ corr I | ἡ om
 8 εἶχεν A 9 τοξοτῶν Pa 12 οὐκ] οὗς Cobet Mnem. V
 (Coll. 118) | αἰτιαθείης scripsi cum Pa αἰτιαθεῖς V αἰτια
 reliqui libri Re ἡτιέθης Mor | δς inserui ex UP² om reli
 libri edd 13 τοὺς om V 18 τῷ om BM | ὁ om B
 19 δὴ scripsi auctore Sinteni δὲ libri edd | τ' T Be
 21 προορῶν CA sed in hoc ρῶν suprascr. m², Pa 21 δ
 — 437, 10 κινούμενος citat Plan fol. 103^v 22 λέγειν π
 ἀλλήλους Plan

ἐξ ὧν ἔδοσαν τῇ γῇ πόλεων, ἔξεστιν ἐτέρῳ τήνδε
 παρὰ σοῦ δεδύσθαι λέγειν. καὶ γὰρ τὸν Ἑκτορα τῇ
 Τροίᾳ τὸν ἐν τῇ μονομαχίᾳ πεσόντα παρ' Ἀπόλλωνος
 δεδύσθαι τοῦ γε ἀναστήσαντος· ὥστε σὲ μὴδ' ἂν ὄνομα
 τῇ πόλει μεταθέντα ἐκ τῆς σῆς οἰκίας μηδένα ἂν αἰ- 5
 τιάσασθαι.

44. Καὶ δὴ τοῦτό γε ἐν πολλοῖς οἷς ἡμαρτήκαμεν
 ὀρθῶς εἶδομεν τὸ τοιαῦτα περὶ δευτέρας προσηγορίας,
 οἷάπερ ἀκήκοας, εἰπεῖν. δεῖ τοίνυν σε τοῖς πεπραγ-
 μένοις οἰκιστὴν πεφηνότα σαντοῦ τε ἔργον τὴν χειμα- 10
 σθεῖσαν νομῆσαι καὶ τῷ μὴ διαφθεῖραι προσθεῖναι
 προσθήκας τῆς σῆς τύχης ἀξίας, οἷαις δὴ καὶ τὴν
 Δάφνην καλλίῳ κατέστησας βασιλεία παλαιὰ τοῖς
 νέοις ἀποκρύψας. δεχέσθω δὴ τι καὶ τὸ ἔστυ παρα-
 πλησίον, εἴτ' ἐν τῇ νήσῳ βούλει τῇ πέραν τοῦ ποτα- 15
 μοῦ εἴτ' ἐν τῷ πρὸ ταύτης ὀκισμένῳ χωρίῳ. παρα-
 καλῶ δέ σε | ἐπὶ ταῦτα, ὦ βασιλεῦ, οὐ μόνον ὑπὲρ R 675
 μεγέθους καὶ κάλλους, ἀλλ' ὅπως καὶ μαθεῖν ἡμῖν
 ἐγγένειτο, εἴτε ἔτι ἑραστὴν ἐκείνον ἔχομεν εἴτε ἤδη
 πέπνυται.

20

3 Π. η 272 15 cf. Arch. Jahrb. XII 116 sq. 126

1 ἔδοσαν inser I² | τὴν δὲ Pa 2 γὰρ om Pa 4 τοῦδε
 V | γ' Re | σε Re σὺ Mor | μὴ δ' TBM 5 μεταθέντα scripsi
 auctore Re μεταθεῖναι libri sed θέντα supra θεῖναι suprascr
 P² 7 πολλοῖς in marg A om Mor | οἷς πολλοῖς I οἷς om U
 | ἡμαρτόμεν V 8 τὰ Mor 9 εἰπεῖν] αἰτεῖν coni Re Anim
 11 τὸ I 12 ψυχῆς Pa | οἷαις C sed ι (2) inser f, A sed ι
 postea inser, P sed ι inser m² οἷας Pa T Mor, quod corr Re
 13 κατέστησας e καταστήσας corr I² 14 τοι Pa 15 νήσῳ
 inser I² | βούλει I sed βον in ras m² | πέρα Pa 17 σε scripsi
 auctore Re ἔτ' libri edd

- καὶ εἵπετο δὴ τοῦτοις ἐξέτασις τε πονηρῶν ἔργων, δαί
 γάρ τό γε ἀληθὲς ὁμολογεῖν, καὶ δικασταὶ τοῦτ' ὄντες
 δὲ δὴ καὶ ἐκέκληντο, καὶ γράμματα λύσιν ἔχοντα τῶν
 προτέρων. ἐν οἷς ἐνεστὶν ὁρᾶν λάμπουσιν τῷ βασιλεῖ
 5 τὴν φύσιν, ὅταν ἀπολογῇται μὲν ἐκ τῆς τῶν ἡδικη-
 κότων κακίας, φάσκει δὲ αὐτοῦ τὴν ὀργὴν ἀλλοτριᾶν
 τε εἶναι καὶ διὰ τοῦτο ταχέως μεταπηδᾶν ἐπὶ τὰ προ-
 ὅτερα καὶ τούτου πλείω λόγον ἔχειν ἢ τοῦ τιμωρίαν
 λαμβάνειν.
- 10 37. Χρηστὸς δὲ ὢν καὶ φιλόδορος χαρίζεται καὶ
 τῷ μεγάλῳ συνεδρίῳ καὶ τῷ μεγάλῳ δήμῳ τὸ καὶ ταῖς
 ἐκείνων ἱκεταῖαις πεποῤῥχθαι τι τῶν ἐπιεικεστέρων.
 ἐπεὶ ἔργωγε πέπεισμαι ταῦτά ἂν γενέσθαι τάναντία
 βουλομένων οὐκ ἐκείνων μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντων
 15 ἀνθρώπων. νῦν δὲ πλείω μὲν ἀγαθὰ γένοιτο τῇ καὶ
 νῦν πολλὰ καρπουμένη πόλει δακρύων τε εἵνεκα καὶ
 R 672 | τῶν ἄλλων ἃ τὴν βοήθειαν εἶχεν, ἴστωσαν μέντοι
 χάριν ἡτηκότες ἦν ἔδωκεν ἂν τῇ γῇ καὶ μηδενὸς ἐπαγ-
 γέλλοντος. οἱ δ' αὐτοὺς μὲν ἔδειξαν καλῶς καὶ ὧς

3 cf. 424, 3 sq.

11 cf. p. 299, 3. 302, 11. 303, 11

1 τε om Mor 2 τε Pa | εἰπεῖν T | τοῦτ' in τούτοις
 corr I^s 3 καὶ om Pa | κέκληντο Mor | γραμμάτων Ma
 sed γράμματα conl 4 ἐν om T | ἐστὶν BM | τοῦ βασιλέως?
 5 φύσιν in ras I^s | ὅτ' ἂν A ut constanter | ἀπολογεῖται Pa
 6 τε Pa | αὐτοῦ VITBM Mor 7 „aut τε deletum malim
 aut collocatum pone αὐτοῦ“ Re | διατοῦτο VIPaTBM | ταῖς
 in marg inser A^s | πρῶτερα IBM 12 ἱκεσίαις Mor
 13 ταῦτά scripsi e CAPVIPaTU cum Cobeto Mnem. V 188
 (Coll. 118) ταῦτα BM edd | „malim καὶ τάναντία“ Re 14 μέ-
 νων BM 17 ἴστωσαν Mor 18 ἡτηκότες I sed γρ ἡτη
 supra ἡτη m^s | ἔδωκεν Mor 19 οἱ AU οἱ VIBM | δὲ P Be
 | αὐτοῦς P sed' in' corr m^s, VIPaTUBM Mor | καλῶς P sed
 ὧς in ras ex ou, ut videtur, corr m^s

εἰσιν εὖ πράττειν ἄξιοι, βασιλέα δὲ παρεκάλουν ἐφ'
 ἧ καὶ πρὸ ἐκείνων αὐτὸς αὐτόν.

38. *Ἀηλοὶ δ' οἷός ἐστιν, ἐκείνος ἐν τῇ τῶν
 ριλιανθρώπων διατριβῇ. διελὼν γὰρ ἃ δίδωσι, χωρὶς
 ἵκαστον ἀπαριθμεῖ, τὰς οὐσίας, τὰ θεάματα, τὰ λου- 5
 τρά, τοὺς ἐξεληλαμένους, οἷς περὶ τὴν ψυχὴν ὁ λόγος,
 ἣν τὰ αὐτῆς ἀπειληφυῖαν ἀρχήν, ἔχων ἐν δυοῖν, εἶπερ
 ἰβούλετο, ῥήμασι περιλαβεῖν τὴν δόσιν. ὁ δέ, ὥσπερ
 ἡ τῶν ἀνθρώπων βραδέως ἀπαλλαττόμενοι, μακρηγορεῖ
 καὶ μόλις ἐξέρχεται καὶ δέδοικεν ὑπὲρ τῶν πενομένων, 10
 ὅς ἴσον ὃν ἀπορεῖν καὶ τεθνάναι. 39. διὰ τοῦτο τῷ
 ἦν προσέθηκε τὸ καὶ ἐν οἷς εἶχον ζῆν. εἰσὶ δὲ οἱ
 δι' ἀδίκων θανάτων ἐπὶ τὰς τιμῶν ἥκον οὐσίας, ἡ δὲ
 ντεῦθεν ὠφέλεια νῦν τε καὶ | ἐς αἰὶ τῶν αἰὶ τὸ R 678
 φράτος ἐχόντων διδασκομένων μὴ τῶν ὄντων ἐκβάλ- 15
 .ειν τοὺς κεκτημένους μηδὲ κέρδη τὰ τοιαῦτα νομίζειν.*

40. Τῶν μὲν οὖν ἴσων ἔτυχεν ἂν καὶ οὐ τοσαύτη
 τόλμῃ ἐν τοιούτοις ἀμαρτήμασιν εἰδότος, ὅτι καθάπερ
 ἐν σώματι κἂν τὸ μικρότατον ἀφέλῃς, τὸ πᾶν ἐξημῶ-

3 cf. p. 444, 1

2 αὐτόν] αὐτὰ Pa 3 δὲ Re | τις post οἷος C et inser
 Re | ἐστιν om C | ἐκείνος om Re | περὶ ante τῶν inserendum
 auctore Re, nisi pro διατριβῇ scribendum διαριθμῆσαι
 oll. Plut. quom. adul. poet. aud. p. 27 C ἐπὶ τῇ διαριθμῆσαι
 ὡν χρημάτων | τῶν om Pa 5 τὰ λουτρά om Mor 6 τῆς
 ψυχῆς IBM et coni Re Anim, qui in edit. „suspicabar, inquit,
 aliquando leg. esse περὶ τῇ ψυχῇ δρόμος“ 7 τὰ om Pa | ἀ-
 ῥῆς IPaTBM Mor αὐτῆς U 11 ἴσον Pa | ὃν ex ἂν corr P
 inser I² | διατοῦτο VIBM καὶ διατοῦτο Pa 12 καὶ τὸ
 βε | καὶ om Pa | εἴγε Pa | οὐ καὶ δι' T 13 Ἀσίας Mor
 14 εἰς Pa | ἔσσει VTBM εἰσσει I 16 κτησαμένους Re |
 ἡ δὲ APVITBM 17 ἐτύγχανεν U sed γ, α, εν eras
 8 τοῖς τοιούτοις BM | εἰδότες Mor sed εἰκότως coni | καθάπερ
 - 440, 7 ἐναντιὸν citat Plan fol. 103^v 19 ἐξημῶσας I sed
 in x corr m², Plan

κας, οὕτω καὶ τῇ μορφῇ τῇ διὰ τῶν πόλεων ποθο-
 μένου τοῦ τέως μὲν ὄντος, εἶτα ἀπολωλότης. νῦν δὲ
 δυοῖν μὲν ἦδε δευτέρα, τρισὶ δὲ ἴση, τῶν δ' ἄλλων
 περιέσσι. 41. καὶ γέροντας οἰκιστῆς διὰ τῆς σωτηρίας
 5 οὐ λίθους ἐπὶ λίθοις διὰ τεκτόνων τιθεῖς οὐδ' ἐναφ-
 μόττων ξύλα οὐδ' ἐπάγων κέραμον οὐδ' εἰς πόνον καὶ
 τὸ καθῆσθαι μερίζων τὸν ἐνιαυτὸν οὐδὲ πολλῶν ἐτῶν
 εἰς τὸ πᾶν δεόμενος, ἀλλ' ἀπὸ γνώμης τε ἡμέρου καὶ
 γραμμάτων ὀλίγων καὶ τοῦ κρείττων θυμοῦ γενέσθαι
 10 42. καὶ νῦν ἔπαιν' ἐκεῖνα τὰ τῶν πρὸ τῆς Ἰούς, τὰ
 τῶν ἐκείνην ζητούντων, τὰ Ἀλεξάνδρου, τὰ Σελεύκου,
 τὰ τῶν μετ' ἐκείνων ἀρξάντων σὰ γίνεταί, τὸ μήκος,
 τὸ πλάτος, τὰ ἱερά, τὰ ἰδία, τὰ δημόσια, στοῶν καὶ
 R 674 λος, ἀγορῶν παιδρότης, βουλευτήρια, θέατρα, | λου-
 15 τρά. τὰ μὲν γὰρ ἐκείνων οἴχεται τῇ στάσει, τὴν δ'
 οὔσαν σὴν ἡ συγγνώμη πεποίηκεν. 43. ὁ γὰρ εἰκότως
 ἂν ἀνελὼν φεισάμενος εἰς τὴν τοῦ κτίσαντος χώραν
 ἐξ ὧν οὐκ ἀνῆρχετο εἰσάγεται, ἐπεὶ καὶ ὅστις ἀνθρω-
 πον ποταμοῦ ῥύμης ἐξήρπασε, πατήρ ἂν εἰκότως εἴη
 20 τοῦ σεσωσμένου δοκοῖν. ὅταν οὖν τις ἐπαινεῖ βασιλέως

3 cf. p. 143, 3 sq.; 240, 15. t. I 534, 12 sq. Anson. ord. nob.
 urb. II. III. IV. cf. Arch. Jahrb. XII 144 4 Io. Chrys. hom. ad
 pop. Ant. XXI p. 220 A 10 cf. t. I p. 451, 1 sq. 11 cf.
 t. I 460, 2 sq. | cf. t. I 462, 8 sq. et 470, 8 sq. 13 Io. Chrys. hom.
 XVII p. 178 C

1 καὶ CAPVPaTU edd 2 του Pa | μὲν ὄντος scripta
 auctore Re Anim μένοντος libri Plan edd 3 ἦδε A |
 δ' PaTBM 10 τῶν om B 11 τὰ (2)] τοῦ T 12 γίνετα
 PVTUBM edd 15 τὰ μὲν — 20 δοκοῖν citat Plan l. l.
 15 τὰ — ἐκείνων] καὶ τὰ μὲν τῶν παλαιῶν ἐκείνων Plan
 τὴν] τῶν Pa 16 σὴν] γῆν B om Pa | ὁ ex οὐ corr in ras P
 17 ἂν om CAPI sed in hoc ras 2 litt. PaTU Mor 18 ἄ-
 θρωπον ὅστις Plan 20 τίς PaB | ἐπαινεῖ Pa

ἐξ ὧν ἔδοσαν τῇ γῇ πόλεων, ἐξεστὶν ἑτέρω τήνδε παρὰ σοῦ δεδόσθαι λέγειν. καὶ γὰρ τὸν Ἑκτορα τῇ Τροίᾳ τὸν ἐν τῇ μονομαχίᾳ πεσόντα παρ' Ἀπόλλωνος δεδόσθαι τοῦ γε ἀναστήσαντος· ὥστε σὲ μὴδ' ἂν ὄνομα τῇ πόλει μεταθέντα ἐκ τῆς σῆς οἰκίας μηδένα ἂν αἰ- 5
τιάσασθαι.

44. Καὶ δὴ τοῦτό γε ἐν πολλοῖς οἷς ἡμαρτήκαμεν ὀρθῶς εἶδομεν τὸ τοιαῦτα περὶ δευτέρας προσηγορίας, οἰάπερ ἀκήκοας, εἰπεῖν. δεῖ τοίνυν σε τοῖς πεπραγ-
μένοις οἰκιστὴν πεφηνότα σαντοῦ τε ἔργον τὴν χειμα- 10
σθεῖσαν νομίσαι καὶ τῷ μὴ διαφθεῖραι προσθεῖναι προσθήκας τῆς σῆς τύχης ἀξίας, οἷαις δὴ καὶ τὴν Δάρηνην καλλίω κατέστησας βασιλεία παλαιὰ τοῖς νέοις ἀποκρύψας. δεχέσθω δὴ τι καὶ τὸ ἄστυ παρα-
πλήσιον, εἴτ' ἐν τῇ νήσῳ βούλει τῇ πέραν τοῦ ποτα- 15
μοῦ εἴτ' ἐν τῷ πρὸ ταύτης ὀκισμένῳ χωρίῳ. παρα-
καλῶ δέ σε | ἐπὶ ταῦτα, ὦ βασιλεῦ, οὐ μόνον ὑπὲρ R 675
μεγέθους καὶ κάλλους, ἀλλ' ὅπως καὶ μαθεῖν ἡμῖν ἐγγένοιτο, εἴτε ἔτι ἐραστὴν ἐκείνον ἔχομεν εἴτε ἥδη πέπνυται. 20

3 Π. η 272 15 cf. Arch. Jahrb. XII 116sq. 126

1 ἔδοσαν inser I² | τὴν δὲ Pa 2 γὰρ om Pa 4 τοῦδε
V | γ' Re | σε Re σὺ Mor | μὴ δ' TBM 5 μεταθέντα scripsi
auctore Re μεταθεῖναι libri sed θέντα supra θεῖναι suprascrip-
P² 7 πολλοῖς in marg A om Mor | οἷς πολλοῖς I οἷς om U
| ἡμάρτομεν V 8 τὰ Mor 9 εἰπεῖν] αἰτεῖν coni Re Anim
11 τὸ I 12 ψυχῆς Pa | οἷαις C sed ι (2) inser f, A sed ι
postea inser, P sed ι inser m² οἷας Pa T Mor, quod corr Re
13 κατέστησας e καταστήσας corr I² 14 τοι Pa 15 νήσῳ
inser I² | βούλει I sed βον in ras m² | πέρα Pa 17 σε scripsi
auctore Re ἔτ' libri edd

50. Οὕτως οὐ φιλάνθρωπά σοι μόνον, ἀλλὰ καὶ
 λυσιτελοῦντα πέπρακται. καὶ φύσει γε τὸ πρᾶγμα
 τοιοῦτόν ἐστιν. ἡ μὲν ἀρετὴ συμφέρον· καίτοι καὶ εἰ
 μηδὲν κέρδος ἔμελλεν ἐντεῦθεν ἀκολουθήσειν, αὐτό γε
 5 σὺ δῆπουθεν τὸ καλὸν τιμήσειν ἔμελλες, τὸ καλὸν δὲ
 οἶμαι, τὸ μὴ πικρῶς ἔχειν τοῖς ἁμαρτάνουσιν οὖσιν
 ἀνθρώποις. εἰς μὲν γὰρ τὸν οὐρανὸν τοῦτο οὐκ
 εἰσέρχεται, τῶν δὲ ἀπὸ τῆς Ἰατρικῆς οὐκ ἐνὶ καθαρεύσει
 τὴν γῆν. θεῖος δὲ τις εἶναι δοκεῖ καὶ πολλῶν ἐκα-
 10 νων ἄξιος, ὃς ἐν ταῖς παρ' ἐκείνης ἐπιηρείαις τοῖς πε-
 ραπεσοῦσιν οὐκ ἐπέθετο.

51. Καὶ νῦν οὗτος πανταχοῦ πολὺς ὁ λόγος, οἷα
 μὲν τὰ παρ' ἐμοῦ, οἷα δὲ τὰ παρὰ σοῦ. οἶμαι δὲ καὶ
 ἐν θεῶν συλλόγοις μνήμην ἀμφοτέρων εἶναι καὶ παρ'
 15 μὲν τῶν ἐγκώμια λέγεσθαι, Μουσῶν τε καὶ Ἑρμῆος
 καὶ Ἀπόλλωνος, τοὺς δ' ὑπὲρ δωρεῶν ἃς δεῖ σοὶ παρ'
 ἐκείνων ἐλθεῖν, γνώμην ἀποφαίνεσθαι. Καλλιόπῃ δὲ
 τὸ μὲν δρᾶσαι μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ὑπὲρ δὲ τῆς
 R 678 ἑαυτῆς πόλεως ἀποδώσει καὶ δευτέραν ἀμοιβήν
 20 ἔρωτα τοῖς σοῖς νιέσι παιδείας ἐνθεῖσα καὶ μουσικῆς

8 Π. τ 91 19 cf. t. I p. 133, 9

11 τὸ ἐπέθετο καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ ὥσπερ καὶ
 ἐνταῦθα V

3 μὲν οὖν M 7 ἀνθρώποις οὖσιν B 7 ἀνθρώπων
 — 8 καθαρῶσαι om Pa 8 τῶ Mor | δ' Re | ἄτης libri om
 11 ἐπ' ἔθετο cum ras 1 litt U 15 τε om I 16 ἃς δὲ
 et ἐλθεῖν Mor in priore ed., αἱ δὲ et ἦλθον in altera 17 ἐκ-
 των I sed ων in ras m² 18 τὸ μὲν ἑαυτῆς coni Re Anim
 19 αὐτῆς Pa 20 σοῖς inser I² | καὶ om Mor

XXI.

Oratio εἰς Καίσάριον μάγιστρον qua Libanius Caesaris magistrum officiorum ob benevolentiam in venia is Antiocheni a Theodosio impetranda exhibitam praestitit; atque ut domum villamque Antiochiae sibi aedificandas se invitaret, paulo post codicillos imperatoris Antiochiam missos conscripta et ad Caesarium Constantinopolin missa est atque ea quae sequitur minus lectitata non plus quam et decem codicibus ad nostram aetatem pervenit. autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 220^v. Extractus est manu recenti (s) e codice qui fons fuit commentarii Monacensis gr. 101 (Mo). Vide t. I p. 10 sq. Contuli.
2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) fol. 110. Inter hoc et sequens exciderunt duo quibus verba inde ab ἄνω κάτω p. 453, 12 usque λέγουσι τὴν ἡμετέραν p. 462, 18 perierunt. Vide t. I p. 5 sq. Contuli.
3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 115. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.
4. Patmius 471 saec. XIV fol. 292. Vide t. I p. 41 sq. Contuli.
5. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 74. Vide t. I p. 68 sq. et 69. Initium mihi contulit Carolus de Boor.
6. Laurentianus gr. LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 164. Vide t. I p. 59 sq. et 69.
7. Marceianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 149. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.
8. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 230^v. Vide t. I p. 220 sq. Contuli.

9. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 142^v. Vide t. I p. 222 sq. et 236.
10. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 159. Vide t. I p. 24 sq. Contuli.
11. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 99^v. Vide t. I p. 213 sq. Contuli.
12. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 118. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.
13. Laurentianus gr. LVII 20 saec. XV fol. 133^v. Vide t. I p. 39 sq. et 69. Inspexerunt nuper meum in usum Pio Rajna et Henricus Rostagno.
14. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 2. Oratio *καφάως* incipit verbis *εἰς λύπην προσόμοιος* p. 453, 10. Vide t. I p. 53 sq. et 69.
15. Laurentianus gr. XXXII 13 saec. XIV fol. 115. Vide t. I p. 227 sq. et 236.
- 133 16. Laurentianus LV 6 (= La) membranaceus formae quartae post Synesium nitidissime saeculo XI exaratum continet folio ultimo (56) manu saeculi XIII scriptam orationem
λιβανλον (add in marg m²) *εἰς καיסάριον μάγιστρον*, sed hoc ipso folio desinit verbis *τὰς γαστέρας ἐπὶ* (p. 460, 4).
 Contuli anno 1869.
- 134 17. Vaticanus gr. 64¹) (= Va) membranaceus formae folii diversis manibus anno 1269 vel 1270 exaratus teste subscriptione in folio 289^v *ἐτελέσθη ἡ βίβλος αὕτη καὶ γραφεῖσα ἐκατογγεῖροι ἐν ἔτει ,Ϸψοη* continet post Isocratis *ἐλένης ἐγκώμιον* (fol. 1) et *ἀρριανοῦ πρὸς λούκιον γέλιον τῶν ἐπιπλήτου διατριβῶν βιβλίον* (fol. 4)²) inde a

1) In indice codicum qui sub Sixto IV in bibliotheca Vaticana fuerunt edito ab Eugenio Muentz et Paulo Fabre. La Bibliothèque du Vatican (v. t. I p. 45 not.) p. 231 ultimus est inter *Graecos oratores* sic descriptus: *Arriani de disputationibus quaedam aliae Epistolae Eschines orationes etc. Ex membr. a rubeo*; in indice graeco edito ab Haasio Serap. XII p. 145 sq. est n. 68.

2) Desinunt folio 72^r; folium 72^v vacuum est.

fol. 73 *λιβανίου ἐπιστολαί*, quarum prima (α') ἀνατολίῳ· οἷα τετόλμηται (= ep. 551), ultima (πη) ἐστὶ ἀρα μέμνησαι (= ep. 1086), ita tamen ut inter verba epistulae οξ' (= ep. 548) ἐν ἑτέρῳ quibus folium 82^v desinit, et sequens *λαμπρῶν interiectae* sint in folio 83 τοῦ χαρτοφύλακος βουλγαρίας ἰωάννου τοῦ πεδιασίμου epistulae quinque.

fol. 85 *συνεσίῳ ἐπισκόπου κυρήνης ἐπιστολαί*, quarum prima *νικάνδρῳ παιδᾷ ἐγὼ* (= ep. 1), ὕμνοι¹⁾, λόγοι

fol. 144 *λιβανίου σοφιστοῦ εἰς καισάριον μάγιστρον*

145^v πρὸς ἑλλέβριον. Desinit in folii 146^v media linea 11 verbis *κακῶς ποιεῖν ἡνέγκατο* (p. 479, 3). Reliqua pars folii vacua relicta est.

Inde a folio 147 sequuntur varia Aeschinis, Isocratis (208), Socratis atque Socraticorum, Gregorii Nazianzeni (225), Dionysii Halicarnasei opuscula rhetorica (226), Philostrati βίοι σοφιστῶν (265), Callistrati ἐκφράσεις (284), Aristidis orationes (285), de quibus conferas Usenerum ann. philol. 107, 146 sq. et Dionys. Hal. opusc. I p. XI.

Contuli anno 1870.

Codex in Libanio communem cum Laurentiano LV 6 (*La*) habuit fontem iam valde foedatum, quem etiam magis quam hic novis aspersit maculis, in reliquis manavit e Laurentiano LIX 15²⁾.

Ex his decem adhibendos esse censui codices *CAPIMoBMVLaVa*, qui in duas discedunt familias quarum prior codicibus *CAPIMoBM*, altera codicibus *VLaVa* continetur. Ac communis quidem fons codicibus *PI*, exemplari unde manaverunt *B* et *M*, denique codici valde interpolato unde exaratus est *Mo* et correctus manu recenti (*s*) *C*. Exemplar unde *La* et *Va* codices qui Synesii opera continent fluxerunt, secundae familiae fuit³⁾ et quamquam vitiiis

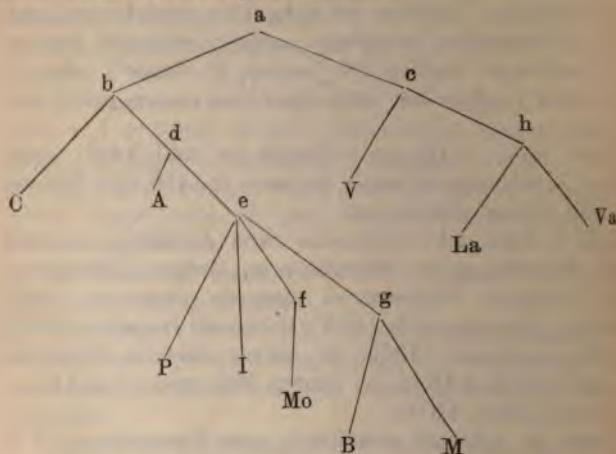
1) Synesii epistulis hymnisque in folio 87^v epistula Lysidis ad Hipparchum (= 3 ed. Hercher) interiecta est.

2) Cf. Usenerum Dion. Hal. opusc. l. l.

3) Praebent ut *V* ἐθέλοι (non θέλοι) p. 458, 12, ἐβούλοντο (non θηβούλοντο) p. 459, 12.

scatent, tamen ab apparatu critico excludere nolui, vel ut appareret, quam cito maximae corruptelae textum orationis a 'corpore' Libanii seiunctae invaserint.

Necessitudinis vinculum quo hi codices coniuncti sunt hoc tibi ante oculos ponet stemma.

Multos locos sed fere parvi ambitus citaverunt Maximus Planudes¹⁾ et Macarius Chrysocephalus²⁾.

Oratio primum edita est a Morello Lib. opp. t. II p. 515—524 „ex Cod. Rom. et Bavar. mss.“, ut in indice praemisso legitur. Quorum secundus est codex Monacensis gr. 101, quocum plerumque consentit, prior ut ab omnibus hodie in bibliothecis Romanis asservatis diversus est, ita idem esse videtur atque Parisinus gr. 3016, cuius dum Romae est, Morellum per Allatium copiam nactum esse nec non in oratione sequenti constat.³⁾ Multa huius editionis vitia divinando sanavit Reiskius Anim. V 315—324, plura ope codicum Augustani et Monacensis in editione ab ipso praeparata et a vidua (Altenburgi 1784 p. 304—312; iterum ibidem 1791 t. I p. 678—696) male curata.

1) Cf. t. I p. 73.

2) Cf. t. I p. 351.

3) Cf. t. I p. 58.

ΕΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΟΝ ΜΑΓΙΣΤΡΟΝ.

1. Ἐπειδὴ ταῖς ὑποσχέσεσι ταῖς παρὰ σοῦ τὸ R 678 ἔργον ἠκολούθησεν, ὧ γενναίῃ Καיסάρει, καλῶς ἂν ἔχοι καὶ ταῖς ἐμαῖς παρ' ἐμοῦ προστεθῆναι τὸ ἔργον. ἦν δὲ ἐν μὲν ταῖς σαῖς <τὸ> πάσῃ προθυμίᾳ τῇ πόλει 5 βοηθήσειν ὅσηπερ ἂν τῶν πολιτῶν ἕκαστος, ἐν δὲ ταῖς

- C* = codex Chisianus
A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
P = Palatinus gr. 282
I = Marcianus append. XCI 2
Mo = Monacensis gr. 101
B = Barberinus II 41
M = Marcianus gr. 437
V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
La = Laurentianus LV 6
Va = Vaticanus gr. 64

1 Theodor. hist. eccl. V 20. Cod. Theod. VIII 5, 49. cf. Zos. III 29

1 πρὸς *PIBM* | τοῦ πρὸς ^{εἰς} Καיסάριον Macar f. 88^v | μάγι-
 στρον om *B* post μάγιστρον praebeet λόγος τεσσαρεσκαιδέκατος
V rubr. *is* in marg *B* rubr. λόγος ἰδ' in marg *I*² 4 προστε-
 θῆναι *La* sed σ suprapos. m² | τῷ ἔργῳ *Va* 5 δ' Re |
 τὸ inserui | τῇ πόλει *Mo* 6 βοηθήσειν Mor sed γε βοηθήσει
 in marg βοηθήσαι *La* sed βοηθήσειν suprascr. m² βοηθεῖν *I*
 sed εἰν in ras 5 litt et ε ex η corr m² | ὅσηπερ *La* sed ν supra
 η pos m²

ἐμαῖς τὸ λόγον ἔσεσθαι παρ' ἐμοῦ τοῖς πράγμασι πε-
 ρώμενον καὶ τοὺς ἐσομένους διδάσκειν, οἷος ἡμῖν ἐν
 οἷῳ καιρῷ γεγένησαι. βουλομένην δ' ἂν εἰπεῖν τι τῶν
 τετελεσμένων ἄξιον καὶ δύναμιν τοσαύτην εἰς τὸν
 5 λόγον παρὰ τῶν Μουσῶν λαβεῖν, ὅσῃν περ αὐτὸς
 R 679 ἔσχηκας | εἰς τὸ περισῶσαι τὴν πόλιν. 2. ὁ μὲν
 οὖν ὄχλος, ἐν ᾧ πολλοὶ μὲν ἄνδρες, πολλαὶ δὲ γυναί-
 κες, πολλὴ δὲ νεότης, πολὺ δὲ γῆρας, ἀφ' οὗ περ πρό-
 τερον ἐποιοῦντο χωρίου τὰς ἱκετείας, ἀπὸ τούτου νῦν
 10 καὶ τὰς ἐπὶ τοῖς δεδομένοις εὐφημίας. ὥς ἦν μὲν αἰ-
 κάλλιον παρόντα δέχεσθαι μετὰ τῆς φωνῆς ὁρώμενα
 καὶ τὴν τῶν σωματίων κίνησιν, φοιτᾷ δὲ ἴσως σὺ
 μικρόν τι σοι καὶ διὰ τῶν ἀγγέλων. 3. ἐγὼ δὲ κεκοι-
 νῶνῃκα μὲν ἐκείνοις τῶν ἡδίστων ἡμῖν βοῶν πρῶτα
 15 νῦν πρῶτον πεποιηκῶς τῆς δωρεᾶς τοῦτο πειθούσης,
 ὃ δ' οὐκ ἐνὶ μὲν γενέσθαι παρὰ τῶν πολλῶν, γένοιτο
 δ' ἂν παρ' ἐμοῦ, τοῦτ' ὥγήτην δεῖν προσθίνειν χάριν
 εἰδὼς τοῖς θεοῖς τοῦ δόξης σοι μέλειν ἀντὶ χρημάτων.
 ἐκείνως μὲν γὰρ οὐκ ἂν εἶχον ἀμείβεσθαι, νῦν δέ, εἰ
 20 καὶ μὴ ὅσον ἄξιον, ἀλλ' ἀποδοίην ἂν τι.

4. Εἰ μὲν οὖν ἀπάντων τῶν παρὰ πάντα τὸν χρό-
 νον αὐτῷ πεπραγμένων βούλοιτό τις, ὧ παρόντα,

1 τὸν La | λόγους B | „malim ἔψεσθαι“ Re | περὶ ῥώμενον
 περῶμαι corr La², in περῶμενον corr B² 2 εἰ Mo Mor qui
 ἢ vel καὶ coni 4 εἰς τὸν λόγον om Va 5 τὰ παρὰ Mo Mor
 | ὁπόσῃν περ Va 6 ante ὃ quod scripsit m² lac 3 litt quatuor
 ultima erasa I 8 πολλή] πολὴ V sed η in ras m² 9 τὴν
 in marg La² 10 δεδομένοις La Va | μὲν C sed ν add η non
 μὲν ἂν? 12 συμμίκτων Mor | δ' Re 13 μικρόντι Mo
 μικρῶν τί Mor sed γὰρ μικρόν τι in marg 15 πεποιηκῶς]
 „videtur hic deesse ἀσύνθετος“ Re 16 ὅδ' P sed ' in ras m²,
 I Mo BM 17 δὲ La | ἂν ἴσως Va 19 ἐκείνοι Mor qui ἐκεί-
 νος coni ἐκείνῃ coni Re | δ' Re 22 αὐτῷ πεπραγμένων Mo

μεμνησθαι καὶ τῆς τε ἐν παισὶ σωφροσύνης, εἴτ' ἐπει-
 δήπερ ἐκ παίδων ἐξῆλθεν, ἀνδρείας τε ἐν οἷς ταύτης
 ἔδει καὶ γνώμης καὶ τῶν εἰς παρρησίαν ἀπασῶν
 ἀφορμῶν καὶ ὡς ἐτέρους ἔχων φοβεῖν αὐτὸς ἄληπτος 4
 ἦν | ἀπασι καὶ ὡς τῆς βασιλείας ἄλλοτε ἄλλων R 680
 οὔσης δι' ἴσων αὐτὸς ἐπαλυνῶν διηκόνει τοῦ ἀεὶ κρα-
 τοῦντος ἐν κέρδει ποιουμένου τὴν Καισαρίου φύσιν
 — εἰ μὲν οὖν ἀπάντων ἀπολούμεθα νῦν, κατεργωκέναι
 τῶν παρόντων δόξομεν, ὡς οὐκ ἀποχρώντων εἰς λόγον·
 εἰ δὲ ἐπὶ τούτῳ, δόξομεν τιμᾶν τὴν βοήθειαν τῷ μη- 10
 δὲν ἐπιδάγειν. οἷων τοίνυν ἀπολελεύκαμεν ἐν ζέοντι
 τῷ κλύδωνι, λέγωμεν.

5. Τοῦ κακοῦ ἀρξαμένου μὲν ἀπὸ φωνῆς ὀλίγης,
 προβάντος δὲ εἰς πολλοὺς τοῦ κεκινημένου τὸ μήπω
 πρὸς ὁμοίαν ταραχὴν ἐπισπωμένου καὶ ζημάτων μὲν 15
 ἐκδραμόντων δίκην ἐχόντων θάνατον, ἔργων δὲ προσ-
 τεθέντων οὕτω δεινῶν, ὡς μικρὸν εἶναι τὰν τοῖς
 ζήμασιν, εἰκόνων χαλκῶν καθελκομένων ὕβρει καὶ τῶν

1 „καὶ mutandum videtur cum οἷον, aut plane delendum.“
 Re | τε delendum videtur cum Re | εἴτα Va 2 ἀνδρείας IBMLa

4 καὶ ὡς — 5 ἀπασι om Mor 4 φοβεῖν M sed φοβ in ras,
 εἴγε βοηθεῖν in marg 5 ἀπασι P sed ι in ras 4 litt m^s

6 ἴσης Mo Mor | τοῦ ἀεὶ P sed οὐ ἀε in ras m^s 9 πραγμά-
 των Mo, παρόντων in marg 10 δ' Re | τοῦτο Mor et in

τοῦτω corr La num τούτων <ἐστήξομεν>, ? cf. p. 310, 4 | τιμᾶν
 τὴν βοήθειαν restitui e libris nisi quod C pro τὴν habet εἰς et

C^s loco erasi τιμᾶν et in marg: δικαίως τιμᾶν ἐξ ὧν νῦν εὐη-
 γητέμεθα παρ' αὐτοῦ καὶ μὴ δεῖσθαι τινος quae est lectio etiam

codicis Mo nisi quod etiam εἰς βοήθειαν post τινος habet aequae
 atque edd (sed δικαίων et εὐηγετούμεθα Re) cf. p. 472, 16

εἰ δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον εὐθὺς ἴαμεν, ἀρκοῦμενοι ἐν τούτῳ,
 δόξομεν δικαίως τιμᾶν ἐξ ὧν Re Anim 11 ἀπολελούκαμεν Mo

ἀπολελόγγκαμεν Mor 14 δ' Re | κεκινημένου P sed οὐ in
 ras m⁴ 15 ἐπεσπασμένου Mor 16 προτεθέντων Va

ἐπειγόντων συγγίνεται μοι παρακαθιστάμενος ἀπτόμενός
 τε τοῦ καρποῦ καὶ θαρρεῖν ἐν τῷ τούτῳ ποιεῖν παρ-
 έχων, ὥς οὐδεὶς τῶν ἐν δεσμοῖς στεροῖτο τῆς ψυχῆς,
 δὲ καὶ ἡμῖν ἀπέχρη. δεινὸν δὲ οὐδὲν τῶν ἄλλων,
 οὐ τὸ τῆς οἰκείας ἐκπεσεῖν, οὐ τὸ τῶν ὄντων, οὐ
 αὐτὸς ὁ δεσμός οὐδ' εἰς γῆρας καὶ τελευτήν αὐτόματον
 προϊών. 9. πολλῶν δέ μοι φροντῶν δακρύων οὐκ
 ὀλίγα τῆς βελτιονος ἦν ἐλπίδος. ἐπῆναι τε ἅμα ταῦτα
 καὶ προσετίθει τὰ ἑαυτοῦ, οὐ τὸ γῆρας, ἐμοὶ δοκεῖν,
 ταύτῃ τιμῶν, πολλοὺς γὰρ ἂν ἐτίμα πρὸ ἐμοῦ, οὐδ'
 αὖ ἀποδιδούς ἄς ὥφειλε χάριτας, οὐ γὰρ ὥφειλεν οὐδ'
 ἦν ὅ τι προεισενήνεκτο παρ' ἐμοῦ, ἀλλ', οἶμαι, βέλ-
 τιστος ὢν καὶ τὰ καλὰ μὲν ἀξίων αἰδεῖσθαι, τῶν
 καλῶν δ' ἡγούμενος τοὺς λόγους ἀνεπήδα τε φαι-
 νόμενον καὶ τοῖς ἄλλοις | ἅπασιν ἐκόσμευε καὶ δι' ὃν
 αὐτός τε ἔσομαι ῥάων καὶ ποιήσω τοὺς δεδεδεμένους,
 παρείχε. 10. παρ' οὓς ἐλθὼν ἐγὼ παρ' αὐτοῦ καταβὰς
 ἀπειρηκότητας καὶ κειμένους ἀφώνους σκοποῦντας ὅπως
 ἂν αὐτοὺς ἀπενέγκαιεν, ἔσχον τε καὶ παρεμυθησάμην

3 Plat. Leg. IX p. 873 E

19 ἔσχον] ἀντὶ τοῦ ἐπέσχον· καὶ Ἀριστείδης· ἔσχον τὴν πεί-
 ραν Ἀθηναίων στρατηγοὶ δύο (= Panath. t. I 291, 15 D) V¹

2 ἐπὶ Va 5 οἰκείας I Re οἰκείας reliqui libri Ma
 6 ἀπτόματος C 7 προίων B sed o supra ὦ pos m² | δακρύων
 φροντῶν BM 8 τε <γὰρ> ἅμα coni Re 9 προσετίθει Va
 | δοκεῖν Mor δοκεῖ libri 10 πολλοὺς V sed s add m² que
 etiam in marg γὰ πολλοὺς scripsit | μὲν γὰρ Mor 11 αὖ |
 Mor 12 δ Re | ἦ μὲν La 13 αἰδεῖσθαι P sed δ in ras m¹
 14 δὲ ἡγούμενος Re διηγούμενος Mo Mor | „malim καὶ τοὺς
 λόγους“ Re | φαινόμενον μου? cf. tamen p. 91, 12 17 ἐλθὼν Mo
 | καταγόμενον Mo sed καταβὰς in marg 18 κειμένους τῶν
 La Va 19 αὐτοὺς P sed in αὐτοὺς corr m², Mo BMLa²
 αὐτοὺς VI

μάντεις ἐνηγγυῶντο τὸ τέλος λέγοντες εἰς ὅπερ ἤκεν
 ἤξειν, ἦν οἶόν τε μὴ πλήττειν ἑαυτοὺς καὶ κυκᾶν τοὺς
 τε δεῦρο μετοικοῦντας ὅσοι τε ἐν τῷ τῆς πόλεως ὀνό-
 ματι, γενομένης δὲ ἡμέρας τῶν μὲν | ἄλλων οὐ R 682
 πολὺς εὐθύς ὁ λόγος, τὴν βουλὴν δὲ ἡ αἰτία περι- 5
 ἴστατο. καὶ τοὺς ὑπὲρ τούτων λόγους ἐδέχετο μὲν ἡ
 τοῦ στρατηγοῦ καταγωγὴ, πικρὸν δὲ οὐδὲν ἀπὸ τοῖν
 δικαζόντων, ὃ τὴν νύκτα τῆς ἡμέρας ἐποίησεν πραότεραν.
 ἡμέρα δευτέρα καὶ δικαστήριον καὶ δεσμὰ καὶ τοῖς
 δεθεῖσιν ὁ δῆσας τά γε εἰς λύπην προσόμοιος. 8. δὴ- 10
 σασθαι δὲ | μέλλοντος ἡλίου καὶ τῷ μὲν ἀσχολλίας R 683
 οὔσης ἄνω, κάτω δὲ ὄχλου περὶ τὰς θύρας ἐρχομαι
 μὲν, ὥς δ' ἂν μὴ ἐνοχλοῖν, ἀπεχώρουν. ὁ δὲ αἰσθό-
 μενος τὸ τοῦ Πινδάρου ποιεῖ καὶ δι' ἀναβολῆς τῶν

10 Ep. 787. Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XIII t. II p. 135 A
 14 cf. p. 95, 21. Pind. fr. 279

1 ἐνηγγυῶντο P sed η in ε corr m² ἡγγυῶντο V frustra
 verbum impugnabit Lobeck Phryn. p. 155 | λέγοντες om P | εἰς
 ὅπερ ἤκεν ἤξειν λέγοντες Va 2 πλήττειν — 3 μετοικοῦντας
 citat Plan l. l. 2 ἑαυτοὺς P sed του corr m² et in marg
 τοὺς pos m² 3 τε om Plan 5 εὐθύς] ἦν La Va | ὁ om Va
 εἰς
 | περιῖστατο καὶ Re 6 καὶ P | τοῖς Mor | τούτων PLa | λόγους
 ἐδέχετο scripsi λόγους. ἡλέγγετο libri Re, sed ἡλ in ἐδ corr et
 γ eras I² λόγοις ἡλέγγετο Mor λόγους ἐδέξατο coni Sievers
 p. 178 7 οὐδὲν inser I³ 8 ἡμέρας scripsi e BM qui habet
 νυκτός
 ἡμέρας νυκτός reliqui libri edd | πραότεραν PIMoBM 9 δι-
 καστήρια V εὐθύς post δικαστήριον La 9 καὶ (3) — 454, 2 παρ-
 ἔχων citat Plan fol. 38^v et 10 δεθεῖσιν B sed ι (2) ex α
 corr | δῆσας I sed δῆ in ras m² λώσας B | τό Va 10 προσ-
 ὅμοια Mor sed γε προσόμοιος in marg 11 δὲ inser I²
 om BM 11 καὶ — 12 θύρας om Plan 11 τῷ μὲν uncis
 inclus Mor | τῆς ἀσχολλίας Mor 12 οὔσης voce des. fol. 110^v A
 perierunt duo folia quibus continebantur quae sequuntur usque
 ad ἡμε]τέραν p. 462, 18 14 τοῦ om Va

οτου ταῦτα ἐγένετ' ἄν, πόνον συνέχειαν φύσει πτερῶν
 φήθη δεῖν ἐξισῶσαι καὶ τὰ παρέχοντα δὴ τὴν ἐν ταῖς
 ὁδοῖς τρυφὴν πάντα βίψας καὶ χαίρειν ἀφελὺς καὶ κου-
 φότατον ἀπεργασάμενος ὥς οἶόν τε τὸ φέρον ἀναβὰς
 5 παντὶ τῷ τάχει τῶν ὁρέων ἐχρήτο προσόντος τοῦ παρὶ
 τῆς μάστιγος. 13. καὶ τὸ μὲν προπέμψον τοσοῦτον
 ἦν, ἦν δὲ ἄρα τοῦδε τὸ πλέον γυναῖκες, αἱ δὴ καὶ
 τὴν πόλιν εἶχον, τριάκοντα δὴ σταδίους τοῖς αὐτῶν
 αὐταὶ καλύψασαι σώμασιν ἔξω τὸ πρὸς ἐσπέραν ἔμενον,
 10 ὁ δέ, ἔστι γὰρ σώφρων καὶ εἰδὼς ἃ διωθεῖσθαι κά-
 λιον, καὶ τὰς τιμὰς ἐν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πραττομένοις
 ἀξίων ἔχειν πέμψας μὲν οὐκ ἀπήλασε τὸν ὄχλον οὐδὲ
 R 686 ἐλύπησε, διὰ δὲ τῆς ἐσπέρας αὐτῆς | τοῦτο ποιήσας,
 ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, εἰς γίγνομαι δὴ τῶν ἀναστρεφάντων
 15 καὶ αὐτός. 14. καὶ ὥς ἐκαθήμην πρὸς ταῖς ἐμὰς
 θύραις, βοῆς ἀκούομεν ἱκετεῖαν ἐχούσης. εἰκάσας οὐκ
 ὅπερ ἦν, ἐξιέναι τὸν ἄνδρα, πάλιν ἐπὶ τὸν ἱκανὸν
 ἀναβὰς ἀσθενῆς ὁ γέρων τὰ πρῶτα μὲν εἰσόμεν, εἶτα
 παρήλαννον, ἔπειτα πολὺ τὸ μέσον ἐμαντοῦ πρὸς ἐκ-
 20 νον ποιήσας ἀνέμενον, δακρύσας δὲ ἥκοντος, τοῦτο

1 πόνον — 4 ἀπεργασάμενος citat Plan fol. 38^v 2 αἱ
 inser M² | δὴ] ἐπὶ La om Plan | τὴν Re τῶν libri Plan Ma
 ἀφελὺς

3 εἰπὼν La Va 4 ἀπεργασάμενος ὤχετο Plan 5 ἐπὶ
 στο Re | προσόντος τον καὶ Va | τοὺς Mo Mor qui τοῦ com
 6 τοσοῦτον P sed v add m⁸ 7 δ' Re 8 δὴ σταδίου Ma
 γε διασταδίου in marg | αὐτῶν MoM 9 „malim αὐταὶ“ B

12 ἀπήλασε M ἀπήλανε ILa Re ἠπέλησε Va 13
 lim ἐλύπησε (διὰ τῶν βαβδούχων), διὰ δὲ τῆς ἐσπέρας (sc. ἐπὶ
 λασε τὸν ὄχλον) αὐτῆς τοῦτο ποιήσας“ Re, in quo ποιήσας
 γε ἀντι

fortasse probandum 14 ἀναστρεφάντων I 15 παρὰ Va
 18 ὁ eras PI om BM | ταπρῶτα VB et e τὰ πρῶτα om I²
 | εἰσόμεν P sed ' in ras m⁸ 19 ἐκείνους Va

δὴ τὸ πολλάκις μοι πεπραγμένον, πολλὰ διεκωλόθην
εἰπεῖν τοῖς παρὰ τοῦδε λόγοις ἔχουσι μάλισθ' ἃ γ' ἂν
ἐβουλόμην. 15. ἐντεῦθεν ἡμεῖς μὲν ἐκαθεύδομεν, ὁ δ'
ἠπείγετο καὶ τῆς δευτέρας ἐσπέρας ἤπτετο Καππα-
δοκίας ὁρίων, εἰτα τῶν μετ' ἐκεῖνα, καὶ τῆς ἕκτης ἡμέ- 5
ρας μετὰ μέσσην ἔδειξεν αὐτὸν τῷ βασιλεῖ λανθάνοντα
τοὺς ἀπάντων ὀφθαλμοὺς τῷ τὸ μὲν ἡγούμενον μὴ
εἶναι, τὸ δ' ἐπόμενον ἐν | δυοῖν καὶ μάλιστα δὴ τῇ R 687
τοῦ σώματος διὰ τῶν πόνων δαπάνη. 16. πόνοι γὰρ
δὴ πόνοις συνήπτοντο καὶ τὸ διστὰν εἰς ἀνάπαιλαν 10
ἦν οὐδέν, οὐ σίτος, οὐκ ὕψον, οὐ ποτόν, οὐχ ὕπνος,
οὐκ ἐπιθυμία κλίνης. δς οὕτως εἴχετο τοῦ πρόσω,
ᾧστε καὶ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ὁρέων ἄχθεσθαι τοῖς τε
περὶ ταῦτα τάχεσιν ὥς βραδυτῆσιν ἐπιτιμαῖν· ἐπεὶ
οὐδὲ ὑπόδημα ἔλυσεν οὐδ' ἀναξυρίδα ἀφείλκυσε οὐδ' 15
ἐγυμνώθη τῆς ἐνθένδε ἐσθῆτος, πρὶν ἐν τοῖς πρὸς
βασιλέα λόγοις τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ἀναλώσας ἦκεν
ἐπὶ λουτρον. ὥς τά γε διὰ πάσης τῆς ὁδοῦ παραθέων

1 τὸ om LaVa | διεκωλόθην] δὲ κωλόθην Mo δὲ ἐκωλόθην
Mor sed γρ διεκωλόθην in marg 2 λόγους Mor | ἔχουσι & I
sed & ex δ corr m^s | μάλισθ' P sed σθ in ras m^s et μάλις' ἂν
& ἐβουλόμην in marg m^s, I sed σθ e & corr m^s μάλιστ' ἂν C
sed' ἂν ex α corr s μάλιστ' MoLa μάλιστ' Va edd μάλι
cum ras 2 litt B πάντα μάλιστα coni Re | & γ' scripsi
& V et coni Re probante Sieversio p. 182 & δ' C sed &
e δ' ἂν corr s, PMLa ἂν δ' Mo δ' Va edd om I et in ras 2
litt B | ἂν om in ras 2 litt B ἂν I sed ν m^s et ν in ras 5—6
litt 3 ὁ PIBMV δ Mo 4 ἠπείγετο ex εἰ πήγετο corr I^s
6 αὐτὸν M Mor ἐαυτὸν Re | τῷ om Re 7 τὸν La Mor
8 τὸ in ras P^s καὶ τὸ Mor | δὲ Re 10 δι ι & ἂν I sed ι
alterum in ras 3 litt m^s διστὰν MoM δις ἂν Mor 13 ὁρίων
LaVa | τε inser M^s 14 τάχεσιν La γρ τραχέσιν in marg
Mor 15 οὐχ ὑπόδημα — ἀφείλκυσε citat Plan fol. 38^v | οὐδὲ
(2) I Re | οὐδὲ (3) PIVa 16 ἐνθένδην I sed ν ultimum eras,
BLa | πλὴν Va

οτου ταῦτα ἐγένετ' ἄν, πόνον συνέχειαν φύσει περὶ
 φήθη δεῖν ἐξιῶσαι καὶ τὰ παρέχοντα δὴ τὴν ἐν ταῖς
 ὁδοῖς τρυφὴν πάντα βίψας καὶ χαίρειν ἀφελὺς καὶ κο-
 φότατον ἀπεργασάμενος ὥς οἶόν τε τὸ φέρον ἀναβὰς
 5 παντὶ τῷ τάχει τῶν ὁρέων ἐχρήτο προσόντος τοῦ παρὶ
 τῆς μάστιγος. 13. καὶ τὸ μὲν προπέμψον τοσοῦτον
 ἦν, ἦν δὲ ἄρα τοῦδε τὸ πλέον γυναικες, αἱ δὴ καὶ
 τὴν πόλιν εἶχον, τριάκοντα δὴ σταδίους τοῖς αὐτῶν
 αὐταὶ καλύψασαι σώμασιν ἔξω τὸ πρὸς ἐσπέραν ἔμενον,
 10 ὁ δέ, ἔστι γὰρ σώφρων καὶ εἰδὼς ἃ διωθεῖσθαι κά-
 λιον, καὶ τὰς τιμὰς ἐν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πραττομένοις
 ἀξίῳ ἔχειν πέμψας μὲν οὐκ ἀπήλασε τὸν ὄχλον οὐδὲ
 R 686 ἐλύπησε, διὰ δὲ τῆς ἐσπέρας αὐτῆς | τοῦτο ποιήσας,
 ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, εἰς γίγνομαι δὴ τῶν ἀναστρεφάντων
 15 καὶ αὐτός. 14. καὶ ὥς ἐκαθήμην πρὸς ταῖς ἑμῶν
 θύραις, βοῆς ἀκούομεν ἱκετεῖαν ἐχούσης. εἰκάσας οὖν
 ὅπερ ἦν, ἐξιέναι τὸν ἄνδρα, πάλιν ἐπὶ τὸν ἴκον
 ἀναβὰς ἀσθενῆς ὁ γέρων τὰ πρῶτα μὲν εἰσόμεν, εἰς
 παρήλαννον, ἔπειτα πολὺ τὸ μέσον ἑμῶν πρὸς ἐπὶ
 20 νον ποιήσας ἀνέμενον, δακρύσας δὲ ἥκοντος, τοῦτο

1 πόνον — 4 ἀπεργασάμενος citat Plan fol. 38^v 3st
 inser M² | δὴ] ἐπὶ La om Plan | τὴν Re τῶν libri Plan M²
 ἀφελὺς

3 εἰπὼν La Va 4 ἀπεργασάμενος ἤχετο Plan 5 ἤ-
 σατο Re | προσόντος του καὶ Va | τοὺς Mo Mor qui τοῦ com
 6 τοσοῦτον P sed v add m² 7 δ' Re 8 δὴ σταδίου Ma
 γε διασταδίου in marg | αὐτῶν MoM 9 „malim αὐτῶν“ B

12 ἀπήλασε M ἀπήλαννε ILa Re ἠπέλησε Va 13 „
 lim ἐλύπησε (διὰ τῶν ξαβδούχων), διὰ δὲ τῆς ἐσπέρας (sc. ἐπὶ
 14 ἀναστρεφάντων I 15 παρὰ Va
 γέ ἀντι

fortasse probandum 14 ἀναστρεφάντων I 15 παρὰ Va
 18 ὁ eras PI om BM | ταπρῶτα VB et e τὰ πρῶτα com P
 | εἰσόμεν P sed in ras m² 19 ἐκείνους Va

δὴ τὸ πολλάκις μοι πεπραγμένον, πολλὰ διεκωλύθην
εἰπεῖν τοῖς παρὰ τοῦδε λόγοις ἔχουσι μάλισθ' ἃ γ' ἂν
ἔβουλόμην. 15. ἐντεῦθεν ἡμεῖς μὲν ἐκαθεύδομεν, ὁ δ'
ἠπείγετο καὶ τῆς δευτέρας ἐσπέρας ἤπτετο Καππα-
δοκίας ὀρίων, εἴτα τῶν μετ' ἐκεῖνα, καὶ τῆς ἕκτης ἡμέ-
ρας μετὰ μέσσην ἔδειξεν αὐτὸν τῷ βασιλεῖ λανθάνοντα
τοὺς ἀπάντων ὀφθαλμοὺς τῷ τὸ μὲν ἡγούμενον μὴ
εἶναι, τὸ δ' ἐπόμενον ἐν | δυοῖν καὶ μάλιστα δὴ τῇ R 687
τοῦ σώματος διὰ τῶν πόνων δαπάνη. 16. πόνοι γὰρ
δὴ πόνοις συνήπτοντο καὶ τὸ διστὰν εἰς ἀνάπαυλαν 10
ἦν οὐδέν, οὐ σίτος, οὐκ ὕψον, οὐ ποτόν, οὐχ ὕπνος,
οὐκ ἐπιθυμία κλίνης. δς οὕτως εἶχετο τοῦ πρόσω,
ἴσπερ καὶ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ὁρέων ἄχθεσθαι τοῖς τε
παρὰ ταῦτα τάχεσιν ὥς βραδυτήσιν ἐπιτιμᾶν· ἐπεὶ
οὐδὲ ὑπόδημα ἔλυσεν οὐδ' ἀναξυρίδα ἀφείλκυσε οὐδ' 15
ἐγυμνώθη τῆς ἐνθὲνδε ἐσθῆτος, πρὶν ἐν τοῖς πρὸς
βασίλειά λόγοις τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ἀναλώσας ἦκεν
ἐπὶ λουτρόν. ὥς τά γε διὰ πάσης τῆς ὁδοῦ παραθέων

1 τὸ om La Va | διεκωλύθην] δὲ κωλύθην Mo δὲ ἐκωλύθην
Mor sed γρ διεκωλύθην in marg 2 λόγους Mor | ἔχουσιν ἃ I
sed ἃ ex δ corr m^s | μάλισθ' P sed σθ in ras m^s et μάλις' ἂν
ἐβουλόμην in marg m^s, I sed σθ e s corr m^s μάλιστ' ἂν C
sed' ἂν ex α corr s μάλιστ' MoLa μάλιστα Va edd μάλι-
στα ras 2 litt B πάντα μάλιστα conī Re | ἃ γ' scripsi
V et conī Re probante Sieversio p. 182 ἃ δ' C sed ἃ
δ' ἂν corr s, PMLa ἂν δ' Mo δ' Va edd om I et in ras 2
B B | ἂν om in ras 2 litt B ἂν I sed ν m^s et ν in ras 5—6
3 δ PIBM V δ Mo 4 ἠπείγετο ex εἰ πήγετο corr I^s
αὐτόν M Mor αὐτόν Re | τῷ om Re 7 τὸν La Mor
τὸ in ras P^s καὶ τὸ Mor | δὲ Re 10 δι ι εἰς I sed ι
ultimum in ras 3 litt m^s διστὰν MoM δις ἂν Mor 13 ὀρίων
La Va | τε inser M^s 14 τάχεσιν La γρ τραχέσιν in marg
Mor 15 οὐχ ὑπόδημα — ἀφείλκυσε citat Plan fol. 38^v | οὐδὲ
(3) I Re | οὐδὲ (3) PIVa 16 ἐνθὲνδεν I sed ν ultimum eras,
Bla | κλίνην Va

ἡρίθμει, καὶ κάματος οὐδεὶς αὐτὸν ἐπὶ τοῦτο κατεβί-
 βασεν, ὃν γε οὐδὲ αἱ πόλεις. τί ποτ' οὖν ἦν τὸ
 τοῦτο ποιοῦν; σφοδρὰ τις ἐπιθυμία λῦσαι μὲν τῇ
 R 688 βουλῇ τὸν δεσμόν, λῦσαι δὲ τῇ πόλει τὴν | ἀτιμίαν.
 ἔφκει γὰρ οὐχ ἑτέροις ἐπικουροῦντι μᾶλλον ἢ αὐτὸν
 ὀνομένῳ.

17. Καὶ τὰ μὲν τῆς γνώμης τοιαῦτα, μάταιον δὲ
 ὁρμὴ πᾶσα μὴ προσλαβοῦσα τὴν Τύχην. τὸ μὲν γὰρ
 ἂν κινολῇ, τὸ δ' ἀποστερεῖ τοῦ τέλους· μὴ γὰρ δι
 10 συμπνέοντος τοῦ δαίμονος πόσον ἂν τι εἴη παρ' αὐτοῦ
 τοῦ βουλευέσθαι; ὥς δῆτοι καὶ κυβερνήτης ἅπας σώ-
 ξειν μὲν ἂν θέλοι τὴν ναῦν, σώξει δὲ οὐχ ἅπας, ἀλλ'
 οἷς συμπράττει τὰ πνεύματα. τοῦτο δ' ἂν εἴη τῆς
 Τύχης. 18. καὶ νῦν τοίνυν τῷ βουλομένῳ ταχέως
 15 διαδραμεῖν παρ' ἐκείνης καὶ τὸ δεδυνῆσθαι μηδενὸς
 τῶν ὑποσκελίζειν εἰωθότων παρηνωχληκότος, οἷα πολλὰ
 ἂν ἐξ ὀχλήματος συμπέσοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ἀδάμαντος
 ὄντων μὲν τῶν τροχῶν, ὄντων δὲ τῶν ἐπ' αὐτοῖς
 οὕτω πάντα κρείττω τοῦ τι παθεῖν ἤρχετο πληττόμενος

1 ἐπὶ τούτῳ inser I³ | τοῦτο scripsi e CPV τούτῳ reliqui
 libri edd τούτων ἐν τι conl Re | κατεβίβαζεν Va 2 οὐδ'
 La Va 5 αὐτὸν MoBMLa Va 7 μάταιον — 11 βουλι-
 εσθαι citat Macar fol. 88^r 7 μάταιον — 8 Τύχην ad verbum
 comoediae Atticae μάταιον ὁρμὴ μὴ λαβοῦσα τὴν τύχην revo-
 cavit Kockius Fr. com. Att. III p. 501 n. 500 | δὲ om Macar
 9 τὸ] τό P sed ' in ras m³ | δὲ Re | ἀποστερεῖ scripsi e La Macar
 ἀποστεροῖ I edd ἀποστεροῖ reliqui libri 9 μὴ — 13
 πνεύματα citat Plan fol. 38^r 10 συμπνέοντος Va | εἴη inser I²
 11 τοῦ in τὸ corr Va τὸ Mor | „num τοῦ βουλευομένου ἢ
 βουλεύεσθαι vel τοῦ βουλομένου τὸ βούλεσθαι. an sic potius παρ'
 αὐτοῦ τοῦ βούλεσθαι (vel etiam βουλεύεσθαι)“ Re | δὴ τι BVV
 δὴ τις La | καὶ om La 12 ἐθέλοι VLa Va | ἀπαξ Mo et η
 in marg Mor 13 τὸ πνεῦμα La 14 τὸ C sed in τῷ cor
 s, V 15 ἐκείνης Re („possit quoque legi ἐκείνη“) ἐκείνους I
 sed οἷς in ras m³ ἐκείνων La ἐκείνῳ reliqui libri Mor
 17 ἐνυπέσοι La 19 κρείττων V | τι Re τί libri Mor

μὲν τοῖς πεφυκóσι λυμαίνεσθαι, | κρατούμενα δὲ R 689
 ὑπ' οὐδενός. 19. καίτοι τὸν ἀπερισκέπτως τῇ τοῦ
 τάχους ἐπιθυμίᾳ χρώμενον πολλὴν ἐφέλκεσθαι καὶ τὴν
 βλάβην ἀνάγκη. ἀλλ' ὅμως ἐνίκα τὰ νικώμενα, καθά-
 περ δι' ἄερος οὐδὲν ἐφαπτόμενα τῆς γῆς πορευόμενα. 5
 οὐκοῦν συμμαχία μὲν τῆς Τύχης διὰ τούτων δηλοῦται,
 τοῦτο δὲ οὐκ ἂν ὑπῆρχε μὴ τῶν ἄλλων συμβουλομέ-
 νων θεῶν. ὁμόνοια μὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ τὰ
 αὐτὰ φρονεῖν, στάσις δὲ καὶ τὸ διαφέρεισθαι πόρρω
 μὲν οὐρανοῦ, πόρρω δὲ τοῦ τὸν οὐρανὸν οἰκοῦντος 10
 χοροῦ. οὕτως ἔτρεχες δρόμον ὑπὸ θεῶν ἐπαινούμενον
 καὶ ἦν ἐβούλοντο πόλιν συνδιέσωζες καὶ ἥς ἐκήδοντο,
 κηδόμενος ἐφαίνου.

20. Ὡς γὰρ δὴ κατέθηκε πρὸ τῶν ποδῶν βασιλεῖ
 τὰ τὸν ἔλεγχον ἔχοντα γράμματα καὶ κελεύοντος ἀνε- 15
 γίνωσκε καὶ τοῖς μανείσιν οὐδαμόθεν ἦν σωθῆναι,
 γονάτων τε εὐθὺς ἤπτετο καὶ περὶ δόξης ἐποίειτο τοὺς
 λόγους καὶ οἷα ἂν ἐξ ἑκατέρου συμβαίη, τοῦ τε κολά-
 σαι καὶ τοῦ μῆ. ἔλεγε δ' ἄρα καὶ κεκολάσθαι τὴν
 πόλιν διδάσκων, ὥς αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς ἀπώλλυσαν 20
 τῇ φυγῇ πάσχοντες, ἃ ὅπως μὴ πάθοιεν, ἔφενγον
 ἀποροῦντες στέγης, ἀποροῦντες τροφῆς, οὐκ ἔχοντες

21 cf. p. 496, 11sq.

1 δ' Va Re om La 3 πάθους V 4 ἀλλ' — ἐνίκα
 om Va | ἐνίκα] ἀναβιοί La | κινώμενα Mo 6 ἡ συμμαχία C
 sed ἡ inser s, Mo edd 7 συμβουλευομένων B edd 10 τοῦ
 οὐρανοῦ Re | τῶν οὐρανῶν La Va 12 ἦν I sed " in ras m^s |
 ἐβούλοντο scripsi e VLaVa ἡβούλοντο reliqui libri edd | διέ-
 σωζες I sed εἶναι συν supra διέ, V | οἷς BM 14 δὴ om M
 | πρὸ I sed " supra ρ eras et o m^s 15 κελεύοντες Mo

17 τε inser M² om Va | ἄπτεται Va 18 ἂν] μὲν Va 19 καὶ
 (2)] ἱκανῶς ἤδη coni Re | post κεκολάσθαι ras 2—3 litt I
 21 ἐφηνγον in marg Mor

ιατρὸν ἀντιθεῖναι τοῖς ἐκ τῆς ταλαιπωρίας. καὶ ἐδείκνυ
 δὴ λέγων αὐτοῖς οἷς εὐπόρουν θνήσκοντας τοὺς |
 R 690 εὐπόρους καλοῦντας ἐφ' ἑαυτοὺς τὰ τῶν κακούργων
 ξίφη <καὶ> τῶν λχθύων τὰς γαστέρας ἀντὶ ταφῆς ἔχον-
 5 τας. ὁ δ' ἀπὸ τοιαύτης ἀκοῆς ἐπὶ τὸν θρήνον ὀρμήσας
 τὰς παρὰ τῶν ἄλλων δεήσεις ἔφθασε τοῖς παρ' ἑαυτοῦ
 δάκρυσιν, ἐν οἷς ἦν τῶν λυπηρῶν ἡ λύσις.

21. Πολλὰ μὲν οὖν σέ τὰ περιφανῆ ποιοῦντα,
 Καיסάρειε, μάλιστα δὲ τοῦτ' αὐτὸ τὸ νῦν. σεσώσμεθα
 10 γὰρ τῇ βασιλείῳ ψήφῳ, ἐρχεται δέ τι σωτηρίας καὶ
 ἐπὶ τὴν σὴν γνώμην. ἄλλου μὲν γὰρ ἴσως ἦν τοῦ
 μὴ κατὰ σέ τὸν τρόπον χαρίσασθαι θυμῷ μεγάλῳ
 λόγοις προσερεθίζουσι καὶ νῆ Δία γε οὐκ ὄντα μέγαν
 ποιῆσαι τηλικούτον πικραῖς τε κατηγορίαις καὶ τὸ
 15 πρᾶγμα αἰρουσιν ὀνόμασι φόβῳ τε τῶν ὁμοίων, εἰ μὴ
 τὸ σπέρμα τις ἀνέλοι· σοῦ δ' ἦν ἀκούειν πρᾶττος
 ἐπαίνους καὶ σοφίαν ὀρεῖν ἀφαιρουσάν τι τοῦ μεγ-
 θους καὶ λογισμοὺς ἐκ τῆς τῶν ἡμαρτηκότων φειδούς
 τὴν τῶν ἄλλων ἐγγνωμένους σωφροσύνην. 22. φιλό-
 20 μὲν οὖν καὶ τὸν Ἀθηναίων ῥήτορα τῇ Μιτυλήνῃ βοή-

3 cf. or. XXIII p. 496, 10 sq. 6 Io. Chrys. ad pop. Ant
 hom. XXI t. II p. 222 sq. 20 Thuc. III 41—48

20 ῥήτορα] τὸν Διόδοτον φησὶ· οὗτος γὰρ διεκώλυσε πα-
 δημεῖν τοὺς Μιτυληναίους διαφθαρεῖν κατὰ τὴν τοῦ Κλέωνος
 δημογορίαν, ὥσπερ φησὶν ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἰστο-
 ριῶν B²

1 ἱατροὺς Va 2 δὲ La Va Re | αὐτοὺς I sed ὃ in ras m¹
 | θνήσκοντας Va 3 ἀπόρους P sed ἀ ex εὐ corr m² | δημίον
 Va 4 καὶ inserui | voce ἀντὶ desinit La | ἔχοντες M Va
 5 ὁδ' PIBMV ὁ δὲ Re 8 τὰ σὲ Re 10 <μὲν> γὰρ comi
 Re 11 πρὸς Va | τὸ Mor, sed γρ τοῦ in marg | του conl Sin-
 tenis 14 τε om B 16 τίς IMoBM Mor | πρᾶττος
 PIMoBM 19 φιλάμεν Mo Mor 20 καὶ om Mor | τῶν Mo
 | ἀθηναίων V | τῇ] τὸν V

θοῦντα, ἀλλ' οὔτε τοσοῦτον ἦν τὸ κινδυνεύμενον, τοῦ γὰρ ἴσον ἡμεῖς καὶ Μιτυληναῖοι; τό τε πᾶν ἐκεί-
νος οὐκ ἔστησεν, ἀλλ' ἴσμεν, ἐφ' ὁπόσον ἤκεν ἡ δίκη.

νῦν δὲ διὰ τοῦ παντὸς ἀφίεται τὸ φάρμακον. R 691

23. Σκοπῶμεν δὴ κἂν τῷ κεκομικῶτι τὰς διαλλαγὰς 5
τῇ πόλει ἀνθρώπων τὸν ἐπίκουρον αὐτόν. ὃς γὰρ
ἐγένετ' ἂν τῇ πόλει λυσιτελέστερος ἑτέρου, τοῦτον
ἵπως οἶσει τὴν φιλτάτην ἡμῖν ἐπιστολήν, ἔπραξεν, ὃς
ἔνευ τε βαρύντητος ἐμελλε τῇ βουλῇ συνέσεσθαι καὶ
τοὺς ἐκείνης λόγους ἀνέξεσθαι πρὸς τῷ καὶ λαμπρὸν 10
τὸ δίκαιον ἐνεῖναι τῷ πράγματι. τίς γὰρ μᾶλλον ἂν
ἐκόντως ἐκαρπώσατο τὰ γράμματα τοῦ μόνου τῶν
[τοῦς] ἵππους ἐλαυνόντων μιμησαμένου τὰ Καισαρίου
πτερά; R 692

24. Ἔδει μὲν οὖν ὄρος τε ἡμῖν εἶναι καὶ ποταμὸν 15
χρυσίον, ὥσπερ Ἀνδοῖς, φέροντα, ὥσθ' ἡμᾶς μὴ μεῖζω
βούλεσθαι τοῦ δύνασθαι, νῦν δ' οὐκ ἦν ἐφικέσθαι
τοῦ μέτρου τοὺς ἐν τοιαύτῃ μεταβολῇ. σὲ δὲ μακα-

3 Thuc. III 50. cf. Ad. Bauer Philol. XLIII 362 5 Io. Chrys.
l. l. p. 223 D 15 Eur. Bacch. 154. Her. V 101, 2. cf. t. I 531, 8

15 ποταμὸν] τὸν Πακτωλὸν P¹

1 οὔτε scripsi οὐ τι libri edd „malim οὐχί“ Re | post ἦν
ras 5 litt M 2 ἴσον Mo edd εἶλον Va | Μιτυλήνη B
5 κἂν B Mor καὶ Va 6 αὐτῷ B 7 ἂν ἐγένετο Va
3 οἶση C sed εἰ suprascr s, PIMoB οἶση M edd | ἐπιστολήν
ἡμῖν Va 9 γε V | ἐμελλε τῇ P sed ε τη in ras m²
10 τὸ P 11 ἂν μᾶλλον Va 12 τὰ om Va | τῶν om B
13 τοὺς ante ἵππους B edd cancellavi 15 ὄρος Mor sed
γε ὄρος in marg 16 ὥστε Va | μέτρω Va 18 τῇ τοι-
αύτῃ BM

ρίζω μὲν τῆς τοῦ βασιλέως εὐνοίας, μακαρίζω δὲ τοῦ
 πρὸς ἐκείνον φίλτρον, μακαρίζω δὲ τῆς φρονήσεως,
 μακαρίζω δὲ τοῦ [τε] τοιαῦτα μὲν εἰργάσθαι, τοιαῦτα
 δὲ σεαυτῷ συνειδέσθαι. καὶ γὰρ ἔτι βελτίονος ἐλπίδος
 5 ὑπάρχει τοῖς τοιούτοις εἶναι καὶ ζῶσι καὶ ἀπιοῦσι,
 κἂν τί ποθεν προσβάλλῃ δυσχερές, ὧν πεποίηκεν ἡ
 μνήμη τὴν λύσιν ἐπαγγέλλεται. 25. καλὸν μὲν οὖν
 καὶ ἀνδρὶ συνειπύοντα κινδύνου σαφοῦς ἐξαρκάσαι καὶ
 τὸ νηὶ ναῦν ἐπαμύνασθαι ἀποκρούσασθαι ληστήας, σοὶ
 10 δὲ οὐκ ἂν ἐνὸς σώματος ἢ δέκα ἢ εἰκοσιν ἢ δις τοσούτων
 ἢ φιλοτιμία, ἀλλ' ὅσων οὐδ' ἀριθμῆσαι ῥάδιον.
 ὅτῳ δὲ εἰπεῖν ἐνὶ καὶ σεσωκέναι πόλιν, ἀλλ' οὐ τι γι
 τοσαύτην οὐδ' οὕτως ἀρχαίαν οὐδ' οὕτω πολλοῖς ἀν
 θροῦσαν τοῖς ἀγαθοῖς. μάρτυρες δὲ τοῦ γέμειν αὐτὴν
 15 ἀγαθῶν οἱ προστιθέντες τῷ πλήθει καθ' ἡμέραν τὰς
 μεταναστάσεις. 26. καὶ ὅταν δὴ τινες ἐν συννοσίᾳ
 σεμνύνωσιν ἑαυτοὺς μνήμη καλῶν πράξεων, σοὶ τὸ
 νικᾶν ὑπάρξει λέγοντι τὴν ἡμετέραν. ἢ σὺ μὲν ἴσως
 R 693 οὐκ | ἐρεῖς ἔργον ὑπερήφανον σιωπῇ κοσμῶν, ἡμᾶς

19 Plat. Symp. p. 217 E

19 ὑπερήφανον] ἦτοι μέγα, σεμνόν V²

1 τῆς — 2 φρονήσεως in ras 24 fere litt partimque in marg
 P² 3 τε libri Mor cancellavi τὰ Re | μὲν om Mo 4 „ma-
 lim ἐπὶ“ Re at cf. p. 454, 8 5 εἶναι om in ras 5 litt I | ἀ-
 οῦσι I sed ι in ras 3 litt m² 6 προσβάλλῃ M sed λη in ras
 προσβάλλῃ V προσβάλλει Va | πεποίηκεν in πεποιήκασιν cor
 I² | ἡ μνήμη I sed ἡ μνημ in ras m² 9 σύ Va et γε in
 marg Mor 10 στόματος B | τοσούτων Mor 11 φιλοτιμία
 Mo sed post α ras 1 litt | ὅσων CPIMo Mor 12 οὕτως MoVo
 | δ' Re | „malim οὐ τοι“ Re 13 οὕτως CI sed in hoc ε ras
 MoM VVa Mor 15 καθ' ἡμέραν MoBM VVa 18 voce ἡμε-
 τέραν rursus inc. A fol. 111 | ἴσως om Va

δὲ οὐκ ἔστιν ὃ τι παύσει λέγοντας τὸ μέγεθος τῆς
 εὐεργεσίας, τὸν περὶ αὐτῆς ποιοῦντας λόγον ἀθάνατον
 παισὶ πατέρων παραδιδόντων ἃ τε ἐπλημελήσαμεν ἃ
 τε ἐδίδευσamen ὧν τε ἀπελεύσαμεν. 27. καὶ εἰ μὲν τις
 ὀρθώσαιέ τί ποτε τῶν ἡμετέρων ἀνδρὸς ἀρετῆς δεό- 5
 μενον, τὰ σὰ τοῦτον ἐξηλωκέναι ἐροῦμεν, εἰ δὲ ἀμελεία
 πρόοιτο κακόν τι, εἰς μίμησιν τῶν <σῶν> καλῶν τοῦτον
 ἡγησόμεθα. καὶ τῶν πεπραγμένων ἡ διήγησις εἰς μέσον
 ἤξει νῦν μὲν ταῦτα πολλῶν λεγόντων, νῦν δὲ τοῦ
 μᾶλλον μεμνημένου τὸν ἦττον ἐπανορθοῦντος. 28. πολ- 10
 λαὶ μὲν ἡμῖν, ὧ χρηστέ, πανηγύρεις ἄτε καὶ παλαιο-
 τάτοις οὔσι καὶ πρεσβυτέροις τοῦ τὴν Ἰῶ βοῦν ποιή-
 σαντος ἔρωτος. καὶ γὰρ τοὺς ἐκείνην ζητοῦντας οἱ
 τὸ ὄρος οἰκοῦντες πόλιν τινὰ ἐπ' αὐτοῦ κεκτημένοι
 φαίνονται ξενίσαντες. ἐν οὖν ταύταις δὴ ταῖς ἑορταῖς 15
 ἄσόμεθα μὲν τὸν ἐν ἐκάστη τιμώμενον θεόν, ἄσόμεθα
 δὲ καὶ μεθ' ἐκάστους | σέ τε καὶ τὰ παρὰ σοῦ. R 694
 29. δοκεῖ δέ μοι καὶ βασιλεὺς φροντίζειν, ὃ τι ἂν σοι
 δοὺς δόξειε πᾶν ὅσον ἦν ἄξιον δεδωκέναι. καὶ μοι

12 cf. t. I p. 451, 3sq. II p. 152, 3. 440, 10

1 ὅτι IMo ὅστις Va | παύσει Va | τὸ μέγεθος I 2 <καὶ>
 τὸν ? | ποιῶντας P sed s add m² 3 ἐπλημελήσαμεν PIMo
 5 ὀρθώσαιέτι Mo ὀρθώσαι ἔτι Mor sed γρ ὀρθώσαιέ τι in marg
 | ποτε om Va | γρ ἀνδρῶν in marg Mor | κηδόμενον Mor
 6 δ' Re | ἀμέλει Va 7 πρόοιτο PV προσέιτο Mo sed πρόοιτο
 in marg cf. p. 107, 9. 181, 1 „videtur aut πρόοιτο κακόν τι leg.
 esse aut πρόοιτο καλόν τι“ Re | τινὰ I | σῶν inserui auctore
 Re | καλῶν | κα cum lacuna 3 litt V 8 τῶν <σοι> πεπραγ-
 μένων coní Re 9 τῶν μᾶλλον μεμνημένων τῶν ἦττον ἐπανορ-
 θοῦντων Mor 11 παλαιοτάτοις I sed οἰς in ras m³ 12 πρε-
 σβυτάτοις Va | τὴν τοῦ Va 15 δὴ om Va 16 τὴν Mo |
 ἐφ' Va | ὑμνούμενον Va 17 καθ' Va 18 ὅτι Mo

δοκεῖς διὰ πολλῶν σχημάτων ἀφιγμένος ἐπὶ τὸ καὶ βασιλεῦσι τετιμημένον προῖδαν ἤξειν, τὸν ὑπατον. καθ' ἕκαστον οὖν τῶν σχημάτων ἕξεις δῆπον καὶ σοφιστῶν ἐπαίνους μεγάλων ὄντως ἐν οἷς περὶ σοῦ λέγουσι
 5 γιγνομένων. αὐτῶν δέ γε τῶν λεγομένων κεφάλαιον ἃ τήνδε μέλλοντα τὴν πόλιν ἐπικλύσειν ἔστησας.

30. Ἡμεῖς μὲν οὖν χαλκῶν ἐμνημονεύομεν ἐκόντων οὐκ ὃν ἐπαγγεῖλαι τι παρὰ τοῦ βασιλέως σεμνότερον, ἀλλ' αἱ μὲν, οἷός τις ἀνὴρ τὸ σῶμα, δεικνύουσα
 10 ψυχῆς δὲ εἶδος τοῖς ἔργοις μνηύεται. ὅστις οὖν αὐτὸν ἐπέδειξεν ἄριστον, ἐν τῷ καλλίονι καὶ τοῖς ὑστερον ἔσομένοις φαίνεται καὶ τὸ μὲν πολλὰς κινεῖται τύχαις, τὸ δ' ἐστὶ κρεῖττον ἢ τι τοιοῦτον παθεῖν ἐν βεβαίῳ κείμενον. 31. τά τε οὖν ἄλλα πάντα εἰρησέται τῶν
 15 χρόνον καὶ οἷα πρὸς τὸν τῶν ἀμεινόνων ἄγγελον ποντοῦ διελέχθης, ὅτι ὃ σὺ δελξας σεαυτὸν ἐν οὐκ ὀλίγαις ὁδοῖς, φάνηθι μοι νῦν, εἰ μὲν οἶόν τι, θάττων, εἰ δὲ μή, μή τι γε βραδύτερος. ὥς
 19 ἔρωγε κάμνω τοῖς τῆς Ἀντιοχείας κατοῖς, ἡ γυν-
 R 695 ναικὸς | νόσφ' πιεζομένης οὐδὲν διαφέρει.

2 cf. p. 12, 12sq.

3 οὖν in ras I^s δῆπον Va 4 ὄντων Va 6 δ] διὰ α
 Cobet Mnem. V 188 (Coll. 118) | ἐπικλύειν BMVa 7 ἐμνη-
 μονεύομεν Mor 8 οὐκὸν Va | ἐπαγγεῖλαι τί MoBM
 9 οἷός I sed 'et οἷ in ras ex οἷ corr m^s οἷός τέ τις Mor | ἀν] ἀν ἢ Cobet l. l. 10 τὸ ψυχῆς εἶδος — μνηύεται citat Macr
 fol. 88^v | αὐτὸν PI sed 'e' corr P²I^s αὐτὸν MoM Mor
 αὐτῶν Va 11 ἄριστον ἐν PIMoBMV Mor 12 φαίνεται
 conī Mor 13 τόδ' APB | ἡ τι] ἡ τί I ἦτοι Mo Mor | τ-
 οὔτων I sed ν eras 16 διελέχθης V | ὃ ex ὃ corr I^s | ἔρωγε
 V σεαυτὸν Re 17 ὀλίγοις MoM 18 θάττων MV sed in
 hoc in marg θάττων r, Va Mor et e θάττων corr I 19 τῇ
 om Re | ἡ] οἷα Mor 20 διαφέρει om Mo διαφέρων Mor

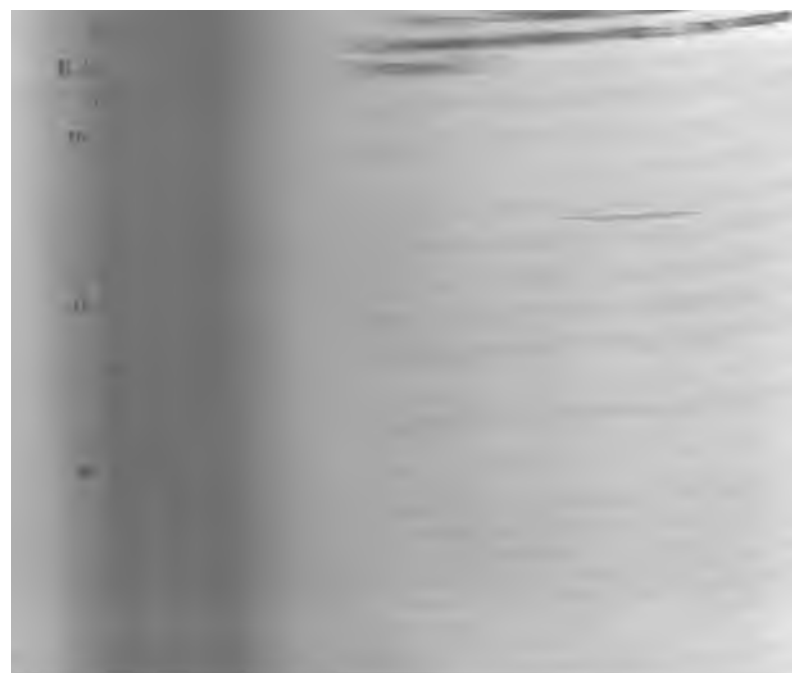

ἐν δὴ τῷ σῶ τάχει κἀκείνοις τὰ τῆς τῶν ἀνι-
 ρῶν λύσεως. 32. εἰ δὴ τοῖς ὀφείλουσι χάριν ἔξεστι
 πρὶν ἐκτίσαι τὴν χάριν, ἐτέραν αἰτῆσαι, τῶν παρ' ἡμῖν
 οἰκοδομουμένων καὶ αὐτὸς ἡμῖν, ὃ θαυμάσιε, γενοῦ
 καὶ δὴ καὶ τῶν γεωργούντων καὶ ποιήσον ἀμφοτέροις 5
 λαμπροτέραν τὴν πόλιν καὶ μηδέτερον τῶν ἀναλωμά-
 των φύγῃς, ὅπως ἡμῖν μὲν ὥς περὶ πολίτου διαλέγε-
 σθαι πρὸς τε ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔξειλῃ,
 σοὶ δ' ὁπότε εἴης ἐνθάδε, πολλαῖς δὲ τοῦτο γένοιτο,
 διαιτᾶσθαι τε ἐν οἰκείοις καὶ τῇ παρὰ τῶν ἀγρῶν 10
 φορᾷ τοὺς ἐπιτηδελους ἔστιαν.

33. Ἐμοὶ δὲ ἐγγὺς μὲν ἔσως ἢ τελευτὴ δηλουμένη
 τῷ τῶν ἐτῶν ἀριθμῷ, τάχα δ' ἂν τύχοιμι τότε λόγου
 παρὰ τῶν δυνάμενων λέγειν, οἷς ἀφορμὴ καὶ τῶν φί-
 λων ἢ κτήσις ἦν ἐκτησάμην μάλα δὴ φίλων σαφῶν. 15
 ἐν τούτῳ δὴ καὶ πλεόν τι περὶ σοῦ λέγειν ἔξουσι μὲ-

4 οἰκοδομουμένων] ἦτοι οἰκοδομοῦντων ἀντὶ ἐνεργητικοῦ
 παθητικόν V²

1 ἐκείνη C sed η in ras s κἀκείνη P sed η in ras m², M
 Mor κἀκείνη I sed η in ras ex ois corr et η s suprascr. m³,
 MoB κἀκείνης Va | τὰ reposui e V μετάδος Mo et in ras 4
 litt C^a, edd om reliqui libri | τῆς τῶν C sed τῶν inser s, P
 sed η s ex ωn et ωn ex η s corr m², I sed η s et ωn in ras et ἰς
 supra η s pos m³ τῶν τῆς Va 2 λύσις e λύσεως corr I³ |
 ἐν Mo Mor | δὴ in δὲ corr C^a 3 ἐκτίσαι libri (in ἐκτίσαι
 corr P³), fortasse recte, cf. ad p. 307, 9 et 28, 19 5 καὶ (1)
 om Mor | τῶν del I 6 λαμπροτέραν ἀμφοτέροις M | μὲν
 τὴν Va | μὴ δ' ἕτερον AI μηδ' ἕτερον CP sed in hoc
 eras, Va 7 ἡμεῖς Va 8 πρὸς (2) om PIMoBM Mor
 τοῦς.
 | πρὸς A τοὺς om Re | ἐξεῖλῃ M sed ἐξῆι in marg ἐξήϊ B
 ἐξῆι Va 9 δὲ Va | γίνοιτο Va 10 περὶ Va om M
 13 τότε λόγου] τὸ τέλος Va 14 φίλων λόγων ἢ Va 15 ὃν
 B et ex η² corr P | μάλιστα Va 16 τί IMoBV | τοῦ in
 τὸ corr P²

XXII.

Oratio εἰς Ἑλλέβιχον magistrum militiae paulo post veniam motus datam a Theodosio Antiochia Constantino-
polin vocatum¹⁾ conscripta septem et decem codicibus qui
magna e parte iidem sunt atque in oratione praecedenti,
ad nos pervenit. Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 223
diversis manibus correctus est. Vide t. I p. 10sq. et supra
p. 445. Contuli.

2. Monacensis gr. 483, olim Augustanus (= A)
saec. X fol. 111^v pluribus manibus correctus est. Vide
t. I p. 15sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV
fol. 118. Vide t. I p. 20sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 77. Vide t. I
p. 44sq. et 69.

5. Athous Batopaedii 367 (= Ba) saec. XIV/XV
fol. 57. Vide supra p. 185sq. Contulit meum in usum
P. Spyr. Lambros.

6. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV
fol. 118^v. Vide t. I p. 217sq. Contuli.

7. Laurentianus gr. LVII 20 (= L) saec. XV
fol. 137.²⁾ Vide t. I p. 39sq. et 69. Contuli.

1) Cf. p. 492, 5. ep. 787 et 816.

2) Folium 140 desinit vocibus τῶν πολλῶν p. 491, 13, quas
voce εὐχόμενον excipit folium 142; folio inter haec duo medio
verba orationis XXIV περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ inde ab
ἐρμενία πᾶσα t. II p. 35, 2 R usque ad εἶναι τὸν φόρον p. 47, 12
continentur.

τον ἀπο-
ρίαν, κα-
ν, εἰ κα-
δόξαται,
ν τῇ λα-
τοῦ πε-
μεν τὸ
4 τοσαύ-
ἀπογνώ-
τοὺς ἰσ-
ς, πρῶτα
βουλε-
ἐρχέσθαι
ματος ἐ-
κπεινήν
Πολλὰ

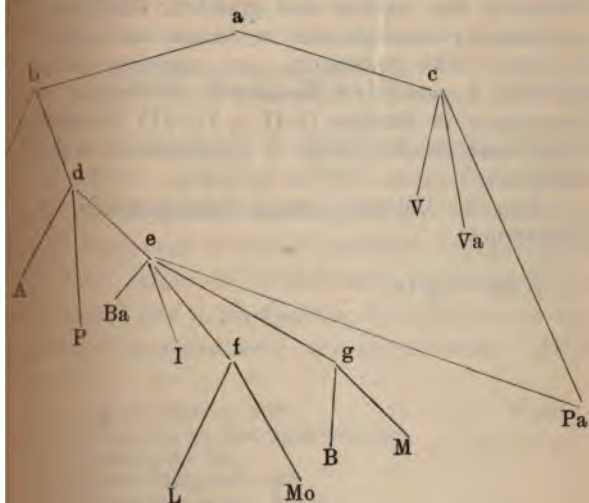
πῶρον το-
συμβόλ-
μει τῶν
ν ἐπὶ ῥή-
ἀκίς κα-

10 [Deut.]

10 ἰδέσθαι
φωσ, οὐκ

4 πεπονή-
qui libri editi
23, in edo-
14 τὸν
συμβόλ-
ἐδόξαται. Me-
in in ras. ni

te gr. 125¹⁾, contrarium ob causam quam supra (sq.) proposui de codice secundae familiae sed mixtae quibus vestigiis haud privo Vaticano gr. 64 (Va). Consuetudinis vinculum quo codices adhibiti coniuncti po tibi stemma proponit:

multos locos excerpit Macarius Chrysocephalus

ratio primum edita est a Fed. Morello t. II p. 525
 „ex cod. Rom. et Bavar. mss.“, ut ipse in indice
 1880 ait. Quorum prior quin Parisinus gr. 3016
 dubitari non potest;³⁾ nam textus Morellianus Pa-
 ri fere reddit. Paene vero nusquam ad vitia huius
 a corrigenda usus est codice *Bavarico* i. e. Monacensi

Proprium eius est vocales apostropho abreptas reponere
 πειρο pro τοῦθ' p. 471, 2 et 473, 10; περὶ pro περὶθ'
 20; μήποτε ἄν pro μήποτ' ἄν p. 478, 7.

Cf. t. I p. 351.

Cf. supra p. 448 et t. I p. 58.

8. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 235. Vide t. I p. 220sq. Contuli.

9. Laurentianus gr. XXXII 13 (= La) saec. XIV fol. 89^v. Vide t. I p. 227sq. et 236. Contuli.

10. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 147. Vide t. I p. 222 sq.

11. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 161^r. Vide t. I p. 24sq. Contuli.

12. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 102. Vide t. I p. 213sq. Contuli.

13. Vaticanus Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 60. Vide t. I p. 214sq. Initium contuli.

14. Parisinus gr. 3016 (= Pa) saec. XV fol. 6. Vide t. I p. 53sq. et 69. Contuli.

15. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 122^v. Vide t. I p. 35sq. Contuli.

16. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 298^v. Vide t. I p. 48sq. et 69.

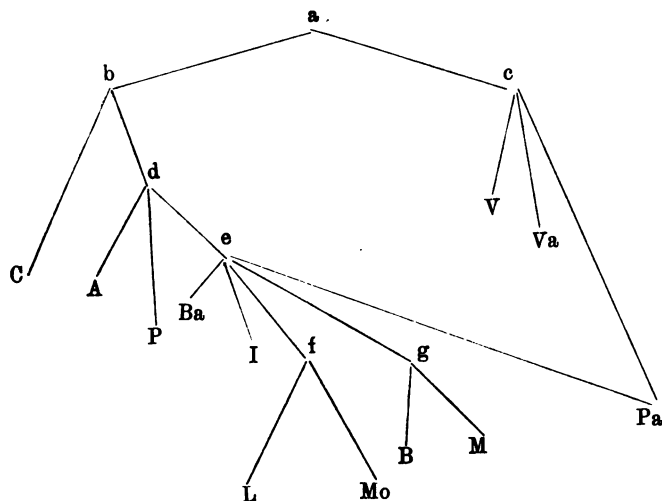
17. Vaticanus gr. 64 anno 1269 vel 1270 exaratus (= Va) fol. 145^v. Desinit voce *ἡνέγκατο* p. 479, 3. Contuli.

Hic quoque duae distinguuntur familiae pretio fere pares, quarum prior codicibus *CAPBaILMoBM*, altera codicibus *VVa* continetur, *Pa* recensiois ex utraque mixtae vestigia prae se fert. Singularis vero necessitudo intercedit inter *BaILMoBM*, quippe qui e communi radice (*e*) prodierint, ita tamen ut *LMo* aequae atque *BM* ab iisdem propaginibus hodie deperditis (*f* et *g*) repetendi sint. Ad communem illam eorum radicem (*e*) etiam *Pa* ab una parte redire dicendus est, ab altera ad exemplar e quo *VVa* fluxerunt. Eandem quam *LMo* etiam *La* habet originem, sed quoniam ubicunque ab his recedit, lectiones depravatas exhibet¹⁾, ab apparatu critico exulare iussus est. Idem statuendum esse duxi de codice prioris familiae

1) Ut paucis defungar, p. 475, 1 praebet *τιμωρίας* pro *τιμωρίας*; ibidem *τιμωρίαν* pro *κοινωνίαν*; p. 480, 14 *ὅτι* pro *ὅτι* *καλῶς*; p. 485, 14 verba *καὶ περὶ πολλοῖς μὲν ἀνδράσι* omittit

Urbinate gr. 125¹⁾, contrarium ob causam quam supra (p. 447sq.) proposui de codice secundae familiae sed mixtae recensitionis vestigiis haud privo Vaticano gr. 64 (Va).

Necessitudinis vinculum quo codices adhibiti coniuncti sunt hoc tibi stemma proponit:

Nonnullos locos excerpit Macarius Chrysocephalus.²⁾

Oratio primum edita est a Fed. Morello t. II p. 525 —537 „*ex cod. Rom. et Bavar. mss.*“, ut ipse in indice praemisso ait. Quorum prior quin Parisinus gr. 3016 fuerit dubitari non potest;³⁾ nam textus Morellianus Parisinum fere reddit. Paene vero nusquam ad vitia huius plurima corrigenda usus est codice *Bavarico* i. e. Monacensi

1) Proprium eius est vocales apostropho abreptas reponere ut in *τοῦτο* pro *τοῦθ'* p. 471, 2 et 473, 10; *ἔπειτα* pro *ἐπειθ'* p. 474, 20; *μήποτε ἄν* pro *μήποτ' ἄν* p. 478, 7.

2) Cf. t. I p. 351.

3) Cf. supra p. 448 et t. I p. 58.

τοῦ μὲν αὐτοῦ τὴν ἴσῃν ἔχουσιν ἐπιθυμῶν, προσποι-
 οῦνται δὲ μηδὲν ἐπαινῶν δεῖσθαι. 2. κακοὺς τοίνυν
 ἀμφοτέρους ἡγούμενος ὅσοι τε τὸ πλουτεῖν πρὸ ἐπα-
 νων ποιοῦνται καὶ ὅσοι μείζον ἡγούμενοι τοὺς ἐπα-
 νους οὐ φασιν οὕτως ἔχειν, ἄνδρας ἀρίστους ἡγούμε-
 5 τοὺς μὴτ' ἀγνοοῦντας ὅσον ἐστὶν ἔπαινος χαίρειν α
 τῷ πράγματι λέγοντας, ὥστε καὶ ἐπαγγέλλειν κατὰ
 τῶν δυναμένων λέγειν. ὣν ἓνα τοῦτον εἰδὼς τὸν
 R Π 2 θαυμαστὸν Ἑλλέβιχον | νῦν οὐκ αἰτοῦντι τοῦτο
 10 παρέξω πρότερον ἡτηκότι δεδοκώς. οἶμαι γὰρ αὐτὸν
 καὶ διὰ τὸ πεπεισθαι με τὰ παρόντα ἐπαινέσαι σε-
 γηκέναι τε καὶ μὴ τὸ πρότερον πρὸς ἐμὲ πεποιμένῃ.
 3. ἀγῶδες μὲν οὖν παρελθόντων μεμνησθαι κακῶν ἔ
 γὰρ μηδὲ συμβῆναι τὴν ἀρχὴν ἔδει, σιγαῖσθαι, φη-
 15 τις ἄν, προσήκειν. ἀλλ' ἐπειδήπερ οὐκ ἄν τις ἴδῃ
 τὴν βοήθειαν καλῶς μὴ τῶν δεινῶν ἀ τῆς βοηθείας
 ἔχρηξε, πρὸ αὐτῆς εἰρημένων, τῆς ἀνάγκης ἡ μὴ
 δήπου γίγνεται.

13 cf. Eur. fr. 133 N²

3 πρὸς C sed σ eras πρὸς A sed s del δι' Macar
 4 τὸ ἐπαινεῖσθαι Macar 8 δυναμένων e δυνάμεων corr C
 τοῦτον C, e τούτων corr P sed τούτων suprascr. m², inser I¹
 τούτων reliqui libri Mor τούτων Cobet Coll. crit. 119 9 α-
 τοῦντι τοῦτο ex αἰτοῦν τι corr I³ 10 ἡτηκότι I sed post q
 alterum 2 litt eras | δεδοκώς | δὲ κακῶς Mor ἡτηκότι, ἡτῶν
 δὲ κακῶς, οὐ δεδοκώς coni Re 11 τὰ δύντα aut προσήκειν
 aut πρέποντα coni Re | ἐπαινέσειν Cobet Coll. 119 at cf. p. 322, 1
 σεσηκέναι V 12 μὴ τὸ] τὸ μὴ Pa Mor 13 ἀγῶδες -
 15 προσήκειν citat Macar fol. 89^r 13 μὲν οὖν] ἐμοὶ δυνά-
 Macar 14 τὴν ἀρχὴν I (e τὴν ἀρχὴν corr m²) B 14 φη-
 — 15 προσήκειν] πάντως προσήκει Macar 16 καλῶς Ma
 17 ἔχρηξε C ἔχρηξε M ἔχρηξε reliqui libri edd 18 φη-
 ται VVa

4. Χρημάτων ἐδέησε βασιλεῖ πρὸς τὴν τῶν ὅλων σωτηρίαν καὶ μάλιστα δὴ τῷ μὲν εἰς ἔτος δέκατον, τῷ παιδὶ δὲ πέμπτον τῆς βασιλείας προοιούσης. νόμος δὲ ἐν τοῖς τοιούτοις χρόνοις χρυσὸν ἵεναι παρὰ τῶν κρατούντων εἰς χεῖρας τοῖς στρατιώταις. τῶν τολύνν 5 περὶ τῶν χρημάτων γραμμάτων ἀνεγνωσμένων ἔδει | μὲν ἡδεῖαν τότε ἀνθρώποις γενέσθαι τὴν ἀκοήν R Π 3 καὶ προθυμίαν περὶ τὴν εἰσφορὰν τοσαύτην, ὥστ' εὐθυμίαν ἐνεργεῖν τῷ βασιλεῖ τὴν ἐνταῦθα ἐτοιμότητα, οἱ δὲ πρὸς τοῦθ' ἦκον ἀτοπίας, ὥστ' ἐξέπεσόν τε αὐ- 10 τῶν καὶ φρονεῖν οὐκέτ' εἶχον, ἃ μὲν ἔδει δοῦναι καθορῶντες, ἃ δ' ἀντὶ τούτων ἦν ἔχειν, οὐδὲ λογιζόμενοι. 5. καὶ πρῶτον μὲν ἐγγὺς τοῦ θρόνου καὶ τῶν τοῦ ἄρχοντος ὁμμάτων φωνὴν ἔρρηξαν στασιαστικὴν, σχῆμα μὲν ἔχουσαν ἱκετείας, ἔργον δὲ ἀπειθείας. ὥσπερ 15 γὰρ ἐν τοῖς μεγίστοις κακοῖς τοὺς θεοὺς εἰώθαμεν καλεῖν δεόμενοι βοηθεῖν, οὕτω τότε τὸν θεὸν οἱ βοῶντες σφᾶς ἐλεεῖν, ὥς εἰς τὸ πράττειν ἀξίως ἐλέου

1 cf. p. 436, 1 sq. Sozom. VII 23. Theod. hist. eccl. V 20, 1
3 Marcell. Com. chron. (Chron. min. saec. IV—VII ed. Mommsen II p. 62 ad annum 387 cf. Hydat. cont. chron. Hieron. 14 VIII ib. p. 15) 4 cf. Amm. XXVI 2, 10 cum nota Valesii 8 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. V t. II p. 63 E 15 sq. cf. p. 422, 12 sq.

3 δ' ἐς (vel εἰς) Sintenis | πέμπτον Mor, quo retento προοιόντος coni H. Valesius l. l. 5 τοῖς στρατιώταις εἰς χεῖρας Pa Mor 6 γραμμάτων in marg inser I³ πραγμάτων Va | ἀνεωγμένων Va | ἔδει μὲν om Pa Mor 7 τότε] τοῖς Cobet Coll. 119 8 ὥστ' C sed σ inser f | ἐπιθυμίαν Mor 9 ἐντεῦθεν Ba | ἐτοιμότητα Ba sed η ex α corr m³ 10 αὐτῶν Ba I Mo Pa Va Mor αὐτῶν L spir. supra v eras ἑαυτῶν Re 17 δεομένοις Mor | τὸν θεὸν in τῶν θεῶν, tum iterum in τὸν θεὸν corr P³ οἱ βοῶντες] „malim additum ἐκάλουν“ Re 18 ὥς τ' Pa Mor ἀξίους Va

παρὰ τῶν γραμμάτων ἀφιγμένοι. 6. ὄντος δὲ οὐδὲ
 τούτου φορητοῦ πολὺ δεινότερον τὸ ἐπὶ τούτῳ. μετὰ
 γὰρ δὴ τῶν ῥημάτων ἐκείνων ἐπὶ τὴν πρὸ τοῦ δικαστηρίου στοὰν ποιησάμενοι τὴν ἔξοδον καὶ τὴν βοήθ
 5 ἐπιτείναντες καὶ γυμνωθέντες τῶν χλαμύδων καὶ τὸ
 οὐπω κεκινημένον ταῖς δεξιαῖς κινεῖντες παρακα-
 λοῦντες εἰς κοινωνίαν ὧν ἐτόλμων, ἐλθόντες ἐπὶ τῷ
 R Π 4 πλησιάζον βαλανεῖον κάλους ὧν ἐξήρτηντο | τὰ τὸ
 φῶς ἐν νυκτὶ παρέχοντα, μαχαίραις ἐξέκοπτον θα-
 10 κύνντες, ὅτι δεῖ τὸν ἐν τῇ πόλει κόσμον ταῖς αὐτῶν
 βουλήσεσιν ὑποχωρεῖν καὶ ὥς ὁ μὲν νόμος οὐδέν, τὸ
 δὲ ἐκείνοις δοκοῦν μέγα. 7. τοιοῦτον τοίνυν ἄσθεντος
 προοιμίον μετὰ ῥημάτων ἐτέρων, ἃ κέρδος ἂν ἦν μοι
 μὴ ἀκηκοέναι, τὸ μὲν τὰ εἰωθότα ταῦτα ποιεῖν καὶ
 15 ταράττειν καὶ συγγεῖν τὰν τοῖς ἐργαστηριοῖς μικρόν
 τε καὶ ἀνάξιον τῆς αὐτῶν ἀνδρείας ἡγήσαντο, βλέπον-
 τες δὲ εἰς τὰς πολλὰς τὰς ἐν ταῖς σανίσιν εἰσόντας
 βλασφημίας πρὸ λίθων ἐπ' αὐτάς ἀφέντες ἐπὶ μὲν
 ταῖς ῥηγνυμέναις ἐρέλων, πρὸς δὲ τὰς ἀντεχούσας
 20 ἡγανάκουν. 8. ἔπειθ' ἡγούμενοι τὰς ἐν τῷ χαλκῷ

1 ἀφιγμένον V ἀφιγμέν cum duabus post 2 litteris parum
 perspicuis Pa ἀφιγμένων Mor | ὄντως M | οὐδὲ om Mo
 3 πρὸ τοῦ om Va 5 γυμνασθέντες Mo 6 κινεῖνται Va
 8 πλησίον Cobet Miscell. 143 | κάλους V Re κάλλους B sed ous
 in ras, Mo κάλω Pa κάλωα Mor κάλωας Valesius ad Ann.
 XIV 1, 9 | ἐξήρτητο? 9 ἐξέκοπτον scripsi e CAPBaIV ἐ-
 ξέκοπτον reliqui libri edd 12 δοκεῖ Mor qui δ pro τὸ coni.
 ἀναθέντος Pa Mor 15 ρόν in μικρόν — 16 ἀνδρεί in ἀνδρείας
 absciss Pa 16 ἀνάξιον V sed i inser m² | αὐτῶν B sed 'in'
 corr, MMoLI | ἀνδρείας reposui e libris ἀνδρείας edd 17 ἱ
 Re | τὰς (2) om Ba | τὰς — σανί in σανίσιν absciss Pa | ταῖς
 om Va 18 πρὸς BaMo | θων in λίθων — ἀφέ in ἀφέντας
 absciss Pa 19 ὦν in ἐρέλων — ἄν in ἀντεχούσας absciss Pa
 20 κῶ in χαλκῷ et τιμωτέρας absciss Pa

τιμιωτέρας καὶ τὴν εἰς ἐκείνας παροινίαν ἀφορητοτέραν
 δραμόντες ἐπ' αὐτὰς ἅμα σχοινοῖς περιθέντες τοῖς
 ἀνχέσι καταβαλόντες εἰλκον, οἱ μὲν οὐ διατεμόντες,
 οἱ δὲ καὶ τοῦτο ποιήσαντες. | καίτοι περὶ μὲν R Π 5
 τοῦ πατρὸς ἴσως ἂν εἴποιεν τὸ χρυσίον, Ἀρκαδίῳ δὲ
 τί ἂν τις ἐγκαλέσειε; τῷ δὲ μετ' ἐκείνουν τί;
 τῇ δὲ τούτων μητρί; τῷ δὲ τοῦ βασιλέως πατρὶ;
 περὶ ὧν οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὥς μετείχον τῶν περὶ
 τὴν φοράν. 9. παραδόντες τοίνυν τοῖς παιδαρίοις
 ἐν τοῖς οὕτως αἰδεσίμοις παλίζειν ἐχώρουν αὐτοὶ 10
 μετὰ πυρὸς ἐπ' οἰκίαν ἀνδρὸς ἀδικούντος μὲν οὐ-
 δέν, δοκούντος δὲ τοῖς οὐ βουλομένοις ἀκούειν τῶν
 γραμμάτων, καὶ τὰ μὲν ἔκαον, τὰ δὲ διεννοοῦντο, ὧν
 ἦν τὰ βασίλεια. καὶ εἰ μὴ τόξα τε καὶ τοξότας ἰδόν-
 τες ἔδεισαν, κρείττον ἂν ἦν ἢ κωλυθῆναι τὸ πῦρ ὥς 15
 ἐπὶ πλείστον ῥέον. περὶ τοίνυν τὸ μέσον τῆς ἡμέρας
 μεταμέλως τε εἰσῆει τοὺς μανέντας καὶ κοινὸς ἦν ὁ
 φόβος τῶν τε ἡδικοκώτων τῶν τε οὐχ ἁμαρτόντων,

5 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. VIII t. II p. 96 A 14 cf.
 p. 401, 12sq. 17 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. II t. II p. 20 E

1 κοινωνίαν CA sed in hoc παροι supra κοινω pos m²
 (antiqua), LMoPaVa Mor ἀτιμίαν I sed γε κοινωνίαν supraser.
 m², Ba | ἀφορητοτέραν C sed ας ποιήσαντες supra αν pos m
 2 καὶ inter ἅμα et σχοινοῖς Pa Mor cancellavit Re 3 εἰλ-
 κον. οἱ μὲν οὖν Mor 4 τούτου Mo 5 εἴποι L sed post ι
 (2) ras i litt, Mo εἴποιε Mor 6 τί ἂν τις scripsi e V cum
 Cobeto Coll. 119 τί τις CAPBaLMoB Re τί τις IMPa τί-
 τίς Mor | τί;] τι ὁ Re 12 οὐ om Va 13 ἔκαον VVa
 ἔκαον Re ἐκείνουν Mor sed γε ἐκείνουν in marg om in lacuna
 6 litt B 14 τε om B | ἰδόντες om LMo | ἐπτήξαν Va
 16 ἐπιπλείστον MV τὸ inter ἐπὶ et πλείστον Mor cancel-
 lavit Re

ὥς ἐν τοῖς τοιούτοις κακοῖς κοιναὶ τῶν πόλεων αἰ
 δίκαι καὶ τὸ τῆς ὀργῆς ἀμφοτέρους ὁμοίως ἐπέρχεται
 τούς τε ἐν ταῖς αἰτίαις τούς τε πόρρω τῶν ἐγκλη-
 4 μάτων. 10. ἤδη δὲ τῶν ἀγγέλων ἐξεληλυθότων καὶ
 R II 6 τῶν πραγμάτων | δηλούντων ἃ δεῖ προσδοκᾶν, καὶ
 τῶν μὲν δαίμονας αἰτιωμένων, τῶν δὲ ἀλλήλους, πάν-
 των δ' ἑαυτοὺς θρηγνύντων καὶ γυναικας καὶ τέκνα
 καὶ στέγας ἐν ἐδόκει μόνον ἔχειν τὴν σωτηρίαν, ἣ
 φυγὴ καὶ τὸ ζητεῖν ἄλλην γῆν. 11. τοῦ μὲν οὖν λεῶ
 10 τὸ πλεῖον μετανίστατο, τὴν βουλὴν δὲ τὸ ἄρχον ἀπει-
 λαῖς ἐπειρᾶτο κατέχειν. νέοι δὲ οἱ περὶ ἡμᾶς τε καὶ
 τοὺς λόγους οὐδὲν πρὸς οὐδένα εἰπόντες ἐκποδῶν
 εὐθύς ἦσαν. οἰομένων δὲ ἡμῶν ἥξειν ἐκεῖθεν λόγον
 ἔχοντα τὴν τιμωρίαν, τὴν δὲ ἄλλην ἄλλος ἔφασκε,
 15 δεινὰ δὲ πᾶσαι, καὶ περὶ τάφους τοῖς πολλοῖς ἣ
 φροντίς, εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τοῦτ' ἀπέγνωνσαν ὥς ἐμπρησμοῦ
 τὰ τε ἄνυχα καὶ ἡμᾶς ἀναλώσαντος.

8 Io. Chrys. hom. l. l. p. 21 Bsq.

11 cf. p. 503, 17 sq.

1 κοιναὶ τε πόλεων Mor 2 καὶ — 3 αἰτίαις in marg
 Mo² 3 πόρρω C 5 χορὴ Va „malim aut ἔδει aut διγ
 aut δέοι“ Re 7 δὲ αὐτοὺς VVaL Re δὲ αὐτοὺς Pa δὲ αὐ-
 τῶν Mor | τὲ καὶ M 9 οὖν inser I³ 10 τὸ om Mor
 πλεῖον — ἀπειλαῖς absciss Pa | πλείστον V πλεῖον VaB | ^{τὸ ἄρχον} ο ἄρχον
 Va 11 ο in ἐπειρᾶτο — 12 τοὺς absciss Pa 11 τε om Ba
 12 ν in οὐδὲν — ἐκποδῶν absciss Pa | ἐκ ποδῶν CAPBa
 13 οἰομένων — λόγον absciss Pa | δ' Va 14 ἔχονσαν Pa sed
 ν absciss, Mor | τὴν δὲ in ras 3—4 litt om I „ambigo utrum
 τήνδε an τὴν μὲν legam“ Re | δὲ — ἔφα in ἔφασκε absciss Pa
 | δὲ post ἄλλην inser I³ | ἄλλως I sed in ἄλλος corr m³, LM
 γο ἄλλον Mor post ἄλλως ras 4 litt I, ἔχειν B 15 δὲ in
 ras I³ om BaPa Mor δ' Va | ἄπασαι Va πᾶσαι Mor | ταφῇ
 olim coni Re τάφον Cobet Coll. 119 16 τοῦτ' absciss Pa
 τοῦδ' Va 17 ἀναλώσαντος BaI sed in hoc α in ο corr m³, LMa

12. Οὕτω δὲ ἡμῶν ἐπτηχότων καθάπερ ἐν προσδοκίᾳ βροντῆς ἢ σεισμῶ πάντα κινουῦντι ἔρχεται Φήμη, ἢ θεὸς ἧς πόρρω τὸ ψεῦδος, τὸν ἄνδρα τοῦτον ἀργέλλουσα δικαστὴν ἡμῖν ἀφ᾽ ἑξέσθαι. καὶ τοῦτ' εὐθὺς τὴν τῶν χαλεπῶν ἐλπίδα τῇ παρεχούσῃ τι βέλτιον εἰς 5
| ἐλαττόν τε ἦγε καὶ τὰν ταῖς ψυχαῖς ἐποίει κου- R II 7
φότερα καὶ τις ἐσθίων τε ἐμειδίασε καὶ μετέλαβεν ὕπνου καθαρεύοντος πηδημάτων, καὶ περὶ ἀργῶν τις ἦρετο τῶν ἑαυτοῦ τολμήσας εἰπεῖν ἑαυτοῦ πρότερον τῷ φόβῳ τοῦτο κεκωλυμένος, καὶ ὁ μὲν οἷς ἤκουσε 10 πιστευῶν μεθ' ἡδονῆς ἕτερον ἐδίδασκεν, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῶν ἀγαθῶν ἀπιστῶν παρὰ τοὺς εἰδέναι τι δοκοῦντας ἦρχετο. καὶ πολλὸς πανταχοῦ τε καὶ παρὰ πᾶσιν Ἑλλέβιχος ἐν οἰκίαις, ἐν ἀγοραῖς, ἐν στοαῖς, ἐν στενωποῖς, ἐν βαδίζουσιν, ἐν καθημένοις, ἐν νέοις, ἐν 15 πρεσβυτέροις, ἐν ἀνδράσι, ἐν γυναιξίν, ἐν ἐλευθέροις, ἐν δούλοις, ἐφ' οὗς καὶ αὐτοὺς ἦρχετό τι τῆς τῶν δεσποτῶν τύχης. 13. ἐμπεπληκῶς δ' ἑαυτοῦ τὴν

1 Io. Chrys. l. l. p. 21 D sq. 2 Hes. opp. 764. Aesch. c. Tim. § 128. Soph. Oed. R. 158. Paus. I 17, 1 9 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XVII t. II p. 171 D sq.

1 δὴ L | οἰκία in προσδοκία absciss Pa προθεσμία Va
2 βροντῇ Va | ἢ φήμη ἢ Va 4 ἀφ᾽ ἑξέσθαι ἡμῖν Pa Mor
5 α in ἐλπίδα absciss Pa | τί BaBMPaV τὴ I τὸ B sed τι
supraser. m² 6 τε om Pa Mor | τὰ ἐν Pa Mor | τὰν ταῖς
BaMo 7 καὶ absciss Pa | μετέλαβεν Mo sed λ et β in ras m²
8 τις absciss Pa τίς BaIV 9 (1) αὐτοῦ Va 10 τούτῳ
Pa Mor 11 ἢ in ἡδονῆς absciss Pa | ἐδίδασκεν I sed ν
add m³ 12 τί BaIMoBMV 13 vs in πολλὸς absciss Pa
πολλὸς P sed s add m² πολλὸν AMoMVa | ἀπανταχοῦ Va
14 ἐν στενωποῖς, ἐν στοαῖς Va | ἐν στοαῖς om Pa 16 γυναιξὶ V
17 αὐτοῦ Pa 18 δὲ BaIBM edd | αὐτοῦ I sed in αὐτοῦ
corr m³, BaPa Mor

πόλιν οὗτος ὁ λόγος ἤκε μὲν ἐπὶ τὰ προάσθεια ταχέως,
 ἤκε δὲ ἐπὶ τὰ πεδία, προὔβη δὲ ἐπὶ τοὺς λόφους
 ἅπασι ποιῶν ἐλαφρότερα τὰ παρόντα καὶ ὅσοι κινδύ-
 νων μὲν ἦσαν ἐκτός, τοῖς δὲ τῶν κινδυνευόντων
 5 ἐβαρύνοντο κακοῖς. ἐωρᾶτο τοίνυν ἡ γνώμη τοῦ τὸν
 δικαστὴν ἀπεσταλκός ἐν τῇ γνώμῃ τοῦ τὴν ψῆφον
 R Π 8 ἐγκειρισμένου, | καὶ ἐδόκει μήποτ' ἂν ἐπὶ τῇ θα-
 νατούσῃ χρῆσασθαι τῇ τοῦδε κεφαλῇ, ἣν ἥδει πρὸς
 οὐ τὰ τοιαῦτα πεφυκίαν. 14. ἦν οὖν ἀκούειν πολ-
 10 λῶν οὐ βοώντων μὲν, οὕτως δὲ λεγόντων σωτηρίας
 γε εἶναι ταῦτα σημεῖα καὶ τοῦ μὴ διὰ τραχύλων δια-
 δραμεῖσθαι ξίφη τὸ τὸν δεῖνα ἥξειν ἐπὶ τὴν κρίσιν,
 τὸν ἥδιστα μὲν, εἰ τι σώζοι τὸν κινδυνεύοντα, τοῦτο
 ἀκουσόμενον, ἀλγήσοντα δὲ ἐν ταῖς τῶν ἡμαρτηκότων
 15 ἀπωλείαις, δεῖξοντα δέ, ὥς βούλοιτ' ἂν εἰς ἐπιεικές τι
 τελευτήσαι τοῦ καιροῦ τὴν χαλεπότητα.

15. Τί δὴ τούτων αἴτιον τῶν ἐλπίδων; καὶ πόθεν
 αὐταῖς ἡ γένεσις; τὰ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης αὐτῶ
 βεβιωμένα καὶ τούτων γε μάλιστα τὰν τῷ τῆς δυνά-

7 Io. Chrys. l. l. p. 174 A

1 ὁ λόγος οὗτος Pa Mor 2 ἤκεν A | ἐπὶ (1) om Mo
 3 παρόντα καὶ ὅσοι] „aliquid deest post παρόντα. e. c. αὐτοῖς ο
 τοῖς κινδυνεύουσιν“ Re | κίνδυνοι Mor 4 τοῖςδε Mor | κινδύ-
 νων V 8 χρῆσασθαι P sed σασθ in ras m² | ἔδει APMoBM
 VVa | πρὸς οὐ P sed ὁ in ras m², I sed ras 1 litt ante ο 10
 πρὸ σοῦ ALMoBMVVa πρὸς σοῦ Pa Mor 9 ἦν Pa
 ἦν Mor 11 γε P sed γ in ras m², I sed e δὲ corr m², Ba
 δὲ reliqui libri Mor cancellavit Re | τραχύλων Va 12
 ξίφη Va 13 Re τις libri Mor | σώξει V Mor 14 ε
 σαντα Pa Mor | ἐπὶ I ἐπὶ BaBM Cobet Coll. 119 15
 om Va | ἐπιεικές C sed ei inser s 18 αὐτοῖς Va 19 γε
 M | τὰν om Pa Mor

μεως χρόνῳ, ὃν ἡμερότῃτι κοσμήσας, ὃ δὴ καὶ τὸν
 τῶν ὄλων κύριον ἑώρα πεποιηκότα, δικαιοσύνης δόξαν
 ἐν | ἐξουσίᾳ τοῦ κακῶς ποιεῖν ἡνέγκατο δεινὸν R Π 9
 εἶναι νομίζων, εἰ ταῖς μὲν παρ' ἐτέρων βλάβαις χαλε-
 πανοῦμεν, αὐτοὶ δὲ εἰς ἐτέρους τοῦτο ποιεῖν ἀξιώσο- 5
 μεν. 16. εὖ ποιῶν τοίνυν διατελῶν πολλοὺς μὲν ἄν-
 θρας, οὐκ ὀλλγας δὲ πόλεις καὶ τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις
 τοὺς ἡτυχηκότας ποιῶν ἀμείνους ταῖς τιμωρίαις μάλ-
 λον ἢ διαφθείρων ἀνέσχευ ἡμᾶς τότε βαπτίζομένους.
 <τοὺς> μήπω μεθεστιγηκότας κατέσχε καὶ τοὺς, εἴπερ 10
 οὐκ αὐτὸς ἡλπίζετο, πάντως ἂν αὐτοὺς πλάνοις δόν-
 τας ἐπεισεν ὑπομείναι τὴν παρουσίαν. 17. ὅτι δὲ
 τοῦθ' οὕτως εἶχεν, ᾤοντο μὲν οἱ τῆς ἀληθείας ἡμαρ-
 τηκότες δι' ἐρήμης μὲν τῆς ὁδοῦ τὸν ἄνδρα τῶν πυ-
 λῶν ἄψασθαι, δι' ἐρήμου δὲ τοῦ πρώτου τῆς πόλεως 15
 μέρους ἤξειν ἄχρι τῆς καταγωγῆς, οἱ δ' ὅσον περ ἐπὶ
 τῶν προτέρων ἀγαθῶν διαδραμόντες, οἱ μεμνηνότες,

12 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XVI p. 160 D

11 πλάνοις] ἦτοι φυγαῖς καὶ μεταβάσειν ἐκ τόπου εἰς τό-
 πον V²

1 τὸν om Mor 3 ἡνέγκατο voce desinit Va | δεινὸν PI
 (2) in utroque in ras m² δειν' cum ras 2 litt L δεινὸς
 B qui εἶχε τινός in marg habet 5 αὐτὸι cum ras 1—2
 (vs?) C 10 τοὺς inserui auctore Re („forsitan τοὺς γὰρ
 αὐτὸς ἀνέσχευ ἡμᾶς. τοὺς τε γὰρ βαπτίζομένους μήπω“) |
 μεθεστιγηκότας in marg m. recentiss. I | κατέσχευ CAP sed in
 v del 11 πάντας Mor | αὐτοὺς CP sed in hoc ' in' corr,
 Pa Mor αὐτοὺς spir. supra v eras L | πλάνοις Pa Mor
 „post εἶχεν aliquid deesse videtur e. c. τοδὶ τεκμηρίον αὐτὸς
 οἰοεῖται.“ Re ad p. 24, 10 R provocavit Boissonadius parum
 | ἡμαρτηκότες in marg I³ 15 ἄψασθαι scripsi e VBaI
 in hoc e ex α corr ἄψασθαι reliqui libri edd 16 μέρους
 sed ου ex ο corr s | οἱ δ' IM 17 ἀγαθὸν C σταθμῶν
 Re Anim probabiliter | οὐ I | μεμνηνότες V

ἦγον αὐτὸν ὑπ' εὐφημιῶν ἐπὶ τὴν πόλιν ἀναμύξαντες
 ἱκετείας. ὁ δὲ οὐκ ἀπήλυνε μὲν φιλανθρωπία, διὰ
 R Π 10 δὲ τῶν παρὰ τῆς δεξιᾶς | ἐδείκνυ τὸν κατεγνωκότα
 ποιῶν ὅπερ οἱ παιδοτρίβαι πρὸς τοὺς παρὰ τὸ εἰκός
 5 ἡττημένους, ὥς δὴ τῆς διδαχῆς προδεδομένης αὐτοῖς.
 18. καὶ οὗτος τολύνην ὥς ἐπὶ προδεδομένων αὐτῷ παρ'
 ἡμῶν τῶν παρ' αὐτοῦ περὶ ἡμῶν ἐπαίνων οὕτω μὲν
 εἶχε τὴν γνώμην, οὕτω δὲ ἐχρῆτο τῇ χειρὶ. ἦν γὰρ
 δὴ πολλὴν ἡμῶν ἐμβεβληκῶς ἔρωτα τῷ βασιλεῖ πυκνοῖς
 10 τε καὶ μακροῖς τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἐγκωμίοις ληρεῖν μὲν
 ἅπαντας λέγων τοὺς ἐτέρας πόλεως μεμνημένους, εἶναι
 γὰρ ἐν οὐδεμιᾷ τοσαύτην ἀγαθῶν σύνοδον, ἀλλὰ τὸ
 μὲν ἔχειν, τοῦ δὲ ἐπιδείσθαι καὶ πολλὰς ἐν μὲν τοῖς
 ἄλλοις ἔχειν εὐδοκιμεῖν, τὸν δὲ κοινὸν τῆς πόλεως οὐ
 15 καλῶς αὐταῖς ἔχειν τρόπον, ἀλλὰ τῇ μὲν ἐπιζεῖν θυ-
 μόν, τὴν δὲ ἀναισθητῶς διακείσθαι, τὴν δ' ἐστερηθῆναι
 Χαρίτων, τὴν δὲ ἀργῶς ἔχειν, τὴν δὲ τῇ φωνῇ λυπεῖν,
 τὴν δὲ οὐκ εἰδέναι φέρειν βασιλέως καθέδραν, τῆς
 R Π 11 δὲ μόνη τά τε | ἀπὸ τῆς Τύχης ὑπάρχειν ὅσα τι
 20 εἰς ἀρετὴν ἐρχεται. ἐκείνον δὲ εἰδέναι τε καὶ οὐκ

12 cf. p. 408, 7sq.

15 Arist. Ach. 321

1 ὑπ' in ras I³
 φιλανθρωπίαν Mor
 quod corr Re Anim

10 μὲν om M

11 πόλεις Mo

6 προδεδομένω Mo

8 δ' Re

Mor, quod corr Re Anim

13 τὸ Mo | δ' Re

15 σέτας P

sed αἰ ex α in ras corr m², I sed αἰς in ras m² | τὴν Pa Mor

| ἐπιζῆν BaI ἐφίξειν coni Re

16 ἀναισθητῶς I sed σθ

ras m² | τὴν P sed ' in ras m², IBM | δὲ Re

17 τὴν (1) P

edd 18 δ' Pa Mor | τῆς δὲ] τῇ δὲ, δὴ Pa Mor

20 ἐκ

Mor, γὰρ ἐκείνην in marg \ δὲ om Pa Mor

εἰδέναι τῶν αὐτοῦ τὸ κάλλιστον, ἀγγελλόντων μὲν γὰρ ἀκούειν, οὐδέπω δὲ αὐτὴν ἰδεῖν, εἶναι δὲ οὐκ ἴσον ὧτα καὶ ὕματα. καὶ παρεκάλει δὴ πρὸς τὴν ὡς ἡμᾶς ὁδὸν προστιθεῖς τῇ πόλει τὴν Δάφνην, ἣν ἔχειν τε μουσικὸν θεὸν καὶ πέμπειν ἀφ' ἑαυτῆς ἐπὶ τὴν πόλιν λόγων ἐπιθυμίαν. 19. διεμέμφετο μὲν οὖν τὴν πολλὰ μὲν ἐπηγγελμένην, τοιαῦτα δὲ ἐπιδεδειγμένην καὶ λόγους καλοὺς ἔργοις χειροσιν ἀνελούσαν, ἔχων δέ, εἶπερ ἐβούλετο, δίκην ἣν ἐβούλετο λαβεῖν οὐδ' οὕτως ἕτερος γίνεται οὐδὲ ὑπὸ τῶν ποιούντων τὰς 10 αἰτίας ἐξέβαλλε τὸ φίλτρον, ἀλλ' ἡγάπα τε ὁμοῦ καὶ κατηγορεῖ. δειπνοῦντα δὲ αὐτὸν ἀκούομεν οὐ δειπνήσαι μᾶλλον ἢ τῇ διανοίᾳ βλέπειν εἰς τὰ σχήματα τῆς πόλεως παραβάλλοντα τὰ δεύτερα τοῖς ἀμείνοσι.

20. Τίνα δὴ τὰπὶ τούτοις; εἰσεκαλεῖτο μὲν οὐπερ 15 ὁ δικαστῆς κατήγετο, τῶν τε ἀρξάντων | οὐκ ὀλίγον τῆς τε βουλῆς ὁπόσον οὐκ ἐπεφεύγει, καὶ ἦν τοῦτο πρατότερα τις ἐπὶ τὴν δίκην ἀρχὴ τῇ τε χωρίῳ τοῖς τε παρακαθημένοις, κελεύοντος δὲ ἕκαστον αὐτὸν ἀποφαίνειν δίκαιον ἦν μὲν τις ἐκάστω καὶ λόγος, τὸ 20 πλέον δὲ τῆς σωτηρίας ἐν δάκρυσι τῶν μὲν ὀδυρο-

3 cf. t. II 194, 7 R

1 αὐτοῦ *ILMo* αὐτῆς *V* 2 αὐτὴν *reposui e libris*
αὐτὸν *edd* | εἶναι *Re*, εἰδέναι *libri Mor* 3 ἴσον *LMoB* | δὴ] ὁ
δὲ *Mor* 5 μουσικὴν *Mor* 6 ἐπιθυμίαν *P* *sed v* *add m*²
ἐπιθυμίαι *A* ἐπιθυμία *M* ἐπιθυμία *BaLMoBV* 9 ὃν *Ba*
ἦνπερ *Re* 10 γίνεται *edd* | οὐδ' *Re* 11 ἐξέβαλλε *CAP*
sed in hoc l *alterum eras* ἐξέβαλε *reliqui libri* ἐξεβάλετο *Mor*
| τὸ *om Mor* | ἀγάπα *Mo* 13 τῇ *om Pa Mor* 16 ὀλίγον *C*
sed o (2) *ex ω corr n* 17 ἀποφεύγει *Ba* 18 πρατότερα
PIMoBM | τίς *BaIMoB* 19 τοῖς τε] καὶ τοῖς *Re* | αὐτὸν *P*
sed ' *in* ' *corr, IMoPa Mor* 20 μέντοι *Pa Mor*

μένων νεότητα καὶ τὸ μῆπω πατέρας γεγενῆσθαι, τῶν
 δὲ τὸ πατέρας τε εἶναι καὶ παῖδας γενναίους τρέφειν,
 τῶν δὲ γῆρας γυνέων, τῶν δὲ λειτουργίας ἀρχὴν μὲν
 δεξαμένης, ποθοῦσας δὲ τελευτήν, ἑτέρου γυναικὸς
 5 *χρηelaν* καὶ τὴν ἐσομένην περὶ τὸ μνημα διατριβήν.
 ὁ δὲ γενναῖος οὕτως τοῖς τε ἐκείνων ἐξουσίαν ἐδε-
 δάκει δάκρυσι καὶ τοῖς ἐκάστον τῶν παρ' ἐαυτοῦ
 προσέθηκεν οὐκ ἀγνοῶν, ὅσοις δὴ δικασταῖς ἢ πλη-
 R Π 13 γαῖς ἢ πληγῶν ἀπειλαῖς τὸ τοιοῦτον | εἰργεται τὰ
 10 παρόντα ὑβρίζεσθαι διὰ τῶν ὀδυρμῶν ἡγουμένους.
 21. καὶ ἡ μὲν κρηπὶς οὕτω καλὴ καὶ φιλάνθρωπος,
 προϊόντος δὲ τοῦ πράγματος εἰς ἀκμὴν καὶ δέξεσθαι
 τὸ δικαστήριον τῆς ἐπιούσης τὴν κρίσιν εἰρημένον
 χαρίζεται μὲν κἀνταῦθα τὸ μήτε ἐν μέσαις νυξὶ μήτε
 15 ἐν πρώταις ἀλεκτρονίων ῥοδαῖς ἡκεῖν ἐπὶ τὸν θρόνον,
 ὥς αὐτῶν γε ἐν αὐτοῖς τῶν καιρῶν ἐχόντων εἰς ἐκ-
 πληξιν ἀφορμὰς, μικρὸν δὲ τὴν ἀκτῖνα φθάσας, ὥς
 αὐτῷ καὶ λαμπάδας νόμου μᾶλλον ἢ χρείας εἶναι, τὰς
 R Π 14 θύρας ἐξελθὼν ἐργῶ | φιλανθρωπῶ παῖν ἀπέκρυψε

14 Amm. XXVIII 1, 54 cum nota Valesii. cf. II. p. 646sq.

4 δεξαμένης Mor | ποθοῦντες Mor | γε τελευτήν in marg
 Mor | ἑτέρου Re ἑτέρων V ἑτέρους reliqui libri ἑτέρας Ma
 sed γε ἑτέρος 5 *χρηelaν* in marg inser I | βῆμα BPa Ma

7 τῶν P sed ὧν in ras m³, M τὰ BaI 8 δὴ] ἡ Mor
 10 ἡγούμενος Pa Mor 12 δέξεσθαι scripsi e V cum Cobeto
 Misc. 143 δέξασθαι reliqui libri edd 13 εἰρημένον resposi
 e libris cum Cobeto l. l. εἰρημένον Pa edd 14 τὸ inseri
 e V om reliqui libri edd 16 τε Pa Mor | αὐτοῖς ILMoB
 Mor | καινῶν Pa Mor, quod correxit Valesius l. l. 17 αὐ-
 τῷ scripsi auctore Re, ut ταντῶ in αὐτ' αὐτῶ corr C^o b
 αὐτῷ Pa Mor ταντῷ reliqui libri Re 18 καὶ om Ba del Re
 | χρείας εἵνεκεν ἀφθῆναι olim conl Re

τοιούτον παράδειγμα. 22. μήτηρ γὰρ δὴ τῶν ἐν τοῖς
 κρινομένοις ἐνὸς νέου τε καὶ καλοῦ καὶ πολλαῖς μὲν
 πρεσβείαις, ἀπάσαις δὲ λαμπρυνομένου λειτουργίαις,
 τοῖς πράγμασι δὲ ἀντὶ τοῦ πατρὸς ἀρκέσαντος γυμνώ-
 σασα μὲν τὴν κεφαλὴν, λύσασα δὲ τὴν γεγηρακυῖαν 5
 τρίχα, προσδραμοῦσα τῷ στήθει καὶ περιθεῖσα τούτῳ
 μετὰ τῶν χειρῶν τοὺς τοιούτους πλοκάμους ἤτει μὲν
 τὸν υἱὸν ἐλεεινὸν βοῶσα, δάκρυα δὲ τὰ μὲν ἐκείνης
 ἔρρει κατὰ τῶν ποδῶν τοῦ στρατηγοῦ, τὰ δὲ ἐκείνου
 κατὰ τῆς ἐκείνης κεφαλῆς. ἀφείλκυσε δὲ αὐτὴν οὐδεὶς, 10
 ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς ἀπεῴσατο, ἀλλ' οὕτως ἔδωκεν αὐτὸν
 τῷ μήκει τῆς ἱκετείας, ὥστ' ἐδόκει κρείττων εἶναι φύ-
 σεως ἀνθρωπείας, καὶ πανταχόθεν εὐχαὶ σώζεσθαι οἱ
 τὴν παιδα τοιούτῳ τε ὄντι πρὸς ἀνυχοῦντας καὶ πᾶν
 τραχύ τε καὶ ἀπηνὲς τῆς γνώμης ἐξεληλακότι. 23. οἱ 15
 μὲν δὴ ἐδίκαζον, ἡμεῖς δὲ προσηδρευόμεν. ὁ δὲ ἐδόκει
 τισὶν οὐχ αὐτοῦ ποιεῖν εἰς ὁμολογίαν ἕκαστον τοῦ
 τῆς ἀδικίας σπέρματος κατακλείων | ἀπειλῶν ἐτέ- R II 15
 ρους βασανίσειν τοὺς ταῦτα κατεροῦντας, εἰ μὴ συγ-
 χωροῖεν ἐκεῖνοι. καὶ ἄμα πολλοὺς τῶν πέλας ἐκίνει 20
 νεύμασι τὸν κρινόμενον εἰς ὁμολογίαν ἐνάγειν, ᾧ δὴ

4 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XVII t. II p. 172 D

2 καὶ (1) absciss Pa om Mor 3 λαμπρυνομένῳ Pa 4 γυ-
 μνώσασα P sed α (2) suprapos m^s 10 ἐκείνης V sed ης ex
 ου corr m^s ἐκείνου Pa Mor | δ Re 13 εὐχαὶ CAI sed ι ex
 ις corr C^s A^p I^s εὐχαῖς L Mo B M Pa Mor quod corr Re | οἱ om
 Mor delendum censet Sintenis 14 τὴν scripsi e P sed η
 in ras m^s coll. p. 492, 16 τὸν reliqui libri edd 15 ἀπεληλακότι
 Re 16 προσεδρευόμεν Pa Mor 17 αὐτὸς Pa Mor 18 κατὰ C
 19 βασανίσειν scripsi e V auctore Re βασανίζειν reliqui libri
 edd | κατεροῦντας Pa Mor 20 πέλας] πόλεων Mor 21 γὰρ
 νεύματι in marg Mor | ἐνάγειν Mo

μάλιστα ἡγανάκτου οἱ πεισόμενοι νομίζοντες
 κάλλιον ἐν ἀρνήσει τι παθεῖν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐλέ-
 γας. τοῦτο δὲ ἦν οὐκ ἀνέχνας εἰς τομὴν ἐτοιμά-
 τῳ βασιλεῖ, τὴν σωτηρίαν δέ, οἶμαι, λαμπροτέραν
 5 οὖντος. οὐ γὰρ ἴσον εἰς ἔλεγχον φωνὴν μάρτυρος
 ἢ τοῦ φεύγοντος αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ μὲν ἐκείνης
 ἄν τις εὖρεθείη καὶ λόγος, τὴν δ' οὐκ ἄν τις αἰτιά-
 24. ταῦτα [αὐτὰ] αὐτῷ τὸ τοῖς ἑαυτῶν στόμασιν
 λογεῖν ἀδικεῖν τοὺς αἰτιαθέντας ἐδύνατο, οἱ τὴν
 10 παροῦσαν ἡμέραν ὀρεῖν αὐτοῖς ἡγοῦντο τὸν
 R II 16 ἡγροεῖτο γὰρ, ἐφ' ὅτῳ ταῦτα, τὸ | δὲ ἔμελλε
 νεῖσθαι. τοῦ γὰρ ὄχλου μόνον οὐχ ὄραν ἡγοῦ-
 τὴν δεινὴν ἐκείνην ἔξοδον ὃ μὲν ἀποκτενῶν οὐ
 δεσμὸς δὲ καὶ δημεύσεις χρημάτων καὶ οὐδὲν ὀ-
 15 ταῦτα, καὶ εἶχε τὴν βουλὴν ἢ πόλις, ἦν οὐκ ἔ-
 ἡγρετο. οἱ γὰρ ἦσθη, οὗτός τε καὶ ὁ κοινωνός,

14 Plat. Prot. p. 325 C. [Dem.] or. XVII p. 215, 24. c
 Chrys. hom. XIII p. 136 A sq. 16 Καίσαριος cf. or. XXI p. 44

1 πεισόμενοι scripsi auctore Boissonadio (in Sinneri
 Ss. patrum Graec. delectu p. 223) πυνθόμενοι I πειθόμε-
 reliqui libri edd 2 τί ILBMPaV Mor τί Mo 3 ἀν-
 Re 4 δ' Re 5 ἴσον PBaLMoB 7 τις A sed ι-
 parum perspicua | τὴν IBM | δὲ Re 8 ταῦτα — ἀντὶ
 Pa Mor | ταῦτα δ' PBaI | αὐτὰ αὐτῷ in lacuna 6 litt om
 αὐτὰ om V „αὐτὰ quid sibi velit non satis intelligo, nisi si in
 atque μόνα significat“ Re cancellavi 9 ἡδύνατο BM om I
 Mor 11 τῷ in ὅτῳ absciss Pa ἥς Mor | τῷ BaI 12 μόνον
 οὐχ Pa Mor μονοῦχ Re 13 ἀποκτενῶν scripsi ἀποκτείνων
 CP sed in hoc ex ἀποκτείνων corr, PaV edd ἀποκτείνων AB
 sed in hoc si supra ε scr. m³, LMoBM 14 δημεύσεις H
 δημευσεις coni Mor 15 ταῦτα scripsi ταύτην libri edd
 16 οὐ scripsi e PI sed in hoc in οὐ corr, BMV οὐ reliqui
 libri sed γο οὐ in marg A², edd | εἰ στήν A sed γο ἡσθη in
 marg m³ εἰς τὴν C sed ἡ supra si scr. m³, LMoPa (in q
 post ν ras 3—4 litt) Mor, quod corr Re Anim | οὐ CA sed in
 hoc γο ὃ in marg m³

αι κυρίως, ψήφω βασιλέως ἐφυλαξάτην τὴν τομὴν
 ἰέν > αὐτῶν ἐν τῇ κρήσει στήσαντες, τὰ δ' ἐφεξῆς
 κυριεῖα τηρήσαντες. 25. τοιαῦτα τολύμην ὑπερητη-
 τῇ δίκῃ καὶ οὐ ποιήσαντες ἐλάττω τοσοῦτους
 3 τὴν πόλιν, ταῦτά μὲν βουλευθέντες, ταῦτά δὲ 5
 ἔσαντες πάσης ἔριδος ἀπηλλαγμένην βοήθειαν
 ῖθηκότες μέσοι | μὲν ἐγενέσθην πλήθους τοῦ R II 17
 τοῦ δικαστηρίου τί τῶν ἀπάντων οὐ φθεγγομένου
 15 ἐπὶ ταῖς εἰσθυαῖς δεήσεσιν εὐρίσκοντος. καὶ
 ν χρόνος τῶν ἱκετιῶν πολὺς καὶ περὶ δύοσιν 10
 , σιγὴν δὲ οὐδεὶς ἐπέταξεν οὔτε ῥάβδοις οὔτε
 15 ταῖς χειρσίν.

δ. Ἀλλὰ τοῦ περὶ τὴν δίκην πόνου διάδοχος ἔτε-
 ρον δὲ περὶ τὴν στάσιν. καὶ περιεργεῖτο πολλοῖς
 ἐνδράσι, πλεόσιν δὲ γυναιξὶ μόνον οὐ προσπι- 15
 ταις ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀδείας, ὁ δ' αὐτὸς τὰ τε
 20 κενα μετ' εὐμενείας προσέτετο καὶ ὧν ἥξει πολλήν

Io. Chrys. hom. XVII t. II p. 174 Asq.

κυρία Mor | ψήφω δὲ coni Re et Cobet Coll. 120 | ἐφό-
 τήν I sed in ἐφυλαξάτην corr m², LMo ἐφόλαξε τὴν
 sed γε ἐφόλαξαν, quod corr Re Anim | τὴν om LMo
 τομὴν delendum censet Cobet l. l. 2 τὸ μὲν inserui
 e Re Anim, quem secutus est Cobet l. l. | αὐτῶν C Re
 reliqui libri Mor | στήσαντες et 3 τηρήσαντες coni Re | δὲ
 5 ταῦτα (1) Pa Mor | ταῦτα (2) Pa Mor et e ταῦτά corr I
 σοι I sed oi in ras m² μεστοὶ Mor 8 τί CALV edd
 γομένου I sed oo in ras m² φ μένον cum rasura
 itt L, cum lacuna 4—5 litt Mo 9 ταῖς I sed Ig in
 τὰς C | δεήσεις Cobet Coll. 120 | εὐρίσκοντες I sed
 n o corr m², LMo 11 ὁ ἥμιος Pa Mor 14 κυριε-
 post στάσιν inser C= | πολὺς V 15 μόνον οὐ scripsi e
 i in hoc in μονοτονὸν corr m², Pa μονοτονὸν reliqui Vñt
 17 εὐμενείας I sed ἐπεὶ in ras m²

ἔσομένην τὴν ἰσχύν, ὑπέβαλλεν ἱκετευόμενός τε καὶ μετὰ τῶν τοῦτο ποιούντων ἱκετεύων ποιῶν ἅπαν εἶναι τὸ περὶ ταῦτα τοῦ κρατοῦντος. 27. εἴτα μέντοι καὶ τὸν πορευόμενον, ἐδόκει γὰρ δεῖν τὸν μὲν καθῆσθαι, 5 τὸν δὲ βαδίζειν, ἐκόσμει τῷ τὰς γλώσσας ἐπ' ἐκείνων ἀπ' αὐτοῦ μεταφέρειν καὶ ἐδεῖτο μετὰ τῶν ἡμαρτημέ-
R Π 18 των δικαστῆς | δικαστοῦ, τὰ μὲν ἐν μέσῳ ποιῶν, τὰ δὲ καὶ καταμόνας.

28. Καὶ τίς πώποτε ἄνδρα τοιοῦτον ἐώρακεν ἢ 10 ἀκήκοε; πῶς δ' οὐ μακαρίζειν τοὺς τοῦδε τοκέας μάλλον ἐπὶ τούτοις ἄξιον ἢ τῇ τε ἀρχῇ καὶ τῷ τοσοῦτοις ἐφεστηκέναι σώμασιν, ὃ πολλῶν τε γεγέννηται πρότερον καὶ πάλιν ἐτέρων ἔσται. δάκρυα δὲ τοιαῦτα στρατηγῶν οὐδενὶ σύνοιδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδ' οὕτως 15 μεθ' ἡδονῆς εἶδεν ἐν ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς καταχού τε καὶ αἰεὶ περιφερόμενον στρατηγόν. πρὸς γὰρ αὐτοῖς ἄλλοις ἔργον αὐτῷ πέπρακται καλὸν μεταξὺ τῶν τε δεδικασμένων καὶ τῆς ἅπαντα λυούσης ψήφου.

29. ἔγνωστο μὲν γὰρ καὶ ἐδόκει δεῖν δεδέσθαι τῇ 20 βουλήν, οὗ δ' ἦσαν, στενόν τε λίαν τοῦτο καὶ οὕτως ἐπὶ ὁροφῇ. τὰ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς στενότητος εὐδὲς
R Π 19 ἐλύπει καταπατεῖν τε ἀλλήλους ἀναγκάζοντα | καὶ καιρὸν ἅπαντα χεῖρω ποιοῦντα τὸν ὕπνου, τὸν τροφῆς

1 ὑπέβαλεν VI ἐπέβαλεν M 2 „num. πειθῶν“ Ro
5 τῷ scripti e BaI sed in hoc ὁ in ras m², LMo τὸ CAP sed
in hoc ὁ in ὁ corr m², BMV τε Pa edd | γλώττας ILMoM
om Ba 6 μεταφέρων coni Re Anim et Sintenis 8 καὶ
om BaI | κατὰ μόνας BaILMoM 10 ἀκήκοεν P 11 καὶ
BaIMPa Mor 15 εἶδεν A sed ε (1) satis perspicui iam non p-
test οἶδεν VPa edd 18 ψήφου om Pa Mor 20 οὕτως
Mor sed in hoc γὰρ οὐ | στεγόν τε Ba στέγοντες Mor sed π
στέγοντες in marg 21 οὖν inser I 22 τε om Pa Mor
23 ὕπνον MoPa Mor

τὸν ἔξω τούτων. εἴτε γὰρ οὐδείς εἰσίοι τῶν φίλων, ἀνιαρὸν ταῖς τε εἰσόδοις τὸ χωρίον λυπηρότερον, εἴτε ὁμβρος ἐπιγένοιτο, τὸ σῶσον οὐκ ἦν. καὶ ἦν δὴ τινων ἀκούειν, ὥς φθίησεται τοῦ βασιλέως τὸν ἔλεον, εἴ τις ἄρα ἔσται, τὰ ἀπὸ τοῦ δεσποτηρίου. 30. ἔδει δὴ 5 παρὰ τοῦ ταῦτα ἐψηφισμένου τὸ καὶ τῷ βουλευτηρίῳ χρῆσθαι, τοίχος δὲ εἰς ἀμφοῖν, εὐρέσθαι ἢ ἀπολωλέναι. πάλιν τολῶν τὰ τοιαῦτα τολμᾷν αἰτεῖν τῆς τοῦδε φύσεως μόνης προκαλουμένης, οἶμαι, θαρρεῖν τε καὶ ἐπαγγέλλειν, ἐν οἷς ἦν τι τῶν λυπηρῶν ἀφελεῖν. ὁ δ' 10 εὐθύς βουλευσάμενος εὔρεν, ὅπως τοῖς μὲν ἂ βούλονται ἔσται, ῥῆμα δὲ αὐτῷ μηδὲν κατὰ τῶν γεγραμμένων. 31. εἰπὼν οὖν αὐτὸς ἐπὶ τῶν αὐτῶν μένειν, | εἰ παρὰ τῶν ταῦτα ὑπερεχούτων ἑτερόν τι γέ- R Π 20 νοιτο, ἔφη καὶν εἰδῆ, οὐκ εἰσεῖναι. τοῦτ' αὐτοῖς τοῦ 15 βουλευτηρίου μετέδωκεν, οὗ θέατρον ὑπαρόφριον, στοὰ δὲ τέτταρες αὐλὴν αὐτῶν ἐν μέσῳ ποιοῦσαι εἰς κῆπον

1 τοῦτον Pa Mor | εἰσίοι scripsi e V εἰσῆι reliqui libri edd 4 φθίησεται P sed ἡ in ras m³ φθάσεται BaI sed in hoc α in η corr φθίσεται Pa sed η supra ι ser. m³, Mor 5 ἄρα — τοῦ in lacuna 10 fere litt om B 7 χρῆσθαι I sed σθαι in ras m³ | τοίχος Pa Mor | εἰς Mo Mor | εὐρέσθαι ex εὐρέσθηναι corr I 8 τὸ inserui e CPV auctore Re om reliqui libri sed inser A², edd 10 τί BaIMoB | ὁ BaIBMV ὁ AP sed in hoc ' in ' corr m³, Mo 12 προγεγραμμένων Pa Mor 13 αὐτοῦ Pa Mor | μενεῖν BM fortasse recte 14 εἰ 31 παρὰ Cobet Coll. 120 | ἐρωτώντων Mor 15 ἔφη — εἰσεῖναι] ἐφ' οἷς καὶ τὰ εἰδῆ κείσθαι Sievers p. 180 | καὶν εἰδῆ, οὐκ εἰσεῖναι. τοῦτ' scripsi auctore Cobeto l. l. nisi quod is εἰδῆ pro εἰδῆ coni καὶ ἡδὴ σ cum lacuna 12 litt τοῦτ' V καὶ ὁ ἡδὲ πον κείσθαι τοῦτ' BM καὶ εἰ δεῖ σοῦ κείσθαι τοῦτ' Pa Mor καὶ εἰδῆ σον κείσθαι τοῦτ' reliqui libri Re | αὐ τοῖς Mo 16 μετέδωκε Mo | οὗ CAPILMoBM et γε Mor 17 τέτταρες scripsi e V τέσσαρες reliqui libri edd | αὐτῶν Re αὐτῶν libri Mor

βεβιασμένην, ἀμπέλους <ἔχοντα>, σνκᾶς, δένδρα ἑτερα, λαχάνων εἶδη, τέρψιν τοῖς δυσκόλοις ἀντίπαλον, δι' ἣν καὶ ἐγέλασάν που καὶ ἔσκωψαν καὶ προὔπιον καὶ ὕμνον ᾗσαν καὶ οὐ τύχης εἰσὶν, ἐπελάθοντο κλινῶν τε
 5 ἀπολαύοντες αἷς πολὺ πρὸς ἀλλήλας τὸ μέσον, καὶ τραπεζῶν οὔων <οὐ> πρὸ τῆς συμφορᾶς, λόγων τε ἐν βίβλοις παντοδαπῶν καὶ τῶν ὑπὲρ τούτων λόγων οὓς αἱ βελτίους ποιοῦσιν ἔριδες. 32. τοῦ δὴ τὰ δεινὰ μὴ ἴαν εἶναι δεινὰ καὶ τοῦ μηδένα προδιαφθαρῆναι τῆς τοῦ
 10 βασιλέως δωρεᾶς μὴ ἡλίω, μὴ ὕμβρω, μὴ λύπῃ, μὴ δάκρυσι καὶ τοῦ δεδέσθαι τε ὁμοῦ καὶ μὴ δεδέσθαι
 R Π 21 καὶ | τοῦ τὰ τῶν οὐκ ἐν μεγάλοις ἐγκεκλημένον ἔχειν ἐν τηλικούτοις ἐγκλήμασι, τούτων δὴ τῶν ὀνηράτων, οὕτω γὰρ ἄμεινον προσειπεῖν, οὗτος αἰτίας,
 15 οὗτος δοτῆρ, οὗτος χορηγός. 33. οὗτος μὴ πανταχόθεν πάντα ἀκριβῶς ἐξετάζων ἐπέδειξεν ἄπασαν αὐτοῦ τὴν περὶ τὴν κρίσιν σοφίαν οἷς ἔπραξεν ἐπὶ ταῖς διαλλα-
 R Π 22 γαῖς, ἃς οὐ τῶν ἱκετευσάντων περὶ | τὸν Βόσπορον ἡγήσομαι μᾶλλον ἢ τοῦ χώρον ταῖς ἱκετείαις τούτων
 20 δεδωκότος.

18 cf. p. 438, 11. Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XXI p. 216C⁴.

1 ἔχοντα post ἀμπέλους inserui auctore Re Anim (post εἶδη in ed.) 4 ἦσαν P Ba Mo BM 5 ἀλλήλους Pa Mor
 6 οὐ inserui e V om reliqui libri edd 8 δὴ scripsi auctore Re Anim δὲ libri edd 9 τὸ M 10 μὴ ἡλίω om Mor
 11 μὴ in ras 2 litt om V 12 τῶν ἐν μετὰλλοις ἐγκεκλημένον οὐκ ἔχειν Re Anim | ἐγκεκλημένων Pa Mor 14 γὰρ] καὶ Mo | οὗτος αἰτίας om Re 16 ἐξετάζων scripsi e V auctore Re Anim qui in ed. „num potius sic reliquit L. ἀκριβῶς ἵστας ἐξετάζειν?“ | αὐτοῦ libri edd 17 ἔπραξεν V 18 οὐ ex de corr P² 19 ἱκεταίαις Pa Mor | τούτων scripsi, ut olim con- Re τούτου libri edd

34. Μνήμης δ' ἄρα καὶ τοῦπεισόδδιον ἄξιον ἐν με-
 ἄλῳ δὴ τινι τὴν εὐεργεσίαν ἔχον οὐκ εἰς βουλευόντα
 ἐν πεπραγμένον, γένει δὲ τῇ πόλει προσήκοντα, μυρία
 ἐν ἐν δίκαις ἡγωνισμένον, πολλῶν δὲ λόγων εἰς
 ἄλλος συγκειμένων πατέρα, πατὴρ δὲ ἐν ἀρχαῖς
 μείνω τοῖς ἀρχομένοις φανέντα τοῖς πρώτοις, τοῖς
 ευνέροις, τοῖς τρίτοις. ἐπὶ τοῦτον βέλος ἀφῆκε συκο-
 ἀντης, οἷα δὴ τῆς τοιαύτης τέχνης τὰ βέλη, καὶ ἡ
 γῆ πονηρὸς λόγος ἐκαλεῖτο. 35. ἀλλ' ἐνταῦθα ἀντέ-
 τησεν ὁ μισῶν ἀδικίαν οὗτος τῷ συκοφάντῃ μὲν 10
 ὑτόν, τῷ ψεύδει δὲ τὴν ἀλήθειαν, τῇ κακίᾳ δὲ τὴν
 ρετὴν, τῇ πικρίᾳ δὲ τὴν χρηστότητα, καὶ ὅπερ αὐ-
 τὸ δίκαιον ἦν, τοῦτ' εἶχε τὴν νίκην, τὸ δίκαιον. ὁ δὲ
 ᾧ τε διαφυγόντι συνέχαιρε καὶ τῇ πόλει καὶ αὐτῷ,
 ᾧ μὲν τοῦ διαπεφευγέναι, τῇ πόλει δὲ τοῦ μὴ δι' ὃν 15
 ἰδοξὸς ἐστὶ, τοιούτου στερηθῆναι πόλιν, αὐτῷ
 ἐ τοῦ κακῶν ἀνδρᾶ ἀγαθὸν ἐξαρκάσαι, καθάπερ
 Ἰθνηῶ τῆς Στυγὸς τὸν Ἡρακλέα.

R II 23

36. Εἴεν. τοῦτι μὲν τοσοῦτον ἀγαθόν, ποῖος δέ τις
 ν ἡμῖν ἐν τοῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως γράμμασιν; ὁποῖός 20
 ερ ἡμῶν ἕκαστος, ὃν οὐδεὶς ἥσθη μᾶλλον τῆς τοῦδε

18 cf. p. 253, 10. 72, 19. Π. ϑ 364sq. Od. 2 626

3 μὲν, πεπραγμένον δὲ τῇ πόλει Mor 4 ἐν I sed ν add
 5 δ' Re 9 ἀλλ' inserui ex A in quo inser p, Pl sed
 hoc eras, V om reliqui libri edd 11 αὐτόν Pa Mor
 οὐν? Sintenis 14 τότε Mor | αὐτῷ Pa Mor 16 αὐτῷ
 αPa αὐτοῦ Mor sed γε αὐτῷ in marg 17 δὲ om Pa Mor
 κακὸν Pa Mor 19 εἴεν ex εἰ ἐν corr A | τοῦτι ε τοῦ τι
 ιτ A εἴεν τοῦτο Mor sed γε τοῦτῳ in marg 20 ἦν om V
 ὁποῖος παρ' BaBM sed in hoc γε περ in marg, Pa Mor
 ἕκαστος om Mo

βεβιασμένην, ἀμπέλους <ἔχοντα>, συκᾶς, δένδρα ἕτερα,
 λαχάνων εἶδη, τέρψιν τοῖς δυσκόλοις ἀντίπαλον, δι'
 ἣν καὶ ἐρέλασάν που καὶ ἔσκαψαν καὶ προὔπιον καὶ
 ὕμνον ἦσαν καὶ οὗ τύχης εἶδόν, ἐπελάθοντο κλινῶν τε
 5 ἀπολαύοντες αἷς πολὺν πρὸς ἀλλήλους τὸ μέσον, καὶ τραπε-
 ζῶν οἶων <οὐ> πρὸ τῆς συμφορᾶς, λόγων τε ἐν βίβλοις
 παντοδαπῶν καὶ τῶν ὑπὲρ τούτων λόγων οὕς αἱ βελ-
 τίους ποιοῦσιν ἔριδες. 32. τοῦ δὴ τὰ δεινὰ μὴ λίαν
 εἶναι δεινὰ καὶ τοῦ μηδένα προδιαφθαρήναι τῆς τοῦ
 10 βασιλέως δωρεᾶς μὴ ἡλίω, μὴ ὕμβρω, μὴ λύπῃ, μὴ
 δάκρυσιν καὶ τοῦ δεδέσθαι τε ὁμοῦ καὶ μὴ δεδέσθαι
 R Π 21 καὶ | τοῦ τὰ τῶν οὐκ ἐν μεγάλοις ἐγκεκλημένων
 ἔχειν ἐν τηλικούτοις ἐγκλήμασι, τούτων δὴ τῶν ὀνει-
 ράτων, οὕτω γὰρ ἄμεινον προσειπεῖν, οὗτος αἷτιος,
 15 οὗτος δοτὴρ, οὗτος χορηγός. 33. οὗτος μὴ πανταχοῦ
 πάντα ἀκριβῶς ἐξετάζων ἐπέδειξεν ἅπασαν αὐτοῦ τὴν
 περὶ τὴν κρῖσιν σοφίαν οἷς ἐπραξεν ἐπὶ ταῖς διαλλα-
 R Π 22 γαῖς, ἃς οὐ τῶν ἱκετευσάντων περὶ | τὸν Βόσπορον
 ἡγήσομαι μᾶλλον ἢ τοῦ χόραν ταῖς ἱκετείαις τούτων
 20 δεδωκότος.

18 cf. p. 438, 11. Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XXI p. 216Csq

1 ἔχοντα post ἀμπέλους inserui auctore Re Anim (post
 εἶδη in ed.) 4 ἦσαν P Ba Mo BM 5 ἀλλήλους Pa Mor
 6 οὐ inserui e V om reliqui libri edd 8 δὴ scripsi auctore Re
 Anim δὲ libri edd 9 τὸ M 10 μὴ ἡλίω om Mor
 11 μὴ in ras 2 litt om V 12 τῶν ἐν μεταλλοῖς ἐγκεκλήμενων
 οὐκ ἔχειν Re Anim | ἐγκεκλήμενων Pa Mor 14 γὰρ καὶ M
 | οὗτος αἷτιος om Re 16 ἐξετάζων scripsi e V auctore Re
 Anim qui in ed. „num potius sic reliquit L. ἀκριβῶς ἐπὶ
 ἐξετάζειν?“ | αὐτοῦ libri edd 17 ἐπραξεν V 18 οὐ ἐς
 corr P² 19 ἱκεταίας Pa Mor | τούτων scripsi, ut olim
 Re τούτων libri edd

οβελισθαι. ἦν δὲ τοῖς μὲν πίνουσιν ἐκ τοῦ πίνειν
 τέρψις, τοῖς δὲ ὀρῶσιν ἐκ τοῦ ταῦτα ὀρᾶν. 38. ὦν
 ἰς καὶ οὗτος, ὃς μετὰ τὰς πολλὰς παραινέσεις αἷς
 τηνώρθου τὴν πόλιν, ἐνόμισεν εὔχειν ὥς ἐνῆν κοι-
 ωνήσαι τῆς εὐωχίας καὶ παριῶν τοὺς κατακειμένους 5
 ὅκ ἐξανισταμένους, οὐ γὰρ εἶα, τοῖς | καθ' ἐκά- R II 25
 τους φήμασιν ἡδύλους τὰς φιάλας ἐποίει τὸ μὲν ὕψος
 ἧς ἀρχῆς ὑποχωρῆσαι κελεύσας, πρέποντα δὲ τῷ
 αἰρῶ αὐτὸς αὐτὸν καταστήσας, ὥστε καὶ ἰχθύν ποθεν
 πλ γέλῳτι τῶν παρακειμένων ἀρπάσας, ἐπεὶ γέλῳτα 10
 οὗτ' ἐποίησεν, ἀπέδωκε. 39. τοιαύτην ἐπορεύθη πο-
 εἶαν καὶ τοιούτων μετασχὼν ἐλθὼν ἡρόιστα πάντων
 ρίστων ἐκείνο γλυκύτατον ἄξιον αὐτὸν τῶν πολλῶν
 ἰκόνων ἐπιδεικνύς, ἃς διὰ παντὸς ἔξεστιν ἰδεῖν τοῦ
 στεος ἐλκούσας ὥς αὐτὰς τοὺς παριόντας καὶ πολιτῶν 15
 αἱ ξένων καὶ τριχὶ καὶ ὄμματι καὶ παρειᾷ καὶ χροιά.
 Θ. κὰν ταύταις ἴδοι τις ἂν τὸν τρόπον τῆς πόλεως; ἀντὶ
 ἄρ ὦν εὔεπαθον τῶν πολλῶν τῶν πρότερον εἶχεν
 ν ἐκάστη φυλῇ καὶ ταύταις τὸν ἄνδρα ἐβούλοντο,

1 τοῖς] τοὺς Mo 3 τὰς Pa Mor om reliqui libri 5 κάτω
 εἰμένους B 6 καὶ οὐκ BM | καθ' ἐκάστον scripsi e VI
 αθ' ἐκάστοις Ba καθεκάστον LMo καθ' ἐκάστον reliqui libri
 ed σ post υ add P², edd 7 ἐποίει. τὸ libri edd 8 αὐτὸς
 ἐ τῷ καιρῷ Pa Mor 9 αὐτοῦ V αὐτὸν Pa Mor ἐαυτὸν Re
 καὶ om M | ἰχθύν M sed ' in ras m² ἰχθύν P sed ' e -
 orr m³, V ἰχθύν reliqui libri edd | ποθεν I sed θ in ras
 t υ add m³ ποτε Pa Mor 10 ἐπεὶ δὲ γέλῳτα Pa Mor
 2 ἐλθὼν om Pa Mor 13 αὐτὸν LMoPa Mor 14 διαπαν-
 ὄς IB 15 ἄστεως Mo | αὐτὰς CBV Re αὐτὰς reliqui libri
 [or 16 καὶ χροιά om Mo 17 κὰν scripsi καὶ libri edd
 ἥδη Mor 18 ὦν inser V² | τῶν (2)] ὦν Mor sed γε τῶν in
 iarg | εἶχεν Mor 19 ἐν om VPa Mor | ἐκάστη PIMoBV
 [or | φυλῇ P sed ' in ~ corr, VMor | num κὰν? | ταύταις scripsi
 αὐτῇσι libri sed in ταύτῃ corr P² „malim ἐαυτῆς“ Re ταυτηλ?
 intensis | ἐβούλοντο scripsi ἐβούλετο libri sed ε in on corr
 '2, edd

ψυχῆς. ὃς μετήνεγκε μὲν αὐτὸν ἀπὸ τῆς θολῆς ἐπὶ
 τὴν ἀνάγνωσιν ἥδη τείνων, ὥς φασιν, ἐπὶ τὰ προαι-
 μενα τὴν δεξιάν, εὗξατο δὲ ταχέως μὲν ἀπελθεῖν τῇ
 R Π 24 ἐσπέραν, ταχέως δὲ ἀναφανῆναι | τὴν ἡμέραν. ἦ
 5 δὲ ἐπὶ τὸ αὐτὸ δικαστήριον οὐκ ἴσῳ τῷ προσώπῳ
 τοσοῦτον ἦν ἐνταῦθα τὸ ἄνθος, ἐγάννυτο δὲ οὐχ ἡ-
 τον τῇ σωτηρίᾳ τῆς πόλεως ἢ εἰ τηλικαύτην ἐτόγγεν
 δι' ὅπλων ἐλῶν. 37. ἐξαλημιμένων δὴ τοῖς γεγρα-
 μένοις τῶν χαλεπωτέρων στὰς οὐπερ πρότερον, εὐφ-
 10 μίαις ἐστεφανοῦτο παρὰ πολὺ πλειόνων ἢ πρότερον
 ἥδη τῶν καταδεδυνότων ἀναδύντων θεόντων εἰς τὰ
 πινάκια. δάκρυα δὲ κἀνταῦθα οὐκέτι θρηνοῦνται,
 ἀλλ' ἡδομένων. οἶδε γὰρ καὶ ἀπαλλαγὴ κακῶν ἔγεν
 εἰς ὁδυρμὸν ἄνθρωπον, ὥσπερ αὖ καὶ τότε. μετῃ
 15 μὲν δαιτυμόνων ἡ πόλις αὐτῶν ἑαυτοὺς ἐν μέσῳ τῶν
 κίωνων ἐστιώντων, δάκρυα δὲ ἔρρει κατὰ τῶν ἐκπα-
 μάτων οὐ φόβου τοῦτο ποιοῦντος, ἀλλὰ τοῦ μηκέτ

15 Io. Chrys. ad pop. Ant. hom. XXI t. II p. 223 E

1 αὐτὸν BaIPa 3 ἀπελθεῖν scripsi, ut & supra ε scripsi
 P² et conī Re Anim ἐπελθεῖν libri edd 4 ἡμέραν Pa Ma
 νόκτα Re Anim ἐτέραν conī Sintenis 4 et 5 δ' Be
 4 ἀναφανῆναι Mo 6 ἦν om Mor | ἐγάννυτο P sed v prim
 eras cf. t. I 158, 4 ἐγάννυτο C sed v alterum suprascr. f, AV
 7 τὴν σωτηρίαν CAP sed in hoc in τῇ σωτηρίᾳ corr m², LMo
 BMPa Mor τὴν (sed in τῇ corr m³) σωτηρίᾳ I | ἐτόγγεν A
 sed v eras 8 ἐξαλημιμένων I sed i in ras 2 litt et ω in
 ras m², μ (2) suprascr. m³ ἐξαλημιμένων M sed ιλη in ras m¹
 ἐξηλειμμένων Pa Mor | δὲ BaIBM 10 παραπολὺ LMoBPa
 Mor 11 θεόντων CAP sed in hoc ω in o corr m², LMo
 ἐπὶ Sievers p. 183 coll. p. 439, 12 et Cod. Theodos. XIV 17,1
 cum nota Gothofredi 12 οὐκ ἔτι AP Mor 13 οἶδε — 14
 ἄνθρωπον citat γὰρ particula omissa Macar. Chrys. fol. 88^v
 13 εἶδε Pa Mor sed in hoc γὰρ οἶδε in marg 15 ἡ πόλις
 δαιτυμόνων V | αὐτῶν Mo 16 ἐστιώντων BaI \ δ' Re

φοβείσθαι. ἦν δὲ τοῖς μὲν πίνουσιν ἐκ τοῦ πίνειν
 ἢ τέρεφς, τοῖς δὲ ὀρώσιν ἐκ τοῦ ταῦτα ὀρεῖν. 38. ὦν
 εἷς καὶ οὗτος, ὃς μετὰ τὰς πολλὰς παραινέσεις αἷς
 ἐκηνώρθου τὴν πόλιν, ἐνόμισεν εὖ δεχεῖν ὥς ἐνὶ κοι-
 νωνῇσαι τῆς εὐωχίας καὶ παριῶν τοὺς κατακειμένους ἢ
 οὐκ ἐξανισταμένους, οὐ γὰρ εἶα, τοῖς | καθ' ἐκά- H II 28
 στοὺς ῥήμασιν ἡδύλους τὰς φιάλας ἐποίει τὸ μὲν ὕψος
 τῆς ἀρχῆς ὑποχωρεῖν καλεῦσας, πρέποντα δὲ τῷ
 καιρῷ αὐτὸς αὐτὸν καταστήσας, ὥστε καὶ ἰχθύον ποθεῖν
 ἐπὶ γέλωτι τῶν παρακειμένων ἀρπάσας, ἐπεὶ γέλωτι ||
 τοῦτ' ἐποίησεν, ἀπέδωκε. 39. τοιαύτην ἐπορεύθη πι-
 ρεῖαν καὶ τοιούτων μετασχὼν ἐλθὼν ἡρώστω πάντων
 ἀρίστων ἐκεῖνο γλυκύτατον ἄξιον αὐτῶν τὴν πολλὴν
 εὐκρίνου ἐπιδεικνύς, ὃς διὰ παντὸς ἐξεστὶν ἰλεῖν τιπὶ
 ἄστεος ἑλκούσας ὥς αὐτὰς τοὺς παριόντας καὶ πολιτῶν ||
 καὶ ξένων καὶ τριχὶ καὶ ὄμματι καὶ κυματὶ καὶ γυναικί.
 40. κὰν ταύταις ἴδοι τις ἂν τὸν τρέψιν τῆς πόλεως ὥντι
 γὰρ ὦν εὖ ἑκαθον τῶν πολλῶν τῶν παριόντων ἔχρει
 ἐν ἐκάστη φυλῇ καὶ ταύταις τινι ἐνὶ ἡμῶν ἐβριήλινται,

1 τοῖς] τοῖς Mo 3 τὰς Pa Mor ἡμετέρας κίτρις ἢ καὶ
 κειμένους B 6 καὶ οὐ B M καθ' ἐκάστην πόλιν κ V
 καθ' ἐκάστοις Ba καθ' ἐκάστην I M καθ' ἐκάστην πόλιν
 sed σ post σ add P², add 7 ἐκάστη. ἐν πόλιν καθ' ἢ ἡμετέρας
 δὲ τῷ καιρῷ Pa Mor 8 αὐτῶν V αὐτῶν ἢ M Mor ἐκαστὴν καὶ
 | καὶ om M | ἰχθύον M sed ἢ καὶ καὶ ἢ ἰχθύον ἢ καθ' κ
 corr m², V ἰχθύον πόλιν ἐκαστὴν πόλιν καθ' ἢ καθ' ἢ καὶ
 et σ add m² καὶ Pa Mor 10 ἐπὶ τῷ γέλωτι ἢ M Mor
 12 ἐλθὼν om Pa Mor 13 αὐτῶν ἢ M ἢ M Mor 14 ἀριστα-
 τὸς IB 15 ἀστέος M αὐτῶν ἢ V καὶ αὐτῶν πόλιν πόλιν
 Mor 16 καὶ γυναικί om M 17 πόλιν πόλιν καὶ πόλιν καθ'
 | πόλιν Mor 18 αὐτῶν ἢ αὐτῶν ἢ αὐτῶν καθ' ἢ αὐτῶν ἢ
 marg | εἰχεν Mor 19 αὐτῶν ἢ M Mor ἐκαστὴν ἢ M ἢ V
 Mor | πόλιν P sed in - ποτ. V M καὶ πόλιν πόλιν πόλιν
 ταυτοῖς πόλιν sed in ποτ. ποτ. P² πόλιν ἐκαστὴν καὶ ταυτοῖς
 Sintenis | ἐκαστὴν πόλιν ἐκαστὴν πόλιν καθ' ἢ αὐτῶν
 P², add

ὅπως ἐν μὲν ταῖς παρούσαις αὐτοῦ τε ἀπολαύουσιν
R II 26 καὶ | τοῦ δευτέρου, ἀπόντος δὲ μὴ τοιούτου παν-
τὸς στέροιντο.

41. Ἡμεῖς μὲν οὖν αὐτὸν ἔχειν τε εὐχόμεθα καὶ
5 συνεῖναι καὶ διαλέγεσθαι, καλῶν δὲ ἐξαίφνης ὥς ἑαν-
τὸν ὁ βασιλεὺς δυνάμειν ἡμῖν ἐδεδώκει, τῷ τιμᾶν μὲν τὸν
ἄνδρα καὶ σὺν αὐτῷ περὶ τῶν μεγίστων ἐθέλειν σο-
πεῖν εὐφρανεν ἡμῖν τὴν πόλιν, ἐρωμένου δὲ ἀποσι-
ρῶν ἡνία, παρ' οὗ οἱ μὲν ἦλθον ἰσχυρότατά σοφισ-
10 ποιήσοντες τὰ δίκαια, οἱ δὲ ἀρκεῖν ἡγούμενοι τὸ τὸν
ἄνθρωπον ἰδεῖν, πολλοῖς δὲ καὶ οὐχ ὀρθῶς ἀπέφη-
νεν τὸ ὁπότε βουλευθεῖεν, εἶναι ἐλθοῦσιν ἰδεῖν. 42. ἀπο-
δότω τοίνυν ἡμῖν ὁ βασιλεὺς τὸν διὰ πολλῶν εὐε-
ργετήν, τὸν τῆς αὐτοῦ γνώμης μιμητήν, τὸν ὥσπερ
15 ἐκείνος τοῖς θεοῖς, οὕτως αὐτὸν ἐπόμενον ἐκείνῳ, τὸν
R II 27 τῆς παιδὸς | παῖδας ὁψόμενον εἰκότας αὐτῷ τῆς
Ἀρτεμίδος ἢ τῆσδε μέτεστι τῆς πόλεως, ἐν τοῖς τόποις
προθυμότερον καὶ παρούσης καὶ βοηθούσης μεμνη-

1 ἀπολαύουσιν Pa ἀπολαύοι Mor 2 τοιούτου I sed η
τοῦ γε suprascr. m⁸ τοῦ γε P sed οὗ γε in ras 7 litt m² | πα-
ρῶς M 3 στεροῖντο BaI sed in hoc e στέροιντο corr m², Pa
Mor 5 εἰς Mor 6 ὁ eras I om BaPa Mor 7 αὐτῷ
CBaL Re 8 ἡμῖν Pa Mor | ἐρωμένου Pa Mor 9 ἡ
BaB | ἦλθον ἰσχυρότατα scripsi e VBaI sed in hoc α ultimum
in ras 4 litt m², MoBM ἰσχυρότατα ἦλθον C sed χυρο in ras
f, Re ἦλθον ἰσχυρότατα ἦλθον A sed ἦλθον (2) punctis supra-
positis del p, LPa ἰσχυρότατοι ἦλθον Mor 10 τὰ inserui e
BM auctore Re om reliqui libri edd | ἀρκοῦν V | τῷ Pa Ma
11 τοῖς in πολλοῖς et δὲ absciss Pa 14 αὐτοῦ ex ἑαυτοῦ
corr I² αὐτοῦ M Re 15 ἐκείνος scripsi e V ἐκείνον reliqui
libri edd | „malim τοῦς“ Re 16 τοῦ Pa Mor | αὐτῷ scripsi
e V ἑαυτῷ reliqui libri edd 17 ἢ Pa Mor | μέτεστι e με-
σται vel μετέστω corr I² 18 μεμνημένως Pa καὶ μεμνη-
μένης Mor

ένης, οἷον ἐν οἷῳ καιρῷ περὶ τὸ κτῆμα τὸ ἐκείνης
ἰλλέβριχος ἐαυτὸν ἀπέδειξεν.

---

1 τὸ (2)] τὰ *Pa* om *M* | ἐκείνης scripsi e *VLMoB*
είνης reliqui libri sed 'eras *P*, *Mor* κείνης *Re* 2 ἀπέ-
μξε *Pa* *Mor* | πρὸς ἰλλέβριχον subscr *API*³

XXIII¹⁾ (XXXIV R).

Oratio κατὰ τῶν πεφευγόντων qua Libanius cum in omnes qui metu perculsi salutem in fuga quaesiverant tum in discipulos invehitur suos qui cum urbe Antiochia ipsum studiumque eloquentiae dereliquerant, inter duas ad Theodosium περὶ τῆς στάσεως et ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς orationes conscripta²⁾ in numero earum est quae paucis arriserunt. Itaque 'corporis' fines non egressa sex tantum codicibus ad nostram aetatem pervenit. Qui sunt:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XIV fol. 274^v. Vide t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. I fol. 164^v. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 200^v. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 227. Vide t. I p. 217 sq. Contuli.

5. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 115. Vide t. I p. 213 sq. Inspexi. Contulit meum in usum Krollian.

6. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 201. Vide t. I p. 35 sq. Contuli.

1) In editione Reiskiana est oratio tricesima quarta, sed ego eam optimorum codicum ordine quem in ceteris tenui relicto propter artissimum rerum nexum cum reliquis quae motum Antiochenum spectant coniungendam esse duxi.

2) Nam prius tantum imperatoris rescriptum novit, posterius non item (p. 506, 14 sq. cf. p. 438, 3 sq.). Sieversius p. 176 not. 26 de temporis termino posteriore cogitavit. At quod Libanium dicentem facit se a viris qui ipsi duces fuerint audivisse nihil timendum esse, id in verbis rhetoris p. 500, 14 sq. non inest. De direptione tantum vel permittenda vel recusanda illos verba fecisse dicit.

Hic quoque duae distinguuntur codicum familiae, quae prior codicibus *ACPIM*, altera codice *V* continetur. Inter codices prioris familiae *A* aetate fideque praestat. Ars codicis *C* quae hanc orationem continet saeculo decimo XIV parumque diligenter suppleta est. *I* et *M* e communi fluxerunt fonte, ut elucet e consensu perversae verborum collocationis καὶ τοῦτοις κάκεινοις pro κάκεινοις αὖ τοῦτοις p. 505, 6. Sed *I* exemplar multo diligentius eddidit quam *M* qui vestigia gravis interpolationis aperte rae se fert et in titulo κατὰ τῶν ἐγκαταλιπόντων τὴν ὁλὴν ἀντιόγειαν διὰ φόβον τοῦ βασιλέως et in verbis ipsis rationis ut τὸν ἀναβαλλόμενον pro τὸν διαβουλευόμενον . 503, 20.

Neque magis accepta fuit oratio florilegiorum auctoribus. Unus isque exiguus exstat locus in Roseto Macarii (Chrysocephali¹⁾), quem de argumento orationis plane aecutire arguit titulus ei datus εἰς τὴν τῶν πολεμίων ἀταδρομήν, unde evenit ut non solum Villoisonus²⁾ qui Rosetum in lucem protraxit, sed etiam Reiskia (Praef.

I p. XXIX) de deperdita oratione³⁾ loquerentur.

Totius orationis prima editio facta est Venetiis 1754 a Antonio Bongiovanni⁴⁾ p. 1—14 (= Bong), quae quod admodum mendosa evasit⁵⁾, magis inde factum est quod ille graecae linguae parum gnarus fuit quam quod e codice interpolato *M* parum diligenter eam descripserat. Raro etiam codex melior *I* ab eo inspectus, rarius respectus est. Larga igitur messis fuit emendationum Reiskio Anim. p. 232—234; etiam largior, ubi copiam codicis *A* conquirendi nactus est. Sed hic quoque magna fuit incuria iduae in editione ipsa (t. II p. 296—306) paranda, in qua ne vitia quidem typographica editionis Bongiovannianae, ut ἄλλωε p. 502, 22, sublata sunt omnia. Pauca corripuit Sintenis, plura Cobetus.

1) Vide t. I p. 351. 2) Anecd. t. II p. 15. 3) Cf. quae proposui annal. philol. Fleckeis. 1876, 211. 4) Cf. t. I p. 214 et 286. 5) Rationem eius nisi ubi a *M* recedit, nullam habui.

XXIII (XXXIV R).
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΕΦΕΤΤΟΤΩΝ.

R II 296 1. Τὰ μὲν ἀγγελλόμενα πάντες ἀκούομεν, ἕκαστα
εἶναι μεστὰ νεκρῶν, τὰς τε ἀρούρας τὰς τε ὁδοὺς τὰ τε
ὄρη τοὺς τε λόφους τὰ τε σπήλαια καὶ τὰς κορυφὰς τῶν
5 ὄρεων καὶ τὰ ἔλση καὶ τὰς φάραγγας, τῶν τε νεκρῶν τοὺς
μὲν ἐστιᾶν ὄρνιθας καὶ θηρία, τοὺς δὲ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ
πρὸς θάλατταν φέρεσθαι. 2. πρὸς τοίνυν τὰς ἀγγελίας
ποτὲ μὲν πλήττομαι, ποτὲ δὲ τοῖς παθοῦσιν ἐγκαλῶ
καὶ φημι δίκαια πεπονθέναι τοὺς τῆς φυγῆς ταῦτα
10 ἀπολαύσαντας. οὗς φαίη τις ἂν αὐτοὺς ἐπισκιάσασθαι
τὰ τῶν κακούργων ξίφη. ἃ γὰρ οὐκ ἂν ἐπεπόνθειον
οἴκοι μένοντες, τοῦτοις περιέπεσον πλανώμενοι θοῶν
μὲν αὐτοὺς προθέντες τοῖς πάλαι ληστεύουσι, καὶ

A = Monacensis gr. 483 olim Augustanus

C = Chisianus

P = Palatinus gr. 282

I = Marcianus append. XCI 2

M = Marcianus gr. 437

V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

1 λξ ante κατὰ *A*, τοῦ αὐτοῦ *V* κατὰ τῶν ἐγκαταλει-
των τὴν πόλιν ἀντιόχειαν διὰ φόβον τοῦ βασιλέως *M* rubr
λς' post πεφνεγόντων *C*, λόγος εἰκοστὸς ἑβδομος *V* rubr 4 τοῦ
A om *V* 5 ὄρεων *C* | τῶν τε νεκρῶν | καὶ *M* 9 ταύτης *V*
10 τίς *I* | ταῦτα *M* 13 αὐτοὺς *CIM* | προθέντες litt e post
o eras *A* | ληστεύουσι et ληστὰς *I*

σαντες δὲ ληστὰς ἑτέρους τῷ ποιῆσαι πολὺ τὸ πεισό-
μενον. ἐκόντας οὖν ἀπολωλότας τίς ἂν ἐλεήσει;

3. Φόβος γὰρ ἦν ἐπὶ τοῖς τετολμημένοις,
φήσει τις. πάνν γε τοῖς τετολμηκόσιν αὐτοῖς, οἷς ἦν
αὐτὸ τοῦτο πρὸς φυγὴν ἀνάγκη τὸ τοιαῦτα ἑαυτοῖς
συνειδέναι. εἰ δέ τις μήτε τῶν ρημάτων μήτε τῶν
ἔργων ἐκοινώνησεν, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ὕβρις, τί τοῦ-
τον ἔδει θορυβεῖσθαι καὶ τρέμειν οὐκ ὄντος τοῦ φο-
βοῦντος; | 4. οἱ τοίνυν καταμεινάντες οὐκ ἔσθ' R II 297
ὁ πεπόνθασιν, εἰπεῖν. τί οὖν μὴ τῶν μεινάντων ἦσαν 10
οἱ πεφευγότες, ἀλλ' ὥσπερ θεῶν του κηρύξαντος, ὥς
οὐκ ἔνι σωθῆναι μένουσιν, ἀλλ' ἐν τῇ φυγῇ μόνη
πᾶσιν ἡ σωτηρία, οὕτω κενὰ μὲν ἐργαστήρια, κενὰς
δὲ οἰκίας τε καὶ συνοικίας ἀφέντες ἦσαν οὐκ εἰδότες
τὸ δεξιόμενον; κἀνταῦθα οἷς ἦσαν ὄνοι καὶ ἡμίονοι 15
καὶ κάμηλοι, σεμνοὶ τε καὶ τὰς ὀφρῦς ἐν τῷ μισθοῦν
ἀνέσπων, ὥς ἂν συχοῦ τοῦ μισθομένου περιορέοντος.
5. καὶ ἦν ἰδεῖν γυναικας ἅμα τέκνοις κομιζόμενας δε-
ησομένας τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς οὓς οὐκ ἤδεσαν, μετα-
δοῦναι σφίσι τῆς γῆς. οὐ γὰρ οἰκημάτων γε. πόσα 20
γὰρ δὴ ταῦτά γε; ἢ τίς ἂν τινας ἀγνοουμένης ῥαδίως
ἀνέμixin ἑαυτῷ; θάνατος δὲ παιδίοις τοῖς μὲν ἐκ τοῦ
χαμαὶ κεῖσθαι, τοῖς δὲ καὶ καταπεσοῦσιν ἀπὸ τῶν κο-
μιζόντων, ὁ δ' ἐκ λιμοῦ καὶ πᾶσιν. ἀλλ' ὁμως ἐπὶ

15 τὸ δεξιόμενον] ἦτοι τοὺς δεξιόμενους ἀνθρώπους· ἀττικὸν
οὕτως V¹

4 ἦν om M 7 ἡ ὕβρις M 11 τοῦ A sed ~ eras, CI
13 μὲν κενὰ M | τὰ ἐργαστήρια edd 14 τὰς οἰκίας edd
15 τὸ P sed o in ras m² | οἷς om V 16 τε <ἦσαν>? | ἀνέ-
σπων ἐν τῷ μισθοῦν M 18 ἰδεῖν om C 19 ἤδεσαν M
21 ἀγνοουμένης scripsi e P sed α (2) in ras m³ ἀγνοουμένης
reliqui libri edd 24 ὁ I

τοσοῦτον πλῆθος ἠπείγοντο τῶν κακῶν. 6. καὶ οἱ
 πρῶτοι διὰ τούτων ἀπολωλότες τοὺς ἄλλους οὐκ ἐκαί-
 δευον, ἀλλ' ἐτέρους ἕτεροι κατελάμβανον ἐπ' ἰσοῖς, καὶ
 τὰ παραδείγματα σωφρονεῖν οὐκ ἔπειθεν, ἀλλὰ σιῶς
 5 φοβούμενοι συμφορῶν εἰς τὰς μεγίστας ἑαυτοὺς ἐπύ-
 βαλλον. οἱ δὲ ἀνοητότατοι ταῖς γυναιξὶ παρηκολού-
 θουν. ὧν ἀμφοτέρω καταγνώη τις ἄν, εἴτ' αὐτοὶ τὰς
 γυναῖκας ἐφόβουν εἴτε μάτην φοβουμένας οὐκ ἐδάφ-
 ρυνον.

10 7. Ζήτησις γὰρ ἦν, φησί, καὶ τοὺς ἡμαρτη-
 κότας ἦσαν οἱ θηρεύοντες. οὐκοῦν τοὺς ἡμαρτη-
 κότας, ἀλλ' οὐ τὰς ἁμαρτούσας. οὔτε γὰρ ἡδικήσας
 γυναῖκες οὔτε ἐδόκουν οὐδ' εἰπέ τις οὐδὲ ἦκουσε καὶ
 γυναῖκας συνεφῆφθαι τῶν ἐπὶ τῆς χαλεπῆς ἡμέρας
 15 ἐκείνης ἢ εἰρημένων ἢ πεπραγμένων. 8. τί οὖν εἶπε
 R II 298 καὶ γυναικῶν ἐρημούσθαι | τὴν πόλιν, ὧν οὐκ
 ὀλίγας ἦν ὄρεᾶν ἐγκύμονας; εἰ γὰρ δὴ καὶ τοὺς ἄνδρας
 εἶδει τι κακὸν λαβεῖν καὶ νοῦν αὐτοῖς εἶχεν ἢ φηγῇ
 ταῖς γε δὴ γυναιξὶν οὐδαμῶθεν ἦν λόγος. ἀλλ' ὅμως
 20 νῦν μὲν οὐκ ἐλάττους, νῦν δὲ καὶ πλείους τῶν ἀνδρῶν
 ἐξήεσαν οὐ δῆπου γε μέλλουσαι παραδοθῆσεσθαι δικα-
 στηρίῳ καὶ μάστιγας καὶ δεσμὸν ὑπομενεῖν. 9. το-
 γαροῦν διὰ τὸν μάταιον τουτονὶ φόβον ὃ εἶχον ἀργύ-
 ριον, μικρὸν δὲ ἄρα τοῦτ' ἦν, ἀνηλασκυῖαι παιδίους
 25 ἄρτον αἰτοῦσιν οὐχ οἷά τε οὔσαι δοῦναι θαυρύνουσαι
 πεινῶντα κατέθαπτον, εἴτα ἐκ τῶν αὐτῶν ἐπακέρθη-
 σκον. οὐδὲ γὰρ προσαιτούσαις ἦν εὐποροῦναι τροφῆς

5 ἐνέβαλον V Bong

6 δ' Re

8 οὐκ ἐφόβουν I

12 ἁμαρτανούσας V

13 αἱ γυναῖκες M | οὐδ' οὔτε edd

15 ἐκείνης ἡμέρας M edd

22 ὑπομενεῖν scripsi cum Cobeto Coll. 181 ὑπομένειν libri edd

25 δοῦναι om Bong

27 οὐ M

οὐ γὰρ ἦν παρ' οὗτου πάντων ὄντων ἐν τῷ δεῖσθαι λαβεῖν, πλὴν εἴ τις ἀπεχώρησεν εἰς ἀγροὺς τοὺς ἑαυ-
τῆς, τοῦτο δὲ οὐ πολὺ.

10. Ταῖς μὲν δὴ γυναιξὶν οὐδεμία συγγνώμη, ταῦτο δ' ἂν ἰσχύοι καὶ κατὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τοῖς ἐγκλή-
μασιν οὐκ ὄντων. οὗς γὰρ οὐκ ἤλαυνε τὸ συνειδὸς, τί τοῦτοις ἔδει φυγῆς καὶ ταῦτα Κέλσου τοῦ παντα-
χοῦ δικαίου κὰν τοῖς πράγμασι τούτοις τοιοῦτον πεφη-
νότες; ὁρμήσας γὰρ ἐπὶ τὴν τιμωρίαν οὐχ ὅπως ὥς
πλειστοὺς ἀποκτείνει τῶν τῇδε ἀνθρώπων, ἐσκόπησεν, 10
ἀλλ' ὅπως οἱ δίκην ὄντως ὀφείλοντες οὗτοι μόνοι καὶ
δῶσιν. 11. ἔδειξε γὰρ τοῖς τῶν φυλῶν ἐπιμεληταῖς,
ὥς ἐν ταῖς συκοφανταῖς αὐτοὶ μᾶλλον ἢ οὗς ὥς ἡδι-
κηκότας παραδώσουσιν, ἀπολοῦνται. καὶ τινες τὰς τῶν 14
| αὐτῶν πλευρὰς ἐπεῖδον τεμνομένας ἐπὶ τοιαύ- R Π 299
ταις ὑποψίαις οἱ τ' εἰκότως τὰς αἰτίας λαβόντες μετὰ
τῆς ἐσχάτης ἀκριβείας ἀλόντες παρεδόθησαν τῷ δημίῳ.
οὐκοῦν καὶ τῇ τοῦ δικαστοῦ δικαιοσύνῃ φόβος ἅπας
ἕδικος ἀνήρητο.

12. Λόγος γὰρ ἐγγεγόνει, φήσει τις, ἐπιχυθῆ- 20
τεσθαι στρατιώτας δόρασι καὶ ξίφεσι τὸ ἐνοι-
τοῦν ἀναλώσοντας. τουτὶ δὲ ἐν ἁμαρτίαις πόλεων
νύδεις οἶδε πάποτε γεγενημένον. καὶ γὰρ ἂν ἦν ἄτο-

7 cf. p. 409, 17 12 cf. p. 525, 10

2 ἐπεχώρησεν Bong | ἑαυτοῦ M 3 πολὺ P sed π in
as m² 4 οὐδὲ μία AM 5 τῶν (1) om I 9 ὥς] τοὺς
3ong ἀποκτείνει? 11 ὄντως om M | καὶ μόνοι Bong
| 2 δάσουσιν? 13 ὥς om M 14 τὰς τῶν scripsi τῶν A
sed τὰς in marg m², PI τῶν C τὰς MV edd 15 αὐτῶν
[MV num αὐτῶν <οἰκιστῶν>? 16 οἱ τ' reposui ex ACPIV
οἱ δ' M edd 17 δῆμῳ AV sed ambo in marg γε δημίῳ, I
20 φήσει om M 21 τὸ P sed ὁ in ras m² 23 εἶδε M

πον δίκην ἐθέλειν λαμβάνειν ἐπιζήμιον τῷ ληφόμενῳ.
 ζημία δὲ οὐ μικρὰ δῆπου βασιλεῖ πόλις ἀπολλυμένη.
 τοῦ γὰρ ἐκείνο θυμῷ ποιούντος ἦν δῆπου τὸ μηδὲ
 τῶν ἀψύχων φεῖδεσθαι. τίς οὖν βασιλεὺς τοιαύτην
 5 ἂν ἔλαβε παρὰ πόλεως δίκην, ἢ τὴν ἀρχὴν ἔμελλεν
 αὐτῷ ποιῆσειν ἐλάττονα; 13. καίτοι καὶ εἴ τι τοιοῦτον
 ὕπ' ἄλλων ἐπέπρακτο, τοῦτόν γε οὐκ ἐχρὴν ἀκολο-
 R II 300 θῆσειν οἶεσθαι τὸν τῷ μὴ κολάζειν μᾶλλον | ἢ τῇ
 κολάζειν ἡδόμενον. μάρτυς δὲ ὁ τῆς βασιλείας χρόνος
 10 πολλὴν αὐτῷ συνειδῶς πολλαχοῦ τὴν συγγνώμην. ὅς
 γε καὶ τοὺς τῆς βασιλείας αὐτῆς ἐπιτεθυμηκότας
 ὠθομένους τῇ ψήφῳ πρὸς θάνατον ἐρρύσατό τε καὶ
 ἔξην ἀφῆκεν. οὕτως οὐδ' ὅστισοῦν τοῦτ' ἔδεισεν, ὀρθῶς
 φαίνεται δέσας. 14. οὐ τοίνυν οὐδ' ὅστις ἐξουσίαν
 15 ἔδεισεν εἰς ἀρπαγὴν τῶν ἐν τῇ πόλει χρημάτων, ὃ
 πεποιθήκασιν ἤδη τινὲς βασιλεῖς ἐφέντες στρατιώταις
 ἀρπάζειν προειπόντες, ἐν ὅσῳ δεῖ τοῦτο μέρει τῆς
 ἡμέρας γενέσθαι, οὐδ' οὗτοι μοι καλῶς δεῖσαι δοκοῦ-
 σιν. ἐν γὰρ ἀπουσίαις βασιλέων ἡκιστα τὸ τοιούτων
 20 γίνεσθαι, παρῶν δὲ εἰ βουληθείη καὶ ταύτῃ δίκην
 λαβεῖν, οὐ κωλύειν φασὶ τὸν νόμον. 15. καὶ τοῦτο
 ἦν ἀκούειν παρὰ τῶν ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα ἐπισταμένων
 ἀνδρῶν πολλὰ δὴ βασιλεῦσιν ἐστρατηγηκότων. καὶ

11 cf. p. 428, 1 sq.

2 βασιλεῖ om Bong   3 μὴ δὲ I   5 ἂν om M | δίκην.
 ἢ Re   6 αὐτῷ Re   12 ὠθοόμενος I   13 ἐφῆκεν Cobet
 Misc. 142 | ὅστις (ὅς τις P) οὖν AP   ὅστις οὖν M sed - add m'
 ὅστις I   16 ἐφέντες scripsi e V cum Cobeto l. l. ἀφέντες

reliqui libri edd   17 δεῖ e δὴ corr I   18 καὶ δὲ P
 sed ω in ras m²   23 δὴ scripsi e V   δεῖ reliqui libri edd

ὧν ἡμεῖς μαθόντες ἐβοῶμεν ἐπερχόμενοι τὴν πόλιν·
 τί τετάραρχε; τί πεφόβησθε; τί πλάττετε τὰ
 δοκοῦντα δείματα; ἀλλ' ἐδοκοῦμεν φλυαρεῖν. οἱ
 δὲ ἀπήεσαν καὶ ταῦτα τοὺς ταῦτα λέγοντας ὀρῶντες
 οὐκ ἀπίοντας. τοῦτο γὰρ δὴ, τοῦτο μέγιστον εἰς πλ- 5
 στιν, ἔργα λόγοις ἀκολουθοῦντα καὶ μονὴ βεβαιοῦσα
 ῥήματα. 16. εἰ μὲν γὰρ θαρρεῖν ἑτέροις παρακελεύο-
 μενος ἃ τῶν φοβουμένων ἦν ἐποιοῦν καὶ μετανιστάμην,
 εἰκότως ἂν ἡγοῦντο πιστοτέραν συμβουλήν τὴν ἀπὸ 10
 τῶν πραγμάτων· εἰ δ' οὐδὲν τῶν πρὸ τῆς ταραχῆς ἐν
 οὐδενὶ τῶν ἐμῶν ἐκλίνουν, ἡδίκουν οἱ μὴ μιμούμενοι,
 πλὴν εἰ τοῦτο λέγοιεν, ὥς ἐθανάτων καὶ τῆς ἀπὸ τῶν
 ξιφῶν ἐπεθύμουν τελευτῆς. ἀλλ' οὐδεὶς οὕτως |
 ἄθλιος οὐδ' εἰ σφόδρα δυσχεραίνει τὸ γῆρας. R II 301

17. Πονηρὰς τοίνυν οὔσης τῆς τῶν πολλῶν ἐξόδου 15
 μεῖζων ἐν τοῖς ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ἢ κατηγορία, οἱ
 πόλεων ἄρξαντες καὶ ἔθνη διωκηκότες καὶ τιμῶν τετυ-
 χηκότες καὶ δικαίως ἂν ἀμειβόμενοι τὴν τε πόλιν ἐν
 ἧ κατοικοῦσι καὶ τὴν βασιλείαν, δι' ἣν αὐτοῖς καὶ
 δόξα καὶ γάμοι καὶ χρήματα, ταῦτα πάντα ἀτιμάσαντες 20
 ἀπώλλουσιν τὸ καθ' αὐτοὺς τῷ βασιλεῖ τὴν πόλιν.
 18. εἰ γὰρ δὴ τῆς ὀλιγανθρωπίας τῆς ἐν αὐτῇ κατα-
 φρονήσαντες οἱ κατὰ τὴν χώραν λησται διεσπαρμένοι
 στίφος ἐν ποιήσαντες ἑαυτοὺς εἰσπεσόντες ἐληίζοντο
 τὸ ἄστυ, τὰ μικρὰ τὰ καταλελειμμένα, καὶ τελευτῶν- 25

6 βεβαιοῦσα μονὴ *M* 9 ἡγούμην *M* quod corr *Re*
 10 εἰ *P* sed ' *m*³ 11 οἱ μὴ *A* sed γὰρ οὐ in marg οὐ *CP*
 οἱ *I* 14 οὐδ' εἰ — γῆρας om *Bong* | εἰ μὴ σφόδρα *M* |
 δυσχεραίνει *CM* | ξίφος *M* 15 τῶν om *Bong* 21 ἀπόλ-
 λυσαν *M* 23 λησται *I* 24 στίφος *IMV* edd cf. t. II 89, 7 *R*
 | εἰσπεσόντες om *I* 25 ante τὰ (1) excidisse participium
 quale διαρπάζοντες vel φέροντες καὶ ἄγοντες conl *Re*

τες ἐνεπίμπρασαν ἄνθρωποι τῷ κακῶς ποιεῖν χαίροντες
καὶ πολλὸν ἐν τούτῳ βεβιωκότες χρόνον, ποῦ ποτ' ἂν
ἦν ἡ πόλις, ἥς ἔχων πολλὴν πρόνοϊαν ὁ βασιλεὺς ὀρά-
ται; ἀλλ' ὅμως οἱ σεμνοὶ καὶ τῇ τῶν ἄλλων πενίᾳ
5 πεπλουτηκότες καὶ δεινόν, εἰ μὴ τὰ τῶν θεῶν ἔξουσιν,
ἡγούμενοι τὰ μὲν ἐν νυξί, τὰ δὲ πάντων ὀρώντων
μεθίστασαν οὕτω δὴ τι πολλὸν ἄργυρον, ὥς συγχῶν
τε δεῖν ὀχημάτων ἐκάστῳ καὶ πολλῶν ὀρέων καθ' ἑκα-
στον, οὓς ἠνάγκαζε τὰ ἐλκόμενα στένειν. 19. τίς
10 οὖν τούτους ἀξίους εἶναι φῆσαι τις ἂν, οἳ προδόντες
τὴν πόλιν καὶ τὸ σφῶν αὐτῶν μόνον ἰδόντες τὸν
R Π 302 πλοῦτον ἐτέρωσε καταθέμενοι | γυμνοὶ πρὸς τὸν
ἐξω δρόμον ἦσαν ἑτοιμοὶ; καίτοι χρῆν αὐτοὺς καὶ
τοὺς ἐν πενίᾳ κωλύειν καὶ κατέχειν, τὰ μὲν πειθεῖ,
15 τὰ δὲ καὶ ἀπειλαῖς. οἳ δ' ἐπήνουν τε τοὺς ἐκεῖνο
ποιοῦντας καὶ ἀνθρώπους ἔλεγον εἶναι σώζεσθαι βο-
λομένους, ὥσπερ ὧν εὖ ἐπραξαν ἐν τῇ πόλει δικῆς
παρὰ τῆς πόλεως αὐτοῖς ὀφειλομένης. οἳ τοῦθ' ἐν
μόνον εὖ πεποιήκασιν, ὅτι τὸν ἄλλον χρόνον ἀρνού-
20 μενοι μὴ πλουτεῖν νῦν αὐτοὺς ἐξήλεγξαν ὥς κλείσει
κεκτημένοι πόνῳ πολλῷ καὶ πραγματείᾳ μεταθέντες
ἄλλοσε τὰ συνειλεγμένα.

20. Περὶ δὲ τῶν νέων τί φήσομεν ἢ τῶν τούτων
γονέων; τί δ' ἕτερον ἢ ὥς οἱ μὲν ἥρπασαν τὸν κατὰ

1 ἐνεπίμπρασαν P sed π (1) in ras m⁴ ἐνεπίπρασαν C
τὸ C 3 πολλὴν om Bong 5 ἔχουσιν M 7 ἀργύρου
Bong 10 εἶναι om Bong | τίς API 11 εἰδότες M
12 ἐτέρως M ἐτέροις Bong παρ' ἐτέροις coni Re | μεταθέμενοι
Cobet Coll. 131 15 οἳ A οἳ PV | δὲ Re 18 ἀπὸ τῆς V
om Bong 20 αὐτοὺς P sed¹ in ras m² αὐτοὺς M 21 π-
κτημένους M | πολλῷ πόνῳ M 24 δ' om M

εἰς ἀργίαν, γονεῖς δὲ ταῖς τούτων ἐπιστολαῖς ἑξαπα-
 τηθέντες καλεῖν ταῖς παρ' αὐτῶν ἀνεπέσθησαν τοὺς
 νέους. οἱ δ' οὐ τοσοῦτο μόνον ἠδίκουν, ἀλλ' εἰσὶν οἱ
 γράμμα οὐδὲν οὔτε πέμψαντες οὔτε λαβόντες αὐτοὺς
 τοῦ δρᾶν ὃ βούλονται καταστήσαντες κυρίους δήσαντες 5
 τὰς διφθέρας ἀναβάντες ἐφ' ἵππους οἱ μὲν ἀγροὺς
 σφῶν αὐτῶν ἐνέπλησαν ἀλλοτρίους, οἱ δὲ πατρῶους,
 οἱ δὲ καὶ τροφοῖς καὶ τροφεῦσιν ἦκον εἰς χεῖρας καὶ
 μητρὸς ἑτερος καὶ πατρὸς ἄλλος, τρέμοντες δὴ καὶ
 τοὺς ὀδόντας κροτοῦντες καὶ μεταστρεφόμενοι, καθάπερ 10
 διωκόμενοι διώκοντος μὲν οὐδενὸς οὐδὲ σπεύδοντος
 ἐλεῖν, αὐτοὶ δὲ τῆς περὶ λόγους σπουδῆς διώκοντες
 τὴν ἀπαλλαγὴν. καὶ ὁ χρόνος τοῖς ἀθλοῖς ἐν ἐδωδῇ
 καὶ οἴνῳ καὶ ὕβρει καὶ ὕπνῳ πᾶς οὗτος ἀναλοῦτο,
 προσθεῖν δ' ἂν καὶ [ἐν] εὐχαῖς, ἐν αἷς ἦτουν ἑκτα- 15
 θῆναι τὴν τῆς ῥαθυμίας ἀφορμὴν ἐπὶ μήκιστον χρό-
 νον. ἐφ' ᾧ δ' ἂν τις μάλιστα ἀγανακτήσειεν, οὐδὲ γὰρ
 αὐτὸ τοῦτο πρὸς ἡμᾶς | εἰπόντες, ὥς ἀπιέναι R II 303
 καιρός, ἀπῆλθον, ἀλλ' ἔδοξεν, ἐσίγησαν, ἐπραξαν. ὁ
 δ' ἐξιὼν ἤδη τὸν διαβουλεύμενον ἐνῆγε τραγῳδίας 20
 καὶ Ἰλιάδα κακῶν ἐπισείων ταῖς μελλήσεσι.

21. Καίτοι τίς οὐκ ἂν εἰκότως μισήσειε τούτους
 τοὺς μισοῦντας κτῆμα οὕτω καλόν, τοὺς λόγους, οὓς

16 Luc. Demon. 1   21 cf. t. III 319, 17; 343, 15; IV 967, 9 R.
 Dem. de fals. leg. § 148 p. 387, 12. Aristid. or. 38 t. I 715, 2 D

2 αὐτῶν V αὐτῶν M   3 οἱ AP sed in hoc ' in ' corr
 1^m of CMV | τοσοῦτον IM   4 αὐτοὺς V   7 σφῶν om M
 18 τὴν om Bong   14 ἀνηλοῦτο M sed η in ras, V
 15 ἐν M edd cancellavi   20 δ' P sed ' in ras m² | διαβου-
 21 καὶ δὲ, καὶ
 Bong

ἔδωκε μὲν Ἑρμῆς, ἡγάπησε δὲ τῶν Ἀθηναίων ἡ πόλις
καὶ θρέψασα καὶ ἀνέξήσασα καὶ κοσμήσασα πανταγῇ
διέπεμψεν. οὗτοι συγκρούπτουσιν μὲν δυσγένειαν, κρύ-
πτουσιν δὲ ἀμορφίαν, πλοῦτον δὲ φυλάττουσιν, λύουσιν
5 δὲ πενίαν, ἀρκοῦσιν δὲ πόλεσιν εἰς σωτηρίαν πάντων
ὄντες ὅπλων ἐν πολέμοις χρησιμώτεροι καὶ πάσης
πολυχειρίας ἐν μάχαις ἰσχυρότεροι. οἱ τούτους ἔχοντες
πρὸς τὰ μαντεῖα πολλὰκις ἀμιλλῶνται τῷ τὸ μέλλον
δύνασθαι προορᾶν· ὃ γὰρ ἐκείνοις τὰ πνεύματα, τοῦτο
10 τοῦτοις ἡ γνώμη. μόνους δὲ τοὺς παιδεῖα διενεργόν-
τας φαίη τις ἂν καὶ ἀθανάτους εἶναι φύσει μὲν τελε-
τῶντας, δόξῃ δὲ ζῶντας.

22. Ἄλλ' ὅμως οἶδε οἱ νέοι πεφεύγασιν μὲν τὴν
τοσαῦτα ἀγαθὰ προξενουῦσαν, ἐπὶ δὲ τὴν μυρίων μη-
15 τέρα κακῶν, νοθείαν καὶ μαλακίαν, κεχωρήκασιν ἔρ-
μαιον αὐτῶν τὴν τῆς πόλεως ἀτυχίαν ἡγησάμενοι,
δεδιότες μὲν οὐδέν, προσποιούμενοι δὲ πολλὰ. τίς γὰρ
R II 304 ἦκεν ἂν ἐπ' αὐτοὺς ἄρχων, τίς ὑπηρέτης, | τίς
γείτων, τίς πολίτης, τίς ξένος πόρρω μὲν ὄντας τῶν
20 βλασφημιῶν, πόρρω δὲ τῶν ἐπ' ἐκείναις; καὶ γὰρ οἱ
ταῦτα ἐτολμᾶτο καὶ ἦν ἔτι ἐν προοιμίοις ἡ μανία, οἱ
μὲν ἀπῆλθον οἰκαδὲ θεόντες, οἱ δ' ἦσαν οὐπερ ἐγώ,
τοῖς τῶν ἑωρακόντων λόγοις, οὐ τοῖς αὐτῶν ὀφθαλμοῖς
μανθάνοντες τὰ τοῦ τότε χειμῶνος. πῶς οὖν ἔσσω-
25 φαντοῦντο ἂν; 23. τῆς δ' ἐκείνων κακίας καὶ τοῦ

1 δὲ om I   2 πανταχοῖ AP Re   3 κρύπτουσιν δὲ ἀμορ-
φίαν om C   6 ἰσχυρότεροι M edd   7 χρησιμώτεροι M edd
8 ἀμιλλῶνται I   13 οἶδε A   15 κακῶν μητέρα M | νοθείαν M
16 αὐτῶν CIMV   17 γὰρ om M   19 τίς πολίτης om M
| τῶν om Bong   20 ἐκείνους Re   22 ol AP sed in hoc 'a
' corr m^s ol IV | δὲ Re   23 αὐτῶν I αὐτῶν MV   24 ἑ-
σοφαντοῦντο V sed v (2) inser s ἑσοκοφαντοῦν Re

τεκμήριον. εἰσι μὲν γὰρ οὓς ὁ περὶ τοὺς λόγους ἔρωσ
 ἔπεισε μένειν ὁλλγους δὴ τινας κομιδῇ. τούτων δὲ
 οὐδεις οὔτε ἐφήψατο οὔτε ἐμέλλησεν οὔτε αὐτῶν οὔτε
 παιδαγωγῶν οὐτ' οἰκετῶν. ἐπὶ τῆς αὐτῆς τοίνυν ἦσαν
 ἂν ἀδελφάς οἱ μὴ μέλναντες ἥσπερ οἱ μεμενηκότες ταύ- 5
 τοῦ δικαίου κάκείοις καὶ τούτοις ὑπάρχοντος, τοῦ
 μηδὲ κατὰ μικρὸν μετεσχηκέναι τῶν ὕβρεων.

24. Ἔτι τοίνυν εἰ μὲν ἐμίσουν ἐμὲ διὰ τὰς ἐπὶ
 τοὺς πόρους παρακλήσεις, τίς αὐτῶν ἀδικώτερος; καὶ
 γὰρ ἀθλητῆς ἄδικος, ὅστις οὕτως ἔχει πρὸς τὸν γυ- 10
 μναστήν τὸν ὅτι δεῖ πάντα πόνον ἀνέχεσθαι λέγοντα.
 εἰ δ' ἐφίλουν τε καὶ ζῆν ἐβούλοντό με καὶ τὸ μένειν
 οὐκ ἀσφαλὲς ἡγοῦντο, τί μὴ προσιόντες ἐδέοντό μου
 σώζειν αὐτοῖς ἐμαυτόν; πάντως δὲ οὐδὲν καινὸν νέον
 γέροντος ἰδεῖν που τὸ συμφέρον ἄμεινον. δόξαν δ' ἂν 15
 αὐτοῖς ἡνεγκε καὶ τὸ μέμψασθαι καὶ τὸ καταβοῆσαι
 καὶ τὸ πάντα καὶ εἰπεῖν καὶ ποιῆσαι πειρωμένοις ἐξά-
 γειν, νῦν δὲ διὰ σιωπῆς ἐξεπήδησαν τήμερον συγγε-
 νόμενοι, νυκτὸς δὲ ἀποδράντες, | θάνατόν μου R Π 305
 κατεψηφισμένοι καὶ οὐ δεδαικότες μὴ αὐτίς ἀλλήλους 20
 ἰδόμεν.

25. Γνωίῃ δ' ἂν τις κάκειθεν τουτουσί· τῆς γὰρ
 τοῦ βασιλέως ὁργῆς τῇ βουλῇ μὲν ἐγκαλούσης καί
 τισι τῶν συνδίκων, τῶν δ' ὑπὲρ παιδείας ἐντανθοῖ

3 ἐφηγίσατο *M* | ἐμέλλησεν *M* sed ἐμέλλησεν in marg | αὐτῶν
P sed ' in ras m² αὐτῶν *AI* 4 οὔτε *V* Re 5 ἂν om *M* | οἱ
 in ras *M*² | ὥσπερ *V* 6 καὶ τούτοις κάκείοις *IM* 7 μὴ δὲ
PMV | κατὰ om *M* | καταμικρὸν *V* | μικρῶν *I* 10 ἔχει scripsi
 e *MV* ἔχοι reliqui libri edd 14 σώζει *Re* | αὐτοῖς *MV*
 14 οὐδὲν — 15 ἄμεινον citat praemissis verbis Τοῦ εἰς τὴν τῶν
 πολεμίων καταδρομῆν: λόγ. 15 Macar fol. 90 17 καὶ (2) om
M | ποιεῖν *V* 18 διασιωπῆς *P* | τήμερον *M* sed τ e c cotti
 20 δεδιότες *V* 24 ἐντανθί?

ἔδωκε μὲν Ἐρμῆς, ἡγάπησε δὲ τῶν Ἀθηναίων ἡ πόλις
καὶ θρέψασα καὶ αὐξήσασα καὶ κοσμήσασα πανταγῇ
διέπεμψεν. οὗτοι συγκρούπουσι μὲν δυσγένειαν, κρύ-
πτουσι δὲ ἀμορφίαν, πλοῦτον δὲ φυλάττουσι, λόνου-
σι δὲ πενίαν, ἀρκοῦσι δὲ πόλεσιν εἰς σωτηρίαν πάντων
ὄντες ὅπλων ἐν πολέμοις χρησιμώτεροι καὶ πάσης
πολυχειρίας ἐν μάχαις ἰσχυρότεροι. οἱ τούτους ἔχοντες
πρὸς τὰ μαντεῖα πολλάκις ἀμιλλῶνται τῷ τὸ μέλλον
δύνασθαι προορᾶν· ὃ γὰρ ἐκείνοις τὰ πνεύματα, τοῦτο
10 τοῦτοις ἡ γνώμη. μόνους δὲ τοὺς παιδεῖα διενεργόν-
τας φαίη τις ἂν καὶ ἀθανάτους εἶναι φύσει μὲν τελευ-
τῶντας, δόξῃ δὲ ζῶντας.

22. Ἄλλ' ὅμως οἶδε οἱ νέοι πεφεύγασιν μὲν τὴν
τοσαῦτα ἀγαθὰ προξενούσαν, ἐπὶ δὲ τὴν μυρίων μη-
15 τέρα κακῶν, νοθείαν καὶ μαλακίαν, κεχωρήκασιν ἔρ-
μαιον αὐτῶν τὴν τῆς πόλεως ἀτυχίαν ἡγησάμενοι,
δεδιότες μὲν οὐδέν, προσποιούμενοι δὲ πολλά. τίς γὰρ
R Π 304 ἦκεν ἂν ἐπ' αὐτοὺς ἄρχων, τίς ὑπηρέτης, | τίς
γέλων, τίς πολίτης, τίς ξένος πόρρω μὲν ὄντας τῶν
20 βλασφημιῶν, πόρρω δὲ τῶν ἐπ' ἐκείναις; καὶ γὰρ οἷα
ταῦτα ἐτολμᾶτο καὶ ἦν ἔτι ἐν προοιμιῶις ἡ μανία, οἱ
μὲν ἀπῆλθον οἰκαδὲ θεόντες, οἱ δ' ἦσαν οὐπερ ἐγώ,
τοῖς τῶν ἑωρακῶτων λόγοις, οὐ τοῖς αὐτῶν ὀφθαλμοῖς
μανθάνοντες τὰ τοῦ τότε χειμῶνος. πῶς οὖν ἐσοπα-
25 ραντοῦντο ἄν; 23. τῆς δ' ἐκείνων κακίας καὶ τότε

1 δὲ om I   2 πανταχοῖ AP Re   3 κρύπτουσι δὲ ἀμορ-
φίαν om C   6 ἰσχυρότεροι M edd   7 χρησιμώτεροι M edd
8 ἀμιλλῶνται I   13 οἶδε A   15 κακῶν μητέρα M | νοθείαν M
16 αὐτῶν CIMV   17 γὰρ om M   19 τίς πολίτης om M
| τῶν om Bong   20 ἐκείνους Re   22 οὐ AP sed in hoc "n
' corr m^s οἷ IV | δὲ Re   23 αὐτῶν I αὐτῶν MV   24 ἐσο-
παραντοῦντο V sed v (2) inser s ἐσοπαραντοῦν Re

τεκμήριον. εἰσι μὲν γὰρ οὓς ὁ περὶ τοὺς λόγους ἔρωσ
ἐπεισε μένειν ὁλλγους δὴ τινας κομιδῇ. τούτων δὲ
οὐδεις οὔτε ἐφήψατο οὔτε ἐμέλλησεν οὔτε αὐτῶν οὔτε
παιδαγωγῶν οὐτ' οἰκετῶν. ἐπὶ τῆς αὐτῆς τοίνυν ἦσαν
ἂν ἀδείας οἱ μὴ μέλναντες ἥσπερ οἱ μεμενηκότες ταύ- 5
τοῦ δικαίου κάκεινοις καὶ τούτοις ὑπάρχοντος, τοῦ
μηδὲ κατὰ μικρὸν μετεσχηκέναι τῶν ὕβρεων.

24. Ἔτι τοίνυν εἰ μὲν ἐμίσουν ἐμὲ διὰ τὰς ἐπὶ
τοὺς πόνοους παρακλήσεις, τίς αὐτῶν ἀδικώτερος; καὶ
γὰρ ἀθλητῆς ἄδικος, ὅστις οὕτως ἔχει πρὸς τὸν γυ- 10
μναστήν τὸν ὅτι δεῖ πάντα πόνον ἀνέχεσθαι λέγοντα.
εἰ δ' ἐφίλουν τε καὶ ζῆν ἐβούλοντό με καὶ τὸ μένειν
οὐκ ἀσφαλὲς ἡγοῦντο, τί μὴ προσιόντες ἐδέοντό μου
σώζειν αὐτοῖς ἐμαυτόν; πάντως δὲ οὐδὲν καινὸν νέον
γέροντος ἰδεῖν πού το συμφέρον ἄμεινον. δόξαν δ' ἂν 15
αὐτοῖς ἡνεγκε καὶ τὸ μέψασθαι καὶ τὸ καταβοῆσαι
καὶ τὸ πάντα καὶ εἰπεῖν καὶ ποιῆσαι πειρωμένοις ἐξά-
γειν, νῦν δὲ διὰ σιωπῆς ἐξεπήδησαν τήμερον συγγε-
νόμενοι, νυκτὸς δὲ ἀποδράντες, | θάνατόν μου R II 305
κατεψηφισμένοι καὶ οὐ δεδοικότες μὴ αὐθις ἀλλήλους 20
ἰδομεν.

25. Γνωίη δ' ἂν τις κάκειθεν τουτουσί· τῆς γὰρ
τοῦ βασιλέως ὁργῆς τῇ βουλῇ μὲν ἐγκαλούσης καί
τισι τῶν συνδίκων, τῶν δ' ὑπὲρ παιδείας ἐντανθοῖ

3 ἐψηφίσατο M | ἐμέλλησεν M sed ἐμέλλησεν in marg | αὐτῶν
P sed ' in ras m² αὐτῶν AI 4 οὔτε V Re 5 ἂν om M | οἱ
in ras M² | ὥσπερ V 6 καὶ τούτοις κάκεινοις IM 7 μὴ δὲ
PMV | κατὰ om M | καταμικρὸν V | μικρῶν I 10 ἔχει scripsi
e MV ἔχοι reliqui libri edd 14 σώζει Re | αὐτοῖς MV
14 οὐδὲν — 15 ἄμεινον citat praemissis verbis Τοῦ εἰς τὴν τῶν
πολεμίων καταδρομῆν: λόγ. 15 Macar fol. 90 17 καὶ (?) om
M | ποιεῖν V 18 διασιωπῆς P | τήμερον M sed τ e c σωτ
20 δεδιότες V 24 ἐντανθὶ?

διατριβόντων οὐδαμοῦ μεμνημένης καὶ τούτων τῶν
 γραμμάτων ἐκκειμένων καὶ τοῦ περὶ αὐτῶν λόγον
 πανταχοῦ πεφοιτηκότος, ὥστ' εἶναι καὶ τοῖς πεφεν-
 γόσιν εἰδέναι, οὐδεὶς τὸ τῶν χαιρόντων ἐποίησεν οὐδὲ
 5 ἀνέπνευσεν οὐδὲ προσεκύνησε τὴν Τύχην οὐδ' ἔδρα-
 μεν ἐπὶ τὴν ὧν ἀπεστέρητο μετουσίαν. 26. καὶ τί
 θαυμαστόν; οὐδὲ γὰρ μετὰ δικαστήρια καὶ κρίσιν καὶ
 δεσμὸν ἀποκρίνοντα τοὺς ἄλλους καὶ δημηγορίαν τοῦ
 στρατηγοῦ τε καὶ δικαστοῦ καὶ ὄρκους ἐξαιρουντας
 10 τὸν φόβον οὐδ' οὕτως ἐπὶ τοὺς λόγους ἐπανῆκον οὐδ'
 ἡδέως εἶδον τοὺς τῶν βελτιόνων ἀγγέλους, ἀλλ' οἱ
 ταχεῖς ἐνθύνδε ἀπελθεῖν βραδεῖς εἰς τὰ δεύτερα κατε-
 χόμενοι τῇ τῆς ἀργίας ἡδονῇ μᾶλλον ἢ ζήλῳ τῷ, μεμ-
 φόμενοι τῷ τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως ἀπεσταλμένων
 15 τάχει λόγων οὐκ ἀποροῦντες ἀναισχύντων, ὅτι ἀλλὰ
 περιήρηται τὸ τῆς πόλεως ἄξιωμα καὶ μετελ-
 ληφε σχῆμα φρουρίου καὶ οὐθ' ὁ ἱππόδρομος
 οὔτε τὸ θέατρον ἔχει τὰ αὐτοῦ. 27. καὶ τί
 R II 306 τοῦτο, ὦ Μουσῶν ὑμεῖς ἐχθροί; πολὺ γὰρ θῆ
 20 βελτίων ἢ πόλις εἰς λόγους ἐν οἷς δίκην ἔδωκε γεγέ-
 νηται, καὶ τὰ μὲν βλαβερὰ περιήρηται, τῶν δ' ὄντων
 ἀγαθῶν οὐδὲν τῇ μεταβολῇ τῆς προσηγορίας βέβλα-
 πται. αὐτός γέ τοι χείρων οὐδὲν ἐντεῦθεν εἰς τοῖς

9 Ellebichi 22 cf. p. 424, 5

1 οὐδαμῇ C 3 πανταχοῖ Re at cf. t. I 411, 14 8 ἀπο-
 κρίνοντα I sed o (2) ex α corr ἀποκρίνονται V 9 ὄρκους P
 sed v in ras m³ 12 ἐνθύνδεν I 13 τῷ Re in AI le-
 asserens perperam τῶν M τῷ reliqui libri τῶν μεμνηκότων
 coni Re τῶν λόγων Sintenis | μεμφομένων M 17 ὁ αἰ
 IMV cf. t. I 291, 5 18 τὸ om M | αὐτοῦ IM 20 εἰς τοῖς
 λόγους Bong

ᾠδοτάς γέγονα πόνους. οὐδ' ὅσοι τῶν νέων ἔμειναν, νόκ] ἡτιάσαντο τὴν μονήν, οὓς οὐδὲν τὸ μὴ λοῦσθαι πλῦει καρποῦσθαι τὰ βιβλία.

28. Οἶμαι δέ, καὶ λούσονται καὶ τοῖς ἐμπροσθεν πασιν αὐθις ὄψονται τὴν πόλιν βελτίους ὑμῶν αὐτῶ 5
νύτῃ φανέντες τῷ καὶ τὰ δυσκολώτερα τῇ πόλει συν-
ιενεργεῖν. ὑμεῖς δὲ αἰσχυνεῖσθε μὲν τοῦδαφος, αἰ-
χυνεῖσθε δὲ τὰς πύλας, αἰσχυνεῖσθε δὲ τὸ τῶν λόγων
οἴον, αἰσχυνεῖσθε δὲ [καὶ] ἡμᾶς, εἰ μὴ καὶ τοῦτο
μὲν ἀπόλωλεν.

10

2 οὐκ cancellavi auctore Sinteni | οὐδὲ M δ αὐθις
n M 7 et 8 αἰσχυνεῖσθαι I 9 καὶ A sed del m¹, Re
cancellavi | αὐτὸ τοῦτο M 10 ἀπόλωλε. edd τέλος τοῦ
κατὰ τῶν πεφευγόντων subscr. A, κατὰ τῶν πεφευγόντων P

XXIV (XXIII R).

Oratio περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ ad Valentem habita esse dicenda esset, si recte in duobus eiusdem originis codicibus Urbinatē gr. 126 et Marciano Append. XCI 2 inscripta esset πρὸς Οὐάλεντα¹). At Valentis fratrisque Valentiniani ut mortuorum diserte mentio fit in oratione ipsa verbis p. 516, 1 ὁ βασιλεὺς μαχόμενος ἔπαισεν κτλ. p. 518, 16 τοῖν ἀδελφοῖν ἐπὶ τὰ σκήπτρα παρειθόντοιν ἢ αὐτῇ περὶ τὴν τιμωρίαν ἀργία κτλ. p. 519, 12 τὴν ἄρρηκτον στρατιὰν τοῦ πρεσβυτέρου μὴ δειδωσάντες. p. 520, 12 οὐκ ἐπιλαμβάνομαι μὲν τοῖν βασιλεῖσιν, ὥς οὐ δίκαια ἔδωκαν τοῖς ἐξελεγχόμενοις τὴν ἐκ τῶν νόμων ἐπιτιθέντες δίκην· Βασιλεὺς quem Libanius crebro alloquitur, nullus alius esse potest nisi Theodosius. Nec vero probanda est ratio qua Reiskius (p. 40) anno demum ultimo vel paenultimo imperii huius i. e. anno 395 vel 394 p. Chr. orationem conscriptam esse censuit. Nam perperam is verba p. 520, 2 καὶ πολὺ γε πλέον τὴν δευτέραν (sc. ἐπανάστασιν) ad Eugenii rebellionem rettulit, cum toto loco de unius Procopii seditionibus pluribus verba fiant. Ac vix Libanius ita ut fecit, locutus esset²), si Theodosii animum diutina experientia cognitum habuisset. Immo vero omnia nos ad initia imperii Theodosiani vocant. Nam omnes terrore cladis Valenti ad Hadrianopolin illatae perculsi et maerore afflicti dicuntur neque ullam victoriam iam a Theodosio de Gothis reportatam esse statui potest³). Immo vero vic

1) Etiam Monnerius (cf. t. I p. 15) orationem anno 378 tribuit.

2) Cf. p. 515, 1 sq.; 516, 17 sq.; 520, 10; 523, 15; 530, 2 sq.

3) Cf. p. 521, 9 ἀλλὰ νῦν ὅσα ἐμαχέσαντο (οἱ Σκύθαι), ταῦτα νενικήκασι κτλ. et 514, 8 ὅθεν ἂν δαράσαιμεν τοὺς ποιεῖν τοὺς αὐτοὺς ἡμᾶς ἐκείνοι.

toriam tum demum reportatum iri spondet rhetor, cum imperator ipsi Iuliani caedis ultionem petenti obsecutus fuerit.¹⁾ Ante diem igitur XVII mensis Novembris 379²⁾ orationem conscriptam esse arbitror³⁾.

Si compluribus locis (p. 523, 17 ἀλλ' ὁ μᾶς γ' ἐχρῆν καὶ οὕτως ἀνιχνεύσαι κτλ. usque ad p. 524, 9 κεινημένων δὲ τῶν βασιλέων — ταχέως εἰς φῶς ἐμελλεν ἦξειν et p. 525, 17 ἢ δ' ὁ μὲν τῶν βασιλέων (δύναμις) ἀσθενεστέρα τῆς θήρας usque ad p. 526, 16 ποιήσατε τοὺς στρατιώτας et p. 527, 14 λυσίτελεις ὁμῶν) Libanius numero plurali utitur, cum Theodosio cogitatur Gratianus, a quo ille die XIX mensis Ianuarii anni 379 in imperii consortium ascitus est.

Codices quibus oratio ad nos pervenit, hi sunt 26:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 228. Folium 231^v desinit voce *θυσίας* p. 530, 2; reliqua cum initio orationis sequentis *περὶ δουλείας* folio sequenti exciso suppleta sunt manu saeculi XV in folio quod nunc indici orationum praefixum est, e codice Monacensis gr. 101 (Mo) simillimo. Vide p. 445 et t. I p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 116. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 102^v. Correctus est manu secunda e codice Urbinatis gr. 126 (U) simillimo. Vide t. I p. 20 sq. Contuli.

4. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 355^v. Vide t. I p. 59 sq. et 69.

1) Cf. p. 521, 13 *χρηστὸν οὐδὲν ἐν ἑλίσι, πλὴν εἰ πεισθείης μοι, βασιλεῦ*. p. 532, 12 *λάβε πείραν, ὦ βασιλεῦ, τῆς γνώμης, ἅψαι τῆς βοήθειας, καὶ κεντήσῃ τὴν τύχην κτλ.* ib. 16 *ὄψει τοὺς αὐτοὺς στρατιώτας κτλ.*

2) Cf. *Consularia Constantinopolitana* ed. Mommsen Chron. min. saec. IV. V. VI. VII (Auct. antiquiss. t. IX part. post. p. 243, 379. *Deinde victoriae nuntiatae sunt adversus Gothos Alanos atque Hunos die XV. K. Dec.*) (Theoph. p. 66, 18 ed. de Boor *ὁδὸς ἐξ ὧν τοὺς ἐν Θράκῃ βαρβάρους κατὰ κράτος ἐνίκησεν*). Cf. Sievers, *Studien zur Geschichte der röm. Kaiser* p. 296.

3) A mea prope abest opinio Olearii (Fabr. Bibl. Gr. VII 146) *probata* Sieversio (*Leben des Libanius* p. 132).

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 172^v. Vide t. I p. 41sq. et 69.

6. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 81. Vide t. I p. 44sq. et 69. Lectiones eius a Leone Allatio in margine codicis Barberini positas exscripsi.

7. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 146. Vide t. I p. 209sq. et 236. Huius quoque lectiones ab Allatio excerptas descripsi.

8. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 97. Vide t. I p. 211sq.

9. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 127. Initium orationis usque ad verba *ἅπαντα εἶχε καλῶς* p. 514, 5 etiam alia manu coeva in folio 272 exaratum est. Vide t. I p. 24sq. Contuli.

10. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 106. Vide t. I p. 213sq. Ex eodem quo B fluxit fonte. Cf. supra p. 204. 381. 447. 468. Contulit mihi Krollius.

11. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 64. Vide t. I p. 214sq.

12. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 129. Vide t. I p. 35sq. Contuli.

13. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 301^v. Vide t. I p. 48sq. Lectiones eius cum scholiis, quae quidem cum V consentiunt, in margine codicis Barberini ab Allatio positas descripsi.

14. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 226^v. Vide t. I p. 216sq. Contuli.

15. Athous Batopaedii 367 (= Ba) saec. XIV/XV fol. 51. Vide supra p. 185sq. Descripsit mihi Bernardakis.

16. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 113^v. Vide t. I p. 217sq. Contuli.

17. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 107^v. Vide t. I p. 220sq. Contuli.

18. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 142. Vide t. I p. 39sq.

19. Bodleianus Baroccianus gr. 219 saec. XIV fol. Vide t. I p. 229sq.

Ex hoc apographa facta sunt duo: unum a Patricio Iunio:

20. Cantabrig. Trinit. Gale Collection O. 2. 54. Vide t. I p. 232 sq. et supra p. 156,

alterum a Gerardo Langbainio:

21. Bodl. Langbain. Advers. 20 pag. 4. Vide t. I p. 230 sq.

22. 23. Huius apographum bis transcriptum est: a Godfrido Oleario (vide t. I p. 231) et ab Ioanne Christophoro Wolfio, cuius apographum servatur in bibliotheca civica Hamburgensi lectionibus discrepantibus apographi Oleariani a Fabricio instructum. Vide t. I p. 231 sq.

24. Laurentianus LVII 44 (= La) saec. XIII fol. 156. Vide t. I p. 224 sq. Contuli.

25. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 92^v. Vide t. I p. 227 sq. et 236.

26. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 139. Vide t. I p. 53 sq.

Inter hos codices quatenus ratio intercedat, uno obtutu cognoscere e stemmate quod t. I p. 237 delineandum curavi. Eadem enim fata haec oratio passa est atque secunda quae est *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*. Nam ut non 'corporis' finibus circumscripta mansit, ita in easdem fere atque illa eclogas recepta est, quin etiam in nonnullis earum¹⁾ illi ipsi antecessit. Atque ut pauci codices sunt qui illam continent, nostram non item, ita unus (Athous) qui nostram, illam non item.

Non igitur est cur stemma illud hoc loco repetamus. Satis erit dixisse codicem Athoum Batopaedii (*Ba*) qui illam orationem non continet, ex eodem quo *I* manasse codice qui ad idem atque *U* redierit exemplar (*p*). Cf. p. 469.

Prioris autem familiae testes adhibui *CAPBM*, alterius

1) Cf. Laur. LVII 44. Laur. XXXII 13. Par. 3016. Barocc. 219. In aliis (Patm. Mon. 101) cum monodia epitaphioque Iuliani coniuncta est.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

- R II 27 1. Οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο τοῖς πράγμασιν, ὦ βασιλεῦ,
 λύπη καὶ ὀδυρμὸς καὶ ἀγροπνία μάτην ἀναλίσκομένη.
 R II 28 εἰ γάρ | τι τούτων οἶόν τ' ἦν ἐπανορθῶσαι τι
 5 τῶν συμβεβηκότων, πάλαι ἂν ἅπαντα εἶχε καλῶς ἐν-
 κά γε καὶ τῆς σῆς καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἡμῶν ἀθυρίας.
 δεῖ τοίνυν τούτων ἀπαλλαγέντας βουλευσασθαι τι μέγα
 καὶ καλὸν καὶ ὅθεν ἂν δράσαιμεν τοὺς πολεμίους ἢ
 νῦν ἡμᾶς ἐκείνοι. οὕτω γὰρ ἀντὶ τοῦ στένειν ἐν ταῖς
 10 ἀπὸ τοῦ πράττειν ἡδοναῖς εἴημεν ἄν. 2. ἔδει μὲν οὖν

- C = Codex Chisianus
 A = Monacensis (olim Augustanus) 483
 P = Palatinus gr. 282
 B = Barberinus II 41
 M = Marcianus gr. 437
 V = Vindobonensis phil. gr. XCIII
 U = Urbinas gr. 126
 Ba = Athous Batopaedii 367
 I = Marcianus append. XCI 2
 Ol = editio Oleariana
 Fabr = editio Fabriciana

1 πρὸς τὸν βασιλέα περὶ M | ὑπὲρ PBa Ol Fabr | τῆς om
 M | τοῦ παραβάτου post ἰουλιανοῦ M, πρὸς οὐάλεντα UI, λόγος
 ἐξ(in κ corr m. rec.) καὶ δέκατος rubr V 2 ἀρκεῖ B fol. 127.
 ἀρχῆς fol. 272 4 τοῦτω B fol. 272 | τι om B fol. 127 V
 5 τὰ συμβεβηκότα V | καλῶς voce des B fol. 272 6 καὶ (I
 om Ol Fabr | ἡμῶν I sed ἡ ex ὁ corr m^s 7 ἀπαλλαγέντας
 CAPBMVU Re 10 „malim τοῦ εὖ πράττειν legi“ Re

τὰ μαντεῖα ποιεῖν ἔτι νῦν ἂ πρότερον, | καὶ τοῖς R Π 29
 δεομένοις ἀκοῦσαι, τί ποιοῦντες ἄμεινον ἂν πράττειν,
 λέγειν τε καὶ μηνύειν, οὐδὲν γὰρ ἂν ἔδει σοι νυνὶ
 βουλῆς οὐδὲ συμβούλων ἀνθρώπων παρ' αὐτῶν τῶν
 θεῶν τῆς περὶ τῶν συμφερόντων γνώμης ἀφικνου- 5
 μένης· ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν σεβίγηκε καὶ πεποίηκεν ἀτυ-
 χεστέραν τὴν γῆν, εἰς δὲ ἀνθρωπίνους ἦκε λογισμοὺς
 ἢ τῶν συμφερόντων εὐρεσις, ἀνάσχου μου περὶ τῆς
 παρούσης κακοπραγίας λέγοντος, ὦ βασιλεῦ, καὶ δο-
 κοῦντι μὲν τι λέγειν πρόσεχε, ληροῦντα δὲ τῆς μὲν 10
 προαιρέσεως ἀποδέχου, τρέπου δὲ ἐπ' ἄλλο τι τῶν
 συνοίσειν μελλόντων.

3. Εἰσὶ μὲν οὖν οἱ κατηγοροῦσι τῶν στρατηγῶν,
 ἕτεροι δὲ τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὲν ἐκείνων ὥς οὐ πε-
 παιδευκότων τοὺς ὑπ' αὐτοῖς, οἱ δὲ τούτων, ὥς φύσει 15
 δειλῶν, ἐγὼ δὲ αἰσχύνομαι μὲν τὰς πολλὰς αὐτῶν
 μάχας, αἰσχύνομαι δὲ τὸν θάνατον ὃν τηροῦντες τὴν
 τάξιν ἐδέξαντο, αἰσχύνομαι δὲ τὴν αἵματι χρωσθεῖσαν
 Θοράκην καὶ Μακεδονίας οὐ μικρὸν καὶ τῆς Ἰλλυριῶν
 τὴν πολλήν. 4. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀνεῖλον ὄμβροι καὶ 20
 χρόνος, σώζονται δὲ | οἱ τῶν ὁστων κολωνοί. ἐν R Π 30
 δὲ τοῖς ὁστοῖς τούτοις ἐνεῖναι φασι καὶ <τὰ> ταξιαρχῶν
 καὶ λοχαγῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις σχήμασιν. ἐν

13 Zos. IV 23
 XXXI 13, 18

21 Amm. XXXI 7, 16; 13, 6

22 Amm.

1 ἔτι καὶ νῦν B   2 πράττειμεν Ba   3 ἂν om Ol Fabr
 | σε Fabr | νῦν I sed in νυνὶ corr m⁹, BM Ol Fabr   6 καὶ
 πεποίηκεν] „videtur τῇ ἐντὶ ἰντερπονendum“ Re   9 ὦ βασιλεῦ
 om Ol Fabr   11 δ' Re | ἐπ' ἄλλο V   16 εἰ in δειλῶν ex η
 corr V² I³   17 αἰσχύνομαι — 18 ἐδέξαντο in marg C^f
 22 τὰ inserui auctore Cobeto Coll. 120 (ταξιαρχῶν V Cobet

μέσοις δὲ αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς μαχόμενος ἔπεσε παρόν-
των μὲν ἵππων τῶν βασιλείων οἷς ὅσον μέτεστι τά-
χους οὐκ ἀγνοοῦμεν, παρεχόντων δὲ αὐτῷ τῶν ἱπο-
κόμων καὶ δεομένων ἀναβάнта φυλάξαι τοῖς πράγμασιν
5 ἑαυτόν, ὁ δ' εἰπών, ὥς οὐκ ἄξιον ξῆν ἐπὶ τοσοῦτοις
κειμένοις, ἀντὶ τάφου τὸ πλῆθος τῶν ἐπ' αὐτῷ κατε-
νεχθέντων ἔσχε.

R II 31 5. Μὴ | οὖν μοι λεγέτω τις δειλίαν ἢ μαλακίαν
ἢ ἀμελετησίαν μηδὲ τὸ κρείττους γεγενῆσθαι τοὺς βαρ-
10 βάρους εἰς ταῦτα ἀναφερέτω, ἀλλ' αἱ μὲν φύσεις τῶν
στρατιωτῶν καὶ τῶν τούτοις ἐπιστιατούντων ταῖς τῶν
ἐμπροσθεν παραπλήσιαι, κατὰ δὲ τὴν τέχνην καὶ τὴν
ἐπιμέλειαν οἷδ' ἐκείνων οὐχ ὕστεροι, δόξης δὲ τοσοῦτος
αὐτοῖς ἔρως, ὥστε ὁμοῦ καύματι καὶ δίψει καὶ πυρὶ
15 καὶ σιδήρῳ μαχόμενοι τὴν τελευτήν ἠδὲ τῆς φυχῆς
ἐνόμισαν. τῷ ποτ' οὖν ἡμῶν πεπλευνεκτήκασι; δοκεῖ
μοι θεῶν τις ἡμῖν ὀργιζόμενος ἐκείνοις συμπολεμεῖν.
τὴν δὲ ὀργὴν ὁ μοι μάλιστα δοκεῖ πεποιηκέναι, φράσα.

6. Ἐδέξατο μὲν ὑπὸ τῇ πλευρᾷ τὴν πληγὴν Ἰου-

1 Amm. XXXI 13, 12
Theaet. p. 153 B

5 Plat. Crit. p. 53 C

9 Plat.

6 ἦτοι δι' αὐτὸν ἀποθανόντων V² (et Vat. 82)

1 ἔπεσεν CA 3 αὐτῶν Ba | τῶν I sed ὦν in ras m¹
4 ἀναβάнта P sed α (4) in ras 2 litt m² 5 ὁ AMo ὁ BM¹
| δὲ Re | ὥς om Ol | ἄξιον reposui e libris cum Ol coll. Plat.
l. l. ἀξιοῖ reliquae edd 7 ἔσχεν AU 8 μοι om C Ol
τῆς BI 9 μὴ δὲ BVI | γενέσθαι I sed in γεγενῆσθαι corr
m², B 12 κατὰ δὲ scripsi cum Ol κατὰ τς libri reliquae
edd 13 ἐπιμέλειαν. BBa Ol Fabr | οἱ δ' BaI Ol Fabr
Re | δὲ scripsi e BaI cum Fabr τὲ BV τε reliqui libri
om Ol 14 δίψη B 16 ἡμῶν om Ol 17 ὅμοι
om BaI Ol Fabr 18 δ' Re 19 τῇ πλευρᾷ I sed ἡ
(ex ἂν corr) in ras m³

λιανὸς ἐκεῖνος πειρώμενος τῆς ἑαυτοῦ φάλαγγος συνά-
 ψαι τὸ διασπασθὲν καὶ τὸν ἵππον ἅμα βοῇ καὶ ἀπειλαῖς
 ἐπὶ τοῦτο ἐλαύνων, ὃ δὲ προσπεσὼν ἦν καὶ τρώσας |
 Ταῖηνός τις ἐντολὴν πληρῶν τῷ σφῶν αὐτῶν ἄρ- R II 32
 χοντι. τῷ δὲ ἄρα τοῦτο μισθὸν οἴσκειν ἔμελλε παρ' 5
 ἐκείνων οἷς ἦν ἐν σπουδῇ τὸν ἄνδρα ἀποθανεῖν. χρη-
 σάμενος οὖν καιρῷ τῇ τότε συμβάσῃ ταραχῇ καὶ τοῖς
 ἀνέμοις καὶ τῇ πολλῇ κόνει πλῆξας ἀπήλθεν. 7. ὃ δὲ
 εὐθὺς μὲν κατέπεσεν, | ἔπειτ' αὐθις ἐπὶ τὸν ἵππον R II 33
 ἀναβὰς ἐπεμελεῖτο τῶν συμφερόντων τῇ φάλαγγι καὶ 10
 τὸ αἷμα ῥέον ὀρῶν οὐ προκατέλυσε τὰς φροντίδας,
 ἕως ἐλειποψύχησεν. οὕτω δὲ ἐπὶ τὴν σκηνὴν κομι-
 σθεὶς καὶ μόνος ἐν δακρύουσιν ἅπασι τοῖς περιεστηκόσι
 τοῦτο οὐ παθὼν οὐκ ἐμέμψατο τὴν στρατείαν, ἀλλὰ
 ταύτης τε ἑαυτὸν ἐπαινέσας καὶ λυπείσθαι φήσας οὐκ 15
 εἰ δέοι θνήσκειν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ τοῦ στρατεύματος ὀρ-
 φανίᾳ, τοὺς θεοὺς ὀρῶν ἤδη παρ' οὓς ἔμελλεν ἤξειν,
 ἀφῆκε τὴν ψυχὴν. 8. ἐγένετο βασιλεὺς ἕτερος. τοῦ-

1 cf. p. 353, 19
 13 p. 355, 9

8 p 353, 16sq.

11 p. 354, 4

3 τίς ἦν ὁ φονεύσας Ἰουλιανὸν τὸν παραβάτην καὶ ἀλιτή-
 ριον καὶ ἐξάγιστον; ὃ τοῦ θεοῦ στρατιώτης Μερκούριος ἀφανεῖ
 πληγῇ ἀπενεγκῶν V² Cf. Kaiser und Galiläer (cf. p. 225) p. 5 sq.
 et Buettner-Wobst Philol. LI 577

3 τούτῳ V | ἦν om Ol Fabr 4 ταικνός τις PB ταῖανός
 τις Ba ταῖηνός τις I sed in ταικνός τις corr m³ et ταῖηνός τις in
 marg m² ταῖην ὅστις La ... ὅς τις Ol Fabr χριστιανός τις
 conl Ol Cobet Coll. 120, Negri, Giuliano p. 112 ταπεινός τις
 Monnier τῶν ἡμετέρων τις Buettner-Wobst Philol. LI 570, quem
 correxit Crusius ibidem 735 cf. Sozom. h. e. VI 1 p. 218 B λέ-
 γουσι δὲ οἱ μὲν Πέρσων, οἱ δὲ Σαρακηνὸν εἶναι τοῦτον | αὐτῶν
 I sed τῶ in ras m² 5 δ' Re 6 ἐν σπουδῇ ex ἡ σπουδῇ
 corr I³ 7 τοῖς in ras I³ 13 μέσος Ol \ δακρύουσιν e δά-
 κρυσιν corr V 17 πρὸς Ol

τον εὐθὺς ἐχρῆν ἀμῦναι τῷ τετελευτηκότι καὶ προομιον τῆς βασιλείας τὴν τιμωρίαν ποιήσασθαι. τούτῳ <δὲ> τοῦτο περιττόν τε καὶ μάταιον ἔδοξε. καὶ ὁ μὲν
 4 νεκρὸς ἐκομίζετο, οἱ δὲ κακὸν τοσοῦτο κατεσκευακότες
 R II 34 ἐγέλων. | ἐπιμιξιῶν δὲ πολλῶν ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς
 τοὺς Πέρσας γιγνομένων ἦν ἀκούειν, ὥς οὐδεὶς ἐκείνων
 ἐπὶ τῷ φόνῳ τετίμητο καὶ ταῦτα τιμῆς ἐλπιζομένης.

9. Πρὸς ἐκείνον τολῦν ἡγοῦμαι χαλεπῆναι τοὺς
 R II 35 θεοὺς καὶ διὰ τοῦτο καταναγκασθῆναι | τοιαύτην
 εἰρήνην ποιήσασθαι, δι' ἧς μελίζονα ὧν εὗξαντο ἄν,
 ὑπῆρξε τοῖς πολεμίοις, Ἀρμενία πᾶσα, πόλεις ἢ ἐπὶ
 τοῖς ὁρίοις, πλεονέκτημα μέγα, φρουρία πολλὰ καὶ
 καρτερὰ. 10. ἀλλὰ τούτῳ μὲν ἴσως οὐκ ἔξῃν τὰ τοι-
 15 αὐτα ζητεῖν, οἶμαι δὲ εἶναι δῆλον ὃ λέγω, τελευτῆς |
 R II 36 δὲ αὐτῷ ταχείας συμβάσεως καὶ τοῖν ἀδελφοῖν ἐπὶ τὰ
 σκήπτρα παρελθόντων ἢ αὐτῇ περὶ τὴν τιμωρίαν
 ἀργία. καίτοι τοῦ μνήματος οὐ μικρά τις ἢ πρόνοια
 R II 37 καὶ | ταῦτα δαπάνης γινομένης, ἀλλ' ὅμως προΐεντο
 20 καὶ τοὺς σκεφομένους ἔπεμπον καὶ ἡρώτων ἐπανήκον-
 τας καὶ ὅλως ἐβούλοντο δοκεῖν ἐσπονδακέναι περὶ τὴν
 ἐνταῦθα λαμπρότητα. 11. τουτὶ μὲν οὖν καλῶς, ἐκείνο

6 p. 356, 6sq. 12 Νίσιβις Zos. III 31, 4 20 cf. p. 369, 17

1 ἀμῦναι BI sed in hoc ~ ex' corr m^s | τετελευτηκότι I
 sed τε antepos m^s 2 τοῦτο τούτῳ BaI τοῦτο δὲ τούτῳ edd
 3 δὲ om libri | τε om Re 4 τοσοῦτο scripsi e CAV το-
 οῦτον reliqui libri edd | κατεσκευακότες I sed ε (1) ex α corr m^s
 6 γεγεννημένων Re 7 τετίμηται Ol 10 διατοδο BVI
 διὰ τὸ Ol 11 εὗξαντο B ἡύξαντο Ol Fabr 12 ἀρμενία
 CAPBUI | πᾶσα, πᾶσα Ol | ἢ CABMU 14 ἦν Ol 19 γι-
 νομένης M γιγνομένης P edd 20 πεμφομένους V

δὲ οὐ καλῶς. οὐ γὰρ οἷς ἐποιοῦν ἐχαρίζοντο μᾶλλον
 ἢ οἷς οὐκ ἐποιοῦν ἐλύπουν καὶ βελτίους γ' ἂν ἦσαν
 ποιοῦντες μὲν ὧν ὀλιγώρουν, ὀλιγωροῦντες δὲ ὧν
 ἐπεμελοῦντο, ἢ ὥς νῦν ἐποίησαν. οὐδεὶς γὰρ ἂν οὐ-
 τως ἡσθίει τῶν ἀδίκως ἀποθανόντων κάλλει μνήματος 5
 ὥς τῇ τοῦ κτείναντος δίκῃ. ὅντος τοίνυν πολλοῦ τοῦ
 λόγον τοῦδε, ὥς ἐξ ἡμῶν ὁ ἀπεκτονῶς εἴη καὶ ὥς δει-
 νόν, εἰ μὴ τις ἐπέξεισιν, οὐδὲν μᾶλλον οὐς ἐχρῆν ἐκ-
 νοῦντο οὐδὲ συνῆγον τοὺς τῶν βουλευμάτων κοινωνοὺς 9
 ἐπὶ ζητήσῃ τοῦ | αἵματος καὶ ταῦτα τῶν συμφορῶν R II 38
 εἰς ἐννοιαν τοῦ πράγματος ἀγρουσῶν. 12. διέβησαν
 τὸν Ἰστρον Σαυρομάται τὴν ἄρρηκτον στρατιὰν τοῦ
 πρεσβυτέρου μὴ δέλσαντες, κατέσφαξαν ἀνθρώπων τοῖς
 ἔκπασιν ἔθνος τὸ Ἰλλυριῶν, μετήνεγκαν εἰς τὴν αὐτῶν
 μεγάλην εὐδαιμονίαν, ἔργον χρόνου μακροῦ. καὶ τὴν 15
 μὲν τοῦ ταύτης τῆς χώρας ἄρχοντος θαυμάσαι τις ἂν
 λύπην δι' ἣν δακρύων, οὐχ ὑπάτου στολῆς | ἡγή- R II 39
 σατο εἶναι τὸν ἐνιαυτὸν αὐτῷ, τὴν τόλμαν δὲ τῶν
 ἀσθενεστέρων πόθεν χρὴ νομίσαι γεγενῆσθαι; 13. ἐγὼ
 μὲν γὰρ ἐντεῦθεν ἡγοῦμαι, ἐπεὶ καὶ τὴν ἐπανάστασιν 20
 τοῦ τυράννου τὴν εἰς ἄπασαν φθορὰν ἀγαγοῦσαν τὰς
 | πόλεις, δι' ἣν ὁ νεώτερος πολλὰ μὲν ἔδρασε, R II 40

12 Amm. XXIX 6, 6sq. 16 Probi cf. Amm. XXIX 6, 9sq.
 cf. Sievers p. 253 sq. 21 Procopii cf. ad p. 391, 7 et Amm.
 XXVI 5, 8 sq.

1 ἐχαρίζοντο — 2 ἐποιοῦν om Ol 3 μὲν om Ol 10 ἐπὶ
 τῇ ζητήσῃ BaI 12 στρατιὰν I sed in στρατιὰν corr m^s
 14 τῶν Ol | αὐτῶν BMBaI Fabr 16 ἂν quod etiam Sintenis
 desideravit, post τις e V inserui om reliqui libri edd
 17 ἀπάρχον conl Ol coll. p. 13, 15 sq. 18 αὐτῷ ABMV BaI
 εντῷ U | δὲ τὴν τῶν BaI 20 μὲν in ras 3 litt I^s 21 ἄπαν
 ρθορᾶς V

πολλὰ δὲ ἔπαθεν, ἐντεῦθεν ἡγοῦμαι γεγενῆσθαι, καὶ
πολύ γε πλέον τὴν δευτέραν. ὁ μὲν γε, εἰ μὴδὲν
ἕτερον, οἰκείος τε ὢν ἐτύγγανεν Ἰουλιανῷ καὶ δεδιδῶς
R Π 41 καὶ κρυπτόμενος | καὶ ἀεὶ ληφθῆσθεσθαι προσδοκᾶν
5 καὶ φεύγων ἐλπίζόμενον θάνατον οὕτως ἀνέρριψε τὸν
κύβον, τὸ δὲ ἄνδρας εὖ πεπονθότας, τιμῶν τετυγ-
κότητας, ἐν φίλοις ἀριθμηθέντας ὁμοῦ τε κοινωνεῖν
R Π 42 τραπέξης καὶ τοιαῦτα ἐπιβουλεύειν | πῶς οὐχ ὅθεν
ἔφην ὥρμηται; 14. ὁ πολὺς δὲ φόνος ὃ τε τῇδε ὃ τε
10 ἐν Ῥώμῃ δαιμόνων ὀργὴν μηνύει, δι' ἣν οἱ μὲν ἀπέ-
θνησκον, οἱ δὲ ἔμελλον. ὁ Φόβος γῆν τε ἔσειε |
R Π 43 καὶ θάλατταν. καὶ οὐκ ἐπιλαμβάνομαι μὲν τοῖν βασι-
λέοιν, ὥς οὐ δίκαια ἔδρων τοῖς ἐξελεγχόμενοις τὴν ἐκ
τῶν νόμων ἐπιτιθέντες δίκην, αὐτὸ δὲ τὸ τῆς ἐσχάτης
15 δίκης ἀέλους πεφηνέναι μυθολογῶς, ὢν οἱ πλείους οἰκῶν
ὀνομαστών, βεβαιοὶ μου τὸν λόγον τὸν ὑπὸ δαιμονίου
τινὸς ἐλαύνεσθαι λέγοντα τὴν γῆν.

1 Amm. XXVI 7, 13. Zos. IV 7, 5. 2 Amm. XXVI 6, 12
3 Amm. XXVI 6, 1. Zos. IV 4, 4. 5 Plut. Caes. 32, 6. Brut.
40, 2. Fab. Max. 14, 1. Amm. XXVI 6, 12 *aleam periculumum*
omnium iecit abrupte 6 Amm. XXVI 7, 6; 8, 1 10 Amm.
XXVII 3, 12sq. 11 cf. p. 223

5 ἀνέρριψε τὸν κύβον] ἦτοι ἀπογνοὺς ἀπετόλμησε καὶ τὸ
ὑπὲρ δόναμιν V² (et Vat. gr. 82)

2 εἰ καὶ μὴδὲν B 5 ἐλπίζόμενος Ol Fabr | οὕτως inser I¹
6 τῷ Re | ἄνδρα et πεπονθότα et τετυγκότα et ἀριθμηθέντα
et κοινωνῶν Ol ἀνδρὸς et πεπονθότος Ba. 9 φόνος M sed
φθόν(vel φος in marg | τῇ δὲ Ol 10 „malim ot (vel ot?)
δαιμόνων — nonne? Re 11 δ' Re | τε inter ὃ et φόβος U
et inser P²I³ num καὶ ὁ scribendum cum Vat. 939? | φόβος
edd cf. p. 41, 2. 309, 10 | τ' Re 12 μὲν om Ol Fabr 13 ἐ-
ξελεγχόμενοις I sed λεγχο in ras m² (τῇν ἐκ in marg I

15. Τὰ δὲ τελευταῖα ταῦτα πῶς οὐ σαφῶς κακο-
 δαιμονίωντων; ἀπόλωλεν ἡμῖν ἔθνη πέντε καὶ εἴκοσι
 τῶν μὲν ἔξω τειχῶν ἡρπασμένων, τῶν | δὲ εἴσω R II 44
 πάντα φαρόντων, οἷς οὐδὲ ταφῆναι τῷ λιμῷ τεθνεώσιν
 ὑπῆρξεν, ἀλλ' ἀνέγοντες αὐτοὺς οἱ προσήκοντες ἐπὶ 5
 τὸ τεῖχος ἀφίεσαν γυμνοὺς φέρεσθαι τοὺς ταλαιπώρους
 κάτω. 16. τοιαῦτα ἐκώμασαν οἱ Σκύθαι φρίττοντες
 αἰὲ πρὸς τὴν ἀκοὴν τῆς Ῥωμαίων περὶ τὸν πόλεμον
 τέχνης, ἀλλὰ νῦν ὅσα ἐμαχέσαντο, τοσαῦτα νενικήκασι
 καλῶς μὲν ἡμῶν καὶ ὥς προσῆκεν ἄνδρας ἀγαθοὺς, 10
 ἀποθνησκόντων, ἀναλουμένων δ' οὖν. καὶ νῦν ἐπὶ
 τοὺς γεωργοὺς ἤκομεν τῶν ἐν τοῖς ὕπλοις βεβιωκότων
 οἰχομένων. αἱ προσδοκαίαι δὲ δεινὰ καὶ χρηστὸν οὐδὲν
 ἐν ἐλπίσι, πλὴν εἰ πεισθείης μοι, βασιλεῦ, καὶ λύσαις ὃ
 φημι τὴν αἰτίαν ἔχειν τῶν κακῶν. 15

17. Φήσουσι τοίνυν με πλάττειν οὐκ ὄντι φόνον
 τινές· τῶν γὰρ ἐναντίων ἓνα εἶναι τὸν ἀπεκτονότα. |
 ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν οὐκ ἂν εἰς μέσῃν τὴν στρατιὰν R II 45
 ἐτόλμησεν ἀνὴρ Πέρσης ἔλθειν μὴ θανατῶν καὶ ὥς εἰ

1 Luc. de morte Peregr. § 1. Herod. § 4 | Dem. or. VIII
 p. 93, 24. Din. c. Dem. § 91. Ar. Plut. 372 2 Ψαμ. IV 24, 7
 et 25, 2sq. 6 Her. I 194, 1

1 καποδαιμονιόντων. ἐδαιμονιόντων δὲ V'

1 καποδαιμονιόντων PV καὶ in hoc ut in ω εἰσι γ, βαλ
 sed in hoc ut ex ο εἰσι. add quod εἰστέλει Cobetanus (coll. p. 129)
 4 πάντων V πάντες G) Faut γερόντων V G) Faut 7 φόν-
 τοντες I 9 μέγας I καὶ γε τέχνης εἰργάζοντο. m¹ ταῦτα κε
 11 ἀναλωμένων G) Faut 14 ἐν ἡμέρῃ I¹ προσήκεις I καὶ
 ρος supra et 1 ut. m¹ προσήκεις I¹ καὶ in hoc ut in u
 coit m¹ καὶ λύσαις κατέσαι V ut V. 22 16 τα γὰρ α
 eras C φόνος G) πάντες Faut γάρτοι I) κα εἰς εἰστέλει
 Cobetanus Mem. III 244 (coll. 121,

καὶ νῇ Δία γε καὶ ταῖς δι' ἀπειλῶν ἀνάγκαις μὴ ἔαν
 σιωπᾶν. 23. εἰ ταῦτα παρ' ὑμῶν ἐγίγνετο, πολλοὺς
 ἂν εἴχετε τοὺς βοῶντας, τοὺς λέγοντας, τοὺς διδά-
 σκοντας, τίς δ' ἀρχιτέκτων τοῦ φόνου, τίς δ' πρῶτος
 5 ἀκούσας τοῦτο, τίσιν δ' κτείνας ἀνεπέσθη λόγοις, |
 R II 49 ἐπὶ πόσῳ μισθῷ, τίνες οἱ συνειδότες, ποῖ τρώσας
 ἀπεχώρησε, τίνες αὐτῷ συνέπιον καὶ συνεπαιώνισαν.
 24. ὑμῶν μὲν γὰρ ἡσυχάζοντων καὶ τοῖς δυναμένοις
 διώκειν ἀσφαλὲς ἐφαίνετο τὸ μηδὲν λέγειν, κεκινημέ-
 10 νων δὲ τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἀρχόντων δηλούντων,
 ὥς οὐ στήσονται ζητοῦντες, μέχρις ἂν εἰς φῶς ἔλθῃ
 τὰ κεκρυμμένα, ταχέως εἰς φῶς ἔμελλεν ἥξειν, ἐπεὶ
 καὶ νῦν ἦσαν οἱ ἐν γωνίαις λέγοντες, ὅπως ἅπαν τὸ
 δρᾶμα συνετέθη· οἱ πολλῆς ἐνόμιζον εἶναι μανίας
 15 οἷς μάλιστα προσῆκεν ἀγανακτεῖν ἥκιστα τοῦτο ποι-
 ούντων ἐτέρους σφᾶς αὐτοὺς εἰς πράγματα ἐμβάλ-
 λειν οὐκ εἰδότες μὲν, εἰ τιμι χαριοῦνται, δεδιότες
 δὲ μὴ καὶ ζημία προσγένηται. 25. ἤδη τις ὁδο-

4 Dem. or. 56 p. 1286, 10
 18 cf. Anth. Pal. VII 745

7 Dem. or. 19 p. 380, 27

4 ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ φόνου] ξενίζον καὶ τοῦτ' εἰπεῖν V^r (et
 Vat. 82) 18 τὸ ἤδη τοῦτο ἀντὶ τοῦ ποτὲ ἀσήματον ὠφι-
 σμένον χρόνον, ὥς δικαίως ἂν παραλαμβάνεσθαι αὐτὸ καὶ πρὸ
 ἐτῶν ἑξακοσίων καὶ πλείονων ἔτι V^r (et Vat. 82 qui ἐπὶ pro
 πρὸ praebet)

2 ἡμῶν BaI Ol Fabr | ἐγίγνετο V 3 εἴχετε scripsi cum
 Cobeto l. l. εἶδετε libri edd | βοῶντας — τοὺς (3) in marg I^r
 4 πρῶτως BaI 5 „malim τοῦτον (Anim), τοῦτον“ (in edit.)
 Re 7 συνεπαιώνισαν C sed ω in α corr s, V sed ω in α
 corr cf. p. 218, 15. 258, 10 8 ἡμῶν BaI Ol Fabr | μὲν inser I^r
 9 κεκινημένων οἷς V 11 ἔλθοι V 13 ἂν ἔπαν Ol Fabr
 14 πολλὴν et μανίαν Ol Fabr | εἶναι inser I^r 15 τοῦτων
 Ba | ποιοῦντας V 16 πρᾶγμα Ol 17 τίς CABBaI

μηδεμίαν ὥραν τῆς ὑπὲρ Ἰουλιανοῦ δίκης πεποιημένοι
μόνου πεσόντος, ὃ μάλιστα δὴ βοᾷ, τί ποτέ ἐστι τὸ
πρᾶγμα. ἐγὼ δέ, ἔφη, τεθνεώτός μοί τινος τῶν
ἡγεμόνων τοὺς οὐ πεσόντας περὶ αὐτὸν ἔδειρα
καὶ τοὺς τοῦ τετελευτηκότος οἰκείους ταῖς 5
ἐκείνων παρεμυθησάμην κεφαλαῖς πέμψας αὐ-
τὰς εἰς χεῖρας αὐτοῖς. ταῦτα οὐκ ἂν εἶπεν ὁ Σα-
πώρης οὐδὲ ἐπετιμήσεν, εἰ τὸ ἔργον ἐνὸς ἦν τῶν
πολεμίων. πῶς γὰρ ἂν ὃν οὐκ εἶχον ὑφ' αὐτοῖς, ἐτι-
μωρῶντο; 10

21. Εἰ τοίνυν ὑπὸ μὲν αἰχμῆς ἀπέθανε, χειρὶ δὲ
Πέρσου τοῦτο οὐ πέπρακται, τί λοιπὸν ἢ ἐν τοῖς ἡμε-
τέροις εἶναι τὸν φονέα ἢ χαριζομένοις | τινὶ τὸ R II 48
μηκέτ' ἐκείνον εἶναι ἢ καὶ σφίσιν αὐτοῖς, ὅπως ἐν
ἀτιμίᾳ τὰ τῶν θεῶν εἴη, ὧν τιμωμένων ἀπεπνίγοντο. 15

22. Ἄλλ' οὐδεὶς ἐφειστήκει κατήγορος οὐδ' οἱ
καταμαρτυροῦντες. ἀλλ' ὑμᾶς γ' ἔχρην καὶ οὕτως
ἀνιχνεύσαι τὸ πρᾶγμα πολλὰς τε ἡμέρας ἐπ' αὐτῷ
καθημένους καὶ οὐκ ἀνιέντας καὶ τοὺς ἔχοντας μὲν
ἐλέγχειν, ὀκνοῦντας δὲ ἐπεγείροντας, θαρρύνοντας, 20
προτροπέοντας, ἄθλα τιθέντας, ἐπὶ δωρεὰς καλοῦντας

1 Her. IX 8, 2. Luc. de astrol. 27 11 αἰχμὴ τὸ κοινῶς
2 ἐγγόμενον κοντάριον V² (et Vat. 82)

1 μηδεμίαν A | ὥραν PBMVUBaI 2 ποτ' Re
4 ἔδειρα Ol Fabr qui adnotat: MS ἔδειρα 5 τοῦ inser I⁵ |
τελευτηκότος C 7 εἰς τὰς χεῖρας M sed s τὰς in ras
9 αὐτοῖς V 13 φόνον CAPBMVBaI quod locis p. 44, 12.
Od. φ 24. Pind. Pyth. IV 250. Plut. sept. sap. conv. 19 p. 162 E.
Et. M. p. 662, 4 vix defendi poterit 16 ἐφειστήκει MI sed
in hoc s (2) in ei corr m³, Ol Fabr | οὐθ' Re in A legi per-
peram asserens 17 ἡμᾶς BaI Ol Fabr | γ' ἔχρην scr
V cum Cobeto Coll. 121 et Monnerio γε χεῖρ reliquū lb

φανοῦνται, ἣν αὐτοῖς ἀφέλῃς μόνον. τὸν φόβον, ὃς οὐδὲν δεινὸν αὐτοῖς ὁ ἐκείνων πλοῦτος ὢν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἔχουσι. τοῦτο γάρ, τοῦτο οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερ-
 R II 51 βολήν, | φόβου τοιούτου δίκην ὀφείλοντες, ὥσπερ
 5 τὸν Πέρσην ἀπεκτονότες, ἀρχὰς ἐκαρπώσαντο.

28. Μάλιστα μὲν οὖν, εἰ καὶ μὴ τοσαύτην ὄσῃ ἐδείκνυνον ἄρτι βλάβην εἶχεν ἡ περὶ τὴν δίκην νοθεΐα, καὶ οὕτω χρῆν ἐπιστραφεῖναι τε καὶ φυλακὴν τινα ταυτηνὴν τοῖς ἐπὶ τὰ σκῆπτρα καλουμένοις παρασχεῖν.
 10 ἐν μὲν γὰρ τῷ πράξασθαι τιμωρίαν παύσετε τοὺς τὰ τοιαῦτα ἀδικοῦντας, ποιήσαντες δὲ ἄδειαν ἐφ' ὧν αὐτούς, ἀλλ' οὐκ ἐρῶ γε τὸ βλάσφημον. ὥστε τήμερον τῷ μὲν δοκεῖν Ἰουλιανῷ βοηθήσω ἀφιγμαι, τῇ δὲ ἀληθείᾳ τοῖς ζῶσιν ὑμῖν. τῷ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ἀπο-
 15 δοῦναι τὴν ψυχὴν διὰ τῆς δίκης, ὑμῖν δὲ διατηρήσαι ποιήσατε τοῖσιν τοὺς στρατιώτας τῶν ἀρχόντων προκινδυνεύειν ἢ εἰ μὴ τοῦτο βούλονται, μήτοι γε ἀπὸ τῶν πολέμων αὐτοῖς καθίστασθαι.

29. Ἐγὼ μὲν εἰ καὶ στρατηγὸς ἐπεπόνθει τι το-

3 [Dem.] c. Aristog. I § 54 p. 786, 26   8 Dem. c. Aristocr.
 p. 665, 5

10 πράξασθαι ἦτοι ἀπαιτῆσαι. καὶ πράττομαι μισθὸν ἦτοι ἀπαιτῶ. πολὺ τοῦτο μέλιστα παρὰ Πλάτωνι V¹ (et Vat. 82 qui πράξασθαι om) cf. schol. ad p. 78, 2

1 ἦν C | ἀφέλῃς scripsi e VBa ἀφέλοις reliqui libri
 edd | „post φόβον deest aut δηλώσας vel simile quid quod ex
 ἀφέλοις aptum erit, aut εἰδότες quod ex φανοῦνται“ Re | ὧς]
 num ὅστ' ? 7 νοθεΐα I sed post α 1 litt eras 8 χρῆ Fabr
 | τε om BaI 9 τοῖς bis Ba | προκαλουμένοις Ba 11 δ'
 BMBaI edd 16 τῶν ἀρχόντων τοὺς στρατιώτας BaI
 18 τοῦ Ba sed τῶν suprascr 19 τί BI | τοιοῦτων Fabr

πορῶν αὐτὸς μὲν ἔκειτο κατακοπεῖς, ὁ δ' ἀποσφάξας ἀπελθὼν οἷς ἀφείλετο ἐτρύφα καὶ ὁ τοῖς νόμοις αὐτὸν παραδώσων οὐκ ἦν. ὁ δικάζων δὲ οὐκ, ἐπεὶ μηδεὶς ἐδίωκεν, ἀνεξέταστον ἀφείλς τὸ τετολμημένον ἐκάθευδεν, ἀλλὰ πάντα κινῶν καὶ παριείς οὐδὲν τὸ τοῦ Λυγκέως 5 ἔδοξε | τῷ νῷ πεποικημένοι καὶ ὁ αὐτόχειρ ἤρητο R II 50 πάννυ δὴ πιστεύων ἀνωτέρω πάσης ἰδέας ἐλέγχων ἡδικημένοι. 26. πολλὰ τοιαῦτα ἐν ταῖς ἐρημίαις παρχθέντα οὐκ ἔλαθε, πολλὰ τοιαῦτα ἐν ἄστεσι. καὶ οὐκ ἀπέχρη τοῖς τῶν φυλῶν ἐπιμεληταῖς τῇ γῇ παραδοῦναι 10 τὸν ἀπεσφαγμένον, ἀλλ' ἤκον παρὰ τὸν ἄρχοντα, ἐμήνυσαν, ἔφρασαν, ὁ δ' αὐτοῦ νομίζει τὸ μὴ τὸν δεδρακότα ἀγνοηθῆναι.

27. Εἰθ' ὑπὲρ μὲν τῶν τυχόντων σπουδασόμεθα, τῷ δ' ἀρίστῳ τῶν ἀνδρῶν οὐ τιμωρήσομεν; καὶ τοῖς 15 μὲν ἔθνοισιν ἄρχουσιν ἔστιν εἰς τὸ τὰ τοιαῦτα ἐκκαλύπτειν δύναιμι, ἢ δ' ὑμῶν τῶν βασιλέων ἀσθενεστέρα τῆς θήρας; οὐκ ἔστι. δεῖξον ὥς ἡδιστ' ἂν τοὺς ἀνθρώπους ἔλοις, καὶ οἱ παραδώσοντές σοι τὰ θηρία

6 ἤρητο] ἦτοι συνείληπτο V² (et Vat. 82)

10 cf. p. 499, 12

1 κατακοπεῖς ὁδ' Ol 3 μὴ οὐδεὶς Ba μηδεὶς I sed ou
supra μη pos. m^a 4 ἐδίωκεν I sed v add m^a 5 τῷ Ol |
λυγγέως V 6 ὁ om UBaI | ἤρητο] εἴλετο καὶ αὐτόχειρ ἤρητο
BaI sed in hoc εἴλετο punctis del m^a et περισσὸν in marg pos
m. rec. ἤρηται Ol Fabr qui adnotat: MS ἤρετο, quod corr Re
Anim 7 ἀνωτέρω — ἡδικημένοι in lacuna P² | ἀνωτέρω A
8 ἐν ταῖς I sed ἐν τ in ras m^a 9 ἐν — 9 τοιαῦτα om Ba
9 ἔλαθεν A 10 ἀπέχρη scripsi e V ἀπόχρη reliqui libri
edd | φίλων Ol Fabr 12 ὁ A ὁ BMVI | αὐτοῦ P sed '
in ' corr m^a, VBaI Ol Fabr 14 Εἰ δ' Ol Fabr quod corr Re
Anim 16 ἄρχουσιν I sed v add m^a | ἔσται? | τὸ inser I³ om
BM Ol Fabr | ἐκκαλύπτειν I sed κ prius in ras m^a 17 δὲ Re

δὲ ὧν τινες ἀδικοῦσι πολλάκις τείνεται καὶ ἐφ' ἅσων πόλιν. ἐνόσησαν μὲν Ἀθηναῖοι διὰ τὸν Ἀνδρόγεω θάνατον καὶ τῷ πατρὶ τοῦ τέτελευτηκότος τὸν δασμὸν τοὺς δις ἐπὶ ἡνεγκαν ὀλίγων ὄντων οἷς ἐτολήθη
 5 τοῦργον, ἐνόσησε δὲ ἡ Θηβαίων πόλις διὰ τὸν Λαῖον φόνον, οὗτος δὲ ἦν ὁ θάνατος ἔργον τῆς Οἰδίας χειρὸς μόνης. λιμὸς ἐν Δελφοῖς ἦν Αἰσώπου παρ'
 R Π 54 αὐτοῖς | ἐπὶ σκώμματι πληγέντος. καίτοι πόδους εἰκὸς ἀπεκτονέσθαι τὸν ἄνθρωπον; ἀλλ' ὅμως ἡ πόλις
 10 ἐλίμωττε, καὶ μία λύσις, εἰ δοῖεν δίκην. 32. τί λέγεις; οὐκ ἐποίησε χαλεποὺς Ῥωμαῖοις τοὺς θεοὺς οὕτω μὲν πεσὼν Ἰουλιανός, οὕτω δὲ ἀμεληθεὶς οὕτω μὲν χαλεπήναντος τοῖς Ἀχαιοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος διὰ τὸ μὴ ἀποδοῦναι τῷ Χρύσῃ τὴν θυγατέρα τὸν δεῖνα, οὕτω
 15 δὲ βοῶν τινων εἵνεκα τοῦ Ἥλιου, ὥστε τοιαῦτα ἀπαλῆσαι τοῖς ἄλλοις θεοῖς, εἰ μὴ λάβοι δίκην; καὶ ταπεινώνων τὸ ἔργον ἦν, ἀλλ' ὅμως ἡ ναὺς αὐτοῖς κεραιῶν διεσκέδαστο καὶ ὁ τὰ βέλτεστα παραινῶν μετὰ τῶν οὐ πεισθέντων ἐξέπιπτε. 33. τί τοὺς σὺν Ἄγε-
 20 μέμονι ἐλόντας τὴν Τροίαν ἀπώλεσεν; ὁ χειμῶν. τὴν

2 Plut. Thes. 15, 1. Paus. I 27, 10 5 cf. p. 180, 11 sq.
 7 cf. t. III 66, 5 R. Plut. ser. num. vind. 12 p. 556 F sq. Arist. Vesp. 1446 c. schol. 13 Il. α 9 sq. cf. p. 180, 7. 15 Od. p. 376 sq. 17 Od. μ 342 18 Od. μ 415. η, 275 | Od. μ 417 sq. 20 cf. p. 180, 9

1 δὲ om Macar 4 ὄντων οἷς C sed ut corr ut videtur ex v in ras m², ὦν et ' add s 5 τοῦργον B Fabr 6 μένης ἔργον τῆς οἰδίας χειρὸς V fortasse recte ἔργον τῆς in ras I² 7 λοιμὸς Cobet Miscell. 167 at cf. Plut. l. l. 8 πῶσων Ol 9 τὸ ἀπεκτονέσθαι Ol Fabr 10 ἐλοιμωττε Cobet l. l. | δοίη Ol | λέγοις, οὐκ Ol Fabr 14 post ἀποδοῦναι ras l. litt I 15 βοῶντος Ol Fabr | ἔνεκα U 18 διεσκέδασται Ol 19 τοὺς om Ol

| θάλατταν δὲ τίς ἐξέμηνεν; ἡ Ἀθηνᾶ. διὰ τί; R Π 55
 ὅτι τῶν περὶ Κασάνδραν Αἴαντι πεπραγμένων οὐκ
 ἔλαβε τὸ στρατόπεδον δίκην, ὥσπερ οὐδὲ νῦν ἡμεῖς
 τοῦ φόβου. εἴτ' οἶεται τις τὴν Πριάμου κόρην τιμιω-
 τέραν τῇ Ἀθηνᾷ γενέσθαι πρότερον ἢ νῦν ἅπασιν τοῖς 5
 θεοῖς τοῦτον; τῆς δὲ ἐν Λεύκτροις ἡττης τῆς ἀνελπί-
 στου, μεθ' ἣν ἔμεινε κειμένη τῶν Λακεδαιμονίων ἡ
 πόλις, τίς οὐκ οἶδε τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ὑπόθεσιν;

34. Μέλει, μέλει καὶ τεθνεώτων ἀνθρώπων τοῖς
 θεοῖς, ὧ βασιλεῦ, ὧν καὶ τοῖς ζῶσιν ἔτι ἀνθρώποις 10
 μέλειν βούλονται ἄν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο τοιοῦτον ἦν,
 οὐτ' ἂν εἰς Μακάρων νήσους ἤγαγον οὓς ἐθαύμασαν
 οὐτ' ἂν ὅσα λόγους ἐτίμησαν, ὥσπερ τὰ τε Ὀρέστον
 τὰ τε Θησέως. 35. καὶ νῦν οἶμαι τοὺς θεοὺς πολ- 14
 λάκις ἐν ταῖς αὐτῶν ἀγοραῖς πεποιῆσθαι | λόγον ἅ R Π 56
 τε ἔπαθεν οὗτος ὧν τε ἡτύχησε τεθνεώς, μεμφομένους
 τε καὶ παρακαλοῦντας ἀλλήλους ἐπὶ τὴν δίκην. εἰ
 γὰρ Θρήνου μὲν ἄξιος Ἔκτωρ τῷ Διὶ διὰ τὸ πλῆθος
 τῶν θυσιῶν, ἐγκαλεῖται δὲ ὁ Ζεὺς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς
 ἐν τοῖς Ὀδυσσέως πλάνοις ὡς ἀμελῶν ἀνθρώπου τε- 20
 θυκότος, τίνα εἰκὸς εἰρησθαι περὶ τοῦτον τοῦ τὰς

6 Plut. Pelop. 20. Diod. S. XV 54 13 Her. I 67. Plut.
 Thes. 36. Cim. 8, 5 18 Pl. ω 66 sq. 19 Od. α 59 sq.

15 ἀγοραῖς] ἦτοι συνάξουσιν· ὁμιλίαις V² (et Vat. 82)

1 ἐξέμεινε I sed ν (2) add m³ | διατί MV 2 κασσάν-
 δραν CAPURe κάσανδραν B κασσάνδρας Ol Fabr 7 ἔμεινε
 inser I³ 9 τῶν τεθνεώτων M 10 ἔτι inser I³ 11 μέλ-
 λειν I sed λ prius eras 15 αὐτῶν scripsi e CAUBa αὐτῶν
 reliqui libri edd 20 ταῖς ὀδυσσεύς πλάναις Ol Fabr | πολλὰ
 ante τεθυκότος inser Cobet Coll. 121 at cf. Od. α 61 ἱερὰ ῥέζων
 21 τοῦτον I sed ου (2) in ras m² | τοῦ I sed τ m² in ras, ου m³

ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων ἐν τοῖς δύο ἔτεσι παρελθόντος
 θυσίας; 36. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ μερίσας αὐτοῦ τὸν βίον
 εἰς τε τὰς ὑπὲρ τῶν ὄλων βουλὰς εἰς τε τὰς περὶ τοὺς
 βωμοὺς διατριβάς, οὗτος ὁ ἐν τελεταῖς μυρῖαις ὁμ-
 5 λήσας δαίμοσιν, οὗτος ὁ ὑπὲρ τῶν ὑβρισμένων ἱερῶν
 R II 57 στενάξας | μὲν, ἕως τοῦτ' ἐξῆν μόνον, ὅπλων δὲ
 ἀψάμενος, ἐπειδὴ καιρὸς παρῆν, οὗτος ὁ τὰ κατεσκευ-
 μένα μὲν ἀποδοὺς τοῖς χωρτοῖς, τὰς τιμὰς δὲ καὶ τοῖς
 τοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, οὗτος ὁ τὸ θύειν καὶ
 10 σπένδειν ὥσπερ ἐκ φυγῆς καταγαγών, οὗτος ὁ τὰς
 πεπαυμένους ἑορτὰς ἀνανεωσάμενος, οὗτος ὁ τοὺς ἐπὶ
 R II 58 τῇ θεραπειᾷ τῶν | κρειττόνων κινδύνους ἀνελών,
 οὗτος ὁ μηδαμοῦ τὴν διάνοιαν ἀποστήσας τῆς παρὰ
 θεῶν εὐνοίας, οὗτος ὁ πολλῶν ἐξελάσας ἀχλὺν καὶ
 15 πάντων δ' ἄν, εἰ μὴ προαπῆλθε.

37. Τούτου Διὶ μὲν μέλει, βασιλεῖ βασιλέως, ὡς
 ὁμοτέχον, Ἀθηνᾶ δὲ τῇ τοῦ Διὸς θυγατρὶ διὰ τὴν
 φρόνησιν, Ἑρμῇ δὲ διὰ τοὺς ἐν πᾶσιν εἶδεσι λόγους,

1 Amm. XXII 12, 6

9 καὶ διὰ τοῦτο εἰκότως ἂν τῷ ἀθανάτῳ καὶ ζέοντι παρα-
 δοθεῖς πυρὶ ἐκείνῳ, ὅτι φνυγόντα τε καὶ πεπαυμένα πάλοι πάν-
 τὰ περὶ τοὺς δαίμονας τελούμενα ἀνθρώποις διὰ θυνσιῶν ἐπι-
 λουεῖκησεν αὐτὸς ἀνακαλέσασθαι V²

1 δύο scripsi auctore Cobeto Coll. l. l. qui δὲ' conī dīxi
 libri (sed ἐν δυοῖς μόνοις Vat. 939) edd 2 θυνσίας voce des.
 fol. 231 in C; folio sequenti exciso quae continebantur suppleta
 sunt saeculo XV in folio quod nunc initio codicis exstat cf. t. l.
 p. 13 | αὐτοῦ Re αὐτοῦ libri Ol Fabr 3 τοὺς inser I³
 om Ol Fabr 4 μυρῖαις I sed ais in ras m⁸ 5 δαίμοσιν I
 sed ν add m⁸ 8 μὲν om Ol Fabr | ἀποδοιδούς C 13 μηδαμῇ
 BaI | παρὰ scripsi περὶ libri edd 14 ἐννοίας API Ol Re
 16 βασιλέων Ol Fabr

Μούσαις δὲ διὰ τὰ ἔπη, τῇ δὲ Ἀρτέμιδι διὰ τὴν σω-
φροσύνην, Ἄρει δὲ διὰ τὴν ἐν πολέμοις ἀρετὴν· ὃς
ἅπαν οὕτω γένος ἐταπείνωσε βαρβάρων ὑπ' ἄλλω τε
ἄρχων καὶ τὸ πᾶν κτησάμενος, ὥστε τὴν Περσῶν μὲν ¹
ἐπιστρατεύσας | ἀνάστατον ἐποίη, τὰ δ' ἐφ' ἑσθ' R Π 59
κότος καὶ παρόντος ἡρεμοῦντα γένη ταυτὸν ἐποίη καὶ
ἀφ' ἑσθ' κότος. καὶ ὁ μὲν ἐγγὺς Βαβυλῶνος κέλησιν
ἡγωνοθέτει, βασιλεὺς δὲ Ῥωμαῖος ἐν γῇ Ῥωμαίων οὐκ
ἦν, πάντα δὲ ἡσύχασεν ἀντὶ τῆς παρουσίας ἀρκοῦντος
τοῦ δέους, ὃ καὶ διὰ <τὸ> τοὺς Πέρσας ἐλαύνειν ¹⁰
ἐνεποίη.

38. Πᾶς οὖν ὁ μετ' ἐκείνον βασιλεὺς ἴστω χάριν
ὀφείλων ἐκείνῳ. τουτὶ γὰρ δὴ καὶ αἱ γυναῖκες εἰποιεν
ἄν, ὅτι τοῦ μὴ πάντα ταῦτα εἶναι Περσῶν ἐκείνος
αἷτιος. καὶ οὔτε τειγίζομεν οὔτε σίτον εἰσκομιζόμεθα ¹⁵
οὔτε ποῖ δεῖ πλεύσαντας σωθῆναι, σκοποῦμεν | οὔτε R Π 60
φόβῳ συνοικοῦμεν οὔτε μὴ τι συμβῇ τοιοῦτον οἶον
καὶ ἐπὶ τῶν προγόνων, δεδοίκαμεν, οἷς ἐν τῷ θεάτρῳ
συγκρατημένους ἐφειστήκεσαν οἱ τοξόται τὸ ὄρος κατε-

1 cf. p. 268, 15   5 cf. t. II 188, 4 R   7 cf. ad p. 344, 13
16 cf. t. II p. 186, 2 sq. R   18 Amm. XXIII 5, 3

7 κέλησιν ἡγωνοθέτει] ἦτοι ἀγῶνα διετίθει τῶν διὰ τῶν
ἔκπων ἀγωνιζομένων V² (et Vat. 82) cf. Soz. hist. eccl. VI 1
p. 217 B κέλησιν ἀθλα προθείς

2 Ἄρει — ἀρετὴν non post σωφροσύνην, sed post φρόνησιν
530, 18 V   3 οὕτω γένος] γένος οὕτως MBaI Ol Fabr   4 γῇ? |
μὲν inser I²   7 κέλησιν C Mo   8 βασιλεὺς τε Monnier | τῇ Ba
9 ἡσύχασιν libri excepto V | παρουσίας I sed on in ras m² |
ἀρκοῦντως BaI sed in hoc in ἀρκοῦντος corr m³   10 ἐπὶ Ol
Fabr | τὸ inserui e M coll. t. II 559, 8 R   om reliqui libri edd
corruptelam agnovit Re | τῶν περσῶν V   14 ταῦτα πάντα
CUMo   16 πῇ V | δὴ BBaI Ol Fabr | πνεύσαντας Mo
19 ἐφειστήκεσαν I sed ei ex e corr m³

ληφότες. ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἐπὶ τῶν ὄρων στρατιώταις
 ἰδρυμένοις θαρροῦμεν, ὧν ὅσον ἄριστον ἐπὶ τὸν Σκν-
 θῶν μετρηθήνεται πόλεμον.

39. Ταῦθ' ἡμῖν δῶρα Ἰουλιανοῦ, ταῦτα ἐκείνων
 τῶν πόνων, ταῦτα ἐκείνης τῆς στρατείας, ὃς ἀνθρώ-
 πους ὀρχομένους ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἐδίδαξεν ὑπὲρ τῆς
 αὐτῶν τρέμειν. ἀντὶ τούτων οὖν καὶ πολλῶν ἄλλων,
 ἃ τίς ἂν δύναίτο διελθεῖν; οὐ βοηθήσεις, οὐ ζητήσας,
 οὐ κολάσεις τοὺς ἀποκτείναντας ἄνθρωπον ὃς τῆς
 Ὑστεραίας | ἐδέξατ' ἂν πρεσβείαν δῶρα παρὰ Περ-
 σῶν ἄγουσαν, ὥς αὐτῶν ἦν ἀκούειν ἐκείνων;

40. Λάβε πείραν, ὦ βασιλεῦ, τῆς γνώμης, ἅψαι
 τῆς βοηθείας, καὶ κεκτήσῃ τὴν τύχην. τοῦτό σοι δέξαι
 γεωργουμένην τὴν Θράκην, τοῦτο Θερμοπύλας ἀνοιγο-
 μένας, τοῦτο τοὺς ἀλαμένους ἐπανάξει, τοῦτο μετα-
 ποιήσῃ τὰ νῦν, τὰς φρυγὰς καὶ τὰς διώξεις. ὄψει τοὺς
 αὐτοὺς στρατιώτας ἐρευνωμένους τὴν ὕλην καὶ τὰ
 ἄντρα καὶ τοὺς μὲν σφάττοντας, τοὺς δὲ ζῶντας

10 cf. or. I t. I p. 147, 14 sq. et or. XXVIII t. II p. 188, 14 sq. B

10 ὕστεραίας] ἦτοι τῆς αἰθρίας, προτεραίας δὲ τῆς προηγου-
 V² (et Vat. 82)

1 τὸν ὄρον U 2 ἐπὶ A sed · ἀπὸ · suprascr. m³ ἀπὸ
 La | τὸν om Ba | Σκνθῶν] τῶν σκνθῶν MBa edd 4 et 5
 ταῦθ' Re 5 ὥς Ol ἢ perperam in A legi asserens Re
 7 αὐτῶν BaI ἐκείνων Re 8 ἃ τίς scripsi ex ABMBaI
 eis reliqui libri edd | ; post διελθεῖν posui 12 λαβέ? 13 κ-
 κτήσῃ Ba sed x (2) eras 14 τοῦτό σοι BaI Ol Fabr 15 ἀλα-
 μένους CBM Ol Fabr 16 τανῶν BVI sed in hoc supra
 pos m³ | ὅψῃ Ol Fabr 17 ἐκείνου U et ex α-
 τοὺς corr P¹ et conl Ol om Ba | διερευνωμένους La διερε-
 νωμένους Cobet Misc. 167, fortasse praeferendum coll. t. I 149, 2;
 t. II 19, 22; 336, 20 18 ζῶντος Ol Fabr quod corr Re Anm

ἔλκοντας δοῦναι τοῖς βουλομένοις ἀνεῖσθαι. τού- R Π 62
των συνεφέψεται Ἰουλιανὸς πάντα καθιστὰς ῥάδια
τοὺς μὲν ὀφθαλμοὺς τῶν στρατιωτῶν διαφεύγων, τοῖς
δὲ ἔργοις γνωριζόμενος.

41. Καλὸν δέ σοι κατ' ἄμφω σπουδάσαι περὶ τὴν 5
τιμωρίαν· ἢ γὰρ ἐπ' ἐλέγχῳ λήψῃ τὴν δίκην, οὗ τί
γένοιτ' ἂν δικαιότερον; ἢ δυνηθέντων, δ μὴ γένοιτο,
τῶν δεδρακότων διαδῶναι κατὰ τὴν προαίρεσιν εὐδο-
κιμήσεις καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις καὶ παρ' ἐκείνῳ
καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς, ὥσθ' ἅπερ ἦν ἂν σοι τετιμωρη- 10
μένῳ, ταῦτα ἔσται ἐθελήσαντι.

3 τῶν om Ol Fabr 4 δ' Re 8 διαδῶναι BI | κατὰ
τὴν] „malim γε interponi“ Re 10 ἂν inserui ante σοι e V
auctore Re, ante ἦν Monnier 11 ταῦτ' V | ἐθελήσαντι M |
ἐπὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ subscr. I^s

XXV.

Oratio *περὶ δουλείας* in ethicarum quae dicuntur¹⁾ numerum referenda, quippe quae quod Euripides Hec. 863 sq. dixit²⁾ neminem non esse servum probatum eat, certis quidem anni quo conscripta sit signis caret, sed ut aetatis provectioris auctoris vestigia praebet³⁾, ita nonnulla continere videtur quae ad tempus motu Antiocheno anni 387 paulo posterius⁴⁾ deducant. Argumento ipso atque tractatione lectoribus arridens, etsi minus quam tres illae oratiunculae VI. VII. VIII, atque in eclogas recepta haud parvo numero codicum ad nostram aetatem pervenit.

Sunt autem hi 21:

1. Chisianus R VI 43 (= C). Initium orationis usque ad verba *τῆς γὰρ* p. 539, 7 folio codici saeculo XV praefixo continetur, reliqua codice ipso saeculi XI/XII fol. 232 sq. Correctus est manu recentiore (s) e codice Monacensis gr. 101 (= Mo) simillimo. Vide p. 445 et t. I p. 10 sq. Contuli.
2. Monacensis gr. 483 olim Augustanus (= A) saec. X fol. 120^v. Vide t. I p. 15 sq. Contuli.

---

1) Cf. orationes VI. VII. VIII (t. I p. 321 sq.), quae et ipsae a Libanio sene conscriptae sunt.

2) Cf. p. 554, 9. Perperam Th. Kockius Com. Att. fragm. III 668 sq. Euripidis nomen a Libanio suppressum et pleraque in oratione ad *ῥῆσιν* comoediae Atticae, fortasse Thebanorum Philemonis (IV 11 M. II 486, 31 K), redire contendit.

3) Cf. p. 539, 1 sq. *εἰς τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα πάσαι βλέπων* — *ἐν τῷ πολλῷ χρόνῳ τοὺς ἄλλους καὶ ἑμάντων δειρόμενος*.

4) Cf. quae ad p. 558, 5 adnotavi. Quod p. 572, 10 optat *τῶν δὲ γε νῦν ὄντων (δεσποτῶν) ὥς ἐπὶ πλείστον εἴηται ἐταί καὶ παῖδες* optime ad Theodosium Arcadiumque referri potest.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 228. Correctus est manu recentiore (= m⁴) e codice aequali atque C. Vide t. I p. 20sq. Contuli.

4. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 539^v. Vide t. I p. 59sq. et 69. Inspexi.

5. Patmius 471 saec. XIV fol. 242. Vide t. I p. 41sq. et 69. Partem p. 85, 17—88, 4 R mihi descripsit Ioannes Sakkelion.

6. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 85. Vide t. I p. 44sq. et 69. Inspexi.

7. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 194. Vide t. I p. 209sq. et 236. Inspexi.

8. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 136^v. Vide t. I p. 211sq. et 236.

9. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 195^v. Vide t. I p. 220sq. Contuli.

10. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI/XVII fol. 108. Vide t. I p. 222sq. et 236. Inspexi.

11. Mutinensis gr. CLXXXI (III F 3) (= Mut) saec. XV fol. 6. Desinit fol. 8^v verbis καλολήν ἐλεύθερον p. 546, 21. Vide supra p. 48sq. Contuli.

12. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 162. Vide t. I p. 39sq. et 236. Inspexit Henricus Rostagno.

13. Laurentianus XXXII 13 (= Laur) saec. XIV fol. 109. Vide t. I p. 227sq. et 236. Usus eo est ad finem orationis inde a verbis ἐμολ δὲ p. 569, 1 in Morelliana editione deperditum edendum Io. Christ. Amadutius (Anecd. litt. ex Mss. codd. eruta vol. II Romae 1773 p. 3—16). Inspexi.

14. Laurentianus LIX 30 saec. XV fol. 214^v. Vide t. I p. 417sq. Inspexi.

15. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 31^v. Vide t. I p. 331sq.

16. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 134^v. Vide t. I p. 35sq. Contuli.

17. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 105^v. Vide t. I p. 214sq. et 236. Ex eodem fluxit fonte atque B et M. Inspexi atque e parte contuli.

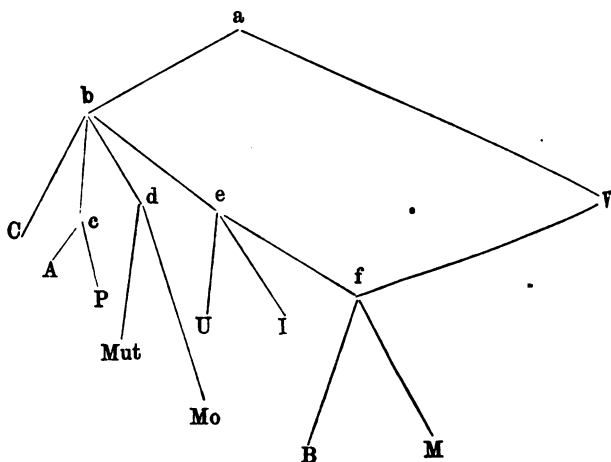
18. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 33^v. Vide t. I p. 216sq. supraque p. 7 et 204. Contuli.

19. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 270. Vide t. I p. 217sq. Contuli.

20. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 130. Vide t. I p. 24sq. Contuli.

21. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 152. Vide t. I p. 213sq. Contulit mihi Krollius.

Codicum a me adhibitorum hic quoque duae distinguuntur familiae, quarum prior codicibus *CAPMoMutUI*, altera codice *V* continetur, ex utraque mixtae recensitionis signa prae se ferunt *BM*, ratione quam hoc tibi demonstrabit stemma:

Nam *BM* modo cum *UI* modo cum *V* consentiunt. Lacunae quaedam quibus archetypus laborabat in fonte codicum *Mo* et *Mut* itaque etiam manu recentiore in *C* et *P* suppletæ sunt ita ut de certa fide dubitatio sit.

Codicem Mutinensem quia neque integer neque in parte servata præstantior est quam *Mo*, ab apparatu critico

exclusi. Idemque in Urbinatem gr. 125 statui qui ex eodem quo *BM* fonte fluxit. Codex vero his cognatus Laurentianus XXXII 13 (= *Laur*) quo Amadutius usus est, ita scatet vitiis, ut eius lectiones recipere nefas sit.

Argumentum orationis causa fuit, cur numerus locorum a Planude et Macario Chrysocephalo¹⁾, qui codice interpolato usus est²⁾, excerptorum maximus sit.

Oratio primum edita est a Morello Lib. opp. t. II p. 642 — 660 e codice *Bavarico*, ut ipse in indice praemisso ait, i. e. Monacensi gr. 101, sed pessime. Nam non solum finis orationis omnino deest, sed etiam pars quae huic antecedit, non formam qua in codice legitur, sed plane novam atque inauditam exhibet, id quod vix aliter explicari poterit nisi ita ut Morellus iactura apographi typographis traditi facta suo Marte, sed invita Minerva textum graecum secundum partem superstitem versionis suae latinae refinxerit, reliqua plane praetermiserit. Nam neque forma illa in ullo codicum superstitem reperitur neque, quae fuit Cobeti³⁾ opinio, vetus quaedam interpretatio latina huius aliusve orationis Libaniana unquam exstitit.⁴⁾

Finem orationis in lucem protraxerunt Amadutius⁵⁾ eiusque immemor Reiskius, qui etiam partis antecedentis formae Morellianae genuinam e codicibus Augustano et Monacensi succedere iussit t. II p. 87sq. plurimisque aliis orationis vitiis opem tulit, postquam iam Animadversionum volumine V p. 442—448 multa divinando egregie correxit. Quae aliis emendanda reliquit, eorum partem Cobetus et Sintenis absolverunt.

1) Cf. t. I p. 72sq. et 351.

2) Cf. p. 540, 18.

3) Coll. Crit. p. 123.

4) Confer quae de hac re in Philol. t. LIX p. 400 sq. exposui. Peccato ibi p. 401 col. 2 l. 7 *ὀκλειῶν* pro *ὀκλειῶν* impressum est.

5) Cf. supra p. 535 n. 13.

ΠΕΡΙ ΔΟΥΛΕΙΑΣ.

R II 63 1. Τῷ δὲ ὀνόματε τούτῳ πολλὰ πανταχοῦ τῆς
 γῆς, ὁ δοῦλος καὶ ὁ ἐλεύθερος, ἔν τε οἰκίαις ἔν τε
 ἀγοραῖς ἔν τε ἀγροῖς ἔν τε πεδίοις ἔν τε ὄρεσιν, ἤδη
 5 δὲ καὶ ἐν ναυσὶ καὶ ἐν ἀκατίοις. καὶ δοκεῖ τὸ μὲν
 εὐδαιμονίας εἶναι, ὁ ἐλεύθερος, τὸ δὲ τοῦ ἐναντίου,
 ὁ δοῦλος. καὶ ὅταν δὲ προπηλακίζηται τις, μᾶλλον τι
 δεινολογεῖται τῷ ἐλεύθερος εἶναι, καὶ ἂν γε εἰς δοῦ-
 λον ὑβρίζῃ, πάλιν, εἰ ἐγκαλεῖ τις, ποιεῖται δεινὸν ἐξεί-
 10 ναι λέγων τύπτειν, ὥσπερ τοὺς λίθους. 2. ἐγὼ δὲ

- C* = codex Chisianus
A = Monacensis (olim Augustanus) 483
P = Palatinus gr. 282
Mo = Monacensis 101
U = Urbinas gr. 126
I = Marcianus append. XCI 2
B = Barberinus II 41
M = Marcianus gr. 437
V = Vindobonensis phil. gr. XCIII

7 Sen. ep. mor. V 6 (47), 11   8 Her. I 44. IV 68, 1

1 *Περὶ δουλείας* in spatio unius lineae om *C* τοῦ ἀντι-
 περὶ *V* 2 πολλὰ Sintenis 4 παῖδις *Mo* 5 καὶ (1)
 om *C* 6 ἐλεύθερος *P* sed ante o eras et o in ras m^s | τοῦ
 ναντίου *BM* 7 μᾶλλον τι *Mo* 8 comma post ἐβρίζῃ posita
 | εἰ in ἡ corr *C*^s ἡ *BV* | ἐγκαλεῖ *BM* sed in hoc ἡ in ras.

νατόν ἐστὶν ἀποφυγεῖν καὶ θεῶ. ταυτὶ μὲν δὴ
 χαίρετω, Μοῖρας δὲ ἡγώμεθα | θεάς τινας εἶναι R II 65
 τὰ μὲν τῶν ἀνθρώπων ὀριζούσας νήματι, θεῶν δὲ
 τῶν ἄλλων οὔτε ἰσχυροτέρας οὔτε ἀσθενεστέρας. 8. τῶν
 δὴ φασκόντων ἐλευθέρων εἶναι τοῦτο πρῶτον ἀφαι- 5
 ρεῖται τὴν ἐλευθερίαν τὸ μὴ εἶναι κύριον ἅττ' ἂν ἐθέλῃ
 δοᾶν, ἀλλ' ἡναγκάσθαι πράττειν ὅσα οἱ <Αἶσα> γει-
 νομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. ἰδοὺ
 γάρ, βούλομαι πλεῖν καὶ ἀπὸ λιμένων ἐργάζεσθαι χρή-
 ματα, ἡ δὲ Μοῖρα ἐπὶ γῆν τέ με ἄγει καὶ βοῦς καὶ 10
 ἄλοκα καὶ σποράν καὶ δρέπανον καὶ ἄλω, καὶ ἀφελ-
 κυσθεὶς ὧν ἐπεθύμουν, ἐν οἷς οὐκ ἐθέλω ζῶ, ὥσπερ
 ἕτερος γῆν ἐργάζεσθαι θέλων καὶ μικρὰ μετὰ ἀσφα-
 λείας ἔχειν ὑπὸ τῆς Μοῖρας εἰς ναῦν ἐμβιβασθεὶς
 ἀντὶ τῆς ἀρούρας πέλαγος τέμνει μικρῷ μέρει τῶν 15
 τοίχων διεστηκῶς θανάτου. ἄλλος ἐρῶν ῥητορικῆς εἰς
 παιδοτριβὸν πεφοίτηκε καὶ ἀπὸ δώμης εὐδοκίμει καὶ
 στεφάνον ἐξ Ὀλυμπίας φορεῖ, ὁ δὲ ἐρῶν στεφάνου τοῦ
 ἐκ Πίσης ἐν λόγοις ἐγένετο. 9. καὶ ὅλως πολλαχοῦ
 μάχας ἂν εὖροι τις ἐπιθυμιῶν τε καὶ Μοιρῶν καὶ τὴν 20

3 Phanocl. Erot. 2, 1. C. I. G. 6092 (Kaibel epigr. 1084^c), 2
 7 Π. v 127. cf. ω 209 15 Arat. Phaen. 299

2 χαίρειν οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ἡδονῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ
 φθίρεισθαι B² (= Thom. M. p. 392, 6 s. v. χαίρειν)

5 πρῶτος Mo 6 ἅττ' ἂν ἐθέλῃ scripsi e BV ἅττα ἐθέλει
 reliqui libri edd 7 ἅσσα olim conieci Mus. Rhen. XXXII 88
 | ἡ μοῖρα οἱ con. Re | Αἶσα inserui (1.1.) | γειναμένῳ V 8 ἰδοὺ
 — 18 φορεῖ citat Plan fol. 104 11 ἄλοκα in αὔλακα corr
 V² ἄλοκα BM ἄλογα Mo Mor | καὶ σποράν — ἄλω om Plan |
 ἐφελκυσθεὶς Mor 12 ὧν ex ὡς corr Mo² 13 μετ' Plan Re
 19 πίσης B 20 καὶ τὴν — 542, 1 Μοιρῶν om UI

Ἡ μὲν οὖν ἐμὴ ψῆφος δεσπόζειν μὲν τὸ θεῖον
 ἀνθρώπων, δουλεύειν δὲ οὐδενί, ποιητάς δὲ εἰ παρα-
 δεξόμεθα εἰς τὴν κρίσιν, ἄλλο τι πείσουςιν ἡμᾶς.
 5. ὅταν γὰρ ὁ μὲν Κρόνος ἐκπίπτῃ τοῦ οὐρανοῦ, βα-
 σιλεύῃ δὲ ὁ Ζεὺς, πάλιν δὲ αὐτὸν ἐπιβουλεύωσι συνδῆμα

Ἥρῃ τ' ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ δέηται δὴ συμμαχίας ἐκ θαλάσσης καὶ εἰδῇ τοῦ
 μὴ δεθῆναι χάριν τῇ Θέτιδι, τίς αὖτε τοῦ Διὸς ἐλευ-
 θερία; τίς δὲ ἡ τῶν ἄλλων θεῶν, ὅταν αὐτοὺς ὁ Ζεὺς
 10 ἐκφοβῇ ταῖς ἀπειλαῖς καὶ ἀπάγῃ τῶν ἔργων ἃ πρά-
 τειν ἐθέλουσι; 6. καὶ μὴν τὸν γε ἐξ ἔρωτος ζυγὸν μι-
 κροῦ πᾶσιν ἐπιτείνουσι. καὶ ἴστε ἔρωτας Διὸς καὶ
 Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ἄρεος καὶ Ἡφαίστου
 καὶ Πλούτωνος, καὶ ὥς οὐδὲ τὰς θηλείας ἀφείσαν κοι-
 15 ἡται τοῦ ζυγοῦ, μέμνησθε. καίτοι τὸ ἐρᾶν ἄλλο τι
 ἐστὶν ἢ δουλεύειν; 7. λέγει δὲ καὶ ἡ Πυθία παραμυ-
 θουμένη Κροῖσον τὸν Λυδὸν αἰχμάλωτον ὄντα παρὰ
 Κύρῳ τῷ Πέρσῃ· τὴν πεπρωμένην μοίρην ἀδύ-

6 Il. α 400 9 Il. θ 4 sq. 16 Her. I 91, 1. cf. Philem.
 Theb. fr. com. IV 11, 5 M. II 486, 31 K

2 παραδεξόμεθα M sed adz in ras 4 ὅτ' ἂν CA | πίπτῃ
 UI | βασιλεύει Mo Mor 5 δ' (1) U Mo Re | δ' (2) Re | ἐπι-
 βουλεύουσι Mor 7 θαλάττης CUB Re | εἰδῇ scripsi e V
 εἰδείη reliqui libri edd 8 „malim τοῦ Κρόνον καὶ αὐτοῦ τοῦ
 Διὸς ἢ ἐλευθερία“ Re 9 ὅτ' ἂν CA | αὐτὸς V αὐτοὺς ὁ Ζεὺς
 C sed ὅτους ο ζε in ras m^a 10 ἀπάγῃ Mo Mor 11 τὸν γε
 om Mor | ζυγοῦ μικροῦ Mor | μικροῦ om UI 12 πείσους Mo
 Mor | ἔρωτα BM | διὸς τε καὶ B 13 ἄρεος sed o in ras ei
 ω CP^a M ἄρεως A cf. p. 41, 1; 216, 10 14 δὲ praeuia ras²
 litt U 15 τί PBMV 16 λέγει — 541, 1 Θεῶ praemisso Τοῦ
 περὶ δουλείας λόγ. λξ citat Macar fol. 92^v 16 δὲ om Macar
 | καὶ om M Mor | ἢ inserui e BMV coll. p. 31, 7; 80, 18; Her. I.1
 om reliqui libri edd 18 „malim ὅτι τῇ“ Re | μοίρην
 UIBM Re αἰσῶν Macar

νατόν ἐστιν ἀποφυγεῖν καὶ θεῶ. } ταυτὶ μὲν δὴ
 χαιρέτω, Μοῖρας δὲ ἡγώμεθα | θεάς τινας εἶναι R II 65
 τὰ μὲν τῶν ἀνθρώπων ὀριζούσας νήματι, θεῶν δὲ
 τῶν ἄλλων οὔτε ἰσχυροτέρας οὔτε ἀσθενεστέρας. 8. τῶν
 δὴ φασκόντων ἐλευθέρων εἶναι τοῦτο πρῶτον ἀφαι- 5
 ρεῖται τὴν ἐλευθερίαν τὸ μὴ εἶναι κύριον ἅτ' ἂν ἐθέλῃ
 δοῦν, ἀλλ' ἡναγκάσθαι πράττειν ὅσα οἱ <Αἶσα> γει-
 νομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. ἰδοὺ
 γάρ, βούλομαι πλεῖν καὶ ἀπὸ λιμένων ἐργάζεσθαι χρή-
 ματα, ἣ δὲ Μοῖρα ἐπὶ γῆν τέ με ἄγει καὶ βοῦς καὶ 10
 ἄλοκα καὶ σποράν καὶ δρέπανον καὶ ἄλω, καὶ ἀφελ-
 κυσθεὶς ὧν ἐπεθύμουν, ἐν οἷς οὐκ ἐθέλω ζῶ, ὥσπερ
 ἕτερος γῆν ἐργάζεσθαι θέλων καὶ μικρὰ μετὰ ἀσφα-
 λείας ἔχειν ὑπὸ τῆς Μοῖρας εἰς ναῦν ἐμβιβάσθεις
 ἀντὶ τῆς ἀρούρας πέλαγος τέμνει μικρῷ μέρει τῶν 15
 τοίχων διεσσηκῶς θανάτου. ἄλλος ἐρῶν ῥητορικῆς εἰς
 παιδοτρίβου πεφοίτηκε καὶ ἀπὸ ῥώμης εὐδοκίμει καὶ
 στεφάνου ἐξ Ὀλυμπίας φορεῖ, ὁ δὲ ἐρῶν στεφάνου τοῦ
 ἐκ Πίσης ἐν λόγοις ἐγένετο. 9. καὶ ὅλως πολλαχοῦ
 μάχας ἂν εὖροι τις ἐπιθυμιῶν τε καὶ Μοιρῶν καὶ τὴν 20

3 Phanocl. Erot. 2, 1. C. I. G. 6092 (Kaibel epigr. 1084^c), 2
 7 Π. υ 127. cf. ω 209 15 Arat. Phaen. 299

2 χαιρεῖν οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ἡδονῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ
 φθειρῆσθαι B² (= Thom. M. p. 392, 6 s. v. χαιρεῖν)

5 πρῶτος Mo 6 ἅτ' ἂν ἐθέλῃ scripsi e BV ἅττα ἐθέλει
 reliqui libri edd 7 ἔσσα olim conieci Mus. Rhen. XXXII 88
 | ἡ μοῖρα οἱ con i Re | Αἶσα inserui (l.l.) | γειναμένῳ V 8 ἰδοὺ
 — 18 φορεῖ citat Plan fol. 104 11 ἄλοκα in αἰλακα corr
 V² ἔλωκα BM ἔλογα Mo Mor | καὶ σποράν — ἔλω om Plan |
 ἐφελκυσθεὶς Mor 12 ὧν ex ὡς corr Mo² 13 μετ' Plan Re
 19 πίσης B 20 καὶ τὴν — 542, 1 Μοιρῶν om UI

νίκην πανταχοῦ τῶν Μοιρῶν. οὕτως δὲ μὲν γὰρ
 φεύγων τὸν Γάμον, ὁ δὲ ἄγραμος ἐβίω θύων τῷ Γά
 καὶ πενία δὲ καὶ πλοῦτος καὶ παῖδες καὶ ἀπαθία
 βίου μέτρα μείζω τε καὶ ἐλάττω πάντα ἐκείθεν. 10.
 τί οὖν ἔλεεις τὸν οἰκέτην καὶ δοῦλον καλεῖς, ὅτι
 σῶν ὀφρύνων τάκείνου ἔργα ἐξήρτηται καὶ ἡνία
 αὐτῷ παρὰ τῆς σῆς γνώμης ἐμβέβληται, πρὸς ἣν
 μὲν ποιήσει, τοῦ δὲ ἀποσχήσεται; καὶ γὰρ σὲ τὰ
 R Π 66 Μοιρῶν περιάγει δόγματα | μᾶλλον ἢ τὴν να
 10 κυβερνήτης, καὶ οὐκ ἂν οἶός τε εἶης ἀντιτείνων;
 σθαὶ ἐλεύθερος καὶ κρείττων τῶν αὐταῖς βεβ
 μένων.

11. Εἰσὶ δὲ οἱ Μοίρας μὲν οὐκ ὀνομάζουσι, 1
 δὲ παντὸς αἰτιῶνται, κακοῦ τε ὁμοίως καὶ ἀγα
 15 καὶ ἐπαινοῦσι δὴ τὸν εἰπόντα· τύχη τὰ θνη
 πράγματα, ὥς ἂν ἐκείνης λαμπροὺς μὲν τοὺς
 νούς, ταπεινοὺς δὲ τοὺς λαμπροὺς τιθείσης καὶ
 αὐτὸς πρὸς τὰ πρόσθεν ἐκατέρους ἀποφερούσης καὶ

15 Chaer. Achill. fr. 2 p. 782 N². Nicostr. Pandr. fr
 III 285, 2 M (II 224, 19 K). Cic. Tusc. V 9, 25

9 περιάγει] ἤτοι περιστρέφει· περικυνλοῖ V²

2 ' βίω cum ras 2 litt ante β U ἐν βίῳ IMo Mor |
 et Γάμω scripsi coll. t. I 312, 17 γάμον et γάμω libri ed
 Γάμω Mor 3 παῖδες καὶ α in marg Mo² 4 διατί I
 BMV 5 οὐκ post οὖν et ἀλλὰ ante καὶ PMOI, |
 marg M, edd et inser C²A² 6 τὰ κείνου CAUIE
 ' κείνον P sed ' eras, Mo Mor τὰ ἐκείνου BM | τίς CAPU
 7 ἐμβέβληται scripsi auctore Cobeto Coll. 122 βέβληται
 edd 8 τοῦ δὲ] τοῦ δὲ I το U sed ras 2 litt post ο | καὶ
 νῆ
 καὶ σὲ V 9 δόγματα M 11 βεβουλευμένων P sed καὶ
 in ras m² 14 τε Mo sed ε in ras m² 15 τύχη
 16 ὥς I sed ε inser m² 18 ὥς
 πρὸς M

καὶ πρὸς ἅπαντας, καθάπερ λέβης ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῶ, καὶ μικρὸν ἀπέχει κινὸς ὑλακτοῦντος διακενῆς ἐμβοῶν τε καὶ ὑβριστῆς φαινόμενος καὶ πλήττων ῥήμασιν οὐκ ἀνεκτοῖς, ὅθεν αὐτῷ αἰεὶ τὸ πλεον πολέμιον.
 17. παραινέσεων δὲ ἀκροώμενος ληγέμεναι δὲ θυμοῦ, 5 χαλεπωτάτου νοσήματος, ὄφρα σε μᾶλλον τίωσ' ἀνθρώπων ἡμὲν νεοὶ ἢ δὲ γέροντες, ἐπαινεῖ μὲν τὸν σύμβουλον καὶ φησὶν οὐκ ἄλλως ποιήσειν, ἐμπεσόντος δὲ τοῦ δεσπότου πάλιν Ἀγαμέμνων γίνεται καὶ τὰ ἔνδον καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμ- 10 πετόωντι ἔϊκτην. ἐν ᾧ δὴ τὴν δουλείαν ὁμολογεῖ καὶ οὐχ οἷός τέ ἐστιν ἄλλο τι ὁρᾶν ἢ ὅ τι ἂν ὁ θυμὸς παραγγέλλῃ. 18. δοῦλος δὲ ἦν Ἀγαμέμνων, ἡνίκα | ταῦτα ἐπεπόνθει, καὶ εἰ σφόδρα ἀπὸ Πέλοπος τοῦ R Π 68 Ταντάλου τοῦ Διὸς καὶ εἰ σκήπτρον ἦν αὐτῷ παλαιόν 15 τε καὶ ἐξ οὐρανοῦ καὶ τῆς Ἥφαίστου χειρός. δοῦλος δὲ ἦν καὶ Ἀχιλλεύς εἰς ὅμοιον θυμὸν ἐμπεσὼν καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ μέσῃ στρατηγὸς κατὰ βασιλείᾳς ἔλκων τὸ ξίφος, καὶ ὁ τὰς πολλὰς πόλεις ἐκείνας καθελών, δώδεκα μὲν σὺν νηυσί, πεζὸς δ' ἔνδεκα, τὰς τε σκηνὰς 20 ἐμπεπληκὼς αἰχμαλώτων σωματίων αὐτὸς αἰχμάλωτος ἦγρετο καὶ πάντα ὃν ἐμήνιε χρόνον οὐκ ἦν ἐλεύθερος.
 19. Ὁ δὲ δὴ φιλόκυβος, ὧ πρὸς Διός, ἄρα ἐλεύ-

5 Π. ι 257sq. 10 Π. α 104 15 Π. β 101sq. 18 Π. α 194 19 Π. ι 328sq. 21 Dem. Lept. p. 480, 10

2 διὰ κενῆς Re 4 τὸ πλεον in suspicionem vocavit Re at cf. p. 476, 10 et Thuc. IV 86, 3 5 δὲ (1)] τε Re 7 ἐπαινεῖ — 8 ποιήσῃ in marg Mo² 9 γίνεταί I 10 λαμπετόων τι Mo sed τι in marg m² 11 ἔϊκτην — 12 τε in marg Mo² 12 καὶ <ὅτι> οὐχ? | ὅτι IMo 20 τὰς δὲ Re 23 Ὁ — ἐλεύθερος versum comoediae Atticae ὧ deleto et ἀρ' reposito agnoscit Kockius l. l. 1512 | δὴ om Mor | ὦν Mor | ἄρα U

θερος; καὶ τίς πώποτε οἰκέτην οὕτως ἠνάγκασεν ἀγρυπνεῖν, ὥς ἐκεῖνο τὸ ἀρρωστήμα τοὺς κεκυφότας τε καὶ μαχομένους ἀπεστέρησεν ὕπνου πείθον μὲν ἀγορᾶς ἀμελεῖν, πείθον δὲ λουτρῶν ὑπερορᾶν, ἥδη δὲ πον
 5 καὶ τροφῆς αὐτῆς; ὃ γὰρ δὴ περὶ τεττίγων μεμυθολόγηται λιμῷ τελευτήσαι τινας ἀνθρώπους ἔρωτι ψῆδης, ἔπειτα γενέσθαι τέττιγας τιμῇ Μουσῶν, τοῦτο μικροῦ καὶ εἰς τοὺς φιλοκύβους ἔρχεται. συνείρουσι νύκτας ἡμέραις ἄσιτοι καὶ ἄποτοι καὶ ἡδονῆς ἡδονὴ περιεσθαι
 10 τοὺς οὖν ἄνευ δεσμῶν δεδεμένους τί ἄλλο γε ἢ δούλους προσρητέον;

20. Φθόνος δὲ οἷς ἐμπέπηγεν, οὐκέθ' οὗτος δι' ἡδονῆς ἀπόλλυσι τὸν φθονερόν, ἀλλὰ κοινόν τι κακὸν αὐτοῦ ἐκείνου καὶ ἐφ' ὃν κεκίνηται, καὶ πολὺ πλέον
 15 τοῦ φθονοῦντος. τὸν μὲν γὰρ φθονοῦμενον νῦν μὲν ἔβλαψε, νῦν δὲ οὐδέν, ᾧ δὲ ἐγκάθηται, τούτου ψυχὴν μὲν ἀλγύνει, σῶμα δὲ ἀναλίσκει καὶ ποιεῖ τῶν πενθούντων σκυθρωπότερον, οὐχ ὅτι αὐτῷ προσέπεσε τι κακόν, ἀλλ' ὅτι τῷ πέλας ἦκέ τι ἀγαθόν. 21. τὸν τοί-
 20 νον τοῦδε τοῦ νοσήματος ἔμπλεων πῶς οὐκ ἂν ἀδικοίην, εἰ καλοίην ἐλεύθερον; ὃς πάντα οἰκέτην στιγματίαν παρελλήλυθεν ἀθυμία. ὁ μὲν γε ἐφέντος τοῦ

3 Aesch. Sept. 397 6 cf. Schol. ad II. γ 153. 15 13 Plat. leg. IX p. 870 C. Isocr. Euag. p. 190 b. Menand. IV 235, 12 M. III p. 162, 540 K. Cf. Jahrb. d. K. Pr. Kunsts. XXIII 210 n. 1

5 δ — 9 περιεσθαι citat Plan fol. 104 5 δὴ om Mor | μεμυθολόγησε Mor 12 οὕτως I 13 οὐκ ἀπόλλυσι B
 14 αὐτοῦ τε καὶ ἐκείνου B αὐτοῦ τὲ M sed τὲ in ras m' „malim τ' interponi“ Re 15 γὰρ scripsi cum Re Anim γ libri sed ε in ἀρ corr C^p, edd 19 ἦκε (ἦμεν A) τί APIBM
 19 τὸν — 22 ἀθυμία ad versus comoediae Atticae revocare studuit Kockius l.l. 1513 in hunc modum: τὸν τοῦδε τοῖνον τοῦ νοσήματος πλεων | πῶς οὐκ ἂν ἀδικοίμ' εἰ καλοίμ' ἐλεύθερον; | πάνθ' ὃς πάρεσει στιγματίαν ἀθυμία 20 τούτου BM 22 γὰρ!

δεσπότου | ταῖς ὑπὲρ τοῦ μετώπου θριξίν ἐπικατα- R Π 69
βῆναι συγκαλύψας τοῦνειδος γελῶν ἄν, ὥς δὴ οὐκ
ἐστιγμένος, τὸν δὲ οὐδὲν ἄν ποιήσῃς μὴ οὐχὶ τήκεσθαι.
τίς ἄν οὖν εὖ φρονῶν οὐχ ἥττον ἡγήσαιο κακὸν
ἄλδωναι τοῖς πολεμίοις ἢ φθόνον ἐρριζωμένον ἐν αὐτῷ 5
περιφέρειν, ὥμῳ τε καὶ πικρὸν καὶ σκοτεινὸν δεσπότην;

22. Ἰωμεν δὴ καὶ ἐπὶ τοὺς φιλοχρημάτους οὓς
ἐπιστρέφει δεινῶς ἀργυροκοπεῖα τε καὶ χρυσοχόων ἐρ-
γαστήρια. οἱ δὲ καὶ ἐντύχουσιν ἱππῶ μεγάλῳ τε καὶ
καλῷ καὶ χρυσῷ κεκοσμημένῳ, μᾶλλον ἐβλεψαν εἰς τὸν 10
χρυσὸν ἢ τὴν τοῦ θρεμματος ἀρετήν. ἀρκεῖ δὲ αὐ-
τοῖς τῶν παρόντων οὐδέν, τὸ δὲ ἀπόν, ὅτι μὴ πάρεστιν,
ὀδυνᾷ. πολὺ δὲ νομίζουσιν ὧν ἔχουσιν οὐδέν, ἀλλὰ
τὸ παρ' ἑτέροις ὅν ἐλεγχον εἶναι τῆς αὐτῶν ἡγοῦνται 15
πενίας. βούλονται δ' ἄν πάντα μὲν τὸν φαινόμενον 16
αὐτοῖς γενέσθαι χρυσόν, πάντα δὲ τὸν ἐν τοῖς κόλποις
τῆς γῆς. 23. διαλέγονται δὲ ἀεὶ περὶ χρημάτων, ὥσπερ
οἱ διψῶντες περὶ πηγῶν. μακαρίζουσιν οὐ Νέστορα,
οὐκ Ἀργανθώνιον <τῶν ἐτῶν>, οὐ Πηλέα τῶν γάμων,

1 Diphil. fr. com. IV 407, 5 sq. M. II p. 562, 66 K 18 Il. α
247 sq. β 370

1 μετώπου m² supra δεσπότου V 2 ἄν γελῶν M 4 τίς
— 6 δεσπότην omisso οὐκ citat Macar fol. 92^v 5 ἐαυτῷ V
αὐτῷ A αὐτῷ IMo Mor αὐτῷ U 6 φέρειν Macar | ὥμῳ
— δεσπότην ad versus comoediae Atticae revocare studuit
Kockius l. l. 1514 in hunc modum: φθόνον | ὥμῳ πικρὸν τε καὶ
σκοτεινὸν δεσπότην 7 δὲ M 10 μᾶλλον ἐβλεψαν] „mallem
ἄν interponi“ Re 11 sq. ἀρκεῖ δὲ γ' αὐτοῖς τῶν παρόντων
οὐδὲ ἐν Kockius l. l. 13 πολλοὶ BM 14 ἡγοῦνται τῆς αὐ-
τῶν (αὐτῶν B) εἶναι BM 15 δ' ἄν scripsi e BMV δὲ reli-
qui libri edd 16 αὐτοῖς APMoUIBMV Mor | τοῖς om V
17 δ' Re 18 Νέστορα <τῆς γλώττης>, cf. p. 82, 5 19 ἀλλ'
Mo sed οὐκ in marg | τῶν ἐτῶν inserui coll. ep. 1460. Her. I 162

οὐκ Ἄδωνιν τοῦ κάλλους, οὐχ Ἡρακλέα τῆς ἀθανασίας,
 ἀλλὰ Καλλίαν καὶ Γύγην καὶ Κινύραν καὶ Κροῖσον
 καὶ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς μύρμηκας. καὶ εἰ μὲν λάβοιεν,
 φαιδροί, φίλου δὲ ἀξιοῦντος εὖ παθεῖν ἀπὸ χρη-
 5 μάτων σκοτοδινῶσι, καὶ ὁ μὲν τις αὐτῶν εἰσίγησεν, ὁ
 δὲ ὑποσχόμενος ἐψεύσατο, τρέμουσι δὲ ἀμφοτέροι.
 24. ὁ οὖν ἐνὸς ἕνεκα στατήρος ἢ καὶ ἔτι σμικροτέρου
 του φροντίζων τε καὶ ἀρπάζων καὶ ὁμνὺς καὶ ἀπο-
 στερῶν καὶ πάντα μὲν τολμῶν, πάντα δὲ ὑπομένων,
 10 μισῶν τε καὶ μισούμενος, φίλους τε προδιδόνς καὶ
 δυσμενεῖς ὑπερχόμενος καὶ ἔτι τούτων ἐλεεινότερα
 φέρων ἄρα ἐλεύθερος; ἤμιστά γε, ἀλλ' ἀνδραπόδων
 μὲν αὐτὸς ἂν εἴη δεσπότης, χρυσοῦ δὲ δοῦλος. 25. οὐδὲ
 R II 70 γὰρ Μίδας | ἐκεῖνος ὁ Φρυγὲς ἐλεύθερος ἦν οὐτω
 15 μεμνηνὸς ἐπὶ χρυσῷ, ὥστε ἐτεθήρατο μὲν ὁ Σάτυρος
 αὐτῷ, οἱ μὲν δὴ οἶνον φασίν, οἱ δὲ δικτύοις ἃ ἀνι-
 πέτασαν μὲν οἱ θηραταὶ τοῦ Μίδου κατὰ τῶν θηρίων,
 Σάτυρος δὲ νύκτωρ τὰ ὄρη περιφοιτῶν εἰληπτο. οἱ
 μὲν δὴ δῆσαντες ἤγον τὸ ἄγρευμα τῷ βασιλεῖ, ὁ δέ,

3 Her. III 102 15 Xen. Anab. I 1, 13. Paus. I 4, 5. Philostr.
 im. I 22. vit. Apoll. VI 27 p. 267. cf. Her. VIII 138

2 καλλίαν B | κινύραν Mo sed v prius del, BM 4 φί-
 λου | δὲ ἐπαξιοῦντος εὖ παθεῖν ἀπὸ χρημάτων | σκοτοδινῶσι
 Kockius l. l. | εὐπαθεῖν CAU Re quod correxit Cobetus Coll. 131
 7 — 14 ἐλεύθερος ἦν versus comoediae Atticae ἐνὸς ἕνεκα
 στατήρος ἢ καὶ μέιους . . . καὶ πάντα μὲν τολμῶν, ἅπαντα δ'
 ὑπομένων | μισῶν τε καὶ μισούμενος | φίλους τε προδιδόνς καὶ
 κολακεύων δυσμενεῖς | ἐλεεινότερα φέρων ἔτ' ἄρ' ἐλεύθερος;
 ἤμιστά γ' ἀνδραπόδων ἂν εἴη δεσπότης, | χρυσοῦ δὲ δοῦλος· οὐδὲ
 γὰρ Μίδας ὁ Φρυγὲς agnoscit Kockius l. l. 8 ἀποστρεφεῖν Mo
 ἀποστρεφεί Mor 16 αὐτὸν Mo Mor | δὴ οἶνον | δι' οἶνον B |
 δικτύοις, ἃ in ras P¹ 19 δὴ γε Mor | ἡγαγον UI

προσέκειτο γὰρ τῷ Διονύσῳ διαφερόντως, ἀφῆκε τὸν Σάτυρον τῷ θεῷ καὶ εἶχεν εὐθὺς μισθὸν τὸ ἐξεῖναι ὃ τι ἂν ἐθέλῃ, τὸν Διόνυσον αἰτεῖν. ὑπερβὰς δὴ τὰ ὄντως ἀγαθὰ πᾶν ὅτου θίγοι χρυσὸν ἤτιι γενέσθαι, καὶ ἦν ὁ Μίδας χρυσοῦ πατήρ. πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα αὐτῷ τοῦτο ἐπεπόνθει διὰ τῶν χειρῶν, ἐπεὶ δὲ καὶ ἀριστὰν ἔδει, χρυσὸν ἐποίει σῖτα καὶ ποτά, καὶ ἦν αὐτῷ λιμὸς ὁ πλοῦτος. εἰ δὲ οὐκ ἐδούλευε χρυσῷ, κατεχρήσατ' ἂν εἰς δέον τῷ καιρῷ.

26. Φέρε δὴ τὸν κολοφῶνα ἐπιθῶμεν, τὴν τῶν Ἑρώτων δεσποτείαν, ἥς τὴν ἰσχὺν τό τε τόξον δηλοῖ καὶ τὰ ὄπλα. ἐπειδὴν γὰρ ἡ οἰστὸν ἀφῶσιν ἢ προσ- ἐνέγκωσι πῦρ, εὐθὺς ἐκάτερον ἐπὶ τὴν καρδίαν χωρεῖ καὶ τὸ μὲν ἐργάζεται τραῦμα πικρὸν, τὸ δὲ φλόγα συχνήν. γίνεταί δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀνὴρ ἐρῶν 15 Μεσσηνίων δουλότερος φίλους μὲν καὶ γονέας καὶ τὸν παρ' ἀνθρώπων ψόγον ὕθλον ἡγούμενος, λατρεύων δὲ τοῖς παιδικοῖς καὶ ὁπότε μᾶλλον δουλεύει, μᾶλλον

1 Dio Cass. LI 25, 5

15 ἐπὶ τῶν ἄγαν δουλευόντων V³

1 διαφερόντων I 3 ἐθέλῃ scripsi e CAPUI ἐθέλοι reli-
qui libri edd 6 αὐτῷ Re αὐτὸ libri Mor | δὴ τοῦτο Mo Mor
8 δ' Re 11 ἐρώτων CPM sed in his v eras, A | δεσπο-
τείαν <λέγοντες>? | τό τε τόξον B 12 ἄλλα ὄπλα? | ἐπειδ'
ἂν A 14 πρᾶγμα V et in τραῦμα corr IM 15 δὲ B om Mor
| „Menander aut quis alius Comicus dixerat: γίνεταί δ' ἐρῶν ἀνὴρ
Μεσσηνίων δουλότερος aut ἀνὴρ ἐρῶν γὰρ δουλότερος Μεσση-
νίων“ Cobet Coll. 122 ἀνὴρ ἐρῶν γὰρ δουλότερος Μεσσηνίων
Kock l.l. 16 δουλίστερος Meineke Anal. crit. ad Athen. (T. IV)
p. 241 at cf. Zenob. III 39 Prov. Bodl. 834. Coisl. 118. Macar
III 35 δουλότερός ἐστ' ἀνὴρ ἐρῶν Μεσσηνίων versum fuisse
conieci Herm. XII 212

ἡδόμενος, δαπάναις καὶ πόνοις καὶ προσεδραίαις πλέον
 ἢ κέρδεσι καὶ εὐθυμίαις χαίρων, τυχὼν μὲν μετ' εὐ-
 θυμίας θεραπεύων, ἀτυχήσας δὲ πάσῃ τέχνῃ καὶ δου-
 B Π 71 λεία τὰ παιδικὰ θηρεύων. 27. καὶ οὐδὲν οὕτως
 5 ἀδύνατον ὁ ἐρώμενος ἐπαγγέλλει, ὃ μὴ πᾶσα ἀνάγκη τῷ
 τετρωμένῳ καταπράττειν. εἰ δὲ ἀμήχανον, τεθνατὴ
 θάττον ἂν ἢ προαπέλοι. καίτοι δούλοις γε ἡμετέροις
 τὰ ἀδύνατα τῶν ἔργων ἤδη τινὰ παραίτησιν ἤνεγκεν,
 ἔστι δὲ οἷς <καὶ τὰ> ἀδύνατα μὲν οὐ, μάλα δὲ ἐργώδη.
 10 ἀκούσαις δ' ἂν καὶ παρ' αὐτῶν γε τῶν ἐρώντων, ὥς
 δουλεύουσιν, ἦν ὥς ἀδικοῦσιν αὐτοῖς καθέλξη τις δι-
 καστήριον. ἐροῦσι γάρ, ὥς ἄγονται τε καὶ ἔλκονται
 καὶ ὁ βιαζόμενος τῆς σφῶν γνώμης δυνατώτερος. καὶ
 τοῦτο δὴ παθημάτων ἀπάντων μάλιστα συγγνώμονας
 15 ἂν ὅτι πλείστους ἔχοι, τοῦτο μὲν ὥς ἰσχυρότατόν τε
 καὶ οἰστροφὴν ψυχὴν ἐλαῦνον, τοῦτο δὲ ὥς ἀπάσης
 ψυχῆς ἢ τῶν γε πλείστων ἀπτόμενον. εὐαρίθμητοι
 γὰρ δὴ τῶν βελῶν τούτων ἄγευστοι.

28. Τίνι δὴ τοσούτῳ κατατείνει δεσπότης οἰκίτην;
 20 ᾧ τοῦτο ἔστιν ἡ δουλεία θεραπεῦσαι τὸν κεκτημένον
 ταῖς ἐν δειπνῷ καὶ λουτροῖς διακονίαις καὶ πλύνει
 ἐσθῆτα καὶ ζεῦξαι ζευγος καὶ λειψάνοις ὕψων ἔστι-

16 Plat. Rep. IX p. 577 E. Phaedr. p. 240 D 19 p. 363, 4

1 προσεδραίαις B edd 2 μὲν om U inser I³ 3 δόλῳ
 conī Sintenis coll. Isocr. Euag. p. 195 e μετὰ δόλοσ καὶ τέχνης
 4 θωπεύων V 5 ὁ ἐρώμενος] ἐρώμενος Mo Mor 6 κατα-
 πράττει Mo Mor 7 ἂν om Re | προαπέλοι V sed σ' eras |
 γε scripsi auctore Re („sive ἡμετέροις sic nudum maneat sive
 articulus τοῖς ei praefigatur“) τε libri edd 9 καὶ τὰ inserui
 11 τίς MoBV Mor 14 συγγνώμονας C sed οὐα in ras m¹
 συγγνώμας I 15 ἰσχυρότερον B 18 δὴ <οἱ>? 21 πλε-
 ναί AMOUI

θῆναι καὶ τοιοῦτοις δὴ τισιν ἃ τρυφῆς μὲν οὐ μετα-
δίδωσι τῆς ἰσῆς, ἄλλο δέ τι ὀνύνησιν. ὑγιεινότεροι
γὰρ ὥς τὰ πολλὰ τῶν δεσποτῶν οἱ δοῦλοι· τοῖς μὲν
γὰρ τὸ ἄπονον νοσημάτων αἴτιον, τοὺς δὲ ὁ πόνος
τῶνδε ῥύεται.

5

29. Ἔτι τοίνυν δούλῳ μὲν ἐστὶ δρασμός, καὶ πολ-
λοὶ μὲν γῆς, πολλοὶ δὲ θαλάττης μυχοὶ καὶ ὄρη καὶ
νάπαι, καὶ ὥς αἰπόλον ἦλθε καὶ ὥς βουκόλον καὶ ποι-
μαίνων ἔλαθε καὶ ἔλυσεν αὐτῷ τὴν δουλείαν, ἀπὸ δὲ
τῶν δεσποτῶν οὓς ἀπηριθμῆσάμην, | τῶν τὴν R Π 72
ψυχὴν κατελιγφότων ποία φυγῇ; τίς ἀπόδρασις; ὅποι 11
γὰρ ἂν ἀφίκωνται, περιφέρουσι τοὺς δεσπότας.

30. Εἰ δὲ φῆς, ὅτι καὶ τῶν οἰκετῶν πολλοὶ κακοὶ
καὶ δουλεύουσι ἡμῖν τε καὶ τῇ κακίᾳ, πρῶτον μὲν
θανυμάσαιμ' ἂν, εἰ ἀπὸ ἥττονος τρυφῆς ἴση τῷ ἂν γέ- 15
νοιτο κακότης. ἔπειτα οὐ τοῦτο νῦν ἀγωνίζεται ὁ
λόγος δεῖξαι τοὺς μὲν δούλους ἐλευθέρους, τοὺς δ'
ἐλευθέρους δούλους, οὐδ' αὖ τοὺς μὲν ἥττον, τοὺς δὲ
μᾶλλον δούλους, ἀλλ' ὅτι πανταχοῦ δουλεία. περὶ δὲ
μέτρου δουλείας καὶ ποῦ μὲν μείζων, ποῦ δὲ ἐλάττων, 20
ἀφείτῃ τῷ βουλομένῳ ζητεῖν.

31. Καὶ περὶ μὲν δουλείας ψυχῶν ἔλις· καίτοι
πολλὰ γε εἶδη καὶ μεγάλα δουλείας σεσίγηται τοῦ μὴ

2 ὑγιεινότεροι — 5 ῥύεται citat Macar fol. 92^v
νότερον Macar 3 γὰρ om Macar | ταπολλὰ BM
Macar 8 ποιμαίνων B sed ai in ras m²

2 ὑγιει-
5 τοῦδε
9 αὐτῷ

κατ
ΜοΙΜV Mor αντῶ U 10 ἀπηριθμῆσάμην M κατηριθμη-
σάμην I 11 ὅποι scripsi auctore Re ὅπον libri edd
13 φῆς A 15 τρυφῆς scripsi e V coll. l. 1 τρυφῆς reliqui
libri edd | τῶι CA τῷ P sed ~ eras, ΜοΙB 17 ἐλευθέρους
— 18 δούλους om Mor 18 αὐτοῦς Mor 20 ποῦ (1)] π
cum ras 2 litt U | δ' Re 23 ἥδη I | δουλείας καὶ μεγάλα B

ζομεν, ἀλλ' ὅταν ἡ θρασύνωνται ἡ κλέπτωσιν ἡ βλα-
κεύωσιν. οἶμαι δὲ ἐν τῷ μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας
χρόνῳ πολὺ πλείους οἰκετῶν ἐλευθέρους ἐν τῇ φυγῇ
δεδωκέναι τὴν δίκην. εἰ δὲ ἡμῖν τε καὶ μεθ' ἡμῶν
5 αὐτοῖς δουλεύουσι τοῖς νόμοις, πλείω λέγεις ἐκείνων
δουλείαν, οὐχὶ τῶνδε ἐλευθερίαν.

R II 75 36. Διελόντες δὲ καὶ τῶν ἐθνῶν χωρὶς | ἕκαστον
ζητῶμεν ἐν αὐτοῖς, ἣν ποῦ τινος ἐλευθερίας ἴκνῃς
κατιδόντες ψεύστην εὖρωμεν τὸν Εὐριπίδην.

10 Αἱ μὲν δὴ χειρουργοὶ τέχνη αἷ τε ἄλλαι καὶ οἱ
τὸν χαλκὸν ἐλαύνοντες, ἄγρυπνοὶ τε αὐτοὶ καὶ ἀγρυ-
πνίας οἷς προσήκουσιν αἰτιοὶ διψῶντες μὲν ὕπνου,
φεύγοντες δὲ οὐ λίαν ἐπιθυμοῦσι. τί οὖν οὐ καθέ-
δουσι; τίς αὐτοὺς ἀφνυπνίζει δεσπότης; οὐκ ἐλεύθεροί
15 τε καὶ ἐξ ἐλευθέρων; τί δὴ μαθόντες ταλαιπωρότερον
ζῶσι τῶν παρ' ἡμῖν οἰκετῶν; 37. ὅτι, φαίεν ἄν, ἀν-
θρώπων μὲν ἡμᾶς οὐδεὶς ἐώνηται, λιμοῦ δὲ
φόβος ὃ ἡμέτερος δεσπότης. οὗτος κελεύει
νύκτα καὶ ἡμέραν κόπτεσθαι ἀπειλῶν ἀργοῖς
20 τὸν οἰκτιστὸν θάνατον. ὑπὸ τούτῳ δὴ τῷ δεσπότη
πάντας μὲν εὐρήσεις δημιουργούς, πάντας δὲ κατή-
λους, οἱ τὰ κείνων ἔργα παραλαβόντες ἐπὶ πράξει
κάθηνται.

20 Od. 1 342

6 δουλείας Mor 7 διελόντες Mo Mor | ἐθνῶν P sed
(1) suprascr m³, Mo sed ν eras ἐθνῶν I Mor θεῶν V | ἕκ-
αστον. CA 8 ζητῶμεν P sed ` supra ε eras ζητῶ μὲν C Re
αὐτοῖς C Re | ἣν ποῦ τινος] ἣν ποιητικὸς Mo ἣν ποιητικὸν Mor
10 οἱ Re οἱ μὲν δὴ χειροτέχνη οἱ τε ἄλλοι Cobet Coll. 123
12 προσοικουῶσιν supra προσήκουσιν B³ et olim conī Re, for-
tasse recte 15 μαθόντες Mo παθόντες Mor cf. Jacobs ad
Philostr. Imag. p. 653 17 οὐδεὶς ἡμᾶς οὐδεὶς Mo οὐδεὶς
ἡμᾶς Re 22 κείνων Mo Re

38. ἄλλ' ἄρα μὴ ὁ γεωργὸς ἐλεύθερος; καὶ πῶς; οὐ πάσης τῆς πραγματείας ἄερες τε καὶ ἄνεμοι καὶ ὕμβροι κύριοι καὶ δεῖ δὴ θύοντα τούτους ἱκετεύειν, ὃν ἔστι καὶ ἐκφῶναι τῆς γῆς καὶ ἡβῆσαι καὶ ἐκβαλεῖν τὸν σίτον καὶ ἄδρὸν γενέσθαι τὸν στάχυν. καὶ οὐ τοῦτο τῆς βοήθειας τὸ μέτρον, ἀλλ' ἦν γε μὴ ἐπὶ τὰς ἅλως ἔλθωσιν ἄνεμοι ἀνδρῶν λικμώνων, ὅτε τε ξανθὴ Διμήτηρ κρίνη δι' αὐτῶν καρπὸν τε καὶ ἄχνας, ἅπας ὁ πρόσθεν πόνος ἀπόλωλε τῷ τάλαιπῶρ γεωργῷ. 10

39. Εἰ δὲ γεωργὸς δοῦλος ἀνέμων, ἥ ποῦ γε ὁ πλωτήρ, ὃς ὅπῃ ἂν | ἐκείνοι πέμπωσι, φέρεται, ἔάν R Π 76 τε κατὰ πρύμναν ἰσθῶνται, τοῦτο δὴ τὸ σωτήριον τοῖς ἐπὶ τῶν νεῶν, ἔάν τε μάχωνται τοῖς ὁρόμοις ἀντιπρωροὶ ταῖς ὀλκάσιν ἐμπλκτοντες. προσκυκεῖ δὲ ὁ 15 ναυτίλος τρέμων καὶ κύμα ἐγειρόμενον καὶ κοιλαινομένην θάλασσαν καὶ συνισταμένην αἰγίδα καὶ πέτραν προβεβλημένην, περὶ ἣν δεῖ κάμψαντα ὄρμου τυχεῖν.

4 Eur. Bacch. 750

7 Π. ε 500 sq.

13 Thuc. II 97, 1

1 ἄρα UV Re 2 οὐ scripsi e CAP sed in hoc ' in ras m², UIBV οὐ Mo edd 3 θύοντας Mo Mor | τοῖς UI 4 ἔστι U | ἐκφῶναι AP sed in hoc ' in ~ corr m², MoUI Mor | τι τῆς B 5 ἄδρὸν P sed ' in ras ἄδρὸν AI 6 τοῦτο γε μέρος B sed το add m² | μέτρον M μέρος I μ cum ras 2 litt in fine lineae U | εἰ Mo Mor | γε inserui e V om reliqui libri edd 7 ἅλως M 8 κρίνη scripsi e V κρίνει reliqui libri edd δ' Mor qui γ' coni | καρπῶν M | τε om M 9 πρόσθε AUI 11 ἥ reposui e libris ἥ Mor, γε δήπου in marg ἥ Re | ποι U | γε om UI 12 πλωτήρ; Re | ὅποι BMV | πέμπωσιν IM sed in hoc ~ del 13 τι Mo et γε Mor τε δὲ BM | πρύμναν A sed ~ (1) inser m. rec. 14 ἀντι πρὸς V 15 δ' Re 17 θάλατταν CMoU edd 18 δεῖ om I | κάμψαντα scripsi κάμψαντας libri Mor κάμψαντος Re

ζομεν, ἀλλ' ὅταν ἢ θρασύνωνται ἢ κλέπτωσιν ἢ βλα-
κεύωσιν. οἶμαι δὲ ἐν τῷ μέχρι τῇσδε τῆς ἡμέρας
χρόνῳ πολὺ πλείους οἰκετῶν ἐλευθέρους ἐν τῇ ψυχῇ
δεδωκέναι τὴν δίκην. εἰ δὲ ἡμῖν τε καὶ μεθ' ἡμῶν
5 αὐθις δουλεύουσιν τοῖς νόμοις, πλείω λέγεις ἐκείνων
δουλείαν, οὐχὶ τῶνδε ἐλευθερίαν.

R II 75 36. Διελόντες δὲ καὶ τῶν ἐθνῶν χωρὶς | ἕκαστον
ζητῶμεν ἐν αὐτοῖς, ἣν πού τινος ἐλευθερίας ἴκνῃ
κατιδόντες ψεύστην εὖρωμεν τὸν Εὐριπίδην.

10 Αἱ μὲν δὴ χειρουργοὶ τέχνη αἷ τε ἄλλαι καὶ οἱ
τὸν χαλκὸν ἐλαύνοντες, ἄγρυνοὶ τε αὐτοὶ καὶ ἄγρυν-
πνίας οἷς προσήκουσιν αἰτιοὶ διψῶντες μὲν ὕπνον,
φεύγοντες δὲ οὐ λαν ἐπιθυμοῦσι. τί οὖν οὐ καθεύ-
δουσι; τίς αὐτοὺς ἀφνυπνίζει δεσπότης; οὐκ ἐλευθέροι
15 τε καὶ ἐξ ἐλευθέρων; τί δὴ μαθόντες ταλαιπωρότερον
ζῶσι τῶν παρ' ἡμῖν οἰκετῶν; 37. ὅτι, φαίεν ἄν, ἀν-
θρώπων μὲν ἡμᾶς οὐδεὶς ἐώνηται, λιμοῦ δὲ
φόβος ὁ ἡμέτερος δεσπότης. οὗτος κελεύει
νύκτα καὶ ἡμέραν κόπτεσθαι ἀπειλῶν ἀργοῖς
20 τὸν οἰκτιστὸν θάνατον. ὑπὸ τούτῳ δὴ τῷ δεσπότη
πάντας μὲν εὐρήσεις δημιουργούς, πάντας δὲ κατή-
λους, οἱ τὰ κείνων ἔργα παραλαβόντες ἐπὶ πράξει
κάθηνται.

20 Od. 1 342

6 δουλείας Mor 7 διελόντες Mo Mor | ἐθνῶν P sed *
(1) suprascr m^a, Mo sed v eras ἐθνῶν I Mor θεῶν V | ἐκ-
στον. CA 8 ζητῶμεν P sed ' supra ε eras ζητῶ μὲν C Re
αὐτοῖς C Re | ἣν πού τινος] ἣν ποιητικὸς Mo ἣν ποιητικὸν Mor
10 οἱ Re οἱ μὲν δὴ χειροτέχνη αἷ τε ἄλλοι Cobet Coll. 123
12 προσοικοῦσιν supra προσήκουσιν B^a et olim coni Re, for
tasse recte 15 μάθόντες Mo παθόντες Mor cf. Iacobs a
Philostr. Imag. p. 653 17 οὐδεὶς ἡμᾶς οὐδεὶς Mo οὐδεὶς
ἡμᾶς Re 22 κείνων Mo Re

38. Ἄλλ' ἄρα μὴ ὁ γεωργὸς ἐλεύθερος; καὶ πῶς;
οὐ πάσης τῆς πραγματείας ἄρες τε καὶ ἄνεμοι καὶ
ῥυμβροὶ κύριοι καὶ δεῖ δὴ θύοντα τούτους ἱκετεύειν,
ὧν ἔστι καὶ ἐκφῶναι τῆς γῆς καὶ ἡβῆσαι καὶ ἐκβαλεῖν
τὸν σῖτον καὶ ἄδρὸν γενέσθαι τὸν στάχυν. καὶ οὐ
τοῦτο τῆς βοήθειας τὸ μέτρον, ἀλλ' ἦν γε μὴ ἐπὶ τὰς
ἄλλως ἔλθωσιν ἄνεμοι ἀνδρῶν λικμώνων, ὅτε τε
ξανθή Δημήτηρ κρίνη δι' αὐτῶν καρπὸν τε καὶ
ἄχνας, ἅπας ὁ πρόσθεν πόνος ἀπόλωλε τῷ ταλαιπῶρῳ
γεωργῷ.

10

39. Εἰ δὲ γεωργὸς δοῦλος ἀνέμων, ἧ ποῦ γε ὁ
πλωτήρ, ὃς ὅπῃ ἂν | ἐκείνοι πέμπωσι, φέρεται, ἐάν R II 76
τε κατὰ πρόμναν ἰστώνται, τοῦτο δὴ τὸ σωτήριον τοῖς
ἐπὶ τῶν νεῶν, ἐάν τε μάχωνται τοῖς δρόμοις ἀντί-
πρωροι ταῖς ὁλκάσιν ἐμπύπτοντες. προσκυνεῖ δὲ ὁ 15
ναντίλος τρέμων καὶ κύμα ἐγείρομενον καὶ κοιλιανο-
μένην θάλασσαν καὶ συνισταμένην αἰγίδα καὶ πέτραν
προβεβλημένην, περὶ ἣν δεῖ κάμψαντα ὄρμον τυχεῖν.

4 Eur. Bacch. 750

7 Il. ε 500 sq.

13 Thuc. II 97, 1

1 ἄρα UV Re 2 οὐ scripsi e CAP sed in hoc ' in ras
m², UIBV οὐ Mo edd 3 θύοντας Mo Mor | τούτοις UI
4 ἔστι U | ἐκφῶναι AP sed in hoc ' in ~ corr m², MoUI Mor
| τι τῆς B 5 ἄδρὸν P sed ' in ras ἄδρὸν AI 6 τοῦτο
γε μέρος
B sed το add m² | μέτρον M μέρος I μ cum ras 2 litt in fine
lineae U | εἰ Mo Mor | γε inserui e V om reliqui libri edd
7 ἄλλως M 8 κρίνη scripsi e V κρίνει reliqui libri edd |
δ' Mor qui γ' conī | καρπὸν M | τε om M 9 πρόσθε AUI
11 ἡ reposui e libris ἧ Mor, γε δήπον in marg ἧ Re | ποι
U | γε om UI 12 πλωτήρ; Re | ὅποι BMV | πέμπωσιν IM
sed in hoc v del 13 τι Mo et γε Mor τε δὴ BM | πρό-
μναν A sed v (1) inser m. rec. 14 ἀντὶ πρῶτος V 15 δ'
Re 17 θάλατταν OMoU edd 18 δεῖ om I | κάμψαντα
scripsi κάμψαντας libri Mor κάμψαντος Re

40. τοὺς δὴ κατ' ἐμπορίαν πλέοντας τούτων τε ἡγώ-
μεθα τῶν φόβων δούλους καὶ ἡ πενίας ἢ πλούτου·
πενίας μὲν, εἰ ὑπὲρ ἀναγκαίας τροφῆς πλείοιεν, πλοῦ-
τον δέ, εἰ ὅντων σφίσιν οὐχὶ μικρῶν ὑπὲρ μεγάλων
6 πλέουσιν. ἔνι τις καὶ ἕτερος φόβος ἐκείνων δεσπότης
καὶ νῆ Δία γε πάντων ἀνθρώπων, λησται μῆτε γῆς
μῆτε θαλάσσης φειδόμενοι· ὧν ἐπιστάντων ἅμα σιδήρεσσι
πᾶσα ἀνάγκη τὸν ὑπὸ χεῖρα χρημάτων μὲν ἀφίστα-
σθαι, ψυχὴν δὲ παραιτεῖσθαι σὺν γόοις.

10 41. Οἱ δὲ τὴν δουλείαν ἐπιφέροντες οὗτοι καὶ αὐ-
τοὶ διὰ τῶν αὐτῶν δούλοι. ἡ γὰρ ἀδικία τῆς δίκης
ἀναμιμνήσκουσα θορύβον τε καὶ δέλματος τὴν ψυχὴν
ἐμπέπλησι καὶ κακὰ ὀρεῖ οὐχ ὀρώμενα καὶ ἔλκεται οὐχ
ἐλκόμενος καὶ δικαστὰς αὐτῷ καθίζει καὶ κατήγορον
15 ἐφίστησι καὶ ἔστι μὲν αὐτὸς ὁ κολάζων, αὐτὸς δὲ ὁ
κολαζόμενος. οὕτως ὁ τε ληιζόμενος ὁ τε ἀδικούμενος
ἐν δουλείᾳ.

42. Θεῶν ἱερεῖς δόξαιεν ἄν τισιν ἐλεύθεροι. ἀλλ'
εἰ νόμοι δεσπότες, καὶ τοῦτο ὀρθῶς ἔχει, μέλζων ἐν
20 ἱερεῦσιν ἡ δουλεία. πλείους γὰρ οἱ νόμοι, οἱ μὲν
ὅσοι περ καὶ τοῖς ἄλλοις, οἱ δὲ ἐκείνοις διακελευόμενοι
μόνοις βρώσεώς τε πέρι καὶ ποτοῦ καὶ κουράς καὶ

8 Dem. or. 6 p. 74, 5 | Her. I 24, 2 19 cf. t. III 30, 11 B
Pind. fr. 169. Plat. Gorg. p. 484 B. Prot. p. 337 D. Leg. IV
p. 714 D. Symp. p. 196 C. Aristid. Rhet. II 68 sq. D.

1 κατὰ ἐμπορίαν M 7 θαλάττης MoB 8 τῶν UIBM
| μὲν om V 12 ἀνα ὑπομιμνήσκουσα B 13 ὀρεῖ om B
14 αὐτῷ MoUM Mor 15 ἐφίστησιν M 18 Θεῶν — ἐλε-
θεροι ad versum comoediae Atticae revocavit Kockius l. l. 1517
δόξαιεν ἱερεῖς ἄν Θεῶν ἐλεύθεροι 19 οἱ V et ex ei corr M |
ἔχεις Mo et γε Mor 21 ὅσοι M | διακελευόμενοι scripsi coll
Isocr. Euag. p. 206 e διαλεγόμενοι libri edd

ὑποδέσειωσ καὶ ἀμπερόνης καὶ στρωμνῆς καὶ τῶν ἐτι
 βραχυτέρων ὥς περὶ τῶν μεγίστων καὶ δεῖ δὴ ξῆν
 ἐντὸς τῆς ἀκριβείας ἐκείνης ἢ οὐκ ἔσται συγγνώμη.
 ἐν τε κοιναῖς πόλεων συμφοραῖς ὅσαι ἀπὸ σεισμῶν ἢ
 λοιμῶν ἢ πολέμων ἢ αὐχμῶν ἢ πλῆθους ὑετῶν, ἐν αἰ- 5
 τίαῖς τε ἱερεῖς καὶ ὁ κεκακωμένος δῆμος ἐχθρὸς ὥς
 δὴ τῆς ὀσίας ὠλιγορωμένης. | κυκλουμένων δὴ τὸν R II 77
 ἱερέα τῶν οἰομένων κεκινῆσθαι τὰ περὶ τὸ θεῖον νό-
 μιμα χαλεπώτεραι κυμάτων αἰ τοῦ ὄχλου προσβολαί.

43. Φαίη ἂν ὁ βουλευὼν ὑβρίσθαι τοῖς λόγοις, εἰ 10
 πόλεώς τε προστατεύων λαμπράς τε ἐνδυνόμενος ἐσθῆ-
 τας ἔπειτα ἐν δούλοις τάττοιτο. ἀλλ' ἐγὼ μὲν αὐτὸν
 ἐβουλόμην (ἂν) εἶναι ἐλεύθερον, αὐτὸς δέ με ἔτερα δι-
 δάσκει πυνθανόμενος μὲν, εἰ ἡ νῦν ἐπὶ δικαστήριον ἄξει
 τοὺς ἄρχοντας, λουτρῶν δὲ καὶ δειπνῶν τὸ μὲν ὅλως 15
 ἀπολλύς, τοῦ δὲ οὐχ ἱκανῶς μετέχων, καθεύδων τε
 οὐδὲ ὅσον ἔξεστιν ὑπὸ δέοντος φέρων τε ἐπὶ τῶν βλε-
 φάρων τὴν τοῦ ὕπνου χρεῖαν. ἀπειλὰς δὲ ἀφίημι τὰς
 μὲν ἀλγεινότερας πληγῶν, τὰς δὲ εἰς τοῦτο προϊόνσας
 καὶ ὁδῶν ποιήσεις καὶ γεφυρῶν ἐπανορθώσεις καὶ 20
 ληστῶν ἰχνηύσεις καὶ καρπῶν εἰσπράξεις καὶ πολυειδίῃ

14 p. 482, 14. p. 481, 15 sq. 18 p. 482, 8 sq. 21 Xen.
 Cyn. 3, 4; 6, 4; 10, 5

1 ὑποδέσειωσ scripsi e V (sed ε prius in ras) cum Cobeto
 Coll. 123 ὑποδήσειωσ reliqui libri edd 3 ἔστι V 4 „malim
 γε“ Re 5 λιμῶν B 7 ούσίας I ο σίας U | κυκλοούμενον
 Mor 9 χαλεπώτεραι P sed ai in ras ex α corr m² 10 φαίην
 UI | ἂν om UI | τοὺς λόγους Mor | εἰ in ras 4 litt P² 11 προ-
 στατῶν V 12 δούλω Mor 13 ἂν inserui | ἔτερα με BM
 14 πυνθανόμεν cum ras 2 litt U | μὲν om UI | εἰ ἢ Mor
 17 οὐδὲ Re οὔτε libri Mor 21 εἰς πράξεις B

δουλείαν, ἐρῶ γάρ, ὃ τι αὐτοῖς ὄνομα τὰ ἔργα τίθει-
ται. 44. δῆμον δὲ ὃν ἄγειν λέγονται, σωφρονεῖν μὲν
R Π 78 ἐθέλοντα ἄγουσι καὶ | βλέπειεν ἂν εἰς αὐτοὺς χα-
λεπὸν ἐν ἡσυχίᾳ, ἣν δὲ κυματίας ὁ δῆμος γέννηται καὶ
1 θυμὸς εἰσέῃ τὸν ὁμίλον, ποδῶν ἂν δέοι τηρικᾶτα
τοῖς ἡγεμόσι, μᾶλλον δὲ πτερωῶν, εἰ μέλλουσιν ἀποφεύ-
ξεσθαι τὸ πῦρ. οὐκοῦν ἐν μέρει δεσπόζουσιν τε καὶ
δουλεύουσιν τοὺς αὐτοὺς νῦν μὲν κατακλιήττοντες, νῦν
δὲ οὐχ ὑπομένοντες. καὶ μὴν ὅταν γε πρὸ τῶν δικα-
10 στηρίων διεσπαρμένους ὁ κῆρυξ εἰσιέναι κελεύῃ, δρό-
μου δεῖ καθάπερ τοῖς οἰκέταις, βάδην δὲ οὐκ ἂν ἐξείη
χωρεῖν, ὥστε οἱ τὸ πόδε νοσοῦντες ὠχρίωσιν ὑστερή-
ζοντες. οὐκ ἄρα πολλὴ τό γε οὕτω ζῆν ἐλευθερία.
45. Οὐ μὴν οὐδὲ τὸ ἐν ἀσκήσει σώματος ζῆν, ὅθεν
15 οἱ στέφανοι, δουλείας ἂν ἀπηλλαγμένον εἴη. χωρὶς γὰρ
δὴ τῆς ἐκ παιδαρίου δουλείας ἣν ἐδούλευσε παιδοτρι-
βας, κεῖται μὲν ὑπ' ἀγωνοθετῶν ὀργαῖς, κεῖται δὲ ὑπὸ
κριτῶν ψήφοις, κεῖται δὲ ὑπὸ θεωρῶν κρηνγῇ, καὶ οἱ
ῥαβδούχοι περιεστᾶσιν ἔτοιμοι τὰς δεξιὰς.

4 Her. II 111, 1 5 p. 475, 17 | p. 400, 3 sq. 481, 17. 476, 10
16 Plat. Symp. p. 207 D

1 ἔργω V | γάρ — αὐτοῖς in lac. 8—9 litt om V | α
scripsi auctore Sinteni | ὅπερ B ὅτε reliqui libri ὃ γε omi Re
| αὐτοῖς scripsi cum Re et Sinteni αὐτὸς libri edd 3 „πο
vero eis αὐτὸν“ Re | οὐ χαλεπὸν B 4 ἦν — 7 πῦρ citat
Macar fol. 92^v 4 κυματίας δὲ ὁ δῆμος ἦν γέννηται Macar
κυματίας P sed ματι in ras m² κυματίζων Mor 5 ὁ θυμὸς
Macar | εἰσέῃ B Macar | ποδῶν P sed ποδ in ras m² 6 πτε-
ρωῶν V 10 κῆρυξ V 11 βάδην — 12 ὕστεριζοντες citat
Plan fol. 104^r 11 δ' Re | ἐξείη I 12 ὥσθ' Re | καὶ οἱ B
13 οὕτως APMoM Mor 14 δὲ Mo Mor | σώματος I sed
ω e το corr m² σ'ματος U 17 μὲν inser I² om U
19 περιεστᾶσιν M sed v add m²

46. Ἡ πού τις ὑμῶν ἀγανακτεῖ σοφιστῶν οὕτω
 πεφηνότων δούλων καὶ οἰεταί <με> σεμνύνοντα ἑμαυτὸν
 τὸ ἔθνος ἐξαιρήσειν δουλείας. οὐ δῆτα. οὐχ οὕτω τὴν
 ἐπισημοτάτην ἔμελλον ὑπερβήσεσθαι δουλείαν, πρὸς
 ἣν οὐδὲν ἂν εἶεν ἅπασαι ὧν περ μνήμην πεπολήμαι. 5
 σοφιστῆς γὰρ ἀνὴρ Σίσυφος ἀτεχνῶς ὁ Ὀμήρῳ περὶ
 τὸν λίθον μοχθῶν, διδούς τε λόγους καὶ λαμβάνων,
 λαμβάνων μὲν ἐκ βίβλων, διδούς δὲ ἀπὸ στόματος.
 47. δουλεύει δὲ οὐ μόνον τοσοῦτοις ὁπόσων ἄρχει, |
 ἀλλὰ πολλοῖς μὲν παιδαγωγοῖς, πολλοῖς δὲ γονεῦσι R Π 79
 καὶ μητρὶ γε καὶ τήτῃ καὶ πάππῳ. κἂν μὴ θεῶν 11
 παῖδας ἀποφῆνῃ τοὺς νέους, κἂν ὥσι λίθινοι, τέχνη
 νικήσας τὴν φύσιν, κατηγορεῖται πολλὰ καὶ ποικίλῃ
 πανταχόθεν ῥέουσιν, τῷ δὲ ἀνάγκῃ κύπτειν εἰς γῆν
 λόγων μὲν οὐκ ἀποροῦντι, τῇ σιγῇ δὲ καταπραῦννonti 15
 τὸν φιλαίτιον. 48. δουλεύει δὲ καὶ πνλῶν φύλαξι
 καὶ πανδοκέων γένει, τοῖς μὲν, ὅπως μὴ κακίζοιτο ὑπὸ
 σφῶν πρὸς τοὺς εἰσιόντας τῶν ξένων, τοῖς δέ, ὅπως
 ἐπαινοῖτο πρὸς τοὺς καταλύοντας παρὰ σφίσι. δύνα-
 ται γὰρ καὶ οὗτος κάκεινος καὶ ὁ τούτων ἔτι ταπεινότερος 20

6 Od 1 593 sq.

1 ἡ που reposui e libris ἦπον edd | τίς I | ἡμῶν I sed
 η ex v corr 2 πεφηνότων V | με inserui | ἑμαυτὸν P sed
 ἐμ in ras m³ et supra α spir eras 3 ἐξαιρήσεσθαι B | οὕτως
 CAPMoUM edd 5 ἣν οὐδὲν in ras P² | ὧν V 6 σοφιστῆς
 — 8 στόματος citat Plan 1. l. 9 τοσοῦτοις P sed ι in ras m²
 | ὁπόσων I 10 μὲν om Mor 11 τήτῃ C sed τ ante θ
 inser p τήτῃ Mo τίτῃ B τίτῃ Mor 11 κἂν — 16 φι-
 λαίτιον versus comoediae Atticae agnoscit Kockius l. l. 1518: κἂν
 μάποφῆνῃ τοὺς νέους παῖδας θεῶν, | κἂν ὥσι λίθινοι, τὴν φύσιν
 νικῶν τέχνη | — σιγῇ καταπραῦννonti τὸν φιλαίτιον 14 παν-
 ταχόθε UI sed in hoc v post s add m³ 17 τοὺς Mo 20 οὗ-
 τος Mor qui οὗτος coni

σοφιστῶν ἐργαστήριον τρωσαι. θωπεύει δὴ καὶ ὕπεισι
 τόν τε ἄλλοθεν ἦκοντα τόν τε οἰκοθεν ἀπαίροντα, τὸν
 μὲν, ἵνα μὴ παρὼν ἐγγύθεν πολεμῇ καὶ διορύττῃ τὸν
 1 χορὸν, τὸν δ', ἵνα μὴ πονηροτέραν φήμην δι' ὅσης ἔρχε-
 R Π 80 ται σπείρῃ γῆς. 49. βαρυτάτῃ | δέ οἱ καὶ ἡ βουλὴ
 δέσποινα ἐπίκειται γράμμασιν ὀλλοῖς αἶρειν τε αὐτὸν
 καὶ καθαιρεῖν ἔχουσα στρέφειν τε ὅπῃ βούλοιο τὰς
 ἐκείνου τύχας ἐκβάλλειν τε, εἰ τοῦτο ἄρεσκοι, καὶ πλη-
 θος ἀντιτέχνων ἐγκαθιστάναι ἄλλα τε μικρὰ δοκοῦντα
 10 εἶναι μεγάλῃν φέροντα τὴν λύπην. ἃ εἰ διαφεύγειν
 ἐθέλοι, δεῖ δῆπουθεν αὐτὸν μὴ ἀμελέτητον εἶναι δου-
 λείας. καὶ περὶ θύρας ἀρχόντων διατρίψει θυρωροὺς
 κολακεύων καὶ ἀπωσθεὶς οἴσει καὶ εἰσελθὼν εἰσέται
 θανμαστὴν τινα χάριν. εἰ δὲ πρὸς τὸν τῶν θυρῶν
 15 κύριον τοιαῦτα δράσει, τίς ἔσται πρὸς τὸν τοῦ πα-
 τὸς κυβερνήτην; 50. ἔτι κρύπτεται, ὧ ἑταῖροι, πῶς
 κεφάλαιον τῆς δουλείας, ἀλλ' ἐγὼ εἰς μέσον αὐτῷ
 προάξω. οὐσα γὰρ δὴ συνεχῆς ἡ δουλεία μυρίαὶ ἀνέ-
 καις κατειλημμένη αὖξεται καὶ ἐπιτείνεται πρὸς ἐπ-
 20 δέξεις λόγος τοῦ σοφιστοῦ. δεῖται μὲν γὰρ ἐκεί-
 νου καὶ τοῦτον ἔρχεται διὰ τῶν λόγων οἰσόμενος
 κρίνει δὲ αὐτῷ τὴν ἡμέραν εἴτε ἀμείνων εἴτε χείρων

3 Dem. or. IX p. 118, 11

1 δὲ MoV Mor 2 τὸν] ὁ B 4 χορὸν Mo sed
 χορὸν in marg | τόν P sed ' in ras m^s, MV 5 εἰ τῶν σοφ-
 B | δὲ Re 6 γῆς σπείρῃ? 7 αἶρειν Mor 8 ὅποι UIB
 8 τοῦτ' B | ἄρεσκοι P sed oi in ras m^s 9 ἐγκαθιστάναι. Eike
 η
 Re 12 διατρίψειν B 14 θανμαστόν Mo 16 κρύπ-
 ται A sed ai del et apostroph. suprapos f, qui postea eras-
 est, P sed ai in ras m^s, I sed ai in s corr 19 ἐπιδείξει I
 sed ' supra i (1) eras et eis in ras m^s 21 τοῦτον Re
 τοῦτο libri Mor | οἰσόμενος Mo Mor 22 τῶν ἡμετέρων B sed
 τὴν ἡμέραν suprascr m^s

ἡ βοή, μέλζων μὲν οὐσα ἐκείνο, βραχυτέρα δὲ τοῦτο. ἀχρεῖος δὴ τότε οὐδείς, οὐ σκαιός, οὐ χειροτέχνης, οὐ στρατιώτης, οὐκ ἀθλητής, οὐ παιδαγωγός, οὐχ οἱ | τὰ βιβλία τοῖς νέοις ἐπ' ὤμων φέροντες, ἀλλὰ πᾶς R II 81
ὁ συνεισφέρων ὅτιοῦν θορύβου καὶ οὗτος λόγοις ἐπι- 5
κουρία. 51. γίνεται δὴ πάντων τῶν χεῖράς τε ἐχόν-
των καὶ γλώττας τηνικαῦτα δοῦλος. καὶ πολλὰ μὲν
καὶ αὐτὸς τῇ δεξιᾷ, πολλὰ δὲ τῇ κεφαλῇ, πολλὰ δὲ
τῷ βλέμματι, πολλὰ δὲ τῷ ἱματίῳ θωπεύσας τε καὶ
θεραπεύσας ἀπέρχεται <μὲν> μέγα φρονῶν, ὥς δὴ ἐλεύ- 10
θερος, οὐκ οἶδε δέ, ὅτι τῶν ἀκηκοότων ἕκαστος δεσπό-
της τοῦ τὸν λόγον δεῖξαντος ἀπελήλυθεν οἷς τε ἐχαρί-
σατο κροτῶν ἔτι τε ἔχων ψηφίζεσθαι περὶ τῶν εἰρη-
μένων. οὐκοῦν δουλεύουσι μὲν οἱ νέοι τῷ διδασκάλῳ,
δουλεῦει δὲ ὁ διδάσκαλος οὐδὲ ἔστιν εἰπεῖν ὀπόσοις. 15
52. Ἴσως τις ὑμῶν οἴεται μοι τὴν δουλείαν ὑφ' ἣ
τέθεικα πάντα ἄνθρωπον, ἐξελεγχθήσεσθαι τῇ τῶν
ἀρχόντων μερίδι καὶ ἣ ἀφήσειν με τὸ μέρος ἣ τείνειν
καὶ ἐπ' ἐκείνο τὴν δουλείαν βιαζόμενον ἔσεσθαι γελοῖον.
ἀλλὰ δύσβατος μὲν ὁ σκόπελος, πειρατέον δ' οὖν καὶ 20
οὐκ ἀποδειλιάτεον.

20 Pind. N.VII 97

21 Plat. Cratyl. p. 411 A. Rep. II p. 374 E

2 δὲ Mo edd | οὐ (1)] γρ ὁ Mor „fort. οὐ δὲ“ Re, recte,
nisi vitium in σκαιός latet (κάπηλος?) 3 οὐχ οἱ] οὐχὶ Mo
Mor 4 τὰ om Mor | ἐπὶ τῶν ὤμων V 5 ὅτι οὖν A
ὅτι οὖν B | οὗτος λόγοις] „videtur τοῖς interponendum“ Re
7 καὶ (2) om V 10 μὲν inserui 11 οἶδεν A 13 κρο-
τῶν Mo 16 τις Re τίς libri Mor 18 μὲν Mor 19 ἐπεκείνω B
20 ἀλλὰ — 21 ἀποδειλιάτεον ad versus comoediae Atticae
revocavit Kockius l. l. 1519: ἀλλ' ὁ σκόπελος μὲν δύσβατος, |
πειρατέον δ' οὖν κοῦν ἀποδειλιάτεον 20 μὲν om Mor \ δ' ἔξῃς
οὖν Mor

53. Πρῶτον μὲν δὴ τοὺς ἄρχοντας ἡμῖν δίχα τμη-
 τέον· οὐ γὰρ δὴ ἅπαντές γε κρείττονες οὐδὲ ἥτιονες
 λημμάτων, ἀλλ' οἱ μὲν, οἱ δὲ οὐ. οὐκοῦν ἐκείνους
 μὲν τοὺς τὴν χεῖρα μίαναντας δώροισι, ὥσπερ νόθους
 5 τινάς, ἀποκριτέον πράξεώς τε καὶ προσηγορίας. οὐδὲ
 γὰρ τοὺς λιπόντας τὰς τάξεις οὐκ ἂν ὀρθῶς ὀνομά-
 R Π 82 ζοίμεν στρατιώτας. 54. | τὸν δὲ ὡς ἀληθῶς ἄρχοντα
 τὸν ἄδωρόν τε καὶ φιλόπονον καὶ πάντη τέλειον ἔλλα-
 τι χρὴ νομίζειν ποιεῖν ἢ ἔπερ οἱ πατέρες περὶ τὴν
 10 τῶν τέκνων τροφήν τε καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν· πε-
 τέρας δὲ εἰ δούλους τέκνων καλοῖμεν, οὐκ οἶδα τί ἐ-
 ἀδικοῖμεν. ὧν εἵνεκα καὶ χρήματα ἀγέλρουνσι καὶ οἰ-
 κίας κοσμοῦσι καὶ ὁδοὺς βαδίζουσιν καὶ πελάγη περῶσι
 καὶ τὰ ὄπλα ἐνδύντες ἢ νικῶσιν ἢ ἀποθνήσκουσιν.
 15 ὁρῶ δὴ καὶ τὸν ἄρχοντα διὰ τῶν αὐτοῦ πόνων εὐετη-
 ρίαν τε πορίζοντα καὶ εἰρήνην ἐργαζόμενον καὶ βουλὴν
 αὔξοντα καὶ ἔριδας λύοντα καὶ οἰκοδομημάτων γῆρας
 ἀποξύνοντα. καὶ οὕς παλεῖ τε καὶ δεῖ, τούτους ἀπὸ-
 ξικαὶτ' ἂν μὴ λαβεῖν ἐπ' αὐτὸν ὀργὴν ἐνθυμούμενος.
 20 ὁπόσοι πόλεων ἄρχοντες ὑπὸ <τῶν> ἀρχομένων δι-
 σπάσθησαν. 55. καὶ μὴν καὶ ποιμένες λαῶν ἀκούοντες
 ὥσπερ αὖ πατέρες, ἤδονται τε καὶ οἶονται καθαρῶς

17sq. Π. ι 446   20 cf. p. 406, 7. t. I 133, 20

1 Πρῶτον — τμητέον om B | δίχα A   2 οὐ — 3 ἢ
 citat Plan fol. 104^r   2 πάντες Re | οὐδὲ ἥτιονες delenda
 censet Re   4 μίαναντας δώροισι τὴν χεῖρα B   6 τοὺς om M
 7 δὲ om M | ὡσαυθῶς B   8 πάντη A   πάντα UB
 9 ποιεῖν om V   10 ἀκμήν Mo sed ἄλλην in marg   11 τε B
 12 ἔνεκα B   14 τὰ om V | ἢ (2) καὶ Mor   15 τὸν Mo
 αὐτοῦ MoIM Mor   αὐτοῦ U | πόνων in πόνον corr Mo   18 π
 om Re   20 ὑπ' B | τῶν inserui auctoribus Re et Cobet
 Mnem. III 248 | διεσπάσθησαν P sed σ (Σ) inser w²

τῶν ἀρχόντων ποιῆν, ὅταν τοῖς συμμέτοισιν ἐκείνους
 πῶσι. ποιῆν δὲ ὁ ὄντως ποιῆν δοῦναι ἐνδεῶς
 τι προβάτων, ὃς πρῶτον μὲν εὐκρίνεται τὰ χρηστά
 ἐν ὑδάτων καὶ ἐκείθεν ποτίζει. ἔπειτα τὴν λισιτε-
 στατήν πόαν καὶ ἐν ἐκείνῃ βόσκει (καὶ) καθιερθεῖν τε
 ἢ μεσημβριάξειν παρέχων τῷ ποιμένει μετὰ τῶν κινῶν
 ἕως περιβλέπει τοὺς λύκους. 56. συγχῆ μὲν ἡ θε-
 κεία τῶν ποιμένων περὶ τὰ ὑφαίνοντα πρόβατα καὶ
 ἡ πλείων, ἣν νόσημα ἐμπεσὸν διαφθείρει, ταύτης δ'
 ἡ μακροῦ πραγματωδεστέραν νομιστέον, ἢ τὰ τῶν
 ἰθρώπων ὁ ἄρχων ἀπευθύνει. ἢ οὖν ἀπολυτέον τῷ
 ἰγῶ τὸν ποιμένα τῆς δουλείας ἐκείνης ἢ συγχωρητέον
 ταύτῃ καὶ τὸν ἄρχοντα· ἐπεὶ καὶ κυβερνήτῃ τις
 ὅτον | εἰκέναι φῆ, πάλιν αὐτῷ τό γε δουλεύειν ἢ ἢ ἢ
 βαιοῦνται. ὁ γὰρ δὴ κινῶν ἐκεῖνος τοὺς οἰακὰς καὶ
 ἀσιλεύων ἐν τῇ νηὶ τῆς νυκτὸς ἐπελθούσης μακαρίζε-
 τος καθιεύδοντας τῶν ναυτῶν, αὐτὸς δὲ ἡδιστὶ μὴ
 ἐκοινώνησε τοῦ ὕπνου, παρὰ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀκήκοι
 ῥηγορέναι καὶ μόνον ἐκείνον ὁ πομπυλὸς ἔνεμον
 ὡς τῆς δουλείας.

57. Ἄθρει δὴ κλέينو περὶ τῶν μυκητῶν ἀρχὴν
 π, ὡς οὗτος ἐν εἶδος ἀρχῆς, ἀλλ' οἱ μὲν ἐπὶ μελίνου

6 P. m. P. m. p. 220 A 10 P. m. m. XII p. 427, 21
 CI. m. I p. 220 12 P. m. P. m. 124

1 πῶσι: πῶσι I² 2 καὶ: καὶ καὶ 3 καὶ καὶ: καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 ἐκείνους: ἐκείνους I² 4 πῶσι: πῶσι I² 5 πῶσι: πῶσι I² 6 πῶσι:
 πῶσι I² 7 πῶσι: πῶσι I² 8 πῶσι: πῶσι I² 9 πῶσι: πῶσι I²
 10 πῶσι: πῶσι I² 11 πῶσι: πῶσι I² 12 πῶσι: πῶσι I²
 13 πῶσι: πῶσι I² 14 πῶσι: πῶσι I² 15 πῶσι: πῶσι I²
 16 πῶσι: πῶσι I² 17 πῶσι: πῶσι I² 18 πῶσι: πῶσι I²
 19 πῶσι: πῶσι I² 20 πῶσι: πῶσι I² 21 πῶσι: πῶσι I²
 22 πῶσι: πῶσι I² 23 πῶσι: πῶσι I² 24 πῶσι: πῶσι I²
 25 πῶσι: πῶσι I² 26 πῶσι: πῶσι I² 27 πῶσι: πῶσι I²
 28 πῶσι: πῶσι I² 29 πῶσι: πῶσι I² 30 πῶσι: πῶσι I²
 31 πῶσι: πῶσι I² 32 πῶσι: πῶσι I² 33 πῶσι: πῶσι I²
 34 πῶσι: πῶσι I² 35 πῶσι: πῶσι I² 36 πῶσι: πῶσι I²
 37 πῶσι: πῶσι I² 38 πῶσι: πῶσι I² 39 πῶσι: πῶσι I²
 40 πῶσι: πῶσι I² 41 πῶσι: πῶσι I² 42 πῶσι: πῶσι I²
 43 πῶσι: πῶσι I² 44 πῶσι: πῶσι I² 45 πῶσι: πῶσι I²
 46 πῶσι: πῶσι I² 47 πῶσι: πῶσι I² 48 πῶσι: πῶσι I²
 49 πῶσι: πῶσι I² 50 πῶσι: πῶσι I² 51 πῶσι: πῶσι I²
 52 πῶσι: πῶσι I² 53 πῶσι: πῶσι I² 54 πῶσι: πῶσι I²
 55 πῶσι: πῶσι I² 56 πῶσι: πῶσι I² 57 πῶσι: πῶσι I²
 58 πῶσι: πῶσι I² 59 πῶσι: πῶσι I² 60 πῶσι: πῶσι I²
 61 πῶσι: πῶσι I² 62 πῶσι: πῶσι I² 63 πῶσι: πῶσι I²
 64 πῶσι: πῶσι I² 65 πῶσι: πῶσι I² 66 πῶσι: πῶσι I²
 67 πῶσι: πῶσι I² 68 πῶσι: πῶσι I² 69 πῶσι: πῶσι I²
 70 πῶσι: πῶσι I² 71 πῶσι: πῶσι I² 72 πῶσι: πῶσι I²
 73 πῶσι: πῶσι I² 74 πῶσι: πῶσι I² 75 πῶσι: πῶσι I²
 76 πῶσι: πῶσι I² 77 πῶσι: πῶσι I² 78 πῶσι: πῶσι I²
 79 πῶσι: πῶσι I² 80 πῶσι: πῶσι I² 81 πῶσι: πῶσι I²
 82 πῶσι: πῶσι I² 83 πῶσι: πῶσι I² 84 πῶσι: πῶσι I²
 85 πῶσι: πῶσι I² 86 πῶσι: πῶσι I² 87 πῶσι: πῶσι I²
 88 πῶσι: πῶσι I² 89 πῶσι: πῶσι I² 90 πῶσι: πῶσι I²
 91 πῶσι: πῶσι I² 92 πῶσι: πῶσι I² 93 πῶσι: πῶσι I²
 94 πῶσι: πῶσι I² 95 πῶσι: πῶσι I² 96 πῶσι: πῶσι I²
 97 πῶσι: πῶσι I² 98 πῶσι: πῶσι I² 99 πῶσι: πῶσι I²
 100 πῶσι: πῶσι I²

ἐστᾶσι, τοῖς δὲ ἐστὶν ὑποδεεστέρα, οἷς δὴ ξυμβέβηκεν
οὐκ ἄρχειν <μᾶλλον> ἄλλων ἢ τοῦτο πάσχειν. τὸν
γὰρ αὐτὸν εὖροις ἂν, ὥσπερ ἐπ' οἰκίας τριωρόφου,
τοῦ μὲν ἀνωτέρω, τοῦ δὲ ὑποκάτω, καὶ πολλὰς ἂν
κατίδοις χώρας μέτρῳ διεστηκυίας, ἣν ἀπὸ τῆς ἐσχά-
της ἢ τὴν ἀγορὰν ἐπιτροπεύει, πρὸς τὴν μερίστην
ἀναβαλίνης ἀρχὴν ἢ μετὰ τῶν ἄλλων ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ
γίνεται, βασιλεία δὲ ὑπὸ νόμοις.

58. Τοῦτ' ἄρα ἔοικε καὶ τὸ ἐν τοῖς στρατο-
πέδοις. καὶ γὰρ ἐκεῖ τριττῶν ἀρχοὶ τε καὶ ταξίαρχοι
φυλάρχοι τε καὶ ἵππαρχοι καὶ πληθὸς ἀρχῶν, ἄλλος
μὲν ἄλλον τι πλεονέχων, πάντες δὲ συλληβόδην ἐλατ-
τον τοῦ στρατηγοῦ. αὐτὸς δὲ γε οὗτος ὁ στρατηγὸς
R Π 84 οἷ τε μετὰ τοῦτον ἄρχοντες δρωῦντες | ἅττα ἐθέ-
λουσι, πάσχειν δύναντ' ἂν ἅττα ἂν οὐκ ἐθέλοιεν. ἦν
γὰρ, οἶμαι, παραστῇ τοῖς ἐπομένοις μὴ ἐπεσθαι, τί-
πτοιτ' ἂν τοῖς ξίφεσιν ὁ στρατηγός, οἷόν τι πάλα

3 cf. ad t. I p. 515, 6

1 ἐστᾶσιν A | „ἄπασι post ξυμβέβηκεν deesse videtur“ B
2 μᾶλλον inserui, quod pro ἄλλων scribendum coni Re | ἄλλων
in ἄλλον corr Mo 4 ἀνωτέρω A 5 ἦν CA sed in hoc
in ἦν corr m. recent., Mo ἦν delendum coni Re 6 ἢ AP
sed in hoc ' in ' corr., MoIMV Mor | ἐπιτροπεύει A sed εἰ in
η corr m. recent. ἐπιτροπεύη P sed η in εἰ corr m³, UIV
7 ἀναβαλίνης scripsi e B ἀναβαλίνων reliqui libri edd | ἢ AP
sed in hoc, in ε corr m³, MoIMV Mor 8 γίνεται A sed ε
supra ε pos m. recent. γίνεται P sed η in ε corr m³, MV
γίν ται cum ras 1 litt U γίνεταί I γίνεταί Re | βασιλεία M
9 τοῦτ' B τοῦτο M | καὶ τὸ om Mor | τοῖς om Mo Mor
10 τριττῶν ἀρχοὶ P sed v in ras et ' suprapos m³ τριττῶν ἀρχοὶ A
sed v in ras m. recent. τριττῶν ἀρχοὶ V τριττοὶ ἀρχοὶ Mo Ma
| ταξίαρχοι P sed o in ras m³ 11 ἵππαρχοι Mo ἵππαρχοι Ma
12 τί MoBV Mor 14 οἱ (τε μετὰ τοῦτον om) ἀρχοντες
15 ἐθέλοιεν citat Macar fol. 92^v 15 ἅττ' V \ ἅττα B

γενέσθαι φασὶν ἐν τῇ πρὸς Μαντίνειαν φιλανθρωπία
τοὺς στρατηγοὺς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀκοντισθῆναι.

59. Εἰ δὲ ὁ ἄρχων δοῦλος, ποῦ ποτ' ἂν εἶεν οἱ
περὶ τὸν δρύφακτον ἀσθμαίνοντες; τούτων δὲ ὄντων
ἐν δουλείᾳ ποῦ ποτ' ἂν εἶεν ἱατροί; εἴη ἂν καὶ ὁ
ἄφιλος καὶ ὁ πολύφιλος ἐν δουλείᾳ, ὁ μὲν δεδιώς τοὺς
ἐχθροὺς διὰ τὴν ἐρημίαν, ὁ δέ, οἷα ἐν πολυφιλίᾳ,
πολλὰς ὀφείλων χάριτας ὧν ἐνίας οὐδ' ἂν ἀποδοῦναι
δύναιτο.

60. Ἀποκρινώμεθα δὴ τοι καὶ Ἀθηναίοις καὶ πάσῃ 10
δημοκρατίᾳ πάντῃ δὴ πεπεισμένοις ζῆν ἐν ἄκρῳ πον
τῆς ἐλευθερίας. λέγω οὖν, ὅτι ὧ δημοκρατούμενοι,
θορυβεῖτε μὲν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ κεκρά-
γατε καὶ οἴεσθε τὰ δοκοῦντα ὑμῖν αὐτοῖς ποι- 15
εῖν, χειροτονεῖτε δὲ ἅττα ἂν ἀρέσκη τοῖς παρι-
οῦσιν, οὓς ὑμεῖς καλεῖτε διὰ κήρυκος δουλεύ-
σουντες γλώσση καὶ τέχνῃ. οὗτοι γάρ, οἶμαι,
ἀναβάντες ἐπὶ τὸ βῆμα λόγοις κεκαλλιεπημένοις

1 Thuc. III 111, 2

18 Plat. Apol. p. 17 B

1 ἐπὶ olim (Mus. Rhen. XXXII 93) conieci | Μαντίνειαν
scripsi e B (μαντινείαν) et M (e μαντινεία corr) sed fortasse
Μαντινείας praeferendum coll. Thuc. I. I. μαντινεία reliqui libri
edd | φιλονεικία M ἱππομαχία Cobetus Coll. 123 perperam de
clarissima ad Mantineam pugna (Xen. Hell. VII 5, 15 sq.) cogitans
4 τὸν om M | δρύφακτον BV 5 καὶ ὁ — 9 δύναιτο citat
Macar l. I. 6 ὁ (1) om Mor | μὲν P sed μ in ras m² 7 οἱ
10 δὴ τὸ P sed in δὴ τοι corr m², UI δὴ τι reli-
qui libri edd 14 μῖν U 15 χειροτονεῖται I | ἅττ' BM
| ἀρέσκη M | παριοῦσιν P sed ι (1) inser m² παροῦσιν Mo
Mor 16 δουλεύουσας V δουλεύοντος Mor 17 γλώττη B
18 λόγοις — 566, 1 βοσκήματα ad versus comoediae Atticae
invocavit Kockius l. I. 1520: λόγοις κεκαλλιεπημένοις \ ἐγούσιν
ἡμᾶς ὥσπερ ἐλ βοσκήματα

ἄγουσιν ὑμᾶς, ὥσπερ βοσκήματα. καὶ ψήφισμα
 ψηφίσματι λύετε καὶ γνώμη γνώμην, κἂν τρί-
 τος ἐπέλθῃ δεινότερος εἰπεῖν, ἐξαλείψας τὰ
 δύο τὸ τρίτον κυρώσας κατέβη. 61. νικᾷ δὲ οὐ
 5 τὸ λυσιτελοῦν, ἀλλ' ὃ ἂν ἀπὸ μελζονος λεγόμενον |
 R Π 85 τῆς δεινότητος μᾶλλον κρατῆσαι τοῦ δήμου δυ-
 νηθῇ. καὶ πολλάκις δὴ τὰ σώζοντα μὲν βλαβερά, τὰ
 δ' αὖ βλαβερά σωτηρίαν ἔχειν ἔδοξεν. ὅθεν δὴ προ-
 δόται καὶ δωροδόκοι καὶ πατριδῶν ἐχθροί. γίγνεται
 10 γοῦν αὐτοῖς ἀντὶ μὲν ἀκροπόλεως τὸ βῆμα, ἡ δὲ
 ἀπάτη καὶ τὸ πείθειν ἀντ' ἐπιτελιχισμάτων. 62. Περ-
 κλῆς δὲ ὁ Ξανθίλπου φανερώτατα δὴ μοναρχίαν ἐπει-
 ῆχει τῇ πυνκί τὰ τοῦ Εὐρίπου πάσχοντα τὸν ἄδι-
 ναίων δῆμον ἐπιδεικνύς, ὃν ἐταπείνου τε ἐπηρεόμενον
 15 καὶ ἀπὸ θάρσους εἰς δέος κατέφερε. καὶ Περικλεῖ δο-
 κοῦν ἐρήμη μὲν ἦν τῶν πολιτῶν ἡ χώρα, μεστή δὲ
 τῶν δηούντων Πελοποννησίων, Πεισιστράτῳ δὲ ἐγκα-
 λεῖν εἶχεν οὐδὲν ἡ γῆ. οὗτοι δὲ οἱ δεινοὶ τε καὶ
 ῥαδίως ὄχλον ἄγοντες, ἦν ἀντιπέση καιρὸς, ἐν γο-
 20 φαῖς τε καὶ εἰσαγγελίαις καὶ τιμῇματι καὶ τῷ ξύλῳ.

13 cf. t. IV 191, 29 R. ep. 533. Aesch. c. Ctes. § 90 p. 66. 31.
 Plat. Phaed. p. 90 C

1 ἡμᾶς Mo Mor sed in hoc γρ ὑμᾶς 7 καὶ om V | sine
 post βλαβερά aut addendum aut subaudiendum censet Re
 9 γίνεταί V 10 ἀντὶ in marg Mo² 11 ἐπιτελιχισμάτων
 scripsi auctore Re ἐπιταγμάτων libri edd 12 φανερώτατα
 V | νομοναρχίαν C sed vo eras | ἐπεισήγε conl Re Anim
 16 ἐρήμος Mo sed ἐρήμη in marg 17 δηούντων MoI | πελο-
 ποννησίων C sed v (1) del f, P sed v (2) inser m², B sed v il-
 20 eras πελοποννησίων MoUI Mor 20 τιμήματι reposui e CAP
 UBMV τιμήμασι MoI edd

63. Τί δαί; οἱ Λακεδαιμόνιοι οἱ κατὰ τῶν εἰλώτων
 ἔξουσίαν σφίσιν αὐτοῖς ἀνοίγοντες φόνου καὶ περὶ ὧν
 Κριτίας φησίν, ὥς μάλιστα δοῦλοι τε ἐν Λακε-
 δαίμονι καὶ ἐλεύθεροι, τί δ' ἄλλο γε ἢ ὅπερ αὐτὸς 4
 ὁ Κριτίας φησίν, ὥς ἀπιστίας εἵνεκα | τῆς πρὸς R II 86
 τοὺς εἰλωτας τούτους ἐξαιρεῖ μὲν Σπαρτιάτης
 οἴκοι τῆς ἀσπίδος τὸν πόρπακα, τοῦτο δὲ οὐκ
 ἔχων | ἐπὶ τῆς στρατείας ποιεῖν διὰ τὸ δεῖν R II 87
 πολλάκις ὀξύτητος τὸ δόρυ ἔχων ἀεὶ περιέρχε-

3 Crit. de rep. Laced. fr. 37 ed. Diels (Fragm. Praesocrat.
 p. 573),

1 post δαί signum interrogationis posui | δὲ MoB Mor | οἱ
 (2) om Mo Mor | εἰλώτων API 5 οὐνεκα B 6 εἰλωτας AP
 sed in hoc 'ex' corr 8 verba inde ab ἐπὶ usque ad 569, 2 ἐξέ-
 φυγει in hunc qui ab omnibus codicibus abhorret et ab ipso
 ut videtur, confictus est (cf. quae dixi Philol. LIX 400 sq.) modum
 praebet Mor: ἐπὶ τῆς στρατείας τὸ πολλάκις ταχύτητος χρεῖαν
 εἶναι· ὁ δ' αἰχμὴν κραδαίνων, ἀεὶ περιπλανᾷται, ὥσπερ τὰν
 ἰσχυρότερος Εἰλώτων ἐσόμενος· εἰ μὲντοι ἀσπίδι μόνῃ νεανικόν
 τι εἴη μεμηχανημένος· τοιγαροὺν συμφορὰς ἐξεργάσαντο, ὥσπερ
 οἴονται ἐνέδραις ταῖς παρ' ἐκείνων τετευγμέναις ῥωμαλεωτέρας.
 εἴησαν πᾶν τοιάδε τῶν ἐν δέει βιούντων, καὶ δὴ καὶ μηδὲ γ'
 ἀναπνεῦσαι ἔωμένων ὑπὸ δεινότητος τῶν αὐτοῖς προσδοκωμένων.
 διὸ τοὺς μέλλοντας ἀριστᾶν, καὶ καθεύδοντας, καὶ ἀλλοφρονοῦν-
 τας οἰκτιρῶν πομπή καὶ δορυφορία ὑπερασπίζει. πῶς, ὦ παῖδες
 Καλλισχορον, ἐλευθερίᾳ καθαρά τε καὶ εἰλικρινεῖ ἀπολαύσειεν,
 οἷς ἐπετίθεισαν δοῦλοι ἅμα Πρασιδῶνι δειγμα· καὶ σημεῖον ἐξά-
 ραντες, ὅτι καθ' ὁμοίους χρόνους ὅμοια ποιῆσαι ἔμελλον· ὥσπερ
 οὖν οἱ βασιλεῖς παρ' αὐτοῖς οὐ κάμπαν ἦσαν ἐλεύθεροι· ἐξδὼν
 Ἐφοροῖς ἄρχοντα δῆσαι τε καὶ κτανεῖν. οὕτως ἅπαντες Σπαρτι-
 αῖται ἐλευθερίας ἀπαξιακῶς ἐκδέδυνται, βιώσαντες ἐν μίσει, ἀπα-
 χθείᾳ τε καὶ ἐχθρᾷ μετὰ τῶν θεραπόντων ὡς δὲ καὶ ἥπιος
 γενέσθω καὶ ὁ τοῦ Διὸς Ἡρακλῆς ἐπομένους τῇ τῶν ποιητῶν
 διδασχῇ καὶ παιδείᾳ, ἥπερ διηγείται τὸν Ἡρακλῆ δουλεύσασθαι
 δουλείαν χαλεπὴν τὴν ὅπ' Εὐρυσθέως· καὶ δὴ καὶ ἄλλην ἐν
 Λυδία· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ζεὺς | Αἰεὶ γε στενάχου' ὅδ' ἐὼν
 φίλον νιδὼν ὀρώτο | Ἔργον αἰετὲς ἔχοντα ὅπ' Εὐρυσθέως ἀέθλω-
 | οὐδ' αὐτὸς, ἐμοὶ δοκεῖ, Κρονίδης δουλείας ζυγὸν ἐξέφυγε

ται, ὥς κρείττων γε ταύτῃ τοῦ εἰλωτος ἐσό-
 μενος, ἦν ἀπὸ μόνῃς νεωτερίζῃ τῆς ἀσπίδος.
 μεμηχάνηται δὴ καὶ κλειδᾶς ἅς οἴονται τῆς
 παρ' ἐκείνων ἐπιβουλῆς ἰσχυροτέρας εἶναι.
 64. ταυτὶ δ' ἂν εἴῃ συνοικούντων τε φόβῳ καὶ μὴδ'
 ἀναπνεῖν ἐωμένων ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐλπίσι δεινῶν.
 οὗς οὖν ἀριστοποιουμένους καὶ καθευδοντας καὶ ἐπ'
 ἄλλο τι βαδίζοντας τὸ δαῖμα τῶν οἰκετῶν ὀπλίζει, πῶς
 ἂν οὗτοί γε, ὧ καὶ Καλλιόσχρου, καθαρᾶς ἀπολαύσειαν
 10 τῆς ἐλευθερίας; οἷς ἐπέθεντο μὲν μετὰ τοῦ Ποσειδῶ-
 νος οἱ δοῦλοι, δαίγμα δὲ ἐξηγηνόχεσαν, ὥς ἐν ὁμοίῳ
 καιροῖς ὅμοια δράσουσιν. ὥσπερ οὖν οἱ βασιλεῖς αὐ-
 τοῖς οὐ μάλα ἦσαν ἐλεύθεροι τοῖς ἐφόροις δεδομένον
 δῆσαι τε βασιλέα καὶ κτείνειν, οὕτω σύμπαντες οἱ
 15 Σπαρτιάται τὴν ἐλευθερίαν ἀφῆρηντο συζῶντες ἔχθῃ
 τῇ παρὰ τῶν οἰκετῶν.

65. Ἦλεως δὲ ἔστω καὶ ὁ Διὸς Ἡρακλῆς τοῖς ἐκο-
 μένοις τῇ παρὰ τῶν ποιητῶν διδασκαλίᾳ δουλεύσαι
 R II 88 λεγούσῃ τὸν Ἡρακλέα τὴν τε μεγάλην | Εὐρυσθεῖ
 20 δουλείαν καὶ ἐτέραν ἐν Λυδία, καὶ ὁ Ζεὺς ἔστανεν,
 ὃθ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὀργῶτο πονουῦντα ἐν τοῖς ἄθλοις

3 Arist. Thesm. 421sq. 9 cf. t. IV 447sq.; 448, 25
 10 Thuc. I 128, 1 et 101. Paus. IV 24, 5sq. 13 Thuc. I 131, 2
 Xen. rep. Lac. 8, 4. Plut. Cleom. 10. Isocr. Panath. § 181 20 Soph.
 Trach. 248sq. 21 Pl. τ 132

1 γε in ras P³ | εἰλωτος P sed ' in ' corr, Mo sed ' e '
 corr m² εἰλωτος A 3 μεμηχάνηται B | οἴονται V sed or in
 ras οἶεται B 5 ταυτὶ Mo sed α ex o corr m² | εἴῃ in marg
 Mo² 8 δαίγμα Mo 9 καλλιόσχρου Mo UIBM 11 δὲ om
 U δ' Re 12 δράσουσι Re 13 δεδομένον Cobet Miscell. 144
 14 οὕτως AMo 15 σπαρτιάται M σπαρτιάται reliqui libri
 Re 20 λυδία I sed λυδ in ras m² λια anteced. ras 2 lib² I
 | ὃ] ὥς? 21 ὀργῶτο scripsi ὀργῶτο MoM sed in hoc ὁ in
 marg, Re ὀργῶτο reliqui libri

οὗς ὁ Σθενέλου προῦβαλεν, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μὴδ' αὐτὸς
 διαφεύγειν δουλείαν. τὸ γὰρ καταφυγὴν οἱ κατα-
 σκευάσασθαι τὸν πλῆθον καὶ δεδιέναι τὸν ἐπιταττόμενον
 αὐτὸν καὶ εἶναι τοῦ δουλεύοντος φαυλότερον δοῦλον
 ἐπολεῖ τὸν ἐν τῇ τάξει τοῦ κελεύοντος. Ἡρακλῆς δὲ
 ἦκων εἰς Αἶδου τὸν ἀνεψιὸν τὸν αὐτοῦ δοῦλον ζῶντα
 τῶν κάτω καὶ προσέτι γε δεσμώτην ἔλυσε. καὶ τοὺς
 Ἀτρεΐδας γε οἱ χίλλαις ναυσὶ τῇ Τροίᾳ προσέβαλον,
 πολλὰ ἂν εὐροίμεν ἐν τῇ πολεμίᾳ τῷ στρατῷ δεδου-
 λευκότητας. 66. νοῦν δὲ εἶχε Μένανδρος ὁ Λιοπεΐθους 10
 καὶ πλείστα τοῖς οἰκέταις ἔρα τοῖς αὐτοῦ δεδουλευκώς
 οὗτος ἔσχεν εἰπεῖν τό·

εἷς ἐστὶ δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.

καὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς πολὺς ὁ τῶν φροντίδων ἐσμός,
 ὡς οἰκέτην θρέψῃ ἐν εὐπραγίᾳ τε καὶ κακοπραγίᾳ. τῷ 15
 μὲν γὰρ ἀρκεῖ πρὸς τὰς ἐκείνου χεῖρας ἰδεῖν, τῷ δὲ

3 Arist. Vesp. 686 6 Eur. Herc. Fur. 619. 1169. Paus. I
 17, 4. cf. A. Winkler, Darstellungen der Unterwelt auf unter-
 italischen Vasen p. 40 8 Aesch. Ag. 45. Eur. Iph. T. 141.
 Andr. 106 13 Men. Mon. 168 M

1 προῦβαλεν scripsi e *MoUIBMV* προῦβαλλον *CAP* Re |
 verba ἐμοὶ δὲ usque ad finem orationis quae excepto initio (cf.
 ad 567, 8) in Morelliana editione perierunt, e codice Laurentiano
 XXXII 13 (= *Laur*) primus edidit Io. Christ. Amadutius (Anecd.
 litt. ex Mss. codd. eruta vol. II Romae 1773 p. 3—16 (= *Amad*)
 | δοκεῖν *BM* | αὐτὸς <οὗτος> Cobet Coll. 124 2 καταφυγὴν
V sed ἦν ex εἶν corr m² | κατασκευάσασθαι *UI* 3 ἐπιταττό-
 μενον *C* sed ε (1) in ras m² ἐπιτασσόμενον *V* 5 Ἡρακλῆς
 — 7 ἔλυσε citat Plan fol. 104^r 6 αὐτοῦ *P* sed ' in ras m²
 αὐτοῦ *AMoIM* Plan αὐτοῦ *U* 7 γε om Plan 8 γε om *Mo*
 γὰρ *V* 11 αὐτοῦ *MoM* 12 οὗτος scripsi e *V* οὕτως
 reliqui libri edd 13 εἷς] σ praevia ras 2 litt *U* ἴσος *I*
 14 ἐσμός οὐχ ὡς οἰκέτη *BM* 15 θρέψῃ *Mo Laur* inser *C*
 et praemisso κείμενον in marg *P*¹ om reliqui libri num θρέ-
 ψει? 15 ἐν — κακοπραγίᾳ in lacuna 15—16 litt om *V*

ὀρέγειν ἀνάγκη. 67. καιρὸν δὲ αἰτιάσασθαι καὶ Διὸς
 ὀργὴν καὶ πνευμάτων ἀπουσίαν καὶ ὅσα καρπογονίαν
 ἴσχει, τούτων οὐδὲν ἀπολογία πρὸς δοῦλον. ἀλλ' ἐκέλευ
 γε ἢ γῇ καὶ μὴ φέρουσα φέρει, ἐσθῆς δὲ καὶ ὑποδή-
 5 ματα ἢ μὲν ἐξυφαίνεται, τὰ δὲ ῥάπτεται καθεύδοντι,
 γαμοῦσι δὲ οὐδὲν προνοήσαντες, ἀλλ' ἢ μὲν πρόνοια
 τοῦ δεσπότου, τοῦ δὲ ἐστὶν ἐρῶσθαι πρὸς τὴν εὐνήν.
 ἀσθενοῦντι δὲ οἰκέτῃ μία φροντίς τὸ ἀρρώστημα,
 φαρμάκων δὲ καὶ ἰατρῶν καὶ ἐπωδῶν ἄλλω μελήσει.
 R Π 89 καὶ ἀποθνήσκοντί γε φόβος | οὐδεὶς ταφῆς πέρι.
 11 ταφέα γὰρ αὐτὸν ἔχει τὸν δοκοῦντα μὲν δεσπότην,
 ὄντα δὲ δοῦλον.

68. Εἰ δὴ δοῦλοι μὲν οἱ δοῦλοι, δοῦλοι δὲ οἱ
 δεσπότες, ποῦ τις ἂν εὔροι τὴν ἐλευθερίαν; ἐν ἡμῖν,
 15 φαῖεν ἂν οἱ τύραννοι. ἢ οὐχ ὀρεῖς, φήσουσιν, ἀκρο-
 πόλεις τε ἐφ' ὧν ἰδρῦμεθα, νόμους τε ἀνηρε-
 μένους, ἵν' ἡμεῖς ἀντ' ἐκείνων ἄρχωμεν, σίδηρόν
 τε ἐν αἰχμαῖς τοῦτον περιλάμποντα στῖφος τε
 τουτὶ δορυφόρων εἰς γῆν κύπτειν καταναγκά-
 20 ζον τὰς πόλεις; 69. καὶ μὰ Δία, φημί, καὶ μάλα

11 Soph. Oed. Col. 582

15 sq. Philem. l. l. v. 3

1 καὶ καιρὸν *Mo* καιρὸς *V* | δὲ om *Mo* | διὰ *Mo* 4 δὲ
 scripsi τε libri edd delendum coni Amad 8 ἀσθενοῦντι —
 9 μελήσει ad versus comoediae Atticae revocavit Kockius l. l.
 1521 in hunc modum: ἀσθενοῦντι δ' οἰκέτῃ | φροντίς μία τὰρ-
 ρώστημα, φαρμάκων δ' ἄρα | [καὶ ἰατρῶν καὶ ἐπωδῶν] ἄλλω με-
 λήσει 10 πέρι. ταφέα scripsi cum G. Dindorfio ad Steph.
 Thes. s. v. περιταφεύς περιταφέα libri (sed τὸ περιταφέα οὐχ
 ὀρεῶ δόκιμον ὅσα καμὲ λόγους ἐντυχεῖν in marg *V*²) edd
 15 φήσουσι *Mo* 18 στῖφος libri cf. p. 501, 24 19 κύπτειν
P sed *v* in ras e *qv* ut videtur corr *m*² *κύπτειν M* 20 sig-
 num interrogationis posui e *V*

γε ὁρῶ τοὺς παιδρὺς δορυφόρους οἷ τυραν-
νοῦσι τῶν τυραννούντων, καὶ τὸ μὲν ὄνομα
αὐτοῖς φύλακες, ἔργῳ δὲ εἰσι δεσπόται. ἦν
μὲν γὰρ οἷδε θέλωσιν, ἀρπάζετέ τε καὶ σκευο-
φόρους καὶ χρήματα καὶ παρθένους καὶ ἔστε
τύραννοι, βουλευσαμένων δὲ ἄλλο τι παρὰ τῆς
φρουρᾶς ὑμῖν ὁ θάνατος. καὶ με τοῦτο ἄλλα
τε οὐκ ὀλίγα διδάσκει καὶ <δ> Ἀνδρὸς δορυφόρος
κτείνας μὲν τὸν δεσπότην, τὰ δ' ἐκείνου κτησά-
μενος, τὴν τε γυναικα καὶ τὴν ἀρχήν. 70. ὑμῖν 10
δὲ οὐδὲ ὕπνος ἡδύς, ἀλλ' ἐν τοῖς ὀνειράσιν
ἀνατρέχουσὶ τε οἱ βεβιασμένοι πρὸς τὰ μετέ-
ωρα καὶ προσβάλλουσι τοῖς βασιλεῦσι καὶ τρέ-
πουσι τοὺς ἐπικούρους, καὶ ἐπειδὴν ἐγγὺς ἢ τὸ
ξίφος, ἀναπηδᾶτε κεκραγότες χρόνου δεόμενοι 15
πρὸς τὸ μαθεῖν, ὅτι οὐχ ὕπαρ εἴη ταῦτα. μὴ
οὖν μάλιστα ἀνθρώπων ἀναμύξαντες δεσποτεῖα
δουλείαν | καὶ διὰ δουλείας ἐκείνην λαβόν- R Π 90
τες καὶ κεκτημένοι καθαρῶς οἷεσθε τοῦ χεί-
ρονος. 20

71. Ἀλλ' ὁ δοῦλος ἄλλοτε ἄλλου γίνεταί καὶ
ἔστι πρῶσις τοῦ σώματος. καὶ τί ταῦτη γε ἐκείνος
ἀθλιώτερος, εἰ ἀργύριον ὁ μὲν ἔλαβεν, ὁ δὲ ἔδωκεν;

8 Gyges cf. p. 365, 12. Her. I 12

6sq. ἦτοι οἱ φρουροῦντες αὐτοὶ ἀπέκτειναν V²

3 δ' εἰσι Re 4 οἷδ' ἐθέλωσιν V | τε inser Mo² 8 ὁ
inserui 9 δὲ Mo | δὲ 'κείνου A 10 γε B | ἡμῖν Mo
14 ἐπειδ' ἂν A 18 δουλείας P sed as in ras m² 19 οἷεσθε
C sed ε (1) in η corr s, PI sed in utroque ε (2) in ras m²
21 Ἀλλ' — γίνεταί ad versum comoediae Atticae revocavit
Kockius l. l. in hunc modum: Ἀλλ' οὖν ὁ δοῦλος ἄλλοτ' ἄλλου
γίνεταί | γίνεταί UI 22 πρῶσις AMoU πρῶσις I

οὐ γὰρ δὴ τὸ σῶμά γε αὐτῷ τοῦτο ἐπήρωσεν οὐδ' αὖ
τὴν ψυχὴν διέφθειρεν οὐδ' εἴ τις ἦν ἐν αὐτῇ τέχνη,
ταύτην ἐξέβαλε, πολλάκις δὲ αὐτῷ τύχης νευσάσης
ἀμείνωνος οἶκον ἔλαχε πλούσιον ἐκ πενεστέρου.

6 72. Ἔρχεται δὲ καὶ ἐφ' ὅλας τὰς πόλεις τρόπον
τινὰ τὸ τοιοῦτον. κείνται γὰρ αὐταὶ πολλάκις βασι-
λεῦσιν ἄθλα καὶ ὁ κτήσασθαι βουλόμενος ὠνεῖται
ταύτας ὅπλοις καὶ μάχαις καὶ μᾶλλον γε μετὰ σωμα-
των <τε> καὶ χρημάτων. καὶ γεγόμενον οὐκ ὀλλῶν ἤδη
10 δεσποτῶν ἐν μικρῷ χρόνῳ. τῶν δὲ γε νῦν ὄντων ὡς
ἐπὶ πλείστον εἴημεν αὐτοὶ καὶ παῖδες.

Οὐδεις οὖν ἐλεύθερος, εἰ δ' ὅστις φιλοσοφεῖ, σκε-
ψόμεθα, ὦ ἄνδρες, ἐν ἑτέρῳ περὶ τοῦδε συλλόγῳ.

1 αὐτῷ] αὐτὸ *Mo* 3 ἐξέβαλεν *Mo* | δὲ scripsi γε *V*
 2 τὰ reliqui libri edd 3 νευσάσης — 4 οἶκον in ras 16 fere
 litt *P*⁴ 3 νευσάσης *Mo* inser *C*⁵ om reliqui libri
 4 οἶκον — πενεστέρου in lacuna 18—19 litt om *V* | οἶκος *BM*
 | ἔλαχε πλούσιον] in marg *C*⁵*P*⁴ Re ἔλεγγε πλούσιον *Mo* om
 reliqui libri Amad 6 τὸ in marg *C*⁵ τὸν *B* sed ν eras
 κείνται *Mo* sed ν inser *m*² 7 ὠνεῖται *P* sed εἰ in ras *m*²
 9 τὰ inserui | ἤδη om *B* ἔτι *M* 10 μακρῷ Cobet Coll. 124
 11 ἐπιπλείστον *MoMV* | εἴη μὲν *Mo* εἴημεν ἂν *M* 12 δέ
 τις *V* ὅτις *Mo* | σκεψόμεθα *B* 13 περὶ δουλείας subscr *AP*

Stanford University Libraries

3 6105 013 372 078

WV 4 70

JUN

1986

STANFORD UNIVERSITY
LIBRARY
Stanford, California

